

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

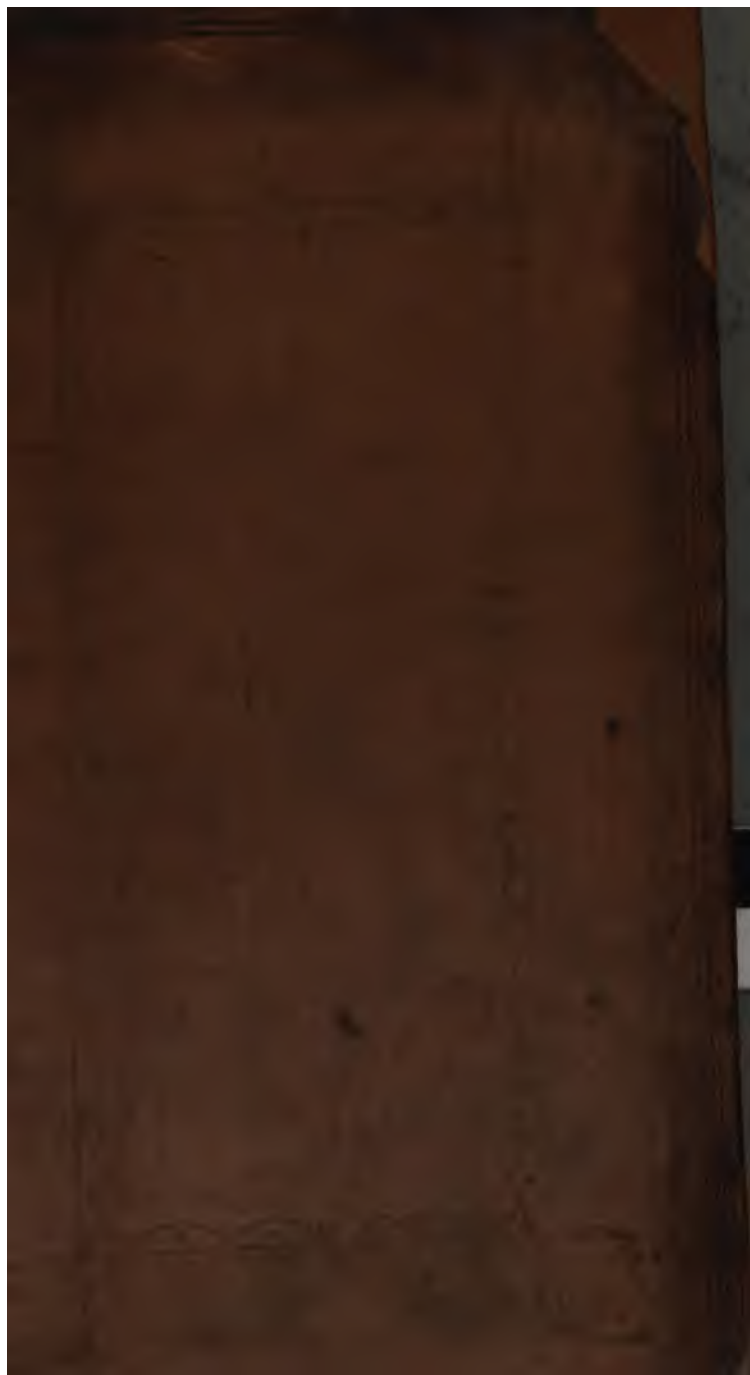
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 65.

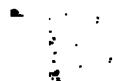
P. Coll. Bal. Com.

T. FINCH
& Coll. Dis. Joh. Bapt. Com.

2926

11

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Κωμῳδίας Δύο

ΠΛΟΥΤΟΣ καὶ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΜΕΤΑ

ΣΧΟΛΙΩΝ Παλαιῶν πάνυ ὠφελίμων.

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE DUAE

PLUTUS & NUBES:

CUM

SCHOLIIS GRÆCIS Antiquis,

Quibus adjiciuntur

NOTÆ QUÆDAM,

Simul cum

GEMINO INDICE.

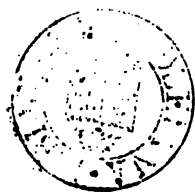
In usum Studiosæ Juventutis.

L O N D I N I :

Typis T. WOOD,

Impensis R. WILKIN, D. MIDWINTER
& A. WARD, & B. MOTTE.

M DCC XXXII.

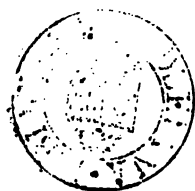

LECTORI Candido S.

QUUM bonarum literarum & præsertim Græcæ linguæ studiosis, nihil magis utile esse constet, quam assidua veterum Poëtarum lectio; ad quorum intelligentiam summo usui esse meritò creduntur antiqua Scholia: id nobis propositum fuit, ut Aristophanem (qui solus nobis de Græcis Comicis restat) simul cum suis Scholiis (quæ præcipuam inter Scholia merentur laudem) ingenuæ juventuti, quantum fieri poterat, accommodatum daremus. Iniquum enim videbatur, ut Tyrones aut omnino Scholia Græca nunquam viderent, aut pauci illi, quibus inspiciendi copia datur, magnæ molis magnique pretij librum (unius forsan fabulæ discendæ gratiâ) gravatim circumportarent. Quo melius igitur iis consulere-

A 2

retur,

LECTORI Candido S.

QUUM bonarum literarum & præsertim Græcæ linguæ studiosis, nihil magis utile esse constet, quam assidua veterum Poëtarum lectio; ad quorum intelligentiam summo usui esse meritò creduntur antiqua Scholia: id nobis propositum fuit, ut Aristophanem (qui solus nobis de Græcis Comicis restat) simul cum suis Scholiis (quæ præcipuam inter Scholia merentur laudem) ingenuæ juventuti, quantum fieri poterat, accommodatum daremus. Iniquum enim videbatur, ut Tyrones aut omnino Scholia Græca nunquam viderent, aut pauci illi, quibus inspiciendi copia datur, magnæ molis magnique pretij librum (unius forsan fabulæ discendæ gratiâ) gravatim circumportarent. Quo melius igitur iis consulatur,

A 2

retur,

LECTORI *Candido.*

retur, duas hæc priores fabulas minori formâ excudendas curavimus : quas si juventuti Academicæ utiles esse & doctioribus interim non displicere comperiemus, ad cæteras forsan edendas paratiores erimus. Quid itaque à nobis in his edendis præstitum sit, amice Lector, paucis accipe. Textum ipsum Aristophanis ad fidem optimarum editionum emendatum dedimus. Cui novam versionem Latinam addidimus, in qua id præcipue agitur, ut mens Poëtæ quàm fidelissime exprimatur : à qua Nic. Frischlini Interpretatio (dum senarios affectavit) paulo longius aliquando recesserat. Ad Scholia vetera quod attinet, editionem ut plurimum secuti sumus Caldorianam, ita tamen ut maxima, quibus ea scatebat, menda ex Aldina editione correxerimus. Gerardi notas (utpote quæ nihil fere aliud nisi Grammaticas quasdam observatiunculas è Scholiis plerumque excerptas continent) penitus omittendas existimavimus. Biseti etiam Scholia, cum nihil antiquioris ævi neque magni

LECTORI *Candido.*

magni momenti quicquam scaperent, ne moles libri nimium cresceret, resecanda duximus. Pauculas autem notas attexuimus, ne loca quædam difficiliora prorsus intacta viderentur. Geminum denique Indicem apposuimus, qui quanto legentibus adjumento sit futurus, candidus Lector facile judicabit.

Ἐκ τῆς Ἐγχειρίδου Ἡρακλείου, Ἐπιτομὴ τῆς
Ἑννέα μέτρων.

Το ἱαμβικὸν μέτρον διχεται κατὰ μὲν τὰς φθεγγίας χώ-
ρας, τυτίςι πρώτῳ, τρίτῳ, πῆμπτῳ, ἱαμβον, τρί-
βραχυ, σπονδιῶν, δακτύλων, ἀνάπαισον. κατὰ δὲ τὰς
ἀρτίους, τυτίςι δευτέρῳ, τετάρτῳ, ἑκτῳ, ἱαμβον, καὶ
τρίβραχυ, καὶ ἀνάπαισον. τῷτῳ δὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς συνηθὺς,
παρὰ δὲ τοῖς ἱαμβοποιοῖς καὶ τραγικοῖς σπανιώτερον. ὅτι μὲν ἂν
ἀκαταληκτὸν εἴη, ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ τῇ ἱαμβον διχεται μόνον,
ἢ πυρρίχιον ἀφ' τὴν ἀδιάφορον. ὅτι δὲ καταληκτικόν, τῇ ἱαμβον
παρλήγοντα, ἢ σπανίως τρίβραχυ. ὥς τι γίγνηται τὴν κατακλιθεῖς
ἦτοι ἀμφίβραχυ, ἢ βακχίον. Τὸ τροχαῖον, κατὰ μὲν τὰς
φθεγγίας χώρας διχεται τροχαῖον, τρίβραχυ, ἱαμβον, καὶ δακτύ-
λῳ, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους, τυτίςι τε καὶ σπονδιῶν, καὶ ἀνάπαισον.
καταληκτικόν δὲ ὅτι εἴη, τῇ παρλήγοντα μὲν τροχαῖον διχέει.
εἴη δὲ ὅτι καὶ τρίβραχυ. εἴαν δὲ ἢ βραχυκατάληκτον, ἢ βέλει τῇ
παρλήγοντα τετράχρονον ἔχῃ. Τὸ δακτυλικόν διχέει δακτύλῳ
καὶ σπονδιῶν κατὰ πᾶσαν χώραν, πλὴν τῇ τελευταίᾳ. ἐπὶ ταύ-
της δὲ εἰ μὲν καταληκτικόν εἴη, δακτύλῳ ἔξῃ, ἢ ἀφ' τὴν ἀδιάφο-
ρον κρητικόν. εἰ δὲ καταληκτικόν, τὰ ἀπ' αὐτῆς μεμνημένα, ἦτοι
συνδασθῆ, ἢ δύο συνδασαίς, καὶ τὸ μὲν καλείται καταληκτικόν εἰς
συνδασθῆν. τὸ δὲ, καταληκτικόν εἰς δισύνδασθον. τὰ δὲ Λιολικὰ
καλέμεθα, τῇ μὲν πρώτῳ ἔχῃ πάντως ἔνα τῷ δισυνδασθῶν ἀδιά-
φορον, ἦτοι σπονδιῶν ἢ ἱαμβον, ἢ τροχαῖον, ἢ πυρρίχιον, τὴς δὲ
ἐν μείσῳ δακτύλῳ πάντας. εἴη δὲ τινα καὶ λογαοδικὰ καλέμεθα
δακτυλικά, ὥστε ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις χώραις δακτύλῳ ἔχῃ, τε-
λευταίαν δὲ τροχαῖον συζυγίαν. εἴη δὲ ὅτι τὰ μὲν ἅπαντα εἰρημνῆς
κατὰ συζυγίαν μετρίῃται, τῷτο δὲ μόνον, κατὰ μοιροποδίαν.
Τὸ ἀναπαισικόν, κατὰ πᾶσαν χώραν διχέει σπονδιῶν, καὶ ἀνά-
παισον, σπανίως δὲ καὶ προκλιδισματικόν. παρὰ δὲ τοῖς δραμα-
τοποιοῖς, ἱαμβον καὶ δακτύλῳ. εἰσὶ δὲ αὐτῆς αἱ ἀπ' αὐτῆς ἔξ, κατὰ
συζυγίαν ἀφ' ἐμμετρίας, ὑπερκατάληκτον εἰς δισύνδασθον, ὑπερκατα-
ληκτικόν εἰς συνδασθῆν, ἀκατάληκτον, καταληκτικόν εἰς δισύνδασθον,
κατάληκτον εἰς συνδασθῆν, βραχυκατάληκτον. ὥστε δὲ ἐν τῷ
δακτυλικῷ ἢ τι λογαοδικόν, ἢ τῶν καὶ τοῖς ἀναπαισικοῖς τὸ εἰς
βακχίον περαιρέμενον. ἢ εἴη ἐπισημότερον, τὸ μὲν τίσασαρος
πόμενος, αὐτοὶ ἔχον τῇ βακχίῳ, ὡς ὁ πρώτῳ γίγνηται καὶ σπονδιῶν
καὶ ἱαμβῶν.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

Τὸ χοριαμβικόν, συντίθει μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθει δὲ καὶ ἐπίμικτον πρὸς τὰς ἱαμβικάς. ὡς ἐπὶ πάλιν δι', ὅτι καταληκτικὸν ἔστι, εἰς τὴν ἱαμβικὴν κατακλιθεὶς παραιῖται. τυτέστιν εἰς ἀμφίβραχον, ἢ βακχικὸν λήθ' τὴν ἀδιάφορον. παραιῖται μὲν γὰρ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν, τὸ δακτυλὸν ἢ κρητικόν. ἀλλὰ τῷ ταύτῃ συνιχέστερα εἶναι ἀπριπέσιον εἶναι.

Τὸ ἀντισπαστικόν, τὴν μὲν πρώτῃ συζυγίᾳ ἔχει τρεπομένην κατὰ τὸ πρότερον πόδα, εἰς τὰ τέσσαρα δ' διουδαίου χήματα, τὰς δὲ ἐν μέσῳ καθαρὰς ἀντισπαστικάς. τὴν δὲ τελευταίαν ὀφείκει εἶναι ἀκατάληκτον, ἱαμβικὴν. εἰ δὲ ἀναμίσγῃται ταῖς ἱαμβικάς, ἢ μίοντι τὴν πρώτῃ συζυγίᾳ ἔχει, τρεπομένην κατὰ τὸ πρότερον πόδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ταῖς ἱαμβικάς ἱπομένην. ἔστι δὲ ὅτι καὶ λύει ὁ πρότερος πῦς εἰς τρίβραχον.

Τὸ δὲ μείζον ἰωνικόν, συντίθει μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθει δὲ καὶ πρὸς τὰς τροχαϊκάς ἐπίμικτον. ὅτε μῦτοι ἀκατάληκτον εἰς καθέλευ, σκαιῶς εἰς τὴν ἰωνικὴν παραιῖται, λήθ' τὸ ἀπριπὲν εἶναι τὴν ἰωνικὴν ἐπὶ τέλει εἶναι.

Τὸ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικόν συντίθει μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθει δὲ καὶ ἐπίμικτον, πρὸς τὰς τροχαϊκάς διποδίας, ἕταις, ὡς τε τὴν πρὸ τ' τροχαϊκῆς αἰὶ γίνεσθαι πετάσσημοι, τυτέστι τρίτῃ παιωνικῇ, καὶ τὴν τροχαϊκῇ, ὅποταν προτάττοιτο τ' ἰωνικῇ, γίνεσθαι ἐπίσπασμοι τροχαϊκῇ. τὸ καλὸν μὲν διύτερον ἐπίτριοι. ἔωδ' ὅτε δὲ, ἢ μὲν τρίτῃ παιωνικῇ συναριῖται εἰς παλιμβάκχον. τὸ δὲ ἐπιφερομένης τροχαϊκῆς ὁ πρότερος λύει εἰς τρίβραχον, ἐμπίπῃσι δὲ καὶ οἱ μολοτοὶ ἐπὶ τῷ ὀφελίῳ χωρῶν, ἐν τοῖς ἐπ' ἐλάττοις ἰωνικοῖς. ὥσπερ ἐν τοῖς δὲ μείζονος ἐπὶ τῷ ἀρτίῳ. Τὸ δὲ παιωνικόν, εἰδὴ μὲν ἔχει τρία, τότε κρητικόν, τὸ βακχικόν, καὶ τὸ παλιμβάκχικόν, ὃ καὶ ἀνιπτιθῆναι εἰς πρὸς μελοποιίαν. τὸ δὲ κρητικόν, ἐπιτιθῆναι. δίδχεται δὲ καὶ λύσει, τὰς εἰς τὴν καλυμίνουσαν παίονας, καλεῖται δὲ καὶ ὑπὸ αὐτῶν τῷ ποιητῶν, κρητικόν. Τοσαῦτα περὶ τῶν εἰνῶν μέτρων τῷ μονοπόδῳ καὶ ὁμοιοπόδῳ. πάντες δὲ μίτρον ἀδιάφορος εἶναι ἢ τελευταία συλλαβή. ὥς τε δύνασθαι εἶναι αὐτὴν καὶ βραχυῖαν καὶ μακράν. καὶ πᾶν δὲ μέτρον εἰς τελίαν περατῆται λήξιν. ὅθεν ἐπὶ ληξία εἰς τὰ μὴ ἕτως ἔχοντα.

Δημητρεῖς τῷ Τρικλινίῃ.

Ἰστέον ὅτι πάντα τὰ μέτρα πλὴν τῷ δακτυλικῷ, κατὰ διποδίαν μετρεῖται καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῷ πενταμέτρου. ἔστι δὲ μονομέτρον τὸ ἔχον πόδας β. δίμετρον τὸ ἔχον πόδας δ. τρίμετρον τὸ ἔχον γ. τετράμετρον τὸ ἔχον η. πεντάμετρον τὸ ἔχον ι.

καὶ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

ἡ περιμέτρος ἔστι πρόσι. πάντες δὲ μέτροι, πλὴν τῶν ἀκαταλήκτων, ἀποτίθενται ἢτοι καταλήκῃς εἰς τίσσας, βραχυκατάληκτον, καταλήκτικόν, ἀκατάληκτον, ἢ ὑπερκατάληκτον. ἡ βραχυκατάληκτος μὲν εἶναι ὡς ἐν παραδείγματι ἐπὶ τῷ μουσομήτρῳ εἰπῶν, ὅτε ποδὶς ὅλῳ διῆται πρὸς ἀπαρτισμόν. οἷον, τὸ φιῦ φιῦ, ἢ τὸ ἰῶ, ἢ τῷ ἰῶ, ταῦτα ἥ μουσομέτρα εἰς βραχυκατάληκτα διὰ τὸ ἔχειν μὲν τὸ ἰῶ ποδῶν, τὸ ἰτίρην ἢ λείπιον, καταλήκτικόν δὲ, τὸ διόρθρον μὴδὲ συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν, οἷον, τὸ ἰῶ μοι, ἢ τὸ ὠμοίμοι. ταῦτα ἥ μουσομέτρα εἰς καταλήκτικα διὰ τὸ ἔχειν ὅλον ποδῶν ἢ μίαν συλλαβὴν, ἢτοι ἡμισυ ποδὸς, λήκον δὲ μὴδὲ συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν. ἀκατάληκτον δὲ ὅτι ἀπαρτισθῆναι ἔχει τὴν ποδῶν, οἷον, τὸ ἰῶ ἰῶ, ἢ τὸ ἰῶ ἰῶ, ἢ τὸ φιῦ φιῦ ἰῶ. ταῦτα ἥ μουσομέτρα εἰς ἀκατάληκτα, διὰ τὸ ἀπαρτισθῆναι ἔχει τὴν ποδῶν καὶ μὴ ἑκαστὴν ὡς τὰ εἰρημόρια. ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ ἔχειν ἀπαρτισθῆναι τὴν ποδῶν, ἔχει δὲ καὶ συλλαβὴν μίαν πλείονα, εἰρηται δὲ πλὴν τῶν ἀκαταλήκτων, ὅτι τὸ μόνον κατὰ μετροπόμενον μετρίται, διὰ τὸ εἶναι τὴν ποδῶν τρισυλλαβῶν. ὅτι μὴ ὡς ἀπαρτισθῆναι ἔχει τὴν ποδῶν, λέγει ἀκατάληκτον. ὅτι δὲ πλείονα συλλαβὴν ἔχει, λέγεται καταλήκτικόν εἰς συλλαβὴν, ὅτε δὲ δύο, καταλήκτικόν εἰς δισυλλαβὴν, ἔχει δὲ καὶ ἐν τούτῳ χόρον τὸ βραχυκατάληκτον, ἢ τὸ ὑπερκατάληκτον, ὡς οἱ μετρικοί φασί. ταῦτα καὶ ἐπὶ διμέτρῳ καὶ τριμέτρῳ, καὶ τῷ λοιπῷ συμφωνεῖ τὰ πάντα.

Τὸ αὐτὸ περὶ σημείων τῶν κοινῶν συλλαβῶν τῶν
ἐν τῷ καιμένων τῶν βίβλων.

Ἐπεὶ δὲ οἱ πάσαι τὰ περὶ γραμματικῆς συνταξάμενοι, σημαίνει τινὰ σοφῶς ἐπινοήσαντες παραδιδόντες, ἐξ ὧν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὡς ἂν εἴποι τις ποιότητα τῶν συλλαβῶν καὶ τὴν προφορὰν ἀγγινώσκῃ ἔχομεν. συλλαβῶν δὲ μοι καὶ ἐν σοικίᾳ εἰρηται, ἐπεὶ τὰ μὲν σοικία καθ' αὐτὰ κείμενα, ἐδιδόμην τινὶ μετρίᾳ δυνάμει, συληφθέντα δὲ καὶ οἷον ἐκείνη πρὸς ἀλλήλων καὶ τὰς συλλαβὰς ἀποτίλιναν. δυνάμεις τὴν τῶν καὶ ποιότητα ἔχει. ἐπινοήσαν δὲ ἄλλα τὰ σημεία, τοὺς φημι καὶ πνεύματα καὶ τὰ λοιπα, ἃ δὴ καὶ προσεδίαι ἀνόμασαν. ὡς πρὸς τὴν ὁδὴν καὶ τὴν ἐμφάνειαν τῶν συλλαβῶν συντελέσαν. πρὸς τέτοις δὲ καὶ μακρὰς μὲν σημαῖον τοῦτ'. τὸ δὲ βραχίαις τετρί. υ. τὸ δὲ κοινῶς ἐδαμῶς. ἐκείνην ἥ καὶ ὅπως εἴητο. ταύτης δὲ ἢ. καὶ τὰς αἰτίας αὐτοὶ λέγουσιν, ἐπειροῦν ἡμοί γε τὸ κοινῶς σημαῖον διὰ τὴν τὴν πολλῶν πλάην, καὶ οἷμαι καλὸν εἶναι δοῦναι τοῖς εὖ φρονέουσιν, ἐπινοῆσαι δὲ διπλῶν τὸ σημαῖον, διὰ τὸ διπλῶν τινὰ καὶ ταύτῃ ἔχειν τὴν δύναμιν.

Π Ε Ρ Ι Μ Ε Τ Ρ Ω Ν.

μιν, ὅτε μὲν ὤν ἀντὶ βραχείας ἐφείλε λαμβάνειν σημεῖον ἐπικρατέοντος. L. μακρὰ δηλοῦσι καταρχὰς ἂν βλίσκον τὸ εἰωτα σι-
 χεῖν σημεῖον ἔχουσα. ὅτε δὲ ἀντὶ μακρᾶς, τὴν αὐτογραμμίαν
 ἐκασί, T. μακρὰ δηλοῦσι ἐν τῷ τέλει κάτω νῦν τὸ εἰωτα
 σημεῖον ἔχουσα. βέλτιον ἢ ταῦτα τίβναι, καὶ ἀλφινώσκει ποία ἐστὶν
 ἡ κεινὴ, ἡ πλανωμένης τινος τὸ ποιῶν, γραφὴν ποιῶν ἀμαθὴς.
 καὶ φύσει βραχὺ φωνῆν, ἔχον δὲ ἐπαγόμενα δύο σύμφωνα, ὅν τὸ
 δεύτερον ἀμειτάστολον, αὐτὸ ἀντὶ μακροῦ λαμβάνει· ἢ καὶ τὸ φύσει
 βραχὺ φωνῆν ὅταν εἰς μέγεθος λόγου καταλόγη, τὴν μακράν ἐπιτι-
 θήσας, ἀντὶ μακροῦ λαμβάνει. ἄτερον ἢ εἶμαι τὴν τοῦ γι. ταυτά
 μοι πρὸς τὴν συνίτην εἴπεται, καὶ τὸ μέγεθος ἔχοντας πᾶν. εἰ δὲ
 τινος ἢ ἀμαθίας μομφόμενοι, βραχὺς τῶν λόγων, εἰδὲ ἢ
 εἰδὲ οἱ πάλαι τὰ κάλλος ἐπινουηκότις, ταῦτα τοῖς τοιούτοις ἐκ-
 διδάσκουσιν. ἀλλὰ τοῖς συνίτοις, βραχὺν λόγον τὸ μὴ συνίτην
 ἔχοντες. ὥς καὶ περὶ τις εἴφα ἀείδων ξυνιτοῖσι, θύρας δ' ἐπίθουσι
 βίβλοι. ἔγω δὲ καὶ ἀδικεῖν ἀνὸς φαίλω τὴν συνίτην, ὅς ἀνὸς ἐπινου-
 σας σοφόν τι, τὴν λήθης βυθοῖς κατακρύψει, διδῶν ἴσως τὴν
 ἐκ τῆς ἀσυνίτην μίμνην. ὡς ὅν καὶ αὐτὸς ἀδικεῖν δοξῶ τὴν
 συνίτην, τὸ ἐπιλθόν μοι κατὰ νῦν τῶν πρῶτον. ὅτοι δὲ ἀν-
 ηθῶν, εἰ καλῶς ἔχει ἢ μή. ἐπεὶ καὶ ἂ μοι εἴη τὸ χορικῶν μιλῶν
 καὶ τὸ ἄλλων τὸ ἐν τοῖς δράμασι φερόμενον εἰδὼν ἐπινουῖται θύρα
 τινὶ καὶ ἀπὸρρήτῳ ἐμπιεύσει, πλείστα ποιησαμένη εἴη τι τῶν καὶ
 τὸ ἐν αὐτοῖς μέγεθος, καὶ ταῦτ' ἐν τοῖς δράμασι ἐξετίθη, ὥς ἀνὸς
 ἐντυγχάνοις ἔχουσιν ἀλφινώσκει, τὰς τε τροφὰς καὶ ἀντιστροφὰς
 τὸ μιλῶν καὶ τὰς ἐπαυδὰς, καὶ τίνε εἶναι εἰδὼς καὶ μέγεθος τὸ μιλῶν
 ἔκαστον. καὶ μὴ μάλιστα τὰ τὸ χορικῶν ὅρα μίλη τοῖς ὀφθαλμοῖς,
 μηδὲν δὲ τῶν εἰδῶν, ὥστε τινος μὴ γραμμάτων ἔχοντες πᾶ-
 ραν, καὶ βιβλίον, ἀνὰ χεῖρας ἀράμφοι, βλίσκοντες μὴ τύπος γραμ-
 μάτων, εἰδὲ δὲ τὸ ἐγκρίμινον ἴσασιν.

V I T A

V I T A

ARISTOPHANIS,

A

NICODEMO FRISCHLINO

CONSCRIPTA.

ARISTOPHANES Poëta Comicus, patre natus fuit Philippo, civis Atticus, ex tribu Cydathenienfi, curia Pandionide. Hunc Suidas Rhodium ex oppido Lindo fuisse tradit, & jure civitatis donatum affirmat: alii (de quibus postea dicam) Æginetam fuisse dicunt. Primus autem hic veterem Comœdiam, rudem adhuc, & dispersam collegit, eamque in meliorem atque utiliorem formam traduxit. Nam Cratinus & Eupolis multò acerbius ac turpius alios insectati fuerant, quam decebat. Sed & ipse Aristophanes initio eandem verborum amaritiam in suis usurpabat fabulis: quam tamen postremis Comœdiis iusta moderatione adhibita, plurimum mitigavit. Meminit hujus priscae libertatis Horatius in Sermonibus, ubi ait:

*Eupolis atque Cratinus, Aristophanisque poëtae
Atque alii, quorum Comœdia prisca virorum est:*
Si

Vita ARISTOPHANIS.

*Si quis erat dignus describi, quod malus aut fur :
Quod mæchus foret, aut sicarius, aut aliqui
Famulus : multa cum libertate notabant.*

Decreto demum promulgato, nequis actor aut ludio nominatim aliquem in Comœdia perstringeret, cum jam histriones ab omni actione desisterent, novæ Comœdiæ rationem inire cœpit: cujus primum specimen ostendit in *Cocalo*, ubi non veras, ut in *Equitibus*, *Nebulis*, *Ranis*, & alibi, sed fictas personas introducit: *Interitum* seu *Corruptelam* & *Recognitionem*. Unde initium fumentes Menander & Philemon, novam Comœdiam effinxerunt. Ipse quidem Aristophanes in scenam non statim venit, quod natura esset timidus, licet ingeniosus admodum & perquam industrius. Quæ autem per initia suorum studiorum facere non audebat, ea per histriones & actores suos, Callistratum & Philonidem perfecit: quorum ille operâ ad populum utebatur. Castigatus ob hoc convitiis Aristonymi & Amipsiæ, ut ex fabulis ejus cognoscitur, qui illum de veteris proverbij sententia, quarta Luna natum dicebant, quasi aliis juvandis operam daret, sibi ipsi inutilis: tandem metu deposito in scenam prodiit. Et quia supra modum infensus erat Cleoni, tribuno plebis, homini turbulento, & noxi civi, scripsit contra eum, *Equites*, Comœdiam, in qua reprehendit ipsius furta, peculatus & crudelissima quæque facinora. Sed nemo erat ex histrionibus, qui personam Cleonis, vel habitu & larva velare, vel gestu & voce auderet exprimere, propter summum metum, in quem ille cives sua crudelitate perduxerat. Igitur ipse Aristophanes, facie minio illita in scenam profiluit, & personam Cleonis egit. Quare damnatus ab equitibus Cleo, multam quinque talentum Poëtæ solvere coactus est. Hinc illud in *Acharnensibus*: Novi ego, novi meum quod oblectet animum. Quando quinque talenta video, quæ eyomuit Cleo. Causa hujus odij adversus

VITA ARISTOPHANIS.

fus Cleonem ab Aristophane concepti, non hæc tantum fuit, quod turbulente, & raptim ille omnia ageret in Republica (Nam hanc causam cum optimis quibúsque communem poëta habuit) sed etiam privata : quòd Cleo ipsum jam olim postulasset, de jure civitatis, quasi peregrinus esset Aristophanes, ac se nihilominus pro cive gereret : Tum, quod in *Babyloniis*, quadam Comœdia, magistratus fortitò capi solitos coram legatis lacerasset. Hinc illud in *Acharnensibus* : Neque enim Cleo me nunc calumniabitur, quòd in præsentia legatorum malè de civitate loquar. Quantum ad crimen prius attinet, non fuit illud de nihilo, quandoquidem patria poëtæ incerta erat : sicut initio docuimus. Erant enim Athenis, qui Aristophanem dicerent Rhodium aut Lindium : nonnulli, qui affirmarent Æginetam, sive quod plurimum ille temporis eo in loco contrivisset, sive quòd suas ibi possessiones haberet, sive quòd pater ejus Philippus Ægineta fuisse perhiberetur. Absolutum in judicio tradunt, cùm jocosè & facetè admodum hos versus Homericos recitasset :

Μήτηρ μὲν γ' ἐμὲ φησι εἶμιλλαι, αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· ἢ γὰρ δὴ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέστω.

*Mater me patrij hujus ait natum esse, sed ipse
Ignoro : nam nemo suum pote nosse parentem.*

Calumniis iterum atque tertium oppressus, urbe excessit : prius tamen Cleone victo, cùm civis Atticus manifestò esset declaratus. Sic enim alibi inquit, αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἀτ' ἔπεισον, ἐπίσταμαι δὲ, &c. *Egomem quæ à Cleone sim perpeffus, probe novi.* In eundem *Vespas* composuit, de quibus paulò infra dicemus. Fuit etiam Socrati & Euripidi infensus ; propterea quòd nunquam in theatra veniebat Socrates, nisi cùm Euripides cum novis Tragœdiis certaret, aut etiam in Piræo contenderet. Nam Socrates amabat Euripidem, tum propter sapientiam, tum propter carminum

Vita ARISTOPHANIS.

carminum virtutem & bonitatem. Aliquando tamen ipsum Alcibiades & Critias, ut Comœdias etiam in theatro spectaret, invitârunt: ac modò non vi eòdem pertraxerunt. Verùm ille non magni Comicos pendebat, sed vehementer contemnebat: ipse vir modestus, justus probus & sapiens, homines mordaces, injuriosos, & sani nihil dicentes. Quæ res malè ipsos habuit, & odij adversus Socratem prima semina in Aristophane excitavit. Quare sibi facilius ab Anyto & Melito Socratis hostibus persuaderi passus est Aristophanes, ut drama adversus ipsum meditaretur. Cum enim Anytus & Melitus Socrati essent insensissimi, nec tamen ipsum in crimen vocare auderent, partim metu Atheniensem, ne in se aliquod malum redundaret, si falsò detulissent hominem, non modò nullius calamitatis in Republica autorem, sed etiam civitatis ornamentum, partim propter amicos & affeclas Socratis, qui suum præceptorem nunquam deserturi videbantur: Ideò Aristophanem subornant, eique persuadent, ut in Comœdia Socratem ab iis malis taxet, quæ plerique de eo ficta norant: Esse loquacem, & loquendo efficere, ut malæ causæ bonæ videantur: introducere novos & inusitados Deos, cùm neque nosset interim neque revereretur Deos: atque hæc ipsa in eos quoque transfundere, quos in Philosophia institueret. Hoc argumento arrepto, *Nebulas* conscripsit Aristophanes, & per histriones in festo Bacchanaliorum, maxima Græcorum multitudine eò confluente, exhibuit. Rei insolentia & inusitato in scenis spectaculo Socratis, primùm omnes Athenienses, cùm nihil minus expectassent, obstupuerunt. Deinde, quoniam natura invidiosi essent, & ad detrectandum optimis quibusque proclives jucundum eis visæ sunt spectaculum istæ *Nebulæ*. Nam actorem, teste Æliano, plausu tanto prosequerentur, quanto nunquam antea, eoque clamore victoriam ei decreverunt, mandâruntque ut Aristophanis nomen, non alterius, supremum scriberetur. Refert idem Ælianus Socratem, cùm præscivisset,

Vita ARISTOPHANIS.

præcivisset, se in Comœdia taxatum iri, in theatrum ingressum esse, & opportuno loco confedisse. Cùm autem circumferretur in Scena, & crebrò nominaretur, peregrinis, quisnam esset ille Socrates, interrogantibus, ipsum ad dubitationem ex animis peregrinorum tollendam surrexisse, & per totum drama, congregientibus histrionibus, stantem spectasse, magnòque animo & istam Comœdiam & Athenienses contempnisset. Simili odio adductus Aristophanes, Euripidem in aliis omnibus Comœdiis traduxit, præcipuè autem in *Ranis*, *Acharnensibus*, *Theſmophoriazusis*, ut conceptam de illo opinionem ex animis hominum evellet: quando optimus ille & sapientissimus habebatur Tragicus. Itaque *Ranas* confinxit, in quo dramate Bacchum introducit, sollicitè quærentem in terris poëtam Tragicum, & quod nullum reperiret, ad inferos descendentem, ut Euripidem è campis Elysiis reducat. Sed cùm Æschylus & Sophocles, gravitate Tragica superiores Euripide haberi vellent, oritur in ea fabula certamen, in quo ab Æschylo vincitur Euripides. Hâc ratione in magnum contemptum perductus fuit Euripides, & reliquis Tragicis longe posthabitus. Ut autem majus in illum concitaret odium, etiam *Theſmophoriazusas* conscripsit: in qua fabula Euripides à foeminis, sacra Cereris celebrantibus, accusatur, quòd injusto odio mulieres persequatur, easque in suis Tragœdiis passim traducat. Quibus de causis graves ei minantur poenas mulieres. Reliquæ Comœdiæ reliquo belli Peloponnesiaci tempore, quo floruit Aristophanes, compositæ fuerunt. Nam *Pacem* anno decimo tertio belli scripsit, cùm post mortem Cleonis & Brasidæ, qui apud Amphipolin in acie perierant, pax & foedus quinquaginta annorum inter Athenienses & Lacedæmonios esset factum, quod tamen septem annos non duravit, quemadmodum refert Thucydides, lib. v. *ἔφυγε*. *Acharnenses* post mortem Periclis, & cladem Siculam scripsit, cujus in eo dramate stultam pertinaciam, & infecuta mala proponit,
ut

Vita ARISTOPHANIS.

ut hoc exemplo malos & plebem terreat, ne stultis ducibus, qualis fuerat Lamachus, belli summam & Reipublicæ salutem committant. Quantam verò noxam Reipublicæ dederit Lamachus, amissio exercitu in Sicilia, docuit exitus, stultorum omnium magister. Post cladem Siculam *Aves* prodierunt, in qua fabula hortatur Athenienses, ut Decelæam, quam ille ficto nomine *νεμελοκοκκίλια* vocat, contra Lacedæmonios muniant, priusquam ab illis occupetur. Cui salutari consilio si paruissent Athenienses, in maximum malum non incidissent. *Vespæ* post alteram cladem Siculam scriptæ videntur, quam Atheniensibus Cares (quem ille tecto nomine canis, Labetem vocat) ductu suo inauspicato attulit. Periculosissimis autem temporibus, cum tota Græcia in armis esset, *Lyssratam* composuit, in qua mulieres de Republica & pace deliberant: facta conjuratione, quod suis maritis concubitus denegare, & in arcem munitissimam se tantisper recipere velint, dum illi pacis negotium suscipiant. *Plutum* & similes Comœdias iis demum temporibus commentus est, quibus ex interdicto magistratus Attici, neminem in Comœdia nominatim carpere licuit. Ac *Plutum* quidem per filium suum Ararotem, quem multitudini ipsemet præfecerat. Refferunt magnam esse laudem consecutum, quod calumniatores subvertisset: alibi eos nominans *ἐπάλυς* (febres pituitosas in *Vespis*) *οἱ τὸν πατέρα αὐτῶν ἤσχεον ὑπὸν, καὶ τὸν πάτεραι ἀπὸ τῆς γούρας* quæ febres noctu parentum interstrinxerunt gulas, & avos jugularunt. In primis verò ob hoc laudatus atque amatus est à civibus, quod fabulis suis Rempublicam Atheniensium liberam, neque ullius domini tyrannidi subjectam esse, sed ne ipsum quidem populum in statu Reipublicæ populari, & per se libero, sibimetipsi imperitare voluit. Quâ de causâ oleæ sacræ ramo coronatus est, qui non minoris præmii loco habebatur, quàm corona aurea. Ac proinde in *Ranis* de ingloriis quibusdam hoc protulit: *καὶ ἰσθὲν χρεὶν δίκαιον πολλὰ τῇ πόλει συμπρατταῖν*.
Chorum

VITA ARISTOPHANIS.

Chorum sacrum esse justum, ut qui multa rectè confulat civitati. Scripsit præter has Comœdias, quæ extant, alias triginta sex, quarum nomina leguntur apud Athenæum, in Dipnosoph. Sunt autem hæ, *Æneïs*. Senectæ expers (*Ælianus* etiam *lib. xii. de Animalibus* citat) *Anagyrus*, *Babyloni*, *Rustici*, *Sæmæus*, *Gerytades*, *Dædalus*, *Convivus*, *Danaïdes*, *Dani didia*, *Dionysius*, *Niobe*, *Heroes*, *Centauri*, *Cocalus*, *Lemnia*, *Nebula secundæ*, *Thesmophoriazusæ alteræ*, *Naves onerariæ*, *Ciconiæ*, *Pelasgi*, *Pythagora*, *Scenæ apprehendentes*, *Sartagine coquentes*, *Telmiffenses*, *Colostrum*, *Philonides*, *Phœnissæ*, & *Horæ*. Peculiaris ab eo inventus est versus, qui *Aristophanius* appellatur, etiam à Cicerone memoratus in *Bruto*. Suidas *Tetrametrum* & *Octometrum* ab eo inventum scribit. Eloquentia Attica in illo singularis fuit, ut ex iis, quæ supersunt, Comœdiis colligitur. Itaque Platone[m] memorant Dionysio Regi Syracusano, statum Reipublicæ Atheniensis & linguam ex optimo autore perdiscere cupienti, hunc autorem misisse, hortatūque esse, ut fabulas hujus Poëtæ diligenter tractaret, si quidem Reipublicæ Atheniensis statum perfectè vellet cognoscere. De Joanne Chrysostomo disertissimo Theologo, sunt, qui scribant, eum suæ facundię & vehementię in taxandis vitiis, præsertim mulierum, partem optimam ex quotidiana lectione Aristophanis hausisse, & cum dormitum iret, libros hujus autoris pulvillo subdere solitum, ut olim Homeri poema Alexander ille Magnus. Certè adhuc vivus Aristophanes tam illustre nomen suis Comœdiis est adeptus, ut *farra* illius etiam ad Persas pervenerit: & Rex ipse Persarum, facta Poëtæ hujus mentione, de eo percontatus sit, quibusnam cum hominibus iste Comicus viveret: sicut ipse testatur in *Acharnensibus*. Urbano & perfaceto eum fuisse ingenio, fabulæ ostendunt, in quibus omnia, pro more veteris Comœdiæ falsa, festiva, mordacia, maledica: ut quocunque verbo pronunciato, illic capiat[ur] oca-

Vita ARISTOPHANIS.

sive ad aliquid subsannandum. Est enim Aristophanes cum risu mordax, nihil sine facetiis impingens, cui ex Latinis Horatium similem facit Scaliger, *lib. iii. de Poët. cap. 97.* Ego verò Plautum ei non ineptè æquiparandum judico, cujus ille locos quamplurimos imitatus est: ut suo ostendetur loco. Et si autem Ælianus nugatorem & ridiculum vocat, quique omnino talis haberi studuerit: & Plutarchus tumidum dicendi genus & Scenæ accommodatum & illiberale, ab eo usurpatum fuisse scribit: tamen quia alter Socratis amore, alter Menandri admiratione victus judicat, ego neutrius judicio ita standum censeo, ut ab eo recedere nefas sit. Quanti Plato Aristophanem fecerit, vel ex ipso liquet Plutarcho, qui Aristophanis sermonem de amore, à Platone, veluti Comœdiam in Symposio insertum esse ait. Et Cicero primo libro de Legibus Aristophanem facetissimum veteris Comœdiæ poetam nominat: & eundem plurimum laudat, quòd novi Dii apud eum è civitate ejciantur, & publicus Sacerdos imprudentiam consilio expiatam, metu liberet, audaciam in admittendis religionibus fœdis damnet, atque impiam judicet. Idem Cicero, *lib. xii. ad Attic. Epist. iv.* Aristophanem vult, per librarios, sibi reponi pro Eupolide. Extat in eundem Aristophanem Epigramma hoc Græcum:

Βίβλοι 'Αριστοφάνους δι' ὅ πόντος, αἶσαν 'Αχαρνάδης
 Κίωτος ὅτι χλοερῶν πυλὺς ἔσειμι κόμην.
 'Ηνὶ δ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δ' ἐ μῦθοι
 'Ηχέον, φερεῶν πληθύνουσι χάριτον.
 'Ω καὶ θυμὸν ἀεὶς, καὶ Ἑλλάδ' ὅ ἡδεσιν ἴσα
 Κώμικα, καὶ εἰς αἰετὰ, καὶ μάστιγας.

Id est,

*Fabulæ Aristophanis divinum opus, Attica quarum
 In virides venio multa comas hedera.*

*Quantus inest libro Bacchus quæ personat illic
 Fabula, acerba licet, plena tamen Charitum.*

*O & mente sagax, & moribus optime Graium,
 Seu digna irrides Comice, sive notas.*

Athenæus,

Vita ARISTOPHANIS,

Athenæus, *lib. x. Dipnosoph. cap. 9.* Dramata ab Aristophane ebrio fuisse conscripta affirmat. Καὶ Ἀλκibiades, inquit, ὁ μελοποιὸς, καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικοποιός, μεθύοντες ἔγραφον τὰ ποιήματα. Hoc quàm verum fit, autor hujus famæ videat. Mihi non fit verisimile ab ebrio potuisse hæc præstari, quæ pauci sobrij, etiam ad Cleanthis lucernam lucubrantes, præstare potuissent. Constat eum fuisse calvum, quando suam ipsemet calvitiam in *Pace* non dissimulavit. Quo tempore mortuus fit, nondum reperi. Certum est adhuc superstitem fuisse, post ejectos triginta tyrannos à Thrasibulo, cujus viri ipse in Pluto & alibi etiam meminit. Sed duos ab eo relictos esse filios, referunt, Philippum & Ararotem, quibus Suidas tertium addit, Philaretum, alij etiam Nicostratum. Et hæc habui, quæ de vita Aristophanis commentari volui.

Θωμά τῷ Μαγίστρου σιμώφει, τότε Βίῳ Ἀριστοφάνει, καὶ τῷ δαμάτῳ Ἰπποκράτει.

Αριστοφάνης ὁ κωμωδοποιός, γένη μὲν ἐκ Ἀδελφῶν. πατρὸς δὲ Φιλίππου. τὸ δῆμον Κωμολύμης. Παιδαῖδ' ὁ Φυλῆς. πάντῃ ὡς εὐφυνὸς καὶ ἀγχιῦναι, ἐπὶ τοσούτῳ ἐν νῆφ κομῶν τῇ ἡλικίᾳ ὑποκρίμενος ἐν κωμῶδῃσι, ὥς ὃ μόνον εὖς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸς πρὸ αὐτοῦ ὑπεράρει. μάλιστα ὅς ἐδὲ τοῖς ἐπιγυμνασίοις παρὲν ὑπερβολῇ. ἀλλὰ καὶ τότε μὲν ποιεῖν ὅς κωμῶν παρῆλθιν. ἔκτι ἀνιψῶν τίς ἕταρος Ἀριστοφάνη παρελθόντ', ἀλλ' οὐ τότε καὶ παρὰ ταῖς βασάναις αὐταῖς ἀνιῶνται θάνατον. δράματα δὲ εἰσάγει πρὸς τοῖς κωμικοῖς γυμνασίοις, ὥστε καὶ ἐν κωμῳῖς καὶ χάρμῃσι Ἀττικῆς μετὰ καὶ πύσαντα εὖς ἀκρότης θαυμάζειν τι καὶ καστῶν. ἔτο δ' ὅς τ' πολιτικῆς συμφορῶν ἐκ τούτου λόγου, ὥς μεθ' ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῇ λαμπρῇ τύχῃ εὐδαιμονίας καὶ σκῆψιν, καὶ ἀδικούντων ἥδοιτο, ὅταν τῇ παρρησίᾳ αὐτῷ διδόντες οἱ τοῦτοι, μετρίως σφῶς αὐτὸς παρῆχον αὐτῷ, καὶ τῷ δήμῳ λυσιτελῶνται. ἔτι ὅς τριῖς υἱὸς. Φιλίππου, Νικίστρατον, καὶ Ἀραρότα λυθαίνοντα δὲ, ἔτα Πλάτων ἐτίμησεν, ἐν ἐπιγράμματι κραισιλογίᾳ,

Αἱ Χάρμις τέμνός τι λαβὼν ὅπερ ἔχει πισυῖται
Ζητῶσαι ψυχὴν ἑῶν Ἀριστοφάνεις.

Ἰσίου ὅτι κωμῶδῃ φιλέω, ἀλλ' ὅς ἐν κώμαις ἀδικᾷ τὰς κωμῶδῃσι. κώμας δὲ εἰσάγει αἱ καλῶς εὖς εὐνοῦς. ἡ δὲ καὶ ἐν ταῖς κωμῳῖσι ὅς ἀναγὰρ πρῶτον ἐκωμῶνται ταυτασί. ἡ παρὰ τὸ κῶμα ὁ ὑπὸ. φασὶ δὲ ὡς πρὸς ὅς ἐνιθῆναι τὸς κωμικοῖς ποιητὰς ἀδικήμονες τῶν ὑπὸ τῶν ἀδικῶν ἥγοντο ἐν νυκτὶ ἐπὶ τὸς ὅς ἀδικούντων εὐνοῦς ἥδοιτο, ὅς δὲ ἀδικία χαίρει, καὶ τὰ, πράττει θιῶν ὅταν καὶ νόμον. καὶ τότε λογίζονται οἱ συνιδόντες ἑαυτοῖς ταῦτα σάφους ἐγίνοντο ὅς λοιπῷ. ἐπὶ ἐν ἄριστα τότε ἔχον ἰδοῦν, καὶ τῇ πολιτείᾳ συνοῖσον, ὅτι τ' μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν παντάπασιν ἀναίρεσθαι. δικαιοσύνης δὲ ἀντισταγομένη καὶ τρόπον χρηστῶν, ἐτάχθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ κωμικοὶ ποιηταί, ἐν μέρει παιδικῆς σκώμματα τι τ' ἀδικούντων, καὶ διδάχῃν ὡς προσήκον ἐργασθῆναι. ἥδοιτο δὲ αἱ κωμῶδῃσι ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς, ἔτα ἄρα.

Ἡ Ὑπὸ.

Ἡ Ὑπόθεσις τοῦ παρόντος Δραμάτος, ἔστιν αὕτη.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ σωματικῇ καὶ τοῖς τοιαύτοις συνήθειαι, καὶ διὰ τὸτο πλουτύνει, πλαστὴν προσθέντων τὰς γυναικῶν Χερμούλου γέννημα, δίκαιον μὲν ὅσα καὶ τὰς τρέφουσας χρῆται, πάντα δὲ ἄλλως. ὡς μετὰ τὴν αὐτῇ θρασυκατὰ ἰδέσθαι εἰς Ἀπόλλων, ἱερῶν περὶ τῶ ἰδίου παιδὸς, εἰ χρὴ ταύτῃ τρέφειν χρηστὴν ἀμιγλίστατα, ἀδικίας ἀντιμαχόμενος, καὶ ταῦτα τὰς ἄλλων ἐπιμαρτυρεῖ. ἑξήκοντα αἱ μὲν ταῦτα ἐπλάττειν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες, πάντες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς ἔστω ὁ Χερμύλος. ἔχρησεν γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς σαρφὲς μὲν ἰδίᾳ, ὅταν δὲ ἐξῶν συντύχη, τότε ἔπαυτο. καὶ ὡς γένοιτο ἀτυχεῖν τοφλῶ (ἦν δὲ ἔστω ὁ Πλάτων) καὶ ἀκολουθεῖν κατὰ τὰς μαντιείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλάτων ἐστὶ. δυσχεραίνον δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ Θρασυπαι, μόλις αὐτὸν ἱερῶν τίνος ἦτοκα τότε ἀκολουθεῖν. καὶ ὁ Χερμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ Πλάτων ὡς τις ἐστὶ, καὶ ὅτε χάρις τοφλῶς ἐγγυῖται παρὰ τοῦ Διὸς. οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἕδωσαν τι καὶ βουλὴν ἔχου ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιδεῖον, καὶ τὴν τῶ ὀφθαλμῶν θρασυπύσεαι ἐκίρουν. καὶ ὡς τὰ ἐν μίση παρῶν, τὰς τι τῶ Βλαψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τοῦ Πανίας αὐτῆς ἀπὸ γυναικὸς αὐτὸν ὅτι τάχιστα, καὶ ὡς ἐπὶ ἀπαιτήτων αἰκάδι, ἐπλήτυσαν τι ἰκαίως, εὖ καὶ αὐτὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίην χρηστὴν προῖον ἀντιχόμοιοι, πάντες ἦσαν. Ἐπιγυραῖται δὲ τὸ δράμα, Πλάτων Ἀριστοφάνους.

Ἐπίρρις Ὑπόθεσις.

Προσέτις τὸς Χερμύλος πῶς καὶ ἔχον υἱόν, κατανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τοπικῶματα εἰσπράττουν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀνυχεῖν, ἀφικνῶν) ὡς διὰ χρηστότητος, πότμον τῶ παιδὶ σαφρόνως ἀνατρέψαι, καὶ ὅμοιοι ἑαυτῷ τὴν τρέφουσας διδάξαι, ἦν γὰρ ὁ αὐτὸς χρηστὸς, ἢ φαῦλος, ὡς τῶ φαύλου τότε εὐπραγύναντο. ἰδὼν γὰρ εἰς τὸ μαντικόν, περὶ μὲν ὅν ἦτο, ὅδῃ ἦκεν, προσέτις δὲ αὐτῷ, ἢ τινι πρώτῳ ἐξῶν συντύχη, ἀκολουθεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιστομένους αὐτῷ, Νικοχάρης μὲν Λάκωνος, Ἀριστομένης δὲ Ἀδμήτου, Νικοφῶντος δὲ Ἀδωνίου, Ἀλκαίης δὲ Πασίφω. τελευταῖαι δὲ διδάσκει τὴν καμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῶ ἰδίῳ οἴκῳ, καὶ τῶ υἱὸν αὐτοῦ συγίται. Ἀπαρότα δὲ αὐτῆς τοῖς διαταῖς βυλομένων, τὰ ὑπόλοιπα δύο δὲ ἐκείνῳ καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκων.

Τεῖον

Ἰρίον δὲ εἶσι τὰ ἑδράματα· πρόσωπα· πεπλασμένα εἰς πα-
 ρὰ ἑ ποιητῶν, Χρυσῆος ἢ ἀπὸ ἑ χρυσοῦ καὶ ἑ αἰμύλων τὸ ἀπα-
 τῶν εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τὸς χρυσοφύλακας ἀπὸ πνίαν. καὶ τὸ
 Καριον ἐξελαύνει ὁ μὲν τὸ δὲ λαὸν δηλοῦν. Κῆρες ἢ οἱ δὲ λαοί. ὅθεν καὶ
 παροιμία ἐν Καρὸς ἄτη, ἥτοι ἐν δὲ λαὸν τῶν, καὶ τὸ Βλεψίδημο
 δὲ ἥτοι πτωχὸς ὁ βλίσκει αἰεὶ ποτε εἰς τὸ δῆμον.

Εἰδωτοῖς ἑδράμασι· ἰαμβοὶ καὶ τρίμετροι ἀκατέληκτοι μὲν ἂν
 τέλει, Τί ἢ ἂν τις πρὸς σι τὰ ληθὴ λέγῃ.

Ἀριστοφάνους Γραμματικῶν ὑπόθεσις δι' Ἰάμβων,

Μαντεύεται δίκαιον ἂν τις καὶ πίσης,
 Εἰ μεταβολὴν, πλέτε τυχεῖν δυνήσεται.
 Ἐχρησεν ὁ Θεὸς, συνακολουθεῖν ἢ πρὸς ἂν
 Ἀιδρὶ περὶ τύχης. Πλῆτ' ὁ πείσεται τυφλὸς.
 Γυνὲς δὲ αὐτὸν, ἥγαγεν οἶκα δὲ ἄλλας δημότας
 Καλίστας μεταγαῖν. ἢ δ' ὑγιᾶσαι τὰς πόρας
 Ἐσπύδον, εἰς Ἀσκληπιῶν δὲ ἀπῆγον, ἢ δὲ
 Ἀφρὼ πρὶν διακάλυσεν.
 Ὅμως ἀναβλέψαιτο αὐτῶν, ἢ κακῶν
 Οὐδὲς ἐπλέτῃ. ἢ δὲ ἀγαθῶν ἢ τὰ γαθά,

Τὰ τῷ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Καρίων οἰκέτης.	Δίκαιος ἀνὴρ.
Χρεμύλος διαπόττης.	Ἐπερος, ἀνὴρ ἄδικος.
Πλῦτος.	Συκοφάντης.
Χορὸς ἀγροίκων.	Γραῦς, ἡ φίλη τῷ μερακίῳ.
Βλεψίδημος.	Νεανίας.
Περία.	Ἑρμῆς.
Γυνὴ Χρεμύλου.	Ἱερόδης Διός.

Personæ Dramatis.

Carion servus.	Justus vir.
Chremylus dominus.	Alter, vir injustus.
Plutus.	Sycophanta.
Chorus rusticorum.	Anus, sive amica juv.
Blepsidemus.	Juvenis.
Paupertas.	Mercurius.
Uxor Chremyli.	Sacerdos Jovis.

Π Λ Θ Υ Τ Ο Σ

Δράμα. τὸ πρῶτον Σελῶν ἢ πρώτη.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν, Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

Ως ἀργαλέον ὠφείλεις, ὦ Ζεῦ καὶ Θεοί,
 Δῦλον γῆρας ὠφθαλμοῦντο. διασώτεις;
 *Ἦν γὰρ πὰ βέλτιον ὁ φεράπων λείξας τύχη,
 Δόξῃ σὺ μὴ εἶδ᾽ παῦτα τὰ κεκτεμύμενα.
 Μετέχῃν ἀνὰ τὴν τὴν φεράπωντα τῆς κακῶν.

 T_8

ΣΧΟΛΙΑ Παλαιά

1 Ὡς ἀργαλίον, | Ὁ θανάτου δυσφορὶς διδοίτω ἐπορθεῖν, τυφλῶ
ἀνδρὶ. Ὡς ὡς, πικρὰ καὶ ἰδιόμοια ὡς ὁ θάνατος. καὶ χεῖλιασμα.
τὸ ἦν ὡς ἐπὶ τῶν ἐπαρρησιάζει. ἢ ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων, ἐπὶ ὧν
θαλαττικοί. ἀπαυδῶν, καὶ ἀπὸ τῶν μάχων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαρρησίαν
τῶν διδοτῶν. τὸ ὡς ἀργαλίον, χαλεπὸν, δύσκολον, δυσχερὲς, ἔσται. ὡς
παρὰ τὸ ἄλγος, ἀποκαταλῶν. καὶ κατὰ τροπὴν Ὡς λ. ὡς ποδάρχη
ποδαργία. ἢ ἔσται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἀπαυδῶν. ὡς τὸ πρὸς
γωνίον ἀργαλίον ὡς λατὶ Ὡς ἐκ ἀπύου.

Ω Ζεύ. | Τὸν Δία παρίλαβι κατ' ἔχουλ' ᾧ ἄλλων θιῶν, ὡς τὸ
Ζεύς δ' ἐπὶ ἔν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα πύσι πέλασσι. καὶ καὶ ᾧ ᾧ
Ἑκτορα ὀνομάζων, κατ' ἔχουλ' παρίλαφι.

2. Δῦλοι γυνῆα. | Χαλιπῦ ὅτ' φύσ' τῷ δαυλῷ, χαλιπώτερον
γυνῆ, ἐὰν καὶ ἀνοήτω τις δισπότῃ ὑπερηβῇ.

Περὶ φρονήσεως. | Ἦγεν μακροφρόνως, ἐκ ἐνότου τί δι' αὐτοῦ, ἥτοι
ἀποστασίῳ καὶ μαρτυρῶν, παρὰ τὸ ἐπὶ φρονήσεως. ἡ γὰρ παρὰ, ἐν-
ταῦθα τὴν ἰξω γέινω δηλοῦ.

3. Λέξεις

ARISTOPHANIS

PLUTUS.

Actus Primi Scena Prima.

CARIO, CHREMYLUS.

QUAM grave est, O Jupiter atque Dii !,
 Servire desipienti domino ?
 Nam si fortè famulus optimā dixerit,
 Eadem autem agere hero non visum fuerit,
 Mala cum illo participare famulum necesse est. 5
 Corporis

ΣΧΟΛΙΑ.

3. *Λίαν τύχη.* | *Περὶ φρονιᾶς, ὅτι τὸ λῆξ.*
 4. *Μὴ δρῶν ταῦτα.* | *Οἱ γράφοντες ταῦτα, ὃ καλῶς γράφουσιν.*
ἔρχεται γὰρ ἐν ποικυλῇ τῇ πάλαιον ἀντιγράφειν τὰ ταῦτα, καὶ ἴσως
ἐπιτίθειν αἰτίαν.
 5. *Μεταχθὲν ἀνάγκη.* | *Πρὸς τὸ ποιητικόν. Ἡρώδης γὰρ τὴν ἀρετὴν*
ἐποικίζουσι ἐν νόμῳ Ζεὺς Ἀέρος, εὖ τὰν μὲν κατὰ δόξαν ἥρωα
ἵκησι. τὴν γὰρ κακότητα δὲ τὰ ἐναντία ἐαυτῇ διαπράττειν αἰτίας, ἐν
τῇ μὲν ποικυλῇ ἀ βέλῃ, καὶ τῇ τῇ ἄλλῃ ἀφροσύνης ἀνέχουσιν.
Τῶν κακῶν. | *Τῶν ἀφροσύνης ὅτι ὁ διανοητής ἔχει. ἦγυν τὴν πληγὴν*
αἱ τοῖς ἀπείθῳσι τοῖς διανοηταῖς ἐφύλαται. ἡ δὲ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὰ
ἔθρα πλεονάζουσιν. ἀσπὴρ ὅτι ἐν τῇ τα βέλῃσι ἀφροσύνης ἡ Ἀττικῇ
τὸ ἀφροσύνη, ὅτι καὶ ταῦτα τὸ τῇ. καὶ ἐν τοῖς ἔξω τὸ τὸ, ὅτι ἐν τῇ
τὸ καὶ. τὸ δὲ ταῦτα τὸ δόξαν, ὅτι ἴσως ἀντὶ τῆς ταύτης, ὅτι αἰσ
ταί τινος, ἀλλ' ὅτι τῇ ταῦτα πάλιν Ἀττικῇ.

Τὸ σώματι. ὃ ἐκ ἐᾶ τ' κύριον 6

Κρατῆν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τ' ἐωτημῶν.

Καὶ ταῦτα μὲ δὴ ταῦτα. τὰ δ' ὅ Λοξία,

Ὅς θεασιπῶδες τρέποντο. ὅκ χρυσολατρεῖς,

Μέμψιν δικάαν μέμφομαι ταύτῃ, ὅτι 10

Ἰατροὺς

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Τὸ σώματι. γὰρ. | Ὅτι αὐτὸν αὐτὸν ἔδωκεν ἐκ κρατῆν. μάστιγα ὃ κύριον. ὃ σώματι. ἕκαστον αὐτὸς αὐτῷ.

7. Τὸν ἐωτημῶν. | Ἀντί τῷ τ' ἀντιστάμενον ἀπὸ τῷ ἀνῆμαι. λέγουσι ὃ δὴ τ' αὐτῆς φωνῆς τὰς τῷ ῥήματι. κλίσεις. ὃ ὁ νόμος. τὸ πληθυντικὸν ἐκ ἑξῆς ἀντιστάμενοι. διὸ μεταβαλλόντες αὐτὸ ἐπὶ ἑτέρῃ φωνῇ πριάμενοι λέγουσι Ἀττικοί. ἄλλως. διχῶς εὔρηται τὸ ἐωτημῶν καὶ ἐπὶ ὃ ἡγοράμενον. καὶ ἐπὶ ὃ ἡγορασμένο, καὶ ἐπὶ ὃ μὲ ἡγοράμενος ὡς ἐπὶ αὐτῷ, ἐπὶ ὃ ὃ ἡγορασμένο, ὡς παρὰ Σαπφίστου. Ἡ ὃ Λαῖς ἀνδράποδον ἢ Καρικὸν ἐκ Σικελίας ἐωτημῶν.

8. Καὶ ταῦτα μὲ δὴ ταῦτα. | Καὶ ταῦτα μὲ δὴ τῷ τῷ ἔχει τ' τρόποι. ἔστι ὃ τὸ ἡῆμα λαμβαντικὸν τῆς πρώτης διαποιᾶς.

Τὰ δ' ὅ Λοξία—Τὰ Ἀπόλωνι. ἦτοι τῷ λοξῷ ἵαν πέμπουσι. λοξὰ ὃ μακρύνεται ὁ Θιός. ἢ τῷ λοξῷ πορεύει περικύβητος. ἢ αὐτὸς ἡγᾶται. ἔστι τῷ ἡλίῳ.

9. Ὅς θεασιπῶδες. | Ἐτραγικισάτο τῇ φράσει. ἢ ὃ Πυθίᾳ ἐπὶ τρέποντος καθημέρη χρησμοδῆ. καλεῖται ὃ τὸ μέρος ἐν ᾧ κἀσθαι, ὅλμοι. ἄλλως, τρέποντι χρῆται ὁ Ἀπόλων μακρύνμενον. διὰ τὰς τρεῖς καιροὺς τ' πραγμάτων, ὡς τὸ, Ὅς' ἔδωκεν, τὰ τ' ἔσται, τὰ τ' ἐσόμενον, πρό τ' ἔσται, τινὲς ὃ ἔτω φασὶ κῆρυκα τ' Ἀπόλωνος τ' τρέποντα. ἀλλοῖς ἐν Μιλήτῳ τινὲς μισθὸν βόλον ἔριπτοι, ἕκαστὸν ἀναφαιρόμενον ἐπὶ ὃ ἡγοράσαι. τὸ βόλον. συμβέβηκε γὰρ ἀντὶ ἡχθῆσαι τρέποντα χρυσῷ περιλαβεῖν αὐτὰς τῷ δικτύῳ. φιλοσοφικὸν ἂν εἴη αὐτῷ, οἱ μὲ ἀλλοῖς ὡς ἡχθῆς πεπράκασιν, ἢ τρέποντα, οἱ δ' ἀγοράσαι ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιόν, καὶ πᾶν ἐπὶ τύχῃ ἀνιστάτο. ἔτι καὶ αὐτῶν φιλοσοφικῶν, ἔδωκεν ἰρωτῆσαι τὸν Ἀπόλωνα. ὃ ὃ ἀνιόν αὐτοῖς ταῦτα. Ἐκγοῖ Μιλήτου, τρέποντα περὶ Φοῖβον ἰρωτῆς, Ὅς σαφὴς παῖσι πρῶτον, τῷ τρέποντα δὲ, προσέγγισεν ἢ αὐτοῖς ταῖς ἐπὶ σοφοῖς. ἕκαστον ὃ τῷ τῷ παρητύτω σοφίς εἶναι, διότι ἐγνώκασιν ὡς σοφιστῶν παῖσι, ἀναβῆναι αὐτοὺς τῷ Ἀπόλῳ. ἔτι φιλοσοφικὸν αὐτοὺς τὸν τρέποντα. ἢ ὃ λέξις ἡτυμολογῆται ἢ παρὰ τὸ διοικιδωδῆ, ἢ παρὰ τὸ τῷ θωρακίῳ ἐκτὶ τὰς μακρύνει ἀγῶν. χρυσὸς δὲ ἔστιν ὁ τρίπους, ὅτι τιμῆς ἢ ὕλης. καὶ οἱ ἀδέρφοντες χρυσοῖς τίμαιοι

Corporis enim proprii non permittit domino
Imperium habere fors, sed ei qui eum mercatus est.
Atque hæc se ita habent. de Apolline autem,
Qui ex aureo Tripode vaticinatur,
Justam hanc querelam profero, nempe quod, 10
Medicus

Σ Χ Ο Λ Ι Α,

μιοι. καὶ τὰ μὲν αὐτῷ Πυθίᾳ τρίποδι διαφορὰς ἰσχυρόνμα, ἐν ταῖς
Πυθίαις ὑμνοῖς ὑμῶν διείληπται. ὃν ἢ τρόπον τὸ ἐν Δελ-
φοῖς ὑπὲρ μαντικῆς, Διοδωρὸς ἐν τῷ ἑκκαίδεκάτῳ τῷ ἰσχυρῶν βιβλιο-
θήκης ἔστω πῶς φησιν. ὅτι καὶ χάσματι ἐν τῷ τῷ τόπῳ καὶ
ὃ ἐν τῷ ἄδυντον, καὶ αὐτῷ τῷ γινώσκον αἰγῶν, διὰ τὸ μήτε κατ-
ακτῆσαι τὴν Δελφὴν, αἰεὶ τῷ χάσματι τῇ προσῆσαν καὶ προσ-
βλέψασαι αὐτῷ σκιρτῶν θανμασῶς, καὶ προῖομαι φωνὴν διάφορον.
τὸν ἢ ποιρῶν θανμασῶς καὶ προσελθόντα τῷ χάσματι ταυτὸ πα-
θεῖν ταῖς αἰετῶν καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. τὸ δὲ φήμης διαδομένης,
πλείους ἀπαντᾶν ἐπὶ τῷ τῷ τόπῳ καὶ τῷ πλησιάζοντες ἐνθυσιάζ-
ουσι. δι' ὧς αἰτίας, νομιζομένη τὸ γῆς εἶναι τὸ χρηστήριοι. καὶ πολλῶν
ἀφανισμοὶν διὰ τοῦ ἐνθυσιάζουσι, προφητικὴν μίαν καταστήσαι. ταύ-
την ἢ κατασκευάζουσι μηχανῇ, ἐφ' ἣν ἀναβαίνουσι ἀσφαλῶς
μαρτυροῦνται, ἔχουσι τρεῖς βάσεις, ἀφ' ὧν αὐτὴν τρίποδα κληθῆναι,
διασπῶνται ἢ τὸ ἀρχαῖον παρθένοι λέγεται διὰ τὸ ἀγνόν. ὕστερον ἢ
Ἐχιδνῶν τὸ χρησιμολογῶντες ἰσχυρῶν διὰ τὸ κάλῃ, καὶ σωμα-
πᾶσαι βιάσασθαι. διὸ νομοθετῆσαι τὴν Δελφὴν γυναικῶν πατή-
κωτα ἐτῶν παρθετικῇ σκυῖν χρησιμῶν καὶ ἀπὸ μνηστικῆς τι τὸ
παλαιῶς προφητικῶν.

10, 11. Ὅτι ἰατροὶ ὅν καὶ μάντις. | Τῶν δυοῖν ἀρετῶν ὅτι
μείνεται κατὰ τὸ παρόν. Διοσπιδίης τε καὶ τὸ κατὰ τὴν ἰατρικὴν
ἐπιστήμης. εὐκαίρως δὲ τῷ τῷ μνηστικῶν ἐποιήσατο. ἰατρικῆς μὲν ὅτι
ἀνάσσει ἐπὶ μὲν τὸν δισπότην, καὶ τὴν μὴ προσῆσαν αὐτῷ μί-
λαγχολίαι. Διοσπιδίης δὲ, διὰ τὸ προσεχὲς τὸ ἐκείνῳ ἐξόδῳ. τριῶν
δὲ ἐσῶν τεχνῶν, ὅν μαντικῶν ὁ Διὸς, ὡς μείνεται μαντικῶς καὶ ἰα-
τρικῆς. παρῆκε δὲ τὴν μαντικὴν ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος μὴ χρῆσθαι
αὐτῆς ἔχων. ἢ διὰ τὸ σοφὸς, τὴν μαντικὴν αἰνιτίζεται. πρὸς
τὸ χάριν ἐν διαβάλλει τὸ Διόν, ὅτι τὸ ἄλλων ἰατροὶ ὅν, ἐκ
ἰατρικῶν αὐτόν. ἐξέπληξε δὲ πρὸς τῷ τῷ, καὶ τὸ προσῆσαν αὐτῷ
συνίσταται τι καὶ σοφίας ἀπερίφησι καταράξας διὰ τὸ μαντικῶς.
τῷ τῷ ὅτι ἰοικε λῆγειν, ὅτι διὰ τὸ αὐτῷ ἀρετῶν μᾶλλον ἐβλάψαι τὸ
δισπότην, ἢ πρὸς ἐφείλῃ. καὶ διὰ μὲν τὸ μαντικῶς ἐτάραξεν. διὰ δὲ

Ἰατρὲς ὦν καὶ μάντις, ὡς φασι, σοφῆς,
 Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψε με τ' διαπύττω.
 Ὃς τις ἀνελθεῖ κατόπιν ἀνθρώπων τυφλῶ,
 (Τέναντίον δρῶν, ἢ περὶ αὐτῶν ποιεῖν.
 Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγάμεθα. 15
 Οὗτος δ' ἀνελθεῖ, καὶ μὲν περὶ βιάζεται)
 Καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενος τὸ πρῶτον, οὐδὲ γρῦ.
 Ἐγὼ μὲν ἐν ἐκ' ἐδ' ὅπως σιγήσομαι.
 Ἦν μὴ φράσης, ὅτι ταῦτ' ἀκολουθεῖς ποτε,
 Ὡς δέ ποτ'· ἀλλὰ σοὶ παρέξω φράγματα. 20
 Οὐ γάρ με τυπήσεις, σέφανον ἔχοντά γε.
 Χρ. Μὰ Δι', ἀλλ' ἀφελὼν τ' σέφανον, ἰὼ, λυπῆς
 τί με,
 Ἵνα μάλλον ἀλγῆς. Καρ. Λῆρος· ἐγὼ παύσομαι
 Περὶ ἂν φράσης μοι, τίς ποτ' ὄξιν ἔτοσί.

Εὐνῆς

ΣΧΟΛΙΑ.

τ' ἱατρικῆς, μελαγχολῶν ἰποῖσιν. διὰ δὲ τ' σοφίας ὅ ἐστι τ' φρονήσεως καὶ τὸ φρονεῖν αὐτὸν ἀφίλιτο.

12. Μελαγχολῶντα. | Χολῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ μαίνεσθαι. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς τὸ θυμῷ εἶναι.

15. Οἱ γὰρ βλέποντες. | Τὸ εὐθεὶς καὶ μακρὸν κατηγορεῖ τ' διαπύττω, ὡς τ' παρὰ τὴν ἐναντίον. ἡγήμεθα γὰρ προσήκει, ἐκ' ἔπεισθαι τυφλῶ.

Ἠγάμεθα. | Ἠγάμαι τὸ προσδοκῶ πρὸς δοτικὴν ἀποδιδόναν δοκῇ κατὰ τὴν σύνταξιν ἰδιαιτῶς ἔχειν. εἰ γὰρ κατὰ τὸ πλήρες λεχθείη, γινικῇ ἂν καὶ αὐτὸ συνταχθῇ. οἷον, ἡγάμαι σοὶ τ' ὁδῶ.

16. Καὶ μὲν περὶ βιάζεται. | Ἠγὼν σὺν τῷ ἀκολουθεῖν αὐτὸν τῷ τυφλῶ, καὶ με τῷ τοιοῦτον ἀναγκάζει.

17. Οὐδὲ γρῦ. | Βραχύ. ἔστι δὲ εὐνῆς ῥῦπος. τίς δὲ παρὰ τ' γυναικισμῶν, ταῖς τὴν φωνὴν τ' χοῖραν. ἢ εἶδος μικρῶ νομίσματος. γρῦ γὰρ τὸ μικρὸν καὶ βραχύτατον. ὅθεν καὶ γρῦτα, τὰ λεπτὰ σκεύη. καὶ γυνταπάλης, ὅπως καὶ ἡμεῖς παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀλλ' ἀντὶ τῆς, ῥυποπάλης καὶ γυνταρῆς· κέχρηται δὲ τῇ λέξει, ἐπιτινῶν τὸ γυναν

Medicus cum sit & vates, ut aiunt, peritus,
 Delirantem tamen dimisit à se herum meum.
 Quippe qui sequatur à tergo hominem cæcum,
 (Secus omnino faciens quam facere eum convenit.
 Nam qui videmus cæcis solemus præire, 15
 Ille autem sequitur, nec non me etiam secum adigit)
 Præsertim respondentem nihil omnino, ne gry quidem.
 Ego igitur profectò filere non potero.
 Nisi mihi dixeris, quamobrem hunc sequimur,
 Here : at tibi molestiam exhibebo. 20
 Non enim me verberabis cùm fertum geram.

Chr. Non per Jovem, sed detractò ferto, siquid mihi molestus sis,

Quo magis doleas. *Car.* Nugæ ! non enim definam
 Priusquam mihi dixeris quisnam hic fiet

Bono

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

γυνὴ τῆ ἀποκρίσεως ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν ὄψιν ῥυπύ, ὅς μικρὸς καὶ
 ἰσχυρὸς. ὅταν δὲ διὰ τὴν ἐκφυλισμένην αὐτῆς φωνὴν ἐπὶ τῇ φωνῇ
 γυναικὸς, ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν ῥυπύ, ἐπὶ τῇ φωνῇ τινὰ σύστασιν ὁ πρὸς
 τὴν ὄψιν ῥυπύς πάλιν ὅσον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν ὄψιν ῥυπύ, μόνον δοκεῖ τι.

21. Οὐ γὰρ μοι τυπλήσις. | Ἐξ ὧν τὸ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἐκφυλισμένης
 καὶ ἀποκρίσεως αὐτῆς. πρὸς τὸ ἔθος ἐν ἀνακομιζομένοις ὡς τὸ μαντικὸν
 ἐκφυλισμένην. ἄλλως. ἡ ἐκφυλισμένη τῶν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἐκφυλισμένης
 καὶ ἐκφυλισμένης ἰσοτιμίας ἐκφυλισμένη, ἐπὶ τῇ πλεονεκτικῇ τικμῇ ἐκφυ-
 λισμένης ἀποκρίσεως. ἐπὶ μὴν δὲ τῇ ἐκφυλισμένης τὸ τῆς τυχῆς ὑποδοίης.
 ἰαίξε δὲ ἅμα χαρίεντος καὶ δυσωπικῆς ὁ Καρίων. καὶ ὡς τὸ φανερὸν
 ἔχον παρρησίαν καὶ τὴν τὴν φησι. τὸ δὲ τυπλήσις, Ἀττικόν ἐστι ἀπὸ
 τοῦ τυπλίου ἀχρήστου διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐκφυλισμένης.

23. Λῆρος. ὃ τὸ παύσεσθαι. | Εἰ μὲν ἐμφανῶς τὸ λῆρος πρὸς τὴν
 διαπότῃν εἶπεν αὐτὴ τὴν ἀποκρίσεως, ἰαίξε. εἰ δὲ εἰς τὸ εἰς τὸ παύ-
 σεσθαι πρὶν αὖ φράσῃ μοι, εἰς ἐπὶ τὴν αὐτὴν εἶπεν. τὸ δὲ λῆρος παρ'
 αὐτὸν, ὡς εἶπεν λῆρος καὶ φλύαρος εἶ, ταῦτα λέγων. τινὲς δὲ φη-
 σιν ἐκφυλισμένης εἶσεσθαι, αὐτὴ τὴν λῆρος, ἢ γυναικτικῆς.

Εὖναις γδ' ὦν σοι πωιδάνομα πάνυ σφόδρα. 25

Χρ. Ἀλλ' εἴ σε κρύψω. τῇδ' ἐμῇ γδ' οἴκετ' ἔγωγε
Πισότατον ἡγῶμαι σε καὶ κλεπίστατον.

Ἐγὼ Διοσεβὴς καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ,
Κακῶς ἑώρατ' ἔον καὶ πένης εἰμι. Καρ. Οἶδά τοι.

Χρ. Ἐπεροὶ δ' ἐπλέκταν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες, 30
Καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. Πείδομα.

Χρ. Ἐπερησάμεθα ἐν ἀρχόμην ὡς τ' ἑδόν.
Τὸν ἐμὸν μὲ ἀπὸ τῆς ταλαπύργου χρεῖας.

ἤδη νομίζων ἐκτετοξευδῆ βίον.
Τὸν δ' ἔδον, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει, 35

Πάσάμεθα εἰ χρὴ μεταβαλόντα τέσ' ἑτάρας,
Εἶναι πανῦρρον, ἀδίκον, ὑγιὲς μηδεὲν.

Ως

ΣΧΟΛΙΑ.

25. Πάνυ σφόδρα. | Ὅτι συνήθεις Ἀττικοῖς παρέκδηλα τίθεναι τὰ ἰσοδυναμῶντα, δηλῆται δι' ἢ τι ἐξ ἀμφοτέρων. ἕτως ἔχει καὶ τὸ, τυχοὶ ἴσως. ἄλλως, ἵπτε ἀμφοτέρω καὶ τὸ πάνυ καὶ τὸ σφόδρα δηλῶν τὴν ὑπερβολὴν τ' ἐννοίας. τὸ δὲ πωιδάνομαι, τὸ ἱερῶς καὶ τὸ ἀκύν. ὡς τὸ μὲ πρὸς γυνικὴν σωτηρίαν, τὸ δὲ ἀκύν πρὸς ἀναιρέματόν ἢ πρὸς αἰτιατικὴν.

27. Κλεπίστατον. | Τὸ ἡῆμα παρ' ὑπόνοιαν. ἀντὶ τῆς ἐκείνῃ ἀνέστατον, παίζων κομικῶς ἄμω καὶ χαριεντιζόμενος διὰ τὸ τ' κομωδίας μιδιαστικόν. ἄμω δὲ καὶ τὴν οἰκίαν ποιεῖ ἀπλοδοχῆς τε τυγχάνοντα, καὶ χλεύης ἐκ τῆς διαπόρευς, ἢ καὶ ἐλπίς, συμφάνως τῷ πρώτῳ λεχθέντος τὸ δεύτερον, ἢ ἀντὶ τῆς κερδαλέως καὶ σωτῆρος. Ὅμηρος Κλέπτε νόμ. ἀντὶ παραλογίζεσθαι. ἐνώτατος δὲ καὶ ἐν τῇ κοινῇ συνήθειᾳ κλεπτικὸν τ' φρονέοντι λέγειν. ἢ μυστηριακώτατον. τὰ γὰρ μυστηρια κρυφίως γίνονται. ἄλλως, δίδω ἕτως ἐκείνῃ πιστότατον ἡγῶμαι σε καὶ εὐνοτάτον, ὃ δὲ παρ' ὑπόνοιαν κλεπίστατον εἶπεν. αὐτὸ γὰρ οἱ δῦλοι λάτρεα τὸ τ' διασκοπῶν ὑφαιρῶνται.

28. Καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ. | Ἐπεται τῷ Διοσεβεῖ τὸ δίκαιον εἶναι, γνώρισμα γὰρ αὐτοῦ τῆτος. ὃ γὰρ Διοσεβὴς ἀ τῷ Διῷ ἐστὶ φίλος, ταῦτά κρατῶν.

30. Ἱερόσυλοι, ῥήτορες. | Τινες ἢ εἰζυσιν εἰς τὸ ἱερόσυλοι, καὶ ῥήτορες γὰρ ὡς φαῦλοι διαβάλλοντο διὰ τῆτος, ἱερόσυλοι ῥήτορες.

31. Καὶ

Scena I. P L U T U S.

9

Bono enim omnino in te animo hoc rogo.

25

Chr. At non te celabo; è servis enim meis
Ut fidelissimum te ita nebulonem quàm tectum credo.
Ego qui frequens Deorum cultor & justus fuerim,
Afflictam egi vitam & pauper fui. *Car.* Novi.

Chr. Alii autem ditescabant, sacrilegi, rabulæ, 30
Etiam sycophantæ, & homines nequam. *Car.* Credo.

Chr. Sciscitaturus itaque adivi Deum.

Meam ipsius quidem miseri prope

Jam exhaustam putans vitam;

De filio autem (qui mihi unicus est)

35

Percontaturus, an, mutatis moribus, oporteat

Vasrum ipsum fieri, injustum, nec quicquam integri;

Utpote

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

31. Καὶ συκοφάνται. | Λοιμὴ γνωριμία ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅτι λάθρα τὰς συκὰς τὰς ἀφισορμήσας τοῖς θεοῖς ἐκαρπύντο, μὲν δὲ ταῦτα ἐνδύμιας γνωριμίας, κατηγοροῦν τέτων τινὲς, καὶ ἐκείνους συκοφάνταις λέγονται, ὡς καὶ ἀπέφητο Ἀθήνησι μὴ ἐξάγειν ἐν τούτοις ἄλλοσὶ πῶ εὔκα, βυλομήραν ἐν τινῶν ἐξουγκιῶν, ἰσάμενοι ἐν ταῖς τῷ πυλῶν ἐξιδούς ἀνδρες πανῦργοι τὸ τέτων ἐξηλεγχον τέχνησμα, ὡς δὲ τὴν ἐξαγωγὴν ποιοῦν. ἐκαλέητο ἐν συκοφάνταις, ὡς τὰ εὔκα φαίνονται. ἱερωτάτην ἐν ἐξ ἐκείνους τοῦτομα πρὸς πάσης τὴν πανῦργος.

32. Ἐπιρυσόμμος ἐν. | Ἐπιρυσήσαν τὸν Ἀπόλλωνα. ὡς τὸ θεὸν δὲ, πρὸς τὸ θεῶν. τὸ δὲ ἐξῆς ἐχόμενον ἐν πρὸς τὸ θεῶν, ἐπιρυσόμμος, καὶ ἐρωτήσαν, νομίζον τὸ βίον μὲν ἐμὲ αὐτῷ τῷ ταλαιπῶρος χερσὶν ἁλικρος ὁπτιτοξύνεται καὶ κενώσεται, περυσόμμος δὲ καὶ ἐρωτήσαν ἐν χρὴ μεταβαλλοῖα τὴν τροπὴν τὸν υἱόν, ὃς μόνος μοι τυγχάνει.

33. Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτῷ. | Ἀπὸ τῷ ἐμῷ αὐτῷ, Ἀττικῶς. Τῷ ταλαιπῶρος. | Τῷ τλητικῷ ἢ τῷ τέληκτος. ταλαιπῶρος δὲ πρὸς τὸ τέλει τὸ πῶρον ὃ ἐστὶν πίνδος. ὅτι δὲ πῶρος πίνδος ἐστὶ, καὶ Ἀντίμαχος φησὶ. Πῶρος τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τικίεσιν ἕκαστος.

34. Ἐκτιτοξύνεται. | Τιτιλιῶσθαι, ἀηλιῶσθαι, ἐκ μεταφορᾶς τὸ τοξιδόνται, ὅταν τὴν φανέραι κινῶσιν.

37. Εἶναι πανῦργον, ἄδικον, μηδὲν ὑγιές. | Ὁ γὰρ ἄδικος, καὶ ἄρπαξ, ἔχ ὑγιαίνει τῇ ψυχῇ, ὡς νομίσας τέτο αὐτὸ συμφέρει ἐν τῷ

Ὡς τῷ βίῳ τῷτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.

Καρ. Τί δ' ἦθ' ὁ Φοῖβος. ἔλακεν ὅκ τ' ἔτι συμμά-
των;

Χρ. Πάσαι. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς ἔπε μὲν τοῦτ'.

Ὅτω ξυναντήσασιν παρώτον δέων, 41

Ἐέλδουσε τέτυ μὴ μελίσσασθαι μ' ἔτι.

Πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυναχολυθεῖν οἴκαδε.

Καρ. Καὶ τῷ ξυναντῆς δῆτα παρώτῳ; Χρ.
Τυτῶ.

Καρ. Εἴτ' εἰ ξυμῆς τ' ὀπίσθια τῷ θεῷ, 45

Φεράσσαν, ὡς σκαύτατί, σοι σαφίσταται,

Ἀσκήν τ' ὑὸν τ' ὀπιχάριον τέρον;

Χρ. Τῷ τῷτο κρίνεις; Καρ. Δηλονοτήν κ'
τυφλῶ

Γινῶναι

ΣΧΟΛΙΑ.

τῷ παρόντι βίῳ. εἶπε δὲ τὸ πάσι μὲν κατ' ἐκείνην. ἐπὶ δὲ
ἐκείνη μὲν προφῆται, εἶπε δὲ μίσην τ' ἐμὸν μὲν, μέχρι τῷ, βίῳ.

39. Ἐλακεν ὅκ τ' ἐμμάτων. | Τραγικώτερον ἀπεφάνητο | προ-
δικασθῆναι ὡς φασιν Εὐριπίδην. ὁ δὲ νῦν, τί ἐφθίγγετο ἐκ τ' ἐφά-
ναι τῆς προφῆτιδος; ἐφάνητο γὰρ ἡ Πυθία. ἐπεὶ οἱ τρίποδες δάφνη
ἦσαν ἐμμάται. τὸ δὲ ἐκ τ' ἐμμάτων, ἐπεὶ οἱ μελίσσοι, ἐγ-
γράφον ἀνακοινῶσι πρὸς τὸν θεὸν τὰς πύσεις ποιοῦντο, γράφοντες ἐν
πυκτῇ τὸ κατὰ προαίρεσιν αὐτοῖς κρίματα. ἐφάνη τε ἀμφισβῆναι
ἀβρῶ τῇ μαντιπλῶν ἰχθυόσιν. ὁ δὲ ἐντυχὼν σύμφωνον τῇ δόξῃ
πρὸς τοὺς προφῆτας ποιοῦτο. οἱ δὲ ὅτι ἐν μίσην τ' ἐφάνη κα-
θημένη εἶναι ἡ Πυθία. ἢ ὅτι ἐφάνη ἐπὶ τοῖς τρίποσιν ἐφ' ἧς καθῆ-
το ἡ Πυθία. καὶ ἀλλὰ χῶ. Ἰαχὴν ἀγοῖσι διὰ τριπόδων ἐριτίμην. ἄλ-
λων. ἐφάνη ἐπὶ τῷ τρίποδι ἐκείνῳ, ὅς ἡ Πυθία ἐν τῇ κεφαλῇ
φορεῖσα ἐμάντιυτο. ἢ δὲ ἡ Πυθία γυνὴ ἦτις, ὡς φασιν, ἐκκαθε-
μένη τῷ τρίποδι τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ διαιρῶσα σκέλη ποτηρῶν κατὰ τὴν
ἀναδιδόμην πνεῦμα διὰ τ' γυναικῶν ἐδίχιστο μορίων, καὶ ἔτω μα-
νίας πληρεμένη, καὶ τὰς, τρίχας λύνουσα, καὶ ἀφρὸν ἐκ τῷ στόματι ἀπο-
πνεύουσα, καὶ τὰ πάντα ποιοῦσα, ὅσα οἱ μανιόρῃ ποιῶν εἰσθα-
σιν, τὰ τ' μαντικῆς, ἢ μάλλον μανίας, ἐφθίγγετο φάσματα. ἢ καὶ
δαίμων τις ἦν ἔτω καλεσμένος Πύθων ἐφ' ἧς ἡ Πυθία πνεύματα
ζῆτο.

Utpote qui putem hoc ad vitam apprime utile.

Car. Quid ergo Phoebus è laureis fertis sonuit?

Chr. Audies; disertè enim mihi hoc dixit Deus: 40

Cuicunque primùm occurrerem, foribus egressus,

Hunc jussit ut non dimitterem,

Sed persuaderem ut me comitaretur domum.

Car. Et huic ergo scilicet primum occurristi? *Chr.*

Ipsi huic.

Car. An non ergo intellēxti mentem Dei, 45

Quæ tibi (O tu perquam læve!) apertissimè dixit,

Ut filium indigenarum more institueres?

Chr. Unde istud conjicis? *Car.* Hoc sc. vel cœcus

Videre

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ζιτο. ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων Πύθιος ὀνομαζόμενος, διὰ τὸ τοῖς
πρωταγομέροις χρησμούς διδίνει ἀεὶ ἢ βέλουτε.

40. Πύθι. | Οἱ Ἀττικοὶ τὰ τῶ παλαιῶν χρόνῳ δυνάμει πρό-
στα, αὐτὸς διὰ διφθόγῃς γράφουσιν, ὡς καὶ ἐνταῦθα, καὶ ἐν τοῖς
ἱερῇ κρήσιν. ὅπως ἂν εἴπῃ τις, τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ χρῆται. ἢ δὲ
καὶ διὰ λατρείας μόνον, τὸ βέλαι, καὶ ὅψα, καὶ οἷα τὰ ἐναργητικὰ μὴ
ἐν χρῆσιν εἰρησῶν, τῇ Ἀττικῇ ἐπομένῃ συνθετοῖς αὐτὸς διὰ διφθόγῃς
τὰ τρία ταῦτα ἀναφέρει. ἀπαγωγῆτικῃ δὲ ἢ αἰτιολογικῇ μορφῇ τι-
θέντες, αἱ Ἀττικοὶ ἔχουσιν τὰ δυνάμει πρόσθετα ἀναφέροντι ὡς εἰρη-
ται, ἀλλ' ὑποτακτικῇ.

42. Μὴ μιδίσθαι μ' ἔτι. | Τὸ μιδίσθαι ἐναργητικῶς πρὸς αἰτια-
τικῇ συντάξει, ὡς Σωκράτης. Μιδίσει τὸ πηδάλιον ἐν τῷ χερσὶν.
παιδικῶς δὲ πρὸς γενικῇ ὡς ἐνταῦθα.

47. Τὸν ἐπιχώριον τρόπον. | Κατὰ τὴν ἐπιχώριον πολιτείαν τῶ
Ἀθηναίων. αἰνέτιται δὲ, τὸ τῆς πολιτείας ἰταμόν τι καὶ δυσκίνητον
διδάσκον.

48. Καὶ τυφλῷ. | Ἦτοι πρὸς τῷ πλῆτον αἰνιγμένους, ἢ τῷ πρὸν
τῷ κῆ. νῦν ἂν ὁρᾷ. καὶ νῦν ἀκύν, καὶ καθάπερ ὁ τυφλὸς τὴν πορείαν
αἰνέται ἢ ποιεῖται, πρὸς τὸ Ὀμηρικόν δέ. Καὶ κ' ἀλαός τοι ζῆναι
διακρίνεις τὸ σημεῖον. τυφλῷ δὲ ἐχθρὸς ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ τὴν καρδίαν,
τις ἐν ἀνοήτῳ. παροιμία δ' ἐστὶ, Τυφλῷ δὴλα τὰ μαστύρια. τὸ
δὲ ἔστι, ὅτι σφόδρα ἐστὶ τῷ τυφλῷ συμφορῶν, τὸ μὴ εἶναι ὕγιος ἀσκήν.
ἀλλ' οὐ. παροιμία ἐστὶ τῷ τυφλῷ δὴλον ἐπὶ τῷ πάντι σφαιρίζεται λε-
γομένη,

Γνωῖαμ δοκεῖ τῷδ'. ὡς σφόδρ' ὅζι συμφέρον
Τὸ μηθεὶν ἀσκεῖν ὑγίης ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 50

Χρ. Οὐκ εἶδ' ὅπως ὁ χρησμός εἰς τετὶ ῥέπει,
'Αλλ' εἰς ἕτερον τι μεῖζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση,
'Ὅς τις ποτ' ὅζιν ἐτοσί, καὶ τῷ χάριν,
Καὶ τῷ θεόμυθῳ ἦλθε μὲν νῶν ἐνθάδῃ,
Πυθοίμεν' ἂν τ' χρησμὸν ἡμῖν, ὃ πινούσιν 55

Καρ. Ἄγε δὴ σὺ, πρῶτον σαυτὸν ὅς τις εἶ,
φράσον,
'Ἡ τὰ ὑπὲρ τέτοισι δρῶ. Χρ. Λέγεις χρὴ παρὰ
πάνυ.

ἘΓΩ'

ΣΧΟΛΙΑ.

γορμῇ, τὰ γὰρ τοῖς τυφλοῖς τοῖς βλίπυσσι σαφίστατα σφόδρα. λέγει δὲ ὡς ὁ κλυύσας σὲ τυφλῷ ἀποδοῖ ἐπακολουθεῖν δηλὸν σοι ἐνταῦθα καλίστην, ὡς καὶ τυφλὸς ἂν γνοίη τῆτο, ὡς ὁ πάντας μισέχουσαι, τῆτο δ' αἱ καὶ τ' σὺ υἱὸν μιστεῖν, ἢ ὅτι ἐπεὶ πάντες τὴν ἀδικίαν πολιτείας μιστεῖν, ἐπὶ σοι ὁ Ἀπόλλων, ὡς γὰρ αὐτὸν τοῖς πάντας τοῖς τοῖς εἶναι. καὶ ἀκολουθεῖ αὐτῷ, ἢ γὰρ τὸν αὐτὸν αὐτῷ καὶ σὺ μιστεῖν ἐπὶ.

51. Ῥίπ. | Φίρε), ἀποδίδει, ὡς μεταφορικῶς ὁ ζυγῶ.

55. Τὸν χρησμὸν ἡμῖν ὃ, τι νῦν. | Καὶ Πλάτων ὁ νόμος ν. Τὸν

ΔΡΑ-

I. P L U T U S.

13

potest, quàm conducat maxime
 tegri colere, ut nunc sunt hominum mores 50
 Fieri non potest ut in hoc propendeat oraculum,
 liud quiddam majus. Quod si nobis dixerit
 isnam demum fit, & qua de causa,
 rei indigens huc nobiscum venerit,
 orte oraculum illud nostrum quid sibi vult, com-
 iemus.
 Age ergo, tu primum eloquere, qui sis,
 æ sequuntur, dum faciam expecta. *Chr.* Dicto
 us est fine mora

EGO

Σ Υ Ο Λ Ι Α.

ἡμῶν ἡμῶν ὁ, τι νοῦι ἀρεὶ τὰ τοιαῦτα, ἔδωκεν ἡμεῖς

ἢ τὰ πρὸς τούτοις. | Τὰ ἐπὶ τῇ ἀπλῇ, καὶ ἡ δὲ πρὸς αὐτὴν
 ἡ, λέγειν ἂν βέλτερον σοι ἐστὶν ἐξελθεῖν λόγον προσθέντα ἢ βί-
 ος ὡς μὴ λόγοντός σου, βίαιόν τι διαπραξέμεται, ἔλθας.
 πρὸς τούτοις. | Ἦγεν τὰ ἀκόλουθα τοῖς μὴ ἐθέλουσιν ἀκούειν
 τὰ δὲ ἐστὶ, πλήγαι καὶ τραύματα.
 χρεῖ. | Τὸ λέγειν, ἐπὶ τῷ προφορικῷ λέγειν λέγειται, καὶ δὲ
 τῷ ἀκούειν καὶ ἐπὶ τῷ φράζειν.

63. Δίχου

ACTUS

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἐγὼ μὴ εἰσαΐζων λέγω σοι. Καρ. Μαν-
δάσεις,

Ὅς φησιν εἶναι; Χρ. Σοὶ λέγῃ τὸτ', ἐπ' ἐμοί.
Σκαχῶς γὰρ αὐτῷ καὶ χαλεπῶς ἐκπιωδαίνει. 60

Ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὲς εὐφρηνε τρόποις,
Ἐμοὶ φράσον. Πλ. Κλαίειν ἔγω γέ σοι λέγω.

Καρ. Δέχε τ' ἄνδρα, καὶ τ' ὄρνιν τῷ θεῷ.

Χρ. Οὗτοι μὰ τ' Δήμητρα χαίρήσεις ἔτι.
Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ὅτ' σ' ὁλαὶ χακὰν χακῶς. 65

Πλ. Ὡ παῖν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Χρ.
Πώμαθα.

Καρ. Καὶ μὲν δ' λέγω, βέλτιστον ὅτι δέποιται.
Ἀπολαῖ

ΣΧΟΛΙΑ.

63. Δέχε τ' ἄνδρα, καὶ τ' ὄρνιν. | Τὴν κληδῶνα, τὴν μαντείαν καὶ τὸ σύμβολον. ἔτις ὁ Ῥόδιος Ἀπολλώνιος· Μηδ' ὄρνις ἀίκαλις πί-
λε τι. κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐμφυκτικὸν ἢ προτρεπτικόν, ὄρνιν κα-
λεῖσιν. ὄρνις, ἐπιφώνησις, πιαρμός, καὶ τὰ ὅμοια. ὡς αὐτὸς ἐν ὄρνισι
διόλκων. ἄλλως. τὴν μαντείαν ὁ Ἀπόλλωνος ὄρνιν λέγει. ἐπ' ὅτι
οἱ παλαιοὶ, ἢ μόνον διὰ τ' ἄλλων, ἀλλὰ καὶ δι' ὀρίθων ἐμαυτίζοντο.
καὶ ὅτι οἱ παλαιοὶ πᾶν τὸ ἐπὶ σημείῳ καὶ τεκμηρίῳ τοῦ παραλαμβανό-
μενον ὄρνιν ἐκάλουν διὰ μεταφορᾶς καὶ τὸ μάντιόνμα καὶ τὸ σύμβολον.

64. Μὰ τὴν Δήμητρα. | Εἰκότως ταύτῃ εἰς ὅρον λαμβανήν ὡς
γιοργός, ἢ γὰρ Δημήτηρ τ' γῆς ἔφορος.

ACTUS PRIMI

SCENA SECUNDA.

PLUTUS, CARIO, CHREMYLUS.

EGO quidem te jubeo male perire. *Car.* Intelligis, Quem se dicit esse? *Chr.* Tibi hoc dicit, non mihi.

Invenustè enim & acerbè eum interrogas. 60

At si quid hominis probi moribus delectaris,

Mihi dicito. *Plut.* Abire te hinc in malam crucem dico.

Car. Habe tibi virum, atque augurium Dei,

Chr. Neutiquam per Cererem gaudebis :

Nisi enim mihi dixeris, misere te malum perdam. 65

Plut. Abscedite à me obsecro, amici. *Chr.* Minime gentium.

Car. Profecto, quod ego dico factu optimum est, here,

ΣΧΟΛΙΑ.

66. ὦ τῶν. | ὦ ἰταῖροι. ὅτι ὁ πρὸς ἡμᾶς μένων τὸ ὦ τῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. καὶ Κρατῖν. Ἀρὰ γὰρ αἱ τῶν ἐπιλέγεται ἄλλως. ὡς τῶν ὁ φίλοι, πλατυσταῖς κατέειπεν. ἢ αὐτὸ ὦ ὁ φίλε. ἢ ἢ τὸ μὲν ὁ φίλι, πρὸς μένοντι Χρεμύλον. ἔτι καὶ αὐτῷ ἐπέειλε, τὸ δὲ ἀπαλλοτρίωσεν, πρὸς ἀμφοτέρους. ἐπεὶ καὶ ἄμφω τέτραν ἠνάχλει. ὁ καὶ κατέειπεν, αἰσθάνεσθαι καὶ ἐν τῇ κοινῇ συνεθείαι ἔστω ὅτε τῆς λόγους ἔτα πεινᾷ.

Πάμμελα. | Οὐδὲ μὲν. ἔτι δὲ Ἀττικόν. ἔτι καὶ ἐπιφώνημα ἀνέστησεν.

67. Καὶ μὴν ὁ λόγος. | Τινὲς δὲ πρόσθεν αὐτὸ εἶπαι λέγουσι τῷ ἔλκει. ἀλλὰ ὦ πάμμελα, ὡς ὦ ἀνταρκαχιστῶν.

Ἀπολῶ τ' ἄνθρωπον κέκιστα τυτονί.

Ἀναθεὶς γδ' ὅτι κρημνόν τιν' αὐτῶν, καὶ τα λυπῶν

Ἀπειμ' ἵν' ἐκείθεν ἐκτραχηλιδῇ πεσών. 70

Χρ. Ἀλλ' αἶρε ταχέως. Γλ. Μηδαμῶ.

Καρ. Οὐκῶν ἐρεῖς;

Πλ. Ἀλλ' ἔω πύθοδ' ἐμ' ὅς τις εἶμι, εὖ οἶδ'
ὅτι

Κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κέκ ἀφήσετε.

Χρ. Νῆ τὺς θεὺς ἡμεῖς γ', εἰάν βύλῃ γε σύ.

Πλ. Μένεσθε νυνὺ με παρῶτον. Χρ. Ἢνι
μεδίεμν. 75

Πλ. Ἀκέστον δὴ. δ'εἴ γδ', οἷς ἔοικ', ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἢ πρῆσκαδασμύνθ.

Ἐγὼ γδ' εἶμι Γλῦτθ. Χρ. Ὡ μισαρκάτα!

Ἀνδρῶν ἀπάντων· εἴτ' ἐσγας Πλῦτθ ὦν;

Καρ. Σὺ Γλῦτθ ἔπως ἀθλίως ἀλκαίεμνθ;

Ὡ Φοῖβ' Ἀπολλων, καὶ θεοί, καὶ δαίμονες, 81

Καὶ Ζεῦ. τί φῆς. ἐκείνθ ἐντὸς εἴ σύ; Γλ. Ναί.
Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

69. Ἐπὶ κρημνόν τινα. | Οὕτω τὴν αἰτιατικὴν, ἀντὶ γυναικὸς, καὶ ἀντὶ δοτικῆς, Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς Θεκυδίδης· Ἐπὶ τί σε τέτυτον ἀρίσκη, πιμπι ἀνδραπισὸν θαλάτταν. καὶ Σοφοκλῆς· Οὐ γδ' μο' ἀρίσκη γλῶσσά σε ταυτογμῆτη. ἀντὶ δ' ἔ' ἐ γὰρ με. τὸ δ' ἀναδρας ὡς ἐπὶ ἀψύχῳ, ἢ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι.

70. Ἐκτραχηλισθῇ. | Τὸν τραχύλῳ κατακλασθῇ, ἐκκαταστῇ λισθῇ.

74. Ἐάν βύλῃ γε σύ. | Τῷτο διττῶς κατάν, καὶ τὺς θεὺς ἀφ' ὧν σομῶν σε ἂν βύλῃ γε σύ εἰπῶν ὅς τις εἴ' ἢ ἐκ ἀφῆσεμν ἐάν βύλῃ σύ μὴ εἰπῶν ὅς τις εἴ'.

77. Ἡ παρσκαδασμύνθ. | Τὸ ἢ ἀνδ' εἴ' ἀντὶ δ' ἡμῶν, οἱ γδ' Ἀττικοὶ τὰ ἢ καὶ ὑπερχοι ἐγὼ ἢ φασιν ἔτως. ἀπὸ δ' εἰμὶ τὸ ὑπερχα. γύν) ὁ παρσκατικός ἐν διὰ διφθόγγῳ καὶ διαλέγετ' ἡμῶν τ' ἢ διφθόγγῳ εἰς ἢ καὶ γύν) εἶα, ὡς καὶ τὸ ἡδὴ ἡδῆα. καὶ τὸ τιθῆσθαι τιθίσσθαι.

Pessimè hunc hominem deperdám.

In præcipitium enim quoddam ubi eum sustulero, & deinde reliquero;

Abibo ut exinde collum frangat decidendo. 70

Chr. Aut ocyus rape. *Plu.* Nequaquam. *Chr.* Num dices igitur?

Plu. Atqui si resciveritis qui sim, sat novi,
Me aliquo malo afficietis, neque missum facietis.

Chr. Nos profecto per deos-----si tu velis.

Plu. Omittite me jam igitur primum. *Chr.* En omittimus. 75

Plu. Audite ergo, necesse est enim mihi (ut videtur)
Dicere quæ celare statueram.

Ego enim Plutus sum. *Chr.* O impurissime
Omnium hominum, tune Plutus, & hoc taceres?

Chr. Tune Plutus, cum isto ornatu misero? 80
O Phœbe Apollo! Dî superi atque inferi!

Et Jupiter! quid ais num rêvera is es tu? *Plu.* Etiam.
Chr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἰδίαςιν, ἢ χρῆσις ἢ παρ' Ὀμήρου. ὡς τὸ ε. ἡδ' ἀμφιλόους ἱεὺς εἴτα κρηῖτας τὸ ε. καὶ αἰς η, ἢ φασιν. ὡς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς κρηῖσις.

79. Ἀνδρῶν ἀπάντων. | Περὶ λαμπρότης ποιεῖται τὴν πρὸς τὴν δυνάμει ὑπερβολήν. ὡς μὲν θεῶν ὑπερτιθεῖς, καὶ κείνους πᾶσι ὑποτάττει. ἵπτοι ἐν χημάτι ἀνδρὸς ἐφάτη ὁ Πλῦτῳ. οὗ δὲ ἐνοικίῳ ἢ Πλῦτι, ρυκάντα καὶ ταπεινὸν ὄντα τὸ χημά.

Εἰς ἐρίγας. | Εἰ μὲν ἔτα τῶν σύνταξιν τρεῖς, τὸ εἴτα ἀργὸν ἱεὺς. καὶ ὡς ἐν ταῖς ἀποδόσεσι ἢ μετοχῶν ποιῶν εἰς ἀνδρῶν. ὃ μάλιστα ἀνδρῶν ἀπάντων ἐν Πλῦτῳ, ἔτα ἐρίγας. εἰ δὲ τὸ εἴτα ἐν ἀρχῇ θεῶν, ἢ ἀργὸν ἱεὺς. εἰς ἀνδρῶν ἡδ' ἐν τοῖς τῆς βαρύντητος χημάσι ἐν ἀρχαῖς ποικίλεις τιθεῖν τὸ εἴτα, ἔτα. ἔτα ὃ μάλιστα ἀνδρῶν ἀπάντων ἐν Πλῦτῳ ἐρίγας;

Χρ. Ἐκεῖν^Θ αὐτὸς; Πλ. Αὐτότατ^Θ. Χρ.

Πόθεν εἶ, φράσων,

Αὐχμῆ^ρ βαδίζεις; Πλ. Ἐκ Πατροκλέους ἔρ-
χομαι,

Ὅς ὅκ' ἐλθέσας ἔξότυθ' ἐγλύετο.

85

Χρ. Τετὶ ὃ τὸ κακὸν πῶς ἐπαυδες, κἀταπῶ
μοι.

Πλ. Ὁ Ζόυς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνδράποισ
φθονῶν.

Ἐγὼ γ' ὦν μιεράκιον, ἠπέιλησ' ὅτι

Ὡς τὲς δικαίους καὶ σοφούς καὶ κοσμίους

Μόνους βαδιοίμην, ὃ δέ μ' ἐποίησε τυφλόν, 90

Ἵνα μὴ διαγινώσκοιμι τέτων μηδένα.

Οὕτως ἐκεῖν^Θ τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

Χρ. Καὶ μὲν ἀλλὰ τὲς χρηστὺς γε τιμᾶται
μόνους,

Καὶ τὲς δικαίους. Πλ. Ὁμολογῶ σοι. Χρ. Φέρε
τί εἶν.

Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

83. Αὐτότατ^Θ. | Ἡ αὐτότατ^Θ ἀπαιτησία πίπτει κατω-
κῶς τὰ ᾧ ἀόριστα ἢ πραγματά, ἀνεπίτατα. καὶ ἔν ἡ ἀπαιτησία
ἐπὶ ἐξίας παρελαμβάνει, κατὰ τὸ ἐπίτασιν ἐ δέχεται ὡς τὰ ἄλ-
λα μέρη. ἄλλως, ἵκαζεν αὐτότατ^Θ ὑπερθετικῶς εἰπὼν. ἵνα δέχῃ
ὡς ἀληθῶς αὐτὸς εἶναι, ὥσπερ καὶ τὸ μωῶτατ^Θ. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ
μὲν μωῶτατ^Θ εἰρηται εἰς ταῖς λογαυαῖς. τὸ δὲ αὐτότατ^Θ ἔ.

84. Ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι. | Εἰς ᾧ ἢ ἢ λακωνικὸν βίον
ζηλευτὸν Ἀθηναίων. πλυσίος μὲν σφίδρα· ἄλλως δὲ, κακότης τις
καὶ φιλοχρήματος, καὶ σκωφὸς κατωδοῦται, ὡς εἰς Πιλαργαῖς εἰρηται
ὡς τὸν, ὡς τις ἵκαζεν τῆς φιδωλίας εἰρηται προσίκαζ ἵκα, φυλακῆς
ἵκα καὶ χρημάτων καὶ γλίσχε βίον.

87. Φθονῶν. | Φθονῶν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ἡ ἐπ' ἀλλοτρίους
ἀγαθῶν λυπη, ἥτοι ἡ ζηλοτυπία ὡς ἐνταῦθα· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν.
ἡ μίμψις ὡς Εὐριπίδης, Ἀποκρίσιν φθονῶν γυναικάς.

88. Ἐγὼ γ' ὦν μιεράκιον. | Τὸτό φασιν ἵνα τὸ πρῶτον τ' ῥή-
σις ἐπὶ τὴν ἡλικίαν ἀνιέμεν καὶ ἐπὶ τὸ ἐξυμῶν, καὶ ὁδὸν συγγνώ-
μην

Chr. Is ipse? *Plu.* Ipsissimus. *Chr.* Unde ergo, obsecro,

Tam squalidus prodis? *Plu.* E Patroclis venio,

Qui nunquam lavit ex quo natus est. 85

Chr. Hoc vero malum unde tibi obtigit, recenscas mihi.

Plu. Jupiter me his malis affecit mortalibus invidens.

Ego enim, cūm adolescentulus eram, minatus sum

Me justos & sapientes & honestos

Solos aditurum, ipse autem occæcavit me, 90

Ut ne quenquam horum possem dignoscere;

Ita ipse bonis invidet.

Chr. Et tamen à bonis solis colitur

Et justis. *Plu.* Fateor equidem. *Chr.* Age, quid si Visum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μὴν ἔχῃν ἢ ἁμαρτία, ὅτι μετράκιον ἠπείλησεν. καὶ μὴν ἐκ ἑστίν ἁμαρτήματα τὸ τῶν μὲν φασίως καταλείπειν ὁμολογῆσαι, καταλαβῆναι δὲ τῶν χρησέων. πῶς ἔν τῷ μῶρῳ ὁ Ζεὺς εἰς τὸ πρῶτον αἰτίαν καὶ μάλιστα βυλόμῳ τῶν ἀγαθῶν εὖ πράττειν, ἐτύφλωσε τὸν Πλῆτωνα εἰπόντα τῷτο. λέγομεν ἔν ὅτι εἰ πάντως ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς ἀρετῇ ἀσκηῶσι περιέπετο τὸ πλεῖν, πάντες ἂν διὰ τὸ πλεῖν μιτήσας τὴν ἀρετὴν. ὁ δὲ Ζεὺς βυλόμῳ τῶν ἀνθρώπων ἢ διὰ τι χρήσιμοι καὶ ἐπαφίλεις τὴν ἀρετὴν μιτῶναι, ἀλλὰ δὲ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, τοῖς ταύτῳ ἀσκηῶσι καὶ λαπτύχῳ χρημάτων, ἔσθ' ὅτε δίδωσιν ἐν τῷ βίῳ. ἢ αἰετῶ ἐφίη τῶν ἀρετῶν δὲ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν. ἢ μὴν διὰ τὸ ἐλπίσιν ὅτι πάντως διὰ τὴν ἀρετὴν εὐπορήσῃ χρημάτων.

90. Ὁ δὲ μὲν ἐποίησε τυφλόν. | Παράδεται ἐν τῷ Ἡσιόδῳ. Κρύψαι τις γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποις. ἢ ὅτι ἀνόσιον ὁ διὰ τὴν ἀρετῶν τῷ πλεῖν φόβῳ τοῖς δικαίοις, εἰ χαυνωθῆναι ἐν πτωχείᾳ.

93. Διὰ τῶν χρησέων γὰρ. | Ἔστιν ὅτι ἢ διὰ πρόθεσις, ἢ μόνον γυνικῇ συντάσσεται, ὅταν δηλοῖ ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ ὡς ὁταυθῶ. ἐν μέρει δὲ τῷτο καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν. καὶ μὴν ὅταν δηλοῖ αἰτίαν, αἰτιατικῇ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ πρὸς γυνικὴν εὐρηται σπανίως.

94. Ὁμολογῶ σοι. | Συμφωνῶ σοι. ὁμοίᾳ σοι λέγων ἐν τέτῳ. ἐνρίσκεται δὲ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν.

Εἰ πάλιν ἀναβλέψας, ὥσπερ καὶ πρὸτ' ἔγωγε, 95
Φόβοις ἂν ἦδη τὺς πονηρὰς; Πλ. Φήμ' ἐγώ.

Χρ. Ὡς τὺς δικάμεις δὲ ἂν βαδίζοις; Γλ. Γὰρ
νυ μὲν εἶν.

Πολλὰ γὰρ αὐτὺς ἐχ' ἐώρακα χερσίν.

Χρ. Καὶ θαυμά γ' ἔδην. ἐδὲ ἐγὼ γὰρ ὁ βλέ-
πων.

Πλ. Ἀφετόν με νῦν ἴσον γὰρ ἦδη ταῦτ' ἐμῷ. 100

Χρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον ἐξόμενά σε.

Πλ. Οὐκ ἠγόρῳ, ὅτι πρὸς ἐξένους φράγματα
Ἐμέλλετόν μοι; Χρ. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ,
πιθῶ,

Καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· ἐ γὰρ εὐρήσεις ἐμῷ,
Ζητῶν ἔτ' ἀνδρα τὺς τρόπους βελτίονα. 105

Μὰ τὴν Δί'. ἐ γάρ ῥετιν' ἄλλῃ, πλὴν ἐγώ.

Πλ. Ταυτὶ λέγετε πάντες. ὡς δ' ἂν δέ με
Τύχῃσ' ἀληθεύς, καὶ γλῶσσάων πλέστοι,
Ἀτεχνῶς ὑφ' ἐβάλλετο τῇ μοχθηρίᾳ.

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

98. Πολλὰ γὰρ αὐτὺς. | Διὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον. ταῦτα γὰρ
εἰς τὴν τ' Ἀθλουσίαν φησὶ πολίτιναι, ἀποσκώπιον αὐτὺς ὡς πονηρὰς.

99. Καὶ θαυμά γ' ἔδην. | Οὐδὲν φησὶ παράδοξον εἰ τυφλὸς ὢν
ἐχ' ἰώρακας.

103. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ. | Πιστοῖα) παρὰ τὸ αὐτομαί καὶ βάλ-
λων. ἔχῃ δὲ τὴν ὁρμὴν πρὸς τὸ, Ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον ἐξόμενά σε.
τὸ δὲ ἐκ ἠγόρῳ, ὥσπερ διὰ μέσων. τὸ δὲ πιθῶ φησὶ σπᾶται. εἰ
γὰρ δεύτερος ἀόριστος. τῆτον δὲ οἱ Ἀττικοὶ φησὶ σπᾶται καὶ χρῆται
ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ. ἢ γὰρ ἀναλογία βαρύνει, ὡς φησιν Ἀπολ-
λωνίου.

106. Μὰ τὴν Δίαν. | Τὸ μὰ τὴν Δίαν ἢ πρὸς τὸ ἔπιπαινον συνάπτει ἢ
μόνον λέγει, ἢ ἢ βεβαιωτικὸν ἢ ἐκ ἰσότητος, ἢ πρὸς τὸ ἐπαγούμην
συνάπτει.

109. Ἀτεχνῶς. | Ἀττὶ εἰς ἀπλῶς. καθάπερ. ὁ εἶναι ἐπὶ λόγῳ ἀ-
λυστῶς.

Scena II. P L U T U S.

21

Visum igitur ut antea recuperes.

95

Jamne malos aufugeres? *Plu.* Aio quidem.

Chr. Justos autem adires? *Plu.* Prorsus quidem;

Nam à longo ipsos non conspexi tempore.

Chr. Nihil fane mirum, neque enim ego qui video.

Plu. Dimittite me igitur, nôstis enim quæ ex me voluistis.

100

Chr. Minime per Jovem, sed te multo magis retinebimus.

Plu. Nonne prædixi, quod mihi negotia facessuri essetis?

Chr. Tu verò, obsecro, dicto sis audiens,

Ac ne me deferas; non enim facile invenies,

Si quæras, virum melioribus meipso moribus præditum;

Non profecto: non est enim alius præter me.

106

Plu. Hoc ipsum omnes dicunt; quamprimum autem me

Adepti sunt revera, ac divites evaserint,

Planè in nequitia omnem modum exuperant.

Chr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λεξις. τέχνη ἥ ἐ δόλῳ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. τὸ δὲ αἰὸς δόλῳ ἀλλοίς. ὁ ἥ δὲ τόνῳ διατέλλει τὸ σημαϊνόν, τήν τε τῆς τέχνης εἴησιν, καὶ τὸ ἀδιάφορον τῆς χρήσεως. ἀτέχνης οἰοῖται ἀτενῶς μὴ εἰσῆσαι. ἄλλως. ἀπλῶς αἰὸς τέχνης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆ ἀνλητῶν τῆ μὴ τέχνη νικάνται, ἀλλὰ δυνάμει, ἢ κατὰ ἀπαξ. ἢ ἀδύλως. εἰαν δὲ τις παρὰ τῇ τέχνῳ λίγη τι ἢ μὴ, ἢ ἔτι περὶ σπασμῶν, ἀλλὰ βαρυτόνως. ἀτέχνης ποιῆς. ἀτέχνης λίγης. ὁ δὲ νῦν, καὶ φύσις τις ἢ χρηστὸς ἐπὶ τὸ χεῖρον μινδίσαι) ὑπὸ τῆ χρημάτων.

Ἰππεβάλλουσι. | Ἰππεβάλλω καὶ ὑπερβάλλομαι τὸ αὐτὸ, ὡς ποιῶ καὶ ποιῶμαι, καὶ σωτῶσαι) πρὸς μὴ τὸ πρόσωπον αἰτιατικῇ, πρὸς δὲ τὸ πρῶγμα δοτικῇ, οἷον ὑπερβάλλω τῷ δυνά λόγῳ. ὑποβάλλω δὲ λόγους ἀπὸ τῆ ὑποτίθηναι. ὅθεν καὶ τὸ ὑποβληθέν παρ' Ὀμήρῳ. καὶ ὑποβάλλω βρέφῳ, ὅθεν καὶ τὸ ὑποβολεῖναι, καὶ ὑποβάλλομαι παθητικῶς ἀπὸ τῆ ὑποτίθηναι, καὶ ὑποβάλλεται ἢ θιμύλη τῷ τοῖς καὶ ἀπὸ τῆ ὑποτίθηναι, καὶ ὑποβάλλεται ὁ χόρτος τῇ τριμύλῃ.

Εἰ πάλιν ἀναβλέψας, ὥσπερ καὶ πορτεῖ, 95
Φόβοις ἂν ἦδη τὸς πονηρῆς; Πλ. Φήμ' ἐγώ.

Χρ. Ὡς τὸς δικαίους δὲ ἂν βαδίζοις; Γλ. Γά-
ρ νυ μὲν ἔν.

Πολλῷ γὰρ αὐτὸς ἐχ' ἐώρακα χερόν.

Χρ. Καὶ θαυμά γ' ἔδεν. ἐδὲ ἐγὼ γὰρ ὁ βλέ-
πων.

Πλ. Ἀφετόν με νῦν· ἴσον γὰρ ἦδη τὰ π' ἐμῷ. 100

Χρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξέμεδά σε.

Πλ. Οὐκ ἠγόρουν, ὅτι πῦξεν ἀράγματος
Ἐμέλλετόν μοι; Χρ. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ,
πιθῶ,

Καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· ἐ γὰρ εὐρήσεις ἐμῷ,
Ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τὸς τέρας βελτίονα. 105

Μὰ τ' Δί'. ἐ γὰρ ὅστις ἄλλῳ, πλὴν ἐγώ.

Πλ. Ταυτὶ λέγεις πάντες. ὡς δ' ἂν δέ με
Τύχῳσ' ἀληθῶς, καὶ γλύνεται πλεῖστοις,
Ἀτεχνῶς ὑπεβάλλεσι τῇ μοχθηρίᾳ.

Χρ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

98. Πολλῷ γὰρ αὐτὸς. | Διὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον. ταῦτα γὰρ
εἰς τὴν Ἰ' Ἀθλουαίων φησὶ πολίτιαν, λησπώπων αὐτὸς ὡς πονηρῆς.

99. Καὶ θαυμά γ' ἔδεν. | Οὐδὲν φησὶ παράδοξον εἰ τυφλὸς ἂν
ἐχ' ἐώρακας.

103. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ. | Πιπείη) παρὰ τὸ ἄντομαι καὶ βάλλω.
ἔχῃ δὲ τὴν ὀρμὴν πρὸς τὸ, Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξέμεδά σε.
τὸ δὲ ἐκ ἠγόρου, ὥσπερ διὰ μῖτον. τὸ δὲ πιθῶ ἀντισπᾶται. ἴσιν
γὰρ δεύτερος ἄορις. τῶτον δὲ οἱ Ἀττικοὶ ἀντισπᾶσι καὶ χρῆσις
ἠκολυθῆσι τῇ διαλέκτῳ. ἢ γὰρ ἀναλογία βαρύνει, ὡς φησιν Ἀπολ-
λώνιος.

106. Μὰ τ' Δία. | Τὸ μὰ τ' Δία ἢ πρὸς τὸ ὅτι οὐδὲν σὺν ἡμῶν
μόνον λέγει, ἢ ἢ βεβαιωτικῶς ἔχ' ἐρήσεις, ἢ πρὸς τὸ ἐπαγόμενον
σύνταξι.

109. Ἀτεχνῶς. | Αἰτὶ ἔ' ἀπλῶς. κατὰ πᾶν. ὁ ἴσιν ἐπὶ λόγῳ ἁ-
λῶς.

Scena II. P L U T U S. 21

Visum igitur ut antea recuperes. 95

Jamne malos aufugeres? *Plu.* Aio quidem.

Chr. Justos autem adires? *Plu.* Prorsus quidem;
Nam à longo ipsos non conspexi tempore.

Chr. Nihil fane mirum, neque enim ego qui video.

Plu. Dimittite me igitur, nôstis enim quæ ex me
voluistis. 100

Chr. Minime per Jovem, sed te multo magis retinebimus.

Plu. Nonne prædixi, quod mihi negotia faceßuri
essetis?

Chr. Tu verò, obsecro, dicto sis audiens,
Ac ne me deferas; non enim facile invenies,
Si quæras, virum melioribus meipso moribus præditum;
Non profecto: non est enim alius præter me. 106

Plu. Hoc ipsum omnes dicunt; quamprimum autem
me

Adepti sunt revera, ac divites evaserint,
Planè in nequitia omnem modum exuperant.

Chr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

λεξις. τέχνη ἥ ὁ δὴ παρὰ τοῖς Ἀστικοῖς. τὸ δὲ αὐτὸ δὴ λέγεται
ἐκείναις. ὁ γὰρ τὸν διατέλλει τὸ σημαίνον, τῆς τῆς τέχνης
ἐκείνης, καὶ τὸ ἀδιάφορον τῆς χρήσεως. ἀτεχνῶς οἰοῖται ἀτεχνῶς μὴ
ἐκείνῃ χ. ἄλλως. ἀπλῶς αὐτὸ τέχνης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀδελφότητος
τῆς μὴ τέχνης καὶ ἀπὸ ἀπλότητος. ἢ κατὰ ἀπλότη. ἢ ἀπλῶς. ἐὰν δὲ
τις παρὰ τὴν τέχνην λίγη τὴν ἢ μὴ, ἢ ἔτι περὶ ἀπλότητος, ἀλλὰ
βαρύτεραις. ἀτεχνῶς ποιῶν. ἀτεχνῶς λίγη. ὁ δὲ νῦν, καὶ φύσει τις
ἢ χρηστὸς ἐπὶ τὸ χεῖρον μετρίως) ὑπὸ τῆς χρημάτων.

ὑπερβάλλωσι. | ὑπερβάλλω καὶ ὑπερβάλλομαι τὸ αὐτὸ, ὡς ποιῶ
καὶ ποιῶμαι. καὶ σωτῆρας) πρὸς μὴ τὸ πρόσωπον αἰτιατικῇ, πρὸς δὲ τὸ
πρῶτον δοτικῇ, οἷον ὑπερβάλλω τῇ διῶκα λόγῳ. ὑποβάλλω δὲ λό-
γους ἀντὶ τῆς ὑποτίθημι. ὅθεν καὶ τὸ ὑποβλήδην παρ' Ὀμήρῳ. καὶ
ὑποβάλλω βριφῶ, ὅθεν καὶ τὸ ὑποβολιμαῖον, καὶ ὑποβάλλομαι πα-
θητικῶς ἀντὶ τῆς ὑποτίθημι. καὶ ὑποβάλλεται ἢ διμελέη τῇ τοῖς
καὶ ἀντὶ τῆς ὑποτίθηται, καὶ ὑποβάλλεται ὁ χορτὸς τῇ ἐρμυλῇ.

C 3

πρὸς ἀλλὰ

Χρ. Ἐχει μὴν ἕτως. εἰς δ' ἐ πάντες καχοί. 110

Πλ. Μα' Δί', ἀπ' ἀπαξάπαντις. Καρ. Οἰ-
μῶξαι μαχεάς.

Κρ. Σὺ δ' ὥς αὖν εἰδῆς, ὅσα πρ' ἡμῖν, λῶ
μῶξαι,

Γενήσεται ἀγαθὰ, πρὸς τὴν ἑν, ἵνα πύθῃ.

Οἶμαι γ', οἶμαι (ξυῶ θεῶν δ' εἰρήσεται)

Ταύτης ἀπαλλάξεν σε τῆς ὀφθαλμίας, 115

Βλέψαι ποιήσας. Πλ. Μηδαμῶς τὸτ' ἐργάσῃ

Οὐ βέλομαι γ' ἄλλιν ἀναβλέψαι. Καρ. Τί φῆς;

Ἀνδρωπῶ. ἕτος ἔστιν ἀθλιῶ. φύσῃ.

Πλ. Ὁ Ζεύς μὴ ἔν εἰδῶς τὰ τέτων μῶρ', ἔμ', εἰ

Πύδοιτ' αὖν, ἔπιτρίψῃ. Χρ. Νῦν δ' ἐ τέτο
δρᾶ, 120

Ὁς τις σε πρὸς τῶν ὄντων ἔστιν ἐξ;

Πλ. Οὐκ οἶδ'. ἐγὼ δ' ἐκείνον ὑπὸ ῥῶδω πάνυ.

Χρ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

προβάλλω τὸ εἰς τὴν προσηγορίαν τίθημι, ἀφ' ἧ πρόβολοι. προβάλλο-
μαι δὲ μάρτυρα.

Τῇ μοχθηρίᾳ. | Τῇ κακίᾳ ἐπὶ τὸ χεῖρον μετρίσαι | ὑπὸ τῇ χρη-
ματόν.

111. Ἀπ' ἀπαξάπαντις. | Δύο μέρη ἔχει λόγος τὸ ἀπαξάπαντις,
ἐ φησὶ πάντες, ἀλλ' ὁμῶς πάντες. τὸ γ' ἀπαξάπαντις ἐπὶ ἐπιτάσσ-
ως λαμβάνει. ὑφ' ἧν δὲ ταῦτα τάττει. καὶ προφέρει ὡς δηλαδὴ,
ἀπαξάπλως.

115. Τῆς ὀφθαλμίας. | Τῆς πρῶτης. ἰδίως δὲ, ὀφθαλμίας
τὴν πρῶσιν φασί, διὸ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ μεταποιεῖται, τὴν συμφο-
ρὰς ταύτης σε παύσῃ, ἧς ἔχῃς. ἄλλως, ὀφθαλμία κυρίως ἢ κατὰ
τὴν ὀφθαλμίας δὲ νοσήματός τινος γινώσκῃ βλάβῃ, ἧτις καὶ ἰασημὸς
ἐστίν, οὐταῦθα δὲ αἰτί τῇ τυφλώσει παρίληπται. τυφλωσις γὰρ ἐστὶν
ἢ πατεῖλαις τῇ ὁράσειος ἕρπης.

119. Ὁ Ζεύς μὴ ἔν εἰδῶς. | Τὰ τέτων τῇ ἀνθρώπων πάντα ἐ-
δῶς. ἐπὶ ἔστιν αὐτὸν λαμβάνει. μεταποιεῖται δὲ καὶ τῷ ἐν τῷ
δευτέρῳ. τὸ δὲ μῶρα μεταξὺ. ἄλλως, εἰ μὴ γράφῃ μῶρ' ἢ μὴ
ἔτω

Chr. Ita quidem se res habet ; non sunt autem omnes nequam. 110

Plu. Imo, per Jovem, omnes. *Car.* Poenas ingentes dabis.

Chr. Tu vero ut scias, quanta à nobis tibi, si maneas, Obvenient bona, intende animum ut audias.

Spero enim, spero inquam (Deus modo dictis annuat)

Me ab hoc te liberaturum oculorum morbo, 115

Visum tibi restituendo. *Plu.* Istuc nequaquam te sollicitet ;

Nolo enim visum rursus recuperare. *Car.* Quid ais ?

Hic homo profecto egregio ingenio ad miseriam natus est.

Plu. Jupiter ergo, qui horum stultitiam novit, me, si hoc

Resciverit, penitus deperdet. *Chr.* Nonne vero hoc ipsum jam agit ? 120

Qui te cespitantem circumvagari finit ?

Plu. Nescio id ; sed certe ego illum prorsus reformido.

Chr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔτω σωλαχθήσει), ὁ Ζεὺς μὲν εἰδὼς τὰ τέτων μῶρα ἔπη, εἰ πό-
δοιτο ἐμὲ ἀναβλίψαντα, ἐπιτρίψεται' μι. εἰ δὲ μῶρ' ἔπη, τὸ
πόδοιτ' αὖ διὰ μέσων ἔσται. ταῖς γινώσκων ταῦτα, καὶ ἐδὼν αὐτὸν
λέγεται.

121. Περινοσεῖν ἱᾶ. | Κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἰκουδὲ ἀφίξις.
καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβάσις καὶ πορεία.

122. Ὁρῶν δ' ὅν πάν. | Φοβεῖμαι. ἀπὸ τ' ὄρρω. ὁ ἐστὶ μειοπύγιον τ'
ἀπειραῖς. ἐστὶ γὰρ τρομερὸν τὸ μέρος. καὶ κυρίως μὲν ἐπὶ τῷ τ' ἀλό-
γων δέος. πεποίη) δὲ παρὰ τὸ σίσιον τῶν ἔραν δηλῶν τὸ δέος,
ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τέτων τὰ μέρη τὰ αἰδοῖα κατὰ τῶν τ'
δὲος διάσειν, ἢ ἐπὶ τ' φοβερῶν εἰδῶν ὁ ὄρρος ἦτοι ὁ πρω-
κτὸς ἰδρῶν. Ὁρῶς δὲ ἐστὶν τὸ ἐπ' αἰῶν τ' πυγῆς ὅς ἐστι, ἐξ ἧς ἡ ἔρα
τ' ζώνη φάσι).

Χρ. Ἀληθεῖς; ὧ δὲ γλῶττα πάντων δαιμόνων.

Οἶε γ' εἶναι τῷ Διὶ τυραννίδα,

Καὶ τὰς κεραυνὰς ἀξίως τραβῶλα, 125

Ἐὰν γ' ἀναβλέψῃς σύ, καὶ μικρὸν χρόνον;

Πλ. Ἄ, μὴ λέγ' ὧ πόνηρε ταῦτ'. Χρ. Ἐχ' ἥσυχθω.

Ἐγὼ γ' ἀποδείξω σε τῷ Διὶ πολὺ

Μείζον δυνάμειον. Πλ. Ἐμέ σύ; Χρ. Νὴ τ' ἑερῶν.

Αὐτίκα γάρ. ἀρχὴ διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τ' ὤκων; 130

Καρ. Διὰ πάργυρον. πλείστον γ' εἴς' αὐτῷ.

Χρ. Φέρε,

Τίς ἐν ὁ πρῶτων ἔστιν αὐτῷ τῶτ'; Καρ. Ὅθι.

Χρ. Θύεσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; ἔτι διὰ τρυφῆς;

Καρ. Καὶ νῆ Δι'. εὐχονται γὰρ πλεῖστον ἀντικρυς.

Χρ. Οὐκ ἐν, ὅθι ἔστιν αἵτι' καὶ βελτίως 135

Παύσθεν, εἰ βέλαιο, ταῦτ' ἄν. Πλ. Ὅτι τί δὴ;

Χρ. Ὅτ' ἐδ' ἄν εἰς θύσθεν ἀνθρώπων ἔτι,

Οὐ βῶν ὦν, ἐχέ ψαιζόν, ἐκ ἄλλ' ἐδέεν,

Μὴ

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ἀληθεῖς. | Ἰσὼ τῷ ὄντι. ἀξίως δὲ ὀκνῇ τῷ πρώτῳ, ὅταν τῷτο δηλοῖ. εἰς δὲ ἐπίρρημα θαυμαστικὸν καὶ προκαταρκτικόν Ἀττικῶς.

125. Τὰς κεραυνὰς. | Τὰ μέγιστα ἀμυντήρια τῷ Διὶ. ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν, τὴν δύναμιν αὐτῷ λέγει.

126. Καὶ μικρὸν χρόνον. | Τὰ καὶ δηλοῖ τὸ καὶ ἴαν, ἵν' ἐπὶ τῇ συνηθείᾳ ὁ σπανίως εὐρεῖται.

127. Ἄ, μὴ λέγ'. | Ἐπίρρημα ἐπιτιμητικόν.

Πόνηρε. | Ἦγεν γὰρ γὰρ ἢ ἄθλι. εὐρη) γὰρ καὶ ὅπως μετατιθεμένης τῶν Ἀττικῶν.

133. Θύεσι δ' αὐτῷ. | Ἀπὸ ἐπὶ τῇ δυναστεύουσιν ἀνθρώπων συμβαίνει, ταῦτα ἐπὶ τῷ Διὶ μετήγαγεν.

134. Ἀντικρυς.

Chr. Siccine est ut dicis? O deorum ompium meticolosissime!

Putasne enim Jovis imperium

Et fulmina etiam vel teruncii facienda, 125

Si modo tu visum recuperes, vel ad breve tempus?

Plu. Ah miser! Cave istuc dixeris. *Chr.* Tace quæso;

Ego enim demonstrabo te Jove ipso multo

Magis potentem. *Plu.* Méne tu? *Chr.* Etiam per Cœlum.

Et statim quidem. Quis est per quem Diis Jupiter imperat? 130

Car. Per argentum scilicet; abundè enim habet. *Chr.* Age,

Quis ergo est qui hoc illi suppeditat? *Car.* Nempe hic.

Chr. Per quem vero ipsi homines sacrificant? nonne per hunc ipsum?

Car. Ita profectò; nam, ex adverso, ipsum orant ut ditescant.

Chr. Nempe hic ergo in causa est; & facile 135

His finem si vellet imponere posset. *Plu.* Quomodo hoc fieri potest?

Chr. Quia nemo unquam hominum sacrificaret deinceps

Bovem, neque placentam, neque quicquam aliud,

Te

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

134. | Ἄντικρυς. | Δι' ἐναγίας φανερῶς. ὁ δὲ ποιητὴς ἐκτετα-
μῶς λέγει διχα τὸ σ' ἀντικρὺ δηλονότι.

136. Ὅτι τί δή. | Ἦγεν πᾶς ἂν τὸ τιμῶναι τὴν Δίαν καὶ βασι-
λεύειν τῇ θιῶν παύσῃ, ἢ γυνὴ πᾶς ἄρα ἢ διὰ τίνα τρόπον τῆς
ἐλευθέρου.

137. Θύσῃ. | Ὅτι ἐπὶ τῷ θυμιάσαι τὸ θύειν ἐπὶ μέρτερι τῷ βοὶς
σφάζειν. ἐπὶ δὲ τῷ ψαίει θυμιάσῃ. κυρίας δὲ ψαίειν, ἄλευροι
ἐλαίῳ δ.δ. μῆρον. καὶ ἀχρητικῶς δὲ καὶ τὸ πόσωνοι.

139. Ὅπως

Μὴ βυλομήδης ζῇ. Πλ. Πῶς; Χρ. Ὅπως;

ὅκ' ἔσθ' ὅπως

ὦνῃσεται δὴ περὶ, ὡς σὺ μὴ παρὼν 140

Αὐτὸς διδῶς τ' ἀργύριον, ὥς τε τοῦ Διὸς

Τὴν δυνάμειν, ὡς λυπῇ τι, καταλύσῃς μόνῃ.

Πλ. Τί λέγεις; δι' ἐμὲ δύσκιν αὐτῷ; Χρ.

Φήμ' ἐγώ,

Καὶ νῆ Δι', εἴ τί γ' ὅτι λαμπερὸν καὶ χαλδόν,

* Ἡ χείρην ἀνδρώποισι, ὅπῃ σέ γίγνεται. 145

* Ἀπαντα τῷ πλατεῖν γὰρ ἔσθ' ἰσότητος.

Καρ. Ἐργάζετο διὰ σμικρὸν ἀργυρέϊον,

Δελεῖ γὰρ γένηται. διὰ τὸ μὴ πλατεῖν ἴσως.

Χρ. Καὶ τὰς γ' ἐταίρας φασὶ τὰς Κορινθίαις,

* Ὅταν μὲν αὐτὰς τίς πένης πηρῶν τύχη, 150

Οὐδὲ

ΣΧΟΛΙΑ.

139. Ὅπως, ἐκ ἑσθ' ὅπως. | Τὸ πρῶτον ὅπως εἰ μὴ καθ' ὑπο-
εὐνοίαν, τοῖς, ἀντὶ τῶ πᾶς νοήσις. εἰ δὲ κατὰ ἀπὸφασιν ἀντὶ τῶ
πᾶσι.

142. Καταλύεις. | Καταλύω τὸ ἀφανίζω καὶ διαλύω, ὃ καὶ με-
ταβαίει συνταξορμῶν μὴ αἰτιατικῆς, ὡς κἀνταῦθα. καὶ ὁ Φάλαρις,
εἰ βύλιος τὸ πρὸς ὑμᾶς καταλύται πόλιμον. καταλύω καὶ τὸ ἀνα-
παύομαι ἀμεταβάτως, ὡς καὶ κατὰ λυμα, ἢ ἀνάπαυσις.

143. Φήμ' ἐγώ. | Ὅτι ἀναβιβάζει ὀξεία, πάλιν ὀξεία ὀφέλλει
τίθειαι. καὶ μὴν περὶ σπυρμῶν. ἄτοπον γὰρ, ὡς περὶ κἀνταῦθα τὸ φημί
ἐγώ. καὶ τὸ χρεῖς ἔδρασι, καὶ τὸ δύν' ἄττα. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ
καὶ ὅτι περὶ σπυρμῶν ἐν τινὶ λέξει κεῖται μοιουσουλῶως, εἰ μὴ πρὸ
δύο συλλαβῶν ἐστὶ τοῖος, ἐγκλιεῖσθαι. οἷον ἔτοι περὶ σπυρμῶν ποιῆς.
ἐκ ἑστὶ περὶ τὰ πράγματα ἐν τέττα. εἰ δὲ πρὸ τριῶν συλλαβῶν
ἐστὶν ὁ τοῖος. ἄτοπον τὴν περὶ σπυρμῶν ἀναβιβάζει καὶ ὀξείαν ποιῆν.
ὡς ἐν τῷ ἑκατὸς μύθῳ λίγχι. καὶ τοῖς τοιούτοις. χρὴ γὰρ ἀκίνη-
τον τηρεῖν τὴν περὶ σπυρμῶν, καὶ μὴ διὰ τὸ πρὸς τὴν ἀνέγνωσιν
κρότον, ἄτοπᾶ τινα καὶ ἀνάγκας πᾶν καυνοταμεῖν. εἶδα δὲ
ἀνάγκη τίς ἐστὶ καὶ ὅκ' ἂν ἄλλως ἔχη ρηθῆναι, καὶ καὶνὸν ἐστὶ καυνο-
τοιμῆσαι τι. οἷον, ἐπὶ τῷ μύθῳ καὶ με. καὶ τῶν τοιούτων. ἀλλὰ
ὅτι ἀνάγκης τοιαῦτα καυνοταμεῖν, καὶ μοι δοκεῖ λόγον ἔχειν.

147. Διὰ

Te nolente. *Plu.* Quomodo? *Cbr.* Quomodo, dicis?

Non est unde quis emat, nisi tu adsis, & 140

Ipse præbeas argentum, adeo ut Jovis

Potestatem, siquid molestus sit, solus evertas.

Plu. Quid ais? per me sacrificatur ipsi? *Cbr.* Aio
equidem.

Atque mehercule, si quid sit splendidum & pulchrum,

Aut gratum hominibus, per te fit. 145

Omnia enim divitiis subjacent.

Car. Ego quidem ipse propter paululum pecuniæ

Servus factus sum, quia non sat dives eram.

Cbr. Et meretrices ait Corinthiacas

Siquis fortè pauper ipsas ambiat, 150

Ne

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

147. Διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον. | Καλῶς τὸ σμικρὸν. ὅτι ἡδὲ πολυτίμητοι ὕτι ἀξίωσι οἱ δούλοι. ἐξηυτίλισται δὲ ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἐπιτυχῆν ὅσον σκαπῶ. διαφέρει δὲ ἡ ἔγγραφὴ τῆς ἐγῶ. τῷ τῶν μὲν ἔγγραφῃ ἐπὶ ἀρχῆς μόνον τίθεται καὶ ἐστὶν Ἀττικῇ. τὴν δὲ ἐγῶ, καὶ ὡς τῇ ἀρχῇ καὶ μεταξὺ καὶ ἐστὶ κοινὴ. τὸ δὲ ἴσως ἢ διακριτὸν, ἢ ἐπίσης τοῖς ἀλλοῖς. τὸ δὲ γὰρ τοῖς ἂντι τῷ δὲ, ἢ ἂντι ὅτι ἡδὲ, ὃ καὶ κρείττω. ἡ δὲ καὶ ὡς πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, ὡς ἐξιστάσαν ἐν ἑαυτῇ. Λιβαῖος γὰρ φησι. σὺ δὲ ἔτω πικρὸς ὥστε καιρῷ παραπιστόντος ἐτιμαρῆσαι. Ἰούλιος γίγεται ὅτι μὲν ἄλλων γράμματα ἐκόμισται, παρὰ σὺ δὲ σιγῆς αἰτίαν.

149. Καὶ τὰς γ' ἱταίρας. | Ἐπίσημοι ἐν Κορίνθῳ ἱταῖσαι μετρωσύνται Λαῖς, Κυρήνῃ, Λαίαια, Σινώπῃ, Πυρρίτῃ, Σικυώνῃ, Στράβωνι δὲ ἐν ὁγδοῦ τῶν γεωγραφικῶν εἰναί φησιν ἐν Κορίνθῳ Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἐν ᾧ πλεῖον ἢ χιλίας ἱταίριδας ἀφασιαμίνας τῇ θεῷ, προσέτι τοῖς βυλομίναις ἴσασιν ὅτι ἀφικνεμίνων ὑπαγαγύσας, μετῶνα μάλιστα ὅτι μὴ βίᾳ διαφύροντων προσεμίνας, ὅθεν τὸ λεγόμενον πεπαρομινάει, Ὁ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κορίνθον ἴδ' ὃ πλεῖς. Φουκίαν δὲ ὃ ἀειπατητικὸς, ἐν τῷ κέρατι ὅτι Ἀμαλθιάς. Δημοκρίτῳ ἱερῷ Λαίδος αὐτὸν μυριάς δραχμῶν αἰτήσαμίνης εἰς μυριάδων παπυρίδας, ὅσην ἀνῆμαι φάναι μυρίων δραχμῶν μεταμείλῃαν. ὡς δὲ δὲ Λαίδος ἐν τοῖς ἐξῆς ἀκριβέστερον εἰρήσεται.

et minimùm ipsis quidem animum advertere ; si vero
locuples,

ratim versus hunc se totas convertere.

Car. Et pueros etiam aiunt hoc ipsum facere solere,
non amatorum sed argenti gratiâ.

Chr. Non honestos nempe sed meritorios, quoniam
argentum non petunt honesto loco nati. *Car.* Quid
autem ? 156

Chr. Alius scilicet equum generosum, alius autem ca-
nes venaticos.

Car. Fortè enim dum pudet ipsos argentum poscere,
alio nomine nequitiam velant.

Chr. Artes autem omnes propter te, & inventa ca-
lida 160

nter homines excogitata sunt.

Alius enim coriariam exercet sedens,

Ferrariam alius tractat artem, fabricatur alter,

Ille aurariam facit, cum aurum à te acceperit.

Illic vestimenta furatur, per Jovem, ille perfodit parietes,
Fullonem

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὡς μοίαν. ἢ τὴν τ' αἰτήσιος ἔ' ἀργυρίν. τὸ δὲ ἀπειρίτην, ἥτοι
τὸ ἔ' παραπιτάσματος ἔρηται, ἢ λὺν τ' ζύμην τὰ ἄλφοντα
ἐλαμβανόντων, καὶ τέτοις ἀπεικαλυπτόντων τινά, ἐκείνους γὰρ τὰ
παλιμπαιόματα ἀφ' ἑκάστου ἀρτε μινυόντες ποιεῖν ἄρτον. δοκεῖ
ὅτι ἐκείνους καταχρησθῆναι τῷ ὀνόματι τῷ ἵππῳ ἐς τὴν μοχθη-
ν.

160. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σέ. | Οἷον μηχαναί, πλοῖον κατα-
δουαί. τέχναι λίγονται τὰ τ' ἀνθρώπων σοφίσματα, οἷον χαλ-
κτική, τικτονική καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται. τέχνη λέγεται καὶ ἡ
χρησὴ καὶ ὁ δόλος, ἀφ' ἧς καὶ τεχνάζομαι ἀντὶ τῷ δολιεύεσθαι
μηχανάομαι. σοφίσματα δὲ τὰ διὰ λόγον μαθήματα.

161. Ἐστ' ὑμῶν. | Τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ἐδύτερον τελευ-
τῶν ἀπιδῶκε. λέγει δὴ τὸ ὑμῶν πρὸς τὸ σοφίσματα.

‘Ο ὃ κναφύει τις· ὃ ὃ πλυθεῖ κώδια·
 ‘Ο ὃ βυρσοδεψεῖ γ’. ὃ δὲ γε πωλεῖ κρόμμυα.
 ‘Ο δ’ αἰλὺς γε μοιχὸς, διὰ σέ γε ἀφρατίλλεται.

Πλ. Οἷμοι πάλας, ταυτί μ’ ἐλγίνδανε πάλας.

Χρ. Μήγας δὲ βασιλοῦς ἐχὶ διὰ τῷτον κρ-
 μα· 170

Καρ. Ἐκκλησία δ’ ἐχὶ διὰ τῷτον γίγνε·;

Χρ. Τί δέ; τὰς τρεῖρας ἐ σὺ πληροῖς; εἰπέ
 μοι.

Καρ. Τόδ’ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν ἐχ ἔτθ.
 τρέφει;

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

166. Κναφύει. | Ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ τῆς κ, κωνὸν δὲ τὸ διὰ τῆς γ. Οἱ παλαιοὶ δὲ Ἀττικοὶ διὰ τῆς κ, κναφῶ. ἔστι δὲ ἀκαιοδωδὴς τι ὃ ζύουσι τὰ ἱμάτια· οἱ δὲ νώτιοι διὰ τῆς γ, παρὰ τὴν γνάψιν. κναφύς δὲ παρὰ τὸ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ζῶν. Ὀμηρος, ἐπὶ δὲ αἰγῶν κῆ τυροί, κῆ, κῆτη χαλκίη. παρὰ τὴν τῆς φάρυς γνάψιν ἦτις ἐστὶ παρὰ τὸ γνάθον τὸ λαμπρόν.

168. Παρατίλλεται. | Ἔθος ἦν τῷ ἀλόντα μοιχείας παρατίλλεσθαι ἢ καὶ ἀργύριον ποιῆς λυθῆ. παρατίλλεται ἢ, διασπίζεται. τὰς τρεῖρας τῷ πρῶκτῷ τίθεται. αὕτη γὰρ ὥρις δίκη τοῖς μοιχοῖς πίνεσιν, ἀπραφανίδωσις καὶ παρατιλμός. οἱ γὰρ πλείοσι χρήματα παρέχοντες ἀπιδύοντο. παρατίλλει· ἐν φησι διὰ τὸ μὴ δύνανται χρήμασι λυτρεῖσθαι τὴν πυγὴν. δημοσία γὰρ ταῦτα ἔπαχον.

170. Μήγας δὲ βασιλεὺς. | Τὸν τῷ Περσῶν λίγῃ. ἔτως γὰρ ἔλινον αὐτὸν διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρηστῶ Περσικῇ. κομᾶ δὲ εἶπεν, τυτῆσι σιμνύνεται τῇ πεινῶσιν τῇ ἀρχῆς. ἀπὸ τῷ μύγα φρονέται τῇ κόμῃ.

171. Ἐκκλησία δέ. | Ἵνα πόρον εὖρη χρημάτων. ἐκκλησιά-ζορμ γὰρ ἢ τῷ ἰδίῳ τι σῶσαι βυλόμενοι, ἢ τῷ ἀποτρίων σφι-τερίσσαθ. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλονεικίᾳ τῷ Ἀθηναίων τριώβολον.

172. Τὰς τρεῖρας. | Οἱ γὰρ εὐποροὶ τῷ τριηραρχῶν, πλείστας αὐτάς ἔτρεφον. καὶ διὰ τῶτο ἐπλήρυν τὰς ναῦς. οἱ δὲ πένητες ἐ-δαμῶ.

173. Τὸ δ’ ἐν Κορίνθῳ. | Ὡς τῶν Ἀθῶναιων δι’ αὐτῶν μὴ βυλομένην πολιμίῳ πρὸς Κορινθίους διὰ τῷ κίνδυνον. μισομελῶν δὲ
 ξένους

Fullonem alter agit ; alius pelles lavat ;

166

Coria hic concinnat ; ille cepas venditat ;

Ille vero deprehensus adulter propter te vulsuram patitur.

Plu. Ah me miserum ! hæc me antea latuerunt.

Chr. Rex autem iste magnus nonne propter hunc seffe effert ?

170

Car. Comititia verò nonne propter hunc fiunt ?

Chr. Quid autem ? Nonne tu triremes complēs ? Dic mihi.

Car. Mercenarium autem in Corintho militem nonne hic alit ?

Chr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔτις ἐς τὸ πόλεμον καὶ τρεφόντων αὐτὰς. τὸτο δὲ ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν πολέμων διαπράττοντο. ἄλλως. ὡς αἰεὶ ξενικὸν τι ἔχοντες Κορινθίαν καὶ ἔχοντες ἰδίως κατὰ τὸ καιρὸν τῆτον. ὅλως δὲ ἐὰν ἐν δούτῳ φέροισι, ὅς ἔχοντες ἐδιδάχθη ὑπὸ αὐτῶν εἰσὶν ἡ ὑπερσόν. ἐν μὴ ὑπὲρ εἰσὶν ἐν δούτῳ τῶτο μετῆνται. ἐκείνῳ ἢ ἐρδῶς ἔχῃ. ἢ δὴ ὅ Κορινθιακὸς πόλεμος συνέση τρισὶν ἢ τέττασιν ἔτιςι πρότερον τῷ Ἀντιπάτρει ὑπὸ ἑδιδάχθη. καὶ τὸ συμβαχικὸν ἐπαθήσῃς ἐν Κορίνθῳ. τὸ δὲ Λακεδαιμονικόν, ἐν Σικωνίῳ. ἄλλως. μετὰ τὸ πόλεμον τὸ Πελοποννησιακόν, αὐτοὶ αἱ σύμμαχοι τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐκρέτησαν πόλεμον κατ' αὐτῶν. σπένδαλον δὲ αὐτοῖς Ἀθῶναι καὶ ἔχον τὴν Κορίνθον ὁρμητήριον. εἰς ἣν ἐπεμψαν ξηκὸν στρατόμα καὶ αὐτοὶ ἔτρεπον αὐτὸ. τῷ δὲ στρατῷματὶ ἤρχεν Ἰφικράτης ὁ στρατηγός. τινὲς δὲ φασὶ Κορινθίαις ἀδικημένοις ὑπὸ Λακεδαιμονίῳ συμμάχους πέμψαι Ἀθηναίους, καὶ ἔτρεπον Κορίνθιοι. φασὶ δὲ αὐτὰς ὑφορμῶν Ἀθηναίους ξηκὸν τρέφειν συμμαχίας χάριν. ἦν δὲ κατασχέσας τὰς ξένους ἐν Κορίνθῳ, Κόνων ὁ Ἀθῶναι στρατηγὸς καθελὼν Λακεδαιμονίους, ἔως φυλάττοι τὴν ἔφοδον αὐτῶν. ἄλλως. διπλῶς ἀδύται ἡ ἱστορία. ἢ ὅτι Κορίνθιοι Λακεδαιμονίους ὑφορμῶν ἐμειδῶντο τινὰς τῶν Ἀθῶναι, εἰς τὴν αὐτῶν φυλακὴν. ἢ Ἀθῶναις ἐφοδῶντο, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν δολαγῶνθῃν, καὶ διὰ τῶτο ξένους τινὰς ἐν Κορίνθῳ ἔτρεπον, ἀρφαλείας πικα.

Χρ. Ὁ Πάμφιλος δ' ἐχ' διὰ τῶτον κλαύ-
σεται;

Καρ. Ὁ Βελονοπώλης δ' ἐχ' μὲν τῷ Παμ-
φίλῳ; 175

Χρ. Ἀργύριος δ' ἐχ' διὰ τῶτον πέρδει;

Καρ. Φιλίψιος δ' ἐχ' ἐνεκά σε μύθευ λέγει;

Χρ. Ἡ ξυμμαχία δ' ἐχ' διὰ σε τοῖς Αἰγυ-
πτίοις;

Καρ. Ἐρᾷ δ' Λαῖς ἐ' διὰ σε Φιλωνίδῃ;

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

174. Ὁ Πάμφιλος δέ. | Ὁ Πάμφιλος ἕτος καὶ ὁ Βελονοπώλης ἀμφοτέρωθεν δακρύει Ἀθήνησιν. ἀντὶ τῷ εἰπῶν πλετῶσιν, εἶπον ἐχ' κλαύσονται. ὁ Πάμφιλος δὲ δημαγωγὸς ἢ οἰοῦν πολιδούμους, καὶ ἐκλεπίει τὰ τῷ δήμῳ ὡς καὶ Πλάτων φησὶν Ἀμφικλέῳ, καὶ τῇ Δίῃ εἰ Πάμφιλόν γε φαίης κλέπτειν τὰ κοινὰ, ἀλλὰ τι συκοφάνει. ἕτος ἐν ἀλλῇ ἐπὶ κλοπῇ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἀδρόως ἐξήκιστε δημοδιδούς, ταύτῃ δίκῃ πιπυνόμενος. τινὲς δὲ τὸ Βελονοπώλῃ παρὰ τοῖς φασὶν τῷ Παμφίλῳ, δυστυχῶτος ἐν τῷ Παμφίλῳ ἀνάγκη καὶ αὐτὸν δυστυχεῖν αὐτῶν.

175. Ἀργύριος δέ. | Ἀδύνατος ἔστω ἐπὶ μαλακίᾳ τοσῶτον διαβάλλει, ὡς καὶ πορδαὶ ἀφίσται, καὶ εἰς θρασυτέτα καὶ τῷ Ἀργύριῳ κωμωδοῦσι. πέρδεται δὲ, ἐρίωσιν πλετῶν.

177. Φιλίψιος. | Οὗτος πίπης ἐν λόγῳ ἱστορίας ἐτρέφιστο. τι-
ρατώδης δὲ καὶ ἀλάλῃ διαβάλλεται. ὡς ὁ Πλάτων ὁ κωμικός.

178. Ἡ ξυμμαχία. | Ἐπὶ Ἀμασιδῶν Αἰγυπτίῳ βασιλεῖς ἐν σιτοδία ὄντις οἱ Ἀδύνατοι, ἐπιμύψαν πρὸς αὐτὸν αἰτῶντις σῖτον, καὶ ἐπιμύψαν αὐτοῖς ἰκαίον. ἐν τότε Ἀδύνατοι ἐπιμύψαν τοῖς Αἰγυπτίοις συμμαχίαν, εἰς τὸ τῶν Περσῶν πόλεμον, καὶ εἶχον φίλους καὶ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους. ὕστερον μὲν τοὶ ἐλύθη καὶ συμμαχῆ-
σαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς βασιλεῖς στρατηγοῖς κατὰ τὸν Αἰγυπτίον Ἰφικράτους ἡγεμόνα. ἦσαν γὰρ ἄμφω αὐτοῖς φίλοι. διὸ καὶ φαμα-
μίτιχος λέγεται πέμψαι πυρὸν μυριάδας τρεῖς. ἄλλως. φαμα-
μίτιχος χαλεπὸς Αἰγυπτίῳ τύραννος καὶ σκαλιότατος, Βύστιν ὑπερηκοτικῶς. ἔ' καταψηφισάμενοι οἱ ἀρχεῖμοι, πρεσβύσι πρὸς Ἀθηναίους διὰ σῖτην ἀποπομπῆς ἀμειβάσθαι αἰτῶντις, καὶ ἀμειλίχτοι ἀρχοντα τῶτον οὐκαλόντις. ἄλλως. ὅτι Εἰρήνης, ἐπ' Αἰγυπτίους ἐστράτευτο, οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχίαν αὐτοῖς ἀπέστειλαν. ἄλλως.
Ἰνκρως

Chr. Pamphilus verò nonne propter hunc pœnas daturus est?

Car. Et Belonopoles etiam simul cum Pamphilo? 175

Chr. Argyrius etiam nonne propter hunc inhumane pedit?

Car. Philepius autem nonne tui gratia narrat fabulas?

Chr. Auxilium verò nonne per te Ægyptiis mittitur?

Car. Lais autem nonne propter te Philonidem amat?

Chr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἰμερος ὁ τ' Αἰγυπτίαν βασιλεὺς ἀπέστειλε τὸ βασιλεῖος εἶρεν μοῖραι τὰ τ' Αἰγύπτῳ, καὶ χρήματα πένψας τοῖς Ἀθηναίοις ἵλασι συμμάχους. οἱ τούτοις καὶ διαπράσαντες εἰς τὴν Αἰγύπτῳ καὶ ἡ τῶν τῷ Νείλῳ φοματῶν ἀναπλύναντες, προσέχον τοῖς ἔθνεσι. Μεγαδάζος δὲ ὁ τῷ βασιλεῖος Περσῶν στρατηγὸς τὸν ποταμὸν διακόψας, καὶ ἀλλοχοῖσι τρέψας, εἰλεν οἰκίους ἐπὶ ξηρᾶς, καὶ ἀπύκτω.

179. Ἐρᾷ δὲ Λαίῃς. | Ὅτι Ἀριστοφάνης ἐ λέγει σύμφωνον κατὰ τὰς χρόνους. λεφθῆναι γὰρ φασιν αὐτὴν ἐν Συκελίᾳ, πολυχρόνι τῶν ἀλότων, ὑπὸ Νικίῳ ἐπύτιν. ἀπαθῆναι δὲ ὑπὸ Κορινθίῳ τινός, καὶ πεμθῆναι δῶρον τῇ γυναικὶ εἰς Κόρινθον. ἡ δὲ ἐπὶ Χαβρίῃ τις ταῦτα γενεᾷ δῶ, ὅτι εὖ ἔπραττον Ἀθηναῖοι ἐν Συκελίᾳ. ἔστι δὲ ἰὼς Διοκλῆς ἔτη ιδ'. ὥς αἰολογοὶ διὰ ὀνόματος αὐτὴν ἐπαίρην. ἰμφοίρη δὲ καὶ Πλάτων ἐν τῷ φαίδρῳ ἐπὶ ἀκακιδικάτῳ ἔτι ὕστερον διδάχθῃναι ἐπὶ Διοκλῆς ὡς μηκέτι αὐτῆς ἔσσης. δύναται μάλιστα καὶ αὐτῆς ζώσης λέγειν. Φιλωνίδην δὲ ἐ τ' ποιητὴν φησι τ' ἐν τοῖς Ἀριστοφάνειοις ἐγγραμμύδρον δάμασιν. ὡς οἱ αὖτε Κακίερατον ἐν τῇ ὁμωνυμίᾳ πλατηθῆναι, ἀλλὰ παιδιᾷς ἔικον τ' αἰχίσσον καὶ ἀπαίδωτον. κωμωδῶται δὲ ὡς ἔμπορος καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι. καὶ ἡλίδιος. Νικοχάρης Γαλατία. ἡ δὲ ἀπαίδωτοτερος ἐ Φιλωνίδην τῷ Μελιτίῳ. Περὶ δὲ τῷ μιγίθῳ, Φυλάγιος φησιν. ἥτις κάμηλος ἔσκε τ' Φιλωνίδην. καὶ Πλάτων δὲ, Λαί φησιν ἐχ' ὅρας ὅτι Φιλωνίδην πε εἴτεκεν ἡ μητὴρ, ἀόνητον Μελιτίῳ, καὶ ἐπὶ ἔαθεν ἔδιν. καὶ Θεόπομπος Ἀφροδισίῳ. ὅνος μὲν ὀγκᾶδ' ὁ Μελίτε Φιλωνίδης. ὅν μιν μιγίθῳ μητρός ἔβλασε τῇ πόλῃ. δέξτε δ' ἂν ἐρᾶσαι τῆς Λαίῃς, οἰκίῃς ἐπαγομένης αὐτῶν. ἐ τ' οἰκίῳ ἐρᾶσθαι Λαίῃς, ἢ Διογίῳς ὁ Φιλόσοφος ἐπιγραφὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἀκροσίας τὸ τρέπαιον. Φιλωνίδης ἐν Κόρινθῳ. τότε δὲ προσποιεῖτο

D

ἔρα

Χρ. Ὁ Τιμοδείης ᾧ πύργῳ; Καρ. Ἐμπισσι γέ σοι. 180

Χρ. Τὰ ᾧ ᾠδόμεθα ἔχῃ διὰ σε πάντα ᾠδόμεθα;

Μονώτατος γὰρ εἶ σύ πάντων αἰτίῳ.

Καὶ ἤρ' ἡμεῶν καὶ ἤρ' ἀγαθῶν, οὐ γὰρ ὁ, π.

Καρ. Κρατῦσι γυνὴ καὶ τοῖς πολέμοις ἐχθροῖσι,

Ἐφ' οἷς ἂν ἔτῳ ὀπιησθῇ μόνῳ. 185

Πλ. Ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν πεῖν.

Χρ. Καὶ ναὶ μὰ Δία τέτωνγε πολλῶ πλείονα ὧς τ' ἐδὲ μεσὸς σε γέρον' ἐδεῖς πώποτε.

Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμενία

Ἐρωτῶ

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔρῳ διὰ τὸ Πλέτον Λαίξ. αὕτη δὲ θυγάτηρ ἦν Ἐπιμάνδρῳ ἡτίς ἐξ Ἰκκαρῶν τῆς Σικελίας ἦν. ταύτην δὲ Φιλοξένῳ τῷ διθυραμβοποιῷ δίδωκε Διούσιος ὁ ἐν Σικελίᾳ τύρανος. εἰς Κόρινθον ἦλθεν ἄμα Φιλοξένῳ καὶ ἐπίσημος ἐκεῖ ἐγένετο καὶ ἐφιλήθη ἐκ πάντων καὶ φιλοδοξίας ἦν ἑταίρις. λέγουσι δὲ ὅτι ἄμα Ἀλεξάνδρῳ ἀπεδήμησεν εἰς Πέρσας ἐκ Κορίνθου. ἡ δὲ Λαίξ ἐπιστημοτέρη γέγονε τῆς μητρὸς ἐν Κορίνθῳ. ὕστερον δὲ καὶ αὕτη ἀπεδήμησεν εἰς Θεσσαλίαν. ἔβη Εὐρυλόχῃ τινὸς ἢ Ἀριστοῖκε ἡρώδη. παρ' ἧς ἐβίωσεν τὸ λοιπὸν χρόνον. αὐτῆς δὲ πολλοὶ τῶν Θετταλῶν ἡρώδησεν καὶ τῇ ἑρωτῇ τὰ πρόθυρα αὐτῆς οἶον ἱρραῖον. καὶ φασὶν ὅτι ζῆλτον ὑπῆσαν αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες, ἐφόνευσαν αὐτὴν θυλιναῖς χιτῶσι τύπτεσθαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, πανηγύριος ἕσης, ἐν ᾗ ἄνδρες παριγίνοντο. διὸ τέτληεν ἑνὶ καὶ λοιμὸς κατέλαβεν τὴν Θετταλίαν ἕως ὅτερον ἱερὸν ἐποίησαν ἀντίοχος Ἀφροδίτης, ἐκδὼν αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνίσιοι τιτολημέκασιν φόνον.

180. Ὁ Τιμοδείης δὲ πύργος. | Οὗτος εἰς τοσούτον ἤρθη τὸ τῆς αἰσῆς καὶ ἐν ᾧ τὰ τέτληεν τὴν δαίμονα φαίνομεν. κατασκευάσας δὲ πύργον, ἐν ᾧ τῆς τύχης ἔφη κατασκευάσκειν, ἀλλ' ἀπ' αἰδουμένης ὀργισμένης δὲ ἡ τύχη πάντα ἐποίησεν. ἐν ᾧ καὶ δὲ ἐκείνῳ διὰ Πλέτον ἐγένετο, ἀλλ' ἐπὶ γὰρ παρ' ὑπόνοιαν, ἀλλως. ὁ Τιμοδείης πλέσσει

Chr. Timothei veto turris? *Car.* In te decidat
scil.

180

Chr. Quaecunque autem fiunt, nonne per te fiunt?

Solus enim omnino tu es omnium causa

Tam malorum quam bonorum, hoc certò scias.

Car. Vincunt etiam in bello plerumque ii,

Quibus hic propendet solus.

185

Plu. Egone unus tot res efficere possum?

Chr. Imo per Jovem etiam his multo plura,

Ita ut ne tui satur quidem unquam quisquam fuerit.

Aliarum enim rerum omnium est satietas.

Amoris.

ΣΧΟΛΙΑ.

πλέσις ἄμα δὲ καὶ ὁλοῖος ἀνὴρ στρατηγὸς Ἀθηναῖον, τίχης οἰκο-
δομήτας εἰς τοσούτοις ἤρθη τῇ τύχῃ, ὡς τὴν δαίμονα ἐν ὧν φαί-
νηται. καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν εἰκόσι ἐποίει αὐτὸν ποιμῶν, οἱ
ζωγράφοι, καὶ τὰς τύχας φέρουσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεως καὶ πορ-
δαῖα αὐτάς, αἰνιτιόμηναι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ὅς ἐν ἡλθὼν πᾶσι
πύργον ἐποίησεν ὡς πλέσις.

Ἐμπόσοι γὰρ σοι. | Παρ' ἐπόνειαν τῷ τό φησι, δῖον εἰπὼν θαυμα-
στὴν καὶ μέγαν. ἀλαζονεύμενος δὲ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος ἔφη
μᾶλλον αὐτῷ εἶναι ἢ τῇ τύχῃ τὰ πραττόμενα· διὸ καὶ ἡτύχηκεν
ἔτιον, περικοπῆς αὐτῷ τῇ τύχῃ. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι καταπαύ-
ται. οὐ δὲ ὁ στρατηγὸς μέμνηται.

182. Μοιῶτατος γὰρ εἰ σύ. | Λυκῆργος κατὰ Λεωκράτους τοιγαρ-
τῶ μοιῶτατοι ἐπάνημοι τῇ χάριτι εἰσί.

184. Κρατῦσι γυν. | Χρήμασι γὰρ ἐπιπλῶνται συμμάχῃς καὶ
θεογίνονται.

185. Ἐπικαθίζηται. | Ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ ζυγῶν. καθίζουσα
γὰρ τὸ βαρὺν λέγεται.

187. Καὶ μὴ Δία. | Ὅτι καὶ ἐπὶ καταμοτικῇ τὸ μὴ Δία, ὅταν
αὐτῷ προτάσῃ τὸ καί.

189. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων. | Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, πάντων μὲν
κίρος εἶσι καὶ ἔτι καὶ φιλότη.

Ἐρωτῶ. Καρ. Ἄρτων. Χρ. Μυσικῆς. Καρ.
Τραχημάτων. 190

Χρ. Τιμῆς. Καρ. Πλακύντων. Χρ. Ἀνδρα-
γαθίας. Καρ. Ἰσάδων.

Χρ. Φιλοτιμίας. Καρ. Μάζης. Χρ. Στεα-
τηγίας. Καρ. Φακῆς.

Χρ. Σὺ δ' ἐγένετ' ἐδὲς μεσὸς ἐδιδιώπουτι,
Ἄλλ' ὡς πάλαντά τις λάβῃ τραχηαίδεα,
Πολὺ μᾶλλον ὅπιδυμᾶ λαβεῖν ἐκχαίδεα. 195
Καὶ ταῦτ' ἀνύσῃ, τίτταράκοντα βέλεϛ,

Ἦ φησιν, ἐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ ἢ βίον.

Πλ. Εὖ τοί λέγῃς ἔμοιγε φαίνεαδον πάντ'
Πλὺν ἐν μόνον δέδοικα. Χρ. Φεάζε τῷ πέρι.

Πλ. Ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ὡς ὑμεῖς
φατὲ 200

Ἐχθρὸν μὲ, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

Χρ. Νὴ τὸ Δί'. ἀλλὰ καὶ λέγεσσι πάντες ὡς
Δειλότητων

ΣΧΟΛΙΑ.

190. Ἐρωτῶ. | Ὁ δὲ λῶ λέγει τὰ πρὸς τὴν γαστέρα, πρὸς τὸ θυμῷ καὶ καρδιάς ταῦτα τοῖς ὑπὸ τῷ δισπότῃ λεγομένοις σπυδαίαις παρὰ πλεῖσιν.

Τραχημάτων. | Τὰ μὲν τὴν ἐνωχίαν τῇ τραπίῃ τιθίμενα, καλῶσι τραχήματα, ὅθεν καὶ παροιμία, Ἐκ τραχημάτων τὴν ἐνωχίαν. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῷ ἅπῳ τῷ ἡλίον τὸ μολίζον θανατοῦν.

192. Φακῆς. | Φακός ἐστι ὁ ἀνέψυχος. φακῆ δὲ ἡ ἐψημένη. ὡς οἰσπᾶται δὲ ὡσπερ συκῆ, ἀμυγδαλῆ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Οἰοκρίτης. κάλλιον ὃ πικρὰ φιλάργυρι τὸ φακὸν ἐψέω.

195. Ἐκχαίδεα. | Οἱ γράφοις ἐκχαίδεα, καὶ φάσκωτες ἔτι κάλλιον γράφει, ἐπὶ οὗκ ἐστιν ἐξ πρόδισις ἵνα συμφώνως ἐπαγομένη ἐκ γένεται, ἢ καλῶς, εἶμαι, λέγουσι, καὶ ὅλοι ἅπῳ τε τῷ οὗκ καὶ τῷ ἐκτός. καὶ ἅπῳ τῷ ἐκτικῷ λεγομένῳ πυριτῷ. ἢ ὅ μόνον
co

Scena II. P L U T U S.

37

Amoris. *Car.* Panum. *Chr.* Muficæ. *Car.* Bel-
lariorum. 190

Chr. Honoris. *Car.* Placentarum. *Chr.* Strenui-
tatis. *Car.* Caricarum.

Chr. Ambitionis. *Car.* Polentæ. *Chr.* Imperii
militaris. *Car.* Lenticulæ.

Chr. Tui autem nemo vel unquam satur fuit,

Sed si quis talenta tredecim acceperit,

Multo magis sedecim accipere cupit. 195

Et si hæc impetraverit, quadraginta postulat,

Aut aliter sibi vitam non esse vitalem dicit.

Ply. Rectè quidem mihi videmini dicere omnino ;
Veruntamen unum est solum quod metuo. *Chr.* Dic
mihi qua de re.

Plu. Ut ego potestatis, quam vos dicitis 200

Habere me, hujus unquam compos fiam.

Chr. Imo per Jovem, sed hoc est quod omnes dicunt ;
Omniun

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐν τῇ προτάσει τὸ ἐξ τρεῖς πηται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑτέροις, ὡς δηλοῖ τὰς
ὑποθέσεις, τὸ ἡδὲ ἐκτικόν, ὅτι τὸ ἐξ ἑξῆς γίνεται, καὶ τοῦ ἐκτός, ἐκ τῆς
ἱστορίας καὶ τὸ ἐκτός ἀπὸ τῆς ἱστορίας.

199. Πλὴν ἐν μόνον διδουκα. | Τυφλὸς ἡδὲ ἐν τῇ δυνάμει ἐπιλα-
θεῖν, εἰ καὶ μοι τοσαύτη δυνάμεις εἴη, δέον ἔν ἐστιν ἀναπλήσαι με, καὶ
διδουκα μὲν ἐν τῇ ἀμεταβάτῳ, διδόντω ἡ ἑτέροις πρὸς αἰτιατικὴν
συνταξὶν ὁ μόνον.

202. Νῦν τὸ Δι'. ἀλλὰ καὶ λέγουσι. | Οὐδὲν μόνον λέγει σαυ-
τὸν διδόν, ἀλλὰ καὶ πάντας, τῶτο ἡ εἶπεν, ἐπὶ δὲ ὁ πλὴν εἶπεν,
Ἐν μόνον διδουκα, τὸ ἡ Δία, κατωμοτικῶς ἀπὸ τῆς ἱστορίας κυρίως
τὴν δυνάμειν.

Δειλόπατίν ἐσθ' ὁ ΠλῦτΘ. Πλ. ἥκεις, ἀλ-
λά με

ΤοιχαρύχΘ. τίς δέβαλλ', εἰπαδὲς γάρ ποτε,
Οὐκ εἶχεν, εἰς τλήν ἐκίαν, ἐδὲν λαβῶν, 205
Εὐρών ἀπαξάπαντα κατακυκλισμῆα.

Εἴτ' ὠνόμασέ με τλήν φρόνιαν, δειλίαν.

Χρ. Μὴ νυν μελέτω σοι μηδὲν ὡς ἐκὼν γυνή
'Ανὴρ φρόνυμΘ. αὐτὶς εἰς τὰ φράγματα,
Βλέποντ' ὑποδείξω σ' ὀξύτερον τῷ Λυγκέως. 210

Πλ. Πῶς ἐν δυνάμει τῷτο δρεῖσθαι θνητὸς ὦν;

Χρ. Ἐχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ὅξ ὦν εἰπέ μοι
'Ο ΦοῖβεΘ. αὐτὸς, πυθικῶν σέσας δάφνιν.

Πλ. ΚἀκεῖνΘ ἐν ξυώνοιδε ταῦτα; Χρ. Φήμ'
ἐγώ.

Πλ. Ὁρεᾶτε. Χρ. Μὴ φρόνιζε μηδὲν, ὦ
ἀγανθε. 215

Ἐγώ

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Δειλόπατίν ἐσθ' ὁ πλῦτΘ. | Λέγεται ὅτι τῷ πλεσίμῳ ὅτι δόλοι, διὰ τὸ ἀγωνιᾶν ὅτι τῷ χρημάτων, αἰνίσσεται ἢ εἰς Εὐριπίδην, οὐκὶνΘ γὰρ φησιν. δόλον δ' ὁ πλῦτΘ καὶ φιλόψυχον κκεῖν. ἀναφίρεται ἢ ἐπὶ Θεῶν ἢ τῷ χρημάτων κατηγορία.

204. ΤοιχαρύχΘ. | Περί πολλῶ ποιῶν) τὴν ἀσφάλειαν οἱ πλε-
σιοι, καὶ τίς τῷ κομικῶν φησι. τί ποτ' ἐστὶ χλαρόν ἀντιβολῶν τὸ
χρυσίον; διδοικ' ἐπιβεβλυσμένοι ὑπὸ πάντων αἰεὶ. οἱ γὰρ εὐποροὶ τὰ
φόβω ὅ μὴ ληθῶναι τὰ χρήματα, δειλοτέρους γίνονται. τὸ ἐπ'
οἰκίῳ ἐν μιστήρει ἐπὶ τῷ πλῦτον.

206. Ἀπαξάπαντα. | Ἀπὸ τῶ τέλει. τὸ ἢ ἐξῆς, εἴτα εὐρὴν
ἀπὸ ξάπαντα κατακυκλίσμῆα.

209. Ἀνὴρ φρόνυμΘ. | Ἐάν προθυμῶς καλῶς μετιλθεῖν ταῦτα τὰ
πράγματά, ὡς τοῖς μὲρ δίκαιος συνῆναι, τοῖς ἢ ποιεῖς μετὰ μῶς.

210. Ὀξύτερον τῷ Λυγκέως. | Λυγκεύς ὡς αὐτὸς ἐν δαναΐσι φη-
σιν, υἱὸς Αἰγυπία· ἐρῶν δ' οὐκ ἐστὶν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ δοκεῖ παρ'
ἰσορίαν λέγειν. τοσῦτον ἢ ὀξυωπίστῳ ἦν, ὡς καὶ δι' ἐλάττης ἰδίῳ
κἀφορεῖ δολαφῶνται τὰ ἀδελφῶν, ὡς φησι Πίνδαρος. ἈπολλώνιΘ
δὲ

Omnium rerum timidissimam esse Plutum. *Plu.* Minime, sed me

Fur nocturnus quidam calumniatus est, quum enim olim irrepsisset

In ædes, nihil inde auferre potuit 205

(Quum omnia reperisset obserata)

Tum providentiam meam formidinem appellavit.

Chr. Nihil jam prorsus tibi curæ sit, si modo fueris Ipse tu vir paratus ad hæc negotia,

Videre se faciam vel Lynceo perspicaciùs. 210

Plu. Quomodo hoc facere poteris, qui mortalis sis?

Chr. Spem magnam habeo ex iis quæ mihi dixit Phœbus ipse Pythicam quatiens laurum.

Plu. Num iste ergo horum conscius est? *Chr.* Aio equidem.

Plu. Cavete. *Chr.* Nihil te sollicitet, bone vir, 215
Ego.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δι' ὧν αὖτε ἐν ταῖς Ἀργοναυτικαῖς, ἢ ἐπὶ τῇ γῇ πύλη κλί-
μακα κείνου Ῥηϊδίας καὶ ἰέρην ὑπὸ χθονος αὐγάς ἐλθ. γιγνώσκω ὅ
Λυγκίης διάφοροι. εἴθ' παῖς Αἰγυπτοῦ, καὶ ἄλλοι Ἀφαιρίως παῖς ὁ
Λάκων, λέγει Λυγκίης. ἢ μίμνη καὶ Θιόκριτος ἐν τῇ εἰς Διοσκύ-
ρεως ὕμνῳ:

Τὼ μὲν ἀναρπάξαντες δύν φερίτῳ Διὸς υἱῷ
Δοιάς Λυγκίπποις κόρας. δοιά δ' ἄρα τῶγε

Ἐστυμίας ἰδῶκον ἀδελφὴν οὐκ Ἀφαιρῆ.

Γαμῶν μνηστῆρας Λυγκίης καὶ ὁ καρτερός Ἰδας.

ὡς ἐλέγετο εἶναι πάντῃ οὐδενὴ κείνῳ, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὄραν.
ἔτω μὲν μυθολογῶσι, πρὸς δὲ τὸ πιθανὸν ὅτι λόγῳ ἐπινοήσῃ, ὅτι
πρῶτος ἔτος εὖρε μέταλλα χρυσοῦ καὶ σιδήρου καὶ ἄλλων, ἐν δὲ τῇ
μυθολογίᾳ λυγκίης μνησθέντων ὑπὸ τῇ γῇ, τὰς μὲν κατέλιπον
ἐαυτοῖς. αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὰ χαλκὸν καὶ τὸ σίδηρον καὶ τὰ λοιπά,
ἐλθόντων ἢ οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκίης καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὄρα. καὶ καλῶ-
δων, ἀργυρίου ἀνέφερε.

213. Πυθικὴν σείσας δάφνην, | Φασὶν ὡς πλησίον ὅτι τρίποδος
δάφνη ἴσταντο ἢ ἡ Πυθία ἡνίκα ἐχρησμάδῃ ἔσταν.

Ἐγὼ γὰρ εὖ τῷτ' ἴδω, καὶ ἂν δέ μ' ὑποθάνειν,
Αὐτὸς ἀφαιρέξω ταῦτα. Καρ. Καὶν βέλη γ'
ἔγω.

Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἄπειρὶ νῶν ξύμμα-
χοι,

Ὅσοις δικαίοις ἔσιν, ὅκ' ἔγω ἄλφιστα.

Πλ. Παπαί. ποτήρης γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμά-
χους. 220

Χρ. Οὐκ. ἔγω γε πλετήσωσιν ὅξ' ἀρχῆς πάλιν,
Ἄλλ' ἴδω σὺ μὲ παχέως μολῶν. Καρ. Τί δρῶ.
λέγω.

Χρ. Τὺς ξυγμάρους χάλεσον (δύρησεις δ'
ἴσως

Ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτὸς παλαιπορευμένος)

Ὅπως ἂν ἴσον ἔχουσιν. ὁπταμνῶν παρῶν, 225

Ἡμῖν μετὰ γὰρ, τῷδε τῷ Πλάτῃ μερῶ.

Καρ. Καὶ δὴ βαδίζω. τῷτο δ' τὸ κρεάδιον,
Τῶν ἐνδοθέν τις εἰσνεγκάτω λαβάν.

Χρ. Ἐμοὶ μελήσει τῷτό γ', ἀλλ' ἀνύσας
τρέχε. Σὺ

ΣΧΟΛΙΑ.

219. Οὐκ ἦν ἄλφιστα. | Ἀντὶ οὗκ ἦν χρήματα. ἀπὸ μέρους τὰ
πάν. ἀπὸ γὰρ τῷ ἄλφισται τὴν φεικυσίαν δηλοῖ. ἢ ἀπὸ τῷ προσημνίῳ
τὸ ἐπόμῃον.

220. Παπαί, ποτήρης γ' εἶπας. | Τὸ παπαί φιλικατικὸν εὐταῦθα,
ποτήρης δ', ἐπιπόνος, ἀτυχῆς, ἀθλίος. ἢ τῷ ποιε φροντίζοντας. ἴσον
τῷ ἀδυνάτῃ, ἀπράκτῃ. ὡς φανερὸν ποτήρης ἔχει τὰ πράγματα ἡμῖν.
σημαίνει γὰρ ἴον, τὸ ἐπιπόνος.

221. Οὐκ. | Ἦγε πλετήσωσιν, ὅκ' ἔσονται, φησί, πόηροι καὶ
ἐπίπονοι ἀπὸ πλετήσαντες. Πλυτῶ ἀμειψάταις, ἀντὶ τῷ πλῆτος
ἔχω, καὶ πλυτῶ μετὰβατικῶς πρὸς αἰτιατικῶν, αἶον πλεῖον ἀρίστην, καὶ
πλεῖον μετὰβατικῶς πρὸς γενικῶν, ὡς παρὰ Λιτωσίῃ. Πλυτῶ ρημῶ-
ταν, ἢ γιν ἵναικα τῷ ρημῶσαν.

Ego enim (ne fis nescius) & si me mori oporteat,
Ipsemet hæc perficiam. *Car.* Et si tibi placet ego
etiam.

Chr. Multi autem alii nobis auxilio erunt,
Quicunque nempe justī victum non habent.

Plu. Papæ! miseros mihi adjuutores narras. 220

Chr. Minime quidem, si modo ditescant rursus denuð
Sed abi tu curriculo percurrrens. *Car.* Quid faciam,
cedo?

Chr. Accerse mihi socios agricolas (invenies autem
forte

Rure ipsos labori misere intentos)

Ut æqualem unusquisque huc adveniens 225
Nobiscum capiat hujusce Pluti partem.

Car. Jam eo, hanc autem carunculam
Domesticorum aliquis intro ferat.

Chr. Hoc mihi curæ erit, at cito curre,

Tu

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πάλιν. | Ὡς καὶ πρῶτον.

222. Ἀλλ' ἴθι. | Τὸ ἴθι ῥῆμα μὲν ὃν καὶ μέλλουσιν μεταχρησθῆναι, οἷον ἴθι ποιήσον τόδῃ. ἐπὶ ῥῆμα δὲ παρακλησιαστικόν, ὡς πρὸς τὸ ἄγει, καὶ πρὸς αἰνέσιν οἷον ἴθι ποιήσον τόδῃ.

223. Τὸς ξυγίωγος. | Συγίωγος βαρυτόνως συνήθειον ἦν, ὡς πάγκαλος, πάνσοφος. τὰ ἦν καὶ οἱ ἐξύτοινα, σωτηριώδης βαρύνει.

226. Ἡμῶν μετὰ γὰρ. | Ὡς πρὸς μετὰ λαμβάνειν τέτοιον καὶ τὸ τοιοῦτον φαι-
νέται, ὡς καὶ τὸ μετὰ γὰρ διπλῶς συνίσταται, καὶ ὅτι μὲν ἐστὶ γυνικὴ τὸ
καὶ ἔχει τὴν δύναμιν. ὅτι δὲ αἰτιατικὴ τὸ ἔχω ἢ τὸ λαμβάνειν.

227. Τὸ τοιοῦτον δὲ τὸ κριάδιον. | Ὁ ἔρχεται ἀπὸ τῆς δυσίας ἔχων τὴν
Διλοφῶν, οἱ ἦν οἱ δυσίας ἰόντες, ἔφρον ἐξ αὐτῆς τῆς δυσίας τοῖς
αἰνέσις κατὰ νόμον τινά. ἄλλως δὲ ὡς πρὸς ἡκον ἄγοντες ἀφθῆναι ἀπὸ τῆς
δυσίας ἔνιοι δὲ, τὸ λεγόμενον.

229. Ἐμοὶ μετὰ γὰρ. | Τὸ ἐμὸν γὰρ φησὶ τὸ κριάδιον. τὸ δὲ
ἐμὸν κατὰ τὴν αἰνέσιν.

Σύ δ', ὦ κράτις Πλῦτε πάντων δαμνόνων, 230
 Εἶσω μετ' ἐμῆ δευρ' εἶσιθ'. ἥ γδ οἰκία
 Αὐτὴ ὅστιν, ὡς δ' εἰ χρημάτων σε τήμερον
 Μεσὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως καὶ δίκως.

Πλ. Ἀλλ' ἄχθομαι μὴ εἰσιών, νῆ τές θεός,
 Ἔς οἰκίαν ἐκείσοι' ἀλλοτρίαν πάνυ. 235

Ἀγαθὸν γδ ἀπέλαυσ' ἐδὲν αὐτῷ πώποτε.

Ἦν μὲν γδ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχῳ,
 Εὐδὺς κατάρυξέ με κατὰ τ' ἡῶς κατὰ.
 Καὶ τις προσέλθῃ χρηστὸς ἀνθρωπῶ φιλῶ,
 Αἰτῶ λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον, 240

Ἐξαρνός ὅστι, μὴδ' ἰδεῖν με πώποτε.

Ἦν δ' εἰς παρὰ πλὴν ἀνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ,
 Πόρνασι καὶ κύβοισι παρὰ βέλτη μὲν,
 Γυμνὸς δούραζ' ἔξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χερσίν.

Χρ. Μετρεῖς γδ ἀνδρὸς ὅσα ἐπέτυχες πώ-
 ποτε. 245

Ἐγὼ δ' τέττε τέ τρέπε πως εἰμ' αἰεῖ

Χαίρω

ΣΧΟΛΙΑ.

230. Σύ δ', ὦ κράτις. | Τὸ κράτις ἦτοι ἐγκωμιάζων φησὶν, ἢ ὅτι προεδίδωκεν ὡς καὶ θεῶν ὁ Ζεὺς δι' αὐτὸν βασιλεύει. ἄλλως. παρ-
 επιγραφή, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν ἔφθασαν. τὸ δὲ λόγος πάντας οἰκίους
 ἐρχομένους ἐν τῇ ὁδῷ ἔλεγον.

233. Καὶ δικαίως καὶ δίκως. | Τὸ ἀδίκως ἀπλῶς ἔρριπται, οἷον
 ἀπάσῃ τέχνῃ. καὶ γδ ὑπόκεινται αὐτῷ, ἄδικος ἕτος. ὅσα ἀπλήτικῶς
 δι, ἀλλὰ μάλιστα πρὸς αἰσθητὴ. ἄλλως. ἀπὸ τῷ παντὶ τρόπῳ
 ὕτως Ἀττικῶς.

237. Φειδωλόν. | Φειδωλός τις ὁ φεύγων τὸ δύναι, παρὰ τὸ φεί-
 δομαι καὶ τὸ δύναι. Φειδωλός τις ἄν. καὶ τροπή ὅ δ' εἰς λ. Φειδωλός.

239. Καὶ τις προσέλθῃ χρηστός. | ἵνα τὴν ὑπερβολὴν τῆ φιλαργυ-
 ρίας σημάνῃ προεκκρίμῃς καὶ τῇ χρηστῶν φίλων.

242. Παρὰ πλὴν. | Ἀφρονα. μωρόν, ἀπὸ τῶν κρεμμάτων τῶ δια-
 πεπνυκίων τῶ ἐναρμονίᾳ λυρισμῷ. ἀληθῶς γδ ἡ ἀσωντία παραπι-
 πληγμένη ἐστὶ διάνοια, 244. Ἐ

Tu autem, O præstantissime Deorum omnium Plute,
 Huc mecum ingredi, domus enim 231
 Hæc est, quam opus est opibus hodie
 Repleas per fas & nefas.

Plu. At, ita me dii ament, ægrè fero cum ingredior
 Crebro domum prorsus alienam, 235
 Boni enim nihil unquam illic adeptus sum.
 Si enim ad parcum forte ingressus fuero,
 Continuo me defodit in terram deorsum ;
 Et si quis probus accesserit amicus,
 Rogans ut paululum quiddam pecuniolæ accipiat, 240
 Statim negat se vel unquam me vidisse.
 At si forte ad recordem ingressus fuero,
 In scorta & aleas projectus,
 Nudus protrudor foras momento temporis.

Chr. Nempe quia nunquam in hominem modera-
 tum incidisti. 245
 At ego moribus hujusmodi mire præditus sum semper ;
 Lubens

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

244. Ἐν ἀκαρεῖ. | Πιπύεται παρὰ τὸ ἄτμητον ὃ χρόνος. ὡς καὶ
 τὸ κείρομαι τριχός, ἀκαρεὶς τὸ ἄτμητον, ἄλλως. τῷ ἐλαχίστῳ δ' ἔχ-
 οντες διακόψαι διὰ τὸ βραχύτατον ὃ χρόνος, πιπύεται δὲ διὰ
 τὸ μικρῶν τριχῶν ὅτι διὰ βραχύτητα μὴ δυναμέναν καρῆναι. ἄλ-
 λως, ἐπὶ ῥῆμα τὸ ἀκαρεῖς, ἀφ' ὃ τὸ ἀκαρεὶς ἐπὶ ῥῆματικὸν ὄνομα.
 ὅτι ἡ πάχυσον ἐκείνοι δι' ἀσυνέτην γυμνέμενοι, τῷτο εἰς ἑαυτὸν
 ἐπὶ γυμν.

245. Μετρίῳ ὃ ἄνδρος. | Τυτίς ταῦτα πάχης, ἐπεὶ ὁδὸ ποτε
 μετρίῳ ἄνδρος ἔτυχες.

246. Πως εἰμ' αἰεὶ. | Τὸ πως θαυμαστικὸν ἐστίν. Θαυμάζῃ ὃ
 αὐτοὶ ὡς αἰεὶ ποτε σύμμετρον ὄντα. μετρίῳ δὲ λίγῳ ἄνδρος, τῷ
 διαμετρῶντος ἑαυτὸν τῷ ζῷ.

Lubens enim comparco (ut nemo magis)

Et rursus sumptus facio, quando his opus est.

Sed eamus intro ; volo utique ut te videant

Et uxor mea & filius unicus,

250

Quem ego post te maxime deamo. *Plu.* Credo.

Chr. Cur enim tibi quis vera non dicat ?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ τὸ ὅτι, ἀλλ' ἵνα ἐαυτοὶ τὸ Πλῦτον ἴδωσιν. ἔτι καὶ πρίν.
Ἄλλοι δὲ τὸ πλεονάζειν τοῖς ἀνδράσι.

251 Πείθομαι, | Χαρίωντος τῦτο. οἶδα γάρ, φησιν, ὅτι καὶ τέκνον
πρῶτον τὸ Πλῦτον.

252. Τί γὰρ αὖτις. | Ἡ κατασκευὴ αὐτῇ ἐστίν. τί γὰρ αὖτις πρὸς
τὸ ὅτι ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μὲν σὶ. τὸ δὲ πείθομαι διὰ μέσης τῇ
Πλῦτον εἰρηται.

A C T U S S E C U N D I

S C E N A P R I M A.

C A R I O N, C H O R U S.

Car. **O** Qui sæpe eandem cum heró cepam manducástis,
Viri amici, & populares, & laboris studiosi,

Ite,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ ἴσως δὲ ὅτι ὅτι τίθεται ἐν ταῖς ἀμοιβαίοις τῇ ὑποκριτῶν προ-
τάσει ἐν ἐκείνῃ κῶλᾳ τινὰ μὲν τῇ ἀξίᾳ τῇ εἶχον ὅτι αὐτῇ
μένει ὅσα, ἢ καὶ ἡτέρας, εἴρη) γὰρ καὶ ἔτι, ὁ τοιοῦτος χρηματισμὸς
καλεῖται διπλῆ, διὰ τὸ μὲν τὴν συμπλήρωσιν τέταν τὸ σημεῖον
ἐπὶ τὴν τίθει. τὸ διπλῆ. ἔπειρ τριγώνῃ πλεονάζει ἀνίσταται ἵσκειν τὸ
ἐπὶ τῆς μέσης λιπύσης. μετ' ἧν, ἐπὶ χορῶν πάροδος αὐτῇ γίνεται,
ἐπὶ σπαῖσι. ὅτι δὲ ἐπὶ τίθεται κῶλα τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν οἷς ἡξάν-
την. ἐν τέτοις οἱ ὑποκριταὶ πύονται, τὸ τοιοῦτο καλεῖται
ἐπὶ, διὰ τὸ μὲν τὴν συμπλήρωσιν τέταν, τὸ σημεῖον τὸ κορυφῆ-
ἐπὶ. ἔπειρ γραμμὴ τίς ἐστὶ βραχυία, καυκὴν τινὰ ὑποκά-
την. ἢ ἐπὶ αὐτῇ τίθεται κορυφῇ ἑτέρα χερσὶ, ἐπισφραγίζουσα
τὸ μέγεθος. ἐν δὲ ταῖς εἰρηταῖς καὶ ἀντισφραγῖς, καὶ τῇ μεταξὺ
τέταν

Χαίρω τε γδ' φειδόμενῳ (ὡς εἶδεις ἀνὴρ.)

Πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνίκ' ἂν τέττε δῆγ.

Ἄλλ' εἰδόμενῳ, ὡς ἰδεῖν σε βέλομαι

Καὶ τλῶ γυναιῖχα καὶ τ' υἱὸν τ' μόνον, 250

Ὅν ἐγὼ φιλῶ μέλιστα μετὰ σε. Πλ. Πείθομαι.

Χρ. Τί γδ' ἂν τις ἐχέῃ φρόν σε ταύτηδ' ἰέροι;

ΣΧΟΛΙΑ.

247. Φειδόμενῳ. | Ἀριτῆς γδ' ἐπὶ τῷ δίδωσι καὶ ἁρμοζομένῳ καὶ φειδῶ καὶ δαπάνῃ.

248. ἥνικ' ἂν τέττε δῆγ. | Τὸ ἥνικ' ἂν τέττε δῆγ κοινῶς λάμβαν. καὶ πρὸς τὸ ἀναλῶν καὶ τὸ φειδόμενῳ.

249. Ὡς ἰδεῖν σε βέλομαι, | Οὐχ ὥς ὁ πλεῖστος ἰδῇ τὴν γυναιῖκα κα

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῷ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ὡ Πολλὰ δὴ τῷ δεσπότη ταιυτὸν δύμῳ φα-
ζόντες,
Ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τῷ ποιεῖν ἐρασαί.
"ΙΤ'

ΣΧΟΛΙΑ.

253. Ὡ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότη, | Εἰδοῖσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκείνου καὶ ἐμῆς ἐνάντια πρὸς τοὺς τίσασκεν, ἄχρι δ' ἐγὼ δὲ τῷ Κίρκῳ, ὃν οἱ μὲν τιτράμειτροί εἰσι καταληκτικοί. οἱ δὲ βληχάρμοι τι προδικάζοντες, καὶ αἰγῶν τι κινεσθέντων μέλη, ἔτι δὲ ἡγέμενοι τοῖς προδικάζοντες, καὶ ἐκείνῳ δὲ καταδεδότα περὶ τίσασκεν ὄντες, διμειτροί εἰσι ἀκαταληκτικοί, καὶ τὸ μὲν τιτράμειτρον ἐκπαινεῖται καλεῖται, διὰ τὸ κατακόρυφον αὐτὸν τῷ χρόνῳ. οἷον ἐστὶ καὶ τὸ, "Εἰμοι γίνωτο παρθένης καλὴ τι καὶ τέκνον. τὸ δὲ διμειτρον ἀνακρεσθέν, οἷον ἐστὶ τὸ, Καὶ μαίνομαι καὶ μαίνομαι. ἐφ' ἑκάστῳ συστήματι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τ' ἔχων, διπλῆ ἔξω νουθεσία.

Lubens enim comparco (ut nemo magis)

Et rursus sumptus facio, quando his opus est.

Sed eamus intro ; volo utique ut te videant

Et uxor mea & filius unicus,

250

Quem ego post te maxime deamo. *Plu.* Credo.

Chr. Cur enim tibi quis vera non dicat ?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κα κ' ὅτι οὐκ, ἀλλ' ὅσα ἐκείναι τ' Πλῦτον ἴδουσιν. ἔτι δ' ἐπεί.
'Αττικόν δὲ τὸ πλεονάζειν τοῖς ἀνθρώποις.

251 Πείθομαι. | Χαρίτωτος τῦτο. οἶδ' αὖ γάρ, φησιν, ὅτι κ' τέκνον
προτιμᾶς τ' Πλῦτον.

252. Τί δ' ἂν τις. | Ἡ κατασκευὴ αὐτῇ ἐστίν. τί δ' ἂν τις πρὸς
τὸ ὅτι ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μὲν σὶ. τὸ δ' πείθομαι διὰ μίσην τῷ
Πλῦτι εἰρηται.

A C T U S S E C U N D I
S C E N A P R I M A.

C A R I O N, C H O R U S.

Car. **O** Qui sæpe eandem cum heró cepam manducástis,
Viri amici, & populares, & laboris studiosi,
Ite,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ ἰστέον δὲ ὅτι ὅτι τίθεται ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τ' ὑποκριτῶν προ-
ετόις ἐν ἐκείνῃ κῶλᾳ τινὰ μὲν τὴν ἀείδον τ' εἶχον ὅ αὐτῷ
μέτρη ὄντα, ἢ κ' ἡτέρας, εὐρη) ὅ κ' ἔτι, ὁ τοῦτος χηματισμὸς
καλεῖται διπλῆ, διὰ τὸ μὲν τὴν συμπλήρωσιν τέτων τὸ σημαῖον
ἐκτὸς τίθει. τ' διπλῆς. ἔπει τριγώνῃ πλαγίᾳ ἀήνωται ἔοικεν τ'
βάσις μόνῃς λιπύσῃς. μετ' ἢ, ἐπὶ χορῷ πάροδος αἰετὶ γίνονται,
ἀλλ' ἀσκαίνως. ὅτι δὲ ἐ τίθεται κῶλα τοιαῦτα, ἀλλ' ἐ οἱ ἡξάν-
το εἰχοις, ἐν τέτοις οἱ ὑποκριταὶ παύονται, τὸ τοῦτο καλεῖται
κωρὴς, διὰ τὸ μὲν τὴν συμπλήρωσιν τέτων, τὸ σημαῖον τ' κωρὴ-
δὲ τίθει. ἔπει γραμμὴ τίς ἐστὶ βραχυία, καυπὴν τινὰ ὑποκά-
τω ἔχουσα. ἢ ἐξῆς αἰετὶ τίθεται κωρὴς ἑτέρα χερῶν, ἐπισφραγίζουσα
ὅσα τὰ ῥηθέντα. ἐν δὲ ταῖς εὐφορίᾳς κ' ἀντιεὐφορίαις, κ' τῇ μεταξὺ
τέτων

Ἴτ', ἐγκληνέτε, σπύδεσθ', ὥς ὁ καιρὸς ἐχ' ἐλ-
λειν· 255

Ἀλλ' ἔς' ἐπ' αὐτῆς τ' ἀκμῆς, ἥ δ' εἰ παρόντας
ἀμύνειν.

Χο. Οὐκ ἔν δ' ῥαῖς ὀρμωμένους ἡμᾶς πάλαυ προ-
σύμως,

Ὡς εἰκὸς ὄξιν, ἀδενεῖς γέροντας ἀνδρας ἦδη.

Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με δεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φε-
σαι μοι,

Ὅτε χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁσὸς κέκληκεν ἡμᾶς. 260

Καρ. Οὐκ ἔν πάλαυ δὴ πε λέγω· σὺ δ' αὐτὸς
ὄκ ἀκέρεις.

Ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἠδέως ἀπαντας
Ψυχρῷ βίβ καὶ δυσκόλῃ ζήσειν ἀπαλλαγύντας.

Χο.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τέτων τ' ὑποκριτῶν ἐπειδὴ, παράγραφος τίθεται, ὡς Ἡφαισίαν φησίν· ἥς τὸ χῆμα, γραμμὴ τίς ἐστὶ βραχυῖα, ὥσπερ τινα σιγ-
μὴν ἐν τῷ ἄκρῳ ἔχουσα. δῆλα δὲ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα χῆματα, καὶ
ὡς τῷ βιβλίῳ κείμενα. μετ' ὧν ἐστὶ καὶ ὁ ἀγέρισκος. ἔν τῷ χῆμα
ἀγέρει ἵακιν. Ἡφαισίαν δὲ φησιν ὅτι κατὰ τὴν Ἀριστοφάνειον ἐκδοσιν
ὁ ἀγέρισκος ἐπὶ ἐτερομετρίας ἐτίθετο μόνος. χρώμεθα δὲ φησι τῇ
κορωνίδι ἐν τοῖς δράμασιν κατὰ τῆς τρεῖς. ἥτοι ὅταν τ' ὑποκρι-
τῶν εἰπόντων τινὰ καὶ ἀπαλλαγύνται καταλείπη) ὁ χορός. ἢ ἔμπα-
λιν. ἢ ὅταν μεταβάσιν διὰ τόπου εἰς τόπον γίνουσι δοκῇ τ' σκηνῆς.
τῇ δὲ παραγράφῳ, κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαῖα, ἔν τε τοῖς ἰαμβικοῖς
καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τ' τῆς εὐφῆς καὶ τ' ἀντιεὐφῆς. ἔαν μὲν
τοὶ ἡ εὐφῆ ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκείμενη, ὅσα ἐξαρκῇ πρὸς τὸ
δηλῶσαι ὅτι πεπληρω) ἡ εὐφῆ, ἡ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλ-
λης εὐφῆς ἐπὶ καὶ ἐφ' ἑκάστῃ κώλῃ ὅδιν ἦτοιν τίθεται. ἀλλὰ κῆ-
ται καὶ ἡ ἴσῳ νενδυκίᾳ διπλῇ. τῷτο δὲ ἔαν ἀντιεὐφῆς ἐπιφέρῃ),
ὡς ἔαν γε μεταβολὴ μόνον ἢ εὐφῶν, ἢ ἔξω βλίπῃσι τίθεται.

Ταυτὶν θύμον. | Ἀντ' ἔ τ' αὐτῆς πενίας μεταχόντες. θύμον γάρ
ἐστιν εἶδος βοτάνης εὐτελῆς. τινὲς δὲ φασιν ὅτι παρὰ δῆται ἐν τῷ
Ἡσιόδῳ. ἐδ' ὅσον ἐν μαλαχῇ τι καὶ ἀσφοδῆλῳ μίγ' ὄψαρ. ἀντὶ
ἔ,

Ite, properate, festinate, quoniam cunctandi tempus non est :

255

Sed in ipso articulo est, quo vos præsentes oportet suppetias ire.

Cho. Quin ergo vides nos dudum progredientes prompto animo,

Quantum fieri par est ab imbecillis senibus jam viris.

Tu autem me forte currere vis priusquam mihi dixeris,

Quapropter herus tuus nos huc accersiverit. 260

Car. Atqui dudum sane dixi, tu autem ipse non audis:

Herus enim dicit, vos omnes suaviter

Victuros, hâc frigida miseraque vita liberatos.

Cho.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἦ, ὃ δίκαια καὶ εὐταλῇ θάλλοντι ἐδώκεν διὰ τὸ μὴ εἰσέλθαι ἀδικεῖν. ἡμᾶς δὲ καὶ τὸ τραχὺ τῆ γῆς διαβάλλει. ἐδιδίκατο δὲ τὸ θυμὸν λέγειται καὶ βραχυπαράληλός, καὶ βαρυτόνως. ἐκλήγοντο δὲ καὶ ὀξυώμερον καὶ ἀρσενικῶς κλινομένοι, δηλοῖ τὴν ψυχὴν.

255. "Ιτ', ἐγκαταῖτε. | Ἀπὸ τοῦ ἐκαργαῖτε, ταχυάτε. ἐπὶ οἱ τρέχοντες κόνεως πληροὶ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀθλῶν. ἐν κόνει ᾗ ἐκκρίνουν τὸ ἴσχνον. ἢ ὅτι πρὸ τοῦ κόνεως ἀψαλῶς κινῶσιν.

Ὁ καιρὸς ἐχὶ μέλει. | Οὐ τοῦ μέλει καὶ ἀνασφάλειος καιρὸς ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ σπεύδειν καὶ κόνιν πέμπειν.

257. Πάλαι προθύμως | Σωτόμως, δεικνύς. τὸ δὲ πάλαι, ὃ μῖση βραδυτῆτος ἐπὶ ῥήμα, ἀλλὰ καὶ ταχυτῆτος.

259. Ἴσως μισθῶ. | Ἐξ ἴσου μοι τρέχιν. τὸ δὲ λοιπὸν, ἐν ὑπερβατῇ καὶ τοι εἴην εἰπὼν καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι.

261. Οὐκ ἔν πάλαι δέχου. | Σύνδεσμος ἀποδείκνυς. τὰς γέροντας δὲ παιδὶ μὴδὲν εἰπὼν καὶ ὑποκρίνεται εἰρηκίαι ἀφ' τοῦ αὐτῶν τὰ ἔτα γῆρας πεπηρωτός. ἐπεγείλας ἔν τῳ ἀμυδρῷ τῷ αἰσθῆσει ἀφ' τοῦ γῆρας. δῖον ἔλεξα εἰπὼν πρὸς τὸ πάλαι, ὃ δὲ λέγω εἶπε, δυνὺς ὡς ἐχ' ἄκαζ, ἀλλὰ πάλαι καὶ νῦν λίγῃ. παύειν δὲ ὁ θοράσσον τῷτό φησιν. ὃ ᾗ προῖπιν αὐτοῖς τίς χάριν αὐτὰς καλεῖ.

263. Ὑπερβὲ βίβ. | Ἦγυν ταλαιπώρου, ἢ ἐπιμεμερόμενος τῷ γῆρας, ταῦτά φησιν ἀπὸ τοῦ εὐταλῆς. τὸ δὲ ἐξῆς, ὑμᾶς ἀπαντας ἀπαλλαγόντας ψυχῆ καὶ δυσκίλῳ βίβ ζῆσιν.

266. Ῥυπαῖα.

Χο. Ἐσιν ὃ δὴ τί; καὶ πάντες τὸ πρᾶγμα τῷ
 ὃ φησιν;

Καρ. Ἐχων ἀφίχται δεῦρο πρεσβύτιον τίς,
 ὦ πάντες, 265

ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νο-
 δόν,

Οἶμαι ὃ νῆ τ' ἕρανόν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

Χο. Ὡ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῆς; φρά-
 σον μοι

Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.

Καρ. Πρεσβυτικῶν μὲ ἐν χαλῶν ἔγω γ' ἔχον-
 τα σωρόν. 270

Χο. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμεῖς ἀπαλλαγῆναι
 Ἀζήμιτον, καὶ ταῦτ' ἐμῷ βακτηρίαν ἔχοντον;

Καρ. Πάντως γὰρ ἀνθρώπων φύσει τοιούτου εἰς
 τὰ πάντα Ἡγεῖται

ΣΧΟΛΙΑ.

266. ῥυπῶντα. | Αὐχμῷ μετόν. ἔστι καὶ ῥυπόω, ὠ. καὶ ῥυπάω. ὡς
 αὐλαῦθα, καὶ ῥυπάνω.

Κυφόν. | Κυρτόν. ῥυσόν δι', ῥυτίδας ἔχοντα.

Μαδῶντα. | Γράφεται καὶ μυδῶντα, καὶ μαδῶντα. καὶ μυδῶντα
 μ, ἀντί θ, δυσώδη λαμπέμποντα, μαδῶντα δι, ἀντί θ, κόμην
 μὴ ἔχοντα, φαλακρόν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

Νοδόν. | Ὀδόντας μὴ ἔχοντα, ἀλλὰ τὸ γῆρας. ἢ μῦθος ἄφαντος.
 αὐδῶ γὰρ ὁ Πλῆτον.

267. Ψωλόν. | Ἀχήμενα, κατὰ παρέκκασιν θ μορίων. Ψωλὸς κα-
 τὰ Σειδαν, ὁ ληπόδεμον, ὀχυρότης. οἱ δὲ Ἀνγυπῆιοι ψωλοὶ λέγον-
 ται εἶναι, ταῖς τε ἀρεταῖς μνημόβοι.

268. Ὡ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. | Ἀττική ἡ σύνταξις. ἀντί θ ὡ
 πλῆτον ἐκ τ' ἐπῶν ἀγγείλας, ἢ ἀντί θ ὡ τιμιώτατον ἐπῶν λόγον.

269. Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα. | Ὡς πολί-
 τειροι συνῆκαν τὴν θ πλέτε ἐν μύθοις ἕως ἔχουσιν ἀπογραφῇ.
 κυρίως δὲ σωρός, τὸ ἐκ μικρῶν σπειρώματι συναγόμενον πλῆθος.
 παρὰ τὸ σῶ, ὃ ἐστὶ σῶζω, συναγωγή. σωρός δὲ θηλυκῶς ἀλλ' θ τῆ-
 φος, καὶ ἀλλ' θ ὁ μικρῶ. ἐπὶ δὲ τ' καρπῶν ἀρσενικῶς ἐπὶ ἀλλ' θ
 ὡ μοι

Cho. Quid autem hoc sibi vult? aut unde hoc quod dicit *in mentem illi venit?*

Car. Huc venit modò secum ferens senem quendam,
O rustici,

265

Squalidum, gibbosum, miserum, rugosum, calvum,
edentulum,

Credo quoque, per Cœlum, etiam verpum illum esse.

Cho. O aurea mihi verba nuncians! quid ais? dic mihi rursum:

Nam præ te fers quasi veniret pecuniarum cumulum secum ferens.

Car. Senilium quidem malorum cumulum habere ego autumo.

270

Cho. Censens te, qui sic nos ludificaris, evasurum Impunè, præsertim cùm ego scipionem gestem?

Car. Omninò igitur hominem me talem ad hæc omnia natura comparatum

Existimatis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ο μεγάλην. καλῶς ἔν' ἀπὸ τῶ καρπῶν φαίνοι) ἀρκέσις. οἱ γὰρ ἐνδύοντες, καὶ πλέστοι εἰσιν. ἢ ὡς γιωργοί, ταύτην κίχριν) τῇ παρβολῇ.

270. Πρεσβυτικῶν ῥῆθ' ἔν'. | Διὰ τὸ τῷ γήραϊ ἔπειθ' ταῦτα τὰ συμπίπτουσα. ἀπὸ κοινοῦ ἢ τὸ δηλῶ.

271. Φινάκισας. | Φινάκη τὸ προκόμισον, οἷον ἔ' φαινομένη κραίη τὸ ἄκος καὶ σκίπη. ἄλλως δὲ, κεφαλῆς τριχῶν ποιομένης ἀκτῆ. Φινάκη δὲ κυρίως ἡ προδοτικὴ ἐπιτηδεύουσα κόμη ἀπὸ τῶ κατ' ἑρμηνείαν γυναικῶν, καὶ ἕως ἀπαύτων ἀλλὰ τὸ ἐπισταλόν τ' κόμης.

272. Ἀζήμιον. | Ἀβλαβής. κυρίως δὲ ζημία ἢ τ' ζωῆς μείωσις. βασιλεία δὲ ἥτοι ἡ τὴν βίαν ποιῶσα ἰσχυρία, ἢ βασιλεία τίς ἐστὶ νόμι βίαιος αἰτία, καὶ ἐν πλειονασμῷ ἔ' καὶ πάντες γὰρ οἱ γέροντες ἐν ταῖς Ἀθηναῖς βασιλείας ἐβάσταζον. ἢ δὲ προσηκῶς ἀδυνεῖς γέροντας ἦδη. εἶχον δὲ ἢ διὰ τὸ ἐπεισθῆναι αὐτῶν, ἢ διὰ τὸ ἀμύνεσθαι ταύτῃ μὴ διωκόμενοι χερσὶ.

273. Πάντως γάρ. | Ἀληθῶς γὰρ νομίζεται με τοῦτοι ἄνθρωποι φύει εἰς ἅπαντα καὶ ὡδὴν ὕψος εἰπῶν.

E

276. Τὰς

Ἡγαῖοι δέ μ' εἶπας· ἔδεν, ἂν νομίζεσθ' ὕμεις εἰπεῖν;

Χρ. Ὡς σεμνὸς ἐ'πίτρεψέ τοι. αἱ κτήνη δὲ
σε βοῶσιν

275

Ἰε, ἰε' ταῖς χοίρῃσι καὶ ταῖς πέδαι ποθέσαι.

Καρ. Ἐν τῇ σπορῇ νυκτὶ λαχὼν τὸ γράμμα σε
διγάζειν,

Συ

Ε Χ Θ Α Ι Α.

276. Τὰς χοίρῃσι καὶ τὰς πέδαι. | Ἐν τῇ εἰδικῇ καὶ τὰ ἡσυχῇ
ἐπύγαγον. αἱ γὰρ χοιρικίδες, πίδαί τινες κύνων, χοῦνξ δὲ πᾶν φειφι-
ρίς, διὸ καὶ τὸ μίτρον χοῦνξ καλεῖται.

277. Ἐν τῇ σπορῇ νυκτὶ λαχὼν. | Παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις δίκαι ἦσαν
φυλάς, ἰθὺς ἐν δὲ πᾶσιν τῷ φλῶν, δικαστὰς καλεῖσθαι. ἦσαν δὲ
μυῖς ἐκείνης ἐλάμβανον ἀνδρας πῖντι τῆς ἐπιστημονίας. καὶ πάλιν
οἱ τῷ πῖντι τῷ ἔνα τῷ κλήρῳ λαχόντα ποιοῦν δικάζειν. ἀντὶ τῆς αὐτοῦ,
ἐν ᾧ τῷ δικαστηρίῳ κληροῦν τὸ γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα, ὃ εἰς ὁ
κλήρῳ, δικαστὴν δικάζειν σὲ καὶ ἡτὴ καλεῖσθαι, ὡς πρὶν γήγοντα καὶ
ὑπόνοια παύει. ἄλλως, ἐν ταῖς Ἀθήναις πολλαὶ αἱ δικαστήριαι, καὶ ἡ
τις μ', εἰδικάζοντες αὐτοὺς φησὶν πραγματεύσασθαι. ἐν τισὶ δὲ αὐτῶν δημο-
τικῶν, καὶ ἕκαστοι δὲ τέττοι ἐχον ἐν τῷ τοιχείῳ εἰδικάζοντες ὅμοια.
οἷον, ἢν τῷ δικαστηρίῳ λογιζόμενοι ἄλλα, ὁμοίως ἄλλο λογιζόμε-
νοι, ἄλλο γάμμα. καὶ ἐξῆς τὸ δ καὶ τὸ ε, καὶ ἔως τῷ κ. δίκαι γὰρ
ἦν τὰ δικαστήρια ἐν Ἀθήναις. καὶ πρὸ θυρῶν δὲ ἐκάστη δικαστήρις
ἐγγράφῳ πυρρῷ βάμματι τὸ τοιχείον, ὃ τινι τὸ δικαστήριον ἀν-
μαζέτο. ὅσοι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος κατ' ἑκάστην
δικαστήριον εἶχε δίκαιον, ταῦτέσι πινακίδιον, ἐν ᾧ ἐγγραμμειῶν ἦν
τὸ ὄνομα αὐτῶν καὶ τῷ δικαστηρίῳ. εἶχε δὲ καὶ ῥάβδον ἅμα τῷ πινακι-
δίῳ. καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ῥάβδῳ ἦν τὸ ὄνομα τῷ δικαστηρίῳ ἐγγραμ-
μειῶν, ὅτι ἐν συμβόλαιον καιρὸς τῷ δικάζειν, ἤρχαντο πάντες οἱ δικασταὶ
εἰς τὴν ἀγορὰν. καὶ αὐτοὶ κλήρῳ ἔβαλλον. καὶ ὅς τις αὐτὸν κλήρῳ ἐκλαβε-
το ἔχοντα τὸ α, ἀπῆρχετο εἰς τὸ α δικαστήριον. ὁμοίως εἰς τὸ β καὶ τὰ
ἐφεξῆς. ἀπῆρχετο δὲ καὶ πρῶτος μὲν εἰδικάζειν τὸν κήρυκα τῷ δικαστηρίῳ
τῷ κλήρῳ τῷ τοιχείῳ. ὁ δὲ κήρυξ λοιπὸν εἰδικάζει αὐτῷ τὸ πινάκιον
αὐτοῦ καὶ τὴν ῥάβδον, εἴτα ἕτως εἰδικάζειν. καὶ δὲ τις δικαστὴς εἰσὶν
μὴ κληροῦν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀφ' ὧρας ἐξημῶντο. ἄλλως, ἔρχε-
ται ἕκαστος εἰς τὸ πινακίδιον ἔχον ἐπὶ ἐγγραμμειῶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
καὶ πατρίδα καὶ τῷ δήμῳ, καὶ γάμμα ἐν τῷ μέχρι τῷ κ. ἀφ' ὧ τὸ
πάλαι δίκαι φυλάς ἦναι Ἀθηναῖσι. διήρπυτο γὰρ κατὰ φυλάς. ἔτα
καὶ δημοδοῖται κατὰ φυλὴν ἕκαστος, καὶ εἰδικάζει ὁ γραμματικῶς
ἐκλήρῳ τὰ γράμματα μέχρι τῷ κ. καὶ τῷ λαχόντα ἔτα τῷ ἀρ-
μοῖο τοῖς μέλεσσι κληροῦν δικαστήριον ὑπαγίτης φέρον ἐτίθει κατ'
ἕκαστον

Existimatis, neque quicquam fani posse dicere putatis?

Cho. Quantum gravitatis præ se fert hic verbero?

crura autem tua clamant

275

Heu, heu, dum vincula & compedes expetessunt.

Car. In tumulto jam litera tua judicandi munus for-

tita est:

Tu

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔκαστον δικαστήριον ἔστιν. ἵτα πάλιν ἀπεκλυῆντο οἱ τὰ εὐλαχότα γραμμὰτα ἔχοντες, τίνες διαάσουσι καὶ τίνες ἔσονται. τὸτο ὅτι ἐστὶν ὁ λίγος, ἀμείψας ὁ γυλιόν χάριν. ἀνθυπῆλαξε ὃ εἰπὼν ἐν τῇ σοφίᾳ, ὅτι οὐ τῇ ἀδικίᾳ. ἐγράφεον δὲ, ὅτι ἐπὶ τῇ πύττει δικαστήρια ἐκλυῆντο πύττει γραμματικῆς ἀπὸ ὁ αἰῶς ὁ εἰ, ἵτα τὸ πρῶτον ἀντιχῶν, ἐπὶ ὁ αἰῶς ἀπὸ δικαστήριον, ὡς ἀνὶ ἐτυχη, καὶ οἱ δικάζοντες ἐκλυῆντο εἰς οἷον ἔκαστον. λαχὼν δικάσαι. τὸτο δὲ ἐγένετο ὡς μὴ ἀλφειὴν τις τὸ δικαστήριον ἀκρίτως ἐρχομένην τινῶν χωρὶς κλήρου εἰς τὸ δικαστήριον δικάσαι. τὸ δὲ, ὁ Χάρις τὸ ἐξυμβολοῖ δίδωσι, τοῦτο ἐστὶν. τοῦ λαχόντος δικάσαι εἰσελθεῖν. ἐκαστὴ σύμβολα δίδωται ἀμείψας παρὰ τὸ ἐπὶ τῇτοι εὐλαχόντες ἀρχῆς, ὡς ἐξόντες καὶ τὸτο προφύροντες λαμβάνουσιν τὸ δικαστικὸν μισθόν. εἰπὼν ὅτι σοφόν, ἐπὶ τῇ Χάρις. δίδωσι δὲ εἰπὼν ὁ ἀρχὼν τὸ σύμβολον δίδωσι, ὅς ἐστιν ὁ μισθός ὁ δικαστικός, εἰπὼν ὁ Χάρις ὡς γέροντας αὐτῶν καὶ μελοδοκῶν. ἄλλως. δίδωσι ὅπως εἰπὼν ὅτι κείρος ἦλθεν ὑμῶς πλυντίνες γυνῆς. ὑμῶς δὲ μίσητε. ὁ δὲ ἔχων ὅπως εἰπὼν, ἀλλ' ἡβήλῃτω αὐτὸς ἐκπῆναι ὡς γέροντας ὄντας καὶ ἰσχυρὸς ὁ θανάτου. σκάνη δὲ ὁ καθῆρως, ἀλλὰ διὰ ὁ ἔβας ὁ Ἀθῶναιος εἶχον παρὰ τὰς δικαί, ὡς τοῦτο. δικά δικαστήρια ἦσαν παρὰ Ἀθῶναιος, τὸ μὲν φόνος, τὸ ὁ μοιχείας, τὸ δὲ ἐτέρου τινός. ὅσων δὲ καὶ ἰδὸν φυλῶν, ἐξελέγοντο ἐξ ἐκαστῆς φυλῆς ὡς ἄνδρα, καὶ ἵστατο αὐτὸς εἰς τὰ τοιαῦτα δικαστήρια πρῶτος εἶπαι. πλὴν ἐγγραφον πρότερον τὰ τὸ ἀνδρῶν ὀνόματα, καὶ κλήρος γινώσκου. ὁ μὲν εἰς τὸτο, ὁ δὲ εἰς οὐκ εἰς δικάζειν ἐλάμβανον. ἰδὼν δὲ ὁ κέρως αὐτοῖς ῥάβδον, ἥτις ἦν σύμβολον ὁ δικάζειν, ὡς ἔκαστον κατὰ ἐσπείραν ἀποδίδει τῷ Πρυτάνει τὴν ῥάβδον τριῶν βολῶν λαμβάνει μισθόν τὸ δικάσαι. ἀντὶ ὁ εἰπὼν ἐν τῷ δικαστήριον τὸ γραμμὰτα ὁ λαχὼν δικάζειν, καὶ ἀπὸ τὸτο καὶ ὁ κέρως δίδωσι σοι τὸ σύμβολον, ὁ δὲ σκάνη αὐτὸς ὡς γέροντας καὶ ἰσχυρὸς θανάτου ὄντας φασὶν ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ ὁ Χάρις. ἔστι δὲ ἡ σύνταξις σολοικιστικῆς. λαχόντες ὃ ὁ γραμματικῆς ἐν ἀφίλῳ εἰπὼν. ὁ δὲ ἐνθάδε εἶπαι ἀντὶ γυναικῶν, Ἀττικῶν ἐπὶ χρησάμεν. ἔστι ὃ τῶν Ἀττικῶν ὅτι πωλεῖν, ἐπὶ τὸ ἐνθάδε μισθῶν. ἔστι ὅτι ἡ σύνταξις καὶ ἡ ἀλφειὴ τὸτο αὐτὰ λαχόντες ὁ γραμματικῆς ἐν δικάζειν ἐν ἐν

Σὺ δ' ἐ βωδίζεις ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

Χο. Διαρράγειν· ὡς μόθων εἶ, καὶ φύσει· καὶ βαλῶ,

Ὅς τις φενακίζει. φράσαι δ' ἔγω τέτληκα
ἡμῖν, 280

Ὅτε χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὺς κέκληκε δεῦρο.
Οἱ πολλὰ μοσίσσαντες, ὅν· ἔσθης χολῆς, παρ-
θύμους

Δεῦρ' ἡλθομένη, πολλῶν θύμων ρίζας διεκπερῶν-
τες.

Καρ. Ἀλλ' ὅν· ἔγ' ἂν κρύψαμμι. τὴ Πλῆστον
γῆ, ὦ ἄνδρες, ἦκει

Ἀγων ὁ δεσπότης. ὅς ὑμᾶς πλεσίους ποιήσει. 285

Χο. Ὅντως γάρ ὅτι πλεσίους ἄπασιν ἡμῖν
εἶναι;

Καρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

τῇ σαρῶ, ἔστιν ἐν τῇ δικαστηρίῳ, σὺ ἐ βωδίζεις, ὁ δὲ Χάρων, ἔστι ὁ κήρυξ δίδωσί σοι τὸ σύμβολον ἔκρινεν εἶναι. ταῦτάς τινι φάσθαι. πάντες δι' αἰτίας καὶ τὴν κήρυκα Χάρον ἀνόμασιν. ὁ δὲ Χάρον κατὰ ἀναγραμματισμὸν ἀρχαῖοι λέγεται.

278. Ὁ δὲ Χάρον τὸ ξύμβολον. | Περὶ τῷ παραδιδωρῶν τοῖς κισσοῖς εἰς τὸ δικαστήριον σύμβολον, Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ ὕψω γράφει. τοῖς δὲ δικαστηρίοις χρῶμα ἐπιγέγραπται ἐφ' ἑκάστῳ ἐπὶ τῷ σφαιρίσκῳ τὸ εἶδος. ὁ δὲ λαὸς τὴν βασιλείαν βωδίζει εἰς δικαστήριον τὸ ὁμόχρον μὲν τῇ βασιλείᾳ, ἔχον δὲ τὸ αὐτὸ γράμμα ὅπως ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐπιδαν δὲ εἰσέλθῃ παραλαμβάνει σύμβολον δημοσίᾳ παρὰ τῷ ἐλάχιστῳ ταύτῃ τὴν ἀρχήν. ἀντὶ δὲ τῷ εἶπε ὁ κήρυξ ἢ ὁ δῆμοι, ἀπῆλθον πρὸς τὴν σαρῶν.

279. Μόθων. | Εἶδον αἰχρῶς καὶ δυσχερεῖς ὀρχήσεις. οἱ δὲ Λάκωνες τὰς παρατριφομένας τοῖς ἐλευθέροις παῖδας μόθωνας καλεῖσιν. ἄλλως, μόθων, φλύαροι, φορτικοί, ἄτιμοι, αἰχροί. λέγεται δὲ τὰς Ἀθηναίων χήρσας ἀρῶν τὰς μόθωνας δουλικά καὶ ἀγνοῦν παραστῆσαι τύχῃ. ὅθεν καὶ Ἀθῆναι μόθωνες. ἢ δὲ Μόθωνος

Tu vero non abis. Atqui Charon tibi Symbolum dat.

Cho. Disrumparis: ut molestus es, & ad vafra maleficia natus,

Qui fic nos ludos facis, dicere vero nobis nondum dignatus es, 280

Quamobrem herus tuus me huc accerfiverit.

Qui multis enecti laboribus, cum nullum erat otium, prompte

Huc advenimus, multarum ceparum radices prætergressi.

Car. Aut non celabo diutius; Plutum enim, ô viri, venit

Secum adducens herus, qui nos divites reddet. 285

Cho. Num reverà igitur licet nos omnes fieri divites?

Car.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἰσπός τω αἰχροποιῶντι καὶ αἰὶ εἰς τοῖς πότοις ἐρχομένη. ἢ ἀπὸ τῆ ἀνάγκης. αἱ δὲ λεγούσι, δολοπρεπεί, σπαραλόγους.

Κόβαλλος. | Κόβαλλοι δαίμονες ἐπὶ τινε σκληροὶ ἐπὶ τῷ Διόνυσῳ ἀπατιῶντες.

283. Πολλὰν θύμω. | Τὸ πολλὰν θύμω ρίζας ἀπατιῶντες τοῦτω ἔχει τὸ νῦν. οἱ τὴν Ἀττικὴν οἰκῶντες πάντα ἐπὶ μὴ εἶχον τὰς εἰς τὴν σπαραμάταν τροφάς, ἀνπιτήθη. ἢ ὁ τόπος ἦν εἰς γινώσκον κατὰ τὴν ἀν, ἥσθιον θύμω, ὅς οἱ κοινὰ βολύς ἢ ἀγρια κέρματα φασίν. λέγει γὰρ ὁ χορὸς τὴν πῆλταν ὅτι ἡμεῖς πολλὰ καπιάσαντες, καὶ ταῦτα σὺν ἕσσης ἀδίας ἡμῖν, ἡλθομεν μὲν προθυμίας αὐτῇ.

Διαπρεπῶντες. | Ἀπὸ τῶν παριῶντες καὶ παρατρέχοντες, ὑπὸ τῶν ἀγαν σπυδῆς, καὶ αὐτὰς δὴ τὰς τῶν θύμων ρίζας πολλὰν ὄνταν, ὥς ἐξ ἑαυτῶν εἰχόμεν συλλέγειν.

285. Ἄγαν ὁ δισπότης. | Ἄγω τὸ φέρω, τὸ ὀδηγῶ. Ἄγω νομίζω τὸ θυμὸν καὶ τὸ σωλρίβω, ἀφ' οὗ τὸ κατέαξαν ἀπὸ τῶν σωλρίβων.

Car. Etiam, ita me dii ament, Midas profecto, si aures afininas vobis habeatis.

Cho. Ut lætor, & delector, & saltare gestio

Præ gaudio, siquidem hæc vera omnino prædicas!

Car. Et profecto ego percupio, threttanelò, Cyclo-
pem 290

Imitatus, atque pedibus hunc in modum tripudians,

Vos ducere. *At agite filiioli frequenter acclamantes,*

Balantesque ovium

Capra-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κὴ τὸ λαμπρότης, ἀμαθείς. τῦτο δὲ ἐν Κύκλωπῳ Φιλόξενος ἐστὶ παρῶν ὃς ἔτῳ τὸ Κύκλωπα καθαρίζοντα. ἄλλως τε καὶ τὸ μέτρον συρίων θίγῃ τὴν λο συλλαβὴν. Ἀφ' οὗτο δὲ ἐκείνῳ καὶ τοῦ παλαιῦ ἀδὲ παρασταλίου, ἰδὲν ὅτι πρὸς τὴν πυγὴν αὐτὸς τῷ ποιῶν ἔτυψεν. τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ μὴν ἐγὼ βελήσομαι ὑμῶς ἄγειν. Ἀφ' οὗτο δὲ Φιλόξενος τὸ τραγικόν. ὃς εἰσάγει καθαρίζοντα τὸ Πολύφωμον. τὸ δὲ Θριτανιλό, μέλῳ καὶ κρυμᾶται ἐστὶ. τὸ δὲ ἄλλ' οὐκ ἔστιν ὡς ἴσμεν ἱκανοῦσιν, ἐν τῷ Κύκλωπος Φιλόξενος ἐστὶ.

Θριτανιλό. | Τὸν καθαρίζοντα, ὃς καὶ καθαράν κρυμᾶται τοῦτο μέλῳ ποιῶν. Θριτανιλό. ἄλλως. Φιλόξενος τὸ διθυραμβοποιὸν τὸ τραγικοῦ καλὸν Ἀφ' οὗτο. ὃς ἔγραψε τὸ ἔρωτα τῷ Κύκλωπῳ τὸ ἐπὶ Γαλατίας εἶτα καθαράς ἔχον μιμῶμεν ἐν τῷ συγγράμματι, τῦτό φησι τὸ ῥῆμα Θριτανιλό. ἐπεὶ ὃς εἰσάγει τὸν Κύκλωπα καθαρίζοντα τὴν Γαλατίαν. ἐπεὶ ἔν τῳ ὁ χορὸς, ἡδύμενος καὶ βέλομαι χορεύσαι, ὁ οἰκίτης φησὶ, καὶ ἐγὼ βελήσομαι χορεύειν. καὶ ἄμα ἀναφανῆ τὸ μέλῳ ἐκείνο. Φιλόξενος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἢ παρὰ Δωριεῦσι. λέγουσι δὲ ὅτι ποτὲ Γαλατίας τινὲ παλαιὰ καὶ Διονύσιον προσέβαλε. καὶ μαθὼν Διονύσιος, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς λατομίαν. φέρονται δὲ ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὰ μέτρα Κυθήρων. καὶ ἐκεῖ δράμα τὴν Γαλατίαν ἐποίησεν ἐν ᾧ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα ἰσῶντα τὴν Γαλατίαν, τῦτο δὲ αἰνιττόμενος εἰς Διονύσιον. ἀπεικάσκει ὃς αὐτὸν τῷ Κύκλωπι, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος ὅτε ἀντιδρῶν.

293. Βληχάρμοι. | Ποιῶ φωνῇ χρώμενοι. βληχάρμοι ὃς τὸ τὰ πρόστα ποιῶ φωνῇ χρώμενοι. τὸ δὲ ἐξῆς βληχάρμοι μέλη κινάεσθαι, ὃς ἐν δυσωδίᾳ τὸ μαχαλῶν ἢ τὸ αἰγῶν κινάεσθαι ἐν κακῇ δυσωδίᾳ ἔχοντες, ἢ τὸ δυσωμίαν ποίουντες ἐν τῷ μαχαλῶν. κινάεσθαι δὲ κυρίως ἢ τὸ κινῶν βρῶσις. κινάεσθαι τὸ ἔσθαι. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐν ἔργῳ αὐτὸν διὰ τῶν ψιλῶν.

Καρ. Νῦν τὲς Θεὸς, Μίδαί μ' ἐν, ἦν ὧτ'
ὄνκ λείβητε

Χρ. Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βέλονται χρ-
ρεύσαι

Ἐφ' ἡδονῆς ἔπερ λέγεις ὄντας σὺ πύτ' ἀληθῆ.

Καρ. Καὶ μὲν ἐγὼ βελήσωμαι, Θρεϊτανελό,
τ' Κυκλωπα

290

Μιμέμμεθ, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὲ παρενοσολοῦαν,
Ἵμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἰα τέκνα θαμὴν ἐπαναβοῶντες
Βληχάμηνι τε πορβατικῶν

Αἰγῶν

ΣΧΟΛΙΑ.

287. Μίδαί μ' ἐν. | Μίδαί βασιλεὺς ἦν Φρυγίας πλησιέστερ, ὡς οὐκ ἔχ. τὸτο ἐν παροιμιώδῳ εἰρήνητο ἐπὶ ταῦτα, ἵνα ἐπὶ πολλὰς ἀτακτὰς εἶχεν, ἢ ὅτι κάμῳ Φρυγίας κατέχον ἦντα ὡς εἰρήνητο. λέγεται δὲ τὸτο τ' Πακίωλον χρυσοὶν ρεύσαι. λέγει δὲ αὐτὸν πάλιν ἐνχαλῶ ὡς πάντα γυνίχ χρυσοῖν, ὡς αἰνέσαστο. ἢ ἐπὶ ὅτ' μαλὸν ἀκρί τ' ἄλλων ζῶων πλην μύος. καὶ Μίδαί πολλὰς ἀτακτὰς εἶχεν. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ψέας ποτὲ τ' Διόνυσον ὁ Μίδαί, μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι ὕψος τ' Διόνυσου παρὸν, ἠδίκησε, διὰ ὀργιστοῦς ὁ θεός, ὡς οὐκ αὐτῷ ἐδεδίχθη. αἱ δὲ, ὅτι ὡς μεγάλα φύσιν εἶχεν. ἄλλως. ἔτ' ὁ Μίδαί σφόδρα πλεῖστον ἦν. ἦτορ ἢ ὡς φασιν τὲς θεὸς, ὅ, τι αἰνέει χῆρας λάβη χρυσοῖν γυνίχ. καὶ τυχὸν τ' ἐνχῆς, λιμαγχονοῦς ἀπίδαπν. ὅσα ἢ ἐλάμβανεν εἰς τροφήν εἰς χρυσοῖν μετεβλήθητο. μετεβλήθη δὲ αὐτὸν καὶ ὡς οὐκ ἔχεν, ὅτι τὰ τ' ἀκοῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν, οἷα πρὸς ὅτ' αἰνέει, τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι πολλὰς εἶχεν ἀτακτὰς, ὡς πάλιν ἔχεν γυνίχην, τὰ οὐ τῇ ὑπ' αὐτῆς χώρα λεγόμενά τε καὶ πρατόμενα. τὸ δὲ μὲν ἐν, ἀντὶ τ' δὲ. ἐμφαίνῃ δὲ ἐντεῦθεν, ὡς ἐκ ἀπλῶς πλεῖστος ποιήσθ. Μίδαί δὲ εἰσὶν ὑπερβολικῶς πλεῖστος, αἱ δὲ Μίδαί.

290. Θρεϊτανελό, τ' Κυκλωπα. | Ἡ δὲ Κυκλωπὸν ἰσορία δὴν, ὅτι ποιμὴν ὦν καὶ λύραν κατέχον, ἡγῆτο τοῖς αὐτῷ θρέμματα, καὶ ὅτι αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσεν. ὡς πρὸς ἐν ἐκείνῳ, ὡς καὶ ἔτ' ἦν πρὸς τὴν γέροντας, ἄδον καὶ πορευόμενῳ μὴ αὐτῶν. ἐξὶ δὲ τὰ Θρεϊτανελό τ' λύρας ἀπύχνημα. καὶ ἡ συνάπτεται πρὸς τὴν σύνταξιν, ἀλλὰ διότι καὶ αὐτὸς ἦδεν, ταῦτα χάριν εἰσέθηκεν. οἱ δὲ λέγοντες τ' Θρεϊτανελὸν Κυκλωπα, ἡγῆν τ' ἄδοντα τὸ Θρεϊτανελό καὶ διὰ ταῦτα

καὶ

Car. Etiam, ita me dii ament, Midas profecto, si aures afininas vobis habeatis.

Cho. Ut lætor, & delector, & saltare gestio

Præ gaudio, siquidem hæc vera omnino prædicas!

Car. Et profecto ego percupio, threttanelò, Cyclo-
pema 290

Imitatus, atque pedibus hunc in modum tripudians,
Vos ducere. *At agite filiioli frequenter acclamantes,*
Bakantesque ovium

Capro-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κὴ τὸ λα μνησθέντες, ἀμαβίς. τῦτο δὲ ἐν Κύκλωπῳ Φιλόξενος ἐστὶ πεποιήμεν ὅς ἐστι τὸ Κύκλωπα κιθαρίζοντα. ἄλλως τε καὶ τὸ μέτρον συρίων θίλῃ τὴν λο συλλαβὴν. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ ἐπιτῷ καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν παρυσάλειον, ἰδὲν ὅτι πρὸς τὴν πυγὴν αὐτὸς τῷ πο-
δῶν ἐτυψεν. τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ μὴ ἐγὼ βυλίσομαι ὑμᾶς ἄγχι. Ἀφ' οὗ δὲ Φιλόξενος τὸ τραγικόν. ὅς ἐσήγαγε κιθαρίζοντα τὸ Πολύ-
φημον. τὸ δὲ Θρεττανιλό, μέλῳ καὶ κρυμμένον ἐστὶ. τὸ δὲ ἄλλ' οὐαί τίκατα θαμίν' ἐπαναβοῶντες, ἐν τῷ Κύκλωπος Φιλόξενος ἐστὶ.

Θρεττανιλό. | Τὸν καθαρόν, ἢ ὃν κιθάρα κρυμμένη τοιοῦτο μέλῳ ποιῇ. Θρεττανιλό. Θρεττανιλό. ἄλλως. Φιλόξενος τὸ διθυραμβοποιὸν ἢ τραγωιδιόσκαλον Ἀφ' οὗ δὲ ἔγραψε τὸ ἔρατα τῷ Κύκλωπῳ τὸ ἐπὶ Γαλατίαις ὅτι κιθάρας ἔχον μινυμῶν ἐν τῷ συγγράμματι, τῦτο φησὶ τὸ ῥῆμα Θρεττανιλό. ἐπεὶ ὅς ἐσήγαγε τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα τὴν Γαλατείαν. ἐπὶ ἢ ἔφη ὁ χορὸς, ἡδύμαι καὶ βέλομαι χορεύσαι, ὁ οἰκίτης φησὶ, καὶ ἐγὼ βυλίσομαι χορεύει. καὶ ἄμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλῳ ἐκείνο. Φιλόξενος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἢ παρὰ Δωριεῦσι. λέγουσι δὲ ὅτι ποτὲ Γαλατεία τινὲ παλαιὰ καὶ Διονύσιον προσέβαλε. καὶ μάθων Διονύσιος, ἐξώρισεν αὐτὴν εἰς λατομίαν. φέρονται δὲ ἐκείθεν ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Κυθήρων. καὶ ἐκεῖ δράμα τὴν Γαλατείαν ἐποίησεν ἐν ᾧ ἐσήγαγε τὸν Κύκλωπα ἔσθτα τῇ Γαλατείᾳ, τῦτο δὲ αἰνιγμῶδες εἰς Διονύσιον. ἀπέκασται ὅς αὐτὸν τῷ Κύκλωπι, ἐπὶ καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος ὅσην ἀντιδρῶν.

293. Βληχάρμοι. | Ποιῶ φωνὴν χρώμφοι. βληχάρμοι ὅς τὸ τὰ πρόστατα ποιῶ φωνὴν χρώμφοι. τὸ δὲ ἐξῆς βληχάρμοι μέλη κινάεσθαι δὲ, ἢ δυσωδία τῷ μαχαλῶν ἢ τῷ αἰγῶν κινάεσθαι ἐν κακῇ δυσωδίᾳ ἔχοντες, ἢ τῷ δυσωδία ποιῶντες ἐν τῷ μαχαλῶν. κινάεσθαι δὲ κυρίως ἢ τῷ π.ν.ν. βεῶσις. κινάεσθαι τις ἔστα. ἀλλ' εἰ τῦτ' ἢ ἐγγράφετ' αὐτὸν διὰ τῷ ψ.ν.

Αἰγῶν τε κυναεργόντων μέλη,
 Ἐπεὶ δ' ἀπεψλημύροι, τράγοι δ' ἀκρατιῖαι.

Χο. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, Θρεΐτα νελὸ
 τὸ Κύνκλωπα 296

Βληχόμενοι, σε τιτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
 Πήραν ἔχοντα, λείχανά τ' ἄγρια δροσερά, καὶ
 κραιπαλῶντα,

Ἡγόμενον τοῖς πορδατίοις,
 Εἰκὴ δ' καταδαρδεντα πυ, 300
 Μήραν λαβόντες ἡμυμόν σφηκίσκον, ἐκτυφλῶ-

σαι,

Καρ. Ἐγὼ δ' εἰς τὴν Κίρκην γε, τὴν περ φάρ-
 μακ' ἀνακυκῶσαν,

*Η

ΣΧΟΛΙΑ.

295. Τράγοι δ' ἀκρατιῖαι. | Τὸ ἐξῆς, τράγοι δ' ἀπεψλη-
 μύροι ἀκρατιῖαι. λείπει τὸ ὅς. ὡς τράγοι. τὸ δ' ἀκρατιῖαι ἀντὶ τοῦ
 φάγοι. ἀκρατισμός γ' λέγεται τὸ πρῶτον φαγεῖν. ἢ ἀκρατὶ
 πρῶσσι. ἐπὶ δὲ μὴ τὴν συνίσταν οἱ τράγοι λείχουσι τὰ ἑαυτῶν
 αἰδέα. ἢ λείχουσι τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοῦ.

298. Πήραν ἔχοντα. | Καὶ γὰρ παρὰ τῷ φιλεξίῳ πῆραν ἔχειν εἰ-
 ῖσθαι. ταῦτα δὲ φησι καὶ τὰ ἐξῆς ὡς καὶ τὸ τυφλῶσις αὐτῷ εἰ
 ποιήματι ἔσσης.

Καὶ κραιπαλῶντα. | Ἀντὶ τοῦ ἐκ μάθης ἀτακίῶντα, μιμούμενα,
 ἀπὸ τοῦ καίριον σφάλμα. ἄλλως. κραιπάλη. οἰκὶ παραπάλη, ἐκ
 τοῦ κῆρα, καὶ τοῦ πάλην, τὸ δινεῖν, ὅτι ἡ οἰκιστὶς τὴν κεφαλὴν τῇ μι-
 θύνοντι πάλῃ, κινεῖ, καὶ δινεῖ.

300. Εἰκὴ. | Μάστιγ. καὶ ὡς ἔτυχεν. ἢ ἀκρίως, ὅθεν καὶ εἰκαῖ-
 ὸ μάταιον.

Καταδαρδέντα. | Ὡς ἔοικε καίτοι κοιμηθῆναι πυ ὡς τὸ Κύνκλωπα ὅν
 μιμῶνται. τοῦ οἰκίτου μνησθέντος τοῦ Κύνκλωπα, οἱ γέροντες ἐπ-
 ἔγουν ἃ ἔπαθε παρὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς ὁ Κύνκλωψ.

301. Ἡμυμόν σφηκίσκον. | Ἐπιτιγῆδεται ἡ λέξις παρὰ τὸ
 σφῆκα. τὰ γὰρ μικρὰ τῇ ξύλει καὶ εἰς ἐξὺ συνηγμένα, σφηκίσκος
 καλεῖται. ἐπὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνισταμένην ἔχουσιν
 ἰχνοί

Caprorumque fœtentium modulo,

Sequimini recutiti, velut hirci autem lascivite. 295

Cbo. Nos autem vicissim quæremus, Threttanelo balantes, Cyclopem

Hunce te famelicum naḗti,

Peram gestantem atque olera agrestia roscida, ebrium

Ovibus præeuntem,

Forſan etiam fomno alicubi oppreſſum, 300

Adhibito palo ingenti præuſto excæcare.

Car. Ego vero Circen illam venena miſcentem

(Quæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἰχθὺς ὅντις ὀπίθῃ καὶ τὰς λαγαρὰς ἢ τοῖς σώμασιν ἀνθρώπου καὶ μοῇ προκίλινε, σφηκάδης φασίν. ἄλλαι. σφηκίσκοι, ὡχυμῖνοι ξύλον. ἰπὶ καὶ ὁ σφῆξ. ὅξος ἐκ τῶν ὀπίθῃ καταφλῶσαι σί φησι ὡς τὸ Κύκλωπα ὃν μίμῳ. ἄλλαι. εὐλαῦθα ὁ ποιητὴς παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τῷ Φιλόξενῳ εἰποῦντο πῆραν βασιάζειν τὸ Κύκλωπα, καὶ λάχαια ἰσθίει, ἤτοι ἥδ' ἐκποίηκε τὸ τῷ Κύκλωπῳ ὑποκρίτην εἰς τὴν σκῶν ἐκπογόνῃ. ἐμνήσθη δὲ καὶ τὸ τυφλῶσαι ὡς ἔστιν ἐν τῷ ποιήματι. ταῦτα δὲ πάντα ἀγασσάμενος τὸ Φιλόξενον εἶπεν, ὡς μὴ ἀληθεύοντα. ὁ ἥδ' ἐκκύλιν, ὡς φησι Ὀμηρὸς κρία ἡδισ, καὶ ἡ λάχαια. ἃ τοῦτο ἔφησεν καὶ ὁ Φιλόξενος, ταῦτα ὁ χερσὶ εἰς τὸ μέγα ἀναφέρει.

302. Ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην. | Ἐπεὶ οὖν τὸ διπλῆς συνηματικῶς εἶχεν καὶ πόλον εἰκοσι. εἰσὶ δὲ τῷ πρώτῳ συνηματικῶς εἶχεν καὶ πόλον ἐπὶ. τῶν οὖν πρῶτον τετράμετρον ἀκατάληκτον. οἷον τὸ τῷ Ἀλκαίῳ Δεῖξαι μοι κομμάζοντα δεῖξαι λίσσομαι σε λίσσομαι. ὁ δὲ δεύτερον τετράμετρον καταληλικόν ὡς τὰ πρὸ τούτων. ὁ δὲ τρίτον δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ δὲ τέταρτον τετράμετρον καταληλικόν ὁμοίως τῷ δεύτερῳ. ὁ δὲ πέμπτον ὁμοίως τῷ τρίτῳ. ὁ ἕκτον τρίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ δὲ ἑβδομὸν τρίμιτρον καταληλικόν. ὡς οὐκ αὖ τῷ Ἀνακρέοντι. Ὁ μὲν θάλασσαν μάχησθ'. Πάρις ἥδ' Ἀχιλλεύς. ἰσθμωμειῶν δὲ τὰ τοιαῦτα καλεῖται. ὡς τῶν ἔχοντα πῆρας καὶ συλλαβὰς. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰ γραφῆς.

Ἡ τὲς ἐταίρους τῷ Φιλωνίδῃ ποτ' ἐν Κορίνθῳ,
 Ἐπεισεν, ὡς ὄντας χάπρους,
 Μεμαλμύον σκῶρ' ἰδοῦν, αὐτὴ δ' ἔμαρτεν αὐ-
 τοῖς, 305

Μιμήσομαι πάντα τρέπον.

Ἵμεῖς δ' ἡρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
 Ἐπεσσε μῆλ' ἐν χεῖρι.

Χο. Οὐκ ἐν σὲ τλήν Κίρκην γὰρ, τλήν τὰ φάρ-
 μακ' ἀνακυκῶσαν,

Καὶ μαλ' ἀνὰ λυγρὰν μολύνουσάν τε τὲς ἐταίρους, 310
 Λαβόντες, ὑπὸ φιληδίας

Τὸν Λάρτιν μιμνήμενοι, τῷ δ' ὄρχεων κρεμῶμεν,
 Μινδύσομεν δ', ὥσπερ τραγῶν,

Τὴν

ΣΧΟΛΙΑ.

303. Ἐταίρους δ' Φιλωνίδῃ. | Δίον ἐκτὺς Ὀδυσσίας, ὁ δὲ Φιλο-
 νίδῃς ἔστι. καμωδῶ δὲ αὐτὸν ὡς πλέσιον, καὶ παρασίτου ἔχοντα καὶ
 διὰ τὴν Λαίδαν ἔρωτα ἐν Κορίνθῳ διάγοντα. καμωδῶνται καὶ ὡς συ-
 δῆς σὺν τοῖς ἑταίροις αὐτῷ, ὡς κάπρους ἔστι. τὴν δὲ Λαίδαν Κίρκην
 εἶπαι, ἐπὶ τὲς ἑρατὰς ἰφασμακίαν. ἄλλως. ὥσπερ καὶ Κίρκην φασὶ
 παίζειν τὴν Λαίδαν φαρμακεύσαν τὲς ἑρῶντας, τροπικῶς δὲ παίζει
 εἰς ταύτην ἐκείνην ἄγων τὴν ἰστορίαν. δῆλον δὲ ὅτι ὁ δ' ἐπεὶ Φιλο-
 νίδῃς διφραφῆναι. κάπρους δὲ φασὶ τὲς ἑταίρους δ' Φιλωνίδῃ, τῷ ἔλα-
 ῖν. καὶ ταῦτα δὲ εἰς Φιλωνίδῃν τὴν Μελίτιαν, ὡς ἔμινον μάγῃ,
 ἀλλὰ καὶ ἀμαθῆ καὶ ὑβρῆ. καὶ Νικέχαρις ἐν Γαλατίᾳ, καὶ ἔτ'
 ἀπαιδευτότερος εἰς Φιλωνίδῃν δ' Μελιτίαν. ἄλλως. ὅτι τῇ ἡσυχίᾳ
 Λαιστργόνοι καὶ Κίρκη ἦν, πάσαις γυναῖκας παρελθῶσα μαγείας.
 προσέχων ἐν Ὀδυσσεὺς τῇ ἡσυχίᾳ τὸ Φυγίον τὴν Κεκλωπῆ, καὶ πῆ-
 ψας τινὰς τῶν αὐτῷ ἰδοῦν, τίς ἂν εἴη ἐλαυνόμενος, ἔρημος γὰρ ἦν ὁ χά-
 ρος. ἐπὶ ἀπειλόντες αὐτοὶ καὶ τὴν Κίρκην ἐρόντες, χοῖροι ὑπὸ αὐτῆς
 διὰ τινος ποτὶ γηγόνισιν, αὐτὸς εἰς τὴν τέτοιαν ἀφίκοιτο ζήτησιν
 ἐόντων ἦν ἐν τῇ μέσῃ τ' ὁδῷ τῷ Ἑρμῇ, καὶ παρ' αὐτῇ μαλὶν
 τὰ ἐπεὶ ἑταίρων, καὶ λαβὼν παρ' αὐτῇ τὸ Μῶλον ἥτις ἐστὶν ἀντιφάρ-
 μακος βοτάνη, τὴν δὲ Κίρκης οἶκον κατίλαβεν· ἐπιχρήσασθαι δὲ καὶ αὐ-
 τῷ τὰ ὅμοια δράσαι, τὸ ξίφος καὶ αὐτῆς ἀντήν· ὅθεν αὐτὴ φε-
 βηθεῖσα, τὲς τε ἑταίρους αὐτῇ πρὸς τὴν ἀρχαίαν μορφήν ἀνακα-
 τίσει,

(Quæ Philonidæ socios olim in Corintho

Persuasit itidem ac si suos essent,

Subactum stercus ut comederent quod ipsa illis sube-
gerat)

305

Omni modo imitabor.

Vos autem grunnientes præ voluptate,

Matrem sequimini porci.

Cho. Atque proinde te, Circen illam venena miscentem

Et fascinantem conspurcantemque socios

310

Deprehendentes, præ voluptate

Laertis filium imitantes, testicularis suspendemus,

Linemusque tuas, tanquam hirci

Nares.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τίσας, καὶ πρὸς μίξιν αὐτῶν συναλθεῖν ἐπιβύματα· ὁ δὲ καὶ ἐμὴν, καὶ παῖδα ἔχον ἐξ αὐτῆς τὴν Τηλέγονον, ὅφ' ἔτι καὶ ὑστερον καὶ ἄλλοις ἀπερὶ αὐτῶν τρυγίας. Δίλιν ἔτι ὁ ποιητὴς ἐκπᾶσαι τὴν Φιλονίδην ἐν αὐτῇ ἥρα Λαίῃς, ἀντὶ τῆς εἰπῆς τῆς ἐταίρας τῆς Ὀδυσσεύς, Φιλονίδης ἔπειν. ἀντὶ δὲ τῆς εἰπῆς ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τῶν Λαιτρυγίων, ἐν Κερκῇ ἔρκεται, ὡς ἐκείνῃ τὸ Λαῖδος οἰκίστης.

309. Οὐκ ἔτι σε τὴν Κίρκην. | Τῇ δαυτίμῃ συστήματος εἶχοι καὶ εἶδα ἐπὶ αὐτῇ. ἔχεται δ' ὁμοίως τῇ προφθάσῃ ἀπειλῇ καὶ ἔκαστον.

311. Λαβόντες. | Οὕτω καὶ τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὐρηται, ὅτι ἡ ἁμοῖον ἐν αὐτῇ τρίτῃ κἀλφ. τὸ δὲ ἢ λαβόντες ἢ πάντων δοκίμων.

312. Τῶν ἄρχων κριμῶν. | Δίον εἰπὼν ὅτι ξίφος ἐπιφέρωρθε ἐν κατὰ καὶ Ὀδυσσεύς τῇ Κίρκῃ, ὁ δὲ δὲ συμβέβηκε τῇ Ὀδυσσεὺς κατὰ τὴν ἐρινεὺ ἐποχὴν ἐν τῇ εὐμῇ τὴν Χαρυβδίαν, ἐπὶ τὴν Κίρκην μετατρέψας, ὡς οὐκ ὡς Μελάνθιοι ἐκρέμασαν.

Κριμῶν. | Ἀντὶ τῆς κριμᾶς.

313. Μελάνθιοι. | Μίθην οἱ μὲν, τὸ ἡδύοσμον. οἱ δὲ τὴν ἡγία, ὡς καὶ ἐν τῇ καμικῇ λέξι. οἱ δὲ ἡδύοσμον ἐν τῇ κόπρῃ καὶ μὲν, ὅτι χαίρουν οἱ τράγοι. ἢ καὶ ἄλλως. μίθος λέγεται ἡ ἀρετὴ τῶν ἀνθρώπων. ἐπὶ δὲ οἱ τράγοι ψυχρῶν ἀπειλῶν, εἰσάσαν οἱ ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν τὴν κόπρην αὐτῶν καὶ χρίει αὐτῶν τὰς κοιλίας καὶ ὕτω τῇ δυσωδίᾳ πιαρμὸν κινῶν. τῷ δὲ τῷ τρόπῳ καὶ τὸ πάθος. πιαρμὸς ὅτι διακίπτει τὸ πάθος. ἐκ τούτου ὡς φησὶν ὅτι

Τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστου, ὑποχάσκων ἐρεῖς,
Ἐπεδὲ μητρὶ χεῖρι. 315

Καρ. Ἀλλ' εἴα νῦν τῇ συμμύτῳ ἀπαλ-
λαγόντες ἦδη

Ἵμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδ' ὅτ' τρέπε-
σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἦδη, λάθρα

Βελήσμεθα, τῷ διαπύτῳ

Λαβὼν τιν' ἄρτον, καὶ κρέας, 320

Μασσώμεθα τὸ λοιπὸν, ἕτω τῷ κόπρῳ ξυνείνῃ.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὅτι ἀριστομύρσι, ἰπὶ καὶ αἱ αἰγὲς οὐ εἰς κόπρην ἀδίζονται. ἄλλως
κοσμάτορ. μίνθος ᾧ ἄθος ἐν τῇ κόπρῳ φυτόμενον, ὃ χαίρειται οἱ
τράγοι. οἱ δὲ μίνθοι φασὶ τὰν ἀνθρώπων κόπρην, ἣ χρεῖται παρα-
τρέποντες οἱ ποιμένες τῷ δυσμυῖ τῶν τράγων πιαρμῶ.

314. Σὺ δ' Ἀρίστου. | Ὁ Ἀρίστου αἰχρῆς. καὶ ἐν ἐκκλη-
σιασταῖς μέμνηται αὐτῷ ὡς αἰχρεοποιῦ. λέγει δὲ τὸ ὡς ὁ Ἀρί-
στου αἰχρεογῆται κακῶς. αἰχρεογὸν ᾧ αὐτὸν φησι ποιητὴς ἢ
διὰ τὴν αἰχρεογίαν αὐτῷ αἰὲν οὐαχὴν. τῷτο ἔν φησιν ἄσπερ ὁ
Ἀρίστου κακῶς ἱρεῖς, ἔπειθε μητρὶ χεῖρι. ἀντὶ τῶ ἱεροῦ. τῷτο
δὲ παροιμιῶδες εἶναι φασιν. αἱ γὰρ παῖδες τῷτο μάθασιν λίγη,
ἔπειθε

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῷ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Χρ. ΧΑίρειν μὲν ὑμᾶς ὅστιν ὦ ἄνδρες διημόταται,
Ἀρχαῖον ἦδη περσαγορεύειν, καὶ σαφρῶν.
Ἀσπᾶ-

ΣΧΟΛΙΑ.

322. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς. | Κορηῖς, ὅτι εἰσίστησι οἱ ὑποκριταί. αἱ
δὲ εἰχοὶ ἰαμβωικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὅγ. ὅν ὁ τελευταῖος
καὶ

Nares. Tu vero ut Aristyllus, hiantē rictu dices,
Matrem sequimini porci.

Car. At agite nunc, omīssis jam cavillis,
Vos in aliam speciem convertimini.
Ego autem jam abiens, clam hero
Pane carnibusque surreptis, volo,
Cūm quod reliquum est comedero, ita huic operi in-
teresse.

320

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἴσθι μητρὶ χαῖροι. παροιμιακὸν ἐν ἑστὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαιδιότων
φασὶ λέγεσθαι.

317. Ἄλλ' εἶδος. | Τῆς τρίτης ἐπειδὴ εἴχοι καὶ πᾶσα ἔξ. ἂν
τὸ μὲν πρῶτον καὶ τελευταῖον τετράμετρον καταληκτικόν, τὰ δὲ με-
ταξὺ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ ἔξω πωδευαῖαι, καὶ
ἐν τῷ ἐν τῇ ἀρχῇ ἕκ πᾶσι, καὶ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

318. Ἐγὼ δ' ἰὼν. | Δείκνυσιν εὐκλεῖν ὡς τοιαῦτα αἱ δὲλοι
ποιῶν εἰώθασιν.

321. Τῷ κόπῳ. | Τῷ αὖτ' τὸν πλεονεκτήσιμον εἰσηλθόντα. ἀπὸ δέμα-
τος δὲ τῷ μαστῷ δούτερας συζυγίας, τὸ μαστῷδρος. ὡς κλω-
μῆρος.

A C T U S S E C U N D I
SCENA SECUNDA.

CHREMYLUS, CHORUS.

Chr. **S** Alvere si vobis dixero, o viri populares,
Vetus est salutandi formula ac putida.

Amplector.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ δὲ βαδίζων. σπινθὲς οὖν τῶν αὐτῶν δρῶν. ὁ δὲ Χρεμύλος ὡς και-
νότητος τῇ τύχῃ, καινότησαν προσηγορίαν ἐπινοῶν. τὸ γὰρ χαίρειν, πα-
λαιὸν ἔστι. αὖτ' δὲ ἔξ ἐν τῇ συνθήκῃ χαίρειν, τῷτο ἐν ταῖς ἐπιγο-
λαῖς

Ἀσπάζομαι δ' ὅτι περὶ δούμης ἡγεῖται,
Καὶ συντίταγμύων, καὶ κατὰ βέλαια δούμηνων. 325

Ὅπως δέ μοι καὶ τὰλλα συμπαράσται

Ἔσται, καὶ σωτήρες ὄντες τῷ δήμῳ.

Χο. Θάρρει. βλέπειν γὰρ ἀντικρυς δόξαι μ'

Ἄρη.

Δεινὸν γὰρ εἰ τραυέσθαι μ' εἴηκε

Ἦλξόμοι' ἐχέσθ' ἐν τῇ κλησίᾳ, 330

Αὐτὸν δὲ τὸν Πλάτωνα παρείμι τῷ λαβεῖν.

Χρ. Καὶ μὲν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τυτονί
Περσόντα. δῆλον δ' ὅτι, ὅτι τῷ πειράματι
τῷ.

Ἀνάχθην τῷ βαδίσαι καὶ τῷ πέχεαι.

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

λαῖς γήγραπται Διονυσίῳ μαυρόβλεστον ἀπὸ αὐτῶ. καὶ λόγῳ μὲν ἐπὶ
Κλίωνα πρῶτον αὐτὸ τοτάχθαι, γράφοντος περὶ Ἀθλωνίας πᾶς
ἔλοι τὸς ἐν Σφακτηρίᾳ. Κλίον Ἀθλωνίῳ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.
χαίρειν λέγει δὲ αὐτὸ καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν τὴν σύνταξιν ἀσύντα-
τον, ὅτι δὲ τὴν σύνταξιν ὁ λόγος φασὶν ἀσύντατον, εἰ μὴ τις αὐ-
τὸ λάβοι ἀπαρίμφοτον ἀντὶ προγαλίου ὡς καὶ παρὰ τῷ ποι-
τῇ. Πρῶτον δ' ὅσπερ Τρῶες ὑπερκεύδοντας Ἀχαιοὺς. Ἐμφανίζεται
αὐτοῖς, ὡς οἱ ἐξαίφνης καὶ παρ' ἐλπίδα ἐντυχάνοντες, ἔπειτα τοῖς
τρόποις γίνονται καὶ πρὸς ὑπεροψίαν χωρεῖσι. καὶ γὰρ ὅτι ἐστὶ τὸ
χαίρειν κακῶς. ἀλλὰ δίδει πᾶσις ὅτι πρῶτον πρὸς τοὺς συνήθεις τῷτο
ἐχρήτο, διὰ τῷτο ἀτιμάζει αὐτὸ, δίδει μὲν ὅτι βίη καὶ τὰ προση-
ματα μεταβαλεῖν, σύνταξιν δὲ τὸ ἔστι πρὸς τὸ ἀρχαῖον.

324. Ἀσπάζομαι. | Ἀσπάζομαι φησι, ὅτι καμνότερον παρὰ
τῇ ὑπόψει δὲ. ἵππον γὰρ μὴ ἱρῶ χαίρειν ἀσπάζομαι φησι.

325. Καὶ συντίταγμύων. | Καθολισμῶν μὲν τάξιν, καὶ
σπουδαίως καὶ γοργῶς. καὶ μὲν συγκροτήματα τῶν κατὰ βέλαια δού-
μηνων δὲ, ἀντὶ ὅτι βραδείας καὶ τρυφῆς. βλαξ γὰρ ἐστὶ ὁ μαλθα-
κόμοδος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα. καὶ βλακεία, ἡ μὲν ὑπεροψίας
ὁμιλία.

Amplector autem, quod prompte adestis

Parateque nec remisso gradu.

325

Volo autem ut cum in cæteris astipulatores mihi

Sitis, tum *præsertim* conservatores *hujusce* Dei.

Cho. Bono animo es: videre enim me planè tanquam
Martem videberis.

Mirum enim si teruncii gratiā quidem

Huc illuc protrudamur quotidie in conventibus, 330

Ipsū autem Plutum cuiquam capiendum cedam.

Chr. At enim video Blepsidemum etiam hunc *nostrum*

Huc accedentem: palam autem est hoc de negotio

Ipsū aliquid rescivisse & incessu & propere gradu.

ACTUS

ΣΚΟΛΙΑ.

328. Δόξης μὲν Ἀρη. | Ὡς αὐτὸν τὸ Ἄριον τὸ θῆν, ἔξῃς σύμ-
μαχον. Δόξης μὲν φησι τὸ Ἄριον ἔρῃ. ἀντὶ δὲ καταρωτικὸν καὶ
πρὸς τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἀπὸ τῆς φησι βλέψαι πρὸς τὰς βλαβε-
ροῦς, ἡδονὰς. παροιμία ἐπὶ τῶν ὑποχινυμένων πρὸς τὴν στήν συμ-
πράτην καὶ συνεκίαν καὶ βοήθειαν.

329. Εἰ τριτάτων. | Ὅτι ἔχ' ἕταρον τὸ διακρινεῖν ὁ μισθός, ἀλ-
λὰ κατὰ καιρὸν μετρίαν. οὗτο δὲ λέγει, ὡς τιμὴν ὅσα τέτατον
διακρινεῖν ὄντων.

330. Ὡς ζόμενος. | Ὡς ζόμενος. καὶ ῥωμαῖοι ὅστις τὰς θύρας φα-
σι παρὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸ ἐπιερχόμενον. ἐν τῇ ἀκκλησίᾳ δὲ ὡς ἐξῆς ἐδί-
καζον εἰ μὴ ἐπίβαιον τῶν ἐς εὐαντων. ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας
ἦσαν, εἰσέρχοντο μὲν αἱ τῶν ἀκκλησίαν, οἱ δὲ ἐδικάζον δὲ, τέτατος
εἰ τὰς ἀκκλησιαστικὰς ἐποίησαν φανερὸν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως
προσέδωκεν οἱ δημοαγωγοὶ πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὁ Κλέων
ἐποίησε αὐτὸ τριτάτων. ἀφ' ἧς δὲ αἱ τῶν ἀκκλησίαν ὅσα εἰσέρ-
χοντο.

332. Βλεψίδημον. | Βλεψίδημος, ὁ πρὸς τὸ δῆμον βλέπων, καὶ
τέτε τὰ πρὸς ζῆλον περιζέμενος. ὑπερέτης γὰρ ἦν τὸ τὰ δημοσίαια
ἀντιγίντων.

336. Ἐξείπτης.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῷ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΤΙ ἂν ἐν τῷ περάγμ' εἴη; πόθεν καὶ πῶς
τρόπῳ 335

Χρεμύλῳ πεπλύτηκ' ἔξαπίνης; ἢ πείδομαι,
καὶ τοὶ λόγῳ γ' ἦν, νῆ τ' Ἡρακλῆα, πολὺς,
Ἐπὶ τοῖσι κυρείοισι τῷ καθημύων,

Ὡς ἔξαπίνης ἀνὴρ γαλήνηται πλύπῳ.

Ἔστιν δέ μοι τῶτ' αὐτὸ θαυμαστόν, χ' ὅπως, 340

Χρησὸν τι περάτῳ, τὸς φίλους μεταπέμπεται
οὐκὲν ἐπιχώριον τι περάγμ' ἐργάζεται.

Χρ. Ἄλλ' ἔθ' ἐν ἀποκρύφαις, ἔρω μὲ τὸς θεούς.

Ὡ βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὺς περάττομαι.

Ὡς μετέχειν ἔξεσθαι, εἴ γ' οὐ φίλων. 345

Βλ. Γέγονας δ' ἀληθὺς, ὡς λέγουσι, πλύπος;

Χρ. Ἔσομαι μ' ἐν αὐτίκῃ μάλ', ἢ τοῦ
θεοῦ.

Ἐνὶ γὰρ τις, ἐνὶ κίνδυνῳ ὃν τῷ περάγματι.

Βλ.

ΣΧΟΛΙΑ.

336. Ἐξαπίνης. | Καὶ ἑκάπνα. γίνεται παρὰ τὸ ἀφανὲς; ἄφρα
καὶ ἀπνα.

338. Ἐπὶ τοῖσι κυρείοισι. | Διαφάλλει τὸς Ἀθῶνας ὡς διημε-
ρεύονται ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἀργῶς, καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἰατροῖσι ποιμαίνου-
σας συντυχίας. Κυρεῖα δὲ ἦσαν ἐργασίαι ἐν οἷς οἱ βυλόμοι κίρην
τὰς τρίχας τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ πάλῳ ἀπείντας οὐκίρουντο, ὅπως
οὐκ αἰνῶν τὸ μέτρον.

A C T U S S E C U N D I

S C E N A T E R T I A.

BLEPSIDEMUS, CHREMYLUS.

Bl. **Q**UID hoc rei est, obsecro? unde & quo pacto
Chremylus inopinatò dives evasit? vix
credo, 335

Tametfi mehercule sermo frequens erat,

In ore illorum qui in tōnstrinis defident,

Quam repente dives ille factus sit.

Est autem mihi hoc ipsum mirandum etiam, unde fiat
ut, 340

Cum fortuna prospera utatur, amicos accersat,

Patriæ moribus consentaneam rem profecto haud agit.

Chr. At nihil hominem celans dicam; ita me Di
ament,

O Blepsideme, melius quam heri nobiscum agitur,

Ita ut tibi participare liceat; ex amicorum enim nume-
ro es. 345

Bl. Factusne igitur es re vera, prout fama est, dives?

Chr. Futurus sum statim quidem, si Deus annuat.

Inest enim, inest huic rei periculum.

Bl.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

342. Οὐκ ἐν ἐπιχώριόν τι. | Σκόπη δὲ πάλιν τὰς Ἀθῶνας, ὡς
ἐπιθόντας, ὅτε ἀκολουθεῖ φησὶ τῇ Ἀθῶναιον διαγωγῇ, καὶ ἀπαρχῇ,
ἐπὶ τῇ προσώπῳ γὰρ ἴσιν Ἀττικὸν βλίπος.

349. Λίγ' αὐτάς. | Οἱ λίγοντες τὸ αὐτάς ἀντὶ τῶν αὐτῶν, καὶ
τὸ λίγας ἀντὶ τῶν λίγων καλῶς λίγυσιν. ἔχει δὲ ἕτας. λίγος ὁ, τὸ
ὅς ποτε αὐτάς καὶ τελείας τῆτο. ταῦτίσιν εἰς τέλος καὶ ἀσφάλει-
αν ἀγαγόντων λόγον.

F

351. Ἐπιτετρίφθαι

Βλ. Ποῖός τις; Χρ. Οἷον. Βλ. Λέγ' ὡς
σε, ὃ, τι φῆς ποτε.

Χρ. Ἦν μὲν καταρδισμῶν, εὖ περὶ τὴν
αἰή 350

Ἦν δ' ἀσφαλῶν, ὅτι περὶ τὴν τοπικότητα.

Βλ. Τυτὶ πατρὸν φαίνεται τὸ φορτίον.

Καὶ μ' ὅσον ἀρίσκει. τί, τε γὰρ ὁξείων ὥσπερ

οὕτως ὑπερπλητεῖν, τό τ' αὖ δεδοικέναι.

Πρὸς ἀνδρὸς ἐδὲν ὑγίης ἐς' ἐργασμένον. 355

Χρ. Πῶς δ' ἐδὲν ὑγίης; Βλ. Εἴ τι κακὸν ἔστι
ἐν Δία,

Ἐκείθεν ἔκτε, ἀργύριον δ' χρυσίον

Παρεὰ τῷ θεῷ κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

Χρ. Ἀπολλοῦ λυτρώσασθαι μὲν Δί' ὅσον μ' ἔστι.

Βλ. Παῦσαι φλυαρεῖν ὡς γὰρ. οἶδα γὰρ σε
φῶς. 360

Χρ. Σὺ μὲν εἰς ἐμὲ ὑποβίβει τοῦτο. Βλ.
Φεῦ,

Ὡς ἐδὲν ἀποχρῶς ὑγίης ἐστὶν ἐδὲνός.

Ἀλλ' εἰς τὴν κέρδους ἀπαντες ἤτιμονες.

Χρ. Οὗτοι μὲν τὴν Δέμητρί' ὑγιάσιν μοι δο-
κεῖς.

Βλ

ΣΧΟΛΙΑ.

351. Ἐπιτερίθαι. | Τὸ ἐπὶ φορτίον μὲν λυτρώσασθαι ἐγὼ
δὲ Δία πρὸς ὅσον ἐπιτερίθω αὐτός.

Τοπικότητα. | Ἀπὸ τῆς παντελούς κατὰ πάντα τρόπον. ἐξ ὁλοκλή-
ρου. Ἀπὸ τῆς δὲ τῶν καὶ μὲν ὅσον ἀρίσκει, ὡς προσηύχεται.

355. Πρὸς ἀνδρὸς. | Ἡ πρὸς αὐτῷ ὅσον ἀπὸ τῆς ἐστὶν, ὡς αἰ-
σθηταί τινος, ὅτι ἀπὸ τῆς ὑπὸ, κίηται. ἀλλὰ τὸ καθῆκεν σημαίνει. ἢ
ἐν πρὸς Σοφοκλῆ, Ὅσον πρὸς ἰατρὸν σοφῷ θροῦν ἐπαυδῆς.

359. Ἀποτρίπτει

Scena III. P L U T U S.

67

Bl. Qualenam? *Chr.* quale scilicet. *Bl.* Dic statim.

Chr. Si rectè quidem procedamus, nobis semper res bene successuras, 350

Siquid verò titubemus, nos perituros penitus.

Bl. Hoc grave videtur onus,
Nec mihi placet: nam & derepente nimis
Ita supra modum ditescere, & tum deinde metu premi,
Hominis est, qui nihil recti perpetravit. 355

Chr. Quomodo, nihil recti, dicis? *Bl.* Siquid furatus, per Jovem,

Exinde prorepis, argentum scilicet vel aurum

A deo, dehinc forsan te facti poenitet.

Chr. Apollo averrunce! ita me Dī ament, ego ne-
tiquam.

Bl. Define nugari, bone vir; aperte enim novi. 360

Chr. Tu autem nihil de me tale suspiceris. *Bl.*

Eheu!

Ut nihil prorsus sani est apud quempiam!

Sed omnes ad unum à lucro vincuntur.

Chr. Non tu mihi sat sanus videris, per Cererem.

Bl.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

359. Ἀποτρόπαι. | Ὡς εὖ ἀρτίστ' εἴληφαι τὴν ἦ θ' αὖ ἐπὶ-
κλυσιν.

361. Φεῦ. | Ἀποδοσσομένη ὡς ἐρημίου Χρημέλι τοῦ καπύργημα.

362. Ὑγιὲς ἴστω ἔδωκε. | Ὅτι ἔδωκε δὲ δοκῇ ἔχειν πλεονεκτημα
ἀμαρτίας, ὑγιῶς ἔχει. εἰς τὰ αὐτὰ, Πλάτων φαίνεται. Τελούτων δὲ
θαμὰ προσκρύνον, μιστὶ τοῦ πᾶντας ὑγιῶναι ἔδωκε ἔδωκε ἔδωκε το-
σαύτα.

364. Ὑγιάνει μοι δοκῇ. | Ἐπὶ ταῦτά κατ' ἐμὲ ὑπο-
τίθει.

Βλ. Ὡς πολὺ μεδέσῃχ', ὧν ὑπέρτερον εἶχε,
τρώπων. 365

Χρ. Μεταγχολαῖς, ὦ ἄνθρωπε, νῆ τ' ἔραόν.

Βλ. Ἀλλ' ἐδὲ τὸ βλέμμα' αὐτὸ κατὰ χῶραν
ἔχει

Ἀλλ' εἰν ὀπίδηλόν τι πεπανυργηκότι.

Χρ. Σὺ μ' αἶδ' ὃ κρώζεις. ὥς ἐμῷ τι κεκλο-
φότῳ,

Ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. Μεταλαβεῖν ζητῶ;
τίνῳ; 370

Χρ. Τόδ' ὅτιν ἐ τοιῦτον, ἀλλ' ἐτέρως ἔχον.

Βλ. Μῶν ἐ κέκλοφαι, ἀλλ' ἥρπακας; Χρ.

Κακοδαίμωνα.

Βλ. Ἀλλ' ἐδεμῶν ἀπεξέρηκας γ' ἐδένα;

Χρ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Βλ. Ὡς Ἡράκλεις
φέρει, ποί τις ἔν

Τεάποιτο; τάληθες γ' ὅκ ἐθέλεις φεράσαι. 375

Χρ. Κατηγορεῖς γ', πρὶν μαθεῖν τὸ πρεῖν
μά μιν.

Βλ. Ὡς πάν. ἐγώ σοι τῶν δ' ἀπὸ συμκρῶ πάν
ἔδελω ἀπαρτάξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πάλιν,
Τὸ σὺμ' ὀπιθύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

365. Μεδέσῃχ' ὧν πρότερον. | Πρῶτον καὶ χρηστὸς ὡς οὗτον παῖταργος
γένεσθαι.

368. Ὀπίδηλόν τι. | Ἀλλ' εἴ τι τὸ βλέμμα αὐτοῦ ὅμοιον πεπα-
νυργηκότι βλέμματι.

369. Οὐδ' ὃ κρώζεις. | Παροιμία ἐπὶ τῶν θυμωμένων ὡς αἱ κε-
φαλαί. ἀπὸ τῶν ὧν καὶ κάτω πρὸς ἐκκλίνουσαι μοι διαλύγῃ.

Ὡς ἐμῷ τι κεκλοφίτῳ. | Τὸ ὡς οὐκ εἴναι οὐταῦτα ἀπὸ τῶν
ἔστι,

Bl. Quam longe recessit à moribus pristinis! 365

Cbr. Atra bile moveris, mi homo, per cœlum.

Bl. At nec ipse oculi aspectus suo manet loco,
Sed manifestè arguit perperam aliquid ipsum fecisse.

Cbr. Tu quid crocites, novi: quasi ego aliquid suffuratus essem,

Tu particeps esse cupis. *Bl.* Particeps esse cupio? cujus rei, cedo? 370

Cbr. Hoc autem nihil tale est, sed longe aliter se habet.

Bl. Num tu ergo non furatus es, sed furripuisti? *Cbr.* Larvatus es.

Bl. At neque quenquam fraudasti ergo?

Cbr. Non ego profectò. *Bl.* O Herculeæ! age, quònam igitur se quispiam

Vertat? verum enim non vis eloqui. 375

Car. Accusas enim priusquam, ut mea res se habeat, didiceris.

Bl. O bone vir! ego tibi hoc modico prorsus sumptu Effectum dabo, priusquam resciscat civitas,
Os rabularum obturando pecuniolâ

Cbr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔτι, ὡς οἶόνται τινες· ἢ γὰρ εἰς πρὸς τὸ ζητῆς, ἀλλὰ πρὸς τὸ πικροφύτῳ. καὶ εἰς ἀντὶ τῆ καθαρῆς ἐν πρὸς τὸ κρᾶζεις; τοιαυτὴν λίγη κομματικῶς.

373. Ἀποτίρηκας. | Ἀποτίρηκας εἰς ὅταν παρακαταθήκην τίνος λαβὼν εἰς διαβολὴν χωρήσῃ, καὶ σὺν ἰδίῳ δίδοναι αὐτῷ, καὶ ἔλαβον.

377. Ἐγὼ σοι τῦτ' ἀπὸ σμικροῦ. | Ὡς πρὸς εὐρηκότα ἢ δόξα. ἔς. χρῆται δὲ τῇ πηλικότητι, ἀντὶ ποσότητος.

379. Τὸ σὺν ἐπιβύσας. | Τείνεται πρὸς τὴν ῥήτορας, ἐπὶ δὲ ἰσθῆσιν τοῖς ἔρμασι κακλήρομφοις ἐπιφορτίζοντες ὡς κοινωφίλοι.

Χρ. Καὶ μὲν φίλῳ γ' ἂν μοι δοκῆς, νῆ
τὺς δούς, 380

Τρεῖς μνάς ἀναλώσας γὰρ λογιζάμεναι δούδευα.

Βλ. Ὅρῳ τῷ ἔπῃ τῷ βῆματῳ χαλκὸν ἔμμενον,
Ἰκτερίαν ἔχοντα, μὲν τῷ παιδίῳ

Καὶ δ' ἡ γυναικίς· καὶ διοίσουτ' ἄνταρ

Τῶν Ἡρακλειδῶν ἐδ' ὅππῃ, τῷ Παμφίλῳ. 385

Χρ. Οὐκ, ὦ χαλκόμενον· ἄλλὰ τὺς χρῆσ' ἐς
μόνας

Ἔγωγε, καὶ τὺς δεξιὰς καὶ αὐφερνας

Ἀπ' ἑπὶ πλετῆσαι ποιήσω. Βλ. Τί αὖ λέγεις;

Οὐπω πάντ' ὡς παλὰ κέκλεσθαι; Χρ. Οἶμαι ἔτι
ἔσθαι

Ἀπαλείς.

ΣΚΟΔΙΑ.

989. Ἰκτερίαν ἔχοντα. | Ἰκτερία ἐστὶ κλέδῳ ἐλαίας ἐξ
πεπλεγμῶν· οἱ δ' ἰκτείνοντες ἐλαίας κατέχον κλέδα.

385. Τῶν Παμφίλων. | Πάμφιλῳ ζωγράφῳ ἢ, ὃς τις τὺς
Ἡρακλίδας ἔγραψεν, ἰκτείνοντας τ' ἔ' Ἀθῶναιον δῆμον, μὲν γὰρ
δῶκετο Ἡρακλῆϊ, Εὐρυκτῆς δὲ καὶ τὸς Ἡρακλίδας, ἀπὸ τοῦ ὅτι
τ' Ἡρακλῆα τ' αὖτις πατήρ ἐμφύλιον μίση, ταύτην τὴν
ἱστορίαν ἔγραψε Πάμφιλῳ τραγικός. κατὰ δὲ τινὰς ζωγράφῳ
ὦ, ὃς τὴν τ' Ἡρακλιδῶν τύχην χαρακτῆρι ὑφηγίσαστο. Κακί-
στρατῳ καὶ τῷ Εὐφρόνῳ τραγικῶν ποιητῶν φασί, καὶ διδάξει
Ἡρακλίδας τὰ καὶ ἄλλα ἐπιτεταγμένα ὑπεμνήματα, διδάξει
πότερον τραγικός ποιητὴς ἢ ζωγράφῳ, ὃ καθήκεισθαι φανερὸν
Ἀτικῶ. Θεοκλύτος δ' ζωγράφῳ ὁ Ἀτικός. ἐν μὲν τοῖς ταῖς
διδασκαλίαις πρὸ τούτων τ' ἤσαν Πάμφιλῳ ἐδύς φέρεται τρα-
γικός, τραφὲς μὲν τοῖς ἐστὶν οἱ Ἡρακλίδας καὶ Ἀλαμῶν καὶ Ἡρα-
κλῆς θυγάτηρ Ἀθῶναιος ἰκτείνοντας Εὐρυκτῆς διδάσκει, ἥτις Παμ-
φίλος εἶναι ἔστιν, ὡς φασί, ὡς Ἀπολλοδώρου. ὁ δ' Πάμφιλῳ ὡς
δοικὲ καὶ πότερῳ π' Ἀριστοφάνους, ἄλλας. ὅτῳ τραγωδοποιῶν,
ἔγραψεν καὶ τὸς Ἡρακλίδας ἰκτερίαν ἔχοντας, ὅταν Εὐρυκτῆς μὲν
δῶκετο Ἡρακλῆϊ τὸς Ἡρακλίδας ἐδίωκε, καὶ ἔπειτα μὲν τ' Ἀλα-
μῶν παρεκάλεσαν τὸς Ἀθῶναιος βοηθῆσαι αὐτοῖς περὶ καὶ ἰγνίστο.
ὅτι ὦν συμβόλῳ αὐτοῖς ζωγράφῳ τις Πάμφιλῳ Ἀθῶναιῳ
εἰς

Gbr. Atqui mihi ejusmodi amicus videris, per deos,
Qui si tres minas impenderis, rationi illaturus sis duode-
cim. 381

Bl. Videre videor quendam pro tribunali affidentem,
Supplicem ramum gestantem cum liberis simul
Et uxore, nec differentem fere
Vel tantillum Heraclidis illis Pamphili. 385

Gbr. Absit ô miserrime! at bonos tantum
Ipse & gnavos & modestos
Dehinc ditescere faciam. *Bl.* Quid tu ais?
Itâne prorsus multa suffuratus es? *Gbr.* Hei mihi
misero!

Enecas

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐν τῷ τότῳ τῷ Ἀθηναίων ἔγγραφῳ καὶ αὐτῇ ἐκτείνονται. τὸτο ἔν-
λίγι, ὅτι οἱ καταδικαζόμενοι μὴ τῷ παίδει καὶ τῷ γυναικίῳ πα-
ρικαλυθεσὶν λόγῳ ὑπὸ τῷ ἐγκλήματι. ἄλλως. ὁ Πάμφιλος
ἐστὶν εἰς τὸν τῷ Ἡρακλίδῳ, υἱὸς μὲν Λίγυμι, ἀδελφὸς δὲ Δυμάου
καὶ Δάφου ἀφ' οὗ φησὶν ὡς φυλακὴν ἀπεκλείμενοι, Παμφίλῳ, καὶ Δυμάῳ
καὶ Δαφῷ ἀφ' ἧς οἱ Δαρμῖ, οἱ τινὲς οἰκῆντες πρότερον τὴν Πύδῳ
μῖαν ἔσαν τῇ τετραπόλει, τῇ ἐκ' Εὐβοίας, ἀφαιρῶνται εἰς τὴν μετα-
κῆ Οὐγῆς καὶ Παρμεσῶ Δαρμῖν ἐξέσταν ἔσαν. ἔτι δὲ Ἐρμῖος, Κύντος,
Βυῖος, Αἰλίου, Κέρφαια, Δρυόπη, ἐκ δὲ τούτων ἐν τοῖς Ἡρακλει-
δαῖς ἀναχωρῶσιν ἐμὲ ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς Λακεδαίμονα ὡς Πύδῳ
μῆ φησι. εἴλεται δὲ Παμφίλου.

386. Οὐκ, ὡς κατέδικαμεν. | Εἰ γὰρ ὡς φησὶ ἐκκλήφῃ, φαῦλον
ἢ αὐτὸ τὸ τρόπον. φαῦλον δὲ ἐν, οὐκ αὖ παρὶχον αὖ, ἀλλὰ τινι,
ἐν δὲ τῷ καὶ χρηστῷ πρᾶγματι δύναι, δηλοῦν ὅτι ἀγαθὸς εἶμι. αἰ
δὲ ἀγαθός, ὡς κέλεσθαι.

388. Ἀπαρτί. | Ἀπαρτισμένης. ἐπὶ ῥήματι δὲ ἐστὶν ὡς ἀπογο-
νί, παρὰ τὸ ἀπαρτισμένην καὶ πλήρως. κίχρηται αὐτῷ Ἡρόδοτος
λίγῳ. Ἀπὸ τούτου εἰς τὰς δύο ἀπαρτί. καὶ Φειράτης ἐν Κρα-
πταίοις. Φράσον μοι ἀπαρτί δι' οὗ πρὸς πρᾶγμα, σωματικῇ δὲ
ἐν λόγῳ. εἰδὲ ὅτι καὶ χρηστικὸν ἐπὶ ῥήματι δηλοῦν, ὡς καὶ Κρα-
πταίος.

Ἀπολαΐς. Βλ. Σὺ μὲν ἔν σεαυτὸν, ὥς γ' ἐμοί
δοκεῖς. 390

Χρ. Οὐ δῆτ'. ἐπεὶ τὸ Πλῦτον, ὃ μόνον
σὺ,

ἔχω. Βλ. Σὺ Πλῦτον; ὅποιον; Χρ. Αὐτὸν
τὸ θεόν.

Βλ. Καὶ πῶς ἔστιν; Χρ. Ἐνδον. Βλ. Πῶς; Χρ.
Παρ' ἐμοί. Βλ. Παρὰ σοί; Χρ. Πάνυ.

Βλ. Οὐκ ἐς κόρακας, Πλῦτ' ὅ παρὰ σοί;
Χρ. Νῆ τὰς θεάς.

Βλ. Λέγεις ἀληθῆ; Χρ. Φημί. Βλ. Πρὸς τὴν
Ἑρίαν; 395

Χρ. Νῆ τὸ Ποσειδῶν. Βλ. Τὸν θαλάσσιον
λέγεις;

Χρ. Εἰ δ' ἔστιν ἕτερος τις Ποσειδῶν, τὸ ἕτερον.
Βλ. Εἴτ' εἰ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τὰς
φίλκας;

Χρ. Οὐκ ἔστι πῶς τὰ πρᾶγματ' ἐν τέτῳ.
Βλ. Τί φῆς;

Οὐ τῷ μεταδύναμι; Χρ. Μὰ Δία δ' αὖ γὰρ πρᾶ-
τα. Βλ. τί; 400

Χρ. Βλέψαι ποιῆσαι νόμῳ. Βλ. Τίνα βλέψαι;
φράσον.

Χρ. Τὸν Πλῦτον ὥσπερ τοπρότερον ἐνί γε
τῷ τρόπῳ.

Βλ.

ΣΧΟΛΙΑ,

395. Πρὸς τὴν Ἑρίαν. | Ἡ Ἑρία θυγάτηρ ἦν Χέρου, καταρχὰς
τῇ οἰκίᾳ κέρυσα ἢ ἐντὸς τῆ οἰκῆς ἔγραφοι ὡς τῆς σιωπῆς καὶ
τῆς

Enecas me. *Bl.* Tu teipsum potius, ut mihi videris. 390

Chr. Minime profecto, quoniam Plutum, ô tu ærum-
nose,

Habeo. *Bl.* Tu Plutum? qualem? *Chr.* Ipsum
deum.

Bl. At ubi est? *Chr.* Intus. *Bl.* Ubinam? *Chr.*

Apud me. *Bl.* Apud te? *Chr.* Prorsus.

Bl. Abi in malam rem, num Plutus apud te? *Chr.*

Ita per Deos. 394

Bl. Verané dicis? *Chr.* Dico. *Bl.* Per Vestam?

Chr. Imo per Neptunum. *Bl.* Num marinum
dicis?

Chr. Et si alter sit Neptunus, per alterum etiam.

Bl. Nonne ergo transmittes etiam ad nos amicos
tuos?

Chr. Nondum res eò rediit. *Bl.* Quid ais?

Non eo rediit, ut cuiquam impertias? *Chr.* Non pro-
fecto, oportet enim prius — *Bl.* Quid? 400

Chr. Visum nos ipsi restituere. *Bl.* Visum cuinam,
cedo?

Chr. Pluto: eodem etiam modo ut olim habuit.

Bl.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὸ οἰκόνταν εἰς φύλαξ. ἔγω καὶ ἐφίσιον Δία καλεῖσιν εἰς ὃν φυλακὴν
τὸ οἶκον γράφουσιν.

398. Καὶ πρὸς ἡμᾶς τὰς φίλους. | "Οτι ἔμνις (λαοὶ τὸν Βλεψί-
δημον ἀκηκῶς δὲ ἤλθι.

401. Βλέψαι ποιῆσαι νό. | "Οτι τὸ νό ἀντὶ τῷ αὐτὸν. ἢ ἀντὶ τῷ
ὅτι ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι.

Βλ. Τυφλὸς γὰρ ἔστις ἔτι; Χρ. Νὰ τοῦ
ἐξαγῇ.

Βλ. Οὐκ ἐπὶς ἄρ', ὥς ἐμ' ἤλθεν ἐθὶ πῶ-
ποτε.

Χρ. Ἀλλ', ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεταί 405

Βλ. Οὐκ ἐν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα;

Χρ. Τίς δ' ἦτ' ἰατρὸς ἔστι νῦν ὃν τῇ πόλει;

Οὔτε γὰρ ὁ μωδὸς ἐδὲν ἐς', ἐθ' ἡ τέχνη.

Βλ. Σχεπημῆμ. Χρ. Ἀλλ' ὅτι ἐστίν. Βλ.
Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Χρ. Μὰ Δι'. ἀλλ' ὅπερ πάλαι πρῆσσαντα-
ζόμενος 410

Ἐγὼ, κατακλυθεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιῆ

Κεράτιον ἔτι. Βλ. Πολὺ μὲν ἐν, γὰρ τὸς θεῶς.

Μή νυν ἀφ' ἑτέρου· ἀλλ' αἴνεσθε τῶν ἐν γὰρ π.

Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. Σπᾶνθ' νυν. Χρ.
Τῦτ' αὐτὸ δρᾷ.

Δ Ρ Α.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

404. Οὐκ ἐτός. | Οὐκ ἀλίγως, ἀλλὰ δικαίως· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς ἀλη-
θὲς. ἐπιφρηματικὸν γὰρ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν σωματικῶν.

407. Τίς δ' ἦτ' ἰατρὸς ἐστίν. | Διασφύρι καὶ διασφάλλει τὸς ἰατροὺς
ὡς ἀμαθεῖς καὶ τὸς διδόντας ὡς μικρολόγους.

410. Μὴ

Bl. Serióne igitur cæcus est? *Chr.* Etiam per cœlum.

Bl. Non temere est igitur, quod ad me nunquam venerit.

Chr. At si Dî voluerint, jam veniet. 405

Bl. Quin igitur medicum quempiam adductum jam oportuit.

Chr. Quis quæso medicus nunc est in urbe?

Neque enim præmium est ullum, neque ars ulla.

Bl. Videamus *saltem*. *Chr.* At nullus est. *Bl.* Neque mihi *esse* videtur.

Chr. Non per Jovem, sed, quod ego dudum in animum induxi, 410

d Æsculapii *fanum* ipsum collocare

ptimum est. *Bl.* Longe quidem *optimum*, ita me Dî ament.

e ergo trahas moram, sed aliquid saltem sedulò facias.

Chr. At jam eo. *Bl.* Propera igitur. *Chr.* Id ipsum ago.

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

410. Μὰ Δί'. ἀλλ' ὅπερ πάσαι. | Τὸ ἐξῆς, ἀλλ' οὐκ ἔστι μὰ ε, ἀλλ' καὶ τοῦτο κράτιστον ἔστιν ὅπερ πάσαι παρισκοινοῦμεν κακῶσαι αὐτόν.

414. Σπεῦθε κεν. | Τῷτο οὐδὲν κεν καὶ ἀμαλυσμένη, ἀπαγωγῆς, ὡς ἀπὸ τῆς δι. ἐγκλίσεως ἢ αὐτὴ καὶ βραχὺν ἔστι, φωνήεν ἐκ τῆς ὁρθῆς, ὡς τὸ σίγαι κεν ἔστι καὶ ἢ ὡς αὐτῶς ἔχον, παρὰ Σοκράτη, τὸ δὲ γὰρ οὐκ τὸ ἀποσπάρειν, ἀλλὰ ἔστι χρονικὴ καὶ κενὴ αὐτὴ εὐρίσκεται, ἀλλ' οὐκ ἀποσπάρει.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῆ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΠΕΝΙΑ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ,
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

• Ω Θερμὸν ἔργον, κἀνδύσον καὶ πῶλονομον, 415
Τολμῶντε δρᾶν ἄνθρωπαίω κακοδαίμονα
Ποῖ, ποῖ; τί φύλαγον; ἐμυῖτον; Χρ. Ηε-
κλεις.

Πε. Ἐγὼ γδ ὑμᾶς ἄελλω κακὸς κακῶς.
Τάλμημα γδ τολμᾶτον, ὅττι ἀναχέτον.
Ἄμ' οἷς ἐδείς ἄλλῃ. ἐδειπώποτε, 420
Οὐτε δεῖς, εἴτ' ἄνθρωπῳ ὥς τ' ἀπολώλατον.

Χρ. Σὺ δ' εἰ τίς; ὡχερὰ μὲ γδ εἶναί μοι δο-
κᾷς.

Βλ. Ἴσως Ἐρινύς ὅσῃ ἐκ τραγωδίας.

Βλέπει γὰρ τοι μανικὸν τι καὶ τραγωδικόν.

Χρ. Ἄμ' ἐκ ἔχει γδ δᾶδας. Βλ. Οὐκὼν
κλαύουσται 425

Πε.

ΣΧΟΛΙΑ.

415. Ω Θερμὸν ἔργον. | Κορωνίς ἐτέρη ὁμοία. οἱ δὲ εἶχει ὡς ἡ
προφθάντις ἰαμβικοί εἰσι τρίμητροι ἀκατάλητοι συ. ὡς τελευταῖα,
ἔχει τις ἂν δίκαιον ἀντιπῶν ἔστι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

Θερμὸν ἔργον. | Παράδοξον ἢ τολμηρόν. ἢ ἐκκίνητον. ἢ πᾶσι δ'
ἐντεῦθεν παρελθῶσα μάχεται πρὸς Χρεμύλῳ καὶ Βλεψιδήμῳ.

423. Ἴσως Ἐρινύς ἐστίν. | Ἐπισκώπιζεν τὴν διὰ τῶν Ἐρινύων Διχό-
λου ὑπόθεσιν. παρῆσάγονται δὲ μὲν λαμπάδων διηγοπαθεῖσαι ὡς
Εὐριπίδης. γοργῶτες νεότερον ἱερεῖαι θύσαι θιαί. ἢ ἄλλως. εἰδέναι
οἱ τραγικοὶ Ἐρινύας εἰσφέρειν μὲν λαμπάδων. καὶ γὰρ τὰ ἀποτρόπαια
τῶν φαίτασμάτων, τραγωδικῶς μάλλον ἀρμότιζεν.

424. Βλέπει

A C T U S S E C U N D I
S C E N A Q U A R T A.

PAUPERTAS, CHREMYLUS,
BLEPSIDEMUS.

au. **O** Facinus audax impiumque & nefarium 415
Vos aufi facere, homunciones maleferiati!
quò, quò? quid fugitis? non manebitis? *Chr.* Proh
Hercules!

Pau. Ego enim miserè vos malos deperdam.
am facinus aufi estis facere intolerabile:

io quale nemo unquam alius 420
eque deorum neque hominum: propterea periistis.

Chr. Tu autem quænam es? vepallida enim mihi
videris.

Bl. Forfan Erinnyes est è tragœdia;
ultu certe præ se fert furiale quiddam atque tragicum.

Chr. Attamen faces non gestat. *Bl.* Quin ergo pœ-
nas dabit.

425

Pau.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

424. Βλέπει γέ τοι. | Τὸ γέ τοι, ἀντὶ τοῦ δι, ἢ ἀντὶ τοῦ γάρ.
καὶ πρῶτον. εὔρηται δὲ ἐν πολλοῖς τοῖς λογοποιοῦν ὡς ἐξετάζων
ἦν.

Τραγωδικοί. | Θρηνηδὲς καὶ οἷον ἐν ταῖς τραγωδίαις οἱ ποιηταὶ
ἔγχεσι.

425. Ἄλλ' εὖν ἔχει γὰρ δῶδας. | Ἐπὶ δὲ παρὰ τὸ ἡῆμα ἦλθε.
καὶ ἐν ταῖς τραγωδίαις μὲν λαμπράδων εἰσέγοντο αἱ Ἑρινυαί.
καὶ γὰρ, ἀργὸν ὡς ὑποτασσόμενοι τοῖς ἀλλοῖς.

Ὅτι οὖν κλαύσιτα. | Ἀντὶ τοῦ οἰμώξεως. ὡς μὴ ἔσα κατὰ φύσιν
δυσχερὲς, ἀλλὰ μάλιστα ἀπατῶσα ἡμᾶς.

426. Πανδοκίετρον.

Πε. Οἶεθε δ' εἶ) τίνα με ; Χρ. Πανδο-
κούτριαν,

Ἡ λειψόπωλον. ἐ γδ' ἂν ποσικτονί
Ἐνέρεχας ἡμῖν, ἐδὲν ἡδικημῆν.

Πε. Ἀλλοθι ; ἐ γδ' δεινότατα διδράχαται
Ζητῶντες ἐκ πάσης με χάρις ἀβαλεῖν ;

Χρ. Οὐκ ἔν' ὑπολαπὼν σοι τὸ Βάραθρον γ'
νῆται. 430

Ἀλλ' ἢ τις εἶ, λέγεις ἐχρῆν σ' αὐτίκα μάλα.

Πε. Ἡ σφῶ' ποιήσω τήμερον δύναι δάκην,
Ἀνθ' ὧν ἐμέ ζητῶντων ἐνθάδ' ἀφανίσται.

Βλ. Ἀρ' ὅστιν ἡ χαπηλὶς ἢ ἔ'ε τῷ γυνάτειν,
Ἡ παῖς κοτύλαις ἀεὶ με διαλυμαίνεται ; 433

Πε. Περία μὲν ἔν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πάλ' ἔτι

Βλ. Ἀναξ Ἀπολλων, καὶ ἄποί' πῶ τις ἔν φύ-
ροι ;

Χρ. Οὐτῶ, π' δρᾶς, ὦ δειλότατος σὺ δη-
εῶν, Οὐ

ΣΧΟΛΙΑ.

426. Πανδοκούτριαν. | Ἀντὶ τῷ κάπηλιν. ἀπὸ τῷ δέχματι πάντας.
πῆται ἢ κάπηλις, παρα τὸ κακόν τ' πηλόν. πηλός δὲ ὁ αἶς,
ὅθεν καὶ ἀμπηλος, οἰοῖ ἐμπηλος ἔσθαι, ἐπὶ αὐτῇ ἔχουσα τ' πηλόν.

427. Ἡ λειψόπωλον. | Ἀπὸ τῷ χρυσίζοντος αἶψ, ὠπώλων. λείψον
δὲ κυρίως, τὸ λαμβάνειν αἶψ, διὰ τὸ τῷ λείπῃ κῆρυδι. ἔστι δὲ καὶ
αἶψος ὀσπρίων, ὃ καλεῖται πίσος. ὅτι ἐν Πίσσῃ τ' Ἡλιδος κατακέρει
φύει διὰ τὸ εἰσικίνει τὴν χροῖαν λεκίθων αἶψ. ἀπὸ μέρους αὖ τὸ
ὀσπρίωνων δηλοῖ, καὶ ἐν Λυσιστράτῃ. ἢ τ' Δί' ἔγωγ' ἐν αὐτῇ
κομήτην φυλαρχῶντα εἶδον ἐφ' ἑσπερὰς τ' χαλεπὴν ἐμβαλόμενον
πῖλον, λεκίθων παρὰ γράας.

430. Τὸ Βάραθρον. | Χάσμα τι φρικτῶδες καὶ σκοτὶνὸν ἐν τῇ
Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τὰς κακέρους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τότε
ὑπῆρχον ὀγκύοι, οἱ μὲν αἶμα, αἱ δὲ κάτω. ἐνταῦθα τ' Φεγγῆς τ' τ'
μητρός τ' θιῶν ἐνέβαλλον ὡς μαινώμενα, διὰ δὲ προέλιπον ὅτι ἔρχο-
ται ἡ μήτηρ εἰς ἐκκρίτησιν τ' κόρης. ἢ δὲ θιὸς ἐργασίαν, ἀκα-
πίας

Paup. Quam autem me putatis esse? *Chr.* Cauponariam

Aut leguminum vendtricem: alioqui enim non adeo Vociferata esses in nos, cū nihil injuriæ sis passa.

Paup. Itane verò? annon gravissimam mihi intulistis injuriam,

Dum conemini me ex omni regione ejicere?

Chr. Imo reliquum est tibi Barathrum. 430

At quænam fis, dicere te oportet statim.

Paup. *Ea sum* quæ faciam ut uterque vestrum hodie poenas detis,

Propterea quod me hinc de medio tollere quærat.

Bl. Hæccine scilicet est Cauponaria ista de vicinia, Quæ cotylis *iniquis* me perpetuo labefactat? 435

Paup. Paupertas equidem sum, quæ vobiscum habito multos jam annos.

Bl. O Rex Apollo atque Dii: quò quis ergo profugiat?

Chr. Heus tu! quid agis, ô timidissimum animalculum? Non

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

αἱς ἐπιμψι τῇ χάρι. καὶ γινώσκοντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησμάτων, τὸ ἢ χάσμα, κατέχουσιν. τὴν δὲ θεὸν ἴδονταί τις δυστοκίας ἐποίησαν.

434. Καπηλὶς. | Καπηλὶς προπαροξυστόνως ἢ τ' αἶον τιπρέσκουσα ἀλοῖ, λόγῳ ἔ' κακὴν ὁ ἐστὶ τελὴν τ' πηλὸν ἥτοι τ' αἶον, καπηλὶς δ' αἰσθητικὴς ὑποποριστικῶς, ἢ ταύτης ὑπερηγῆς τ' καπηλίας.

435. "Ἡ ταῖς κοτύλαις. | Ἀντὶ ἔ' παρακλιπῆσά μοι ταῖς κοτύλαις. ἥτοι φασὶ μικρομετρεῖσά μοι βλάβη. αἶον ταῖς μεταφαστικαῖς τ' μίτρων ἀπατάσά μοι ἢ μὲν ὑδατος μιγνύουσα δίδουσι αἱς ἔ' βαρυνόμεναι πεπρωμένοις ἀργύριον. κοτύλη δὲ ἐστὶ αἶδος μίτρων ὁ λέγεται πρὸς, ἡμῶν.

437. Ἀποξ. | Ἰδὼς τ' Ἀπόμων, ἥτοι αἱ ἀλεξικακῶ καὶ χρησμάτων παρέχοντα πρὸς λατρεπὴν τ' ἀφῶν, ἢ αἱς πατρίων θεῶν.

·Οὐδ' ἔτι μὲν ; Βλ. Ἦμισα πάντων. Χρ.
Οὐ μὲν ;

Ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναικας φύζομεν μίαν ; 440

Βλ. Πενία γάρ ἔστιν, ὡς πόνηρ· ἥς ἐδαμῆ

·Οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἔξωλίστερον.

Χρ. Στῆθ', ἀντιβολῶ σε, σῆδι. Βλ. Μαε'

Δι', ἐγὼ μὲν δ'.

Χρ. Καὶ μὲν λέγας, δεινότητα ἐργον παρὰ
πολύ

Ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ δ' ἴδων 445

Ἐρημον ἀπολιπόντες ποι φύζόμεθα.

Τίνδ' ἐδιδότι, μὴ δ' διαμαχόμεθα

Βλ. Ποίοισιν ἔπλοισι ἢ δυνάμει πεποιδότε ;

Γοῖον γὰρ ἐ δώδεκα, ποίαν ἀσπίδα,

Οὐκ ἐνέχρον τίθησιν ἢ μαρωτάτη, 450

Χρ. Θάρρει. μόνον γὰρ ἔτ' (οἶδ') ὁ δεινός
ὅτι

Τροπαῖον ἀναθήσαιο τῇ ταύτης τρέπων.

Πε.

ΣΧΟΛΙΑ.

439. Ἦμισα πάντων. | Ὡσπερ φάρμακον μάλιστα πάντων, καὶ ἴσιν
τὸ μάλιστα ἐπίτασις ὑπερθετική, ἔτι καὶ ἡμισα πάντων καὶ ἐν
ἀπαγόρευσις ὑπερθετική.

442. Ἐξολίστερον. | Ἀπολείπειν ὀφείλον ἢ ἐξολοθρευτικώτερον. ἢ
μᾶλλον ἐξολέσθαι δυνάμενοι.

444. Παρὰ πολὺ. | Κατὰ πολὺ, σφόδρα. ὡς παρὰ Θεουδῆ
ἐν πρώτῳ. Καὶ ἐνίκησαν Κερκυραῖοι παραπολύ.

446. Ἐρημοί. | Ἐρημος κυρίως ἢ μοιναθεῖσα τῇ ἐνοικούντων καὶ
παρὰ τὴν ἔραν ὁ σημαίνει τὴν γῆν.

Ἀπολιπόντες ποι. | Τὸ ποι ἐνταῦθα ὅτι ἔστιν ἐρωτηματικόν
ἀλλ' ὁρίσας. ἐπὶ μὲν γὰρ κινήσεως μόνον τὸ ποι διὰ τὸ καὶ ἐν διφ-
θόγῳ γράφεται. διὰ δὲ τῆς γραφομένης καὶ ἐπὶ εἰσσεως καὶ κινήσεως
τίθεται. καὶ δῆλον ὅτι τῶν πᾶν βᾶ. πᾶ. εἰ, παρ' Εὐριπίδου. εἰ δὲ πε
καὶ διφθόγῳ ἐνυπάρχει ἐπὶ εἰσσεως κατὰ παράκλησιν ἔστιν.

450. Οὐκ

Non manebis? *Bl.* Minimè omnium. *Chr.* Non restitabis?

Num viri duo mulierem fugimus unam? 440

Bl. Paupertas enim est, ô miser, qua nusquam

Aliud natum est animal perniciosius.

Chr. Mane, obsecro te, mane. *Bl.* Per Jovem, ego non *manebo*.

Chr. Attamen dico tibi, rem longè indignissimam
Rerum omnium efficiemus, si deo 445

Solo derelicto, quopiàm fugerimus

Propter metum hujusce *mulierculæ*, neque fortiter propugnaverimus.

Bl. Quibus armis, aut qua virtute freti?
Quam enim loricam, aut quem clypeum,
Non opposuit pignori hæc impurissima? 450

Chr. Bono animo sis. solus enim hic (fat scio) deus
De hujusce moribus trophæum eriget.

Paup.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

450. Οὐκ εὐχυρον. | Δῆλον ὡς ἡ μῖνις εὐχυρά φασιν, ἀλλὰ καὶ εὐχυρον. φαίνεται δὲ καὶ ἀπηνεργόμηνος εἶναι μὴ θῆναι τὰ ὅπλα εὐχυρά. λέγει ἂν ὅτι αὕτη τῇ ἑαυτῆς βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τὸς τοιούς παρακαλεῖν τὴν διεσπείσαντας, ὅπλα εὐχυρά μὴ τίθιναι. οἷον ᾧ εἰπὼν ὅτι ἡ τιτρώσκει ὡς ἐπὶ τῷ ὄντων ἐν πολέμοις, εἴπω εὐχυρον τίθῃσιν. ἐκόντως δὲ τίθῃσι καὶ ἡ τίθῃσι. δηλοῦν τὸ αἰετῶν ταῦτα γίνεσθαι ἐν τοῖς πόλεμοις. αἰετῶν δὲ ἀπερῶντες εὐχυρά τίθῃσιν.

452. Τροπαῖον. | Οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ ἀποσπᾶν. οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσιν. ὡς παρὰ τὴν ταύτην ποιητῇ ἐν Θισμοφοριαζέσαις, Γυναικες σὺν ἀρέτῃ καὶ πολλῇ βοῇ εἰσεσθε καὶ τροπαῖον, καὶ οἶμαι κατ' ἀναλογίαν τὴν τοῦ μάχης παρὰ σφισι τὴν τοῦ προφύλαξ ὡς ἀπὸ τῆς τρίτης τὸ τρίταιον, καὶ ἀπὸ τῆς ἑρᾶς τὸ ἑρᾶιον. ἔστι δὲ τροπαῖον ὃ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἵποιν, τοῖχον ἢ λίθον μέγαν ἰσάντες, καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ ἢ κατὰ τὴν ἀντιπάλαν ἔργα διδράσκουσιν. οὐκαλῶν δὲ τροπαῖον διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τὴν ἐχθρῶν γιγνῶσθαι.

Γε. Γρίζειν ὃ καὶ πολυμῶτος ᾧ χειρουργαῖς
Ἐπ' αὐτορρώσθαι δεινὰ δ' ὄντων εἰλημυγῖον;

Χρ. Σὺ δέ, ὅτι χέμης ἀπολυμῖναι τί λαιδο-
ρεῖ 455

Ἡμῖν προσελθῖς, ἔθ' ὅτις ἀδακμῖναι;

Γε. Οὐδὲν γὰρ, ὅτι πρὸς ἡμῖν διδῶν νομίζε-
τον

Ἀδικεῖν με, ἢ Πλῦτον ποιεῖν πειρωμένον

Βλέψαι πάλιν; Χρ. Τί ἐν ἀδικῶνι τυτὸ σε;

Εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομαι ἀγαθόν; 460

Γε. Τίδ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἔξαιρον;

Χρ. Ὅτι;

Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Πε. Ἐμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον

Κακὸν ἐργάσασθαι μέζον ἀνθρώποις; Χρ. Ὅτι;

Εἰ τυτὸ δρῶν μέλλοντες ὀπιλαδοίμεθα. 465

Γε. Καὶ μὴν ὧς τέτε σφῶν ἐνέλω δύναι
λόγον

Τὸ πρῶτον αὐτῷ καὶ μὴ ἀπορήνω, μόνον

Ἀγαθῶν ἀπάντων ἔσαν αἰτίαν ἐμέ

Ἵμῖν,

ΣΧΟΛΙΑ.

453. Ὁ καθάρματα. | Καθάρματα εἰλόγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσει
λιμῶν τῶν, ἢ τῶν ἐτίρας νόσων θυμῶν τοῖς θεοῖς. τυτὸ δὲ τὸ ἔθος
καὶ παρὰ Ῥωμαίοις ἐπικράτησε, λέγεται δὲ καὶ καθαρισμός.

455. Τί λοιδορεῖ; | Τὸ λοιδορεῖσθαι παθητικῶς δοτικῇ σιωτῇ
συντάσσεται, ἐμφητικῶς δὲ αἰτιατικῇ, εἰ καὶ τινες ἀγνοῦντες λοιδορεῖς
ἐσταυρῶν γράφουσιν τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ προσελθῆσα συνάπτοντες.

465. Δρῶν μίλλοντες. | Ἀντὶ τῆς εἰ μίλλοντες ἐκβαλεῖν σε ἐπιλα-
δοίμεθα. μίγα κακὸν πρᾶτορ μὲν τότε, εἰ τυτὸ δρῶν μίλλοντες, τὸ
ἐκβαλεῖν σε, ἐπιλαβοίμεθα. ἄλλως. οἱ παλαιότεροι ἔλεγον, ὡς φησι
δράσασθαι κακὸν ἀντὶ καλόν, ἢ εἰ καὶ ἢ ἀπέρχεται.

467. Τὸ πρῶτον αὐτῷ. | Τὸ αὐτῷ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τῆς ἐσταυ-
ρῶν.

Paup. Etiam mutire audetis, ô piacula,
In ipso facinore indigno deprehenfi?

Chr. Tu verò pessimè perdita quid convitiaris 455
Nobis, huc accedens, cum ne tantillum quidem injuriæ
passa sis?

Paup. Nihilne ergo, per deos immortales, censetis
Injuriæ mihi inferre vos, cum Pluto conemini
Visum rursus restituere? *Chr.* Quid tibi igitur ideo fa-
cimus injuriæ,

Si omnibus mortalibus bonum præstemus? 460

Paup. Quid autem vos boni excogitare potestis? *Chr.*
Quid?

Te primùm, ejectâ è tota Græcia —

Paup. Ejectâ me? & quodnam putatis
Malum majus inferre mortalibus vos posse? *Chr.* Quod-
nam!

Hoc scil. fi, quod facturi sumus, ejus obliviscamur. 465

Paup. Atqui de hac re vobis rationem proferre volo
Hic primum, & si fane ostendero solam
Bonorum omnium causam esse me

Vobis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1α. ἡ σύναξις τῷ τέτῳ, ὃν ἢ ἀεὶ αὐτῷ τέτῳ, ἐν παραλλήλῳ τὸ αὐτό.

468. Οὖσαν αἰτίαν ἐμέ. | ἴσιόν ἐστι ἡ Ἀττικὴ ἐκείνη ἥτοι ἐν ἀρχῇ γίνεται ὡς τὸ ὅπως μὴ ποιήσης τόδε, νομίζω ἔχοντες τὴν σκόπῃ, ἢ ἐν τῷ τέλος ὡς ἐχθρὸν τὸ ἐν νεφέλαις. Τὸ δὲ μὴ κυλῖν οἰκοθεῖν ἰληθῶν ἐμέ τ' ἀποδοαίμενοι ἔχοντα. κακίῃ γὰρ νοεῖται ἔχοντες τὸ ἐγκαίον. ἢ ἐν τῇ μίση ὡς τὸ παρ' Ὀμήρου. Ἀλλ' εἰ μὴ δάσκει γίρας μεγαθύμοι Ἀχαιοί, λείπε γὰρ τὸ παύσομαι ἢ ἡσυχάσω. καὶ Θεκυδίδη καταρχὰς τ' τρίτη τ' συγγραφῆς, Καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἢ πῦρ. εἰ δὲ μὴ Μιτυληναίοις εἰπεῖν ταῦς τε παραδέναι καὶ τείχεα καθελεῖν. τὸ δὲ χῆμα καλεῖται ἀναισθητότερον. ὃ καὶ τὸν Ἀριστοφάνους

Υμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶνται ὑμεῖς. εἰ ᾗ μὴ,
Γοιῖτον ἤδη τῷθ', ὅ, τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ. 470

Χρ. Τεπὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μαρρωτάτη, λέγειν;

Πε. Καὶ σὺ γε διδάσκεις πάνυ γὰρ οἷμαι ῥα-
δίως

Ἄπανθ' ἀμαρτάνοντα σ' ἀποδείξειν ἐγώ,

Εἰ τὲς δικαίαις φῆς ποιήσῃν πλεούεις.

Βλ. Ὡς τύμπανα καὶ κύφωνες, ὅν' ἀρήξετε;

Πε. Οὐ δ' εἰ χετλιάζῃς καὶ βοᾷν, πρὶν ἂν μά-
θῃς. 476

Βλ. Καὶ τίς δύναται ἂν μὴ βοᾷν, ἰὲ, ἰὲ,
Τοιαῦτ' ἀκέων; Πε. Ὅς τις ὅστιν δὴ φρονῶν.

Χρ. Τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
Ἐάν γ' ἀλῶς. Πε. Ὅ, πῃ σοι δοκεῖ. Βλ. Κα-
λῶς λέγεις. 480

Πε. Τὸ γὰρ αὐτὸ γ' ἂν ἡτῖάδε καὶ σφῶ δ' εἰ
μαθεῖν.

Βλ.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐχρήσατο. ἐ γὰρ ἀποδίδωκε τὴν σύνταξιν ἐνταῦθα. ἔδῃ γὰρ εἰπεῖν,
καὶ μὴ ἀποφῆναι μόνον ἐμὲ ἀγαθῶν ἔσσαν αἰτίαν, ἐάσατε. εἰ δὲ μὴ,
ποιεῖται ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

475. Ὡς τύμπανα. | Τὸτό φησιν ὡς τῇ πινύας τῇ τοιούτων ἀξίας
ἔσης. τύμπανα ξύλα, ἐφ' οἷς ἐτυμπάνιζον, ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ
τιμωρία, ἢ βασίρα παρὰ τὸ τύπην. ἦγον ξύλα οἷς τύπονται ἐν
τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωρέμενοι. κύφων δὲ δισμός ἐστι ξύλον. ὅ
οἱ μὲν κλοιὸν ὀνομάζουσιν. οἱ δὲ καλίον. ἔθην καὶ ὁ πομπρὸς ἀνθρω-
πῶν κύφων. τάσσι δὲ καὶ πᾶσι τῷ δουλεύον καὶ ὀλεθρίον. καὶ
κυφονισμός ἐπὶ τῇ τιμωρίᾳ. Ἀρχίλοχον δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ
ὀλεθρῖον. εἴρη δὲ κύφων παρὰ τὸ τὲς δισμίας ἀναγκάζειν κύ-
φην, διπλῶς ἅμα κολαζομένης, τῇ τε τοῦ τραχήλου πίσει, καὶ τῇ
μυδαμῶς ἀνάνυφιν δύνανται. ἢ ἄλλως. ξύλα ἐστὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τὲς
τίοντας τῇ καταδίκῃ, ἵνα μὴ ἔρρασιν ἀνακύναι. καὶ γὰρ τῇ κρινό-
μενοι ποιοῦσι κύφην.

479. Τί

Vobis, vosque mei beneficio vitam agere — fin minus,
In me statuite demum quicquid vobis visum fuerit. 470

Chr. Hocceine, tu impurissima, audes dicere?

Paup. Tu modo ausculta paucis. perfacile enim
puto,

Te toto cœlo aberrare, me demonstraturam,

Si justos te divites redditurum aias.

Bl. O fustes ac numellæ, non mihi opem fe-
retis? 475

Paup. Haud æquum est indignari atque vociferari pri-
usquam rem didiceris.

Bl. At quis potest non exclamare, heu, heu,
Cum hæc audiat? *Paup.* Quicumque recte sapit.

Chr. Quam autem tibi multam irrogabo litis no-
mine,

Si condemneris? *Paup.* Quamcunque tibi lubet. *Bl.*
Pulchrè dicis: 480

Paup. Eandem enim, si vincamini, & vos sufferre
opus est.

Bl.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

479. Τί δὴτά σοι τίμημα. | Ἐπίσταν ὃς εἰσὶν ζημίαι τοῖς
ἀλλοῖς ἢ χρεήματα καταβολῆς, ἢ τι τοιούτων. τῇ δίκῃ ἢ τιμωρίᾳ.
ἔτις ὃς τὸ τ' ἤτις ἢ δὴ πρόσμιον, ὁρίσμενον ὑπὸ τ' κρινόμενον.

Τῇ δίκῃ. | Ἦγεν τῇ κρίσει ἢ τῇ ὀφειλομένη σοι τιμωρίᾳ. Ἦγεν
ἐπὶ δὴ ὀφειλόμενον εἰς δίκην δῦναί σε, εἰαν ἡτήθῃς, τίνα κόλασιν
ὑποχῇς. ἔτις ἢ ἢν πάλαι τοῖς δικαζομένοις γράφειν πρὸς τ' κρίσεως
ὡς τιμωρίαν ἡτήθῃς δίκῃ, εἴτα ἢ ἐπιγράφειν, ταῦτίςιν ἐπὶ τῇ προ-
τίμῃ γραφῇ, καὶ τῷτο γράφειν ὡς καὶ τοιάνδε τιμωρίαν ἢ βίαι τυχόν
ἀφαίρεισιν ἢ κεφαλῇς.

481. Τὸ ὃς αὐτὸ εἰαν ἡτήθῃς. | Ἀπὸ τ' τὴν αὐτὴν προσμίαν.
τῷτο δὲ θείλῃ εἰπεῖν, ὅτι ὅπερ ὁρίσαστε πρόσμιον, εἰαν ἡτήθῃς, τῷτο
ἡρίσας ὑμῶν ἡτήθῃς.

Βλ. Ἰκανὺς νομίζεις ὄντα θανάτους εἶκοσιν ;

Χρ. Ταύτη γ. τῶν ᾧ δὴ ἀποχρήσεσιν μόνον.

Πε. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τῷτο ἀετίζοντ'. ἢ τί
γ' ἂν

Ἐχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἐπὶ ; 485

ΣΧΟΛΙΑ.

482. Ἰκανὺς νομίζεις. | Ἀντὶ τῷ ἀρκούντας. ὁ ᾧ ἰκάων ὁ εἰς παραγινόμενος ἤρκεισε πρὸς τὴν ὁδὸν.

483. Ἀποχρήσσει. | Ἀπόχρη ἐπὶ εὐσεβῶν ἀντὶ τοῦ ἀρκούντος εἰς, καὶ ἀποχρήσσει δίκην ἐπὶ θυλακῶν, ἀντὶ τοῦ ἀρκούντος ὑπάρχον, καὶ ἐπὶ μείλῳτος ἀποχρήσσει ἀντὶ τοῦ ἀρκούντος γινώσκεται,

484. Τῷτο

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῷ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝῃ ΠΕΜΠΤῃ.

ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΤΑΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ,
ΠΕΝΙΑ.

Ἄλλ' ἤδη χρῶν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ
νικήσετε τλωδὶ,

Ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μελαγκὸν δὲ εὖ
δώσετε μηδέν.

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

486. Ἄλλ' ἤδη χρῶν τι λέγειν. | Κομμάτιον εἰς δύο εἶχον, ἢ τριῶν, ὅδε ποτε δι' ὑπερβάλλει εἰς τὸ τρίτον. τὸ ἢ ἐξῆς, χρῶν λίγην ὑμᾶς ἀντιλέγοντας. τὸ δι' μέτρον ἀναγκαιτικὸν τετραμέτρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν. διχεται δὲ τὸ ἀναγκαιτικὸν κατὰ πάσας χώρας ἀνάγκαισι, σποδῶν, καὶ δάκρυλον παρὰ ταῖς δραματοποιεῖς, σπανίως δὲ καὶ προκειλυσματικόν. ἄλλως. ἄλλ' ἤδη χρῶν τι λέγειν. μῦθους διπλῆς ἀμειβομένης ὡς εἶχον ἀναγκαιτικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, ὅν τιλούται. Τῶν δὲ τῶντας ὅ ἀνθρώπων ἀρ-
πάζει

Bl. Satin' scilicet putas mortes viginti?

Chr. Huic nempe : nobis autem sufficient duæ tantum.

Paup. Effugere non potestis, quin hoc fit vobis faciundum ; nam quid

Poterit quisquam mihi justè dicendo opponere ? 485

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

484. Τὺτο πρᾶτ' οὐτις. | Ἀντὶ τῷ ἀποθανόντις. ὅς κ' ἂν φησιν ἀποβᾶλοιθε ἀποθανόντις. ἀντὶ τῷ ταχίως ἀπελθόντις τελευτήσατε. ἢ ἢ νικᾶσθε, ἐπεὶ δίκαιοι εἰσι. ἄλλως. ὅς κ' ἂν μοι φησι νικᾶσθε. ἵαν δὲ νικᾶσθαι ἐχ' ὑπάρχει δίκαιοι.

A C T U S S E C U N D I
S C E N A Q U I N T A.

CHORUS, CHREMYLUS, BLEPSIDEMUS, PAUPERTAS.

Cho. **A**T jam opus est ut aliquid argutum profertis, quo vincatis hanc,

Rationibus illi obfistentes, nihilque remissum admittatis.

Chr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πᾶσι πρὶν καὶ καταβῆναι. καλεῖται δὲ τὺτο τὸ μέτρον Ἀριστοφάνει, διὰ τὸ κατακίρως αὐτὸν τέτρω χρέσασθαι, ὃ μὴν εὐρηκίαι πρῶτον. ἐπὶ καὶ παρὰ Κρατίων καὶ πρὸ τέτρω παρ' Ἐπιχάρμου καὶ Ἀριστοφάνει τῷ Σιλύωντι Ἐπιχάρμου πρὸς τὴν ὥς Ἡφαισίῳ φησὶ τέτρω τινὰ τῷ μέτρῳ μνημονεύεται γεγραμμένα. ἐπὶ ταῖς ἀποδείξεσι τῶν συζημάτων παράγραφον. ἐπὶ δὲ τῷ τέλος τῶν εἰχῶν διπλῇ ἔξω ἰνδοκία.

487. Μαλακὸν δὲ εὐδᾶσθε μηδὲν. | Ἡρόδοτος ἐν Θάλειᾳ. Τὰς δὲ θηλάς ἀναμιμνησκομένης δὲ ἔλπει τέκνον, εὐδιδόναι μαλακὸν εὐδὲν.

Χρ. Φανερὸν μὲ ἐγὼ γ' οἶμαι γινῶναι, τῷτ'
 ἔϊ) πᾶσιν ὁμοίως,
 Ὅτι τὲς χρηστὲς τῇ ἀνθρώπων δὲ φρεσίν, 490
 εἰς δίκαιον.

Τὲς ὅ πονηρὲς καὶ τὲς ἀδίκαι, τέττων τὰναντία
 δῆπευ.

Τῷτ' ἐν ἡμεῖς ὀπιδυμένους, μόλις δὲσμεν ὡς
 τε γυνάξ,

Βέλημα χαλόν, καὶ γυναιόν, καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν
 ἔργον.

Ἦν γὰρ δὲ Πλούτῳ νυκτὶ βλέψη, καὶ μὴ τυφλὸς
 ὢν ὡς εἰποῖτο.

Ὡς τὲς ἀγαθὲς τῇ ἀνθρώπων βαδιῖται, καὶ
 ἀπολείπει,

Τὲς ὅ πονηρὲς καὶ τὲς ἀδίκαι φάξεται. καὶ τα
 ποιήσῃ 495

Πάντας χρηστὲς καὶ πλαστύντας δῆπευ, τὰ τε θῆα
 σείοντας.

Καί τοι τέττω τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἔξολε
 πότ' ἄμεινον;

Βλ.

ΣΧΟΛΙΑ.

492. Βέλημα καλόν. | Βέλδωμα μὲ τὸ ἴδιον. βέλημα δὲ ἔ
 δημοσίῃς ἢ γνώμῃ, καὶ τοι ἐν τοῖς παλαιοῖς ἔ
 Σοφοκλείῳ ἀντι-
 γράφον, Ἡ καὶ τὸ βέλημα ὡς ἐπ' Ἀργείοις τὸ δὲ ἦν, εὔρηται, ἐπὶ
 βέλδωμα. ἐν δὲ τῷ ὡς γινώσκ, παραπληρωματικὸν κίπται τό
 τι, ὡς καὶ ἐν τῷ οἶόν τι. τὸ δὲ βλέψη καὶ μὴ τυφλὸς ὢν ὡς εἰποῖτο,
 θηλοῖ ἐν παρακλήσει ταῦτόν σημαίνει. τὸ δὲ βαδιῖται καὶ φάξεται
 ἐ μόνον Ἀιολικὰ εἴτε Δωρικὰ, ἀλλ' ἤδη καὶ Ἀττικὰ. τὸ δὲ
 δῆπευ βεβαιωτικόν. τὸ δὲ τὲς δὲ πονηρὲς καὶ τὲς ἀδίκαι, δις ἐνταῦθα
 εἴρη) διὰ τὸ καίριοι. κίπται δὲ καὶ μετ' ὀλίγα, τὸ δὲ τέττω, ἢ
 μὲν ἀρσενικόν, ἔ
 χρῆσται ἀνθρώπων. εἰ δὲ ἐδῆτρον, ὢν εἰ πάχυσιν
 αἱ χρῆσται. τὲς δὲ τὰ θῆα σείοντας, ὡς ἐναντίας τοῖς ἀδίκαις
 ἔ
 εἶπετο

Cbr. Manifestum equidem scitu hoc conseo esse ex æquo omnibus,

Vempe quod æquum sit ut probi secundis rebus utantur :
 ðcelerati autem & impii his scilicet contraria *ferant*. 490
 Huic igitur rei nos animum adjicientes, ægre tandem,
 quo fieret, excogitavimus

Rationem honestam ac generosam & ad quodvis opus
 utilem.

Nam si Plutus jam viderit, neque cæcus oberraverit,
 Ad bonos homines proficiscetur, nec illos deseret :
 ðceleratos autem ac impios fugiet ; sicque dehinc red-
 det 495

Omnes probos atque divites planè pietatífque cultores :
 Atqui hoc *consilio* quis humano generi melius excogitare
 queat ?

Bl.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἦτο εἰταῦθα δὲ ὅρα τὸ σίβοντας, νῦν μὲν λαχθὲν ἐν ἐργατικῷς,
 παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον τὰ πλείω παθητικῷς. τὸ δὲ πάντα χρηστὸς,
 ὅτι οἱ πολλοὶ τὰς ἀγαθὰς ἰδόντες διὰ τῆτο εὖ πράττοντας, ἰδη-
 λήσους τὴν πρότερον ἀφάντη βίον μετακτεταῖν ἐπὶ τὰ ἀμείνων, ἵνα δὲ
 αὐτὸ τῆτο εὖ πράττουν. τὸ δὲ καὶ τοὶ τῆτε τίς ἂν ἐξυφάνει
 πότ' ἀμείνων, ἐπικριτικόν ἐστι χῆμα δὲ ἐρωτήσεως ἀναιτιφύτης
 βέλαιον, ἐν ᾧ τὸ, τίς, ταυτὸν ἐστι τῷ ἑδῶς. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις
 μυμηχῶ φαίνεται. τὸ δὲ ἀνῶτα, ἢ ὡς εἴπω ἔχει τὴν πρόθεσιν, ἢ
 ὁλοτικόν ἐστι ὅτι πολλὰς ἐρωτᾷ. εἰταῦθα δὲ σημαίνει ὅτι ἔσθ'
 τοῖς ποιηταῖς ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι καθ' ὅς οἰσται τις, ἀντιλογίαν
 ἐν τῷ πῶς, παρὸν πρόσωπον φιλικὸν ἀπακρινόμενον τὸ ἀρίστων
 τῷ ἐρωτᾷ, ὡς καὶ εἰταῦθα ὁ Βλαψίδης ποιῶ. διδὼς γὰρ μὴ
 ποτὶ ἢ Πανία πρὸς τὴν ὅτι Χρεμύλῃ ἀπαντήσῃ ἐρώτησιν, ἀπακρινέ-
 ται αὐτὸς τὸ δοκῶν τῷ Χρεμύλῃ. ἐν δὲ τῷ κακοδαίμονιαι τ' ἔτι
 μᾶλλον, δοκῶ χεῖρον μανίας ἢ κακοδαίμονία εἶναι. ἴσως δὲ καὶ
 ἐπιδορωτικῶς αὐτὸ εἴηται, ὡς τὴν κατὰ βίον ἀταξίαν, μανία μὲν
 ὡς ἂν εἰκνύων. δυσδαίμονία δὲ μάλιστα.

Βλ. Οὐ τις ἄν, ἐγὼ σοι τέττα μάρτυς· μηδὲν
παύτῳ γ' ἀνερώτα.

Χρ. Ὡς μὲ γὰρ τοῦ ἡμῖν ὁ βίβλ. τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἀλλάσσεται.

Τίς ἂν ἐχ' ἡγοιτ' εἶν' ἡ μάχην, κακοδαίμονιαν τ'
εἴτι μάλλον; 500

Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλατύσι πε-
τηροί,

Ἀδίκως αὐτὰ ἐξυμνεζόμενοι. πολλοὶ δ' ὄντες πα-
ρὰ χρῆστοι,

Πράττεισι κακῶς, καὶ πεινώσι, μὲν σὺ τε ταῖς παλαιο-
σι σιμῶσι.

Οὐκ ἔν ἐῖναί φημι, ἢ παύσει ταῦτ', ὡς βλέψῃ
ποτ' ὁ Πλούτος,

Ὅδον, ὡς τιν' ἰὼν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν
μειζῶ πορίσειεν. 505

Πε. Ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶς· ἀνθρώπων ἀναπα-
σθέντ' ἐχ' ὑγιαίνειν,

Δύο περὶ σβύτα, ξυμδιασώτα τῷ ληρεῖν καὶ παλαιο-
παίειν·

Εἰ τῷτο γήλοισθ', ὅτι πορθεῖθ' ὑμεῖς, ἔ φημι· ἀν-
λυπτελεῖν σφῶν.

Εἰ

ΣΧΟΛΙΑ.

504. Οὐκ ἔν ἐῖναί φημι. | Ὁ νῦν, ἔκπν ἐπιλύσι ταῦτα ὁ Πλῦ-
τος ἢ ποτε βλέψῃ, φημι εἶναι ὅδον ἢ τιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγα-
θὰ ἂν μείζον πορίσει. κακόματρος δὲ ἔστος. ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ ἁμαρτία.
ὁ δὲ νῦν δῆλος. ἔκπν εἶναι φημι ὅδον ἐτέρα, ἢ βαδίσας τίς ἀγα-
θόν τι τοῖς ἀνθρώποις ἐργάσει. λέγει δὲ ὅτι δὲ τὸ Πλῦτον ἀπο-
βλέψαι ποιῆσαι. ἰὼν δὲ τις προδείη τὸ καὶ ἔσθ' ἢ φράσις. ἔκπν
ἢ βλέψῃ ποτ' ὁ Πλῦτος, φημι εἶναι ὅδον ἢ τιν' ἰὼν, παύσει
ταῦτα καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ μείζον πορίσει. ἄλλως. τὸ ἔκπν,
ἀποφαντικὴ

Bl. Nemo proflus, ea de re me tibi ipse testem *dabo*.
nequid hanc interroga.

Chr. Nam, ut nunc dierum nobis mortalibus vita instituitur,

quis non insaniam illam esse putet vel potius furiis excitatam dementiam? 500

ulti enim mortalium ditescunt, qui sunt scelerati
et injuriam congestis *opibus*: multi autem apprime
probi

iferè vitam exigunt, & fame premuntur, ac tecum plerumque degunt.

Quin ergo viam *unicam* esse aio, quæ finem his imponet,
si viderit tandem Plutus,

quam si *viam* infistat, multo majora hominibus bona
fuppeditare poterit. 505

Paup. At, ô facillime omnium mortalium persuasi
nequid fani sapiatis,

huo vetuli, nugarum ac delirii consortes!

loc si contigerit, quod cupitis vos, minime vobis id
profuturum affirmo.

Si

Σ Χ Θ Α Ι Α.

ἰσχυρικῶς εἶπεν ὅτι ἐκ βλάβης ἡ Πλούτος, καὶ παύσει τὴν Πενίαν, καὶ καταδικασθεὶς αἶψα. τὸ δὲ ἐξῆς. ἔκπρην εἰπὼν φησὶ ὁδοὺ ἢ τινα ἢ τὸ Πλῆτος βλάβη ταύτῃ, καὶ τὰ ἀγαθὰ μείζω πορίσσει τοῖς ἀνθρώποις. ὡς αὖτε, οἱ γράφοντες φησὶ δίχα τῆς ἀρετῆς τῆς, τοῦ μείζω τῶν μίτρων δοκῶσιν ἢ μάλα ἀκριβοῦς. τὸ γὰρ ἐξῆς ἔστω. αἱ. ἔκπρην εἰπὼν φησὶ ὁδοὺ ἢ τινα παύσει ταῦτα ἢ βαδίσας τις γὰρ τοῖς ἀνθρώποις πορίσσει. ἢ δὲ εἶπεν, ἢ βλάβη πάσῃ ὁ Πλῆτος, οἱ ποδοὶ δὲ λαμβάνουσιν ἔχοντες γὰρ πρὸς τὸ φημί. ἔκπρην παύσει ταῦτά ποτε ὁ Πλῆτος ἢ βλάβη. φησὶ γὰρ εἶπαι ὁδοὺ, ἢ τινα ἢ πορίσσει τοῖς ἀνθρώποις μείζω ἀγαθὰ.

508. Εἰ τῆτο γίνονται. | Εἰ γὰρ ὁ Πλῆτος βλάβη πάσῃ, διανέμει τ' ἴσων ἑαυτὸν πᾶσι δημοσίου, ὅσα οἶδεν ἢ Πενίαν τὴν Χρημύλην ἡμέλῃ καὶ τὴν τῆς Πλῆτος. ὅτι πρὸς μόνους τὰς δικαίους ἔχει.

Actus II.

Δεσφαι τ'

510

Δεσφαι,

τ' τρ

Δεσφαι,

Δεσφαι

515

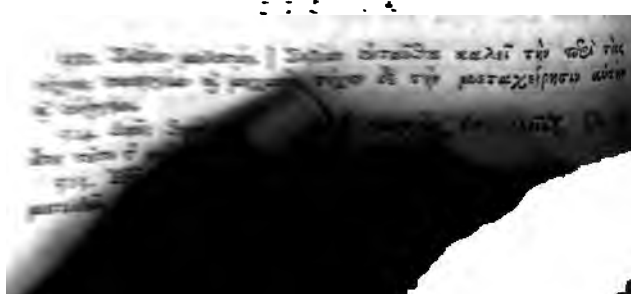
Δεσφαι

Δεσφαι

Πε. Τis δ'

Χ. Κερσάρη

Εμπορθη

enim Plutus rursum videat seque ipsum ex æquo distribu-
 buat,

æque artem neque scientiam exercebit hominum 510
 quisquam: utrisque autem his per vos sublati, quis
 vult libenter

arariam tractare, aut naves compingere, aut futorem
 agere, aut rotas fabricare,

ut coria incidere, aut coquendis lateribus operam dare,
 aut lavandi munus obire, aut pelles tingere,

ut terræ solum aratris frangens fructum Cereris demet-
 tere,

vobis liceat otiosis vivere, hæc omnia despectui ha-
 bentibus? 515

Chr. Nugaris admodum; hæc enim nobis omnia,
 quæcunque jam enumerasti,

ficient servi. *Paup.* Unde ergo servi tibi erunt?

Chr. Mercabimur scilicet pecuniâ. *Paup.* At pri-
 mum quis erit qui vendat,

um ipse pecuniam habeat? *Chr.* Lucrandi avidus ali-
 quis

Mercator

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πρὸς τὸ ἐθέλει τίς, ἔχει τὴν δύναμιν. διότι δὲ πιστεύ-
 ομεν τίθεται τὴν δὲ τῶν τεχνῶν ἀπαρίθμησην προίταξαι, ἀλλὰ
 τὸ τέτατον. οἱ δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὸ πρὸ ἐξ ἁγώνιστος,
 ἔσθ' οὐ λαμβάνοντες σὺν ἰσθῶς οἰόνται.
 ἁπλοῦς. | Ἀπὸ τῆς κατὰ λόγον. Ἀπὸ τῆς ἡ φράσις καὶ τὸ
 καὶ φωνῆς φωνῆς. καὶ φωνῆς φωνῆς. καὶ φωνῆς φωνῆς.
 καὶ φωνῆς φωνῆς. καὶ φωνῆς φωνῆς. καὶ φωνῆς φωνῆς.

Εἰ γὰρ ὁ Πλῦτος βλέψει πάλιν, διανείμει τ'
ἴσον ἑαυτὸν,

Οὐτε τέχνῳ ἂν τῷ ἀνθρώπων, ἔτι σοφίαν με-
λετᾷ 510

Οὐδείς, ἀμφοῖν δὲ ὑμῖν τέτοιον ἀρανιῶνται,
ἐδελήσεται

Τίς χαλκίδειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ράπτειν, ἢ τρυ-
χοποιεῖν,

ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλυνθαργεῖν, ἢ πωλῶν, ἢ
σκυτοδεφεῖν,

ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Διὸς δι-
είσαοθαι;

ἢ ἔξῃ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τέτων πάντων ἀμ-
λῦσιν; 515

Χρ. Λήθον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάντ'
ὅσα νυκτὶ κατέλεξας,

Οἱ θεράποντες μοχθήσασιν. Γε. Γόθεν οὕτω ἔξῃ
θεράπονται;

Χρ. Ὡνησόμεθ' ἀγροῖς δέπκ. Πε. Τίς δ'
ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,

Ὅταν ἀργύριον ἀκκεῖν ἔχῃ; Χρ. Κερδαίνει
βελόμηνός τις

Ἐμποροῦ,

ΣΧΟΛΙΑ.

510. Σοφίαν μελετᾷ. | Σοφίαν ἐνταῦθα καλεῖ τὴν σοφίαν τῆς τέχνης πανουργίαν ἢ μηχανὴν, τέχνην δὲ τὴν μεταχρήσιν αὐτῇ ἢ ἐνέργειαν.

514. Διὸς δεῖσαοθαι. | Ἀντὶ τοῦ γεωργὸς ἐπιμελεῖσθαι. ἤδη τὸ ἔπος τὸτο τὴ μύησης κωμωδίας ἔχει.

515. Ἐξῃ ζῆν ἀργοῖς. | Πρὸς τὸ ἀνώτερον. τίς ἐδελήσεται τέχνην μεταλθεῖν, ἢ ἐξῃ ὑμῖν ἀργοῖς ζῆν τέτων ἀμειλῶν. ἄλλως τὸ

enim Plutus rursum videat seque ipsum ex æquo distribu-
 buat,

eque artem neque scientiam exercebit hominum 510
 quisquam: utrisque autem his per vos sublati, quis
 vult libenter

arariam tractare, aut naves complingere, aut futorem
 agere, aut rotas fabricare,

ut coria incidere, aut coquendis lateribus operam dare,
 aut lavandi munus obire, aut pelles tingere,

ut terræ solum aratris frangens fructum Cereris demet-
 tere,

vobis liceat otiosis vivere, hæc omnia despectui ha-
 bentibus? 515

Chr. Nugaris admodum; hæc enim nobis omnia,
 quæcunque jam enumerasti,

efficiunt servi. *Paup.* Unde ergo servi tibi erunt?

Chr. Mercabimur scilicet pecuniâ. *Paup.* At pri-
 mum quis erit qui vendat,

num ipse pecuniam habeat? *Chr.* Lucrandi avidus ali-
 quis

Mercator

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ ζῆν, πρὸς τὸ ἐθέλῃσι τίς, ἔχει τὴν δύναμιν. διότι δὲ μετα-
 αὐτὰ μὲν τίθεται τὴν δὲ ἢ τεχνῶν ἀπαρίθμησην προέταξε, ἀφ'
 οὗ ἀπὲς τὸ τέλει. οἱ δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὸ πρὸ ἐξῆς λέγοντες,
 σκοπῶσι ἔχουσι λαμβάνοντες εὖ καὶ ἐρῶς οἶονται.

516. Λῆρον ληρῖς. | Ἀπὸ τῆς κατὰ λῆρον. Ἀττικῇ ἡ φράσις καὶ τὸ
 ἡμεῖς. ὡς τὸ μανίαν μανίη. καὶ φυγὴν φεύγῃς. καὶ ἕως ἐφ' ὃν τῶν
 ῥήματι ἐπαγί) τὸ δὲ τὰ πράγματός ῥήμα, ὡς τὸ ὕψος
 εἰς εἰς, καὶ φυγὴν φεύγῃς.

520. Ἐμπορος

Ἐμποροῦ, ἦσαν ἐκ Θετταλίας ὧρα πλείων
ἀνδραποδιστῶν. 520

Πε. Ἄλλ' ἐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων ἐδὲς,
ἐδ' ἀνδραποδιστῆς,

Κατὰ τὸ λόγον, οἷον οὐ λέγεις, δήπου. τίς γὰρ πλε-
ονεῖ ἐδελέσθης,

Κινδυοδίον ὡς τὸ ψυχῆς τὸ αὐτοῦ, τὸτο ποῖ-
σαι;

Ὡς' αὐτὸς ἀρῶν ἐπαναχαιδεῖς, καὶ σιάνῳ τ' αὐτῷ
τε μοχθεῖν,

Ὀδυηρότερον τρέψεις βίοντον πολὺ τῷ νῦν. Χρ.
Ἐς κεφαλῶν σοι. 525

Πε. Ἐτι δ' ἐχ' ἔξεις εἴτ' ἐκ κλίνῃ καταδα-
ρθεῖν ἐν γὰρ ἔσονται.

Οὗτ' ἐν τάπησιν. τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐδελέσθης, χρυσὸς
ἐντὶ;

Οὕτε μύεσι μύεσαι σακτοῖς, ὁπόταν νύμφῳ
ἀγασθῶν.

Οὕτ'

ΣΧΟΛΙΑ.

520. Ἐμπορος, ἦσαν. | Ἐμπορος ὁ πραγματεύτης ἀνθρώπων.
κυρίως δὲ ὁ πωλὺν θάλασσαν, παρὰ τὸ πορὸς. πόρις δὲ κυρίως
ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ ἔμπορος ὁ ἔχων αἰετὸν ἐπιπρόιοντα πλεῖστον ἐκ
ματαφορᾶς τῆς ὑδατικῆς πόρος. διαβάλλοντες δὲ οἱ Θετταλοί, ὡς ἀν-
δραποδιστῆς καὶ ἄπιστοι. αἰετὸν γὰρ τὰ Θετταλῶν ἄπιστα, καὶ παροιμία φη-
σὶν. Εὐριπίδης. πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί. δὴλον δὲ
καὶ διὰ τὸ Ἰάσανος ὅς ἡνδραπόδισα τὴν Μήδην. ἀνδραπόδον δὲ ἔφη
ὁ πῦρ ὁ ἐν ἀνδράσιν. διὰ τὴν ὑποκρίμεν μύεσι τῶν ὅλων ὑποκρίται
γὰρ ὁ οἰκίτης τῶν δικῶν, καθάπερ ὁ πῦρ τῶν ὅλων σώματι.

Παρεὰ πλείων ἀνδραποδιστῶν. | Καὶ αὐτὸς παρεὰ ἀνδραποδιστῶν
λαβῶν. ἔρηται δὲ ἀνδραποδιστῆς παρὰ τὸ ἀνδρᾶς ἀνδραπόδιστος
ἔστι

ercator è Theffalia profectus à plurimis *ibi* plagia-
ariis.

520

Paup. At imprimis omnium nullus erit, ne plagia-
rius quidem,

cundum istam saltem rationem quam tu dicis. quis
enim locuples volet,

tæ propriæ discrimen subiens, hoc facere?

quare tu ipse arare coactus ac fodere, atque alios la-
bores perferre,

sulto miseriozem quam nunc vitam teres. *Chr. Quod*
in caput tibi recidat.

525

Paup. Præterea autem neque in lecto dormire pote-
ris (lecti enim non erunt)

neque in tapetibus (quis enim texere curabit, cùm au-
rum habeat?)

leque unguentis imbuere stillatitiis, quòum sponsam do-
mum duxeritis,

Neque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

γι πωλιῶ. ἄλλως. ἀνδραποδιστῆς ἢ μόνον τὸς ἐλδιόδευς δι' ἀπάτης
πάγων εἰς δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ τὸς δούλους ἀπὸ τῶ δουποτῶν ἀπο-
τῶν εἰς ἑαυτὸν ἐπι τῶ ἀπαγαγεῖν ἀλλοχῶ καὶ διαπωλῆσαι. διαδέλ-
πτο γὰρ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἢ μόνον τούτοις χαίροντες, ἀλλὰ καὶ
ἡγεῖταις.

523. Καθιδιώνει. ὡς τὴ ψυχῆς. | Ψυχὴ ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἐν τοῖς
ἰσχύοις ζώοις ψυχὴ, καὶ ἡ φύσις ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, ὅς τις τὴ
ῆς ψυχῆς γεγώς. ἤγει τὴ ἐμῆς φύσεως. ψυχὴ καὶ ἡ ἐν τοῖς φυ-
τῶ καὶ ἀπλῶς ἡ ζωή.

526. Καταδαρθῆναι. | Κατακοιμηθῆναι. κυρίως ὃ καταδαρθῆναι, τὸ
ἢ διρμασι κοιμηθῆναι.

528. Μύροις μυρίσαι σακίῳ. | Τοῖς ὕγροις καὶ χρισίμοις, πρὸς
στικασολὴν τῶ ξηρῶν.

Οὐθ' ἱματίων βαπτῶν διαπάνταις κοσμήσαι πο-
κυλομόρφων.

Καί τοι τί πλείον πλετεῖν δεῖ, πάντῃ τέτοι
δοπορεῖναι; 530

Παρ' ἐμῷ δ' ἔστιν ταῦτ' οὐ ποτα πάνθ' ὑμῖν, ὡς
δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ

Τὸν χειροτέχνῳ, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκάζουσι
κρίθημα,

Διὰ τὴν χρεῖαν, καὶ τὴν πέναν, ζητεῖν ὁπόθεν
βίον ἔξει.

Χρ. Σὺ γὰρ ἂν πορεύσαι τί διούσῃ ἀγαθῇ
πλην φάδων ἐκ βαλανείας,

Καὶ παρδαρίων ὑποπεινώνων, καὶ γεσιδίων κο-
λοσυρτῶν, 535

Φθειρῶν' ἀειθμόν, καὶ κινώπων καὶ φυλλῶν; ὅθι
λέγω σοι

ὑπὸ τῷ πλήθει, αἱ βομβεῖσαι ὡς τὴν κεφα-
λήν ἀνιῶσιν,

Ἐπεγείρουσαι καὶ φεράζουσαι, πεινήσεις· ἀλλ' ἐπα-
νίστω.

Πρὸς δέ γε τέτοις, ἀνδ' ἱματίεσσι μὴ ἔχειν ῥάκη
ἀντὶ τοῦ κλίματος

ΣΤΙΒΑΔΑ

ΣΧΟΛΙΑ.

529. Οὐθ' ἱματίων βαπτῶν. | Βαπτῶν γὰρ ἱματία φορεῖται ὡς
κυμφοῖς, πρὸς τὸ φαίνειν τεκμήριον οἶμαι τὴν βαφῆς. ὅτι ἔστιν ὅ
σοί φησι ποικίλα ἱματία ἐπὶ τῷ κοσμεῖν τὴν νύμφην.

530. Καί τοι τί πλείον πλετεῖν. | Τίς χρεῖα ἐστὶν ὅτι πλετεῖν, ὅτι
δοπορεῖται, ὡς χρήζεται;

534. Πλην φάδων ἐκ βαλανείας. | Φλυκταῖον. ἐκ βαλανείας ἢ,
ἀλλὰ τὸ τὰς πίνκτας ἀπερῶντας ἐνδυμάτων, ἀλλὰ τὸ ψυχρῶς ἐκ
βαλανείας καθύδην, καὶ ἐκ θέρμης ἢ ἀέρος ἀντὶς ἐξόντας παρὰ
χρήμα

eque vestium tinctorum multiformium sumptibus exornare.

qui quid juvat divites esse, dum his omnibus privati estis?

530

me autem hæc omnia in promptu vobis sunt, quorum indigetis: ego enim

piscem, velut domina, sedeo impellens,

opter egestatem ac penuriam, quærere unde victum paret.

Chr. Tūne quicquam boni præstare possis, præter pustularum è balneo *natarum*

t puerorum esurientium atque anicularum turbam: 535
edicularumque copiam & culicum ac pulicum? quam nec dicere possum

ræ multitudine, qui bombilando circa caput discruciant,

omno fuscitantes ac dicentes, Fame premeris, eja surge:

id hæc autem pro veste, centonem habere: lecti autem loco,

Stratum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡμᾶς προσκαλόντων φλυαίνας ποιῶν. Ἀποκρίσας τὰ ἐν τῷ πρὸς ἐρυθρήματα, ἢ ἐν ψύχῃς ἢ τὰς τύλῃς καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐν πυρὶ, ὡς τὸ πηλὸν ἀπὸ τοῦ αὐτεργαίου τῆτο παρόντων. τὸ πλὴν εἰς ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς χαρὸς, ἀλλ' ἀντὶ τῆς εἰ μὴ πρὸς τὸ, κοσμεῖται. ὅς ἐστιν ἡ φρυγανία συρομένη.

537. Αὐτὸ βομβῶσαι. Ἰδίως τὰς ψύλλας ἀφ' ὧν ἔσας, βομβῶ φησι. κοσμεῖται γὰρ μᾶλλον τῆτο ἴδιον. οὐλοῦν παραπληθεῖν τινὲς θηλυκῶς εἰρηλὶς ἀνθρώπων τὰς κόωντας, λεγούσι γ', ἀρσενικῶς γὰρ λέγονται, οἱ δὲ Δωριεῖς ἀρσενικῶς λέγουσι τὴν ψύλλαν. θηλυκῶς δὲ τινὲς τὴν κόωντα κατὰ τὰς Ἀττικὰς. ἡχῶσαι φησιν κόωντας, καὶ γὰρ ἡχῶσαι ἀνέπνικτο, ἢ ἀνέπνικται. εἰς γὰρ δὲ

H

ἀλλὰ

Σπιδάδα χροίνων, κέρων ματῶν, ἢ τὲς εὐδοκίαι
ἐγείρει. 540

Καὶ φορμὸν ἔχων ἀντὶ πύπτου σαφὲς ἀντὶ
ᾧ περσικεφαλαίς

Λίδον ὀμβρόδην πρὸς τῇ κεφαλῇ στείδῃ δὲ,
ἀντὶ μὲ ἄρτων,

Μαλάχης πτόρθος ἀντὶ ᾧ μάχης, φυλὴ ἰχθῶν
ράφανίδων·

Ἀντὶ ᾧ θράνης, σάμνε κεφαλῶν κατεαγῆτο·
ἀντὶ ᾧ μάχτας,

Γιδάκης πωλδρεῖν, ἐρρωγυῖαν καὶ παύτῳ; ἀρ
γε πολλῶν 545

Ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' ἀ
τίαν ἔσαν;

Γε. Σὺ μὲ εἰς ἐμὸν βίον εἰρηκας, καὶ πῶ
ζῶν δὲ ὑπεκρέσω.

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔπειτα πρὸς τὰς ψυχὰς ἀποδίδουσι. ἰδίως δὲ εἶπε τὴν ψυχὴν βορ
βειν. εἰς ᾗ προῖασι φωνή. κότωπας δὲ λέγει τὰς ἐμπόδας.

541. Φορμὸν. | Φορμὸς πᾶν πλεῖστον, οὐταῦθα δὲ τὸ ψιῖδιον.

542. Ἀντὶ μὲ ἄρτων. | Διηγοῖται ἄρτο· καὶ μάχα, ὅτι ὁ μὲ
ἄρτο· πάλαι μεμαλάκα, ἢ δὲ μάχα τῶν.

543. Ἰχθῶν ράφανίδων. | Ἀτίκως ράφανίδα ἢ ἡμεῖς ράφανοι.
πάλιν δὲ ράφανοι ἢ ἡμεῖς κρέμνιδες. ἐστὶ δὲ ράφανος παρὰ τὴν
ρῶδον φαίνεται. λόγος ᾗ ὡς σπέρματι δᾶττον ἄντιστον.

544. Ἀντὶ δὲ θράνης. | Θράνη, ὑποπόδιον. ὁ καὶ θράνης ἴσως
παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ πρὸς θράνη. ἔθνη καὶ θρανίτης. ἐτυμολογεῖ
ται δὲ παρὰ τὸ θροῖν ἄνω. ἢ παρὰ τὸ θροῖναι, ὅ ἐστι καθῆσθαι. τὸ
δὲ σάμνε δοκεῖ ἀρσενικῶς ἐρῆναι ὡς δηλὰ τὸ κατεαγῆτο, ὅ ἐστι
θράνη ὡς τὸ κλῶ. παρακίμνη ἤχα. ὁ μέσος ἦγα, καὶ οὐ δο
λὸς ἦγα. ὅθεν μεταχρῆσθαι ἰαγῶν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. ὅρα δὲ ὅτι σάμ
νε κεφαλῶν λέγει μεταφορικῶς τὸ ἄνω πρὸς τῷ σάμναι, ἔτι δὲ καὶ
πιδάκης πλῆθος τὸ ταύτης πλέγισον. εἰ δὲ σάμνε κεφαλῶν λέγει,
αὐτὸν αὐτὸ σάμναι τῷ, πῶς κρέμνιδες, παρὰ τῷ παρῶν. κεφα
λῆς

Scena V. . . P L U T U S .

99

~~Stratum~~ ~~janctum~~ cinnicibus oppletum, quod dormientes
fufcitet : 540

~~Et~~ ~~staream~~ habere, pro tapete, putrem : cervicalis au-
tem vice,

Lapidem ingentem capiti suppositum : pro pane autem,
vesci

~~Malvæ~~ germinibus ; pro ~~maxa~~ autem, foliis exilium ra-
phanorum ;

Pro sede vero, urnæ caput effractæ habere ; pro mactra
autem,

Dolioli latus & id diffusum quoque ? nunquid multor-
rum 545

Bonorum omnibus hominibus demonstro te causam esse ?

Paup. Tu quidem non meam dixisti vitam, sed men-
dicorum vitam indicasti.

Gbr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

ὡς ᾧ φῶρημα τὸ κρηδύμενον. ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἢ τῆς εἰρήνης
καὶ Ζωῆς λήγεται εἰρήνη, δηλώσῃ περὶ ὁ κομικός. τινὰ δὲ τῶν
ἐπιγράφων, ἀντὶ εἰρήνης κεραμίδι γράφεται.

Ἀπὸ δὲ μάκτρας. | Μάκτρα κατὰ τὴν παλαιὰν θύρα ἐπιμήκης
ὡς ἡ μάκτρα ταῖς ἐλπίσιν, ὅθεν καὶ γίνονται. παρὰ τὸ μάκτρα ὅτι ἡ
μάκτρα. ὅθεν καὶ μεμαγμένη προσηνται. καὶ ἡ μάκτρα γίνεται, πι-
νὰς δὲ πάντως δῶροι καὶ ἡ τοικύτη μάκτρα ἡ ἐν πιδάκῃ καὶ
ἐν αὐτῇ δόλου συμπεριχόμενα, ἀλλὰ διὰ τὴν γένεσιν τὴν πιδάκῃ ἐν τῷ
μάκτρα γίνεται. ὑποκοριστικῶς δὲ λήγεται ἡ πιδάκῃ. κατὰ τὸ
πιδάκῃ. ὅρα δὲ ἐν τοῖς προειρημένοις καὶ γῆρας πάσας ἐπαινε-
σθῆναι ἀπὸ τῆς ἀντὶ προβίσεως, τοῦτον ᾧ τὸ ἀντὶ ἰματίου, ἀντὶ
τάπητος, ἀντὶ προσκεφαλαίου, ἀντὶ ἄρτου, ἀντὶ μάκτρας, ἀντὶ
δάκρυς, ἀντὶ μάκτρας. ἔχῃ δὲ τι καὶ ἐπιμενῆς τὸ τοῦτον γῆρας,
ἐπειδὴ δὲ ὁ Χρημύλῃ καὶ πρὸς τὴν κλίβαν ἢ ἡ Πανία ἔπει καὶ τὴν
τάπητας καὶ τὰ μῦρα καὶ τὰ τυμφικὰ ἰματία. τὴν ῥηθῆσαι τῶν
καὶ τῶν φερμένων ἀντίθετο καὶ τὴν κακῶς οὐκ ὁδοῦτας κόρις καὶ τὸ δάκρυ,
παρὰ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὴν εἰς ἐπαύτησιν τῶν τῶν πινὰς κακῶν.

547. Ἰπικέρων. | Ἐφθίγξω, ἀνικέρων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κιδά-
ων ἢ τινος ἄλλου τοῦτον ὀργάνου. διήγοι δὲ πινὰς πινὰς. ὅτι
ἡ πινὰ μεμητηρημένη εἰς τὴν ἰσθμῶν, πινὰ τὰ χριώδη θηρῶν.

Χρ. Οὐκ᾽ ἄνθρωπος τῆς πτωχείας πενίαν, φαρμῶν
 εἶ) ἀδελφίω.

Πε. Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θερασυδὲς Διονύ-
 σιον εἶ) ὄργιον.

Ἄλλ' ἔχ' ὑμῶς τὸτο πέπονθε βίβλ'. εἰ μὴ Δί'.
 ἔδ' γε μέλλει. 550

Πτωχὺ μὲ γὰρ βίβλ', ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ὅτε μὴδὲν
 ἔχοντα.

Τὺ δ' ἔπεινῃ, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις
 ὡρσέχοντα.

Περίγινεσθαι δ' αὐτῷ μὴδὲν, μὴ μὲν τοι μὴδ'
 ἔπιλείπειν.

Χρ. Ὡς μακαρίτις, ὦ Δάματρί, τῆ βίον
 αὐτῆς κατέλεξαι.

Εἰ φειδόμενος καὶ μετρηθείς, κατελείψῃ μὴδὲ
 παρῆναι. 555

Πε.

ΣΧΟΛΙΑ.

παρὰ δὲ τὸ πένανθ' ὁ εἶναι ἀνεργῶν, εἴρηται, καὶ ὅτι τότε παρὶς τὰ
 χρεώδη. ὁ δὲ πτωχὸς, παρὰ τὸ πένανθ' ἅπτας.

549. Οἵπερ καὶ Θερασυδὲς. | Τὰ μὴ ὁμοίᾳ φησιν. ὡς εἰ τις
 λόγῳ Διονύσιον τῆ ἐξώλῃ τύραννον, εἰκέναι Θερασυδὲς τῷ Λύκῳ,
 ἀνδρὶ φιλοπόλιδι καὶ παντὸς κριτίῳ λόγῳ, ἀφ' οὗ τις τὰς ἐπιφανῆς
 αὐτῷ κατὰ τὴν πολυμίαν δίκας, καὶ διότι κατέλυσε τὴν τῷ λ τυ-
 ραννίδα. ὑπερθεῖ γὰρ ὅτι καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκπίπτον, μὲν ταῦτα Φυλὸν
 καταλαβόν, καθέλει αὐτὸς. ἄλλως. μὴ ποτε ἀξιωματικὸς καὶ ἀν-
 θρώπῳ. ὡς Στράτις ἐν τῷ κηρύτῳ. Διονύσιον δὲ ὁ μὲν τις φαί-
 νεται μαυρομήδῳ, ὁ δὲ ὡς εἰκέναι ἰχθυοπάλης. μὴ ποτε δὲ ἐπὶ τὴν
 ὄψιν ἀποσκοπῇ ὡς ὁμοίαν τὴν σφόδρα ἀνομοίαν, μᾶλλον δὲ ἂν τις
 ὑπονοήσῃ ἔτερον Διονύσιον Θερασυδὲς τῷ Καλυπτίῳ ἀδελφῶν ἔργῳ
 συγκρίσεις εἶναι. καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι σαφίσιμον οἶδον ἢ κατὰ Δίδυμον.
 ὡς εἰ τις λόγῳ, Διονύσιον τὸ ἐξώλῃ τύραννον εἰκέναι Θερασυδὲς
 τῷ Λύκῳ, ἀνδρὶ φιλοπόλιδι καὶ παντὸς κριτίῳ λόγῳ, διότι κατέ-
 λυσε τὴν τῷ λ τυραννίδα. ἄλλως. οἱ Λακεδαιμόνιοι κρατίσαντες τῇ
 Ἀθηνῶνι ἵστασαν λ τυράννυν ἀπὸ τῆ πόλεως ἐν Ἀθήναις ἀφ' ἧς
 ἔτι.

Scena V. P L U T U S , 101

Chr. Atqui sane Paupertatis mendicitatem dicimus esse sororem.

Paup. Vos forsan, qui etiam Thrasybuli Dionysium esse similem dicitis.

At nondum mea passa est vita, non, per Jovem, neque passura est. 550

Mendici enim vita, quam tu dicis, est vivere nihil habentem,

Pauperis autem, vivere parcum atque laboribus intentum :

Et ut supersit ipsi nihil, neque tamen desit quicquam.

Chr. Ut beatam, ita me Ceres amet, vitam ejus prædicasti,

Si parcendo ac laborando relinquet tamen ne unde sepeliri possit ! 555

Paup.

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

βῆ. ὁ ὢν Θρασύβουλῳ ἐρατῆς ἂν τῇ δημοκρατίας κατέλαβε Φυλῶ τῇ Ἀτίκῃς μετὰ τινων ἄλλων, μεθ' ὧν κατέλυσε τὴν λ. Διονύσιῳ δὲ τύραννι ὥμους ἐν Σικελίᾳ. ἄλλως, ὁ μὲν Διονύσιῳ ἱμνωεύς. ὁ δὲ Θρασύβουλῳ ἄνους. ἡ Διονύσιῳ τύραννι. ὁ δὲ Θρασύβουλῳ ἀτελής καὶ πίνης πλὴν θρασύς. ἄλλως, ἡ Πενία Φησὶ ἐν τῷ πρὸς τῷ Χρημύλῳ ὅτι τὰ μὴ ὅμοια ὅμοια λόγῳ εἶναι, ὥσπερ ἂν εἰ τῇ Σικελίᾳ τύραννον Διονύσιον ὅμοιον εἶναι τῷ Θρασυβύλῳ ἀνδρὶ χρηστῷ καὶ κοσμίῳ.

553. Περιγίγναι δὲ αὐτῇ. | Περιγίγναι σημαίνει μὲν καὶ τὸ νικᾶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀντιτίθεναι ὡς ἐνταῦθα.

554. Ὡς μακαρίτην, ὃ Δάματρε. | Ὅτι ἀπλῶς καὶ ἀσυνήθως ἀπεχρήσατο ἀντὶ τοῦ μακάριον. εἰ μὴ ἄρα παίξει οἷον νεκρόν. ἄλλως, ὥσπερ εἰσάθαι τὴν Ἑλλάδα ἐπιδόειν τι παραδόξον ἀκύνεον χεῖρ ἡμῶν καὶ βοᾶν Ἡράκλῃς ἢ Ἀπολλῶν, ἢ τὸ Ζεῦ, ἔτω καὶ ἔτω ἀπέως τῇ Πενίᾳ τοιαῦτα λεγόντες, ὥσπερ χεῖρ ἡμῶν βοᾶ, ὃ Δάματρε. ἐκείνως δὲ πρὸς τὴν γῆν ποιῶνται τὸ λόγον ὡς γεωργός.

Πε. Σκόττειν πειρᾶ, καὶ κωρυδαίν, τῷ σπε-
δαῖεν ἀμολήσας.

Οὐ γινώσκων, ὅτι τῷ πλέτε παρτίχῳ βελτίονας
ἄνδρας

Καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. παρ' αὐτῶ μ
γδ ποδαγρῶντες,

Καὶ γαστροῦδης, καὶ παχύκνημοι, καὶ πτόνεις εἰσιν
ἀσελγῶς.

Παρ' ἐμοί δ' ἰχνοί, καὶ σφηκῶδης, καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἀνισαερί. 560.

Χρ. Ὑπὸ τῷ λιμῷ γδ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες
τὸ πορεῖζης.

Πε. Περὶ σωφροσύνης ἦδη ταῖναι περὶ
σφῶν, καὶ ναδιδαῖω

Ὅτι κροσμύτης οἰκῆ μὲν ἐμῷ. τῷ πλέτε δ'
ἔστιν ὑβερίζειν.

Χρ. Πάνυ γυν κλέπτειν κροσμύδον ὅστιν, καὶ τὰς
τοιχὰς διωρύττειν;

Βλ.

Σ Χ Θ Λ Ι Α.

558. Ποδαγρῶντες. | Τοῖς τοῖς ἢ οἱ πλέτεοι γίνονται ὑπὸ τῷ
τρύφῃ, ὅπερ ἀσιελγίας καὶ φαυλότητος δηλατῆς ἐστὶ. γράφει
δὲ καὶ ποδαγρῶντες καὶ ποδαγρῶντες. ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πάθος καὶ
ποδαγρῶν λέγεται καὶ ποδαγρία.

560. Σφηκῶδης. | Λεπτοὶ πατὴρ τὸ μέγεθος ὡς σφῆκας. ἢ πικροὶ
ἐπὶ καὶ τὸ ζῶον πικρὸν ἐστὶ σφῆρα. ἀλλὰ μὲν ὅτι καὶ δριμύτητοι.
ἀλλὰ δὲ ὅτι καὶ ἰχνοὶ γίνονται οἱ λιμώττοντες, ὡς σφῆκας, ἄλλως,
σκληροὶ ἢ λεπτοὶ μάλιστα τὰ κάτω ἢ γαστέροι. ἀλλὰ τὸ γὰρ καὶ
ἐνάντιον τοῖς τοῖς ἢ οἱ σφῆκας ἐς τὸ μέγεθος.

Τοῖς ἐχθροῖς ἀνισαερί. | Ὁ ἢ ταῖς σαρκὶ μὴ βαρυνόμενος, ἀλ-
λὰ κέφαλος ἔχων τὸ σῶμα, ῥᾶς ἂν καὶ πρὸς τὰς ἐχθρὰς ἀντικα-
τατάσσεται, τοῖς τοῖς δὲ οἱ πίνητες διὰ τὸ μὴ εἰς σαρκὶν ἀπορία
τροφῆς.

Paup. Scurris operam das, atque dictis, serio agere negligens;

Dum nescis me præstantiores, quam Plutum, reddere viros

Tam mente quam forma; apud ipsum enim podagrici, Ventriosi ac furis crassis atque immodice obesi sunt:

Apud me autem strigosi, graciles atque hostibus infesti. 560

Chr. Per famem enim forte gracilitatem ipsis inducis.

Paup. De temperantia itaque jam paucis expediam vobis, atque edocebo

Quòd modestia mecum habitet: apud Plutum autem contumelia est,

Chr. Admodum scilicet modestum est furari ac parietes effodere?

Bl.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

562. Περὶ σωφροσύνης ἤδη. | Καταλίξασα τὰ ἀγαθὰ ἃ δι' αὐτὸν ἀνθρώποις γίνονται, ὡς βέλτερον ἀποδείξαι, ὅτι καὶ σωφροσύνης αἰτία ἐστίν, ὅσπερ ὁ πλάτων αὐτὸν ἐναντίον. ἐκόντως δὲ ἔπει τοῦ ἀναδιδάξαι. καὶ ἥ ὅτι γαστράδης ἔλεγε τὸς ἀνθρώπους ἐκ τῶ πλῆτε γίνεσθαι, καὶ ἀσιτλαῖς ἔλγειν. οἱ ἥ πλεῖστα ἐδιδόντες καὶ πρὸς τότο κατὰφοροὶ εἰσιν. Συμπεραίνειν τὸ συλλογίζεσθαι ἀφ' ἑ καὶ συμπεράσμενα παρὰ φιλοσόφοις, τὸ ἐκ τῶ προτάσειν συναγόμενον. τὸ ἥ κύριον μέρος τῶ συλλογισμοῦ εἶναι ἐξ ἑ ἑτέρου ἄλλο ἢ τὸ συμπεράσμενα. σύγγραψεν ἥ ὁ συλλογισμὸς ἐκ δύο προτάσεων καὶ συμπεράσματος. καὶ ἐστὶ τὸ συμπεράσμα λαβόντες τῶ ζητηθέντος ἀντιτίρηται. ἡ Πρώτη γὰρ καταλίξασα τὰ ἀγαθὰ ἃ δι' αὐτὸν ἀνθρώποις γίνονται, ὡς βέλτερον ἀποδείξαι, ὅτι καὶ σωφροσύνης αἰτία ἐστίν, ὅσπερ ὁ Πλάτων ἐναντίον. ἐκόντως δὲ ἔπει τοῦ ἀναδιδάξαι. καὶ ἥ ὅτι γαστράδης ἔλεγε τὸς ἀνθρώπους ἢ γὰρ ἀσιτλαῖς ἐκ τῶ πλῆτε ἔλεγε γίνεσθαι. οἱ ἥ πλεῖστα ἐδιδόντες καὶ ἐκ τῶτο κατὰφωρον.

564. Πάνυ γὰρ. | Ἐν ἐξωνείᾳ. ἐπεὶ οἱ πίνητες κλίπτεται δὲ ἀπερίαν.

Πε. Ὅπ βελτίους αὐτὺς ποικῶ. σέφαδαυ δι'
ἐν μάλιστα 575

Ἀπὸ τῷ παίδων τὲς γὰρ πατέρας φάγυσαι, φερ-
νύτας ἀριστα

Αὐτοῖς. ἔτω διαγνῶσκεν χαλεπὸν ποσὶ γμ'
ὅτι δίκαιον.

Χρ. Τὸν Δία φήσεις ἄρ' ὅτ' ἐρδῶς διαγνῶ-
σκεν τὸ κρεττίον;

ΚαχέωνΘ. γὰρ ἢ πλεόντων ἔχει. ταύτῳ δι' ἡμῶν
ἀποπέμψῃ

Πε. Ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶν-
τε τὰς φρένας ἄμφω. 580

Ὁ Ζεὺς δὴ πεύ πένεται. καὶ τῷτό γε δὴ φανερώς σε
διδάξω.

Εἰ γὰρ ἐπλάτῃ, πῶς ποικῶν αὐτὸς ἢ Ὀλυμπια-
κὸν ἀγῶνα,

Ἴνα τὲς Ἑλλήνας ἀπαντᾷς αἰεὶ δι' ἔτους πέμπτῳ
ξυναγείρῃ,

Ἀνεκέρυττεν τῷ ἀθλητῷ τὲς νικῶντας, σεφανῶ-
σαις

Κοτίνῃ σεφάνῳ; καὶ τοι χρυσῷ μῦλλον ἐχρῶν,
εἴθερ ἐπλάτῃ. 585

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

576. Ἀπὸ τῷ παίδων. | Διχαίρει ἐν μαθῶν τὸ δίκαιον. ὡς καὶ
οἱ παῖδες διὰ τοῦτο μισοῦσι τὲς πατέρας.

578. Τὸν Δία φήσεις. | Τὸ μὲν φησὶς λέγεται πρὸς τὸν Πάριον.
τὸ δὲ ταύτῳ δι' ἡμῶν ἀποπέμψῃ πρὸς τὸ Βλεψίδημον, καὶ φησὶ
πρὸς τὸ Βλεψίδημον, ἦγεν ἱπποῖς κατὰ τὸ αὐτῆς λόγον.

580. Ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις. | Ἦγεν ἀρχαίαις μυσταῖς
ἐσκοτισμένοι τὸ φρονεῖν. παροιμία δὲ ἐστὶ ἐπὶ τῷ ἀμβλυωπόντων.
ἥτις ἐρεται καὶ ἐν Νεφέλαις. ἀπὸ δὲ τῶν γνώμαις, γράφεται λί-
μους.

Scena V. P L U T U S. 107

Paup. Quia meliores ipsos reddo. id autem intelligere
licet præsertim 575

E pueris, patres enim fugiunt *suos* optime consulentes
Ips: adeo difficilis res est, quid rectum sit, discernere.

Gbr. Jovémne ergo dices non recte dignoscere quid sit
optimum?

Ips enim divitias apud se servat, hanc autem ad nos de-
mittit.

Paup. At ô Saturninis vere animis, mentes excæca-
tas habentes ambo! 580

Jupiter profecto pauper est; atque hoc manifestò te
docebo.

Nam si dives esset, cur ipse instituens Olympicum cer-
tamen

(Quò Græcos fimul omnes quinto quolibet anno con-
vocat)

Denunciat pugiles victores redimitos

Oleaginâ coronâ? certe aureâ *coronasse* magis conveniret,
si dives esset. 585

Gbr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μαις. λήμνη δὲ εἰς τὸ πεπηγὸς δάκρυον ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάβη
τὴν ὀφθαλμῶν. τὸ δὲ ὅ γινώσκων δάκρυον παχὺ ὄν, λήμνης μεγά-
λης ποῦ. σημαίνει ἔν τῷ τετυφλωμένοι τὰς φρενας, ὥσπερ οἱ τὰς
λήμνας ἔχοντες ὅ ὀφθαλμῶν ἐμποδίζουσι τὰς ὀφθαλμοὺς.

585. Κοτίνη σιφάνη. | Κοτίνη σιφάνη σιφανώσας ἀνικήμε-
τες νικῶντας. ἡ κοτίνη δὲ ἐσιφοῖτο, ἀλλὰ τῷ ὅ κακισιφάνη
ἐλαίας κλάδω ἐσιφανῆντο. σὺν ἀκριβῶς ἔν. κακισιφάνη δὲ
ἡ ἐλαία λέγεται. ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς
ἐλαίαις ἔξω ὅ ἀλλ' σὺν αὐτῇ ἔχῃ τὰ λουκά. τὴν δὲ ἡμετέραν
ἐφαυλίζοντι, λέγουσι κοτίνη, καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἔτω φησὶ κατὰ
λίαν τῇ αὐτῇ. ἐν τῇ Παισηθίῳ εἰν ἐλαία. καλεῖται δὲ καλ-
λυσίφαι. ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις
πέφυκον. ἀφίησι τι τὴν πύρβου ὥσπερ ἡ μύρτη, εἰς τὴν σιφάνη
συμμίττει.

Χρ. Οὐκὲν τέττω δῆπευ δηλοῖ πηδῆν ἢ πλεῖ-
τον ἐκείνου.

Φειδόμενον γὰρ καὶ βελόμενον τέττω μηδὲν δα-
πανᾶσθαι,

Λήριος ἀναδύν τὲς νικῶντας, ἢ πλεῖστον ἐᾷ πρὶ
ἑαυτοῦ.

Πε. Πολὺν δὲ Πενίαι πρᾶγμα ἄγχιον ζητεῖς
αὐτῶν πειράσθαι

Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

συμμέτρως. ἀπὸ ταύτης λαβὼν Ἡρακλῆς ἐφόδισεν Ὀλυμπίαν, ἀφ' ἧς οἱ εἴφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται. ἐστὶ δὲ αὕτη αὖτε ἢ Ἰλισὸν ποταμὸν, γαδίως ἔξ ὧ ποταμῷ ἀπέχουσα. αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δὲ, καὶ ζῆμια μεγάλη τῷ θίγοντι αὐτῆς ἐστὶν. ἀπὸ ταύτης εἴθρη λαβόντες Ἡλῶναι τὴν ἀθλῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὲς εἴφανες. τῷ δὲ καμικῷ φασὶ ἡρωσίην ἐκφαυλίζοντι τὸ πρᾶγμα, λίγην ὡς ἐκ κοτίνης εἰσφανεῖτο. ὁ δὲ δηλοῖ τὴν ἀγρίλαιον. καὶ ἄμα διότι καὶ χηρσιμος αὐτῷ ἢ λίγης ἐν τοῖς ἐξῆς, καταρρητορῶντες γὰρ ὁ Χερσιμὸς καὶ ἡτληθὲς ἐρεῖ. Ἀλλὰ σ' ὁ Ζεὺς ἐξολοίσει κοτίνης εἴφανος εἴφανος. ταῦτίς τε κοτὶν σοὶ θέρμενον αὖτε τὴν κεφαλὴν. παρήχεται γὰρ ὁ κότῳ τῷ κότῳ, δι' ἣν δηλῆται μεγάλη ἔργη. ἀπὸ δὲ ὧ ταύτης κοτίνης, ὧ φυτῷ δηλαδὴ, καὶ ἡσας Κοτινῶσα τὰ Γαδάρια, διὰ τὸ ταύτης ἐν ἀθλῶναις φυτοῖς. ὡς καὶ ὁ αὐτοῦ δηλοῖ. ὡς δὲ καὶ ἕτεροι τόποι ἀπὸ φυτῶν τὴν κλῆσιν ἔχον, ταυρῶνται καὶ αὐτό. Μυρρινῶς γὰρ δῆμον ἐν Ἀττικῇ Μυρρινῶς ἔχον, ὅθεν αὐτῶς Μυρρινῶς καὶ κατὰ συναίρεσιν Μυρρινῶς. ὡς περ ἕτερον Ῥαμνῶν ἀπὸ τῶ ἐκείνῳ φυτῶν Ῥαμνῶν ὡς οἱ δημόται, Μυρρινῶσι, καὶ Ῥαμνῶσι, καὶ ἡ Ἐρεῖα λέγεται διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἱρίδας. καὶ ἡ Ποσειδὼν δὲ Κεραῶν ἀπὸ τῶ φυτῶν τῶ κεράσαν ἐκκληται. καὶ Πιτυῶσα ἢ Μιλητός ποτι διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυας ἐκλήθη. ἔτι καὶ τις Πιτυῶσι ἀπὸ τοῦ ἑτέρου πολλὰς ἔχοντι πίτυας, ἐξ αὐτοῦ καὶ παραινόμεσθαι. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄλλοι τόποι πεπόνθασιν. ἐστὶν δὲ ὡς καὶ κρατὶ παρὰ τοῖς ἀπρότεροις, κοτίνης εἴφανος ἔφαι, ἀλλ' αὐτὸς μὲν φυτῷ ὡς ἱρὶθι κλῆσιν ἔσιν. ὁ δὲ καμικὸς ἐδήλωσεν ἐντελὲς, καὶ σαφὲς εἶναι τὸ μὴ κοτίνης ἢ τοῖσιν λίγας εἴφανος, ἀλλ' ἐκ κοτίνης εἴφανος. ἔτι δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἔτι εἴφανος, ἀλλ' ἢ ἐκ ταῖς αὐτοῖς αὐτοῖς ἐκλήθη. ταῖς δὲ, ἔτι γὰρ καὶ ἐπὶ μακρῇ ὑφασμῳ, κοινότιον δὲ εἶπεν, φασκία.

Cbr. Quin imò hoc ipso ille planè ostendit, se divitias aestimare :

Dum enim his parcit, neque harum quicquam profunderè vult,

Rebus frivolis victores exornans, divitias *intactas* sibi ipsi servat.

Paup. Multo paupertate foediorè rem conaris ipsi affingere ;

Si,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

§88. Λήροις ἀναδῶν. | Εὐτυλίξει τὸ ὀλυμπιακὸν εἶφαν, ὡς μὲν τυδαῖος. λήροι δὲ πως ὅσα καὶ οἷον ἐκφυλαρίζοντες καθάπερ τις ἐφ' ἑκαταμύριον, ταῦτα ἐπιφρονέων. οὐτοὶ δὲ οὐ καὶ παύσειν φασὶ τὸ καμνὸν πρὸς ὁμοιότητα ἥχου ὅ κατὰ τι τὸ λήρον τὸ διὰ τὸ ἡ γραμμένη καὶ τὸ παρὰ τὸ λήριον ὃ γράφεται μὲν διὰ διφθόγγου κατὰ τὸν ἄρχουσιν, σημαίνει δὲ τὸ ἀνθρώπου. ἀφ' οὗ καὶ φωνὴ λήριος καὶ ἀνθρώπου. καὶ κύριον Ποδαλίριον οἰσὶν ἀνθρώπου ἢ ἀλφειρίων ἰατρικῶς ἐπὶ τὰ λήρια. ἐπὶ οὗ καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι. ὅσα ἐν τῷ λόγῳ λήροις ἀναδῶν τὰς νεκρῶν, δευτὴ διχῶς νοῦν. ἢ ὅτι ἀνθρώπου εἶφαν, ὡς οἷον λήριος. ἢ ὅτι λήροι τῶ κατὰ φλυαρίαν. τοῖσιν τι παύσει καὶ ἐπὶ Κέρου ἐν ὅροις. ἐνθα καὶ διὰ τὸ ἡ νοῦται ἢ λέξις ὡς ἐπὶ ὅριον ἔστιν λογομύριον. καὶ διὰ διφθόγγου δὲ διὰ τὴν κατὰ ὡς λέγει ὅ καὶ λήροι. τὸ δὲ ἀναδῶν, ταῦτον ἐστὶν ἐν ταῦτα τῶ εἶφαν. ἐξ οὗ καὶ ἀνάδου ἡνωμένην κόσμον, ὡς καὶ ἀνάδου λέγει. ἔχει δὲ ἀπαιτησίαν πρὸς τὸ ἀναδῶν, τὸ ὑποδῶν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑποδῶν. τὸ μὲν τοι διὰ δῶν ἐπὶ κόσμῳ βασιλικῷ ὅ καὶ ἐν τῷ δὲ ἔστιν ἐν σώματι.

§89. Ζητῶνς αὐτῷ ἐπὶ ἀνάδου. | ἴσον ἐστὶ τῷ προσάψαι. λέγει δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνάψαι, ὡς παρ' Ὀμήρῳ ἐν τῷ, Ἐθίλεις δὲ καμνὸν ἀνάψαι. ἐστὶ δὲ τι καὶ ἄλλο σημαίνει μὲν ὅ καὶ ἐπὶ ἀνάδου, ἐξ οὗ καὶ τὰ γνηστὶκα ἐπὶ ἀνάδου. δηλοῖ δὲ ἀπαιτησίαν τὴν ἢ λέξις. ἐνθα καὶ τὰ ρηθέντα ἐπὶ ἀνάδου, ὡς ἀπαιτησίαν ὅ καὶ σώματι δευτέρῳ οἱ φωνοὶ ἐν ἔχῃ ὅ καὶ ζῆν δὲ αὐτὰ, ὡς εἶναι μᾶλλον αὐτὸς ἀπαιτησίαν ὅ καὶ τοῦτον οἷον ἐκπύρξιν ἐπ' αὐτὰ. ὁ δὲ ἀνελύθειν καὶ ἀπαιτησίαν τῇ ἀνελύθειν. ἐστὶ δὲ κατ' ἀρετὴν μὲν ἀνελύθειν ὁ ἐλευθερῶν, ὡς ἀντιθέτως τῷ φιδωλῶ, δαπανᾷ δόνηται. ἀνελύθειν δὲ ὁ μὴ τοῦτ' ὅ καὶ κατὰ τὰς κίμβιας καὶ σκυφῶς ἀνελύθειν. ὁ δὲ φιλοκρίτης, εἰς ταῦτον ἢ τῷ ἀνελύθειν. καὶ ὅ καὶ τὸ φιλοκρίτης καὶ συμπελάγον εἶναι, ἐπ' οὗ ἀνελύθειν.

Εἰ, πλέσθῃ ὦν, ἀνελεύθερῃ. ἔα' ἔτασι, καὶ ρι-
λοκερδής. 590

Χρ. Ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ὕξολέσσει, κοτίνῃ σ-
φάνῳ σφαινώσας.

Πε. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμαῖν ὑμᾶς, ὡς ἔ-
πάν' ἐς' ἀγάθ' ὑμῖν,

Διὰ τίῳ πένιαν; Χρ. Παρὰ τ' Ἐχάτης ἔξεν
τότε πυθέναι.

Εἶπε τὸ πλυτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλπιον. φησὶ γὰρ
αὕτη.

Τὸς μὴ ἔχοντα καὶ πλυτεῖντας, δεῖπνον κατὰ
μυῖα περισάγειν. 595

Τὸς δὲ πένιτας τῷ ἀνθρώπων ἀρπάζειν περι-
καταβεῖναι.

Ἀλλὰ φθείρου, καὶ μὴ γρυῖζης

Ἐπ

ΣΧΟΛΙΑ.

591. Ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς. | Τὸτο ἔφηκεν ὁ Χρυσόλῳ ἐπισμα-
θαίς παρὰ τ' Πενίας, καὶ μὴ δυνάμενος ἀντιλέγειν εἰς κατάραν τ'
λόγον ἔτρεψε. τὸ δὲ κοτίνῃ σφάνῳ σφαινώσας, παιγνιωδῶς δι-
τολογεῖται. κίτται γὰρ καὶ ἀνωτέρω. ἔθος δὲ τῷ κωμικῷ πολλαχῇ
διττολογεῖν ἐπὶ γίλωτι.

592. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν. | Ὅτι χῆμα κίτται καὶ πένος ἐλλήπιον
ἐνταῦθα τόδε. τὸ γὰρ λέγειν τολμαῖν ὑμᾶς ὡς ἔ-
πάν' ἐς' ἀγάθ' ὑμῖν διὰ τὴν πένιν. λίσσῃ γὰρ φανερώς ἐνταῦθα ἔννοιά τις ἀκέραια
ταύτη, τίς αἰ ἀπέων ἀνάχοιτο; ἢ, πῶς οὐκ αἰ εἴη φορτικόν; ἢ
πῶς ἐκ ἀντιλέγειτο; ἢ τοιούτον τι. ἢ αὖ λέγει ἡ Πενία ὅτι τὸ γὰρ
τολμαῖν ὑμᾶς λέγειν ὡς ἐδ' ἔμει ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ, πῶς αἰ εἴη φορη-
τὸν ἀκέραιον; καὶ σημείωσαι τὸ τοιούτον εἶδος τ' ἐκείνης ἐνταῦθα
καὶ οἱ θυμικῆς ἔθους καὶ ἐγκοπτομῆς τ' τελείας φράσεως διὰ τὸ
πολὺ τ' ὀργῆς. ἄλλως. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τ' Ἐ Χρυσόλῳ
λέγειν εἰς. ὡς περὶ τ' Πενίας αὐτῷ λειψύσης, ὅτι ἔ-
διδ' ἀντιλέγειν πρὸς τὸς ἐμὲς λόγους. διὸν γὰρ τὸ τολμαῖν ὑμᾶς ἀντιλέγειν ἐμῶν
ὡς ἔ-
πάν' ἐς' ἀγάθ' ὑμῖν διὰ τὴν πένιν. ἢ γὰρ ἀντιλογία ὑμῶν
εἰς

Si, cum opulentus est, ita fit illiberalis ac *turpis* lucri avidus.

590

Chr. At te Jupiter deperdat oleaginâ coronâ exornatam.

Paup. Contradicere *mibi* autem vos audere, quasi non omnia vobis obvenirent bona

Paupertatis ope? *Chr.* Ex Hecate licet hoc scire,

Utrum locupletem esse, an fame premi, melius sit: dicit enim illa,

Opulentos quidem ac divites coenam singulis mensibus ipsi apponere;

595

Egenos autem homines furripere priusquam apponatur.

At pereas, neque mutire audeas

Ulterius

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

αἱ τέτρες ὑμᾶς τὴν ἀσπίδιν λόγους καὶ ἀποκτας ᾤθησαν. ἀσπίδιν γὰρ ἐστὶ τὸ λόγος τῆ Δία φιδάλην καὶ τὰ τέττα ἱπέρβρα.

593. Παρὰ τῇ Ἑκάτης ἔξισιν. | Τὴν οὖν ταῖς τριόδους ἐτίμων τιταλαίον, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σιληνίον καὶ Ἀρτίμιδα καὶ Ἑκάτην καλεῖσθαι. κατὰ δὲ νεμεσίαν οἱ πλούσιοι, διπλοὶ ἐσπέρως ὡς θυσίαν τῇ Ἑκάτῃ προσάγοντες ἐπὶ ταῖς τριόδους ἐτίθου. οἱ δὲ πίνοντας ἔρχοντο πρὸς αὐτοὺς καὶ ἔσθιον αὐτὰ, καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ Ἑκάτη ἔφαγον αὐτὰ λόγους ὡς παρὰ τῇ Ἑκάτης μάθεμα τῇ ἐπισταμῆς εἰ καλὸν, Πηρία, ἢ Πλῦτος. αὐτὴ δὲ ἐπίστα) τίνας παρέχουσιν αὐτῇ δῶματα. ἔσθιον. ἔσθιον ὡς ἄρτους καὶ ἄλλα τῶνα κατὰ μῆνα τίσιναι τῇ Ἑκάτῃ τὴν πλούσιος, λαμβάνει δὲ ἐξ αὐτῶν τὴν πίνοντας. ἀπὸ τῶ ἱερῶν δὲ οἱ πτωχοὶ ζῶσιν.

597. Ἀλλὰ φθείρει καὶ μὴ γράζει. | Ἑκδοσις τῇ διπλῇ οὖν καὶ ὁμοίαν ἀνακτιστικῶν καὶ. ὡς τὸ πρῶτον δῖμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δυντρεον μονόμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ ὁμοίον τῷ πρῶτον. τὸ δ καὶ τὸ πῖμακτον ὁμοίον. τὸ ε ὁμοίον τῷ δαυτέρῳ. τὸ εὐδαμον ὁμοίον τῷ α. τὸ η ὁμοίον τῷ δαυτέρῳ. τὸ θ ὁμοίον τῷ α. τὸ ια ὁμοίον τῷ πρῶτον. τὸ ιβ ὁμοίον τῷ β. τὸ ιγ. τὸ ιδ. τὸ ιε. τὸ ις. τὸ ιζ. τὸ ιη. τὸ ιθ. ὁμοίον τῷ πρῶτον, ἢτοι δῖμετρον ἀκατάληκτον. τὸ κ ὁμοίον τῷ β. ἀνακτιστικῶν βᾶσις ἢτοι μονόμετρον δ καὶ παρατέλλοιται. ὁνομαζέσθαι. τὸ κβ. καὶ τῇ πηκίας καταπαρδῶν, δῖμετρον καταπαρδῶν

αἱ

Actus II.

590

595

600

605

610

615

620

625

630

635

640

645

110 ΠΛΟΥΤΟΣ. Aëtus II.

Ἐἰ, πλέπει. ὦν, ἀνελδύθηρ. ἔλ' ἐπεί, καὶ φιλοκερδής. 590

Χρ. Ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἔξολέσσει, κοτίνε σφάνω σεφανώσας.

Πε. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμαῖν ὑμᾶς, ὡς ἔπαιν' ἐξ' ἀγάθ' ὑμῖν,

Διὰ τὴν πενίαν; Χρ. Παρὰ τ' Ἐχάτης ἔξεν τῷ πενιέειν.

Ἐπεὶ τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλπιον. φησὶ γὰρ αὐτῇ.

Τὸ μὴ ἔχοντα καὶ πλουτεῖντας, δειπνον κατὰ μὲν πρῶτον.

Τὸ δὲ πένητας τῷ ἀνθρώπῳ ἀρπάζειν καὶ καταθεῖναι. 595

Ἀλλὰ φθείρου, καὶ μὴ γρύζης

Ἐπ

ΣΧΟΛΙΑ.

591. Ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς. | Τὸ τοῦ ἄρκεν ὁ Χρυσόλ. ἐπισημαίνει παρὰ τ' Πενίας, καὶ μὴ διωάμενος ἀντιλέγειν εἰς κατάρτην τὸν λόγον ἔτρεψι. τὸ δὲ κοτίνε σφάνω σεφανώσας, παιγνιωδῶς διπτολογεῖται. καίτοι καὶ ἀνωτέρω. εἶδος δὲ τῷ κωμικῷ πολεμικῷ ἀντιλογεῖν ἐπὶ γέλωτι.

592. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν. | Ὅτι ἡμῶν καίτοι καὶ οἱ ἀλλήλοις ἐνταῦθα τόδοι. τὸ γὰρ λέγειν τολμαῖν ὑμᾶς ὡς ἔπαιν' ἐξ' ἀγαθ' ὑμῖν διὰ τὴν πείαν. λέγει γὰρ φανερῶς ἐνταῦθα ἵπποια τις ἀκρίβεια ταιάτη, τίς αἰ ἀκρίβειαν ἀνάχοιτο; ἢ, πῶς οὐκ αἰ εἴη φορτικόν; ἢ πῶς οὐκ ἀντιλέγειτο; ἢ τοιούτων τι. ἡ δὲ λέγει ἡ Πενία ὅτι τὸ γὰρ τολμαῖν ὑμᾶς λέγειν ὡς εἰδ' ἐμὲ ὑμῖν τὰ ἀγαθὰ, πῶς αἰ εἴη φορτικόν ἀκρίβειαν; καὶ σημειῶσαι τὸ τοιούτων εἶδος τ' ἐκείνης ἐνταῦθα πῶς οὐκ ἀκρίβειαν καὶ ἐγκοπιδίης τ' τελείας φράσεως διὰ τὸ πολὺ τ' ὀργῆς, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ κατασκευὴ πρὸς τ' Ἐ. Χρυσόλ. λόγῳ εἰς, ὥσπερ τ' Πενίας αὐτῇ λεγέσης, ὅτι ἔστι διωχρατὴς πρὸς τοὺς ἐμὲς λόγους. δηλὸν γὰρ τὸ τολμαῖν ὑμᾶς ἀντιλέγειν ἐμὲ ὡς ἔπαιν' ἐξ' ἀγαθὰ ὑμῖν διὰ τὴν πείαν. ἢ γὰρ ἀντιλογίαν ὑμῶν εἰς

Scena V.

P. L U T U S:

III

Si, cum opulentus est, ita fit illiberalis ac *turpis* *avidus*. 500

590

Chr. At te Jupiter deperdat oleaginâ coronâ exornatam.

Paul. Contradicere *mibi* autem vos audere, quasi non omnia vobis obvenirent bona

Paupertatis ope? Chr. Ex Hecate licet hoc scire,

Utrum locupletem esse, an fame premi, melius sit:
dicit enim illa,

Opulentos quidem ac divites coenam singulis mensibus
ipfi apponere; 595

595

Egenos autem homines surripere priusquam apponatur.
At pereas, neque mutire audeas

Ulterius

ΣΧΟΛΙΑ.

εἰς τούτους ὑμᾶς τὸς ἀσθεῖς λόγους καὶ ἄκουσας ᾤθησαν. ἀσθεῖς γὰρ
εἶναι τὸ λέγειν τὸ Δία φεδωλὸν καὶ πρὸς τέττα ἐπέμψαι.

593. Παρὰ τ' Ἑκάτης ἔχουσιν. | Τὴν δὲ ταῖς τριόδοις ἐτίμων
τοπικαίῳ, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σιλήνῳ καὶ Ἀρτέμιδᾳ καὶ Ἑκάτῃ
καυῶσθαι. κατὰ δὲ νυμφαίαν οἱ πλοῖοι, διῶπον ἐσπέραις ὡς θυσίαν
τῇ Ἑκάτῃ προσάγουσιν ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἐτίθουσι. οἱ δὲ πῶντες
ἀφαινοῦσιν αὐτὰς καὶ ὕδωρ αὐτὰς, καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ Ἑκάτη ἔφαγον αὐ-
τά. λέγουσι δὲ παρὰ τ' Ἑκάτης μαλακῶσα τὴν ἐπισταμένης τί καλὸν,
Παῖα, ἢ Πλῦτος. αὐτὴ γὰρ ἐπίστα) τίνας παρέχουσιν αὐτῇ δούλῃ.
ἄλλαι, ἴσως ἢ ἄργυρος καὶ ἀλλὰ τινα κατὰ μῦθον τῶναι τῇ Ἑκάτῃ
τὴν πλοῖον, λαμβάνει δ' ἐξ αὐτῶν τὴν πίνοντας. λέγουσι δὲ ἱερῶν
γὰρ οἱ πλοῖα ζῶντα.

397. Ἀλλὰ φθίρειν καὶ μὴ γρῶζε. | Ἐκδοὺς τ' διπλῆς αἰ κά-
λων ἀρσένων ἀνακατασκευῶν καὶ ὅν το πρώτοι διμετροὶ ἀκατάληκτοι.
τὸ δεύτερον μονόμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ ὅμοιον τῷ πρώτῳ τὸ
δ καὶ τῷ τρίτῳ ὅμοιον. τὸ ε ἄρσενον τῷ δαύτῳ. τὸ ἑξάμετρον
ἴσκιον τῷ α. τὸ η ὅμοιον τῷ δαύτῳ. τὸ ἵσκιον ὅμοιον τῷ α.
τὸ ὀκταμετρον ὅμοιον τῷ δαύτῳ. τὸ ια ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ ιβ
ἴσκιον τῷ β. τὸ ιγ. τὸ ιδ. τὸ ιε. τὸ ις. τὸ ιζ. τὸ ιη. τὸ ιθ.
ἴσκιον τῷ πρώτῳ, ἵτοι διμετροὶ ἀκατάληκτοι. τὸ κ ὅμοιον τῷ
β. ἀνακατασκευῇ βάσις ἵτοι μονόμετρον ὃ καὶ περὶτέλειται ὁνο-
μαζέει. τὸ κά. καὶ τ' πωίας καταπαρῶν, διμετροὶ καταλήκοντες
εις

Ἐπὶ μηδ' ὀπίθην.

Οὐ γὰρ πείσεις, ἐδ' ὡς πείσης.

Πε. ὦ πόλις Ἀργεῖς, κλύεθ', οἷα λέγῃ;

Χρ. Παύσωνα κἀλεῖ τ' ξύσιντον. 601

Γε. Τί πάδω τλήμων;

Χρ. Ἐρρ' ἐς κόραχας δῶττον ἀφ' ἡμῶν.

Πε. Εἴμε γ' ποῖ γῆς;

Χρ. Ἐς τ' Κύφων, ἄλλ' ἐ μέλλειν 605

Χρῶν σ', ἀλλ' ἀνύειν.

Πε. Ἡ μὲν ὑμεῖς γ' ἐπὶ μ' ἐσταυθῶς
Μεταπέμψατον.

Χρ. Τότε νοσήσεις νυν γ' φθείρε.

Κρεῖττον γάρ μοι πελευτεῖν ἔστιν. 610

Σὲ δ' εἴαν κλάειν μακρὰ τλὴ κεφαλῶν.

Βλ. Νῆ Δί' ἔγωγ' ἐν ἐνέλω πελευτῆς

Εὐωχεῖσθαι μὲν τῶν παίδων,

Τῆς

ΣΧΟΛΙΑ.

εἰς συλλαβὴν ἦτοι ἐφθιμιμιρῖς, ὅμοιοι τῷ Κρατίει ἐν Ὀδυσσῆϊ, Σιγὰν νῦν ἅπας ἔχισιγάν. καλεῖται δὲ καὶ παροιμιᾶν διὰ τὸ πολὺς παροιμίας τῆς πεποιθῆς τῷ μέτρῳ. ἄλλως παροιμία ἐπὶ τῷ ἀκριβῶς εἰδέναι τι. Καὶ πάντα λόγον τάχα πίσυς. Ἡμῶν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστι. Πλείστη δ' αὖ Ὀδυσσεὺς θείη. καλεῖται δὲ παροιμιᾶν ὡς Ἠφαιστῖον φησὶ, διὰ τὸ παροιμίας τινὰς εἶναι τῷ μέτρῳ εἶναι. οὐκ εἰκότως δὲ εἰσὶ γὰρ παροιμίαι ἐπικαὶ καὶ ἰαμβικαί, καὶ ἐ τέττα μόνον τῷ μέτρῳ. εἴτα δύο διπλαῖ. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τῷ τελευταίῳ κῶλυ. ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφοτέρωθεν ἔξω πεδουκύναι.

Καὶ μὴ γρύζης. | Μὴ φθέγγῃ. κυρίως δὲ γρύζῃ ἐστὶ, τὸ τὴν μικρὰς χοίρας φωνὴν προέωξ.

599. Οὐδ' ἢν πίσυς. | Ἐν ὑπερβολῇ λέγει ὅτι καὶ πείσης ἐχθρὸς ἡμῶν πεθομῶν σοι, ἐδὲ εἰαν πιθανῶς ἀγλαχθείης, πείσης ἡμῶν συνωθέν σοι καὶ τῷ Πλῆτον καταλιπεῖν.

600. ὦ πόλις Ἀργεῖς. | Ταῦτά φασιν ἐν Τηλέφῳ Εὐραπίδου τραγικῆς. μεταίληται δὲ ὁ εἶχος ἐν Φοινισσῶν Εὐραπίδου Πλωτίου

Ulterius vel tantillulum.

Non enim persuadebis, ne si persuaseris quidem.

Paup. O cives Argivi, audite quæ memoret! 600

Chr. Pausonem voca convictorem.

Paup. Quid de me miserâ fiet?

Chr. Abi in malam rem ocyûs à nobis.

Paup. Quo verò terrarum ibo?

Chr. In Numellam: at non cunctari 605

Oportet te, sed festinare.

Paup. Certè vos me aliquando tandem huc
Revocabitis.

Chr. Tum demum redibis: nunc autem pereas.

Præstabilius enim mihi est ditescere, 610

Te autem deflere caput tuum finire.

Bl. Ego igitur nunc profectò ditescens cupio
Epulari cum pueris

Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡρώδης λέγοντος. ἐδὶ ᾧ ἀπολύτως καλεῖ ἐν Ἀθήναις ἔσσι. δια-
βάλλει δὲ τὸς Ἀργεῖους ὡς πίνοντας.

601. Πάσονται καλῇ τ' ἐξέσονται. | Σύντροφον καὶ ἀλγεινότητι. ὁ
Πάσων δὲ ἐπὶ πνίγα κωμαίνονται ζωγράφος ἄν.

605. Ἐς τ' ἐκφάντα. | Κόφαν ὁ ἐξέλιος δισμός, ἐν ᾧ δι-
σμοῦνται οἱ ἐν τῇ φρενῇ, ὅν καὶ κοφῶνα πρὸς πικρῶς λέγουσι.
ταῖς δὲ κόφον φασιν ὄνομα τ' ἐκφάντα πλῆξαι τινος. οἱ δὲ κρημνὸν
ἔσσι καλέσθων.

Ἀλλ' εἰ μέλει. | Ἀλλ' εἰ χρεῖ σε φησὶ βρωδότην, ἀλλ' ἐπι-
γὰρ εἰς ὄλεθρον.

606. Ἀλλ' ἀνότην. | Ἀνότην τὸ τελεῖν. ἀνότη καὶ τὴν ὁδὸν, ἥτοι
σπουδαίως βελδίζω.

609. Τότε νοστήσεις. | Ὅτε μετακινήσῃ. ἐν ᾗ δὲ καὶ
ἔσσι.

611. Κλαίην μακρὰ τὴν κεφαλὴν. | Λαίπρ' ἐκλίπσων. ἢ ἐδὲν
λόγῳ, ἀλλὰ κατακλαίην ἔλπω τὸ σῶμα καὶ σικαντή. Ἀτίκον τὸ
χῆμα.

Τῆς τε γυναικὸς, καὶ λευσάμεντο.
 Λιπαρὲς χωρῶν ἐκ βαλάνειο, 615
 Τῶν χειροτεχνῶν,
 Καὶ τὴν πενίαν καταπῆδῃν.

ΣΧΟΛΙΑ.

615. Τὸ λιπαρὲς. | Ἡ ἀντι τῆς τρυφῆς τοῦτο, ἢ διότι ἴσως ὦ
 τοῖς σκαλαιῶσι μὴ τὸ λιγυῖσθαι, ἐλαίῳ διόλου τῷ σώματος ἀλείφονται.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῷ ΔΕΥΤΕΡΟῦ
 ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ἄγχι μὲ ἡμῖν ἡ πῖτερ' ἔπιτο οἷχεται
 Ἐγὼ δ', καὶ σύ γ', ὡς τάχιστα τὸ δεῦν
 Ἐγκατακλινέιντ' ἄνωμον εἰς Ἀσκληπιῶν. 620

Βλ. Καὶ μὴ διατρέξωμ' ἡ γὰρ, μὴ πάλιν
 τίς αὐτῶν

Ἐλθὼν διακωλύσῃ τὴν πρὸς πρῶτον ποιῆν.

Χρ. ὦ παῖ Καρίων, τὰ τρώματ' ἐκφέρειν
 ἐχρήμῳ.

Αὐτὸν τ' ἄγειν τὸν Πλῆστον, ὡς νομίζεται,

Καί

ΣΧΟΛΙΑ.

618. Αὕτη μὲν ἡμῶν. | Σύστημα κατὰ ὁμοιοπαθὴν ἀνομοιοπαθῆ
 εἶχον ἰατροδικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ἐπὶ τὴν τέλη παραγγρα-
 φος. καὶ ἐξῆς τὸ χορὸν. καὶ ταῦτα γὰρ χορὸν ὠφελεῖ θῆναι καὶ ἀφ' ὧν
 τρέψαι μικρὸν ἄχρις ἂν τις ἐξ Ἀσκληπιῶν ἀνατρέψῃ τὴν τῷ Πλῆστῳ
 ἀπαγείων ἀνάβλεψιν.

620. Ἄνωμον εἰς. | Ἄγειν τὸ διαγῆν ἐν τῷ σώματι. ὅθεν καὶ ἀγὼν
 ποικιλικῶς ὁ ἡγυμῶν. καὶ τοσαῦτα πράγματα ἄγχι τις ἤτοι δι-
 οτεῖ.

Scena VI. P L U T U S.

115

Et uxore: & cum laverò,
Delibutus è balneo profectus,
Opificibus
Et paupertati oppedere.

615

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἵνα οἱ πόροι ὑπὸ θέρμης ἀνιχνεύοντες, κληροῦσιν ὑπὸ τῷ ἱλαίῳ
ἡπιωματικῷ ὄντος, καὶ μὴ δέξων) αἶρας ἐκδοθῶν.

A C T U S S E C U N D I S C E N A S E X T A.

CHREMYLUS, BLEPSIDEMUS.

Chr. **H**ÆC quidem scelerata nobis abiit:

Ego autem atque tu quàm celerrimè deum
Collocandum deducamus ad Æsculapii *fanum*. 620

Bl. Atqui ne moram trahamus, nequis denuo rursus
Interveniens, eorum aliquid quæ in rem præcipuè sunt
facere prohibeat.

Chr. Heus puer Cario! stragula efferre opus est tibi
Ipsumque Plutum deducere, pro more,

Atque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δοτῶ. ἄγχι τὸ νομίζῃ καὶ ἡγιάσαι ὡς παρὰ Σινυσίῳ. ἡμέρα μὲν
ἔν τῃ ἢ τῶν ἄγχι Ἰουδαῖοι παρασπῶν. ἄγχι καὶ τὸ φίρην ἐπὶ
ἐμφύχων, ὡς τὸ ἄγχι τῷ νίον εἰς τὸ διδασκαλεῖον. ἄγχι καὶ τὸ συν-
τρίβον, ἀφ' οὗ τὸ κατὰ γὰρ καὶ κατὰ γὰρ, καὶ παρ' ἰατροῖς κατὰ γὰρ
τὸ τῷ ὁσῶν σὺντριμμά.

Εἰς Ἀσκληπιῶ. | Τὸν δὲ ἄγχι λίγῃ Ἀσκληπιῶ. δύο γὰρ εἰσι.
ἢ μὲν δὲ ἄγχι, ὁ δὲ δὲ Πέραιος ἢ δὲ Ἀχάμαις, ὡς φασί.

624. Αὐτὸν τ' ἄγχι τῷ Πλῦτον. | Τὸτο ὡσπερ διὰ μίσην εἰρη-
κα. ὁ γὰρ τῷ Πλῦτον ἡμεῖς οὗ Κασίον ἀγνοοῦν, ἀλλὰ τὰ γρά-
ματα

Καὶ πᾶλλ', ἴσ' ὅτιν ἐνδον ἡντρεπτομένη. 625

ΣΧΟΛΙΑ.

μῦθος καὶ τὰ ἄλλα ὅσα αὐτοῖς εἰς τὴν χρεῖαν παρισκάνεται. τὸ δὲ ὡς νομίζεται ἢ πρὸς τὰ ἐμφερῆ εὐνοῦται, ἢ ὡς νομίζεται ἢ νομίζονται

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῆς ΤΡΙΤΟΥΤΗΣ
ΣΚΗΝΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ω Πλείστα Θεοῖσις μεμυσθημένοι,
Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστους ἀλφίτοις,
Ω

ΣΧΟΛΙΑ.

626. Ὡς πλείστα Θεοῖσις. | Ἔτιον σύστημα ἀραιοῦται ὡς ὑπερπληθύν. εἰς δὲ οἱ πρῶτοι ἰσχυροὶ, ἐμφερῆ καὶ ὑπερπληθύν. ἐν δὲ αὐτοῖς, ἀντιστοιχίαις τριμύτης βραχυκατάληξης, ἐπιμαρτυρήσεις ἐπιτρίτη β. ὁ δὲ δυνάμειος ἐμφερῆς τριμύτης. αἱ ἐξῆς δὲ ἀντιστοιχίαι τριμύτης βραχυκατάληξης. ὧς πρῶτος ποδὸς ποτανοῦ καὶ τῆς διτροχαίν. αἱ ὧς βραχυκατάληξης κατ' ἀρχὴν τυχαῖα, αὐτὴ μᾶλλον μακρὰς λογίζεται. ὧς δὲ δεύτερη, ἐπιτρίτη δὲ τρίτη. ἐπὶ τῇ τέλει παραγράφῳ, σημειῖται ὅτι αὐτὰ, ὅτι δὲ χοροὶ διὰ μίσην δίδαι μίσην καὶ ὑπερπληθύν. αἱ δὲ παραγράφῳ καὶ Καρίωνας εἰσφέρει ἐναγγελλίζοντα τοῖς γέρονσι καὶ ὧς Πλάτῃ ἀναδελφίῳ. ἐποίησε δὲ τὸτο ὅσα ἀλόγως. ἀλλὰ τῇ τε τῇ νίας κωμωδίας συνηθεία, ὅτι αἱ παραγράφῳ ἐπαύσαντο, ὡς προείρηται. καὶ ἄρα διὰ βυλόμενοι, ὡς ἄρα τὰς καὶ πᾶσι ὁ Πλάτων ἀντέλεψεν.

Ὡς πλείστα Θεοῖσις μεμυσθημένοι. | Ὁ θάνατος ἔρχεται ἀπὸ γένου καὶ Πλάτων ἀναδελφίῳ. καὶ ὧς τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθῆναίσις καὶ Θεοῖσις Λύκῳ τις συκοφαντία, ἐποίησε ἐξοστρακισθῆναι καὶ Ἡρώα. ὁ ὧς παραγαγόμενος εἰς Σπάρτην διῆγει παρὰ Λυκομένη τῷ δυνάμει καὶ ἵστα. ἐξ ἐξοστρακισθῆναι, ἀπὸ αὐτῶν δόλῳ. Ἀθῆναίσις ὧς λιμώξαντες καὶ κελύσαντες ἐκδιδόναι τῷ Θεῷ, καὶ ὧς Λυκομένη ἀνέλεον. τὰ ὧς ἐστὶν μεμυσθημένοι, καὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡμῶν ἐς τοῖς δούλοις ποιῶν. ἢ πρὸς τὸ ἄγν, ὡς ἢ ὡς νομίζεται
καὶ τὰς ἄγοντας ἀδελφὴν εἰς Ἀσκληπιῶ. ἢ καὶ τὸ ἄγν αὐτὸν τ
Πλάτων πρὸς τὸ Κάρωνα, ἢ γὰρ μὴ τὸ ἄλλαν καὶ τῶτα ἐξέρχεται.

ACTUS TERTII
SCENA PRIMA.
CARION, CHORUS.

O Viri senes, qui Theseorum tempore
Polentam ut plurimum esitastis, ob penuriam
victus ;

Quam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ Θησίαι οἰκοδομήσαντες, ἰσοβίαι ἔτα τιμὰς ἱμῶσι. Ἀφαιροῦνται
ἢ καὶ ἰσχυροὶ τοῖς Θησίαις γίνονται. ταῖς ἢ ὀγδόαις τὰ Θησίαις
ἔργα ἔργα ἢ αὐτῶν ἐπιτελεῖται, ἐπὶ δὲ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττι-
κῇ, πρῶτον ἐπορεύθη καὶ κατὰ κάμους οἰκοδομήν.

Μιμισυδαῖοι. | Ἦγον ἰσχυροὶ, ζῶντες ἀνυστῆροι, ἄρτοις
καὶ μυσταῖς ἱμῶν. ὅτι καὶ τὸ ὄνομα ταῖς μυσταῖς. οἰοῦνται
μετὰ τὰ ὅτι. ἐν ταύτῃ ἢ πᾶσι ἰσχυροὶ πάντες προῖκα ἡδονῇ ἀθάνατον
καὶ ἄλλα τὰ. ἄλλως, ἢ καὶ αὐτῶν μυστὰ καλυπταί, ἢ γὰρ
ἀθάνατον. ἐν τῷ ταῖς Θησίαις ἀθάνατον ἡδονῇ. ὅ ἢ νῦν, ὡς ποτὶ ταλαι-
καρῆς καὶ καὶ ὅτι ἐστὶν ἰσχυροὶ, ἢ καὶ ἐντυχεύσαντες. ἄλλως, τὸ
Θησίαις. εἰ μὴ διὰ τὸ οἱ διφθόγῃ γράψας τὴν ἰσχυρὴν ἢ Θησίαις
ἡδονῇ. εἰ δὲ π. αὐτὴ ἢ μιμισυδαῖαι νῦν. τὸ ἢ μιμισυδαῖοι ἀντὶ
τῶν μιμισυδαῖων καὶ ζῶντες ῥοφήσαντες, μιμισυδαῖοι ἢ παρά ταῖς Ἀττι-
κῇς δούταις συζυγίας τὸ ἀφαιροῦν, τὸ διὰ μιμισυδαῖας (ὅ ἐστι
ἔργα καὶ αὐτὰ δὲ αὐτῶν) ζῶντες ἀνυστῆροι. γίνεται ἢ παρά τὸ
μῦθος ὅ ἐστι τὸ ἐμμενῆτατον. ἀλλὰ τὸ μῦθος διὰ διφθόγῃ
γράφεται ὡς ἀπὸ τῶν μῦθων γινώσκοντες. καὶ ἢ αὐτῶν διὰ διφθόγῃ, τὸ
ὅ μυστὰς διὰ τῶν ἡδονῇ ὡς καὶ αὐτῶν καὶ τὸ μῦθος διὰ διφθόγῃ
γράφεται, τῶτο δὲ διὰ τῶν ἡδονῇ καὶ αὐτῶν καὶ τὸ μῦθος διὰ διφθόγῃ
γράφεται, τῶτο δὲ διὰ τῶν ἡδονῇ καὶ αὐτῶν καὶ τὸ μῦθος διὰ διφθόγῃ
γράφεται, τῶτο δὲ διὰ τῶν ἡδονῇ καὶ αὐτῶν καὶ τὸ μῦθος διὰ διφθόγῃ

627. Ἐπὶ ὀλίγους ἀφαιροῦν. | Οἱ ταῖς καὶ αὐτῶν ἄρτοις τὸς
ζῶντες

Ὡς ὑπυχέει, ὡς μαχερέως πεπεράγατι,

Ἄλλοι δ', ἔσοις μέτεσι τῷ χρηστῷ τρόπῳ.

Χο. Τί δ' ἔστιν, ὃ βέλτεσι τῷ σαυτῷ φί-
λων ; 630

Φάνει γὰρ ἦκειν ἀγγελῶ χρηστῷ πινῶ.

Κα. Ὁ δεαυότης πέπρωται ὑπὸ τῷ ὑπὸ τῷ
Μᾶλλον δ' ὁ Πλεῖστον αὐτός· ἀπὲρ γὰρ τυφλῷ,

Ἐξωμμάτῳ καὶ λελάμπρωται κόρας,

Ἀκκληπῷ παιδῶν· ὑμῶν τε τυφλῶν. 635

Χο. Λέγει μοι χαρὰν λέγεις μοι βοάαν.

Κα. Πάρεσι χαίρειν, ὡς τε βέλτεσι, ὡς π
μῇ.

Χο. Ἀναβοάσμεν τὴν εὐπαιδῶ καὶ

Μίγα

ΣΧΟΛΙΑ.

ζωμῶν ἀνθρώποι ταχίως κορύνῃ· δι' ἵσθαι ἄρτον. ὁ γὰρ δὲ τὴν
Θηοῦ ἡγοί. καὶ πᾶσαι τῇ ἡμέρᾳ ἐπαγγυρίζον εἰς τιμὴν τῷ ἡρώ.
πιπίσθαι δὲ ἡ λίξις, λίγῳ δὲ ἡ μισθῶ, παρὰ τὴν μάστιγιν. ἀλ-
λως. ἡ δὲ διὰ τὸ πλεῖστον τῷ ὅψαν ὀλίγον ἄρτον ἀνέλασκει, ἡ τῷ
ζωμῷ χολάζοντι καὶ ὑπὸ τῷ κορύνῃ.

630. Τί δ' ἐστίν, ὃ βέλτεσι τῷ σαυτῷ φίλων. | Ἀπὲρ τῷ
τὸν σαυτῷ φίλους οἶον τῷ ὁμομασίῳ. οἰοῦντο ὅτι ἄλλων τῶν, ἀλ-
λὰ τῷ ὁμοίῳ σοι μασιγίῳ, ἡ τῶν. ὡς. ὃ βέλτεσι τί τῷ
σαυτῷ τῶν ἐστίν, ἀπὲρ τῷ τί ἀγαθὸν ἡμῶν ἀνέλασκει ; ἀλλὰ
γὰρ σὺ καλῶς τοὺς χρόνους τῶν, πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὸν ἀγ-
γίλιαν ποιῶσαι.

634. Ἐξωμμάτῳ. | Ἐκ Φινίως Σοφοκλέους ὁ εἶχῳ. ὅρα δὲ
πῶς τοῖς σπουδαίοις γυλιώδη καταμύζας λαμβάνει, ἡρπῶς ἐξωμ-
μάτῳ καὶ λελάμπρωται. ἡ δὲ λίξις, ἀπὲρ τῷ ἐπιτεταρμένῳ ὁρᾷ. ἡ
γὰρ ἐξ ἐπίτασιν δηλοῖ. ὡς τὸ ἐκ θυμῷ φίλων. ἡ μᾶλλον παίζειν,
ἐπὶ τῇ τῇ λίξι. ἀλλως. δὲ οἱ οἰκῶν ἀνέλασκει καὶ καθαρὺς ἔχει τὸν
ὀφθαλμὸν, ἐξωμμάτῳ ἐπὶ καὶ λελάμπρωται· παίζειν γὰρ ἐπαμ-
φοτιρίζοντας λίξις ἴσθαι. ἐξωμμάτῳ γὰρ καὶ ἀπὲρ τῷ ἐκείνῳ
τὸν ὀφθαλμὸν δύναται νοεῖν, καὶ ἀπὲρ τῷ ἐκ τῷ ὀφθαλμῷ ἀφ-
ρίσθαι τὸ καλυμνῶ. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λελάμπρωται, καὶ ἀπὲρ τῷ
καθαρὺς ἔχει τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ἀπὲρ τῷ λευκῶν ἐν αὐτοῖς ἔχει
ἔχει

Quàm felices estis; quàm beatè vobiscum agitur,
Et cum cæteris, quicunque probis moribus sunt præditi;

Cho. Quid est autem, ô tuorum sodalium opti-
me ! 630

Videris enim alicujus boni nuncius venire.

Car. Cum hero meo felicissimè actum est,

Vel potius cum Pluto ipso; pro cæco enim

Occulatus fit, & pupillas illustratas habet,

Æsculapium medicum propitium nactus. 635

Cho. Mihi gaudium narras, mihi narras jubilum.

Car. Gaudendi tempus est, velitis, nolitis,

Cho. Cantu celebrabo pulchro patre natum,

Magnum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔχῃ δὲ τὸ λελάμπευν) τρίτοι πρόσωποι τῷ ἐνικῶν, ὁμόφασιν τῇ
πρῶτῃ τῷ πληθυντικῶν. ὡς τὸ ἔξηνανται καὶ κατήχωνται, καὶ ὅσα
τοιούτα.

635. Ἀσκληπιῦ παιῶν. | Παιῶν μὲν ὕμνον εἰσὶν εἰς Ἀπόλ-
λωνα ἐπὶ παύσει λοιμῷ ἀδόμενον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παύσει πολέμου.
πυθάραι δὲ καὶ προσδοκίμων δῆν. καὶ παιανίζῃν ῥῆμα ἀπὸ τούτου
τὸ παιῶνα ἄδῃν. καὶ γίνεσθαι ἀπὸ τῆς παύσεως παύων καὶ παιῶν.
παιῶν δὲ ὁ καὶ παιῶν, ὁ ἰατρὸς καὶ θεραπευτὴς τῶν νοσημάτων. καὶ γίνεσθαι
ὡς τῆς παύσεως τὸ θεραπεύειν παιῶν καὶ παιάων ὡς μαχάων, καὶ κατὰ
τροπὴν τῆς αἰσῆς καὶ παιῶν, καὶ αὐτοὶ κατὰ συγκοπὴν παιῶν.

636. Λέγεις μοι χαράν. | Τίνα γινώσκῃς τραγικῶν. ἀπαγγέλλ-
λεις μοι φησὶ χαρᾶς ἄξιον, ὥστε καὶ βοᾶν χαρᾶς νικημάτων. λέγεις
μοι χαράν τὸ συνημέτοιον τῆτο πόλει εἰς δὲ τὸ ἀ τρίμετρον
βραχυκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσεως ἐπιτρέψω δωτέρην καὶ δύο συλλα-
βῶν, ἡμίσειας ποδὸς ὅσων τὸ β ἰαμβοικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.
τὸ τρίτον καὶ τέταρτον τρίμετρα κατὰληκτικά ἐκ παιῶνων δύο καὶ
συλλαβῶν τριῶν λήψαντων μιστὴν συλλαβὴν εἰς ἀναπλήρωσιν τελεῖς
ποδὸς.

638. Ἀναβοᾶσθαι. | Ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου ἀνιμνήσω φησὶ
τῷ Ἀσκληπιῶνι μάγαν φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις. πολλοὶ δὲ παῖδες τῷ
Ἀσκληπιῶ, Ποδπαλίριον, Μαχάων, Ἰασών, Παιάνης, Ἰγνίαια.
ἀναπέπλασαι δὲ τὰ ὀνόματα παρὰ τὸ ἰσθῆναι καὶ πάντα ἀκρίβως
καὶ παρὰ τὸ ὕμνιον παρίχῃν. εὐπαιδα δὲ οἷον καλῶς ἔχοντα παῖ-
δας.

Μήγα βροταῖα φάνθ, Ἀσκληπιόν.

ΣΧΟΛΙΑ.

Δι, ἡ δὲ καλὴ παιδὴ, ὑποφωτισθῆναι ὅτι τὴ δὲ χρόνους ἐπὶ τῇ δὲ
καλῇ παιδὴ, καὶ δὲ καλὴς παιδὴς ἔχουσιν, ἡ δὲ καλῇ πατρὶς
παῖδα.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῆ ΤΡΙΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΓΥΝΗ, ΚΑΡΙΩΝ.

ΤΙΣ ἡ βή ποτ' ἔστιν; ἄρα γ' ἀγγελεῖ 640
Χρησὸν τι; τῷτο γδ ποθεῖς ἐγὼ πάλαι,
Ἐνδον κείνημα φειδύμεσα τετονί.

Κα. Ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον, ὥ δ' ἴκων,
ἵνα

Καὶ τὴ πῆγ. φιλεῖς δὲ δρῶς ἅντ' σφοδρεῶς.
Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδ' ἅπαντά σοι φέρω. 645

Γυ. Καὶ πῶς ἐστιν; Κα. Ἐν τοῖς λεγόμενοις
εἶσθ' τάχα.

Γυ. Πέραινε ποίνην, ὅτι λέγεις ἀνύσας ποτὶ

Κα. Ἀκχε ποίνην. ὡς ἐγὼ πὰ θεράγματα,
Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἔρω.

Γυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

640. Τίς ἡ βή ποτ' ἔστιν; | Κορωνίς εἰσίσταντο ὑποκριτῶν. αἱ δὲ
εἶχον, ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι, κ.δ. ἐν τελευταίῳ, Ἐγὼ
δὲ ἅπαντῶσαι γ' οἰκίῳις βάλομαι, ἐπὶ τῇ ἐκαστῇ συστάσει,
παράγραφον. ἐπὶ δὲ τὸ τέλος πάντων τῶν εἶχων κορωνίς καὶ ἔξῃς τὴν
κομματικὴν τῇ χορῷ. καὶ ταῦτα ὅτι χορῷ τι μέρος ἔφειλε θῆναι καὶ
ἀντρίψαι μικρὸν, ἄχρις αὖ ὁ Κάρων οἰκίῳις συμμείξῃ.

643. Ταχέως

gnum mortalibus lumen Æsculapium.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λε. ὁ δὲ νῦν πίπτεται εἰς τραγῳδίαν. ὁ δὲ χαρακτὴρ τραγικὸς
ἐν Ὁρίστῃ· Ἀναβοᾶσθαι πατρὶ Ταΐάλῃ.

A C T U S T E R T I I S C E N A S E C U N D A.

MULIER, CARION.

QUIS iste tandem clamor est? nunquid mihi
nunciabit 640

mi? hoc enim ego dudum desiderans,
omi desideo, huncce *Carionem* expectans.

Car. Citò, citò vinum affer, hera, ut
sā quoque bibas (id autem agere quam maxime
amas.)

t bona summam omnia tibi affero! 645

Mul. At ubi sunt? *Car.* Ex his, quæ dicturus
sum, statim scies.

Mul. Expedi igitur tandem, quæ dicis, confestim.

Car. Audi sis ergo, nam ego negotium
calce ad caput tibi totum recensebo.

Mul.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

643. Ταχέως, ταχέως φέρε' ὄναι. | Ἡίκα ἐν ἀπαγγελίᾳ, ἡ
εἰς αὐτοὺς.

648. Ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐν τῷ ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν
| Τὸ μὲν φαινόμενον ἐστὶ τὸ τοῦ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐρῶ
| πράγματα. καίτοι δὲ καὶ ἑτέροις τῶν αἰχρῶν καὶ ἄλλοις
| δόξαν ἀπελγίας καὶ μοχθηρίας. ἡ γυνὴ δὲ πράγματα τὰς
| λυγρὰς εὐνοίας καὶ ἀπὸ τούτου λέγει μὴ δῆτ' ἔμμεν' εἰς τὴν κε-
| φάλην. 651. Μὴ

Γυ. Μὴ δῆτ' ἐμοῖγ' ἐς τίω κεφαλῶ. Κα.

Μὴ παῖραδαί 650

Ἄ νῦν γλῆται ; Γυ. Μὴ μὲ οὖν τὰ πρῶτα.

Κα. Ὡς γὰρ πάχας ἀφικόμεθα πρὸς τὸ δεῖν,
Ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,

Νῦν δ', εἶπὺ ἄλλον, μακρότερον καὶ οὐδαίμονα,

Πρῶτον μὲ αὐτὸν ἐπὶ δαίματιαν ἤγομην. 655

Ἐπείτ' ἐλῶμεν. Γυ. Νῆ Δί' οὐδαίμων ἄρ' ἔω
Ἀνὴρ γέρον ψυχρὰ δαλάντη λείμεν.

Κα. Ἐπείτα πρὸς τὸ τέμενος ἤμεν τῷ δεῖν,

Ἐπεὶ ὃ βωμῶ πόπανα καὶ πορδύματα

Καθιστώμεν, πέλασθαι Ἡφαίστου φλογί, 660

Κατεχλινόμεν καὶ Πλῆστον, ὥστε εἰς ἡμῶν.

Ἡμῶν δ' ἐκείνη εὐαὶα πρῶτα γίγνεται.

Γυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

651. Μὴ μὲν εἰς τὰ πρῶτα. | Ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον οἱ Ἀθῶναι οὗ τὰ πρῶτα, ἰδὲ διαφάνηται. καὶ Μένανδρος δὲ ἐν γινεργῷ ἔστι πρῶτα, ἐν μάχῃ. ἐν ἧθι δὲ ἀναγινώσκω.

654. Νῦν δ' εἶπὺ ἄλλον. | Δίον ἐπὶ τις ἄλλος ἐπὶ ἐπὶ τῷ ἄλλῳ ἐπὶ πρὸς τὸν ἐπὶ αἰτιατικῇ.

655. Ἐπὶ δαλάντη ἤγομην. | Ἡθῆτο γὰρ τοῖς ἀρχαίοις ἐὰν καθαίρειν τὸν ἀφωσιωμένον. Ὁμοίως. Καὶ εἰς ἄλλα λύματα ἔσονται.

656. Ἐπείτ' ἐλῶμεν. | Ἀπὸ τῶν λέων. ἢ ἀπὸ τῶν ἐλῶμεν κατὰ συκοπῇ.

Νῆ Δί' οὐδαίμων. | Ἐν εἰρησῇ, ἀπὸ τῶν κακοδαίμων. τὸ γὰρ ἐν ἀπὸ τῶν οὐδὲν. τὸ γὰρ ψυχρὰ δαλάντη διὰ τὸ τὸ ἐπὶ ψυχρὸν τὸ γινώσκαι. τὸ γὰρ ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἐπορδύμενα. ἢ μὲν τὸ γὰρ ἐπὶ ἡμῶν.

659. Ἐπὶ δὲ βωμῶ. | Ἀπὸ τῶν οὐδαίμων. τὸ οὐδαίμων καὶ τὸ ἀπάργατον ἐπὶ τῶν βωμῶν τίθεται. ἀπὸ τῶν βωμῶν, ἢ τὸ κακῶν, καὶ ἐπιφθίγεται ὅσα, καὶ τότε ἐξέρχεται τοῖς ἀπὸ τῶν οὐδαίμων ἀπὸ τῶν οὐδαίμων.

Καὶ

Mul. Minime fane mihi in caput. *Car.* Nonne ut
tibi in caput recidant bona 650

Quæ nunc evenerunt? *Mul.* Modò non des ne-
gotium.

Car. Simulatque enim pervenimus ad deum,
Adducentes virum (tunc quidem miserrimum,
Nunc vero, siquis alius, beatum ac felicem)
Primum quidem ipsum ad mare deduximus 655
Deinde abluimus. *Mul.* Scilicet admodum beatus
erat,

Homo senex frigido lotus mari !

Car. Post ad delubrum dei concessimus.
Cum autem altari placentæ ac sacrificii præludia
Dicata fuere, libum Vulcanio igni, 660
Decumbere fecimus Plutum, ut par erat.
Nostrum quoque quilibet stragulum adornabat.

Mul.

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

Καὶ προθύματα. | Γράφεται καὶ θυλήματα. σημαίνει δὲ τὰ
προκατάγεγνατα ἢ τὰ πρὸ τῆς θυσίας γυνόμενα θυμιάματα, ἢ
πλακύντια.

660. Καθωσιώθη πέλαιον. | Τοῖς καθήκονσι νόμοις ἀντιθέτω,
καθηγηρίωθη ἢ οἰσίνως ἀντιθέτω. ἐπεὶ δὲ ὁ πέλαιον τῇ Ἡφαίστῃ
φλογὶ καθωσιώθη καὶ τὰ πόπανα καὶ τὰ προθύματα δὲ, ταῦτάς τε,
ἢ τὰς ὀλύρας παρὰ τὸ προθύμαζ τῇ ἱερῶν, ἢ κριθῶν ἢ λιθανωτῶν
τὸ δὲ ἐξῆς. ἐπὶ δὲ βωμῷ προθύματα καθωσιώθη Ἡφαίστῃ φλογὶ,
καὶ πόπανα καὶ πέλαιον. ἄλλως. δῖον εἰπὼν καὶ πέλαιον, ὁ δὲ
ἀσυνωδίτως πέλαιον εἶπεν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν πέλαιον ἐν τῷ
πυρὶ ἱερῶν. τὰ δὲ πόπανα, καὶ τὰς πλακύντας καὶ τὰ ἄλλα, ἐν μεί-
νῃ τῇ βωμῷ ἐτίθεισαν. ἢ τὸ πέλαιον ἱερμολογία ἐστὶ τῶν προθύμα-
τα ὥτως ἐπὶ δὲ τῷ βωμῷ καθωσιώθη τὰ πόπανα καὶ τὰ προθύ-
ματα καθωσιώθη τῇ φλογὶ τῇ Ἡφαίστῃ, ὁ πέλαιον λέγεται. ὁ καὶ
κρυψίον.

662. Παρακατίετο. | Ἐκ συλλογῆς ὑπερεπίετο ἀπὸ τῶν κατι-
μάτων. κατιύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες, οἱ ἐπὶ τῶν κό-
πρῃ ἱερῶν. λέγει ἔν ἐν πολλῶν καὶ μικρῶν τὴν εἰσάδα ὑπερε-
πίεσθαι. 664. Εἰς

Γυ. Ἦσαν δὲ πικρὰ καὶ ἄλλοι διόμηναι τῷ Διὶ;
 Κα. Εἰς μὲν γε Νεοκλείδης· ὅς ᾽στι μὲν τυφλός.
 Κλέωνος δὲ τὸς βλέπονται ὑπερβαίνοντες. 665
 Ἐπεὶ τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήμασιν.
 Ἐχοντες. ὥς δὲ τὸς λύχνους ἀποσβέσεις,
 Ἡμῖν πρὸς ἡγίαιε χαθόδωκεν τῷ Διὶ
 Ὁ πόρος πολὺ, εἰπὼν, Ἐπὶ αἰδητῶν φόβῳ,
 Σιγαῖν, ἅπαντες κοσμίως κατακείμεθα. 670
 Καὶ γὰρ χαθόδωκεν ὅς κ' ἐδυάμην. ἀλλὰ με
 Ἀθάρας χυτρά τις ὄξυπλητὶς κειμήνῃ
 Ὀλίγον ἀπαύειν τὴν κεφαλὴν τῷ χειρὶ δέ.
 Ἐφ' ἧν ἐπιδύμεν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
 Ἐπειτ' ἀναβλέψας ὄρω τὴν ἱερίαν 675
 Τὸς φθοῖς ἀφαρπάζοντα. καὶ τὰς ἰσάδας,
 Ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μὴ τῶτα δὲ
 Περὶ ἡλθε τὸς βωμὸς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
 Εἶπε πόπανον εἶη τὴν καταλελειμμένην.
 Ἐπειτα ταῦτα ἤμαρ ἐν σάκκῳ πλά. 680
 Καὶ γὰρ νομίσας πολλὴν δόξαν τῷ πρῶτῳ,
 Ἐπὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

664. Εἰς μὲν γε, Νεοκλείδης. | Εἰς πολλὰ κεκομώθηται· εἰς ῥήτορας καὶ τὰ δημόσια κλείοντα καὶ ξίνοι καὶ τὰς ὁψὶς λιλασιμῶν εἰρηται δὲ καὶ Πιλαργοῖς ὡς αὐτῷ ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης.

672. Ἀθάρας χυτρά τις. | Ἀθάρα, μόνη ἢ σιμιθάλις. Ἀττικαὶ δὲ διὰ τὴν ἀθάρας, Αἰολοὶς ἀθήρας. ἢ δὲ κοινὴ διὰ τῶν ἀθάρας.

674. Ἐφ' ἣν ἐπιδύμεν δαιμονίως ἐφερπύσαι. | Πειρασὴ ἢ μίαν ἥπι. ὥς εἰς τὴν ἱερὰν ὄψιν δηλωσί. ἐφερπύσαι δὲ, βαδίσαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐρπύων. ὡς τότε δὲ τὴν ἡσυχον κλοπῇ, τὴν ἐπὶ τὴν χυτράν δηλοῖ.

676. Τὸς φθοῖς. | Ἀττικαὶ μὲν μωσαυλάως οἱ φθοῖς. ὁ δὲ Κακίμαχος, φθοῖας ἀντὶ τῆς πλακῦντας, πέμματα.

677. Ἀπὸ

Erantne etiam alii opem dei petentes?
Unus sane Neoclydes *nomine* (qui cæcus est
lem,

autem vel videntes superavit) 665

multi omnigenis morbis
es. postquam vero, lucernis extinctis,
nire jusserat dei

, qui imperaverat etiam, siquis strepitum sen-
t,

mnes simul compositæ decubuimus. 670

ormire non potui, sed
ellebat polentæ quædam olla posita
cul à capite cujusdam aniculæ.

adrepere mirificè gestiebam.

ublatis oculis conspicio sacrificum 675

furripientem ac caricas

facra. posthac vero

aras singulas ordine,

centa quæpiam relicta esset.

hec omnia sanctè recondebat in saccum quen-

680

o ratus magnam esse hujus facinoris sanctita-

Ad

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πὸ τῆ τραπέζης τῆ ἱερῆς. | Εἰς τὴν τράπεζαν οὖν τοῖς
ἵς τάλας τὰ ἐπιφύρομενα.

ἡ σάκκον τινά. | Γράφει) εἰς σάκκον ὃ ἐστὶν εἰς θύλα-
σάκκον. Διὸν εἰπὼν εἰς τὸ βαρεὶν ἡγίζετο φησὶν εἰς τὸ
ἡγεῖσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔσθαι εἰς δῆματ' ὁ σακκίον, ὅτι
γορεῖ. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγίου ἀπειλῶντο. καὶ δὲ τῆ
ἑρῆς. ἀρσενικῆς δὲ ὁ σάκκος ὡς αἱ χεῖρες διδάσκουσιν,
ἡν νομοθεῖας πολλὰν ὀρίαν. | Ὅστις μὲν, τὰ πρὸς ἡ-
ἕξει τὸ ἱερὸν. δῆλας φησὶν εἶναι αἶμα τὸ λαμβάνειν τὸ
τῷ ἱερῷ, ἐπὶ καὶ ὁ ἱερὸς ἐλάμβανεν.

Ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀνίσταμαι

Γυ. Ταλαίντατ' ἀνδρῶν, ὅτε ἐδιδόκεις τὸ
 θύον ;

Κα. Μὴ τὰς θύας ἔγωγε μὴ φθάσθαι με,
 Ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ σέμματα. 685

Ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτῷ με παρεδιδάξατο·

Τὸ γεαῖδιον δ', ὡς ᾔδειτο δὴ με τὸ φόρον,

Τὴν χεῖρ' ὑφ' ἧς καὶ τα συρίζας ἔχων

Ὅδαξ ἐλαβόμην, ὡς πρῆξας ὦν ὄφεις.

Ἡ δ' ὀνείσας τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν, 690

Κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ,

ὑπὸ τῷ δέξας βδέσσα δερμύτιον θαλῆς.

Καὶ γὰρ τότε ἦδη τῆς ἀδελφῆς πολλὴν ἔφλων.

Ἐπεὶ τ' ἐπεδὸν μεσὸς ἰὺς, ἀνεπαυρόμην.

Γυ. Ὁ γὰρ θύας ὑμῖν ἐπεσέθεν ; Κα. Οὐ·
 δέπω 695

Μετὰ τούτῳ δ' ἦδη, καὶ γαλοῖον δῆτά π

Ἐποίησα. περὶ τὸν γὰρ αὐτῷ, μέγα πάντῳ

Ἀπέπαρδον.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

684. Μὴ φθάσθαι με. | Βαδίσας ἐπὶ τῷ βωμῷ δηλονότι. διαβάλλει δὲ τὸ θύον ὡς κλέπτει καὶ λαίμαργον. ἐφοβήθη ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν κλέψαι τὴν χύτραν φθάσθαι με. ἄλλως. πάντες καλὸν καὶ σιδάσμενοι τὸ πρᾶγμα ἐκείνῳ ἐπὶ τῇ ἡγεσίᾳ καὶ ὅτε αὐτὸς κρίας ἀνίσταται καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν χύτραν τῆς ἀδελφῆς. ὡς τότε δὲ δεινὴ ὡς αὐτὸ οἱ ὄφεις ἐπὶ τὸ φαγεῖν τὴν ἔχουσαν. τὸ δὲ ἔχων τὰ σέμματα λέγει ὅτι τὸ γράφει τὸ Ἀσκληπιοῦ καὶ σιφοφορεῖντα ὡς ὑγίαις αἰτίαι.

688. Τὴν χεῖρ' ὑφ' ἧς. | Ἐκτίσθαι κατὰ τὴν χύτραν ἵνα μετὰ αὐτὴν λάβῃ. ἢ ἐκτίσθαι. καὶ Μίανδρον. Ἐξάρκτις ἐπικροτήσασθαι.

Καὶ τα συρίζας ἔχων. | Ὁμοίον φασιν Ἀττικῶν καὶ συριζῶν καὶ σιριγμῶν. ἀκόλουθον δὲ τῇ ἐφιρπύτῃ, τὸ συρίζαι, ἵναται γὰρ τὸ ζῶον ὡς

Ad ollam istam polentæ erigor.

Mul. Hominum miserrime! non tu veritus es deum?

Car. Etiam profecto ego *verebar*, ne me præveniret

Ad ollam accedens cum suis corollis. 685

Sacrificulus enim ejus me ante docuerat.

Anicula autem, ut mei strepitum sensit,

Manum subduxit. deinde ego sibilans

Mordicus arripui, ac si Paræus anguis essem.

Illa vero protinus manum rursus retraxit, 690

Jacuitque quietè (cum ipsam stragulo involvisset).

Præ metu pedens acriùs fele.

Atque ita ego jam polentæ plurimum absorpsi.

Dehinc cum refertus eram ad quietem me dedi.

Mul. Nonne autem deus ad vos accesserat? *Car.*

Nondum. 695

Posthac vero jam ridiculum quiddam

Commisi. illo enim accedente, graviter prorsus

Pepedi:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἦσαν φάνη ἔχει, ὡς αἰετὸς τοῦ μυκάζην, βῆς, τὸ μυκάωζ, κορόνη τὸ κρόζην, καὶ τὰλλα ὁμοίαις, ἕτως καὶ ὄφεις τὸ συμρίζην.

689. Ὁδοῦς ἱλατοῦμενον. | Ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ αὐτὴν ἔλαβον, ἀντι τοῦ ἰδακον αὐτὴν.

Ὡς παρίαις ἀνὸς ὄφεις. | Εἶδος δὲ ὄφιος ὁ παρίαις παρὰ τὸ ἐπὶ ἡρ-
ται τὰς παρίαις. φασὶ δὲ αὐτὸν μὴ δάκνῃ, ἢ καὶ δάκνοντα μὴ
λοιπῶν. μύμηται δὲ αὐτῷ καὶ Δημοδοῦτος τὰς ὄφεις τὰς παρίαις
φάσκον. καὶ Λουκῆρος ἐν τῇ κατὰ Δημόδου λόγῳ. ἔστι δὲ τὸ τοιῦ-
τω αἶδος καὶ ἐν τῇ Ἀλεξανδρίᾳ. τὸ δὲ τοιῦτον αἶδος πύρισκε) ἐν
ταῖς ἱεραῖς τοῦ Διούσου.

693. Ἐφλαν. | Ἡδῶν. λίπη δὲ τροφῇ. φλᾶν δὲ ἰὺν, τὸ μῦ-
ψιν ἐστὶν. καὶ ἡ φλᾶν, τὸ θλάω, ὡς φησὶν ὁρσκάουσι.

695. Ὁ δὲ τοῦ ὁδοῦ ὁ προσήν. | Ἰωνικῶς ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ.
ἦσαν ἡμῖν παλά. αἰτὶ τοῦ ἦσκω, τρίτη γὰρ ἐστὶ προσόπτω.

Ἀπέπαρδον. ἡ γαστήρ γ' ἐπεφύσητό με.

Γυ. Ἦκε σι ἄλφ' τὸτ' ἐνδὺς ἐβδελύττετο.

Κα. Οὐκ. ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις ἀσχυλὸς
ἄμα, 700

Ὑπηρεθίασι, χ' ἡ Γανάκει ἀπετρέφθη,

Τὼ ρὶν' ἐπιλαβῶσ'. εἰ λιβανωτὸν γ' ἔβδελυ.

Γυ. Αὐτὸς δ' ἐκείνῳ; Κα. Οὐ μὰ Δί,
ἐδ' ἐρεθίστην.

Γυ. Λέγεις ἄγροικον ἄρεα σὺ γ' εἶναι τὸ
δυν;

Κα. Μὰ Δί' ὅτι ἔργ'. ἀλλὰ σκατοράνη.

Γυ. Αἶ πάλας. 705

Κα. Μετὰ ταῦτά γ' ἐνδὺς ἐγὼ μὲ συνεισλὼ
ψάμην

Δείσας. ἐκείνῳ δ' ὅτι κύκλω πα' νοσήματα

Σκηπτῶν φεῖναι πάντα χρημῖας πάνυ.

Ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίδινον θυεῖδον

Γαρέθνηκε καὶ θοιδύνηκε καὶ κωβώτιον. 710

Γυ. Λίδινον; Κα. Μὰ Δί, εἰ δ' ἦτ' ἐχ' πόλιν
κωβώτιον.

Γυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

698. Ἀπέπαρδον. | Διὰ τὴν ἀθρόαν τ' ἐπιστάτην ἐκπύουσαν
αὐτὴν καὶ πέρεσθαι. ὁρμητικὸν γ' τὸ ζῶν.

Ἐπεφύσητό με. | Ὑπὸ τ' ἀθάνης δηλοῖται· παιῖ γ' αὐτὴ
πνέουσα τῇ γαστρί.

699. Ἐβδελύττετο. | Ἐμίστι σι· χαρίτως τὸ ἐβδελύττετο
πρὸς τὸ ἀπέπαρδον παρὰ τὸ βδελύ.

700. Ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις. | Οὐκ ἔστι διότι προῖται τῇ Ἀσκλη-
πιῷ ἡ Ἰασὼ παρὰ τὴν ἰασὴν ἀποκαταστήσει. ἀλλὰ καὶ θυγατέρα εἰ
Ἀμφιαράου αὐτὴν ἔπειν ἐν ἐκείνοις. ἀλλ' ὅτι θυγατὴρ ἔλαξεν σὺν
πρόσφυγος. εἰ καὶ τὴν Ἰασὼ Ἀσκληπιῷ θυγατέρα ὡς παρ' Ἀμφια-
ράου, ἀξίον ἀπαιτεῖν. ἐπεὶ καὶ Ἑρμιόπῳ ἐν τῇ πρώτῃ ἰάμβῳ τ'
τεμνόμεν

Pepedi : nam venter mihi supra modum intumuerat.

Mul. Certe ob hoc te statim abominabatur.

Car. Minime. sed Jaso quædam nomine, quæ sequebatur, 700

Subrubuit ; atque Panacæa se avertit,

Naribus compressis ; thus enim non pedo.

Mul. Hle autem ipse quid ? *Car.* Per Jovem, nihil penſi habuit.

Mul. Rusticanum ergo tu dicis esse deum ?

Car. Non ego profecto, sed merdivorum. *Mul.*

Vah scelus ! 705

Car. Post hæc statim quidem ego me co-operui.

Præ metu : ille autem quaquaversum morbos

Explorans ; obibat omnes admodum compositè.

Postea puer ipſi lapideum mortariolum

Apposuit & pistillum atque scriniolum. 710

Mul. Lapidumne ? *Car.* Non profecto, scriniolum scilicet.

Mul.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τημέτρων Ἀσκληπιῦ καὶ Λαμπερίας τῇ ἡλικίᾳ λόγῳ Μαχάου καὶ Ποδαλιρίου καὶ Ἰασώ καὶ Παιάνει καὶ Αἰγύλιῳ πωτάτην. ἄλλοι προσεδιάκου Ἰανίσκου καὶ Ἀλεξήνορα. ἔτι δὲ καὶ Ἀμφιαράου θυγάτηρ Ἰασώ.

702. Οὐ λιβαντὸν ᾧ βδία. | Ἄλλο λίβανος καὶ ἄλλο λιβαντός· λίβανος μὲν ᾧ αὐτὸ τὸ δένδρον, λιβαντός δὲ ὁ καρπὸς τοῦ λίβανου. ἔτι δὲ καὶ ὅρος Λίβανος καλόμενον.

705. Ἄλλὰ σκατοφάγον. | Αἰαίσθητοι. εἰρηται δὲ λόγῳ τῇ παρὰ βιωταῖς βοῇ. οἱ δὲ διὰ πολλὴν ἀναισθησίαν σκατὰ ἤσθιον. ἐπιτόκλιτος δὲ ἐστὶν ἡ σκατὸς γυνικὴ, λόγῳ εὐθείας τῇ σκῶρι.

711. Οὐ δὴτ' ἔχει τόγῃ κιβώτιον. | Παίζων πρὸς τὸ πρῶτον ἀπώτατον ἔχει γὰρ κιβώτιον. εἰπὼν ᾧ ὅτι κιβώτιον λίθινον ἦν ὅτε περ ἱκαντὴ λήθην ἐπανορθώμενός φησι, μὴ Δι' ὅτι ἦν λίθινος τὸ κιβώτιον.

128

Ἀπέ-

Γε

Κε

Ὑπρ

Τιω

Γε

Γε

Κ.

Κε

Δείσα

Σηπ.

Ἐπει

Γαρβ

Γυ.

,

698.

π

Ἐπει

ματ

699.

tu autem quomodo vidisti, ô pessimè perditæ,
opertum fuisse ais? *Car.* Per palliolum :

enim habuit non pauca, per Jovem.

utem omnium Neoclidæ medicamentum 715

eggressus est contundere, injectis

ribus capitibus teniorum : dehinc contudit

iolo, admiscens etiam lafer

um ; deinde, aceto diluens sphettio,

ebbras ejus inverfas, quo

720

ragis. ipse autem exclamans & vociferans

rit exiliens. Deus vero subridens inquit,

lesideas inunctus,

raturum à concione prohibeam.

Mul.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

εύχθη, ὡς σκοροδοφόρου τ' ἡγῆς ἕσσης, διὸ καὶ τὸ παρὰ
τύχῃ τ' ὀφεισμένης, ἢ καλῶς ἔχῃ δοκῶ.

| χῦον. | Σχῦον οὖν φησι τῷ σκύλλῳ, δηλῶς ᾧ βύ-
βλαι. εὖ δὲ τοῖς ἔξῃ περιγράφεται ἐκ τ' ὁμοφώνου, ὅτι
κύλλῳ, καὶ χῦον παρὰ τὸ χίζιαν καὶ δακρύει, ἢ αὐτὸ
χῦ.

| Διωγέμενον δ' οὖν χυματίζῃ φασί' σφητῖον δὲ
τῷ δὲ δῆμον. πικροὶ γὰρ οἱ σφητῖοι καὶ συνοφάτται.
σφῆκας, θυμικοί γάρ. ἢ ὅτι δῆμον ὄξος παρὰ σφητῖ-

ἐπομυρῶν. | Ἀπὸ τ' ἐκκαλῶμενον. ἐπομυσία δὲ ἴση
ἢ βελόμην αὐτῇ πᾶν ψηφίσματι ἐσφρομῆς. ἐκκα-
ς τὸ διαστῆριον πολλαίς. Σαλῦσιος δὲ φησὶ ὡς μάλ-
λα δημοτικῇ ληστέλειαν χρῆται παρὰ τ' δῆμον. πολλα-

τὸ μὴ δύνασθαι αὐτὸ ποιῆν, ὥς συνοφάτῳ οἶον
ἔσθαι. ἐπομυσία ἐστὶν ἀπόδοσις αἰτίας δι' ἣν ἔχῃ ὕται-
τῇ δίκῃ. Ἰππιδῆς. καὶ ἐμοὶ μὲν συμβάσσης ἀρρεστίας
ἔσθαι ταύτης τ' γραφῆς ἀνελθῆναι ὁ ἀγών. ὕτως ὁ
ἐστὶν ὄνομα δίκης, καὶ ἢ οἱ μάλιστα ἡτ-
τῶμενοι, τὴν κυρίαν ἀνελθόντες, καὶ πάλιν ἐξ
ἧς δὲ ἐπομυρῶν φασὶ τὸ ἐμύσαι μὴ δι-
τῇ τῷ ἔσθαι διατάσας ὕψιν. ἐκκαλῶν

Γυ. Ὡς φιλόπολις τις εἶδ' ὁ δαίμων, καὶ σφός.
725

Κα. Μετὰ τῷτο τῷ Πλῦτωνί παρειαυτί-
ζετο.

Καὶ ὡρῶτα μὲ δὴ τ' κεφαλῆς ἐρήφατο.

Ἐπειτα χαῖδαρον ἡμτύβιον λαβὼν,

Τὰ βλέφαρα ὥρεψεν. ἡ Πανάχεια δὲ

Κατεπέτασ' αὐτὴ τῶν κεφαλῶν φοινικίδι, 730

Καὶ πᾶν τὸ ὡρόσωπον. εἶδ' ὁ Νεὸς ἐπύκπυσεν.

Ἐξηξάτιν οὐὶ δύο δ' ἐλάχοντ' ἐκ τῷ νεώ,

Ἵψφουεῖς τὸ μέγεθος. Γυ. Ὡ φίλοι Νεοί.

Κα. Τέτω δὲ ὑπὸ τῶν φοινικίδ' ὑποδιδῶ
ἡσυχῆ,

Τὰ βλέφαρα ὥρεψεν, ὥς γε μοι δοκεῖν. 735

Καὶ ὡρῶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἶνε δέχῃ,

Ὁ Πλῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνεσῆκει βλέπων.

Ἐγὼ δὲ τὸ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,

Τὸν

ΣΧΟΛΙΑ.

δὲ ἀντὶ τῶν ἐκκλησιῶν. ταῦτα δὲ φησιν ὡς τῷ Νεοκλίδι διὰ
κακουργίαν ταῦτα ποιεῖν. ἄλλως. ἐπαμυνόμενον μὲν ἀντὶ τῶν
ἐφιδρεύοντα ταῖς ἐκκλησίαις καὶ συκοφαντοῦντα ὑπὲρ τῶν κερδα-
νῶν. ἢ ὑποφθιέμεντα, ἵνα συνέλθωσι οἱ δικασταὶ καὶ βοηθήσωσι
οἷς αὐτοὶ βυλεται. ἢ κακουργῶντα, οἱ γὰρ συνωμόται ἐπὶ κακῇ
ᾠμνουν. ἄλλως. ἐπαμυσία ἐστὶν ἡ δούτις κρίσις τῶν δικαστῶν λε-
γομένη καὶ τὴν τῶν ἀποκλήρων παρυσίαν.

725. Ὡς φιλόπολις. | Καθὸ τὸ λυμειῶνα τὸ πολέως ἡμύατο.

726. Τῷ Πλῦτωνι. | Τὸν Πλῦτον, Πλῦτωνα εἶπε παίζων. ἢ
ὅτι καὶ Πλῦτωνα αὐτὸν ὑποχωριστικῶς ἐκάλεσιν. ὡς Σοφοκλῆς Ἰκά-
χω. Πλῦτωνος δὲ ἐπίσοδος. καὶ πάλιν. Τοιότῳ ἑμὸν Πλῦτωνί
ἀμειψίας χάριν. ἄλλως. τὸ Πλῦτον ἔτω λέγεσσι. καὶ εἰκότως τὸ
αὐτοὶ τῷ Πλῦτωνι τὸ ἔδωκ νομίζουσι. καὶ γὰρ Ἡσίοδος φησιν. Ἐυχισθῶ
δὲ Διὶ χθονίᾳ Δημήτερι θ' ἀγνῇ. ἐκτελέει βεβήθῃ Δημῶτερος ἱερὸν
ἄκτῃ.

728. Ἡμτύβιον.

Mul. Quam amans reip, est hic deus atque sapiens!

725

Car. Postea juxta Plutum assidebat :

primum quidem caput ei contrectavit,

repto deinde puro sudario,

pebras absterfit. Panacæa autem

-operuit illi caput puniceo panno

730

que totam faciem : dein deus sibilavit,

ierunt igitur serpentes duo ex æde,

mensæ magnitudinis. *Mul.* Proh Dii boni !

Car. Hi vero puniceum pannum subeuntes tacitè

lpebras lambebant, ut mihi visum est.

735

citius quam cotylas vini decem ebibere posses,

utus, ô hera, surrexit videns.

go vero manibus plaudebam præ gaudio,

Herumque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

728. 'Ημιτύδιον. | 'Αντὶ τοῦ σκαδίου, ῥάκε ἡμιτριβίς, ἢ λιπὴν ἐν ἐμπνευσίῳ, καὶ Σαπφώ. 'Ημιτύδιον θαλάσσιον, ἢ δεικνύον κώλιον.

731. 'Επόπυσον. | 'Εσύρισον, ἵνα οἱ δράκοντες ἐξέλθωσι δευτέρῃ.

732. 'Εξηγάτω ἔν δύο δράκοντι. | Κοινῶς μὲν πᾶσι τοῖς ἥρωσι κούριος παριτίθετο. ἐξαιρέτως ἢ τῷ 'Ασκληπιδίῳ. δράκοντες δὲ ἵστανται διὰ τοῦ δέχου, ὃ ἐστὶ βλίπῳ. ὀξύδερκίς γάρ τὸ ζῶον. ἀνίσταται ἢ τῷ 'Ασκληπιδίῳ, ἐπεὶ δὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει, καὶ ἡ ἰατρικὴ φυλάττει φύσιν τὸ νέον ἐκθεῖσα τὰ νοσήματα.

735. 'Ὡς γὰρ μοι δοκεῖ. | Καλῶς τὸ ἐμοὶ δοκεῖν. ἐπὶ γὰρ εἴρα τὴν ἐσῶ τ' φοινικίδος ὄντας.

736. Καὶ πρὶν σε κοτύλας. | 'Ὡς εἰ ἔλεγον, πρὶν πῖνσαι. κοτύλα μέτρον, ὃ νῦν καλεῖται ἡμιξίστιον. ἄλλως, σκαπίδι τὰς πῖπας ὡς μεθυμένας. δίδον ἔν εἰπῶν, πρὶν εἰπῶν σε λόγον ἔνα, καὶ πρὶν ἐκπῖναι κοτύλας αἶνυ δέκα.

Herumque excitabam. deus autem statim
E conspectu se sustulit, ut & serpentes in ædem. 740
Qui autem juxta eum jacebant, quomodo censes,
Plutum amplexabantur? atque noctem totam
Pervigilabant, usque dum effulfit dies?
Ego vero deum laudabam vehementer admodum,
Propterea quod videre fecerat Plutum tam cito, 745
Neoclidem autem magis cæcum reddiderat.

Mul. Quantam habes potestatem, ô domine rex!
Attamen, dic mihi, ubi est Plutus? *Car.* Venit jam.
Sed erat circa eum ingens omnino turba.
Qui enim justii pridem erant, atque victum 750
Habebant tenuem, amplectebantur illum, &
Datâ dextrâ salutabant singuli præ gaudio.
Quicunque vero dites erant opesque habebant multas,
Non jure tamen sibi victum comparaverant,
Supercilia contraxerunt, & simul mærore dejecti fue-
runt. 755

Alii autem pone sequebantur coronati,
Ridentes & præ gaudio acclamantes. strepebat autem
Solea senum numerosis progressibus.
At agite omnes omnino simul,
Tripudiate, & exilite, & choreas ducite. 760
Nemo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐς αὐτὸν τὸν ἴτερον, καὶ ἀειβάλλει τὰς χεῖρας ἐν τῇ φιλοφρο-
νείᾳ.

744. Πάνυ σφόδρα. | Ἐκ παραλήλυ το αὐτό. Ἀγλίων δὲ τὸ
ἴπρυ ἐπὶ τῷ Θεῷ, κυρίως γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπῳ.

747. Ὅσῳ ἔχει τὴν δύναμιν. | Ταῦτα ἡ γυνὴ τῆς Χρυσῆς
θαυμάζουσα τὸ θεῖον.

752. Ἐδιδόκοντο ἅπαντες. | Ἦγον ταῖς διξιαῖς ἡσπάζοντο,
Ὁμηρος,

Διδόκοντο ἡσπάζοντο ἔπιοσι τε μελιχίῳσιν.

Οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν εἰσιῖσιν ἀγγελεῖ,
Ὡς ἄλριτ' ὅτι ἐνεσιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

Γυ. Νὴ τῷ Ἡράτῳ. καὶ γὰρ ἀναδύσαι
βέλομαι

Εὐαγγεῖλιά σ' ἐν κριβανῶν ὀρμαθῶ
Τοιαῦτ' ἀπαγγεῖλαντα. Κα. Μὴ νῦν μέλ'
εἶτι. 765

Ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῷ θυρῶν.

Γυ. Φέρε νῦν ἴδω· εἴσω, κομίτω κατα-
χύσματα,

Ὡς περ νεωήτοιον ἐρθαλμοῖς ἐγώ.

Κα. Ἐγὼ δὲ ἀπαντῆσαι γὰρ ἐκείνοις βέ-
λομαι.

ΔΡΑ.

ΣΧΟΛΙΑ.

764. Ἐν κριβανῶν ὀρμαθῶ. | Ἐπὶ οὗτος ἔπιν ὅτι ἐκίτι ἔσαι
σπάνις ἔσται, ἀλλ' ὑπορία. διὰ τῆς αὐτοῦ ἄρτοις ἀναδύσαι βέ-
λονται καὶ εἰσιῖσιν. κριβανῶν δὲ ὀρμαθῶ, ἀπὸ τῆς ἄρταις διέσται,
ἐν κριβανῶν ἀπὸ τῆς διέσται. εἰσιῖσιν εἰσιῖσιν, κριβανῶν δὲ παρὰ τὸ
κρι καὶ τὸ βαῦνος. παῖσι δὲ μὴ τὸ ἀδελφόν αὐτοῦ. γράφεται δὲ
καὶ ἐν κριβανῶν ὀρμαθῶν.

767. Φέρε νῦν ἴδω. | Πρὸς τὸ ἔθος παρ' αὐτοῖς. ὅτι γὰρ νεω-
των δὲ τῶν πρῶτον εἰσιῖσιν εἰς τὸν οἶκον, ἢ ἀπλῶς ὅτι ἐφ' ὅν
οἰκίσασθαι τι ἀγαθὸν ἐβόλοντο, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς νυμφίης, πάλιν τὴν
ἐστὶν τὰ τραγῆματα κατέχουσιν εἰς σημεῖον ὑπορίας. ὡς καὶ Θι-
πομπὴς φησιν ἐν Ἡδυκάρῳ. Φέρε σὺ τὰ καταχύσματα ταχύνει,
καταχύνει

Nemo enim jam nobis *domum* ingredientibus nunciabit
venum non inesse culeo.

Mul. Ita quidem per Hecaten. & ego etiam te co-
ronare gestio,

Ob bonum nuncium, panis clibanarii fasciculo,

Qui nuncium talem attulisti. *Car.* Nequid porro
cuncteris : 765

Quia adsunt viri *jam* prope à foribus.

Mul. Age jam, ego domum ingressa missilia afferam
Tanquam recens emptis oculis.

Car. Ego autem illis obviam ire volo.

A C T U S

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κατάχρηστος ἢ ἡμιφύς καὶ τῇ κόρης. ἐπεὶ ἔν καὶ ὁ Πλάτων ἐν πρώτοις
μείρεται τὴν φησὶ, συγκρίται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοίνι-
κος, κολοκύθων, τραγάλιν, ἰχθύων, καὶ καρύων, ἅπαν ἥπαζον οἱ
ἐνδοκοί, κυρίως δὲ ἐλέγοντο ὅταν δούλῳ ἡγόραζον, ἵφιστον γὰρ αὐ-
τὸν ἐπὶ τὴν ἐσίαν, καὶ καθίζοντες, κατὰ τὴν κεφαλὴν κατέχοντες κόλ-
λους καὶ ἰχθύας, καὶ φοίνικας, καὶ τραγάλια ἅπαν καὶ τραγήματα.
καὶ οἱ ἐνδοκοί ταῦτα ἥπαζον. ἐλέγοντο ἔν ταῦτα καταχύσματα.
τὸς ἔν ὀφθαλμοῖς ὁ Πλάτων ἀφ' ὧς νῶς βλέπει ἀπὸ Χρεμύλης, ὡς
ἐπὶ δούλῳ νῶντος ἐληφῶς, τὰ καταχύσματα εἶπεν, ὥστε νῶν-
τος ὀφθαλμοῖς δῖον εἶπεν δούλῳ ὀφθαλμοῖς εἶπεν, διὰ τὸ ἀνα-
βλέπειν τὸν Πλάτωνα.

770. Καὶ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῆ ΤΡΙΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ,
ΓΥΝΗ.

ΚΑΙ προσκυῶντα πρῶτα μὴ ἥλιον, 770
 Ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πύδῃ
 Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπ', ἥ μ' ἐδέξατο.
 Αἰχμύομα ἢ τὰς ἐμαυτῷ ξυμφορὰς,
 Οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυμὼν ἐλάνθανον.
 Τὴς ἀξίης ἢ τῆ ἐμῆς δμυλίας 775
 Ἐφάρον, εἰδὼς ἐδὲν ὁ τλήμων ἐγὼ.
 Ὡς ἐδ' ἐκείν' ἄρ' ἐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἐδρων.
 Ἄλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέφας ἐγὼ
 Δείξω τολοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
 Ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδεν. 780
 Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

770. Καὶ προσκυῶντα. | Κορωνίς ἑτέρα εἰσόντων ὑπεριτῶν, αἱ δὲ εἶχαι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι λά. ὡν τελευταῖα αἰνισαθ' ὡς ἀρπασόμεναι τὰς ἰχθύδας ἐφ' ἑκάστῳ συστήματι παρὰ γραφῇ. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν εἶχων κορωνίς καὶ ἐξὺς τὸ χορὸν αὐθις. κἀνταῦθα ἢ χοροὶ ὅφειλε θῆναι καὶ ἀλετρίψαι μικρὸν ἄχρως ὡς ἐκτελεῖται τις ἀπαγγελία, ὅπως εἰσόντων ὁ Πλῦτος, πάντα τὰ τέταν πρὸς τὸ βίλτιον μεταπέβληται.

772. Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπ'. | Παίξει πρὸς Ἀθλῳαίους, φιλογλωμίως οὐτως. Κέκροψ δὲ Αἰγυπλίῳ ὡς τὸ γινῆ, ἤκησι τὰς Ἀθήνας. ὅθι οἱ Ἀθλῳαῖοι Κεκροπίδαι. τινὲς δὲ φασὶ τῆτοι καὶ διφυῆ γενιά. οἱ μὲν ὅτι τὰ ἄνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηρίον. ὅτεροι δὲ ὅτι νόμους πολλὰς ἐφειῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ ἀγριότητ' αἰς ἐμαυτῆτα ἤγαγον. ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχι μεταγορεύει

A C T U S T E R T I I
S C E N A T E R T I A.

P L U T U S, C H R E M Y L U S,
M U L I E R.

AT imprimis fane solem veneror 779
Et colendæ Palladis inclytum solum,
Totamque Cecropis regionem, quæ me excepit.
Pudet me autem mearum miseriarum, *quodd*
Cujusmodi fane cum hominibus versarer ignorabam ;
Dignos autem meo consortio 775
Fugiebam, parum cogitans (miser adeo fui)
Ut neque hæc neque illa recte fecerim.
Sed ea omnia rursus in melius convertens,
In posterum ostendam ego omnibus mortalibus, me
Invitum improbis meipsum commisisse. 789
Chr.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μυγομένην ταῖς γυναικὶν καὶ ἐκ τούτου μὴ γινώσκοντες ἢ τὸ πα-
τὴρ παρὰ τὸ πατὴρ ἢ τὸ πατὴρ παρὰ τὸ παῖδες, αὐτοὺς νόμος
δίδωμι ὥστε φανερῶς συγγινώσκῃ αὐταῖς, καὶ μίαν τύχην, καὶ χε-
ρὸν εἶναι τὰς δύο φύσεις τὸ τε πατὴρ, καὶ τὸ μητὴρ, τούτου χά-
ριν διφύως ἐκλήθη.

773. Λιχύνομαι διὰ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς | Τὰ συμβαίνοντά μοι
φασὶν αἰχύνομαι. εἰς γινώσκω δὲ εἰλῶν καὶ αἰδοῦμαι ὡς ἔπραξιμ, αἰδοῦ-
μαι ὡς μὲν ἀδίκων ἦν.

777. Οὐδ' ἐκείν' ἄρ' ὑπὸ ταῦτα. | Οὐτε φεύγοντες ἀγαθὸς,
ἔτι μεταδιδόκειν τὸς φεύγοντας, ἔτι τὸς κακὸς πλουτίζειν, ἔτι τὸς
ἀγαθὸς ἀφαιρέμενον τὸ πλῆτον.

778. Ἀναστρέψας. | Ἰκαὴν ἢ ἀποδείξας ἀκασίαν ἀμαρτήματων,
ἢ διορθώσας.

Χρ. Βάλλ' ἐς κόρακας. ὡς χαλεπὸν εἶσιν αἱ
φίλοι

Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν ᾤσιν τις δὲ.

Νύττισσι γὰρ καὶ φλώπ τάντικνήμα,

Ἐνδοκυνύμμοι ἔχουσιν εὐνοίαν τινα.

Ἐμὲ γὰρ τίς ἐπεσέειπε; ποῖον ὅχι ὅχι. 785

Περίεσεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικὸς;

Γυ. Ὡ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρει.

Φέρε νῦν, ἴδμεν γὰρ ὅτι, τὰ καταχύσματα

Ταυτὴ καταχέω σε λαβύσα. Πλ. Μιδαμῶς

Ἐμὲ γὰρ εἰπὸντο εἰς τὴν οἰκίαν 790

Πρώπτα, καὶ βλέψαντο, ἔδεν ἐκφέρειν

Πρεπῶδες ὅτι, ἀλλὰ μάλλον εἰσφέρειν.

Γυ. Εἴτ' ἐπεὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύσματα;

Πλ. Ἐνδὸν γε παρὰ τὴν εἴαν ὥσπερ ἡ-
μῶν.

Ἐπειτα δὲ τὸ φόρτον ἐκφύγοιμι ἀν. 795

Οὐ γὰρ πρεπῶδες ὅτι τὰ διδασκάλου,

Ἰσάδια καὶ τραγῳδία τοῖς θεωμοῖσι

Προβαλόντ', ὅτι τέτοιον ἐπαναγχαῖεν γελᾶν.

Γυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

781. Βάλλ' ἐς κόρακας. | Ὁ Χρυσόμωλος ἀνακαλεῖ πολλὰν αὐ-
τὸν ἀσπαζομένην καὶ ἀφαιρόμενην. οἱ τινες πρὸς τὴν ἐν τῷ ἰσάδι αὐτὸν
πύρην ὅταν νυκτὶ πλεῖστα κολακεύουσιν, ἔστι δὲ τὸ βάλλ' ἐς
κόρακας παρ' ὑπόνοιαν παραποιήσιν, ἐπὶ τῷ βάλλ' ἐς μακαρίαν,
ὡς καὶ ἀπαχῆ διδάσκει. δηλαδὴ τὸ εἶπαι αὐτὸν εἰς φθοράν.
τοιοῦτοι γὰρ τὸ ἐς κόρακας. τὸ δὲ παραχρῆμα νῦν ἀπὸ τῷ κατ'
αὐτὸ τὸ πρῶτον. καὶ ὡς εἰπὼν παραπονεῖται, καὶ μὴ πρὸς τὸ πρῶ-
τον. διὸ ἱερμολύων ἐπὶ γὰρ, ὅταν πρῶτον τις εὔ. ἤγειν ἐν
αὐτῇ τῇ ἐνπραγίᾳ, καὶ πρὸς αὐτῇ.

790. Ἐμὲ γὰρ. | Πιστεύει, ὅτι μὴ ἐν φανερῷ καταχέῃ τὰ τρα-
γῳδήματα, διὸ καὶ ἐκφέρει. ἔπειτα καὶ τὸ φόρτον ἐκφύγοιμι.

Cbr. Apage in malam rem : quam molesta res amici sunt,

Qui statim apparent cum quis secundis rebus utitur.

Lancinant enim & contundunt crura,

Dum quisque declarat quandam mihi benevolentiam.

Quis enim me non compellavit ? quæ turba 785

Senilis in foro me non circumcinxit ?

Mul. O virorum charissime ! tu, & tu quoque sal-
vete,

Age jam, mos enim est, bellaria

Hæc accipiens in te effundam. *Plu.* Nequaquam.

Cùm enim ego domum ingredior 790

Primum, ac visu utor, nihil efferre

Decet, sed potius inferre.

Mul. Nonne ergo accipies hæc bellaria ?

Plu. Immo intus ad focum, uti mos est.

Præterea etiam molestam irrisiōnem vitaverimus. 795

Non enim decet magistrum comicum

Nuces ac bellaria spectatoribus

Projicientem, propter hæc elicere risum.

Mul.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

794. Παρὰ τὴν εἰς. | Πρὸς τὸ ἴδιον, ὅτι παρὰ τὴν εἰς
ἐκείνὰ τὰ καταχύσματα.

795. Ἐπειτα καὶ τὸ φόρτον ἐκφύγοιμεν ἂν. | Τυτίσι τὸ φορτί-
ον γίλντα, ἵνα μὴ γιλαδῶμεν.

796. Οὐ γὰρ πρεσβύτης. | Ἐμφασις ὅτι ἀριστοφάνειον προσάπν. ὁ
δὲ λόγος πρὸς τὰς ἀντιτίχους πρὸς ἀξιοσύμῳν, ὁ δὲ τὸ αὐτῶν
ἴδιον, ἐπιδείκνυται τὸ δῆμον πρὸς ἑαυτὸς ἐπιδείκνυται. καὶ ἐν τοῖς Σφηκ-
τῶν ἐπισημαίνεται ὅτι οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτῶν κάρνα ἐκ φορμίδος.
φαίνεται μὲν τοι τὸ τοῦτον ὁ δὲ τὸ χορηγῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ δὲ
αὐτῶν διδασκάλων, ὡς καὶ Ἐρατοδότης ἐπισημαίνεται.

Γυ. Εὖ πάνυ λέγεις, ὡς ᾗ Ξένικθ. ἔτσι
 Ἀρίσταθ' ὡς ἀρπασιμυθ. πὰς ἰσάδας. 800

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

799. Ὡς δὲ Ξένικθ. | Οὗτθ. πένες ἦν καὶ κομμοῦται ὡς
 τῆ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῆ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἡδὺ φεράτῃαν, ὧ ἄνδρες, ἔς' οὐδαιμόνας,
 Καὶ ταῦτα μηδὲν ὄξευγνόντ' οἰκοῦν;
 Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωτὴς εἰς τλήν οἰκίαν
 Ἐπεισπέπαικεν ὑδ' ἐν ἡδικοῦσιν.

Οὕτω τὸ φλεττεῖν ὅστις ἡδὺ φεράγμθ π. 805
 Ἡ μὲ σιπύη μεσὴ ἔσ' ἰδοκῶν ἀλφίτων,

Οἱ

ΣΧΟΛΙΑ.

801. Ὡς ἡδὺ πρῶτῃς ὧ ἴδρις. | Εἰδρις συστηματικῆς περιόδου
 ὡς εἶχον ὁμοίαν κβ. ὡς τελευταῖθ, Ἐνδοι μὲν ἦν. ἔδωκεν ἦ
 τὰ βλίφαρ μν. ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος. ἰχρῆν καὶ ταῦτα μν
 τὴν φεῖδον ἔπαρόνθ συστηματικῶν κομμοῦται τι θῆναι χορῶ,
 ἄχρις ἂν θῆσας ὁ Χρυσόλθ. ἐξέλθαι. ὁ δὲ ἰκανὸν εἶναι τὸ καμφο
 λογισάμθ ὡς τε θῆσαι αὐτὸν, ἐν ὅσῃ τὰς λόγους τέττις ὁ
 Καρίων διέττις, ἐξάγῃ ἐνθὺς αὐτὸν συντυχῖν (ὡς μὲν τινος) τῇ
 δικαίᾳ. ἄτοπον ἦ εἶναι φασὶ καὶ ἀπρεπὲς ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ δίκαιον
 ἐμιλιῖν μν δῆλα. ὡς δὲ ἐν τοῖς παλαιῶς τῶν ἀντιγράφων εὑρεται
 τῇ γραφῇ. ὡς ἡδὺ. ἡδὺ τὸ εὐτυχῖν. καὶ μάλιστα δίκαια ἀναλωμάτων
 γινόμενον.

802. Καὶ

Mul. Recte prorsus dicis. ecce autem ut Peregrinus hic

Involavit in me tanquam rapturus nuces ! 800

A C T U S

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὰ ὅσα ἀρπάζον. καὶ λίχνος. τινὲς δὲ καὶ στρατηγὸν φασὶν αὐτὸν.

A C T U S Q U A R T I S C E N A P R I M A.

C A R I O N.

QUAM jucundum est, ô viri *populares*, prosperâ fortunâ uti,

Præsertim ei, qui nihil de proprio contulit?

Nobis enim bonorum cumulus in ædes

Irripit, nihil injusti perpetrantibus.

Ita jucunda res est ditescere.

805

Arca quidem plena est albæ farinæ,

Amphoræ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

802. Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξουγκόντα οἰκοῦν. | Οὕτω γὰρ ἰδὲν τε ἴσι πρᾶγμα τὸ πλουτῶν.

804. Ἠδουκένουσιν. | Παίζον τῦτό φησιν, ὡς τὸ παιδῶν, μάλιστα τὸ Ἀδωνείων, ἐξ ἀδικίας πλουτύνονται, τὸ δὲ ἐπιστάταιων, ἐπιστήδων, ἐσθλῶν. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατίας πολυμίας, διὰ παιζῶν ἐπηρεγῶν, ἐπὶ ἡδουκένουσιν.

805. Οὕτω τὸ πλουτῶν ἴσιν ἰδὲν. | Ἀδωνείτης ὁ ἱαμβό. ὁ πρὸς τὰ ἄνω.

806. Ἡ μὲν σιπὴν. | Ἐκ τὸ Ἀδωνείων ἐντορίας ἤρξατο. σιπὴ δὲ ἡ ἀρετοθήκη. ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνάχου Σοφοκλέους, ὅτι τὸ Διὶς ἐκτελόντες, πάντα μετὰ ἀγνῶν ἐγένετο. προίχῃ δὲ τὰ λούνα τῶν ἀλφίτων.

807. Μίλλανος

Οἱ δ' ἀμφοῖν μέλανθ' ἀνδρσμίαι.
 Ἄπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρεῖς καὶ χρυσεῖς
 Τὰ σκευάεργα πλήρη εἰν, ὥς τε θαυμάσαι.
 Τὸ φρίαρ δ' ἐλαίαις μετόν. αἱ δ' ἤ λήκυθοι,
 Μύρε γέμισσι. τὸ δ' ὑπερῶνον, ἰσάδων.
 Ὅξεις δ' πᾶσαι καὶ λοπαδίον καὶ χύτρας
 Χαλκῇ γέρονε. τῆς δ' πινακίσκου τῆς σαπρῆς
 Τῆς ἰχθυερῆς, ἀργυρῆς πάρεσθ' ὄραν.
 Ὁ δ' ἱππὸς ἡμῖν ὄξαπίνης ἐλεφάντινθ'.
 Στατήρσι δ' οἱ θειράποντες ἀρτιάζομεν
 Χρυσοῖς. ἀποφώμεσθα δ' ἐπὶ λείδοις ἐπι,
 Ἀλλὰ σκοροδίαις ὑπὸ τρυφῆς ἐχάσσοτε.
 Καὶ νῦν ὁ διαπότης μὲν ἐνδον βεβυτῆι,
 Ἐν καὶ τράχυν καὶ κερὸν ἐσφαναμένθ'.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

807. Μίλανος ἀνδρσμίαι. | Μίλανος ἱερῶν. Ὅμηρος, ἐν οὖνο. ἀνδρσμίαι δὲ ἡδίοις, ἐνέσμευ ὥσπερ τὰ ἄνθη. ἢ ὥς δὲ ἀνδρσμίαις. ἢ ὥς δὲ ἰδὼς ἀμπέλου. ἢ δ' ἡδίοις καὶ παλαιοῖς ἀνδρῶν. ἢ δὲ χυδαῖον οἶνον κερηδαρίτω ἔπει.

810. Τὸ φρίαρ δ' ἐλαίαις μετόν. | Παραπαίξει πρὸς τὴν εἰς τὴν τύχης μεταβολήν. λήκυθοι δὲ τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα.

812. Ὅξεις δὲ πᾶσαι. | Ὅξεις ἀγγεῖα ὅξους διέκικόν. λοιπὰ εἶδος ἀγγείων πᾶν, οὐς οὐκ ἔστι λήγυν. ἰχθυερῆς δὲ πινακίσκου τῆς θείας ἰχθῦν χωρῆσαι.

815. Ὁ δ' ἱππός. | Τὸ μαγνῆσιον. ἢ ἡ καπνοδόχη. ἢ ὁ ὡς τὸ ἐν τῇ τοῖς ἱπποῖσι πῦρ.

816. Στατήρσι δ' οἱ θειράποντες ἀρτιάζομεν. | Εἶδος νομτος ὁ γαστήρ, οἱ οἰκίται ἐν φησι νομίσμασιν ἀρτιάζομεν παίζομεν ἄρτια ἢ παλαιά. παιδιὰ δὲ τις ἢ κατ' ἢ ἐγγίγει εἰς τὴν καταχόντος, καὶ ἀπόκρισις δ' προσπαίζοντος. ἀρτιά λέγουσι τὸ ἀρετῇ παίζειν ἀπὸ δ' ἑταίρου, ἵσως δὲ τὸ σφί καὶ ὅπερ ἐν τῇ σωτηρίᾳ ζυγα ἢ ἄζυγα λεγομένη.

818. Σκοροδίαις ὑπὸ τρυφῆς. | Γελοῖως ἀντὶ δ' σαβάνοις. δὲ ἡσθιοὶ ἐκάσσοτε σκόροδα, τῷτο λέγει, ὅτι ὡς πλατύνοντες

oræ autem vini nigri fragrantis.

autem nobis argento atque auro

repleta sunt, adeo ut mirari liceat,

etiam olei plenus, lecythi vero

810

nti plenæ sunt ; cœnaculum autem caricarum.

ulum quoque unumquodque ac patella atque fi-
lia

fit. scutellas vero putres

as argenteas jam videre liceat.

na autem nobis è vestigio fit eburnea.

815

bus etiam nos famuli par impar ludimus

. abstergimur autem non lapillis jam (ut olim)

lii caulibus, ut plurimum præ luxu.

ic quidem herus intus sacrificat

atque hircum, & arietem corona redimitus.

820
Me

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ν τ' παλαιᾶς ἀφίτης. μή ποτε δὲ τ' σκοροδὺν λέγῃ τ'
ἔσι δὲ ἀσφοδίλων ὅμοιος καίκενος ἐπιτήδην εἰς τῦτα· εἰδ'
τικόν τι ἔχῃ, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηρῶν.
δὲ σκοροδόν, ἴσως, σκαίον τι ῥόδον ὄν, παρὰ τὸ σκαίδον
ἢ δὲ σκοροδίαις, τοῖς τ' σκοροδῶν καυλοῖς, λιμὼν δὲ ὥσπερ
οἱ Ἀθλῦναιοὶ τῦτοις ἐχρήσαντο. ἄλλως. ἢ ἁπλῶς τῦτο.
ε δὲ εἴη ὅτι τοσαύτη μεταβολὴ κεχρήματα, ὥςτις ἂν πρότε-
ρόν μιν ἀγαπητῶς, τῦτος νῦν ἀφοδύοντες ἀπομαρτίομεθα.

Βεθυτῆ. | Καταχρηστικῶς εἰρηται ἡ βεθυσία, διὰ τὴν
ὄγκον τ' μεγέθους καὶ τὸ ἐντελές τ' θυσίας, ἢ ἐκατόμωμον
ν. ἐντελὲς δὲ θυσία, ἡ ἐξ ὑδός, ταύρου, τράγου, καὶ κριῶς,
ἴσι τριτύν. τριτύν δὲ παρ' Ἀθλῦναιούς ἡ ἐξ ὑδός καὶ κριῶς καὶ
θυσία.

Ἐμέ δ' ὄξεπεμψεν ὁ κατὸν. ἔχ' οὗς περ
Ἐνδον μένειν ἔω. ἔδωκεν γὰρ τὰ βλεφάρ' αὐτῷ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ.

ἘΠΟΥ μετ' ἐμῷ, παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸ
θεῖον

Ἰωάν. Κα. Ἐὰ τίς ἐστ' ὁ περὶ τὸν ἔτοσι;
Δι. Ἀνὴρ περὶ τὸν μὲν ἄλλοι, νῦν δ' ἐν
τυχῇ. 825

Κα. Δῆλον ὅτι τῷ χρηστῶν τις ὡς οἰκίας ἐστίν.

Δι. Μάλισ'. Κα. Ἐπειτα τῷ δέη; Δι.
Πρὸς τὸ θεῖον

Ἦκω. μεγάλων γὰρ μετ' ἐν ἀγαθῶν ἄντι.

Ἐγὼ γὰρ ἱκανῶς ἔσται παρὰ τῷ πατρὶ
Λαβὼν, ἐπὶ τοῖς δομένοις τῷ φίλῳ, 830
ἔτινα νομίζων χρηστὸν πρὸς τὸ βίον.

Κα. Ἦπερ σε παλαιῶς ἀπέλιπε τὰ χρήματα.

Δι. Κομῶν μὲν ἐν. Κα. Οὐκ ἐν μὲν ταῦτ'
ἦν ἄλλοι;

Δι.

ΣΧΟΛΙΑ.

822. Ἐδωκεν γὰρ τὰ βλεφάρ' αὐτῷ. | Μεταβολὴ παντός, αὖ ὁ μὲν
διοπίτης ὑποφύει τὸ κατὸν, ὁ δ' ἄλλος δ' ἔ.

823. Ἐπε μετ' ἐμῷ, παιδάριον. | Κορινθίαις ἐτέραις εἰσόντων ὑπο-
κριτῶν. οἱ δὲ εἰχοὶ ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, κζ. ἂν τι-
λούται, Χαρίεσσα γ' ἡκὲς δῶρα τῷ θεῷ φέρει. ἐπὶ τῷ τίλῳ
καρπῶς

Ἐπε

Me vero exire coëgit fumus. nequivi enim
litus manere, nam palpebras meas pungebat.

A C T U S Q U A R T I
S C E N A S E C U N D A

JUSTUS, CARION.

S Equere me, puerule, ut ad Deum
Eamus. *Car.* Hem! quis est hic qui huc ac-
cedit?

Just. Homo p̄ident̄ sane miser, nunc autem fortu-
natus. 825

Car. Apparet te esse è numero bonorum, ut mihi
videris.

Just. Maximè. *Car.* Quid igitur tibi vis? *Just.*
Ad Deum

Venio: Magnorum enim mihi bonorum auctor est.
Namque ego fatis amplas facultates à patre
Cum accepissem, amicorum iis qui egestate premiebantur
suppeditabam; 830
Utile hoc esse ratus ad vitam.

Car. Certè te statim defecerunt opes.

Just. Prorsus sanè. *Car.* Nonne postea miser fuisti?
Just.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἐπευ μὲν ἱμῦ. | Πλάτων Μινέριον· Ἄλλ' εἰ μὴ πιστεύεις ἀπο-
λῦθαι μὲν ἱμῦ.

825. Ἄντρ πρότερον μὲν ἄθλιος. | Δίκαιος ἀπὸς πρότερον πλούσιος
ὡς ὁ Ἀλκυονῆς ἢ ὁ Χρυσύλλος ἢ ὁ οἰκίτης.

Δι. Κομιδῇ μὲ ἔν. καὶ τὸ μὲ ἄμλιν θίς τίως
Εὐηργέτησα θεομένους, ἔξεν φίλους 835

Ὅντως βεβαίως, εἰ δεηθείλω ποτέ.

Οἱ δ' ἔξετρεπόντο, καὶ ἐδόκεν ὁρᾶν μ' ἔπι.

Κα. Καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅπι. Δι. Κο-
μιδῇ μὲ ἔν.

Αὐχμὸς γὰρ ὧν τῷ σκαδάρειον μ' ἀπώλεσεν.

Κα. Ἀλλ' ἐχέ νυν. Δι. Ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς
τ. θρόν 840

Προσδύξόμην· ἦ καὶ δικαίως ἐνδοξάει.

Κα. Τὸ τριβώνιον γ', τί δυνάσται πρὸς τῷ
θρόν,

Ὅ φέρε μὲν σὺ τὸ παιδάριον τέτι; φράσον.

Δι. Καὶ τέτ' ἀναθήσων ἐρχομαι πρὸς τὸν
θρόν.

Κα. Μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῇ τὰ με-
γάλα; 845

Δι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

838. Κομιδῇ μὲ ἔν. | Ἀντὶ τοῦ πάντα παρὰ μὲ ἔν.

839. Αὐχμὸς γὰρ. | Τὸ ἐξῆς ἀπώλεσέ με ὁ ὧν αὐχμὸς τὸ σκαδα-
ρίον· ἢ τὸ ὅτι ἀντὶ τοῦ δή. Ἀπλῶς γ' ἔπιν ἀντὶ τοῦ ἐξῆς γυνὸν·
ἐπὶ πινίας ἀπώλεσε τὰ σκαδάρια. ἄλλως, μεταπομπικῶς ἀπώλεσε
με τὰ σκαδάρια ἐποίησεν. ἄλλως, ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε, μεταφίρει γ'
ἀπὸ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ αὐχμὸς ἐπὶ γένῃ ἢ ἢ τὸ σαχύνι ἀδρυν-
ρίων, ἀφανίζῃ ὁ σίτος καὶ κατακαίεται. ἢ γὰρ γ' παρ' ὑπονοῦται
εἶναι πυρὸν καὶ κριθῶν.

842. Τὸ τριβώνιον γ'. | Τὸ παλαιὸν ἱμάτιον. τέτο γὰρ ὁ οἰκίτης
ἐβλάσεν.

845. Μῶν ὧν ἐμυήθης. | Παίξῃ παρὰ τὸ Ἐλδυσίνιον νόμον. ἔθ·
γὰρ ἦν ἐν αἷς τις ἱματίους μυηθεῖν, εἰς διὰ τινος ταῦτα ἀπα-
θεῖναι, ὡς περὶ δηλοῖ καὶ Μιλῶν· ἐν τῷ πρὸς μυστηρίων· Πάτριον
εἰσι ταῖς διαίαις ἀμυρεῖν καὶ τὰ γολας ταῖς μύσαις ἐν αἷς τόχου
μυηθέντες μυστήρια γ' δύο τελεῖται τὸ εἰσποῦν Διμήτρι καὶ Κόρη, τὰ
μυστήρια,

Juf. Prorfus quidem. atqui ego fane putaveram,
quibus hactenus

Benefeceram indigentibus, eos me amicos habiturum 835
Planè firmos, fiquando mihi opus eſſet.

Illi autem alio deflecebant, & me non amplius videre
ſe ſimulabant.

Car. Atque irridebant etiam fat ſcio. *Juf.* Prorfus
quidem.

Exinanitio enim vaſorum me perdidit.

Car. At non jam amplius. *Juf.* Idcirco ego ad
Deum 840

Accedo huc, ut æquum eſt, vota ſoluturus.

Car. Lacerna vero quid ſibi vult, per deos,
Quam poſt te bajulat hic puerulus, cedo?

Juf. Et hanc etiam venio ut Deo ſuſpendam.

Car. Num ergo, obſecro, in hac ipſa initiatus es
magnis ſacris? 845

Juf.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μικρὰ, καὶ τὰ μεγάλα. καὶ ἔτι τὰ μικρὰ ὥσπερ προκαταρσις καὶ
προαγνώσις τῶν μεγάλων. ἅπασι. ὁκλήσας εἰς τὰ ἱμάτια τῦτό
φασιν, ὅτι ῥυπαρὰ ἔστι, ἔτι οἱ τὰς τοιαύτας φορέας εἰς τέκτων σπάρ-
γαντα φυλάττειν. καθαρεῖ δὲ πάντῃ ὑπάρχουσι καὶ νίαι. ἅπασι,
μεγάλα καὶ μικρὰ μυστήρια ἐτελεύτητο ἐν Ἑλίουσι τῶν Ἀττικῶν μὴ
οἶσαν δὲ πρότερον μικρῶν, ἐλθόντων Ἡρακλῆος καὶ Θέλουτων μνη-
στῆσαι, ἐπεὶ δὲ νόμος ἦν Ἀθῆναίους μηδὲνα ξένοις μυστῶν, αἰδουμένους
τὴν αὐτῇ ἀρετῇ καὶ ὅτι φίλοι τε ἦν τῶν πόλεως καὶ υἱὸς δὲ Διὸς,
ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύθησαν ἦσαν δὲ τὰ μὲν
μεγάλα τῶν Δήμητρος, τὰ δὲ μικρὰ, Περσιφόνης τῶν αὐτῆς θυγα-
τρὸς. ὁ δὲ μυστήριον, τὸ ἱμάτιον ὃ ἐφόρει ἐν τῇ μυστῇ, ὑδρίᾳ
ἀπεδίδοτο, μέχρις ἂν τελῶς ἀφανισθῇ ἀγέρῃ. ὅπερ δὲ πρὸς Ἡρα-
κλῆα, τῦτό καὶ πρὸς Διοσκύρεα ἐποίησαν.

Δι. Οὐκ. ἄλλ' ἐκέρριξας' ἔτη τετρακαίδεκα.

Κα. Τὰ δ' ἐμβάδια; Δι. Καὶ ταῦτα σω-
χειμύζετο.

Κα. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερει οὐκ; Δι.
Νὴ τὸ Δία.

Κα. Χαρίεντα γ' ἦκεις ὄνεια πρὸ θεῶν φέρων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΔΙΚΑΙΟΣ.

Οἱ μοι κακοδαίμων, ὥς ἀπώλωλα δέ-
λαμψαι. 850

Καὶ τετρακακοδαίμων, καὶ πεντάκις καὶ πεντάκις,
Καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. 16. 16.

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι;

Κα. Ἀπολλὸν ἀποτρέπται, καὶ θεοὶ φίλοι.

Τί ποτ' ἔστιν ὅ,τι πέπονθεν ἀνθρώπῳ κατ'
χρὸν; 855

Συ. Οὐ γὰρ γέτλια πέπονδεν νυκτὶ πρῶτον;
ματτ,

Ἀπολαλέκως ἅπαντα τὰ κατ' οἴκας.

Διὰ

ΣΧΟΛΙΑ.

850. Οἱ μοι κακοδαίμων. | Κορωνίς ἑτέρα ὁμοία. οἱ δὲ εἶχον
ἰαμβικοί τριμῆτροι ρθ'. ὡς τελευταῖ. Νὰ δ' εἰσὶν ὅλα τὰ φαν-
ταστικά τ' ὅτι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ ἑξὺς χορὸς αὐθις. ἐχρὸν γὰρ
κατὰ τὴν ἀνάγκην χορὸν, εἰσόντων τ' ὑποκριτῶν ἐν τῷ, ἄλλως ἂν τις
ἐπὶ τὴν ὑποκριτὴν ἑστῇ.

853. Οὕτω

Scena III. P L U T U S. 131

Just. Minime. sed tamen in ea frigui annos tredecim.

Car. Calcei vero quid? *Just.* Et hi quoque mecum hyemaverunt

Car. Et hos igitur, ut suspendas, attulisti? *Just.* Etiam profecto.

Car. Festiva quidem venis donaria Deo afferens.

A C T U S Q U A R T I
S C E N A T E R T I A.

SYCOPHANTA, CARIO, JUSTUS.

H E I mihi infelici (ut perii miser!) 850
Et ter infelici, & quater & quinquies,

Et duodecies; & millies: heu, heu!

Ita multiplici obrutus sum infortunio.

Car. Apollo Averrunce; atque Dii boni!

Quid demum mali est, quod hic homo passus est? 855

Syc. Annon ego misera passus sum hodie,

Qui omnia amisi quæ mihi domi erant,

Propter

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

853. Οὕτω πολυφύρῳ. | Πολλά μοι κακὰ ὅφ' ἔπε καίρις ἄγοντι
ἢ ποιήσας, εἰρη) δὲ ἀπὸ τῆς πολὺ ὕδωρ ἐπιδυσχέρους οἶνῳ, ἢ γὰρ
ἀκράτῳ καὶ ἐχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. εἰρηται δὲ, ὅτι πολυφύρῳ μὲν
ἰλιγον τὴν ποσὴν κρᾶσι διχόρμῳ, ὀλιγόφῳ δὲ, τὴν ὀλίγῳ. ἢ
μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς πολυκᾶσαι χαρίων. ἢ πολυανθῶν δίδων.
ἄλλως συγκρίνεται μεταφορικῶς, ὡς ἀπὸ οἶνῳ καὶ ὕδατος τὴν συ-
κρᾶσιν γινώσκῃς.

Διὰ τὸ θεὸν τῆτον, τὸ ἐσόμενον τυφλὸν
 Πάλιν αὐτοῖς, ἥνωσ' μὴ λίσσων αἱ δίκαι;

Δι. Ἐγὼ χερδὸν τὸ πρῶγμα γνώσκων δο-
 κῶ. 860

Προσέρχεται γάρ τις κακῶς πρῶτῳ ἀνὴρ,
 Ἔοικε δ' εἶναι τῷ ποτηρῷ κόμματῳ.

Κα. Νη Δία καλῶς τοίνυν ποιεῖν, ἀπόλυ-
 ται·

Συ. Πῶς οὖν ὁ μόνῳ ἅπαντας ἡμᾶς
 πλεονέχων;

Ὑποχόμενῳ ἔτῳ ποιήσῃ ἐνδεώς, 865

Εἰ πάλιν ἀναβλέψῃεν ἄραρχῃς; ὁ δ'

Πολὺ μᾶλλον ἐνὶ οὐρανῷ ἄρα λωλεκώς.

Κα. Καὶ τίνα δέδερακε δῆτα ταῦτ'; Συ.
 Ἐμὲ τετονί.

Κα. Ἡ γὰρ ποτηρῶν ἡδονὰς καὶ τοιχωρύχων.

Συ. Μα' Δί', ἐμμενεν εἰς ὕψος ὑμῶν ἐδε-
 νός, 870

Καὶ εἰς ὅπως οὐκ ἔχετε μετὰ χρήματα.

Κα. Ὡς σοβαροῦς, ὦ Δάματρι, εἰσελήλυθεν
 Ὁ συκοφαντίας, δῆλον ὅτι βεβλήμα.

Συ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

859. Ἡπερ μὴ λίσσων αἱ δίκαι. | Ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸ δίκαιο τα-
 ραμειῶν. σκόπευε δὲ πάλιν, ὡς βίαιοι ὕσαν τὴν ἐν δικαστηρίῳ
 κρίσιν.

862. Εἶναι τῷ ποτηρῷ κόμματῳ. | Κόμμα, εἶδος φαύλου
 μίσματος. ἀπὸ τοῦ εἶναι φαύλου συστήματος, ποτηρῷ κόμμα-
 τῷ εἶπεν, ἐπὶ δὴ καὶ περὶ πλεονεξίας λόγῳ, εἰρηται ἀπὸ μεταφο-
 ρᾶς τῇ κισθίλῳ νομισμάτων ἀπὸ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχον χρυσόν,
 πλείονα δὲ χαλκόν. ἐπιστημύνατο δὲ τὴν λίξιν σωθήσῃ τὸ χ. ἐπὶ
 δὴ μὴ ἐπὶ νομισμάτων τὸ κόμμα εἴρηται. Ἀπὸ τοῦ δὲ τὸ ἐξολο-
 γηκός.

872. Ὡς

Propter hunc Deum ; qui cæcus futurus est

Rurfus denuò, nisi deficiant omnia jurâ ?

Juf. Ego propemodum rem tenere mihi videor. 860

Accedit enim huc quidam fortunâ iniquâ pressus ;

Videtur autem esse homo malæ notæ.

Car. Profecto igitur meritò cum illo agitur, si pe-
reat.

Syc. Ubi, ubi ille est qui solum se nos omnes di-
vites

Pollicitus est redditurum derepentè, 865

Si rurfus visum recuperaret denuo ? Ille autem

Multo magis nonnullos nostrum deperdidit.

Car. At quemnam isto tractavit modo? *Syc.* Ip-
sum me.

Car. Nempe tu scelestus eras & parietum perfossor.

Syc. Non per Jovem : neque sani tamen quicquam
ad quenquam vestri pertinet. 870

Neque est ut pecuniam meam non habeatis.

Car. Ut feroci vultu (proh magna Ceres!) ingres-
sus est

Hic fycophanta ? Manifestum est, ipsum fame premi.

Syc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

872. Ὡς σοβαρὸς, ὃ Δάματιρ. | Σισοδημῶ. καταμακώμῃας
δι τῇ Δαρίων τὸ ὦ Δάματερ λέγουσιν. ὁ δὲ νῦν, πῶς ὑπερμῶ-
ς μέγα φρονῶν κατ' ἡμῶν εἰσῆλθεν.

873. Ὁ συκοφάντης. | Οὐ δίκαιος τῆτομα ἐν τοῖσι μοχθηροῖ-
σι ἐστὶ κίμῃρον, ἰδὲ γὰρ ὅς τις χρηστὸς ἢ ἡδύς τ' ἀνὴρ τὰ σῦκα
πρὸςθεῖντα δηλῶν τῇ τρόποι ἰαυὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺν προσθεῖν,
ἀπερὶ πειποίηκε ἀλγὸς τῷδ' ἕτως ἔχῃ ὁ συκοφάντης. ἕτω καλῶν-
ται οἱ ἐπηρεάζοντες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῆς ἡμῶν
ἢ σῦκα ἐξάγει ἐκ τῇ Ἀττικῇ, τῇ φυτῇ κατ' ἀρχὰς θαυματοζο-
μεῖν. τὸς σμικρῶς ἐν διερδυνῶντας τὸ τοιοῦτον, ἕτως ὀνομασθῆναι
λέγουσιν

Συ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, ὅτε αἱ
φθάνουσιν.

Ἐπὶ τῷ τροχῷ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ τρεβλόμενον 875
εἰπεῖν ἃ πεπαυέργησαι. Κα. Οἴμαι ἄρα σὺ.

Δι. Νὴ τὴν Δία τὴν σωτῆρα πολλῷ γ' ἄξιον.
Ἄπαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς εἶδ', ὅτι
τῆς συκοφάντης ἐξολοεῖ κακὰς κακῶς.

Συ. Οἴμοι πάλας. μὲν καὶ σὺ μετέχων κα-
ταγλαῖς; 880

Ἐπεὶ πόθεν δοιμώτιον εἴληφαι τοδὶ;
Ἐχθρὸς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τρεβώνιον.

Δι. Οὐδὲν φροσιμῶ σε. φορῶ γὰρ πελάμα-
νον.

Τὸν δακτύλιον τὸνδ' ἄρ' Εὐδάμην, δραχμῆς.

Κα. Ἄλλ' ὅτε ἐνεπὶ συκοφάντη δῆγμαται.

Συ. Ἄρ' ἐχ' ὕβρις πολλὴ ταῦτ' ὄψι; σκώπτει-
τον; 886

Ὅτι

λίγιστον δὲ τὸ ὁπώρας. παραχρῆν ἔν καὶ ταῖς ἀπασίν μοσάτω ἰγναί-
λῃσι τὸ ὀνομάσαντα ἅμα καὶ τὸ φαίνειν τὸ ἰγκάλειν. ἢ εἰς δίκην
ἐσάγειν δηλοῖται. ὅτι δὲ ἀπὸ τούτων γίνονται, ὅα τὸ δὲ δῆλον.
συκαρῆς γὰρ τῆς φιλεγκλήμονος καὶ συκοβίης, καὶ συκαρῆς, καὶ
συκολόγος, καὶ φιλοσύνης, καὶ συκαδῆς, καὶ συκοπαίδας ἴσως δὲ
τὸ πάντας ἐγκλήματα ἐφίλειται.

Βυλιμῶ. | Πάνυ λιμώτις, καὶ πένθ' ἴσως. δὲ βυ ἐπιφώνημα
ὅπερ ἐπιτάσις, εἰς δηλωτικόν, ἀντὶ τὸ λίαν. ὥστε καὶ ἐν τῷ βί-
βη. μεγάλη πείνα, καὶ βυγαίη, καὶ βυγλωσ. τινὲς δὲ πᾶσι
ἴσως φασὶν, ἐν ἡ πολλὰ ἐσθίοντες, ἢ πληρῶνται. τὸ γὰρ συκοφαντεῖ
ταῦτα ἢ τὸν τρόπον. Γαλλῶδες δὲ ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς, κατὰ τὴν
ἐν διωμῶνι ὑπὸ τὸ ἔξωθεν ψύχως ὁ βυλιμῶ, ἀρξάμενος μὲν
ἀπὸ πίσης, ἔκτε δὲ ἔχων αὐτὴν συνῆσαι.

874. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν. | Τῷτο πρὸς τὸν διράποντα, τὸ δὲ αἰ-
ὼν φθάνουσιν, ἀντὶ τὸ ὅτε αἱ πύλας χαίρει τῶν κακῶν,

875. Ἐπὶ

Syc. Tu quidem, quo minùs ad forum statim eas, non effugies.

Ad rotam enim ibi te constrictum oportet 875

Patari, quæ per fraudem surripuisti. *Car.* Tute interim plora.

Iust. Per Jovem profectò servatorem, plurimi æstimandus

inter Græcos omnes est Deus hicce,

quidem sycophantas malos malè deperdet.

Syc. Heu me miserum ! num & tu quoque, qui particeps es, derides? 880

nam unde pallium hocce habuisti?

eri enim te vidi tritam gestantem lacernam.

Iust. Te nihili pendo ; gesto enim emptum

ab Eudamo huncce annulum drachmâ,

Car. At non valet contra sycophantæ morsum. 885

Syc. Annox contumelia maxima hæc sunt? me ludos facitis.

Quid

875. Ἐπὶ τῷ τροχῷ. | Τροχός τις ἦν ἐν ᾧ δεσµυμένοι οἱ αἰκείται, κλάζοντε. τὶτο δὲ λόγῳ ὁ πλοῦτος πρὸς τὸ θανάσιον.

883. Οὐδὲν προτιμῶ σοι. | Οὐ φροντίζω σοι. αἰρηται δὲ τὸ πρὸς μὲν ἐπὶ τῷ λόγῳ ἔχειν καὶ ἐπισεφισθῆναι λόγῳ ἔνι, ὃ φασὶν αἰετὶς ἐν φασικῶν δακτύλοις. δακτύλιον δὲ τὸ λεγόμενον φαρμακίτιον. οὗτοι βασιλῆαις μέμνηται. ὁ δὲ Εὐδάμῳ φαρμακοπέλης καὶ κηψίας ἢ χρυσοπώλης, τιτελομένης δακτύλιος πώλων. φιλόσοφος δὲ ἦν ὅτι ὁ Εὐδάμῳ φουρμὸς δακτύλιος ποιεῖν πρὸς δαίμονα καὶ ἀφῆς καὶ τὰ τοιαῦτα. ἰθαράπδων ὅτι τῆς ἐφιδόμης. μάλα δὲ τὴν ἀρχὴν οὕτως εἶπεν ὡς ὅτι οἶσιν δάκναι.

884. Τὸν δακτύλιον τοῦτο. | Ἀλλήτῳ τῷ δηλητηρίῳ δάκνουν τὸ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλεῖσι φαρμακίτιον, πρὸς ὃ θάνατον. καὶ ἔχει φαρμακίτιον δακτύλιον, ἀλλ' ὃς δὲν γινώσκων σὺκοφάντην, ὡς τῶν χειρῶν ὄντων καὶ θανάτου, πρὸς ὃ δακτύλιον πεποιήσθαι. ἀλλ' οὕτως ἰσχυρὸς φησὶ ὅτι ὁ δακτύλιος

Δι. Δις δὴ π α λ η τ ε ι α σ υ μὲν τ ε μ α ρ τ
Διαρρήγαίης, μὴδένος ἐμπεπλησμένῳ.

Συ. Ἀρνείαδον; ἔνδον ὅστιν ὦ μαρωπάτῃ
Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν. καὶ κρεῶν ὠπτημένων
Ἦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ.

Κα. Κακόδαιμον, ὁσφραίνει τί; Δι. Ἦ

χες γ' ἴσως,

Ἐπεὶ τοῦτον ἀμπεύχεται τριβώνιον.

Συ. Ταῦτ' οὐκ ἀνάχετ' ὅστιν ὦ Ζεῦ καὶ
Τέτυς ὑβρίζειν εἰς ἑμ'. οἶμ' ὡς ἀχθομαι.

Ὅτι χρυσὸς ὦν καὶ φιλόπολις, πάχων κακῶς

Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χρυσός; Συ. Ὡς
ἀνὴρ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λιῶ πρὸς τὸ δῆγμα ἔσσυφάντη. τῦτο δὲ ὁ ἔτιμῳ π
λίγῃ ὁ τ' τρίτονα κομίσας. οἱ γὰρ δύο τ' συκοφάντων ἐκφ.
λίγῃ δὲ εὖ ἢ ὅτι εὖ ἔστι τις εὖ τῷ δακτυλίου ἐκφ. ἢ
καὶ πρὸς δῆγμα ἔσσυφάντη. ἐπὶ εἰσέτασι λίγῃ οἱ τὰ

Quid autem hic agatis non mihi dicitis.

Propter bonum enim hic adestis nullum.

Car. Non, per Jovem, propter tuum; id certò scias.

Syc. De meo enim, per Jovem, cœnaturi estis. 890

Jus. Utinam, ita hoc sit verum, tu cum teste tuo Disfrumparis nihilo repletus.

Syc. Negatis? at intus est, ô impurissimi, Magna vis & piscium & carniū assarum.

Hy hy, hy hy, hy hy, hy hy, hy hy, hy hy. 895

Car. Male feriate, nunquid odoraris? *Jus.* Aliquid frigoris forsan,

Quoniam istiusmodi amictus est lacernâ.

Syc. Hæccine ferenda sunt, ô Jupiter atque Dii!

Hoscine me contumeliâ afficere? hei mihi, ut doleo

Quòd cùm probus sim & reipublicæ amans injuriosè tractor. 900

Jus. Tùne reipub. amans ac probus? *Syc.* Si quis alius.

Jus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

891. 'Ὡς δὴ ἐπ' ἀληθεία. | Δείπῃ. δέπνις.

Μετὰ τῷ μάρτυρος. | Κλήτορα ᾧ ἦγοτο, ἵνα αὐτὸς εἰς δίκην καλίσῃ. ἄλλως. τῷ συκοφάντῃ ἐπιταί τις ὥς μαρτυρεῖν. ὡς ἀγνοήσῃ ἐν τῷ συκοφάντῃ καὶ μάρτυρα ἵνα εἰς δίκην καλίσσεται, τῷτό φησι.

895. ὦ, ὦ. | Διὰ τῷ ψιλῶν τέτων υ διέκνυσι ὅτι χορεύον κριῶν ἱερῆς ἦσθετο. ἄλλως. ὦ, ὦ, ἐπὶ ῥήματι θαυμαστικόν. ἢ οὐραϊνὸν ῥῆμα τῷτό φησι.

896. Τῷ ψύχῃ γ' ἴσως. | Ἐπὶ τὰ ζῶα ἰσορμῆς ψύχῃς αἰσθανόμενα πολλαίαις ὁσφραίνον).

901. Φιλέπολις. | Τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν. Ἀττικὸν δὲ τὸ φιλιπατρίς.

Δι. Καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀποκρινάμην. Συ.
Τοτί;

Δι. Γεωργὸς εἶ; Συ. Μελαγχολᾶν μ' ἔσται
οἶμαι;

Δι. Ἄλλ' ἔμπορος; Συ. Ναὶ σκήπτομαί γ'
ὅταν τύχω.

Δι. Τί δέαι; τέχνῳ τίν' ἐμάθε; Συ. Οὐ
μὰ τ' Δία. 903

Δι. Πῶς οὐκ διέζης, ἢ πάθῃ, μηδὲν ποιῶν;

Συ. Τῶν τ' πάλειός εἰμ' ὅτι μελητῆς φρογ-
μώτων

Καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. Σὺ; τί μαθάνεις
Συ. Βέλομαι.

Δι. Πῶς οὐκ ἂν εἴης χρηστὸς ὢ ποιχωρύχῃ;

Εἴ σοι φροσύνην μηδὲν, εἴτ' ἀπεχθύνει; 904

Συ. Οὐ γὰρ φροσύνην τίω ἐμαυτῷ μοι πόλιν

Εὐεργετῆν μὲν, ὃν κἀπφε κερδ', ὅσον ἂν δένω;

Δι. Εὐεργετῆν οὐκ ὄντι τὸ πολυπραγμοῦν;

Συ.

ΣΧΟΛΙΑ.

903. Μελαγχολᾶν μ' ἔσται οἶμαι. | Ὡς περ οἱ μαινόμενοι τὴν αὐτῇ πλῆθει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπαπαρόμενοι εὖ ἐρησιάζονται, ἀλλ' οὗτο καὶ τὴν τ' γαστρίῳ ἀφ' ἑαυτοῦ μελαγχολίαν ἀνίστασθαι, ὡς αὐτοῖς γνωρίζω.

904. Σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω. | Τινὲς τῶν πολιτῶν, ἐνίοτε χρηματίζονται ἢ εὐφορὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἐμπορίαν ἐκπροσώζοντες, τὴν εὐφορὰν βελόμην φερέτω. ἀζημίωτοι γὰρ ἔσονται διεφολάφιστοι ἐπὶ φησὶν Εὐφρόνιος, ὡς τὴν πόλιν ἀφιλοῦντες πλῆστα, ἀλλ' οὐκ αὐτῶν ἐμπορίας. διὸ καὶ ὁ συκοφαντικὸς λίγος, ὅτι ὅταν γίνηται τις παρὰ πολίτην, καὶ εὐφορᾶς, ἔμπορον ἐμαυτὸν ἀπεκαλῶ. ἄλλως, ὅταν φησὶν ἀνάγκη γίνηται πρῶτον μάλιστα, σκήπτουμαι τότε ἔμπορος ἰδοὺ προφασίζομαι, φησὶν ὅτι πείμπομαι εἰς τὸν πόλεμον.

907. Τῶν τ' πάλειός εἰμ'. | Τῶν δημοσίων πραγμάτων φροσύνης. οἷον χρηματικῆς, τριηραρχίας καὶ τῶν τοιούτων. ἰδίων δὲ τῶν κατὰ ἑαυτὸν.

Iust. Atqui ergo interrogatus responde mihi. *Syc.*

Quid ?

Iust. Esne agricola ? *Syc.* Itane me putas furore correptum ?

Iust. At mercator ergo ? *Syc.* Imo profecto me esse fingo pro re natâ.

Iust. Quid autem ? artémne aliquam didicisti ? *Syc.* Non per Jovem. 905

Iust. Quomodo igitur, aut unde vitam tolerasti, cum nihil egeris ?

Syc. Rerum urbis publicarum curator sum, itque privatarum omnium. *Iust.* Tune ? quam edoctus artem ? *Syc.* Ita mihi lubet.

Iust. Quomodo igitur probus esse poteris, ô parietum perfoſſor,

ad te nihil attinet, & si etiam odiosus sis ? 910

Syc. Annon ad me attinet de civitate meâ le benè mereri, ô stolide, quantum possum ?

Iust. Num benè mereri est alienis te negotiis immiscere ?

Syc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κατὰ αὐτὸν εἰ ἀδικοῦντο τις καὶ δικάζοιτο πρὸς τινὰ, αὐτὸς ἐφρονίζον. ὅτι δὲ λίγη ἔστιν ἰδιωτικῶν, καὶ Εὐρωπαϊκῆς τοῦ Βασιλέως Ἑσπερίαν ἰδίαν ἔλαβον εἰς χεῖρας μῆτος.

909. Πῶς ἐν αὐτῇ. | Ὁ νῦν. πῶς αὖ ἐν χρησὶς ἐν, ὁ λυπεύμενος ἀγωνιστῶν εἰς μηδὲν σοὶ ἀφίερει;

910. Εἰ σοὶ προσήκει μηδὲν. | Εἰ ἀφ' τῶν πραγμάτων τῶν καὶ μηδὲν ἀφίερνται ἀπὸ χεῖρας τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τὸ ἐπιχειρῶν ἀποτρίαι πρῶγιναι. ὁ γὰρ ἀποτρίαι πρῶγιναι μισοῦται.

912. Ὡς κέρει. | Ὡς τυταλέαται καὶ λάλη. φασὶ γὰρ ὅτι κέρει τυταλέαται καὶ λάλη. ὅπου γὰρ ἄφρον, ὅπου φιλεῖ ἄφρον θαλάττω ἐσθίει, τῷτο βυλόμωροι οἱ τῷ ἀλλοτρίῳ παιδὶ χερσὶν αὐτοῦ. πᾶσι πᾶντων πόρρωθεν ἄφρον, εἴτα ἐγγύτατα, εἴτα φέρουσι τῷτο τοῦ καὶ χερσίν. καὶ ἔτω κατὰ μικρὸν ἀπατῶντες, ἐν χερσὶ ἀγρεύουσι τῷτο

Συ. Τὸ μὲ οὐκ βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κα-
μύμοις,

Καὶ μὴ πτερέπειν πόντ', ἢ τις ἔξαμαρτάνῃ 915

Δι. Οὐκ ἔν' δικασταῖς ἔξεπίτηδες ἢ πάλιν

Ἀρχεῖν χαλδίσκῃ. Συ. Κατηγορεῖ ᾧ τις;

Δι. Ὁ βεβλόμενος. Συ. Οὐκ ἔν' ὁ κείνός ἐμὲ
ἐγώ·

ᾧ ὦς' εἰς ἐμὲ ἦκε δ' πόλεως τὸ πρᾶγμα.

Δι. Νῆ Δία, πομπὴν γ' ἄρα προστάτῃ ἐχθρῷ.

Ἐκείνο δ' εἰς βέλοισιν ἄν, ἡσυχίαν ἔχων 921

Ζῆν ἄργος; Συ. Ἀλλὰ προσβάτις βίον λέγεις,

Εἰ μὴ φανέται Διατριβὴ τις τῷ βίῳ.

Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. Οὐδ', ἂν εἰ
δοίης γέ μοι

Τὸν Πλῆτον ἄνθρωπον, καὶ τὸ Βάτ' ἱερὸν σίλφιον. 925

Δι. Κατάθετε τάχως δοιμάς. Κα. Οὐ-
τ' οὐ, σοὶ λέγεις.

Δι.

ΣΧΟΛΙΑ.

τῷτο ἐμπιστὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἰληπταὶ ἔν' εἰς παροίμια
ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος.

916. Ἐξεπίτηδες | Ἐξ ἀνάγκης, ἢ μάτῳ. ἔτις Ἀττικῶν. ἄρ-
γῶς καὶ μάτῳ. κοινότερον ᾧ, καὶ τὰς τοιαύτας ψιλὰς ἐπιστάσεις ἢ
λήτρυγας, ἀρχὰς ἔλεγον. καὶ τὸ βεβλοῦσθαι, ἄρχειν, γράφει· ᾧ ἢ
ἐν σήμετι λαοφατικῶ ἔκκεν. τὸ ᾧ εἰς βεβλόμενος ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐκείνου
λητῆς, ὁ κατηγορεῖται, ὁ προῖσάμενος.

922. Προβάτις βίον. | Μαρτὶ καὶ ἀνοήτου. Διατὸ τὸ ἀδρανὲς εἶ-
ναι ἀνοήτου τῶν πραγμάτων. ἢ ὅτι τὰ πρόβατα μηδὲν ἐργαζόμε-
να ζῇ.

923. Διατριβὴ τις τῷ βίῳ. | Ἐπιτήδευμα, ἀσχόλημα. δίδωται
διαγωγή. πρόφασις, ἀφ' ἧς μίλλοντες φέρει τὰ πρᾶγματα δια-
τρίβην.

924. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; | Ἀντὶ τοῦ ἀναπαύσασθαι. κυρίως
μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μὲν ταῦτα ἑτέρον τι μαθεῖν, ἀφιστάναι
πρὸς αὐτά.

Syc. Atqui opem ferre latis legibus,
Neque unquam finire impunè, siquis peccaverit. 915

Iust. Quin ergo frustra civitas iudices,
Qui magistratum gerant, constituit. *Syc.* Quis autem
reos deferet?

Iust. Qui voluerit. *Syc.* Quin ille ipse ego sum.
Itaque ad me deveniunt reipublicæ negotia.

Iust. Per Jovem, scelestum admodum nacta est præ-
fidem. 920

Annon autem istud malis, otio fruens
Tranquillè vivere? *Syc.* At oviculæ mihi vitam narras,
Nisi aliquod extiterit in vita negotium.

Iust. Non ergo mutabis sententiam? *Syc.* Non,
etiam si mihi dederis

Plutum ipsum, atque Batti filpium. 925

Iust. Depone citò pallium. *Car.* Heus tu, tibi hoc
dicit.

Iust.

ΣΧΟΛΙΑ.

925. Καὶ τὸ Βάτις σίλφιος. | Βάτις Κυρίως ἔκτισεν ἰδὼν
τὴν Θύρας τὴν κατὰ Κρήτιν ἡσ. ὃν τιμήσαντες Λιβύες, ἐχαρί-
σασαι αὐτῷ τὸ κάλλος τοῦ λαχάνου τὸ σίλφιον, καὶ ἐν νομισ-
ματι αὐτὸ ἐχάραξαν, τῇ μὲν βασιλείᾳ, τῇ δὲ σίλφιον παρὰ τὴν
ἐπὶ τοῦ δολοφόνου, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυβερνατικῇ πολιτείᾳ. ἔδωκε
καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῷ ἀφάρτου καὶ ἐξήχυσεν τιμὰς διχομήτων. ἄλ-
λος σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία ταύτη ἐστὶν. Βά-
τις, ὡς Ἀριστοτέλης, ἐν Λιβύῃ Κυρίως λεγομένη ἔκτισεν κατὰ τὴν
δόξαν αὐτῷ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι χρησμός. καὶ οἱ πολῖται οἱ Κυ-
βερνατικοὶ ἀνταπόδωσαν τὴν ἐννοσίφιας βελόνην χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ.
ἐποίησαν εἰκόνα, ὡς δὲ τις, δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πύλις αὐτῶν
προφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτῷ καὶ ὁ καρ-
πὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὅπας, καὶ ἅπλως τὸ πᾶν αὐτῷ, πολλὰς
τιμὰς ἔχον ἐστίν. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται δὲ ἴθις Λιβύης εἰς Δελφὺς
ἀνέστησαν καυλοὶ σιλφίου, ὡς φησὶν Ἀλεξανδρίδης.

Δι. Ἐπειδ' ὑπάλυσαι. Κα. Πάντη παρ
 σοι λήξῃ.

Συ. Καὶ μὴν προσελθὲν πρὸς ἐμὴν
 ἐξοδα.

Ὁ βυλόμην. Κα. Οὐκὲν ἐκείν. ἄμ' ἐγώ.

Συ. Ὁμῶς πάλαι. ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. 93

Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοὺς πάλαιότ' ἔρα πρὸς τῶν ἐσθλῶν.

Συ. Ὅρας ἄ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

Κα. Ἀλλ' οἷχε φεύγων δὴ ἦγες μαρτυρεῖ.

Συ. Οἶ μοι ἐξείλημαι μὲν. Κα. Νυ
 βῶας;

Συ. Οἶ μοι μάλ' αὖθις. Κα. Δὲς σὺ μ
 τὸ τριβωνιον, 93

Ἴν' ἀμφίσσω τ' ἀνυφάντῳ, τῇ τῇ.

Δι. Μὴ εἴδῃ, ἔρεαν παρ' ἐστὶ τῇ Πλ
 παλαι.

Κα. Ἐπειτα πῶς κάλλιον ἀνατεθήσεται;

Ἡ ὡς ποτηρὸν ἀνδρα καὶ τοιχωρύχον;

Πλῆτον δ' ἡρομεῖν ἱματίοις σεμνοῖς ὡρεῖται. 94

Δι. Τοῖς δὲ ἐμβαδαῖς τί χράσεται τις; εἰ
 μα.

Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὰ μέτωπον ἀντὶ
 δὴ μφλα.

Ὡστερ' ἡορῶν πρὸς τὰ μέτωπον τῇ τῇ.

ΣΧΟΛΙΑ.

929. Οὐκὲν ἐκείν. ἄμ' ἐγώ. | Ἐκείνός ἐστι ἐγὼ φησὶν ὁ
 λανθάνων προσελθὲν. τῷτο ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀποκαταλάν λανθάνων
 καὶ μίμνεται τὰ παρ' αὐτῷ αἰὶν ἐρημῶς. ἐν ὅσῳ δὲ λέγει
 ἀπιδύσιν.

930. Μεθ' ἡμέραν. | Ἀντὶ δ' ἐν ἡμέρᾳ. Ἀντικλόν τὸ χῆμα.
 ἡμεραι γὰρ φασιν, ὅτε ἐν ἡμέρᾳ.

Iust. Deinde calceas solve. *Car.* Hæc omnia tibi dicit.

Syc. Atqui accedat huc ad me vestrum aliquis, Cui lubet. *Car.* Quin ergo is ego sum.

Syc. Hei mihi misero! spoliis interdiu. 930

Car. Nempe tu velis aliena negotia curando victum querere.

Syc. Viden' quæ facis? horum ego testem dabo.

Car. At ille fugam arripuit, quem adduxisti testem.

Syc. Hei mihi, solus sum relictus. *Car.* Clamitas tandem?

Syc. Hei mihi, iterum fanè. *Car.* Cedo mihi lacertam, 935

Ut illa sycophantam huncce induam.

Iust. Minimè fanè; quodum enim Pluto sacra est.

Car. Ubi igitur commodius suspendetur, Quàm super hominem nequam & parietum perfossorem? Plutum autem exornare vestibus honestis decet. 940

Iust. At calceamenta cuinam usui dare quis poterit, cedo?

Car. Hæc etiam in frontem, quam celerrimè Tanquam perticæ oleastrinæ huic ipsi homini affigam.

Syc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

937. Ἰερὰ γὰρ εἰν. | Ἰερὸν λέγουσι πᾶν ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς.
943. Ὡς περ κοτίην προσπατάλυσεν. | Ὅτι ἐπὶ τῇ κοτίᾳ καὶ ἄλλοι δύνανται παταχῆν ὥς τοῖς ἱεροῖς προσπατάλυνται τὰ ἀνθρώματα. ἄλλως. εἰσβάσι τοῖς δένδροις κῶλα καὶ κρανία προσπατάλυνται πρὸς ἀστροφὴν βασκανίας οἱ γινεσθῆναι πρὸς τὸ μὴ ζηρεῖν αὐτά. ἄλλως. ἴσως ἢ τὸς θεῶν τινὰ ἀγγεῖν, μίρεν τὴν θεοῦ κεφαλὴν ἢ πόδα προσελθὲν πασάλα ἐπὶ τινὶ δένδρῳ καὶ αὐτὴν τὴν ὕλην, πρὸς τιμὴν τῇ Ἀρτέμιδι.

Συ. Ἀπειμ. γνώσκω γὰρ ἡτῶν ὧν πολλοὶ
 ὕμῶν. εἰάν τ' οὐ συζυγον λάβω πινὰ

καὶ σύκινον, ἢ ἱαυρὸν τῦτον διόν

Ἐγὼ ποιήσω τήμερον δύναι δίκην.

Ὅπ' ὑπαλὺς φερανῶς, εἰς ὧν μόνον.

Τὴν δημοκρατίαν, ἔπε τὴν βελὺν πιδῶν

Τὴν τ' πολιτῶν, ἔπε τὴν ἐκκλησίαν.

Δι. Καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν
 ἐμὴν

Ἐχων βαδίζεις, εἰς τὸ βελανέειον τρέχει

Ἐπεὶ ἐκεῖ κορυφαῖον ἐσηκῶς, διόν

Καὶ γὰρ εἶχον τὴν εἰσὶν ταύτῃ ποτὶ.

Κα. Ἀλλ' ὁ βαλανός ἐλξει δύρα' αὐτῶν,

λαβὼν

Τῶν ὀρχηπέδων, ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται

Ὅτ' ἐς ἐκείνου τῦ ποτηρῶ ὑμμετῶν.

Ναὶ δι' εἰσιωμῆς, ἵνα προσδύξῃ τ' Θείν.

ΔΡΑ.

ΣΧΟΛΙΑ.

946. Καὶ σύκινον. | ἴσον τῷ ἀδινέσκατον. τὸ γὰρ ξύλον τ' σ
 κῆς ἀδινῆς καὶ χαῦνον. ὅθιν καὶ συνίκη ἐπικυρία ἀντὶ τῆς ἀδινῆς
 ἀναφιλῆς. ἢ σύκινον τ' συκοφάντι κακαλυμμένης λόγῳ ἀπὸ τῆς
 κῆς χρηματίζας τὸ ὄνομα.

949. Οὐτε τὴν βελὺν πιδῶν. | Ἀντὶ τῆς πείρας. ὅσα δὲ τῇ βί
 δόξῃ, ταῦτα ἐπὶ τῇ δῆμον ἀναφέρει. καὶ ἐκ τῆς ὁμοτιν, τὰ
 τῆς δῆμου ψηφισμοῦ ἐκ τῆς βελὺς κυρεται.

951. Ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν. | Ἀντὶ τῆς ἐπὶ δὴ ἐγίγνε κατ'
 ὅτι ἡμῶν πίσης. λόγους δὲ συκοφάντες μιμνῆται.

Syc. Abeo. Sentio enim me viribus inferiorem multo esse

Plu. at si socium mihi sumpsero quempiam 945

sculnum, potentem hunc Deum

Ego hodie efficiam poenas dare:

Quoniam manifestò dissolvit ipse, unus tantum cum fit,

Totam rempublicam, nec impetratâ veniâ à senatu

Civium, nec concione plebis. 950

Iust. Quandoquidem igitur armaturam meam

Geris, in balneum procurre,

Atque ibi, primo loco à te occupato, calefias,

Namque ego tenui hanc olim stationem.

Car. At balneator foras ipsum extrahet prehensum

Testibus, ubi enim ipsum viderit, intelliget 956

Ipsum esse malæ illius notæ.

Nos autem eamus intrò, ut vota Deo peragas.

A C T U S

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

953. Κορυφαῖος. | Ἐπειτα ἀδείσαντο ἀπὸ τὸ πῦρ, ὥσπερ χορὸς ἐν τοῖς βαλανείοις. σὺν ἑκὼν δὲ ζῆνοι χορεύει ἐν τῷ ἀγρικῷ χορῷ. πρὸς τὴν τοῦ πέπαιχτο. ἐν δὲ τῷ λυκαίῳ ἔξω. ἐπὶ καὶ μέτοιχοι ἱκέτην. κορυφαῖος δὲ ὁ ἐν βυλῇ πρῶτος. τὸ δὲ θῆρυ. ἀντὶ τοῦ θηρώμεν. ὥσπερ ἀνδρῶς ἐπὶ κεφαλῇ.

955. Ἄλ'. ὁ βαλανεύς. | Λέγουσι ὅτι οἱ πολεοὶ ἐλατῶσι τὸν αἶμα τῶν λυτῶν, εἰς αὐτοὺς αὐτὸν ἔλκοντες.

957. Τῷ πολεῦ κόμματος. | Ὡς ἐπὶ νομίσματος εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων τῷ φεύλῳ ἀφαικομύμων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἔπ' ἔτι τῶν οὐρανῶν
 Ἀφίγμεθ' ὄντως τῷ νέῳ τέτ' ἔτι θεῷ, 960
 Ἡ δ' ὁδὸς ποταράντων ἡμερτήκαμεν;

Χο. Ἀλλ' ἰδ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφίγμεθ',
 Ὡ μαιρακίσκη, πωυδόνει γὰρ ὠρεκῶς.

Γρ. Φέρε νυν ἐγὼ τῷ ἐνδοθι χαλῆσαι πινά;

Χρ. Μὴ δ' ἦτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ὄξεληλυθας. 965
 Ἀλλ' ὅπ' μάλιν' ἐλήλυθας, λῆγειν ἐχρῆν.

Γρ. Πέπονδα δεινὰ καὶ παρὰνομ', ὦ φίλτατε,
 Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς ἔτ' ἤρξατο βλέπειν,
 Ἀβίωτον εἶναι μοι πεποίηκε τὸ βίον.

Χρ. Τί δ' ὅτι; ἦπερ καὶ σὺ συκοφάντρια 970
 Ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα; Γρ. Μὰ Δι' ἐγὼ μὲν δ.

Χρ. Ἀλλ' ἐλθὼν ἐπινες ἐν τῇ γεάμμορ;
 Γρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

959. Ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες. | Κορωνίς ἐστὶν ὁρμή. οἱ δ' εἰς τὴν
 ἰαμεικοὶ τρίμητροι ἀκατάληκτοι πδ. ὡν τὰ ἀνὰ τὴν. Ἐτίμωρος γὰρ
 τοι καὶ δ' αὖδ' ἔχον πορίν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἄλλως, ἄρ' οὐ
 φίλοι γέροντες. γραῦς ἐστὶ τις, ἣτις πρῶτον ἐμιοδῶσατο ναήσαν
 δίκαιον, ἐπὶ τῷ γαμῶ αὐτὴν. ἔτ' ὅτι πλατήσας νῦν ὡς δίκαιον,
 εἴασιν αὐτὴν. διὸ καὶ καταβοᾷ τὸ Πλέτν.

963. Ὡ μαιρακίσκη. | Προσπαίξουσι τῇ προσκύτιδι οἱ γέροντες,
 καὶ μαιρακίσκῳ ρῆρ, ἀφ' τοῦ τιθρυμῆρον τὸ αἰαίσμῳ. ὠρεκῶς δ' ἢ
 εὐπριπῶς, ἢ κατὰ καιρὸν.

970. Τί δ' ἐστίν; ἦπερ καὶ σὺ συκοφάντρια. | Ἐπεὶ δὴ εἶδε τὸν
 ποτηρὸς τὸ ἀνδρῶν ἀτυχίσαιτας βλέψαντ' ὅτι Πλέτν φησὶν. ἄρ' οὐ
 καὶ

A C T U S Q U A R T I
S C Ē N Ā Q U Ā R T A.

ANUS, CHORUS, CHREMYLUS.

NUmnam, o chari senes, ad domum
Devenimus planē hujus novi Dei; 966
An à viā prorsus aberravimus?

Cho. Scias igitur ad ipsas fores te pervenisse,
O adolescentula: in tempore enim rogas.

An. Age jam, numquem domesticorum evocabo?

Chr. Nequaquam, ego enim ipse egressus sum. 967
At quamobrem præcipue veneris eloqui oportebat.

An. Gravia atque iniqua mihi acciderunt, o chari-
ssimè.

Ex quo enim Deus hic videre coepit,

Minimè vitalem esse mihi reddidit vitam.

Chr. Quid hoc rei est? num & tu sycophantrīa 970
Inter mulieres fuisti? *An.* Non ego per Jovem.

Chr. Sed annon forte ducta per literas potuisti?

An.

Σ Χ Ο Λ Ι Α :

ἐν τῇ αὐτῇ γυναικὶ ποτὶς εἶ. ὥσπερ δὲ παιδοκύτρια, ὅτε καὶ
ἐννοεῖται.

972. Ἀλλ' ἂν λαχὼν ἔπειτα. | Παρ' ὑπόνοιαν, ἀντὶ τῆς ἐδουλεύσεως
ἐν τῇ κατὰ γραμμάτια ἐκκλησίᾳ, προεῖρηται. ἢ μὴν ἀλλὰ καὶ
ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ τῶν πρὸ τούτου ἐπὶ ἀρχαῖοι. Φησὶ γὰρ ὁ Φιλόχο-
ρος, ἐπὶ Γλαυκίππῃ, καὶ ἡ βελὴ καὶ τὸ γραμμάτιον τότε πρῶτον
ἐκκλίσσεται, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμνυσῶν ἀπ' αὐτοῦ καθιερῶνται, οἱ τὰ γραμ-
μάτια δ' ἂν λαχῶσι. τότε ἡ ἀφ' ἑτέρου ἐστὶν ἐρμηνεύσασαι. Αθη-
ναῖοι γὰρ ἀπὸ τῆς φυλῆς ἵποβαν τὴν διακρίσιν κατὰ τὰ γραμμάτια.
ὡς ἡ πρώτη τὸ α. ἔστι σημεῖον, καὶ ἡ δεύτερα τὸ β καὶ αἱ ἄλλαι
ἵπποβαντες εἰς τὴν δίκην γὰρ ὑστὴν φυλῆν, δίκην ἀγγράφοντο διακρίσας.

Γρ. Σκώπτεις, ἐγὼ δὲ κατακύνισμα διδάσκειν.

Χρ. Οὐκ ἐρεῖς ἀνύστατα καὶ κλισμὸν τίνα;

Γρ. Ἀκὲς νυν. ἦν δὲ μοι τὸ μετράκιον φι-
λον, 975

Πενυχτὸν μὲν, ἄλλως δὲ ὑπερσώπον καὶ χαλόν.

Καὶ χρυσόν. εἰ γὰρ τε δευθεῖναι ἐγὼ,

Ἀπαντ' ἐποίησ' χρυσμῶς μοι καὶ χαλῶς.

Ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπερέτεν.

Χρ. Τί δὲ ἦν ὅ,τι σε μάλιν' ἐδέϊθ' ἐχέσ-
τε; 980

Γρ. Οὐ πολλά. καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἤχυνέτο.

Ἀλλ' ἀργυρεῖν δεσχεύσας ἂν ἤτησ' εἰκοσιν

Εἰς ἱμέρον γ' ὀκτὼ δὲ ἂν εἰς ὑπερήματα

Καὶ τὴν ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον

Ἐκείλδυσεν ἂν, τῇ μητρὶ τε δοιματίδιον. 985

Πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τετάρων.

Χρ. Οὐ πολλά τοίνυν μὲν τὸ Ἀπόλλω ταῦτά γε
Εἴρηκας. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἤχυνέτο.

Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν ἐχ' ἐνεκεν μισητίας

Αἰτέν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας ἐνεκα. 990

Ἴνα τέμνον ἱμέρον φορῶν μεμνητό μιν.

Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἀνθρώπων ἐκνομώτατα.

Γρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὁ ἂν λαχὼν τὸ α πρῶτον ἰδίκαζε καὶ ἄλλαι ὁμοίως. ἐν τῷ
γράμματι ἂν εἴπῃ, ὡς ἐπὶ τῷ ῥήτορι. οἱ γὰρ λαχόντες μόνον ῥη-
τορεύουσιν. λίγη ἂν ὅτι, ἄρα ὁ κληρὸς σου σὺν ἀνῆλθι. ἄλλως. ἐλθε-
ῖντο γὰρ πρὸς τὸ γράμμα καὶ ἕως ἰδίκαζον. τάχα ἂν σύ φησι
λαχῶσα σὺν ἰδίκαζεις, ἔπειτα δὲ παίζων πρὸς τὸ τὴν γυναικὸς φῶ-
λον. ἐρωτηματικῶς ἂν ἐπιδῇ ἢ καὶ γέροντες εἰσὶν οἱ δικάζοντες, δι-
εἴπε πρὸς τὴν γραῦν, ἀλλ' ἢ λαχῶσ' ἔπειτα ἐν τῷ γράμματι.

974. Τὸν κλισμὸν τίνα. | Ἀγὶ τὸ κατακύνισμα. ἐπίτηδες ἢ
καπρῶσαι σκώπῃ τὴν γραῦν. ἄλλως. κλισμὸς ἐστὶ κυρίας ἢ πρὸς
τῷ

An. Ludis me, ego vero amore vellicabar misera.

Cbr. Quin dicas ergo statim quo amore.

An. Audi sis. Erat mihi quidam adolescentulus
amicus, 975

Pauper quidem, alioqui formoso vultu, & honestus

Ac probus; siquâ enim re ego opus haberem,

Omnia mihi eleganter effecta dedit ac perbellè.

Ego autem ipsi omnia hæc suppeditabam.

Cbr. Quid autem erat quod à te potissimum petebat
continuò? 980

An. Haud multa (nam supra modum me reverebatur)

At argenti drachmas forsan petebat viginti,

Ad parandum pallium; octo autem forsan ad calcea-
menta:

Atque sororibus ut emerem vestem,

Voluit forsan alias, atque matri palliolum: 985

Triticique forsan opus habuit medimnis quatuor.

Cbr. Haud multa quidem per Apollinem hæc sunt
quæ

Enumerâsti. at palam est, ipsum te reveritum fuisse.

An. Atqui hæc sanè se non propter libidinem

A me petere aiebat, sed amoris causâ, 990

Quo pallium gestans meum, meminisset mei.

Cbr. Hominem narras te depereuntem supra omnem
modum. *An.*

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὸ μῆλον βακχίᾳ καὶ πύρρῳσις. ἐνταῦθα ἔν κατακίνησμαι, ἀντὶ τοῦ
ἔργου πάχμ.

981. Ἐκνομίᾳς. | Ἀπὸ τοῦ ὑπερφυῶς, ὑπερβαλλόντως, μεγάλως.
αἰτίας δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νομισμῶν.

989. Οὐχ ἔκον μισητίας. | Πορνείας, αἰσὶ μισογητίας, παρὰ
τὸ μίσωτος. καὶ ἐν τέτοις μισητίας φησὶ, τὸ ἐκ τῆς συνουσίας
ἐκπίπτειν, ἔχ' ὡς φησὶ τὸ ὑπερτιῶ μετὰ τῇ ἀσιλγείᾳ.

Γρ. Ἀλλ' ἐχὲς θυοί γ' ὁ βδελυρός τ' ἐνὶ ἔχῃ,
Τὸν αὐτόν. ἀλλὰ πολὺ μέδεται πᾶν.

Ἐμὺ γδ' αὐτῷ τ' πλακύντα τυτονί, 995

Καὶ πάλλα παῖσι τῷ πίνακι τραγῆματα

Ἐπόντα πεμφάσης, ὡς ἐπέσης δ' ὅπ

Εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι. Χρ. Τί σ' ἰδρασ', εἶπε μοι.

Γρ. Ἀμνητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τυτονί,

Ἐφ' ὧτ' ἐκείσε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἐπι. 1000

Καὶ πρὸς ὅπῃ τέτοις, εἶπεν ἀποπέμπων, ὅπ

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Χρ. Δῆλον, ὅτι τὸς τρόπους τίς εἰς μεχθυρός ἦν.

Ἐπειτα πλετῆρ. ὅτ' ἐδ' ἠδεται φαλῇ.

Προτῷ δ' ὑπὸ τ' πενίας ἀπαντα κατήκοον. 1005

Γρ. Καὶ μὲν πρὸς τῷ γ' ὀσημέρῃ, ἢ τῷ θύῃ,

Ἐπὶ τῷ δὲ δὲ ἐβάρυνεν αἰεὶ τὸ ἐμὸν.

Χρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

995. Τυτονί. | Εἰκότως εἶπε τυτονί. ἔφην γδ' ἐν ταῖς χερσὶ
αὐτῷ τὸ πέμψαι μὲν αὐτῷ ἐκείνῃ, μὴ δὲ αὐτῷ δὲ αὐτῷ; ἀπ'
ἀποπέμψαι πάλιν αὐτῇ.

999. Ἀμνητά τε προσέπεμψεν. | Εἶδ' ὅτι πλακύντα γαλαρ
τῶδες. εἰ μόνον ὅτι οὐκ ἰδέσθαι τὰ δῶρα μὲν, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
ἐπιμύει μοι ἑκὼς πλακύντῃ, ὡς αὖ λέγων, μὴ αἰεὶ ἐκείνῃ
τῇσαι.

1002. Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. | Τινὲς φασιν, ὅτι
ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις, ἰχυρότατοι ἦσαν οἱ Μιλήσιοι. καὶ ὅτε
προσέτιθεντο, πάντως ἐρίων. Πολυκράτης ἐν ὁ Σάμῳ συγκροτῶ
πρὸς τινὰ πόλεμον, ἠθέλησε λαβεῖν αὐτὸς εἰς ἀμφοτέρους καὶ ἡ
τὸ μαντιῶν ἀπῆλθεν ἐρωτήσαν αὐτὸν τότε. ὁ δὲ θύς ἔχρησεν, πᾶ
λαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἄλλως αὖ παροιμίαις ταύ
της Δάμων ἔτω φησί. τῶν Καρῶν αὖ εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἀρ
ερακίαν βελοσάμβραν, ἄλκιμωτάτους οἰκας τῶν ἐν πολέμῳ
γῆτόντων, τινὰς χεῖρ ποιῶν συμμάχους, οἱ μὲν τὴν Μιλήσιον ἡγῶ
το δὲ παρκαλιῶν, καὶ γδ' ἐνήμερον. τότε μάλιστα τῶν αὐτῶν
καὶ αὐτῶν τὸ γῆτον τῇ Καρίᾳ τὴν τότε χώραν, οἱ δὲ ἀγλύσας
πρὸς

An. At non jam execrandus iste animum retinet
Eundem : sed longè prorsus aliò transtulit.

Cum ego enim illi placentam hanc, 995

Atque cætèra bellaria super patinari
Posita mitterem, simulque subindicarem

Me vesperi venturam. — *Gbr.* Quid tibi fecit, dic mihi.

An. Placentam simul hanc ad me remisit,
Ideò, ne illuc unquam rursus irem. 1000

Atque præterea dixit, cum remisit, quòd
Olim strenuì fuere Milefii.

Gbr. Palam est ipsum fuisse hominem moribus haud
inconcinnis.

Deinceps ditescens non delectatur amplius lente.
Pridem tamen quævis ob paupertatem devoravit. 1005

An. Et sanè antehac quòtidie, pèt Deos,
Ad ianuam adventitabat perpetuò meam.

Gbr.

Σ Χ Θ Λ Ι Α.

πρὸς τὰς Πέρσας συνιδάλων, τὴν τότεν ἀρχὴν μεγίστην γεγονέναι
φάραγγος, καὶ πάντων ἀλκισωτάτους εἶναι, κραυγὰς δ' Ἀσίας.
ἰδὼν ὃν τοῖς Κερσὶν ἐρωτῆσαι τ' Ἀπόλλωνα, τ' δὲ θεὸν ἀπαρί-
νην, πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλλοι Μιλήσιοι. ὅ δὲ χρησμὸς εἰδο-
θέντι εἰς τὰς Ἀσιατίδας πόλεις, οἱ μὲν Μιλήσιοι τὴν προφῆτιν
αὐτοσφύρῳσι διαφθάραι χρέμασι ὑπὸ τῷ μηδίζοντι, παιδιμαὶ
ταῖς Κερσὶ βοηθῶντες καὶ τοῖς Πέρσαις μετ' οὐκίῳ συμβάλλον-
τες, ἡδὺν πάντες ἀπύθωντο. τ' δὲ χρησμὸν εἰδὼς τὴν ἀλήθειαν εἰς
ἐκπαλίαν ἰδὼν, ἄλλως, ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι ὡς Ἀνακρίων.
καταμαρτυρῶν δὲ Κῆρας ὑπὸ Δαρείῳ ὅς Ἰσάσπυ, τῷτον λαοῦν τῷ
χρησμῷ, παυθαισφύρως εἰ προσλάβοιεν συμμάχους Μιλησίους. ὁ δὲ
καὶ ὅς παυθῆναι τοῦτον. ἀντὶ δὲ πάλαι, σὺν σοι, οὖν δὲ εἰ, εἰ-
ρηται δὲ ἡ παροίμια ἐπὶ τῷ πρότερον μὲν εὐδαιμονούντων, οὖν δὲ
ἐνυχόντων.

1004. Ἡδὲται Φακῆ. | Εἰκότως παρὰ κάττι Φακῆ τὴν γραῦν
εἰς τι τὸ ὅσπριον χαίνον. τοιαῦται γὰρ καὶ αἱ γραῖς. καὶ δια τὸ
κατὰ Φακῆ τὰς γραῖς εὐκὶ ἐχυσας ὀδύτας.

Χρ. Ἐπὶ ἐκπροεάν. Γρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ ἴ
φωνῆς μόνον

Ἑρῶν ἀκούσαι. Χρ. Τῷ λαβεῖν μὲ οὐκ χρεῖται.

Γρ. Καὶ νῆ Δί', εἰ λυπυμῶν γ' αἰδοῖτό με,
Νιτάριον ἂν καὶ Βάτιον ὑπεκχερίζετο. 1011

Χρ. Ἐπειτ' ἴσω ἤτιθεν ἂν σ' ὑποδήματα.

Γρ. Μυστηρίοις ἢ τοῖς μεγάλοις ὀχυρῶν
Ἐπὶ τ' ἀμάξης, ὅτι περσέβλεψεν μέ τις,
Ἐτυπτόμεν διὰ τῶν ὅλων τῶν ἡμέραν. 1015

Οὕτω σρόδρα ζηλῶνται ὁ νεανίσκος. ἰω.

Χρ. Μόνον γὰρ ἦδε' ὡς ἴσμεν ἐοικώς.

Γρ. Καὶ τὰς γε χεῖρας, παγκράτους ἔχεις μ'
ἐρη.

Χρ. Ὅποτε περτείνοντες γε δεσχεύεις ἔχουσιν.

Γρ. Ὅζον τε τ' χρίας ἐφασκεν ἡδὺ με. 1020

Χρ. Εἰ Θάπον ἐπέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία.

Γρ. Τὸ βλέμμα δ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ
χαλόν.

Χρ. Οὐ σχαίος ἰὼ ἀνθρωπίνου. ἀλλ' ἡπίστατο
Γραὸς κατ' ἐρώσῃς τὰ φύδια κατεδάειν.

Γρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

1011. Νιτάριον ἂν καὶ Βάτιον. | Σύμμαχος φησι, Νίταρ^{ος} πη-
λὸς ἐπὶ μαλακίᾳ. ὁ δὲ Ζήνων^{ος} ἐν τοῖς ἐξῆς δράμασι καὶ Βάτ^{ος}.
καὶ τὰς μικρὰς δὲ Θηλείας. Βατύλος ἔλεγον, καὶ Θεόπομπου δράμα
ἐπὶ Βατύλῃ. τινὲς δὲ νιτάριον καὶ βάτον εἶδη φυτῶν. Διότι ἴσμεν εἰπεῖν
ὅτι ὡς αἴθη μοι εἶχε. Δίδυμος δὲ φησιν ὑπεκκρίσματα πρὸς
γυναικάς, νιτάριον δὲ, πότιον, οἰοῖται κοράσιον. ἄλλως. Φιλοφροντιστὴς
ἢ προσφώνησις. βάταλον δὲ τὴν ἑδραν παρὰ καὶ τὸ βάτιον, τὸ δὲ
συνεσταλμένως ἀναγνώσκον, ἀνόητον. ἢ δύναται βάτον ἀντὶ τῆς τρο-
φῆς καὶ μαλακὸν, οἷον ὁ βάτ^{ος} τὸ ἰχθυῖον.

1013. Μυστηρίοις ἢ τοῖς μεγάλοις. | Ἐπὶ ἐστὶ καὶ μικρὰ μυστήρια
γινώσκοντες δὲ Ἑρακλῆα. Ἑρακλῆς γὰρ ἐπίστας, ἡδὺ μυστήρια. ἰδ^ε

Cbr. Ad aliquid efferendum. *An.* Non profecto, sed vocem tantum

Audire gestiens. *Cbr.* Accipiendi igitur gratiâ.

An. Et profecto si quando me tristem sentiret, 1010
Nitarium me suam atque Batium blandè appellabat.

Cbr. Dein forsan à te petivit calceos.

An. Sacris autem magnis cum advecta eram
Curru, quoniam intuebatur me fortè quidam,
Vapulavi propterea totam diem. 1015

Ita supra modum zelotypus erat juvenis.

Cbr. Solus enim cupiebat (ut videtur) bonis tuis vesci.

An. Et manus quoque perpulchras habere me dixit.

Cbr. Nempe cum porrigerent drachmas viginti.

An. Redolere quoque cutim mihi suaviter aiebat. 1020

Cbr. Si Thasium merum infuderas, meritò per Jovem.

An. Oculos me habere placidos ac venustos.

Cbr. Næ homo non inscitus erat: sed probè callebat
Anus libidinosæ viaticum devorare.

An.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δι ἢ ταῖς Ἀθλῳαίοις ξένον μὴ μυῖν. μὴ βυλόμβροι δι λῶσαι τὸ
ἦ, μὴδὲ ἀπῶσαι τ' ἐννεργίῳ Ἡρακλείᾳ, ἐπὶ πόνῃς μουσίῃς
ἐννοεῖται.

Ὀχυρῶν. | Ὀχ. ποιητικῶς τὸ ἄρμα τὸ ἐν τ' ἀμάρτης
κατασκευασμένον καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων κινούμενον καὶ ὀχυρῶν, καὶ
ἰσχυρῶν, τὸ ἐπὶ ἄρματος τοῦτου φέρομαι.

1014. Ἐπὶ τ' ἀμάρτης. | Αἱ γὰρ τ' Ἀθλῳαίων γυναῖκες ἐπὶ ἄρμα-
τι ὀχυρῶν εἰς τὰ μεγάλα Ἐλδυσίῃα ἀπέρχοντο. ὡς ἐπὶ ἀμάρ-
τι ἐν ὀχυρῶν αὐτῶν ἵππων εἰς Ἐλδυσίῃα βαδίζουσιν εἰς τὰ με-
γάλα μουσεία, καὶ λοιδορῶν ἀγῆλαις ἐν τῇ ὁδῷ τῷτο εἶπεν.
ἦ γὰρ ἐν αὐταῖς τῷτο.

1021. Εἰ Θάσιον εἰσέλθῃς. | Ἐπὶ ἐν Θάσῳ ἢ καὶ Σταφύλῳ ὁ
ἰσχυρὸς Διόνυσος. ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Θάσιος αἶνος. εἰσέλθῃς δὲ ἀντὶ τῆς
εἰσελθῆς.

1024. Γραὺς καπρώσης τὰφῶδια. | Ἐρωτομανεῖς, μαχλώτης,
ἡγεμόνης συνουσίας, τὰ ἀκαλῶματα τὴν ἔσσαν. ἴφθοος θηλυκῶς,
καὶ ἐπὶ

Γρ. Ταῦτ' αὖτ' ἂν θύῃς, ἢ φίλ' ἄνθρωποι, ὅτ' ἂν ὄρ-
θως ποιῶ,
1025

Φάσκον βοηθεῖν τοῖς ἀδικοῦσιν αἰεί.

Χρ. Τί γὰρ ταῦτά, φράζε, καὶ περὶ αὐτῶν.

Γρ. Ἀπεχθάνομαι δικαίον ὅτι καὶ τῇ Δία.

Τὸν εὖ παλινθ' ἴσθ' ἐμῷ, πάλιν μ' ἀντὶ τοῦτο ποιεῖν.

Ἡ μὴδ' ὅτι οὐκ ἀδικῶν ἀγαθὸν εἶς ἔχειν. 1030

Χρ. Οὐκ οὐκ καὶ ἐχθρὸν ἀπεδοῦν τιμὴν ἵπταται
σα;

Γρ. Ἀλλ' ἐδὲ πότε με ζῆσαν ἀπολείψω ἔφη.

Χρ. Ὅρῳ γὰρ καὶ δι' ἡμῶν ἐπὶ ζῆτον σ' αἶψα.

Γρ. Ὑπὸ τῷ γὰρ ἄλλως κατατίθηται, ὡς φίλ-
τατα.

Χρ. Οὐκ ἀλλὰ κατατίθηται, ὡς γὰρ μεθ' ὅ-
τε
1035

Γρ. Διὰ δικαιοσύνην μὲν ἐν ἐμῷ καὶ ἀντὶ δικαιοσύνης.

Χρ. Εἰ τυχεράν γ' ἂν δικαιοσύνην ὦν τιμῶν.

Γρ. Καὶ μὲν τὸ μειράκιον τοδοῖ περὶ ὁρῶνται,
Οὐ περ

ΣΧΟΛΙΑ.

ἢ ἐπὶ λόγῳ τοῖς, ἐφ' ὅσον δὲ ἐδὲ τῶν, καὶ ἐφ' ὅσον πλατυνόμενα
τὰ ἐν τῇ οὐκ ἐν τῇ κυρίως γινώσκον ἀναλώματα. οὐκ οὐκ δὲ ἀπὸ
λόγῳ τὰ ἀναλώματα.

1026 Φάσκον βοηθεῖν. | Καίπερ ἀναλογῶν βοηθεῖν τοῖς ἀδικο-
φθοῖς, τὴν αὐτὴν ποιῶ, οὐκ οὐκ δὲ ἀδικῶντος με προῖσθαι. ἀπὸ
τοῖς δικαίοις ὡς ἀδικοῦσιν προσκλήθη.

1030. Ἡ μὴδ' ὅτι οὐκ ἀδικῶν. | Ἡ δικαίον εἶσι μὴδ' ἐκείνῳ ἀν-
τὶ ἔχει τὴν τιμὴν.

1035. Ἀλλὰ κατατίθηται. | Ὑπὸ δὲ γῆρας καὶ δὲ χρόνῳ. γὰρ
δὲ χάριν, καὶ κατατίθηται εἶπον, ἀλλὰ κατατίθηται.

137. Ὡς τιμῶν. | Κοσμίως κύκλος ἢ σπῆς πλατυνόμενα ἐφ' ἧς ἀ-
φίτα ποιῶσιν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι ἔσται. τῷτο τί εἶπον ἐν τῇ
δὲ, ὅτι δὲ συμβαίνει ἐν Μαρκῶν Εὐπόλιδος, οἶδον, καίπερ δὲ
τῷ Ὑπερόλῳ μνηστὴρ τιμῶν εἰκάζει τῇ πλατυνόμενα σπῆς, τῇ δὲ
τιμῶν,

An. Hæc igitur Deus ille vester, mi vir, hæud rectè agit;

1025

Dum proficitur se laturum opem, injuriâ affectis perpetuò.

Ghr. Quidnam ergo faciet, dic mihi, atque fiet.

An. Æquum est profecto ut cogat

Tot à me beneficiis affectum rursus de me bene mereri :

Aut aliter, pequicquam boni ut habeat, æquum est. 1030

Ghr. Nonne singulis noctibus tibi vices reddebat?

An. At me, dum viverem, nunquam deserturum se aiebat.

Ghr. Rectè quidem ; nunc autem te amplius vivere non censet.

An. Præ dolore enim tabefacta sum, amice.

Ghr. Imo potius putrefacta es, ut mihi videris. 1035

An. Per annulum sane me pertrahere possis.

Ghr. Si forte annulus iste fuerit cribri ambitus,

An. Atqui sane adolescentulus iste huc accedit,

De

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τηλία, ξύλον φασὶ πλατό. εἰς δ' οἱ ἀρτοκόποι τὰς ἄρτας ἐπιξη-
ράσασιν. ἄλλος δὲ τηλία τὸ τ' κακιστοῦ καὶ πῶμα ὃ ἐστὶ φειφι-
μη. φασὶ γὰρ ὅτι διὰ δακρυλίου ἐλυομένη, ἐάν γ' ὁ δακρυλίου τηλία
ἦτο δὲ ὡς παχίας αὐτῆς ὕλης, καὶ μὴ διωαμένης διὰ δακρυλίου
ἐλυομένη, ἀλλὰ διὰ τηλίας. ἄλλως. τηλία ἔχει μὲν τοι καθ'
αὐτὸ ἄπορον. ἐάν δὲ τὸ ἐν Μαριᾷ προσέλθῃ ἵνα εἰς τηλίαν φασὶ
τὰ δ' Ἰπποβόλου ὅσα ἐμβόλησθαι, ἀπρωτίον εἶναι. ζητητίον ἔν. τη-
λία μὲν γὰρ εἶναι, ἡ ἀνθρώπου σάντις. ἐάν δὲ τρυπηθῇ ἀψίς γίνε-
ται. λέγει ἔν. ὅτι εἰ μὴ ὁ δακρυλίου τοῦτο ἔχει τρυπήματα, ὡς
δικαῖον εἶναι ἐν τηλία τὸ τρυπήμα. ἄλλως. τηλία σάντις ἡ λεγο-
μένη κάρδαμος. τηλία δὲ ἡ σήλια. ὥσπερ τὸ σήμερον τήμερον. καὶ δὲ
καὶ ἰδίως σκαλίτω τηλία ἀνέφραγμα σάντιον ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν ᾧ
ἀφίτα ἐπιπράσκοντο. καὶ ὀρυγοτρόφοι τὰς ὀρυγὰς συνίστασαν
ἐν τούτῳ.

1038. Καὶ μὲν τὸ μίσθαιον. | Πρόξενος ὁ παῖς τιφάνης κομίζων
τὸ Πλάτων διὰ τὸ πεπλητημέναι.

1042. Ἀσπάζομαι.

Οὐπερ πάλαι κατηγορεῖσαι τογχανῶν.

Ἔοικε δὲ ὅττι Κῶμον βαδίζειν. Χρ. Φάινε?

Στίφανόν γάρ τοι καὶ δ᾽ αὖτ' ἔχων πορεύεται. 1041

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῆ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ΝΕΑΝΙΑΣ, ΓΡΑΥΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἀσπάζομαι. Γρ. Τί φησιν; Νε. Ἀρχαία φίλη,

Πολιὰ γελήσονται παχὺ γὰρ καὶ τὸ ἔρανον.

Γρ. Τάλαι ἐγὼ καὶ τὸ ὕβρεσθαι ἥς ὕβρεζομαι.

Χρ. Ἔοικε διὰ πολλῶν χρόνων σ' ἐωρακέναι. 1045

Γρ. Ποίους χρόνους παλάνταθ', οὗς παρ' ἐμοὶ
χρῆς ἦν;

Χρ. Τέναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.

Μεδύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.

Γρ. Οὐκ. ἀλλ' ἀνώλαστός ὤζειν αἰεὶ τὰς τρόπας.

Νε. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτιχῆ,
Ἐ

ΣΧΟΛΙΑ.

1042. Ἀσπάζομαι. | Ὡς διὰ χρόνον αὐτὴν ἀσπαζόμενός φησι. μεθύει δὲ ἐ λίγῃ χαίρῃ. ἢ δὲ διὰ τὸ ἄτοπον δοκῆν τ' προσφώνῃς ὡς οὐ ἔρωτι, τί φησιν. ἀσπάζομαι. κορωνίς ἑτέρα ὁμοία. αἱ δὲ εἵχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι πενήκοντα ἔξ, ὅν τελευταῖος, ὡς περ λεπας τῷ μῆτρῳ προσήχεται. καὶ δὲ τὸ δίκαιον εἶχον, πῶλοι ἱαμβικὸν μεσομέτρον βραχυκατάληκτον. ἔστι δὲ βραχυκατάληκτον, ὡς εἴρηται, τὸ ληξόμενον ὅλα ποδὸς πρὸς ἀπαρτισμὸν τ' συζυγίας τ' ποδῶν, ἢ τ' μεσομέτρου τυχόν ἢ τ' διμέτρου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. καὶ ἐξῆς τὸ χορὸν αὐτὸς ἐχρῆν γὰρ πάντα ταῦτα
ῥίθμι

de quo jam conquesta sum.

Videtur autem ad Comum iturus. *Chr.* Apparet. 1040
Corollam enim atque faces gestat.

ACTUS QUARTI SCENA QUINTA.

JUVENIS, ANUS, CHREMYLUS.

S Alvere jubeo. *An.* Quid ait? *Juv.* Amica mea
vetus,

Incanuisti subito, per cœlum.

An. Miseram me, quibus contumeliis laceffor!

Chr. Videtur te post longum tempus vidisse. 1045

An. Quantum temporis, ô miserrime, qui apud me
heri fuerit?

Chr. Contrarium longè ipsi accidit ac aliis solet;
Ebrius enim, quantum mihi videtur, acutiùs perspicit.

An. Minimè: sed semper his moribus est perditis.

Juv. O maris rex Neptune, atque Dii senum præ-
fides!

In

ΣΧΟΛΙΑ.

Δύοι χορὸν εἰσίνονται ἐντὸς τῶν ὑποκριτῶν, ἄχρις ἂν τις ἑτερος
ἐπίλθοι ὑποκριτής.

1048. Μιθύνει γὰρ, ὡς εἴκειν, ἐξύττερον βλέπει. | Οἱ γὰρ μιθύνοντες
ἐκ ὀρεῶσι. παίζει ἢ ὅτι ὀξέως ἐθιάσατο τὰς πολιὰς αὐτῆς ὁ νῆας,
ἀμαυρῶν δὲ ὀφθαλμοὺς τὴν ὄψιν ἐν τῇ μέθῃ. μιθύνει δὲ ἔφη, ἐπεὶ
ἐπὶ κῶμων ἀπὸ τῆς ὥς φησι, τὴν ἀντίον δὲ, εἴπει, τοῖς ἄλλοις πέπεισθαι,
ἐπεὶ δὲ ἦσαν οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ μιθύνει γράβει ἔσαν.

1050. Ὁ Ποσειδάων. | Ὁ πάντις Πόσειδον. Διοὶ δὲ πρὸς τυ-
τῇ, οἱ τοῖς πρὸς τυτῇ ἐφιστάμενοι Διοί. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν
πρὸς τυτῇ Διῶν, καὶ ἔχ' ὁμοίως ἐστὶ Διόνυσος ἢ Ἀπόλλων. τὸ
N δὲ

Ἐν τῷ πρῶτῳ τῷ ρυτίδῳ ὅσαι ἔχει;

Γρ. Ἄ, ᾧ.

1051

Τὴν δ' αὖθις μὴ μοι πρὸς φέρεις. Χρ. Εὖ μὲν τοῦ λόγου.

Ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνον ἀπανθῇ λάβῃ,

Ὡστερ παλαιὰν εἰσεσάσῃ καὶ αὐτὰ.

Νε. Βέλῃ διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι; Γρ.

Ποῖ τάλαν;

1055

Νε. Αὐτὴ λαβῶσα κέρυα. Γρ. Παῖδαί τινα;

Νε. Πόσους ἔχεις ὀδόντας. Χρ. Ἀλλὰ γὰρ σωμα

Καὶ γὰρ ἔχει γὰρ τρεῖς ὥσπερ ἡ τέτταρα.

Νε. Ἀποτίστον. ἵνα γὰρ γόμφιον μόνον φορῇ.

Γρ. Ταλάντατ' ἀνδρῶν, ἔχ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,

1060

Πλυνῶ

ΣΧΟΛΙΑ

Δὴ Πρωταγόρας λέγει ὅτι πῶς, ὃ μέγιστον Πόσιδον, καὶ Σάφειον γὰρ φησι, πῶς ἀγαθόν, πλῆθος καὶ μέγιστος θύλακας ἐκείνου, ἀλλὰ ἐπὶ γὰρ ἑστῶ, ὡς ὅτι τὸ πρῶτον πρὸς αὐτῶν ὄντος. ἡ δὲ πᾶσι, ἀλλὰ ἐπὶ παιδὶ μετ' ἐκπλήξεως φαίνεται καὶ μεγάλῃ τῶν ἐκ φάσεως χρῆσθαι τέττα.

1051. Ἄ, ᾧ. | Ὡς ὅτι πρὸς πρῶτοντος τὴν δ' αὖθις αὐτῇ, τῷ τοῦ λόγου. ἔστι δὲ ἐκπλήξεως καὶ κελύμενος.

1054. Ὡστερ παλαιὰν εἰσεσάσῃ. | Εἰσεσάσῃ εἰρήματα πρὸς τὴν πυλὸν ἀφ' ἡλληνῶν πλεονεξτικῶς τισὶ κολούροις καὶ ἄλλοις τῶν τοιαυτοτρόποις τοῖς τε ἀραῖς καὶ τοῖς, καὶ ἐλαίῳ δὲ πλεονεξτικῶς. λιμὲν γὰρ ἐστὶν ἐκείνου, ἀπὸ τοῦ ὅτι τὸ πρῶτον εἰσεσάσῃ πρὸς τὴν θυρᾶν κρημνίσαι. εἰσεσάσῃ δὲ θάλασσαν ἐλαίῳ καὶ ἀλάτῃ ἐξ ἐρίων καὶ θάλασσαν συμπερικλυμῶν, ἔχον ὥστεν ἐκπλήξεως καὶ κοτύλῳ (ἔστι δὲ μὴ τρεῖς ὁ πᾶν καλῶν ἐκπλήξεως) καὶ σὺν καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ. ταῦτα δὲ τὴν εἰσεσάσῃ πρὸς τὴν εἰρημῶν ἐτίθετο οἱ Ἀθλινοὶ, καὶ κατ' ἑστῶν ἡλληνῶν, ἐπὶ δὲ καὶ ἀμφιβαλὲς ἀμφ' αὐτῇ ταῦτα λέγει.

Εἰσεσάσῃ

in fronte quot rugas habet ?

An. Ah ! Ah !

1051

Ne mihi facem admoveas. Chr. Rectè quidem dicit ;

Si enim ipsam una tantum scintilla attigerit,

Tanquam vetustum oleæ ramum aduret.

Juv. Visne aliquantisper mecum lufitare ? An. Ubi miser ?

1055

Juv. Hic, nucibus acceptis. An. Quem ludum ?

Juv. Quot tibi fint dentes. Chr. At divinabor

Et ego quoque ; tres enim forfan habet aut quatuor.

Juv. Solve nuces ; nam unicum tantum molarem habet.

An. Hominum miserrime ; non fat sanus esse mihi videris,

1060

Qui

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἰσεσιόη σῦνα φίρῃ καὶ πίονας ἄρτους,

Καὶ πάλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἑλαίῳ ὑποψήσαναλ,

Καὶ κύλικ' ἐξωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθύδνη.

ἄλλως. κλαῖδος ἦν ἐλαίας ἑρίους πεπλεγμένος, ἐξητητὴ δὲ αὐτῇ τὰ ἁπλᾶ πάντα, ἴσασιν δὲ αὐτὸν πρὸ τῆ θυρῶν κατὰ τὸ παλαιὸν χρησίμων. οἱ μὲ γὰρ φασιν, ὡς λιμῷ πᾶσαι τῇ γῇ καταχρόντες, ὁ θὺς εἴπε πρὸς ἑρσίῳ ὑπὲρ ἀπάντων θῆσαι θυσίαν Ἀθηναίως. ἢ ἴσως χαρίτερια πανταχόθεν ἐκπέμπουσιν Ἀθηναῖς τῇ καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. ἄλλως. Πυρροψίοις καὶ Θαρρηλίοις ἄραις θύουσιν Ἀθηναῖον. φήσιν δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατελεγμένα ἀκρόδρυν. καὶ ταῦτα πρὸ τῆ θυρῶν κριμᾶσι. κατὰ τι δὲ χρησίμων πρὸς λαπτροπὴν λιμῷ ταῦτα ἱποῖον.

1055. Ποῖ τάλαι ; | Τὸ ποῖ σκαπλικόν. δηλοῖ ὅτι ἀκολασίας ἵκταν ζήτησης.

1056. Παιδίαν τίνα ; | Οὕτως Ἀττικαί βραχυκαταλήκτως καὶ ἑυτόμως ἐπὶ τῇ καινίῃ.

1057. Πόσους ἔχεις ὀδόντας. | Δίον ἐπεὶ κάρμα εἶπεν ὀδόντας ὡς πρὸς γραῦν. τότε παρ' ὑπνίουαν εἶπε κομωδῶν αὐτὴν ὡς πάντα γράειν. ἔσθ' ὅτι ἐπεὶ πάντα ἐν χερσὶν ἔχω ὥσπερ εἰδέναι λέγειν οἱ τὰ ἄρτια καὶ ἀεὶ ὡς παίζοντες. ἄλλως. πόσους ὀδόντας ἔπην αὐτὴ τὰ πάντα ἔχεις κάρμα. παιδίαν γὰρ εἰς τοιαύτην δραχμῶδες τις κα-

Πλουὸν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

Νε. Ὅναίω μὲν γ', ἂν εἴτις ἐκπλύνει σε.

Χρ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μὲν νῦν καπηλικῶς ἔχει.

Εἰ δ' ἐκπλουεῖται τῷτο τὸ ψιμύδιον,

Ὅφει κατὰδὴλα τῷ προσώπῳ γε τὰ ῥάκη. 1065

Γρ. Γέρων ἀνὴρ ὢν, ἔχ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

Νε. Πειρᾷ μὲν ἔν ἴσως σε, καὶ τα τῶν τιθίων
Ἐφάπτεται σε λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

Γρ. Μὰ τίλ' Ἀφροδίτῳ ὅτε ἐμῷ ὡ βλε-
λυρὲ σύ.

Χρ. Μὰ τίλ' Ἐκάτῳ, ἐ δῆτα μαγνοίμην
ᾧ ἄν.

Ἄλλ' ὡ νεανίσκ', ἐκ ἐὼ τίλ' μείραχα. 1070

Μισεῖν σε ταύτῳ. Νε. Ἄλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.

Χρ. Καὶ μὲν κατηγορεῖ γέ σε. Νε. Τί κατη-
γορεῖ;

Χρ. Εἶναί σ' ὕβρισήν φησι, καὶ λέγειν ὅτι,

Πάλα ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075

Νε. Ἐγὼ περὶ ταύτης ἐμπαχύνμαί σοι. Χρ.

Τὸ, τί;

Νε. Αἰχμωμόμην. τίλ' ἡλικίαν τίλ' οὐλῶν, ἐπεὶ
Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τῷτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν.

Νῦν δ' ἀπιδι χαίρων, συλλαβὼν τίλ' μείραχα.

Χρ. Οἶδ', οἶδα τ' νῦν. ἐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως 1080

Εἶνα

ΣΧΟΛΙΑ.

εὐών καὶ ἐλπίδας τὴν χεῖρα ἐρωτᾷ πόσα. καὶ ἴαν ἐπιτύχη, λαμβανέ-
ῃτα ἔχει ἐν τῇ χερί. ἴαν δὲ ἀμαρτή κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτίμη
ῃτα ἂν ἐρωτήσας ἐυεθίην ἔχων.

1061. Πλουὸν με ποιῶν. | Ἐφύρριτον πλῦμα. πλῦτος δὲ ὀξύτης
τὸ ἀγλίστον αὐτό, παροξυστικῶς δὲ τὸ πλυνόμενον.

1063. Καπηλικῶς

hui me labrum facis, in quo sordes tuas eluas inter tot homines.

Juv. E re tua quidem foret, siquis te probè elueret,

Chr. Minimè profecto, quoniam nunc fucata est.

Quod si eluatur hæc cerussa,

Manifestas conspicias in facie lacinias. 1065

An. Senex cum sis, non sat sapere mihi videris.

Juv. Procat te igitur fortasse, atque etiam mammas Contrectat tuas, clàm me fore existimans.

An. Non, per Venerem, meas; ô tu execrande.

Chr. Non per Hecaten profecto, infans enim essem, *hoc si foret.* 1070

At ô Juvenis, non sinam ut adolescentem

Hanc odio habeas. *Juv.* Imò ego illam depereo.

Chr. Atqui te incusat. *Juv.* Quamobrem incusat?

Chr. Contumeliosum te esse ait, atque dicere quòd *Strenui olim fuere Milesii.* 1075

Juv. Ego de hac tecum non contendam. *Chr.* Quid ita?

Juv. Ætatem tuam venerans; quoniam Alioqui nemini permetterem hoc facere.

Nunc autem abi atque vale, tibi istam habens adolescentem.

Chr. Novi, novi mentem tuam, non jam amplius vis forsan 1080

Cum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1063. Καπηλικῶς ἔχῃ. | Πάνουργικῶς. ἐπεὶ οἱ κάπηλοι χεῖρ' ἐν ἀπακοῇ τὰ ἱμάτια εἰσθασι, καὶ τ' οἷον δὲ τοβυλένκεσι, συμμυγνῆτις αὐτῷ σακρόν. ἄλλως. κυματικῶς καὶ ἐψιμυμβισμῶς ἔχῃ, καὶ ἐ τὴν κατὰ φύσιν χροῖαν, ἀλλὰ νότον καὶ ζέην.

1076. Τὸ τί. | Ὅτι οἱ χαλιπαῖοντες τὰ σωπεσιάζον ἔτρεν ἔλινον τὸ τί.

Εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. Ὁ δ' ἐπιτρέψων ὅτι τίς;

Νε. Οὐκ ἂν διαλεχθείην διασκευασμένη
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γὰρ καὶ τριηλίων.

Χρ. Ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τ' οἶνον ἡξίεις
Πίνειν, συνεχπτέ' ὅτι σοι καὶ τὴν τρύφα. 1085

Νε. Ἀλλ' εἰ κομῶν τρυφῇ παλαιά καὶ σαφές.

Χρ. Οὐκ ἔν τρυφῇ ταῦτα πάν τ' ἰάσεται.

Νε. Ἀλλ' εἰπα' εἶπω, τῶν δὲ γὰρ βέλομαι
Ἐλθὼν ἀναθῆναι τὰς σφάνκας τὰς δ' εἰς ἔχου.

Γρ. Ἐγὼ δέ γ' αὐτῶ καὶ φράσαι τί βέλομαι.

Νε. Ἐγὼ δέ γ' ὅκ' εἴσεμι. Χρ. Θάρρει, μή
φοβῆ. 1091

Οὐ γὰρ βιάσε'. Νε. Παῖν καλῶς ποίνω λέγεις.
Ἰχθυὸν γὰρ αὐτὴν περὶ πλεον ὑπερέττειν χρόνον.

Γρ. Βάδι'. Ἐγὼ δέ σε κατὰ τὴν εἰσέρχεται.

Χρ. Ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γεαῖον
Ὡς περ λέγεις τῶν μερῶν καλῶς περὶ γὰρ. 1096

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1081. Ὁ δ' ἐπιτρέψων. | Ἀπὸ τῆς τῆς αὐτῶν ἐπὶ ἀναχωρήσει
ἢ αὐτὸς ὁ Χριμύλος, ὅτι ἐ συγχωρῶ σοι εἶσαι αὐτῶν: δύναται δὲ
τὸ ὁ δ' ἐπιτρέψων τῆς καὶ σκεῆσαι εἶσαι, ἢ ἢ τίς μοι ἐπιτρέψω συν-
ταὶ αὐτῶν: εἶτα ὡς παραιτῶμαι ἐπιφέρει ὅτι οὐκ ἂν αὐτῶν ἀφ-
λαχθεῖν διασκευασμένη ἢ καὶ ἐκκαρμένη γὰρ καὶ εἰς τὴν συνε-
κατατιμωμένη, ἢ ἀχρῆς πρὸς συνεσίαν ἀφ' τὸ γῆρας. σπ-
κλῆν γὰρ τὸ συνεσιάζει παρὰ τὸ πλείονος. σπικλωμα γὰρ ὁ ἥχος τῆς
συνεσίας. ἢ ἀφελυμένη κυρίως ὡς ἐπὶ γῆρας τῆς πλακῶται,
εἶτα διαλυθέντων ἐν χρόνῳ. ἢ ὑπερπληρωμένη καταδυσπικλω-
μένη. πρὸς συνεσίαν ἀχρῆς γινωμένη καὶ πεπαιστωμένη, καὶ ὑπὸ
πολλῶν ἐν συνεσίᾳ τιμωμένη. τὸ δὲ σπικλῆν, ἐπὶ τῆς συνεσίας
τάττειν, ἐκ ὡς προσημνίας τῆς σημαίνον, ἀλλ' ὅμοιον πολλὰς
συμβολικαῖς ὀνομαστικαῖς. καὶ μάλιστα ἐφ' ὅτι τὸ ἐυθὺρρημον
εἶσται.

1083. ὑπὸ μυρίων ἐτῶν. | Δίον ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, ἐπὶ τῶν ἐπὶ, σκῶται
αὐτῶν ὡς γεαῖον.

1085. Καὶ

um ipsâ rem habere. *An.* Quis autem finet?

Juv. Non possim colloqui cum eâ quæ subagitata fuerit

er decies ac ter mille annos.

Chr. Attamen quoniam vinum dignatus es

bibere, simul ebibendæ tibi sunt & sæces. 1085

Juv. At sunt hæ sæces prorsus vetustæ atque putidæ.

Chr. Quin ergo qualus his omnibus mederi poterit.

Juv. At abi intrò. Deo enim, mihi lubet,
Quando huc venerim, suspendere has coronas quas gero.

An. Ego autem ipsi aliquid dictum volo. 1090

Juv. Ego vero non ingredior. *Chr.* Bono sis animo, ne timeas :

Non enim tibi vim faciet. *Juv.* Rectè admodum sane dicis :

atis enim diu antehac ipsam subagitavi.

An. Procedas : ego autem pone te subeo.

Chr. Quam pertinaciter (pro Jupiter rex!) hæc
amica 1095

eluti concha adolescenti adhærescit.

A C T U S

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1085. Καὶ τὴν τρύγα. | Πολλὰ μὲν καὶ τὸ νέον οἶνον τρύγα
βάλειν, οὐν ὃ ἔχ' ἔτος, ἀλλ' ὡς ἡμῖς τὴν ὑποσάβμιν.

1087. Οὐκ οὖν τρύγοιμος. | Ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκος. πρὸς δὲ οὖν
τοῦ οὐρανίσκου, ἀπήτησεν ὁ γέρον.

1092. Οὐ γὰρ βιάσεται. | Ὁ ποιῶσιν οἱ ἄνδρες, τῷτο ἐπὶ τῷ
αἰὲς φησι. ἢ γὰρ βιάσεται σε ἡ γυνὴ.

1093. Ὑπερίτλην χρίσιν. | Οἷον ἡσίλυν, ἀντὶ τῷ κατεφίλυν.
τῷ δὲ ἐστὶ κυρίως, τὸ τὰς πλατείας ταῦς πίσην χρίσιν. ἔσθ' οὖν
πῶς τὴν λέξιν, ἢ ἀντὶ τῷ εἰναι, συνηλθον.

1096. Ὁσπερ λιπῆς. | Λιπῆς κογχύλιον ἐφιζάνει ταῖς πίτραις,
αὐταῖς προσπύγνυται, δυσάποσπαστος ἔχειν, ἐξιδὼν τις αὐτῷ
ιλαθίστην λαβὴν. ὑπερίφορ' δὲ ἐστὶν εἰς τὸ λιπῆς ὁ Ἀριστοφάνης.
πρὸς ὑπόκειναι ὃ, ὥσπερ λιπῆς τῷ μερακίῳ. λιπῆς δὲ ἐστὶν εἰδ' οὖν
ρεν. 1097. Τίς

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΕΡΜΗΣ.

ΤΙΣ ἔδ' ὁ κόπιων τλήν θύραν; τυτὶ τί ἦν;
Οὐδείς ἔοικεν. ἀλλὰ δῶτα τὸ θύριον
Φεγγεῖβλῆμον ἄλλως κλαυσιᾶ. Ερ. Σέ τοι σέ τι
Λέγω Καρίων, ἀνάμεινον. Κα. Οὐτῶ, εἰπέ
μοι, 1100

Σὺ τὴν θύραν ἐκοπῆς ἐτασὶ σφόδρα;
Ερ. Μὰ Δί, ἀλλ' ἐμελλον. εἴτ' ἀνέωξάς με
φθάσας.

Ἄλλ' ὀκνήλει ἢ διαπύττω τρέχων ταχί,
Ἐπειτα τλήν γυναικα καὶ τὰ παῖδια,
Ἐπειτα τὲς θεράπονται, εἴτα τλήν κυίνα, 1105
Ἐπειτα σάυτον, εἴτα τλήν ὄν. Κα. Εἰπέ μοι
Τί δ' ὄσιν; Ερ. Ὁ Ζεὺς, ᾧ πάμπαν, βέλεται
Ἐς ταύτην ὑμᾶς συγκυκήσαι τρύβλιον,
Ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλεῖν.
Κα. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τέττων τέμνεται.

Ἀπάρ

ΣΧΟΛΙΑ.

1097. Τίς ἔδ' ὁ κόπιων. | Κορανίς ἑτέρα ὁμοία. οἱ ὃ εἶχον
ιαμδικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι οσλ. ὦν τελευταῖα, "ἰς ἰσθίος
διακοπὴς εἶναι μοι δοκῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορανίς.

Τυτὶ τί ἦν. | Ὁ Ἑρμῆς ἔκοψε. καὶ ἐξελθὼν ὁ Καρίων ἐδῖνα εὖρε,
τὸ θύριον καὶ τὸ θύριον. τὰ γὰρ εἰς οὐ ἐδῖτερα ἀπὸ βαρυχίᾶ ἀρχί-
μῃμα προπαροξύνονται, οἷον ἔριον, θύριον, ἔριον, καὶ ἄτερα.

1110. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι. | Διχῶς νοεῖται. ἡ γλῶττα τῷ
θυορμῇ, τῷ Ἑρμῇ δίδεται, ἐπεὶ δὲ τὸ θυορμῇσι διαπότῃς ἐστίν. ἡ
τῇ

ACTUS QUINTI
SCENA PRIMA.

CARIO, MERCURIUS.

QUIS est qui pulsat fores? quid hoc rei erat?

Nemo apparet. attamen ostiolum sanè

spans interim ultrò sonat. *Mer.* Heus tu, heus tu,

uam, Cario, manedum. *Car.* Ehodum, dic mihi,

ne fores pepulisti tam vehementer?

1101

Mer. Minime profecto, sed pulsurus eram, at eas

referando me prævertisti.

evoca herum tuum, curriculo percurrrens,

inde uxorem atque liberos,

hinc famulos, postea canem,

1105

inde temetipsum, postea suem. *Car.* Cedò mihi,

id hoc sibi vult? *Mer.* Jupiter, ô miser, decrevit.

eodem vos permixtos culeo,

ines simul in Barathrum præcipites dare.

Car. Lingua rerum harum nuncio præscidi debet.

At

ΣΧΟΔΙΑ.

καταρριφθῶν ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀρχή. Κακίσταται ὃ τ' θυομένων
τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀπανήματα διὸ καὶ τ' ποιητὴν ποιῶν
Ερμῇ τιμωρομένης αὐτάς. καὶ τὸτο δὲ πρὸς τ' Ἑρμοῦ λέγει
κατὰ Διός. κολακίζων δὲ αὐτόν φησιν. ὅτι τ' ἱερῶν ἡ
ἐστὶ τῷ Ἑρμῇ δίδεται ἐν ταῖς δημοτελεσί θυσιαῖς. ἄλλως.
καὶ ὡς αὖτις ἔλεγε κακὰ συμβαίνει. καὶ ἡμῶς ἀδίκως αὐτῷ θυομένων
γλώσσας. Ὅμηρος, ὅθ' ἐν πυρὶ βάθει γλώττας. πρὸς δὲ
εὐγόμενοι ἔπαιζον ἡ γλώττια τῷ κήρυκι, ὅτι τὰς γλώσσας Ἑρμῇ
ὡς τ' λίσσιν ἐφόρει. διὸ καὶ ὁ κωμικὸς δυσφημᾷ τινὰ τῷ Ἑρμῇ.
τῷ ἐξουδένισεν λίσσιν ἡ γλώττια τῷ κήρυκι τέττοι τιμωρεται.
ἔπειτα

Ἀπαρ διατί γέ ταῦτ' ἐπιβελούσ' ποιεῖν ἰῖῖῖ
 Ἡμεῖς; Ερ. Ὅπῃ δευτέρα πάντων φρεσὶ
 μέστων

Εἰργαθ'. ἀφ' ἧ γ' ἤρξατ' ὕδαρχῆς βλέπειν
 Ὁ Πλῦτ', ἐδεῖς ἐ λιθανωτόν, ἐ δάφνιν,
 Οὐ φακόν, ἐχ' ἱερεῖον, ὧν ἄλλ' ἐδέειν, ἰῖῖῖ
 Ἡμῶν ἐπιθύσ' τοῖς θεοῖς. Κα. Μα' Δί', ἐδὲ γὰρ
 Θύσας. κακῶς γ' ἐπεμελῆσθ' ἡμῶν τότε.

Ερ. Καὶ τῷ μ' ἄλλων μοι θεῶν ἡτίον μέλι.
 Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα καὶ πίντεριμμά. Κα. Σο-
 φρονεῖς.

Ερ. Πέντερον γ' εἶχον μ' ὧν ἔ' χαπιλί-
 σιν ἰῖῖῖῖ

Πάντ' ἀγασθ' ἔωθεν οὐδύς, οἰνῆτιαν, μέλι,
 Ἰσάδας, ὅσ' εἰκός ἔστιν Ἑρμῶν ἱερίαν.
 Νυκτὶ δ' πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.

Κα. Οὐκὺν δικαίως, ὅς τις ἐποίεις ζημίαν
 Ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγασθ' ἔχων. Ερ. Οἱ μοι πα-
 λας, ἰῖῖῖ

Οἱ μοι πλακύντ' τὴν τετραδί πεπεμμένον.

Κα.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὅπως ὁμοίον ἐστὶ τῷ εἰς μάτην αἱ γλῶτται θύονται τῷ τὰ τοιαῦτα
 παρῶσιν. ὅπως Εὐστάθ. Ὁδ. γ. Ἀθηναῖοι δὲ εἰπὼν. ὅτι αἱ
 γλῶτται τίμνονται τῷ Ἑρμῇ διὰ τὴν ἑρμηνεύσαν, καὶ ὅτι ἐκπύουσι οἱ
 παλαιοὶ ἀπὸ τῆς διήκων ἀναλύοντες, προστιθεῖσι καὶ ὅτι τὰς τοιαύτας
 σπουδῆς ἐποιεῖτο τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἔχ' ὡς οἱ ὕμνοι Διὶ τελεῖν. διὰ
 τῷ Ἑρμῇ ὅτι προσάτης εἶναι.

1119. Σοφρονεῖς. | Ἀπὸ τῆς μόλις ἐπιστάτης. ἡ καλῶς καὶ ἀλ-
 γῇ λίγης.

1121. Οἰνῆτιαν. | Οὕτω τὴν οἶνον πεφυραμμένον μάζαν. τοὺς δὲ
 οἰνῆτιαν, εἶδος πλακύντ' μὲν οἶνον καὶ μέλιτ' γινώσκοντες.

1123. Ἀναβάδην. | Ἀπὸ τῆς καθήκοντος πρὸς, ὅπως φησὶν ἔχον τὸς
 πίδακας

quamobrem hæc meditatur facere
obis? *Mer.* Quia rerum omnia rem longè pessimam

imifistis. ex quo enim rursus videre cœpit
utus, neque jam quisquam thus, nec laurum,
ec libum, nec victimam, nec quicquam aliud 1115
obis sacrificat Diis. *Car.* Non profecto: neque
crificabit *amplius*. perperam enim nostri tunc tem-
poris curam egistis.

Mer. Atqui reliquos quod attinet deos mihi minus
curæ est:

go autem *ipse* perii ac fame confectus sum. *Car.* Recte
sapis.

Mer. Antehac enim habui à cauponariis mulierculis
ona omnia, prima statim à luce; placentam nempe
vino tinctam, mel, 1121

aricas, & quæcunque convenit Mercurium edere.

nunc autem esuriens porrectis pedibus requiesco.

Car. Quin merito *id tibi contigit*, qui damno af-
ficiebas

nonnunquam, et si tanta bona acceperas. *Mer.* Hei
mihi misero! 1125

sei mihi ob placentam, quæ quarto mensis die mihi
pinsebatur!

Car.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δὲς κοιμώμενοι. οἱ ᾧ διάκουσι τῆς πόδας ἄνω εἶχον πρὸς τὸ
βαρύνειν ὑπὸ τῆς δόξης.

1124. Οὐκ ἔστι δικαίως, ὅς τις ἐποίησιν ζημίαν. | Ἀπὸ τῆς ἐποίης
καὶ τῆς ταῦτα τὰ ἀγαθὰ σοι παρέχοντα. ὁ ᾧ Ἑρμῆς ταυ-
ποιεῖ. καὶ ὁ Λίσσας ᾧ ἐν τοῖς μύθοις τὰ αὐτὰ λεγέ-
ται.

1126. Τὴν τετράδι πιπνυμένον. | Ἡ τετράς ἐνομιζέτο Ἑρμῆ,
καὶ ἔκαστος μῦθος ταύτης τῇ ἡμέρᾳ ἀπετίθητο τῷ Ἑρμῇ. ἔκ-
αστος

Κα. Ποθεῖς τ' ἔ παρόντ' α καὶ μάττω καλῆς.

Ερ. Οἶμοι ᾗ καλῆς ὡς ἐγὼ κατὰ δεινόν.

Κα. Ἀσκαλίαζ' ἐπ' αὐτὰ πρὸς τὴν αἰθέραν.

Ερ. Σπλάγχχνων περὶ θυμῶν, ὡς ἐγὼ κατὰ δεινόν.

Κα. Ὀδυῖν σε πρὸς τὰ σπλάγχχν' εἰκ' ἐπι-
τρέφειν.

1131

Ερ. Οἶμοι ᾗ κύλικ', ἴσον ἴσῳ κεκραμμένης.

Κα. Ταύτῳ ἐπιπικῶν, ἀποτρέχων ἐκ αἰ-
φιδάνοιο.

Ερ. Ἄρ' ὠρελήσας ἄν τι τ' σαύτῃ φίλον;

Κα. Εἴτε δέει γ' ὦν δυνάτως εἰμ' ὅς' ὦφε-
λθῃ.

1135

Ερ.

ΣΧΟΛΙΑ.

ᾧ τ' ἰερτῶν, ἱεραὶ τιναὶ τ' μηνὸς ἡμέραι νομίζονται Ἀθήνῃσι· θιαῖ
τινί. οἶον, νεμεσίαι καὶ ἰσθμοί, Ἀπόλλωνι. τετραίς, Ἑρμῇ καὶ
ἐγδοῇ Θησῇ.

1127. Ποθεῖς τ' ἔ παρόντα καὶ μάττω καλῆς. | Ἡρακλῆς πλεόν
τε Ἀργεῖς εἰς Κόλχους σὺν Ἰάσονι ἐν Κίῳ τῇ νήσῳ ἐκάλει καὶ
πυμπίδας τ' ἐξ ὧν αὐτῷ Ἰλίου ὕδωρ ἀντλήσαι, φειδόμενος αὐτοῦ.
ἔ δὲ ὑπὸ νυμφῶν ἀρπαδιέντ', Ἡρακλῆς πολὺν χρόνον ἐξῆλθε
ἔσθιρον δὲ ὑπὸ τῇ αἰθερίας φωνῇ ἤκουσε, ποθεῖς τ' ἔ παρόντα καὶ
μάττω καλῆς. ἐλπίσθη ἔν τῷτο εἰς παροιμίαν ἐπὶ τ' μάττω προ-
δοκῶντα.

1128. Οἶμοι δὲ καλῆς. | Τῷ κύλικ' λιγομένῳ, πῶλα δὲ τὰ
ἐμπροσθία μίση τ' ἱερῶν. εἰ δὲ ἱερὸν Ἑρμῆ, ὁ βραχίον τ' ἀλόγων
ζῶων. ἄλλως, τὰ ἐμπροσθία μίση τ' ἱερῶν, τὰς ἀγκύλας ὁσώθη
διαβάλλει ἐν ὧς ὅσῃ τοῖς θιαῖς προσφέροντας.

1129. Ἀσκαλίαζ' ἐπ' αὐτὰ. | Ἐορτήν οἱ Ἀθηναῖοι ἔχον τὰ
Ἀσκαλία, ἐν ᾗ ἤλκοντο ἐπ' ἀσκαῖς αἰγυῖαις, εἰς τιμὴν τ' Διονύσου.
δοκεῖ δὲ ἔχθρον εἶναι ἀμπίλιν τὸ ζῶον. ἀμπίλ καὶ ἐπιγυρῶσα φέ-
ριται τ' ἀμπίλιν πρὸς τὴν αἶγα, ἔτω λέγουσι. Κῆρ με φωνῆς ἐπὶ
ρίζαν ὁμοῦς δὲ τι κερατοφόρος, ὅσων ἐπισπύσαι σοι τραγὴ θυμῶ-
να. ἀσκαλίαζ' δὲ ἀντὶ τ' ἄλλῃ. κυρίως δὲ ἀσκαλίαζ' ἐλεγε, τὸ
ἐπὶ τ' ἀσκαῖν ἀλκάζει, ὅτεκα τ' γίγνεται ποιῶν. ἐν μέσῳ δὲ τ'
διατρεφὲς ἐτίθητο ἀσκαῖς πεφουσημένῃς, καὶ ἀλλήλων μὲν, εἰς ἃς ἐπὶ
λόρβῳ

Car. Desideras absentem, atque frustra vocas.

Mer. Hei mihi pedem victimæ anteriorem, quem ego comedere solebam !

Car. Pede uno per utres salta hic sub dio.

Mer. Viscera etiam calida quæ ego comedebam ! 1130

Car. Viscerum dolor te videtur torquere.

Mer. Heu mihi, calicem vino parique aquæ mensurâ temperatum !

Car. Hoc insuper epoto, haud cursum abscedere poteris.

Mer. Num quâ re juvare tibi libet amicum ?

Car. Siquâ earum rerum tibi opus sit, in quibus ego te juvare possum. 1135

Mer.

ΕΧΟΛΙΑ.

ῥῆμα, συνλιθάνειν, καθάπερ Εὐδαλός φησι. καὶ πρὸς γὰρ τῷτο καὶ αἱ μέσαι καταβύτις, εισάγειται, καὶ παύχασται ἐπὶ τοῖς ταμίαις. ἔτι καὶ Δίδυμος. ἄλλως. ἀσκαλιώζειν ἔλεγον, τὸ ἐκβαλεῖν τοῖς ἀσκαῖς, ἢ τὸ ἐπὶ ἐνὸς πόδος ἀκμάειν. ἄλλως. ἀσκάει ἐφ' ἡ Διονύσει. ἀσκαὶ ᾧ οἶνος πληροῦται, ἐπὶ ποδὶ τῷτῳ ἐπίδωκεν, ὁ παθὼν, ἄλλως ἔχει τὸ αἶμα.

1131. Ὀδὴν σε πρὸς τὰ σπλάγχνα. | Ἐπὶ ᾧ πνεῦμα διήκει ὑποδὴ, τὸ τοῦτο γίνεται. διὸν πνεῦμα ἐπὶ ὀδῆν ἔσται. καὶ τὰ σπλάγχνα δὲ, ἀντὶ τῆς ἐπὶ καλῇ καὶ τοῖς σπλάγχνοις.

1132. Ἴστω ἴστω κεκραμένης. | Οἶνος καὶ ὕδατος. ζυροτέρῳ ᾧ τοῦτο κράμα. παύει δὲ πρὸς τοῖς καπνῶσι. ζητῶται δὲ διὰ τὸ ἔμ' ἄλλως διῶς δίδεται ἀκρατῶ σποδῇ, τῇ δὲ Ἑρμῇ κεκραμένη. καὶ φανερὸν, ὅτι καὶ τῷ ζῶντι καὶ τῷ τετελευτηκότῳ ἀρχή, καὶ ὁ ἀμφοτέρῳ τιμὰς δέχεται.

1133. Ταύτῳ ἐπιπῶν, λυσιτελοῦν σὺν αἰσιν φθάνοις. | Οὐκ αἰσιν χάρις τῷ κακῷ. σὺν αἰσιν ἀνιστάται.

1134. Τὸν αὐτὸν φίλον. | Τῷτο λέγει, ἢ διότι καὶ αὐτὸς διάκοι καὶ ὑπερίτης ἢ τῷ διῶν ὥσπερ ἔσται. Χρυσόλυ. ἢ διὰ τὰς βασιλεῖς, αἱ προῖαν ἐρεῖ. ἐνώπιον ᾧ οἱ ἄνθρωποι ὅταν εἰς ἀνάγκην γίνωσκον, εἰσὶναι πρὸς τῷτο πλάτιστα, ἀφ' ὃ αἰετὶν ἔσται ἰλίκαι.

Εφ. Εἴ μοι πορεύσας ἄριον τιν' οὖ πεπεμμένον,
Δοῖς καὶ φαγαγεῖν, καὶ κρίας παντὶν,
Ὡν δύεθ' ὑμεῖς ἐσθον. Κα. Ἀλλ' ἐκ ἑκφρα

Ερ. Καὶ μὲν, ὅποτε π σκιδάρον τῷ δεσπότη
Υφείλεις, ἐγὼ σε λανθάνειν ἐποίησα αἰεὶ. 1140

Κα. Ἐφ' ὅτε μετέχουσιν αὐτὸς, ὡ τοιχωρύχ.
Ἦκεν γὰρ ἂν σοι τὰς οὖς οὖ πεπεμμένον.

Ερ. Ἐπειτα τῶτον γ' αὐτὸς ἂν κατῴδεις.

Κα. Οὐ γὰρ μετέχουσιν τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
Ὅποτε π ληφθείην πανουργίας ἐγὼ. 1145

Ερ. Μὴ μνησικακίης, εἰ σὺ Φυλῶν κατῴ-
λαβες.

Ἀλλ' οὐκ οὐκ σιωποῖς πρὸς δεῖν δέξασθαι με.

Κα. Ἐπειτ' ἀπολιπὼν τὰς δεῖς ἐνδεῶς μεῖς;

Ερ. Τὰ γὰρ πρὸ ὑμῶν ὅτι βελτίων πολὺ. 1149

Κα. Τί δὲ γ' αὐτομολεῖν ἄσχιον εἶναι τοι δοκεῖ;

Ερ. Πατερεῖς γὰρ ὅτι πᾶσ' ἴν' ἂν πρὸς τῇ τις οὖ.

Κα.

ΣΧΟΛΙΑ.

1138. Ἀλλ' ἐκ ἑκφρα. | Ὡς εὐκαίως δυσκαίως λεγομένου τέττι.
καὶ χρώνται αὐτῷ κατ' ἐξέλιπον πληθυντικόν, ἀλλ' ὡς κατὰ
δουλοῦ. ὡς Οὐλοπομπῶν, ὡς δὲ ἀρμῶν αἰτησιν, ἀλλ' ἐκ ἑκφρα.
καὶ εἰ μὲν ἐξέλιπον εἰς πληθυντικόν, προπαροξύνουσιν. εἰ δὲ δουλοῦ,
ἐξύνουσιν.

1144. Οὐ γὰρ μετέχουσιν τὰς ἴσας πληγὰς. | Οὐ μόνον μετέχουσιν
τῷδε, ἀλλὰ καὶ μετέχουσιν τῷδε φαιμέν. καὶ εὐκαίως ἂν τῷδε, καὶ μόνον
παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ λογοποιῖς.

1146. Εἰ σὺ Φυλῶν κατέλαβες. | Ὅτι μὲν τὸ κατελθεῖν τὰς
μὲν Θρασυδῶν, Φυλῶν καταλαβόντας καὶ νικῶντας ἐν Πηραιῷ
τὰς τριάκοντα, ψηφισαὶς ἴδῃς μὴ μνησικακῆσαι ἀλλήλους κατέ-
παξ τὰς πολέτας. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ ὅπως ἐπὶ Πηραιῷ, ἐπὶ τῷδε
τριάκοντα ἢ ἢ. ἀλλὰ καὶ ὡς Φιλόχορον, πᾶσι τῶν ἐπὶ ὅσῃ
μάχης μὲν Θρασυδῶν γνωμῆς ὁ Κριτίας ἐν Πηραιῷ τελευτᾷ
τῷδε ἐν ἴσας τις οὖ δὲ δούτις Πλάτῃ μετὰ τὸν οὖ δὲ ἀλγυ-
ρῆται

Mer. Utinam mihi panem aliquem suppeditatum bene coctum

omedendum dederis, atque portionem carnis magnam, x iis quæ vos intus sacrificatis. *Car.* At efferre ea non licet.

Mer. Atqui olim, cùm vasculum aliquod hero tuo irriperes, ego te latere semper feci. 1140

Car. Ideo scil. ut ipse particeps fieres, ó parietum perfossor :

ò enim tibi cedebat panis mellitus bene confectus.

Mer. At postea hunc ipse tu devorabas.

Car. *Ῥεῖδ',* non enim eorundem mecum verberum particeps eras,

quando deprehensus essem in aliquo facinore. 1145

Mer. Ne memineris injuriarum, si Phylen ceperis.

it, amabo, per deos, in vestrum gregem me recipite.

Car. Num ergo relictis diis hic nobiscum manebis ?

Mer. Imo : nam apud vos multo melius agitur.

Car. Quid autem ? num tibi honestum videtur transfugere ? 1150

Mer. *Quidni ?* patria enim est quævis *regiò*, ubicunque homini bene est.

Car.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

σαι τ' ἀλογίας ταύτας, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἕτερον οὐθεῖται. ὃ τ' συνθεῖται τ' Ἀθήνῃσι γνησθῆναι πρὸς τὰς καταλαβόντας. αὐτὸν δὲ, τ' ὁμοῖον, ἀφ' ὃ Φυλάσκει. ἀλλὰ, ὁ Θεραστέλας ἀνέμεινον καταλάσαι τὰς λ, καταλαβὼν Φυλὴν τόπον τινά, καὶ ὅτι συμμέλῃσι λαβὼν, κατέλυσε, καὶ ἐπὶ ἀλαζονικὸν ἐφθίγγετο, καὶ μὴ μνησικακῆσαι, καὶ ἐγένετο παροϊσικόν. Φυλὴ γάρ, δήμος Ἀττικῆς, καὶ οἱ εὐακύντες, Φυλάσκει. τὸ δὲ εἰ ἐν Φυλῇ κατέ-
λυσαι, ἀπὸ τ' αὐτῶν ἐπλάτυσαι, εἰ μὲν γὰρ γένετο, Φυλὴν καταλα-
βόντων.

Car. Cuinam autem ufui nobis esse poteris, si hic maneas?

Mer. Juxta fores me strophæum statuite.

Car. Strophæum? at nihil omnino opus est strophis.

Mer. At negotiatorem *ergo*. *Car.* Sed divites sumus; quid itaque

1155

Mercurium propolam nobis opus est alere?

Mer. At dolosum igitur. *Car.* Dolosum? minime sane.

Dolo enim jam non opus est, sed moribus candidis.

Mer. At ductorem. *Car.* At Deus jam visu fruitur: Quare nihil nunc ductore opus habemus amplius. 1160

Mer. Certaminum igitur procurator ero. ecquid ultra dices?

Pluto enim hoc maxime convenit,

Certamina *scil.* instituere musica atque gymnica.

Car. Quam bonum est cognomina multa habere?

Hic

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τις καὶ ἀγοράζοντες, πίντε δὲ εἰσιν αἱ διαφοραὶ τῶν πωλῶντων, αὐτοπώλης, κάπηλος, ἔμπορος, παλιγκάπηλος, μεταβολεύς. καὶ εἰς αὐτοπώλης μὲν, ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πωλῶν τὴν ἑαυτοῦ πρόσθετον. κάπηλος δὲ, ὁ ἀγοράζων ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλης, καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ οὗ ἢ ἡγοράσων. ἔμπορος ὁ ἀγοράζων καὶ ἐπὶ ξένης πωλῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλης, ἢ ἀπὸ τοῦ κάπηλου. παλιγκάπηλος, ὁ ἀπὸ τοῦ ἔμπορου ἀγοράζων καὶ πωλῶν. μεταβολεύς, ὁ κατὰ τὴν κοτύλλῃ πωλῶν, ὅσπερ οἱ νῦν λιγόρροιοι κάπηλοι. εἴρη δὲ παρὰ τὸ συνεχὲς μεταβάλλειν. καὶ αὗται μὲν εἰσιν αἱ σημασίαι κυρίως τῶν πωλῶντων. καταχρηστικῶς δὲ πᾶς πωλῶν, κάπηλος λέγεται.

1159. Ἀλλ' ἡγεμόνιοι. | Κατὰ χρησμόν οἱ Ἀθηναῖοι ἡγεμόνιοι Ἑρμῇ ἰδρύσαντο, παρὰ τὸ τοῖς τυφλοῖς τὰς βλέποντας ἡγεῖσθαι. ἐπεὶ γὰρ δὲ ἐπὶ τοῦ Πλάτωνα φάσκων αὐτὸν ἤδη βλέπειν, καὶ μὴ δεῖσθαι ἰδεῖν.

Οὐτῷ γδ' ἔξούρηκεν αὐτῷ βίβιον. 1165

Οὐκ ἐπὶς ἀπαντὶς οἱ διακρίζοντες, διαμαί
Σπόδ' οὖσιν ἀπὸ πολλοῖς γεγράφεται γεράμματα.

Ερ. Οὐκὺν ἐπὶ τέτοια εἶπω ; Κα. Καὶ πλὴν
νέ γε,

Αὐτὸς πορροσλιδῶν πρὸς τὸ φρέαρ, πᾶς κηλίαι,
Ἴν' οὐδέως ἀφ' ἡμετέρων εἶναι μοι δοκῆς. 1170

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1165. Οὐτῷ γδ' ἐξούρηκεν. | Ἐποῖον γδ' τὴν οἱ διακρίζοντες,
ἥα ἐκ ληπτύχουσι ἐπὶ εἰς ἄλλο διακρίβιον διακρίβιον.

1166. Οὐκ ἐπὶς ἀπαντὶς. | Πρὸς αὐτὸν ἡ λέγουσα, ὅτι ματαίως ἐκ
απαντῶσι πολλὰ νόματα ἐκτὸς, ἥα ἐκ ληπτύχουσι ἐπὶ, καὶ ἄλλο
διακρίβιον διακρίβιον. ὅ γ' τέτοια ἔστιν. ἐκ τῷ προσημασίῳ δὲ
ἐπὶ κληρώταις τῷ γεγραμμένῳ καὶ τῷ διακρίβιον. ἐκτελεῖται δὲ
τῷ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΙΕΡΕΥΣ τῷ ΔΙΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ.

ΤΙΣ ἂν φράσῃς τῷ ἢ Χρεμύλῳ μοι σα-
φῶς ;

Κα. Τί δ' ὅτιν, ὡ βέλιπτε ; Ιε. Τί γδ' ἄλλ'
ἢ κακῶς ;

Ἀφ' ἧ γδ' ὁ Πλετῷ ἐτῷ ἤρξατο βλέπεω,
Ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμῷ. καταραγεῖν γδ' ὅσον ἔχω
Καί

ΣΧΟΛΙΑ.

1171. Τίς ἂν φράσῃς. | Κορωνίς ἑτέρα ὁμοίᾳ ἐν ἐκτελεῖται
δράματῳ. οἱ γ' εἰχοι, ἱεμεδικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λζ. ὅ
τελευταῖοι, τῆς γραφῆς ἐπιπολῆς ἦσαν αἱ χύτραι, ἐξῆς δὲ τέτοια καὶ
τελευταῖοι

Scena II. P L U T U S. 195

Hic enim *ita* sibi ipsi victum excogitavit. 1165

Non temere est quod omnes, qui judicandi munus
obeunt, sæpe

Operam dant ut multis describantur tabellis.

Mer. Quin ergo propterea domum ingredior? *Car.*

Atqui fac laves

Ipse, ad puteum accedens, victimarum ventriculos.

Ut statim quàm officiosus mihi esse videaris. 1170

A C T U S

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὸτο οἱ δικάζοντες, ἵνα ἰὰν ἀπολαφθῶσιν ἐνὸς ἐν τῷ ἄλλῳ δικά-
σουσι, ἢ πρὸς ἐν καὶ εἰς τὸ ἐν καὶ εἰς τὸ ἐν ἐμβάλλοντες ἢ διασπῶσιν.

1167. Γενγράφει. | Ἀντὶ τοῦ ἀνομιάζει ὅτι καὶ ἡλικίας αἰνῶν,
καὶ πανταχῶς αὐτὸς ἐγγράφῃται σκευάζοντες, βύλονται δὲ καὶ ἐν
Ἀργεῖ πάντῃ, βύλονται δὲ καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ ἀναγράφει, ἀλλὰ τὸ μὴ
ἀργεῖν ὅλως.

A C T U S Q U I N T I
S C E N A S E C U N D A.

SACERDOS JOVIS, CARIO.

Q U I S mihi certò indicet, ubi Chremylus ha-
bitet?

Car. Quid autem est, bone vir? *Sac.* Quid enim
aliud nisi male?

Ex quo enim Plutus hic videre cœpit,

Perii fame; quod comedam enim non habeo:

Quanquam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πλοῦταῖσι πάντες τοῦ δράματός τινος ἀναπαιστικοὶ τοτράμετροι
καταληκτικοὶ β. ἐξὸς δὲ αὐτὸν τῶν, ἢ κορωνίς, ἢ καὶ τὸ δράμα
πρωτόν.

O 2

1175. Τῷ

Καὶ ταῦτα τῇ σωτῆρι θεῷ ἱεροῦς ὧν Δίδος. 1175

Κα. Ἡ δὲ αἴτια τίς ἐστίν, ὅτι πρὸς τῇ θεῷ;

Ιε. Οὐκ ἔστιν ἄλλοις ἀξιοῖ. Κα. Τίνος ἐνεκα;

Ιε. Ὅτι πάντες εἰσὶ πλεῖστοι. καὶ τοὶ τότε,

ὅτι εἶχον ἐδὲν, ὃ μὲν ἂν ἦκων ἐμποροῦ,

ἔδυσεν ἱερεῖον τι πωλείς. ὃ δὲ τις ἂν 1180

Δίκην ἀποφυγῶν. Ἦν δὲ ἀκαλλιερεῖτό τις,

Καὶ μετεκάλει τὴν ἱερέα. νυνὶ δὲ ἐδὲ εἰς

Θύς τοπαρχῶν ἐδὲν, ἐδὲ εἰσέρχεται,

Πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μύριοι.

Κα. Οὐκ ἔστιν πᾶσι νομιζόμενα σὺ τέκτων λαμβά-

νεις; 1185

Ιε. Τὸν οὖν Δία τὴν σωτῆρα καὶ τὴν μοι δοκῶ
Χαίρειν εἰσάσαι, ἐνδοξὸν αὐτῷ καταμνησθῆναι.

Κα. Θάψας. καλῶς ἔσται γὰρ, ὡς θεὸς δέλῃ.

Ὁ Ζεὺς ὁ σωτῆρ γὰρ πάρεστιν ἐνδοξόν, 1189

Αὐτόμαχος ἦκων. Ιε. Πάντ' ἀγαθὸν τοίνυν λέγεις.

Κα. Ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτῇ, ἀλλὰ περὶ μνησθῆναι,

Τὸν Πλεῖστοι, ἔσται πρὸς τὸν ὡς ἱδρυσόμεθ',

Τὸν ἐπιδοξόμενον αἰεὶ φυλάττων τὴν θεῷ.

Ἀλλ'

ΣΧΟΛΙΑ.

1175. Τῇ σωτῆρι θεῷ. | Ἐν ἁπλῇ σωτῆρα Δία τιμᾶσαι, ὅτι καὶ
σωτῆρ θεὸς Δίδος ἐστὶν ἱερόν. τὴν αὐτὴν δὲ ἱστοίαν καὶ ἱστορίαν φασί.

1180 Ἐδυσεν ἱερεῖον τι πωλείς. | Ἀπὸ τῆς τῆς θυσίας ἐπι-
τέλει. ἢ ἐξελίχοντο τὸ θεῖον ἐπὶ τοῖς μέγεθος. μετεκάλει δὲ εἴτε τὴν
ἱερέα, ἐπεὶ δὲ νόμος ἐστὶ, τὰ ὑποληπόμενα τῆς θυσίας, τὴν ἱερέα
λαμβάνειν.

1185. Οὐκ ἔστιν τὰ νομιζόμενα. | Τῶν ἀφοδευμάτων. παίζων δὲ
τῷτο, διὸν εἰπεῖν, τὸ δέμας καὶ τὰς καλὰς. ἐπεὶ δὲ νόμος ἦν τὰ
ὑποληπόμενα τῆς θυσίας τὴν ἱερέα λαμβάνειν. ἄλλως. τὰ ἱεῖμα τῆς
παρεχομένην τοῖς ἱερεῦσι δέματα καὶ κῶλα. φησὶν ὅτι, ὅτι καὶ
κόπρεα τὰ νομιζόμενα λαμβάνειν, τὰ ἱεῖμα σκώπων.

1193. Τὴν

ianquam servatoris sim sacerdos Jovis.

1175

Car. At causa quænam est, ô per decs, cedo mihi?

Sac. Sacrificare jam nemo amplius vult. *Car.* Quamobrem?

Sac. Quoniam omnes sunt divites. attamen olim, cum nihil habebant, alius quidem forsan peregrè rediens mercator

columis victimam sacrificavit; alius vero forte 1180
itis periculo liberatus; alius autem forsan aliquis extra læta sacrificans habebat,

tque sacerdotem ad participandum accersebat. nunc autem ne unus quidem

cificat prorsus quicquam, neque templum ingreditur, isti ventris levandi gratiâ, plusquam decies mille.

Car. Quin ergo legitimam partem ex his tibi capis.

Sac. Jovi itaque servatori, ipse mecum statuo, 1186
aledicturus, hic apud vos ætatem agere.

Car. Bono sis animo, rectè enim se res habebit, si modo deus annuat.

upiter enim ipse servator hîc adest,

ltro huc profectus. *Sac.* Omnia hercle mihi bona narras

1190

Car. Collocabimus ergo statim (maneas modo *paulisper*)

lutum, ubi antehac collocatus erat *Jupiter*,
enetrare ut semper custodiat deæ *Minervæ*.

Atqui

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1193. Τὸν ὀπιθοδόμον αὐτὸν φυλάττω. | Ὅπισω ἔτι νῦν διπλῶς
ἔχον τὴν καλεμένην πολιὰν τὴν Ἀθηνῶν, ἔχει τὸν θύραν, ὅπου ἦν
ἡ χρυσοφυλάκιον. ἐπεὶ δὲ τὰ χρήματα ἐν τῇ ὀπιθοδόμῳ ἀπέκλειτο.
ἴσον δὲ ἐστὶ τὴν ἀκροπόλει, ἐν τῇ ἦν ταμιεῖον, ὅπισθεν ἔστι τὴν Ἀθηνῶν
ἡ, τῆτο δὲ ἔστιν, ὡς μάλιστα προῖναι ἔστι Πλάτων.

Καὶ παρὰ τὴν σωτηρίαν ἱεροῦς ὦν Διός. 1175

Κα. Ἡ δὲ ἀπορία τις ὄσιν, ὡς ποῦς τῶν θεῶν;

Ιε. Οὐδὲν ἐστὶν ἐξ ὧν ἀξιοῦν. Κα. Τίνος ἐνέχας;

Ιε. Ὅτι πάντες εἰσι πλάστοι. καὶ τοι τότε,

Ὅτ' ἔδωκεν ἐθεῖν, ὃ αὐτὸν ἔχον ἔμπορον,

Ἐξέστην ἱεροῦς πλάστη. ὃ δὲ τις ἂν 1180

Διὰ τοῦτο εἴποι. ὅς ἐστιν ἀκαλλιερεῖς τις,

Καὶ ἀπεχέσθαι τὸ ἱερεῖα. καὶ δὲ ἐθὲ εἰς

Θεῶν πταρῶν ἐθεῖν, ἐθ' εἰσέρχεται,

Πλὴν ἀποστατήριον γε πλεῖν ἢ μύριοι.

Κα. Οὐδὲν παρὰ τοιζόμενα σὺ τέκτων λαμβάνεις;

1185

Ιε. Τὸν οὖν Δία τὸ σωτήρα καὶ πᾶσι μοι δοκῶ
Χαίρειν ἔσθαι, εἰς τοῦτο αὐτὸν καταμύειν.

Κα. Οὐκ ἔστι. καλῶς ἔπει γὰρ, καὶ θεὸς δέλη.

Ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ παρέστη ἐνδοξοῦ, 1189

Αὐτομάτως ἔχον. Ιε. Πάντ' ἀγαθὸν τοίνυν λέγεις.

Κα. Ἰδρυσάμεν οὖν αὐτῶν. ἄλλὰ πειρίσκει,

Τὸν Πλάστον, ὅπως πρὸς τὸν καὶ ἰδρυμῶν,

Τὸν ἐπαυρόμενον αἰὲν φυλάττων τὸ θεῶν.

Ἄλλ'

ΣΧΟΛΙΑ.

1175. Τὸ σωτήρα. | Ἐν ἧσδε σωτῆρα Δία τιμῶμεν, ὅτι καὶ
σωτὴρ Διὸς ἐστὶν ἡμεῖς. ἡ αὐτὸν δὲ ἵπαι καὶ ἐλευθερίον φασί.

1180. Ἐξέστην ἱεροῦς τι σωτῆρα. | Ἀπὸ τῆς τῶν θεῶν φύσεως ἐπὶ
τίλξ. ἡ ἐξελίχθη τὸ θεῖον ἐπὶ τοῖς μέλεσσι. μετεκάλει δὲ εἶπε
ἱερεῖα, ἐπεὶ δὲ ἱερεῖα ἐστὶ, τὰ ἱεραὶ ἀλλήλοισιν τὸ θεῖον, τὸ ἱε
λαμβάνειν.

1185. Οὐκ ἔστι τὰ τοιζόμενα. | Τὸν ἀποδομῶνται, παίζων
τῶν, διὰ τὸ εἶπαι, τὸ εἶμα καὶ τὰς καλῶν. ἡ
ἐπαυρόμενα τὸ θεῖον τὸ ἱε
παυρόμενα τῶν ἱε
ποτρὸν τὰ τοιζόμενα.

magnum servitoris nim facies. Jovis
 hoc est enim quænam est, et per quæ
 hoc. Sacrificare jam nemo amplius potest
 autem?

Car. Quoniam omnes sunt divites, et
 nihil habebant, alius quidem, forte
 mercator

clavis victimam sacrificavit, et ex hoc
 is periculo liberatus; alius autem, cum
 læta sacrificans habebat,

que sacerdotem ad participandum
 tem ne unus quidem

crificat prorsus quicquam, nec enim
 si ventris levandi gratia, hoc quod

Car. Quin ergo legimus, per quod

Sac. Jovi itaque servator, qui merito
 laudaturus, hic epus vocatur.

Car. Bono sis animo, et non timere
 modo deus annuit.

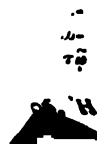
quis enim ipse servator hoc aserit.

Ita hac profectus. Sac. Coniungam
 nartas

Car. Collocabimus ergo statim
 (per)

nam, ubi antea collocabatur.

Centale ut semper custodiamus.

Καὶ ταῦτα τῷ σωτῆρι Διὶ ἱεροῦς ὦν Διδός. 1175

Κα. Ἡ δὲ αἴτια τίς ἔστιν, ὃ πρὸς τῷ θεῷ;

Ιε. Οὐκ ἔστιν ἕτερος ἀξιοῦ. Κα. Τίνος;

Ιε. Ὅτι πάντες εἰσὶ πολλοί. καὶ τοὶ τότε,

ὅτ' εἶχον ἕδραν, ὃ μὲν ἂν ἦκων ἔμπορος,

ἔδυσεν ἱερεῖον τι πωλείς. ὃ δὲ τις ἂν 1180

Δίκην ἀποφυγών. ἔδ' ἂν ἐκαλλιερεῖτο τις,

Καὶ μετεκάλει τὸ ἱερεῖον. νῦν δὲ ἕδρ' εἰς

οὐκ ὑποπαύεται ἕδραν, ἕδ' εἰσέρχεται,

Πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μύριοι.

Κα. Οὐκ ἔστιν πᾶσι νομιζόμενα οὐ τέκτων λαμβά-

νεις; 1185

Ιε. Τὸν οὖν Δία τὸ σωτῆρα καὶ τοῦ μοι δοκῶ
Χαίρειν εἰσάσαι, ἐνδοξὸν αὐτῷ καταμνηεῖν.

Κα. Θάψας. καλῶς ἔστι γὰρ, ὡς θεὸς δέλη.

Ὁ Ζεὺς ὁ σωτῆρ γὰρ πάρεστιν ἐνδοξόν, 1189

Αὐτόμαχος ἦκων. Ιε. Πάντ' ἀγαθὸν τοίνυν λέγεις.

Κα. Ἰδρυσόμεν' οὖν αὐτῷ, ἀλλὰ περὶ μνηεῖ,

Τὸν Πλῆστοι, ἕως πρὸς πλεονάζον ἰδρυμένη,

Τὸν ἐπαυξάνον ἀεὶ φυλάττων τῷ θεῷ.

Ἀλλ'

ΣΧΟΛΙΑ.

1175. Τῷ σωτῆρι. | Ἐν ἁπλῇ σωτῆρα Δία τιμῶσι, ὅσα καὶ
σωτῆρος Διδός ἐστὶν ἱερόν. τὸ αὐτὸν δὲ ἱερόν καὶ ἐλθεῖν φασί.

1180 Ἐδυσεν ἱερεῖον τι πωλείς. | Ἀπὸ τῶν τῶν θυσίας ἐπι-
τέλει. ἢ ἐξελίχοντο τὸ θεῖον ἐπὶ τοῖς μέγεθος. μετεκάλει δὲ ἡ εἰς τὸ
ἱερεῖον, ἐπεὶ δὴ νόμος ἐστὶ, τὰ ὑπολογισμένα τῇ θυσίας, τὸ ἱερεῖον
λαμβάνειν.

1185. Οὐκ ἔστιν τὰ νομιζόμενα. | Τῶν ἀφοδευμάτων. παίζειν δι-
τῆτο, διὸν εἰπεῖν, τὸ δέμας καὶ τὰς κωλὰς, ἐπεὶ δὴ νόμος ἦν τὰ
ὑπολογισμένα τῇ θυσίας τὸ ἱερεῖον λαμβάνειν. ἄλλως. τὰ ἱερεῖον
παρεχομένην τοῖς ἱερεῦσι δέματα καὶ κωλὰς. φησὶν ὅτι καὶ τὸ
κόπρει τὰ νομιζόμενα λαμβάνειν, τὰ ἔθνη σκώπων.

1193. Τὸν

ianquam servatoris sim sacerdos Jovis.

1175

Car. At causa quænam est, ô per decs, cedo mihi?

Sac. Sacrificare jam nemo amplius vult. *Car.* Quamobrem?

Sac. Quoniam omnes sunt divites. attamen olim, um nihil habebant, alius quidem forsan peregrè rediens mercator

columis victimam sacrificavit; alius vero forte 1180
itis periculo liberatus; alius autem forsan aliquis exta læta sacrificans habebat,

tque sacerdotem ad participandum accersebat. nunc autem ne unus quidem

crificat prorsus quicquam, neque templum ingreditur, isi ventris levandi gratiâ, plusquam decies mille.

Car. Quin ergo legitimam partem ex his tibi capis.

Sac. Jovi itaque servatori, ipse mecum statuo, 1186
aledicturus, hic apud vos ætatem agere.

Car. Bono sis animo, rectè enim se res habebit, si modo deus annuat.

upiter enim ipse servator hîc adest,

ltro huc profectus. *Sac.* Omnia hercle mihi bona narras 1190

Car. Collocabimus ergo statim (maneas modo paulisper)

lutum, ubi antehac collocatus erat *Jupiter*,
enetræle ut semper custodiat deæ *Minervæ*.

Atqui

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1193. Τὸν ὀπιθοδόμον αὖ φυλάττω. | Ὅπισω ἔτι καὶ διπλῆς
ἡλικίᾳ καὶ καλεμνῆς πολιεύει Ἀθλιῶας, ἔχει θυραν, ὅπως ἦν
πυραυροφυλάκιον. ἐπεὶ δὲ τὰ χρήματα ἐν τῇ ὀπιθοδομῇ ἀπέκρητο.
ἴσον δὲ ἐστὶ τὸ ἀκροπόλειας, ἐν τῇ ἦν ταμειῶν, ὅπισθεν ἔτι Ἀθλιῶας
ἔτι, τῷτο δὲ ἔπειν, ὡς μάλιστα προῖναι ἔτι Πλάτων.

Ἄλλ' ἐκδύτω τις δειῦρο δ' ἄδ' αὖς ἡμυθίας,
 Ἴν' ἔχων πορογῆ τῷ δειῷ σύ. Ιε. Πάνυ μ' οὐ
 Δραῖν ταῦτα χρεή. Κα. Τὸν Πλῆτον ἔξω τις
 χάλει.

1196

ΔΡΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1194. Ἄλλ' ἐκδύτω τις δειῦρο. | Ὅτι ὁ Λυκόφρων ὡς ὁ Ἑμ-
 ποδίου φασί, φάσιν πρῶτον τῶτον δειῶς ἡμεῖς. πεποῖται δὲ, καὶ
 ὡς Ἑκκλησιαζούσαις αὐτό. ἀλλὰ καὶ Στράτις πρὸ ἀμφοτέρων τῶ-
 νται τὸς ποταμούς διδάσκων εἰς φυλάξιν ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα. ἡμεῖς
 τι πάντες ἔχ' ἐπὶ τὸ πύθιον ὅσοι περ εἰς μὴ λαβόντες λαμπρά-
 δας, μὴ δ' ἄλλο μολὼν ἐχόμενον φυλάξιν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΓΡΑΥΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Γρ. ΕΓΩ ὅ τί ποιῶ; Κα. Τὰς χύτρας αἷς
 τῷ δειῷ

Ἰδρυσόμενα, λαβῆς ὅπῃ τῷ κεφαλῇ φέρε
 Σεμνῶς. ἔχουσα δὲ ἡλιδες αὐτῇ ποικίλα.

Γρ. Ὡν δὲ ἔνεκ' ἡλιδον; Κα. Πάντα σοι
 πεπεφάσεται.

1200

Ἡδὲ

ΣΧΟΛΙΑ.

1197. Τὰς χύτρας αἷς τῷ δειῷ. | Ἐβθ. καὶ ἦν, ἐν ταῖς ἀφύ-
 σις τῷ ἀγαλμάτων ὁσπρίων ἐψημμένων χύτρας ἀειπομπικῶς ἐπὶ
 γυναικῶν ποικίλως ἡμφισβόμων, καὶ τῶν ἀπέρχοντο χαρισίαις
 τοῖς θεοῖς ἀπαικοντες.

1198. Ἐπὶ τῷ κεφαλῇ. | Ἐπὶ δὲ, ὅποτε μέλλουσιν βωμὸς ἀφι-
 στήν ἢ ἀγαλμα θεῶν, ἔχοντες ὅσπρια ἀπέρχοντο τῶν ἀφι-
 στήν

Atqui huc efferat aliquis faces accensas,

Ut tu eas gestans deo præeas. *Sac.* Omnino quidem 195

Hæc sunt faciunda. *Car.* Plutum aliquis foras evoca.

A C T U S

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1195. Ἰὸ' ἔχει προσηγῆ τῷ Διῷ. | Τῆς Ἀθήνῃς ἐκ τῆς ἀκρόπολις ἀπέβησαν τὰ χρυσάφια καὶ τὰ ἄλλα ἐφυλάττειτο καθὼς καὶ Θουκυδίδης φησὶ ἐν τῇ δούτῳ, ὅτι· Ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκρόπολὶ λόγοις ἀργυρίῳ ἐπισήμῳ, ἑκαταχιλίων ταλάντων. τὰ δὲ πλεῖστα τριακασίων λαπιδίωντα ἀφαιρούμετο. ἀφ' ὧν τε τὰς σφετέρων τ' ἀκρόπολιν καὶ ἐς καὶ τὰς οἰκονομίας, καὶ εἰς Ποτίδαν ἐπαγέλονται.

A C T U S Q U I N T I
S C E N A T E R T I A.

ANUS, CARIO, CHORUS.

An. **E**GO autem quid faciam? *Car.* Ollas istas, quibus deum

Collocaturi fumus, acceptas, capiti impositas defer

Decenti gradu, nam ipsa verficolores vestes gestans huc venisti.

An. *Quid de his autem, quorum gratia veneram?*

Car. Omnia tibi mox effecta dabuntur. 1200

Veniet

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δρυμόνους εὐχαριστήρια δανείζοντες τ' πρώτης Δεξιῆς. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς Δαναΐσι Μαργύρομαι δὲ Ζηνὸς Ἑρκίῳ χύτρας, Παρ' αἷς ὁ βαμὸς ἐστὶν ἰδρύθῃ ποτί.

1199. Αὐτὴ ποικίλα. | Αἰτίη τὸ ἱμάτιον. ἢ ἡ ποικίλα ἱμάτια ἔχοντα σιμῶς ἦλθες. πορφυροῖς δὲ καὶ ποικίλοις ἱματίοις ἐπόμελυν. δι' δὲ ὑπονοῶν ὅτι ἡ γραῦς ἐβιάσατο καὶ συνιστάει τῷ παύσει. καὶ ὅτι ἡ γραῦς ποικίλα ἔλθω ἔχοντα ἱμάτια.

Ἦξι γὰρ ὁ νεώτερος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.

Γρ. Ἀλλ' εἴ γε μέντοι νῆ Δί' ἐγίγχα σύ μοι
Ἦξεν ἐκείνον ὡς ἐμ', οἶσιν τὰς χύτρας.

Κα. Καὶ μὲν πολὺ τ' ἄλλων χυτῶν τάναντία
Αὐταὶ ποιεῖσι. τ' μ' ἄλλας γὰρ χύτραις, 1205
Ἡ γράυς ἐπεξ' ἀνωτάτω. ταύτης δ' νυν
Τῆς γεαδός, ὅτι πολλῆς ἐνεῖσιν αἱ χύτραι.

Χο. Οὐκ ἔτι ποίνω γ' εἰκὸς μέλλειν ἐδ' ἡμᾶς,
ἀλλ' ἀναχωρεῖν
Εἰς τῆπιθεν. δ' αὖ γὰρ χατῆπιν τέτων ἄδοντας
ἔπειθα.

ΣΧΟΛΙΑ.

1206. Ἡ γράυς ἐπεξ' ἀνωτάτω. | Ἐν τῷ ὑπορριζῷ τὰ μαγνησί-
μῳ ὅσπρμα. γράυς γὰρ καλεῖται ὁ ἀφρός ὁ ἀνωτάτω, ἢ τὸ πηγυρῆμα
ἐλαϊῶδες

ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΕΛΟΣ.

nim juvenis ad te vesperi.

liquidem sane, per Jovem, mihi fidem des,
 id me venturum, ollas deferam.

Enimvero longe ab aliis ollis diversum

sunt: aliis enim ollis

1205

candida est in summo, hujus autem

: *canescentis* in superficie impositæ sunt ollæ.

Non jam amplius convenit cunctari ne nos qui-
 n, sed secedere

opus enim est ut his à tergo cantantes profe-
 amur.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῇ ζυμῇ, ἣ ἐπιφάνεια τ' ἀθάνατος, τὸ δὲ σὺν ᾧ τὸν
 εἶναι καὶ τὸ ποιῆσαι ἀφ' οὗ χορῶν.

P L U T I Finis.

Supreme Court of the United States
-2007 (Supreme Court) - 501 U.S. 116

Supreme Court of the United States
-2007 (Supreme Court) - 501 U.S. 116

116 U.S. 116

ἀνηρμήη ἰκας, τὰς μὲν Ὀλυμπιάσι, τὰς δὲ Πυθαῖ, οἷας δὲ Ἰσθμοῖ, καὶ Νεμέαι, καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσι. εὐδοκίμῳσαι ἐν ὁ πα-
 νήνῃ, ἀπὲλκεν πρὸς τὸ ἥθῃ, ἢ πρὸς μητρὸς προγονῶν. ἄλλως.
 Πρὸς οὗτος Στραβιάδης ὑπὸ δανίαν καταποιούμην, διὰ τὸν ἐπὶ
 τροφίαν ἔσ παιδὸς, δῖται τέτα φοιτήσαντῃ ὡς τὸ Σωκράτης
 μαθῶν τὸ ἥθῃον λόγον. μὴ πῆθον δὲ ἔσ μεράκιον, αὐτὸς ἰδὼν
 μαθῶν, μαθητὴν Σωκράτους ἐγκαλίσας τινὰ ἀφελίγεται. ἐ-
 λθόντες δὲ τὸ ἀφελίγεται, οἷτε μαθητὰν κύκλῳ καθήμεροι, πικραὶ
 συνορῶνται, καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κριμάθρας αἰσχυρῶν καὶ
 λασκοπῶν τα μιτῶν διαορίζεται. μὲν ταῦτα τελεῖ παραλαβὴν
 τὸ πρὸς οὗτων, καὶ τὸς νομιζομένους παρ' αὐτῶν θύας, αἶμα, πρὸς
 δὲ Αἰθίρα καὶ Νεφίλας, κατακαλεῖται, πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν ἐσφ-
 χῶν Νεφίλας ἐν χήματι χορῶν. καὶ φουσιολογῶντῃ ἐν ἀπ-
 θάνῃς ἔσ Σωκράτους, καταστῶσαι πρὸς τὸς διατάς ἐσφ πληθύν
 ἀφελίγεται. μὲν δὲ ταῦτα, ὁ μὲν πρὸς οὗτος διδασκόμενῃ ἐν
 τῇ φανερῇ τινὰ τὸ μαθημάτων γιγνωτοκοῖ. καὶ ἐπὶ τῇ ἀφελί
 ἀμαθίαν ἐν ἔσ φροτιστηρίῳ ἐκδιδάσκει, ἀφελίγων πρὸς βίαν τὸν
 σωφίστην τῷ Σωκράτῃ. τέτα δὲ ἐξαγορῇ αὐτῶν ἐν τῷ θιάτρῳ
 τὸ ἀδικαὶ καὶ τὸ δίκαιον λόγον, ἀφελίγων οἱ ἀδικῶν πρὸς τὸ
 δίκαιον λόγον, καὶ ἐσφιλῶν αὐτὸν ὁ ἀδικῶν λόγος, ἐκδιδάσκει,
 νομισσάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον, ἐπηρεάζει τοῖς χη-
 ραῖς, καὶ ὡς κατωρθώματα ἐνυχίᾳ παραλαβὴν, γνομένης δὲ ἐσφ
 τὴν ἐνυχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ ἔσ παιδὸς, βοήθῃ ἵσται
 καὶ προσκατακαλέμενος ὑπὸ ἔσ παιδὸς, ὅτι δίκαιον τὸς πατέρας
 ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτυπίασθαι. ὑπερβλῶν ἀφελί τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρι-
 σιν ὁ γίγναι, κατασκάπτει καὶ ἐμπύμπρησι τὸ φροτιστήριον ἔσ Σωκρα-
 τικῶν. Τὸ δὲ δρῶμα, τὸ πᾶν δωαυτῶς πεπονημένον, ἄλλως ἀφελί
 εἶχαι.

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζων προτρέπει).
 Καὶ τὸ ἐσφ αὐτὸν ψυχρολογίας ἀφελίγεται
 Ἰκατῇ, λόγον ἀπὸν πρὸς τὴν αἰτίαν.
 Χορὸν δὲ νεφίλων ὡς ἐκφελί λῖγων.
 Καὶ τὴν ἀσπίδα Σωκράτους διεξίει.
 Ἀλλὰ δὲ ὑπ' ἀνδρὸς κατηγορεῖται πικραί,
 Καὶ τὸ μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως.
 Εἴτ' ἐμπυρισμὸς τὸ χορῶν ἔσ Σωκράτους.

Τὸ δὲ δράμα τῦτο τ' ὅλης ποιήσεως κάλλιστον εἶναι φασι, καὶ χυαύτατον. Αἱ πρῶ) Νιφίλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ᾧ, ἐπὶ χυαύτος Ἰσάρχῳ, ὅτε Κρατῖνος μὲν εὐκα, Πυτίη. Ἀμφίβιας· Κάμη, Διόπρ' Ἀριστοφάνης ἀπὸ ῥήθεις παραλόγως, ὅση δὲ ἀπα-
 δέξας τὰς δούτερας καταμίμωφας τὸ δῖατρον. ἀτυχᾷ δὲ
 ἂν μᾶλλον καὶ ἐν ταῖς ἐπίται, ἐκίτι τὴν ἀλγεσκόων εἰσάγαγον.
 δὲ διότεραι Νιφίλαι ἐπὶ Ἀμφίῳ ἀρχοντος. τῦτο δὲ ταῦτό ἐστι
 ὁ προτέρω. δισκίναςται δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἂν δὴ ἀνωδιδάξαι μὲν
 ἰπὸ τῷ ποιητῇ προθυμηθῆτος. ἐκίτι δὲ τῦτο δὲ ἢ ποτε αἰτίαν
 κῆσαντος. καθύπερ μὲν ἔν χιθὼν παράπαν μέρους γυγνηθῆναι διόρ-
 νης. τὰ μὲν ἢ περὶ ἡ), τὰ δὲ πῆλινται, καὶ ἐν τῇ τάτῃ, καὶ
 τῇ τ' προσάπαν ἀλγεσκόων μιστηχηματίσται, ἀ δὲ ὁλοκληρῇ τ'
 ἀσκόων, τοιαῦτα οἷτα τιτύχηται, αὐτίκα ἢ παραδοσὶς τ' χορῷ
 ἀπῆται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τ' ἀδικοὺς λαλεῖ. καὶ τελευταῖον
 τε καί) ἢ διατρίβῃ Σωκράτης.

Τὴν μὲν κομῆδιαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νο-
 ῖζοντες, καὶ Νιφίλας καὶ Αἶρα, καὶ τὶ ἢ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγου-
 νας δαίμονας. χορῶ δὲ ἐχρήσατο Νιφιλῶν πρὸς τὴν τ' ἀνδρὸς κατ-
 γορίαν, ἀλγε τῦτο ὕτως ἐπιγράφε. διτταὶ δὲ φέρονται Νιφίλας.
 δὲ κατηγορήσαντις Σωκράτους, Μέλitos καὶ Ἄντος.

Ἄλλως. Θωμᾶ τ' Μαγίστερ.

Ἄντος καὶ Μέλitos Σωκράτῃ τῷ Σωφροῖσκει βασκῆσαντες, καὶ
 ὅτε μὴ δυνάμει βλάβῃ, ἀργύριοι ἱκανοὶ Ἀριστοφάνῃ διδάσκω-
 ν, ἵνα δράμα κατ' αὐτῷ συστήσεται. καὶ ὅς πρῶτος, γὰρ τὰ τινε
 ἱστειάδῳ καλέμειον ἐπλάσαστο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἀ δὲ ἀνη-
 σκῇ περὶ τὴν τ' παιδὸς φηλοπιδῆ ἱποτροφίαν. ἔτω δὲ τέτοιον
 χόταν, μὴ ἔχον ὁ Στρεψιάδης τὶ ποιήσῃ περὶ τὰ χρεῖα, βυλιῖ)
 ποταγαγίῳ τῷ Σωκράτῃ τ' τῷ τῷ παιδῷ, ἵνα παρ' αὐτῷ τ' ἀδι-
 ος μάθῃ λόγον· καὶ ἔτω τὴν δαίτην ἀποκρίσῃ). Φηλοπιδῆς μὲν
 ἢ πολλὰ διεθύντος τ' πατρός, προσελθεῖν ἐὼν ἐπείδῃ. ἀποτυχῶν δὲ
 πρὸς τῆς τ' ἐπὶ οὐκ αἰὶν ἐλπίδος, καὶ ἐὼν ἔχον ὅς τις καὶ γίγῃ), ὡς
 ἕτοιμοι εἶδῃ πλέον. ἐδῶν ἢ τ' ἡλικίας φροντίσας, ἐδῶν ἐθνηθῆς
 ἵτισιν ἄτοπος δόξῃ ἀνὴρ γήρας ἐδῶν μαθηθῆναι, καθάπερ κομῆδῃ
 ἔκ, ἀρχιμέδρος, ἀλλ' εἰς ἢ ἀφωρακῶς μόνον οὐκ αἰὶν, εἰν ἄρα οἷος
 τὴ γίγῃται τὴν δαίτην ἀλγε πρῶτος ἀποκρίσῃται τὰ χρήματα, αὐ-
 τὸς πρὸς τῷ Σωκράτῃ. ἐὼν ἔχον δὲ ὑπεριεῖντα τῇ ἰοσῇ τ'
 ἔν,

206 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΩΝ

νῦν, ἀλλὰ ταῦτος ὃν οἷς ἰμαίνεσθαι οἷος καὶ πρὶν τὴ παιδία
 ἐφύφθαι, αὐτοὶ μὲν ἀπύγνω παιδικῶν. προσιλῶν δὲ τῶ παιδὶ καὶ
 αὐτὸς πολλὰς παύσεις ταῖς δάσκειν ἵνα τὴ Σαυράτου ἰμάνται
 γυγνῶν. ὁ δὲ, καὶ γίγναι καὶ μαμαίλει. συνίσταται δὲ τὸ δῆλον
 ἐκ χωρὶ Νεφελῶν. ἔχει δὲ καταγορεύει τὸ Σαυράτου, ἵνα τὰς σπεί-
 ρας θύει ἀφ' οὗ κατὰ νόμιμον δαμάσκει, Ἀίρε, Νεφέλαι, καὶ τὰ
 ταῦτα.

τὸ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ιάδης.	ΔίχαιⓈ λῶγⓈ.
πίδης.	ἌδικⓈ λῶγⓈ.
των Στρεψιάδου.	Δαναισῆς Πασίας.
τῆς Σωκράτους.	Δανεισῆς Ἀμυνίας.
της.	Μάρτυς.
Νεφελεῶν.	Χαίρεφῶν.

Personæ Dramatis.

siades, <i>senex</i>	Iustus sermo.
?	Iniustus sermo.
ppides, <i>adolesc.</i>	Pasias, <i>danista</i> .
lus <i>Strepsiadis</i> .	Amynias, <i>danista</i> .
ulus <i>Socratis</i> .	Testis.
tes.	Chærepho.
us <i>Nubium</i> .	

Δις τὸ δρᾶματος ἄρχη) ἐκ συστηματικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐκ
ἀπὸ ἀμοιβῆς. οἱ δὲ εἰκοι ἐστὶν ἱερῶν τριμετρου ἀπα-
σθ. ὡς προτίθεται) ἐκ ἀρχῆς τὸ δρᾶμα, καὶ ἱερῶν
ἀκατάληκτον. Ἐν ἱερῶν καὶ ἱερῶν τριμετρου
ἡλιν. καὶ μὴ τὸ διακοσιοτὸν εἰκοτὸν ἱερῶν καὶ ἱερῶν
κατάληκτον. τελευταῖος δὲ πάντων τέτων, ἕτος. Κατα-
τος ὅς παιπάλῃ γνήσιος. ἐπὶ ταῖς ληθίστοις τὸ συστημα-
ἀρχη. ἐπὶ δὲ τῷ τίλῃ πάντων τὸ εἶχον κορινθίς.

Αἰρστω.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

Δράμα Ἰ. τῷ πρώτῳ Σκλήρῃ πρώτῃ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ,
ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἸΟΥ. ἰβ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, πὸ χρεῖμα τ' νυκτῶν, ὅσην
'Απέρατον; ἐδέποδ' ἡμέτερα χυθῆσθαι;
Καὶ μὲν πάλαι γ' ἀλεκτρύνῃ ἦκον ἐγὼ.
Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν, ἀλλ' ὅτ' ἂν πορτῦ.
'Απόλοιο δῖτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν ἐνεχαί.

Ὅτ'

ΣΧΟΛΙΑ.

1. ἰβ. ἰβ. | Σχετλιασικὸν ἐπὶ ῥήμα. διὰ τὸ ἐγρηγοῦσθαι καὶ ἀγρυπνῆν, δυσφορῶν ἀναβοᾷ. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνῶσι, μάλιστα μεγάλας τὰς νύκτας νομίζειν. ἡγρύπνη δὲ ὁ Στρεψιάδης μὴ δυνάμενος ὑπὸ τῇ τ' χρεῖν φροντίδι. τὸ δὲ προσιμῶς σχετλιασικὸν οὐκ ἔστι πρᾶγμα.

2. Βασιλεῦ. | Οὐκ ἀργῶς χρὴ τῦτο νομίζειν τ' ποιητὴν ἀνείκεν. ἔχεται γὰρ ἰσορίας τοιαύτης. τοῖς Ἀθῶναίσις πυθοχρήσας ἐγύπτι καταλύσαι μὲν τὰς βασιλείας, προσήσασθαι δὲ Δία βασιλέα. ὅτι τὸ λιχθεῖν, τ' ἰσορίας ταύτης ἔχουσιν χρὴ νομίζειν.

Τὸ χρεῖμα τ' νυκτῶν. | Τὸ μέγιστος, τὸ ἔσχατος. ἔθος δὲ τῶν Ἀττικῶν ἐπαγωγὴ χρεῖας. οἷον ἵππος σπάνιον τι χρεῖμα. καὶ γυνή, σπάνιον τι χρεῖμα. καὶ ἐπὶ τῷ ἄλλῳ ὁμοίως.

3. Ἀπέρατον. | Μίγα, ἔστι πᾶς ὅς ἐστιν. οἱ δὲ ἀπέραντος μὴ ἔστι γραφοῦνται, ἀμαρτάνουσι. ζητεῖται δὲ πᾶς τὰς νύκτας μεγάλας λέγει. Διουσιακὴ γὰρ ὅντος ἔστι δράματος, συνιστάσθαι τὰς νύκτας ἀνάγκη, διὰ τὸ τοιαύτην καιρὸν ὑποκίπναι τὰς Διουσίας. πλὴν καὶ μὴ

ARISTOPHANIS

NUBES.

Actus Primi Scena Prima.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES,
SERVUS.

EHEU! cheu!

Proh Jupiter rex! hoc noctis, quàm
Infinitum! nunquàmne dies luceſcet?

Atqui dudum galli cantum ego audivi:

Famuli tamen ſtertunt. At non ita olim *auderent fa-
cere.*

5

Dii te perdant, ô bellum, cum propter multas alias res,
Tum

ΣΧΟΛΙΑ.

ὡς μὲν τὸν μεγαλαί καταφαίνονται, διὰ τὸ φροντίζειν ὅτι πάχυν
συμβαίνει τὴν ἀγρυπνίαν· περιγραφὴ δὲ, συγκεκριμένης καὶ
καθυστάνῃ ὑποτίθεται, ἐξαιτιακαλυψάμενος καὶ ἐξω τὴν κεφαλὴν ποιήσας
ἔ παραβλήματος.

5. Οἱ δὲ οἱ οἰκίαν ῥέγκουσιν. | Οὕτως Ἀττικοὶ διὰ τὴν οἰκίας δὲ
τὴν ἐν τῇ θανάτου μόνον λέγει, ἀλλὰ πάντας τὰς κατὰ τὴν
οἰκίαν. καθύδου ἐν πάντας, ὡς τὸ ἄλλων μὴ ἀμεριμνήσαν, αὐτὴ
δὲ φροντίζοντες. διὰ τὸ καὶ τὸ ῥέγκουσιν ἐπήγαγεν, ἵνα μάλλον
αὐτὴν διέξῃ πάσης ἔντας ἐξω φροντίδος. τὸ γὰρ βαθείως καθύδουσαν,
ἴδω τὸ ῥέγκειν.

Ἀλλ' οὐκ ἂν προῖται. | Ἀλλ' οὐκ ἂν πρότερον. ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ
ῥησι ἐξέπειπον αὐτὴν ἐργασομένης, ὡς ὑπὸ τῇ αἰσθητικῇ γνησιαν
ἀχολίας μὴ ἀνέως, μηδὲ ἔτω βαθείως δύσασθ καθύδου.

6. Ἀπόλοιτο δὴτ', ὦ πόλιμι. | Φασὶν ὡς Ἀθλῶαῖοι Λακεδαιμο-
νοῖς ἐν Ἀργινέσσις ναυμαχίᾳ μίλλοντες, προῖπον τοῖς δούλοις,
ὡς

“Οτ’ ἐδ’ ἡ γλᾶς’ ἐξέρῃ μοι τὸς οἰκέτας.

‘Αμ’ ἐδ’ ὁ χρηστὸς ἔτος νεανίας

‘Εγάρεταυ τ’ νυκτός, ἀλλὰ πέρδεταυ

‘Εν πέντε σισύρκοις ἐγκεκορδυλημῷ. 10

‘Αμ’ εἰ δοκεῖ ῥέγκωρμυ ἐγκεκαλυμμῷ.

‘Αμ’ εἰ δυνάμει δείλαι. εὔδιν, δακνόμεν. 15

‘Υπὸ τ’ δαπάνης, καὶ τ’ φάτνης, καὶ τ’ χρεῶν,

Διὰ τιστονὶ τ’ υἱόν. ὁ δ’ ἔ, κόρμω ἔχων,

‘Ιππεύεται τε καὶ ξυωρεκεύεται. 15

‘Οτειροπολεῖν ἵππους. ἐγὼ δ’ ἀπόλλυμαι,

‘Ορῶν ἄγρουν τὴν σελινῶν εἰσάδας. 01

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὡς εἴ τις αὐτῶν συμπαραταξῇ τῇ ναυμαχίᾳ, τιμῆς εἰς τὸ λατρεῖν ἀπλάουσιν. βοηθησάντων ὅν τ’ ὄλυν, Λακεδαιμονίους εὐλασται. καὶ ταῦτα ῥῶς τινος φάσκουσιν. τὸ δ’ ἀληθὲς ἔτις ἔχῃ. ‘Αθῶναι καὶ Λακεδαιμονίους πόλεμος ἦν. σὺν ἡβίλῳ ὡν ‘Αθῶναι τὸς ὄλυν πολέμῳ εἰς πλάσσειν, διδιότις μὴ πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτομαλίσαντι. τὸ δ’ ἔτις ποτὶ μὴ μόνον χρόνον ὄλυν, ποτὶ δ’ καὶ χρόνον καὶ αἰτίαν, ὡς εἰς καὶ ταῦτα.

8. ‘Αμ’ ἐδ’ ὁ χρηστὸς ἔτος. | Νῦν σὺν ἱππικῶν αὐτὸν χρηστὸν φησιν, ἀλλ’ οὐ εἰσπρίαν. πῶς γὰρ δύναται θανυμάζειν, ὅν ἐπὶ ῥαθυμίας μίμψῃ.

10. ‘Εν πέντε σισύρκοις. | Σισύρκα ἀπειλήματα παχία ταῖς καλῶν καὶ ἐμφερῇ σύραις. ἔτι δ’ ὀκτώ καὶ μικρὰ ἀπειλήματα.

‘Εγκεκορδυλημῷ. | ‘Εγκεκρυμμῷ. κορδύλῳ γὰρ οἱ Κόρυμβοι λέγουσι τὸ ἀπειλήμα τ’ κεφαλῆς, παρεπιγραφῇ. ποιήσας γὰρ ἀγῶνα τὴν ὄψιν καὶ τὸ γῆμα τ’ καὶ σκεμνισμῶν ὡς περὶ αὐτῶν ἐκαστὸν. ἀπεραφῶς καὶ αὐτὸς, πρᾶται δὴ καὶ καθεύδῃ, ἐκρύψας τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀπειλήμασι.

11. ‘Αμ’ εἰ δοκεῖ ῥέγκωρμυ. | Ἰστοῖ ὅτι λέγουσι τ’ χίμαρ, ἀρχορμῶν δ’ τ’ ἔαρ, γίνεται τὰ Διονύσια. ὡς δ’ τὸ πρῶτον αὐτὸς εἰς καθεύδῃ, τοῦτο γῆματι τὴν κεφαλὴν ἀπειλήματι. ὡς καὶ πῶς ἀπειλόλαια ἀπειλόλαια τ’ υἱόν.

12. ‘Αμ’ εἰ δύναμαι. | ‘Αμ’ ἐκ ἱππῶν μοι ὕπνος. εὐδὺς δ’ καὶ τὴν αἰτίαν ἐπ’ αὐτῇ τ’ μὴ δύνασθαι καθεύδῃ.

Δείλαιος. | ‘Αθῶν, κακοδαίμων. Δακνόμενος. εὐχλέρους π’

Tum quòd mihi castigare non licet famulos.

At neque bonus hic adolescens

Expergiscitur noctu; sed pedit

Quinque stragulis involutus.

10

At age, si ita videatur, stertamus obtecti.

Sed nequeo miser dormire, cùm vexatus sim

A sumptu, ac praeſepi, atque ære alieno,

Propter huncce filium: ipse verò interim comam alens

Nunc equitat, nunc bigis vehitur,

15

Atque equos somniat: ego autem pereo,

Dum video lunam vigesimas adducentem:

Uſuræ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἦ ἡ ἱπποτροφίας ἀναλωμαίτων. δοκίη ἥ δαπατηρὸν εἶναι, ἵππυς τρέφει. ἔπει καὶ τῇ λακωνικῇ προσέ(δωκ) κατάρα. καὶ ἥ δὴ καὶ τὸτο οἱ Λακωνικοὶ ἐν κατάρας εἶναι μῆρ. τὸ δὲ δακτύλιος ἔλασας, ἀπὸ τῆ αὐτὴν κατακυκλιῖσθαι εἶσα ἢ τραυμάτων καὶ τῷ ἀποληρωμάτων. τὸ δὲ χρίων νῦν ἀπεισπασίον, ὅλοι ἥ ἢ ὀφλημάτων. ἔπει καὶ ἀπὸ τῆ κόρας. δαπάνη καὶ τετίσι τὰ διαμῶν τῆ χόρας. ὅσα ἔπει καὶ ἀκαλύπτεται τῇ φάτιγί λίσσι δοκίη.

14. Ὁ ὅ, κόμην ἔχει. | Ἐκόμεν ἥ οἱ ἀπὸ ἱππικῆν ἔχοντες. καὶ τοῖς ἱππῶσι. Μὴ φθεῖναι ἡμῶν κομῶσι μὴ οἱ ἀπὸ τρυφῆς ἔχοντες.

15. Ἰππάζεται τι καὶ ξυνοικίεται. | Νῦν μὲν ἐπὶ κέλητος, νῦν δὲ ἐπὶ ξυνοικίης ἄρματος ὀχέμενος ἄνω καὶ κάτω βακχύνει. ξυνοικίη δὲ, τὸ μὴ πλῆρως ἄρμα, ἀλλ' ἐν δυοῖν ἵππων συνιστάς, ὃ νῦν ἵππων καλῶμεν. τὸ δὲ ἱππάζεσθαι, ἐκ ἀπλῶς χρίων ἀπὸ ἱππικῆς ἔχει, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ ἐνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι καὶ ἕτως ἱππίζεσθαι. ὃ νῦν ἀλλοτὰ καλῶμεν.

16. Ὀφροπολεῖν ἵππυς. | Καὶ τοῖς οἰκείοις ἵππυς ἀπὸ τοῦ γένους ἔτα προστίθεται τῷ πρῶν γένει, καὶ ἔτα ἀπὸ ἵππων ἐσπένδαν, ὥστε καὶ καθύδην τὰ οἰκίαια ἀπὸ ἵππων ὀφρ. τὸ ὀφροπολεῖν δὲ καὶ ὀφροπόλιν ταύτην διώκεσθαι. ὅτι τὸ μὲν ὀφροπολεῖν, ἐπὶ τῷ εὐσύνῳ ὀφρῶνται. τὸ δὲ ὀφροπόλιν, ἐπὶ τῷ νυκτὶς αὐτοματάς ἐφίπνυν γόνον. ἔπει τοῖς ἔρῳσι ἐκτόπως συμβαίνει, δοῖας τοῖς παιδικοῖς συνῶναι.

17. Ὅρων ἀγασσιν τὴν σαλόνιν οἰκίαν. | Ἡ ὅτι μὲν οἰκία οἰκία καὶ προσεγγίζει τῇ τρακῶν καὶ τῇ δακίῳ οἱ τόποι αὐτῶν. ἥ ὅτι

Οἱ γὰρ πάροιθε χωρεῖσιν. ἄπει, παῖ, λύχρον,
 Καὶ φέρε τὸ γεαμμαῖόν. ἵν' ἀναγνώσῃ λαβὼν,
 Ὅπως οἱ ὀφείλω, καὶ λογίσσωμαι τὰς τύχας. 20
 Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. δώδεκα μῶας Γασία.
 Τῷ, δώδεκα μῶας Πασία! τί ἐχρησάμην;
 Ὅτ' ἐπειάμην τὴν Κοκπατίαν. οἱμοὶ τάλας,
 Εἶδ' ὅξερόπῳ περὶ πρὸν τὸν ὀφθαλμὸν λίθω.
 Φει. Φίλων ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸ σάυντ' ἐρόμην.
 Στ. Τῷτ' ἐπὶ τῷτο τὸ κακόν, ὃ μ' ἀπολώλε-
 κεν. 26

Ὅντιν πολεῖ γὰρ καὶ καθέδων ἱππικῶν.

Φει. Πόσους ἐρόμεις ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;

Στ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ ὅτι αἱ μουσικαὶ δαπάναι ὑπερῆχον. οἱ Ἀττικοὶ δὲ τὰς εἰκάδας πληθυντικῶς λέγουσιν. ἄλλως. ἐπὶ ἡ σιλήν ἐν ἡμέραις εἰκοσιπέντε τελεῖται. τὰ δὲ καὶ τὴν εἰκοσιπέντε ἡμέρας. ἐξιδόντο δὲ ἐν τῷ τέλει τῆς σιλήνης οἱ τέκοι. διὰ τῷτο εἰκάδας εἶπον. ἢ τὸ εἰκάδας μὴ καὶ διὰ μόνον τὰς εἰκοσιπέντε, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐφεξῆς. τότε γὰρ ἔπαιον πληθυντικῶς ἡμεῖς).

18. Ἀπὲ, παῖ, λύχρον. | Ταῦτα πάντα παρεγκυκλήματά ἐστιν. διὰ γὰρ τὴν οἰκίαν τὰ προσαχθέντα ποιῆσαι. ἄψαλξ τὸ λύχρον, καὶ δύναι τὸ βιβλίον. ἐπὶ τὰ καθορᾶν ἐν τῷ αὐτῷ. καὶ ἔτι λέγει τὰς δαψνάς.

21. Δώδεκα μῶας Πασία. | Τῷτον ὡς ἱπποτροφὸν καὶ ἀξιοποθέ-
 σαυτα τὴν ἑστίαν παρὶστέλλει. χαρίωντος ὅτε τῷτον νῦν μετρησέναι.
 ἐπὶ καὶ αὐτὸς δι' ἱπποτροφίαν δοκῇ δυσχερεῖν.

22. Τῷ δώδεκα μῶας. | Τῷτο παρεγκυκλήματι ἐφίσηται, ὡς
 ἀξιοποθεῖν τὴν δαψνὴν τὴν αἰτίαν. ἔτι ἀναμνησθεῖς, τὰ ἐξῆς ἐπάγει.
 ὅ, δώδεκα, μὴ λάθῃς εἰς τὸ ὅ, ἔξωθεν τὸ ἔπαιον ὡς οἰονταὶ τῷ.
 ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαυτὴ γυνὴ πρὸς τὸ μῶας.

23. Τὸν κοκπατίαν. | Κοκπατίας ἱππὺς ἐνάλιος, οἷς ἐγκυκλή-
 ματι τὸ καὶ σοκίον. ὡς σαρμαθίας, τὰς ἐγκυκλήματι τὸ σ.
 τὸ γὰρ σ καὶ τὸ ν χαρμασώμενον, σὺν ἔλγῳ. αἱ δὲ χαρμασώμεναι αὐταὶ
 καὶ μέχρι τῆς νύκτος σῶζονται ἐπὶ τοῖς ἱπποῖς. συνελθόντων γὰρ τῶν σ καὶ
 σ, τὸ γῆμα τῶν δὲ ἀριθμῶν δύναται νοεῖν, ὅς πρηνεῖται τὸ κα.
 καὶ παρὰ γραμματικαῖς, ἐν δὲ διδάσκονται, καὶ καλεῖται κόπαι,
 ἐν εἰρήνῃ.

Usuræ enim procedunt. Accende, puer, lucernam,
Atque profer tabellas, ut eas cum in manum cepero per-
legam

Quot quibus debeo, usurasque supputem. 20

Age, videam quid debeo. duodecim minas Pasifæ.

Hui! duodecim minas Pasifæ! quem in usum tradidi?

Cum emerem Coppatiam, hei mihi misero!

Utinam mihi prius exculptus esset oculus lapide.

Phi. Philo, iniquè facis. tuam ipsius per orbitam
agas. 25

Str. Hoc illud malum est quod me perdidit,
Somniat enim dormiens artem equestrem.

Phi. Quot curfibus peragitur certamen?

Str.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐπιμένοντα, τινὲς ἤ κοππατίαν ἐξηγήσαντο, τὸ κόπιοντα καὶ κοι-
λαινόντα ταῖς ὀπλαῖς τὸ ἔδαφος, ἐδὲν ὄντως ὑποτιθέμενοι, ἢ γὰρ
βυκεφάλους ἵππους καλεῖμεν, ἀλλὰ τὸ μορφὴν τοιαύτην αὐτοὺς ἔχειν,
ἀλλὰ διὰ τὸ ἕτως ἐγκυαράχθαι, ὡς καὶ Ἀλεξάνδρου ὁ Μαικεδό-
νῃς ὁ ἵππος ἦν, ὃς τελευτήσαντ' ὁ Βυκεφάλου, Ἀλεξάνδρου
ἔλυσεν, ἐντάφιος αὐτοῦ τὴν ἀρετῆς χαρίζομεν πόλιν.

24. Εἰς' ἐξικόπην. | Ἐπαιξε τὸ ἐξικόπην πρὸς τὸ κοππατίαν.
Φησὶ δὲ ὀφίλοι πρὶν πριάσθαι τὸν ἵππον, τὸ ὀφθαλμὸν ὀκικιόσθαι,
πατάξας αὐτὸν λίθῳ.

25. Φίλων, ἀδελφεός. | Ὁ ναιίσκος Φιδιππίδης τῷτο καθύδων
ὑποφθίγει. ὡς τινὰ συνκλινοῦντα μιμνήσκοντο. ὅτι δίδωκε αὐτῷ
ἐλαφὴν μὴ ὑποσκιλίζοντα μὴ δὲ ὑποβόοντα τὰς τῶν ἵππων ὁδούς,
ὡς ἀνεπικωλύτως διόειν, ὁ δὲ ὑποβόη καὶ ἐμποδίζει προλαμψάνο-
μεν τῶν ἵππων τὸν ἐκίοντα τὸν δρόμον. δῶγμα δὲ τὸ πρὸς τὴν ἵππι-
κὴν αὐτῷ σπεδῆς, τὸ φροντίζειν καὶ καθύδοντα περὶ τούτων. τὸ δὲ
Φίλων αἱ μὲν φασιν ἀναρμότως καθ' ὕπνον εἰρηναῖα τὸν ναιίσκον,
αὐτὸς δὲ ὁ Φίλιππος οἱ δὲ κύριοι ἠνίοχοι.

28. Πόσους δρόμους. | Ὁ γράφων εἶπε πόσους δρόμους. εἰς δὲ ἐστὶν
ἀλλὰ τὸ ἀφ' ἑφ' ἑκατὸν καμπίηρον. οἱ δὲ ἠνίοχοι καθωπλισ-
μένοι ἔλυνον, τῷτο δὲ ὕμνον ὁ Θησεύς.

Πολιμετήρια. | Κατὰ τινας, ἀγὼν Ἀθηναίων ἵππικῶν δρόμων. ἵνα
δὲ δρόμους ἐκεῖ τρέχουσιν. ὡς τε τὰ ἀμιλλητήρια, πλεθυντικῶς εἶπεν

Στ. Ἐμὲ μὲν οὐ πολλὰς τ' πατέρ' ἐλαύνει
δρόμους.

Ἀπαρ τί χρίθ' ἔβα μὲν μῦτ' τ' Γασίαν; 30
Τρεῖς μιν αἱ διφρίσκου, καὶ τροχῶν Ἀμυνία.

Φει. Ἀπαγε τ' ἵππον ἔξαλίσας οἰκισθε.

Στ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὀξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τ' ἐμῆ.

Ὅτε καὶ δίχας ὥφληκα. χ' ἄπειρι τούτοις
Ἐνεχυρέσασθαί φασιν. Φει. Ἐπεδὸν, ὦ πάτερ, 35
Τί δυσκολαίνεις, καὶ εἰρήνην τινὲς νύχθ' ὀλλω;

Στ. Δάκνει με δήμερχος πῶς ἐὰν τ' εἰρωμένῳ,
Φει.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὁ ἰθ', σφαλλόμενος ἐκ τῆς ὁμηροποιῆς πολυμνηστῆρας καλεῖται καὶ τὰ πολυμνηστῆρας ἀρματα, ἐφ' ἃν ὁπλίτης ἐπιβέβηκεν ἅμα τῷ παραβάτῳ. ταῦτα δὲ ἐξῆναι οἱ Θεοφῶτες. ἀμυνήστῆρας δὲ τὰ ἀγωνισματά. ἄλλως, δίδωσι πῶς ποδὸς δρόμους ἐλαύνει τὰ ἀμυνήστῆρας. ἀπὸ τῶν ποδῶν δρόμοι εἰσὶ τ' ἀμυνήστῆρας, ὁ δὲ ἐπὶ δὴ κατ' ὑπὸν τῶν ἰλίων, πολυμνηστῆρας εἶπεν, ὁ γὰρ ἰθ', τ' ἀγωνιστῶν ἀγωνιστῶν τῶν ὑπὸν μὴ φέρεται.

30. Ἀτὰρ τί. | Τί δὴ μῦτ' ταῦτα ὥφλημά μοι κατέλαβον; Εὐρυπιδῆς, Τί χρίθ' ἔβα δῶμα.

31. Τρεῖς μιν αἱ διφρίσκου. | Δίφρος καλεῖται τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ οἱ ἵπποχοι ἐφειγμένως ἐλαυνουσιν. ὑπακοριστικῶς δὲ εἶπε τῆς διφρίσκου, ἅθ' τὸ μικρὸν εἶναι καὶ κῆρυς τοῖς ἀγωνιστομένοις πρὸς τῆς ἀγωνιστικῆς.

Καὶ τροχῶν Ἀμυνία. | Καὶ ἕτος τ' ὑπὲρ ἵππων πρῶτος ἀντιπρῶτος ἐκείνῳ καὶ ἐκείνῳ ἀντιπρῶτος ἐκείνῳ, ἀλλὰ τ' ἀρχοντα Διφρίσκου βυβλήσας τῇ ἐκείνῳ προσηγορίᾳ ἐκρήσατο. τότε γὰρ ἤρχεν Ἀμυνίας Προπάπυ υἱός. ἐκείνῳ ἔνι ἐπισκῶψαι θελήσας, παρέτρεψε τὸ εἰς τὸ α, καὶ παρεργαμμάτισε γελείας. ἐπὶ παρὰ τοῖς Ἀθλοπαιστέσις ὁ νόμος, φανερῶς ἐκάλυε τ' ἀρχοντα καμφοδῶν. Ἀμυνίαν δὲ αὐτὸν εἶπε, ἀπὸ τῆς Ἀμυνίας.

32. Ἀπαγε τ' ἵππον ἐξαλίσας. | Καὶ τῷτο ὁμηροπολύμνος ὁ ὑπὸν ποδῶν λίγῃ. ἐξαλίσας δὲ, ἐκκυλισθῆναι ποιήσας, καὶ τ' τόσσον ἐν ᾧ τῶν ποδῶν οἱ ἵπποι τῷτο ποιῶσιν, ἀλλοθῆναι ἐκάλυν, ὡς πρὸς καὶ ἐν τῇς Βατράχοις ὁ αὐτὸς ποιητής. Ἀλλοθῆναις τε καὶ ἐκκυλισθῆναι.

33. Ἀλλ'

Str. Me quidem tu patrem multis agitas curfibus.
Sed quodnam debitum me invasit, post Pasiam? 30
Tres minæ pro curriculo & rotis Amyniæ debitaæ.

Phi. Cùm equum evolveris, domum abducito.

Str. At ô miser, evolvissti me è meis bonis;
Quandoquidem mulctæ obnoxius fui; & alii quoque
usuræ nomine,

Pignora se ablaturus aiunt. *Phi.* Revera autem, mi
pater, 35

Quid adeo conquereris, atque per totam noctem volu-
taris?

Str. Mordet me tribunus quidam è stragulis.

Phi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

33. 'Αλλ' ὦ μὲν' ἐξήλικας. | Κατὰ λῶπκοπὴν ὧς. 'Αττικῶς.
ἔτι σὺ ταῖς παλαιαῖς τ' αἰτιγραφαῖς ὕριται γραφομένοι.

34. 'Ὅτι καὶ δίκας ἄφληκα. | 'Ἦγον καὶ δίκας προσάφληκα. ἢ
ὡς καὶ δίκας προσάφληκα. ἐπιτάσσει δὲ χρῆται ταύτῃ, ὅτι πρὸς
τῷ ζημιῶσθαι εἰς τὴν ἰσποτροφίαν, καὶ εἰς δίκας ἐπιπλάκει. ἐπι-
τίμη γὰρ τὸ κακόν, 'Ὅτι πρὸς τῷ ζημιῶσθαι μὴ, ἔτι καὶ δίκας
ἰφείλω. καὶ ὅς ἐ δυνάμει χάριν, ἀλλὰ ὧς τόκου εὐχρησάσθαι ἀπέ-
λυσεν.

35. ἄλλοι τοῦ. | 'Αντί ὧς καὶ ἄλλοι, 'Αττικῶς αἴτι. λείπει ἡ ὑπερ.
καὶ ἔτι οὐκ ἐπὶ τόκου εὐχρησάσθαι παρ' ἐμοῦ λυψισθῆναι φασιν. μᾶλλον
δὲ τῇ ὀχλήσει δίκαισι τὴν κατ' αὐτῷ ὡς φασὶ τόκου χάριν εὐ-
χρησάσθαι αὐτὸν ἀπέλυσεν.

36. Ἐτίειν, ὦ πάτερ. | Ταῦτα ἐκίτι ὀντοπολύμιος, ἀλλὰ ἐγερ-
θὲν λέγει, ἰωρακῶς τ' πατέρα ὀδυνόμειον.

37. Τί δυσκολαίως καὶ εἰς φη; | Τί ἀειεῖς φη συνεχῶς; συμβαί-
νῃ δὲ τοῖς ἀγρυπνεῖσι τῷτο παρὰ τῇ δὲ καίεσσι ῥίπῃ αὐτοῦ καὶ
μεταβάλλῃ.

38. Δάκνῃ μοι δημαρχός τις. | Παίζων τ' κίριν ἢ τὴν ψύλλαν
καλεῖ. οἱ δὲ δημαρχοὶ ἔτοι τὰς υπογραφὰς ἐποιῶντο τ' σὺ ἐκάστῃ
δήμῳ χρεῶν. καὶ τὰς λεξιμαχικὰς γραμμικὰς παρ' αὐτοῖς ἦν. συνε-
γὰρ τε τὰς δήμους, ὅτι δίοι. καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐπιδίδουσι καὶ εὐχε-
ρίαν. 'Αριστοτέλης δὲ ἀπὸ Κλεσθέους φησί. Κατέστη καὶ δημαρ-
χος τῇ αὐτῇ ἐλόντας ἐπιμείλειν. τὰς πρότερον ναυκλάρους, καὶ ὅς
τὰς δήμους αὐτῶν ναυκλάρων ἐποίησεν. οἱ πρότερον, ναύκληροι εἰς τε

Φει. Ἐασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.

Στ. Σὺ δ' οὐκ ἔχθιδός τε. πὰρ δὲ χρεῖα ταύτ'
ἴδ' ὅτι

Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὺν τρέφεται. 40

Φεῦ. εἴθ' ὥφελ' ἢ περιμνήσῃ λησθέντες, ἡμεῖς,

Ἦτις με γῆμι' ἐπῆρε τὴν σὺν μῆτιρα.

Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἀγροικῶς ἡδιστῶς βίῳ,

Εὐρωπῶν, ἀκόρητῶς, εἰκὴ κείμην,

Βρύων μελίττας, καὶ περιβάτοις καὶ σεμνύλοις. 45

Ἐπεὶ γὰρ ἔγνημα Μεγακλῆες, τὸ Μεγακλῆες

Ἀδελφιδῶν, ἀγροικῶς ὦν ὅς ἄστῶς.

Σεμνύλῳ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α :

ὑπὸ Σίλωνος καταγαθύνει, ἢ τε καὶ πρῶτον, ἔτι δὲ τὴν παμπῆ
τὴν Παναθηναίων ἐκείνην, Κλησθένης καταστήσαντος ἀντὶ ναυκλῆος.
ἔτι δὲ δήμαρχος ὁ τὴν ἐκείνην ἀρχὴν ἀρχων. καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ
Ἀλεξανδρινὸς τὸς κατὰ δῆμον ἀρχοντας φησὶ, Δημήτριον δὲ ἢ
Φαληρεὺς ἔτι φησὶ. καὶ δημάρχους οἱ παρὰ Σίλωνα καθίσταντο ἐν
πολεμῇ σπουδῇ, ἵνα οἱ κατὰ δῆμον ἀρχοντες διδῶσι καὶ λαμβάνωσι
τὰ δίκαια παρ' ἀλλήλων. ἴδ' ὅτι τὸν δῆμαρχον ἀγαγὼν εἰς τὸς
οἶκους τὸς ἐνιχυριαζομένους. παίζει δὲ, ὡς εἰ ἔλεγε κόρις ἢ ψύλλα,
οἶμα δὲ πολιτείας οἱ δήμαρχοι, οἷς ἐχρὴν ἐνιχυρίαζε τὸς ἀγα-
θούς τῶν χρηστῶν. τὸτο δὲ, ἐκείνι καθιέδων, ἀλλ' ἐγερθείς. ἄλ-
λως. Καταδαρθεῖν, οἱ Ἀττικοὶ παροξύνουσι καταδάρβειν. κυρίως δὲ
τὸ ἐπὶ δέσματ' ἐκείνῳ. ταῦτα δὲ εἰπὼν ὁ νεανίσκος, συγ-
καλυψάμενος καὶ γραφεὶς, πάλιν κοιμᾶται.

41. Εἴθ' ὥφελ' ἢ. | Τὸ ὥφελ' τινες ἐπιρρηματικῶς δέχονται ὡς
τὸ ὥφελι μὴτ' ἐγίνετο δοαὶ νῆες, καὶ τὸ Εὐριπίδης ἐν Μηδία κα-
ταρχῶς τὸ δράματ' ἔστιν ἢ ἡ παράκλησις τὸ ἡῆμα τὸ περιστοχὴ
συνιστῆσαι ἀποχρηστικῶς τῇ προμηθεύῃ. ὁ δὲ ποιητὴς ῥῆμα αὐτὸ
εἶδεν. ὅτι ὥφελος τρέφει κατεσπῆμεν. καὶ μὴ ὥφελος λίσσιν
ἀμύμητον. Λίσσιν δὲ τὸ φεῦ, ἰδίως.

Ἡ προμηθεύς ἀπολείπει. | Ἡ προνοήσασα τὴν γάμων. προμηθεύς
καλεῖται ἢ νῦν προσηνῆς.

42. Γῆμι' ἐπῆρε. | Κυρίως τὸ ἀνεχρύνωσιν, ἀνεκρύψωσιν, ἐπαγγελ-
λομένη προῖκα μεγάλῃ εἰσεῖσθαι τὴν γυναῖκα. καταχρηστικῶς δὲ
ἐκείνην.

44. Εὐρωπῶν

Pbi. Sine me, ὁ colende *pater*, aliquantisper dormire.

Str. Tu igitur dormias. debita autem hæc, certò scias,
In caput tuum omnia recident. 40

Vah! utinam pronuba periisset malè,

Quæ me, ut ducerem matrem tuam, impulit.

Mihi enim erat rustica vita suavissima,

Squalida, inornata, temere humi projecta,

Apibus abundans, atque ovibus & fracibus. 45

Post uxorem duxi *Megaclis filiam*, *Megaclis*

Neptem : rusticus qui fui, urbanam,

Splendidam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α,

44. Εὐρωτιῶν. | Ἀπὸ τῆς ἰδῆς, ἐμυλῶντι δὲ τῷτο διὰ τῆς, κίη κίη κίη. ἐυρωτιῶσι ἥ τὰ κίη κίη, ὡς πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐγὼ πρὸς τὴν καὶ ἐκείνης. καὶ ἐυρὸς ὁ σκόλη, ἐπὶ τοῖς ἀμυλῶσι καὶ πρὸς τὴν ἐκείνης προσέζει. τυτίς, τοῖς. τοῖς. ὅ οὗ ἀγροῖον βίη. ὁ ἥ αὐτῶν οἶον. πυρὶ καὶ δερμάτων μετὰς αὐτῶν, ἐπὶ μίαν ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων ἐμβάσαι. ἀλλ' ἄλλο ἀλλὰ καὶ καίται ὡς ἔτι, τὸ ὅ ἀκίρητον, ἀκακώπιδος, κορίν ἥ κακώπιδος. ὅσον καὶ κακώπιδος,

45. Καὶ προβάτοις καὶ ἐμυλῶσι. | Στέμφυλα κυρίως λέγεται, τὰ ἀππύσματα τῶν ἐλαιῶν. ἀππύσματα δὲ τὰ ἐν τῇ ἐμυλῶν ἀππύσματα. ὑρίσκειται δὲ καὶ ἀππύματα τὰ ἐμυλῶν ἐπὶ τῇ ἐμυλῶν, καὶ τὰ ἀππύσματα δὲ ἐπὶ τῇ ἐλαιῶν.

46. Τῇ *Μεγακλῆς*. | Ἐδιδασκίαν τὸ ὄνομα ἱερωνόμου. ὅ Ἄλκαμειωνίδων δὲ ἔσται κίη γένος. αὐτὸς δὲ διδάσκει ὡς δὲ. ὁ πρῶτος ἐν *Μεγακλῆς*, *Κοισύρας* ἢ ὑρὸς, ἢ τις ἢ ὑπερβαίνουσα γένος καὶ πλῆτος. ἢ δὲ ἐξ Ἑριτρίας. διὸ καὶ κοισυρεῖον τὸ μίγμα φρενῶν, παρ' Ἑριτριῶσιν.

47. Ἀγροῖον ὅν ἐξ ἄγροισ. | Οὐκ ἀργῶς τῇ παραβίῳ τῶν ἐκρήσαντο. ὅ οὗ ὀνδύσαι βυλόμου ἐαυτὸν ἀγροῖον καλῶ, ἀνὴρ καὶ ὅ οὗ ἀγροῖον παντάπασιν ἀλλὰ καὶ ἐαυτοῖς, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἀνὴρ, διὰ τὴν τὴν ἐυπορίαν δίκτυς τὴν ἐαυτῶν. ὅ οὗ ἢ καὶ μὴ πάντις ἢ πλῆτος, ἐπιδιδάσκοντες αὐτῶν ἢ γυνή, καὶ τῇ δὲ αὐτῶν ὅ γένος καὶ τῇ ἐν ἄσφ αἰσθητῇ. δόξαν ἥ ἐκείνης καὶ ἀνδρὲς ἐκ τῆς ἡλικίας τῇ γυναικῶν. ὁ δὲ τῇ ἀντιπαρὰ τῇ καὶ τῇ ἐπιδιδάσκοντες φήσας αὐτὸν ἀγροῖον εἶναι. τὴν δὲ γυναικα πολιτικῶν. θανμασὶν ἥ ὅσον, εἰ ἄνθρωπον ἰδιοπράγμονα καὶ μίτριον τὸς τρόπους

Σομίνῳ, τρυφῶσαι, ἐγκαισυρωμήνῳ.
 Ταύτῳ ὅτ' ἐθάμνη, συγκατεκλινόμην ἐπὶ
 Ὀξων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων φεισίας, 50
 Ἡδ' αὖ, μύρε, κρέκε, καταγλωτίσμάπων.
 Δαπάνης, λαφυγμῷ, Κωλιάδῳ, Γερετυμίδῳ.
 Οὐμίνῳ ἐρῶν ὥς ἀργός ἦν, ἀλλ' ἐπαΐσαι
 Ἐγὼ δ' ἂν, αὐτῇ δοιμάπον διικνὺς ποδῖ
 Πρόφασιν, ἐφασκον, ὦ γύναι, λίσαν απαθῆς. 55

Οἷ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐρίων τῇ ἐπὶ τῇ ἀγροικίᾳ διαίτῃ, γύναιον ὑπέταξε πολιτικὴν καὶ παιδεύσασκε.

48. Σομίνῳ | Οὐ τὴν σόφροναν, ἐπεὶ ἐπαΐει αὐτὴν ἀλαζίνα καὶ ἐπιφογκῶ καὶ σοδαρῶ τῇ εὐδῇ. τρυφῶσαι, δι' ἰματίους καὶ τῇ ἀλλῇ διαπαιγῇ.

Ἐγκαισυρωμήνῳ. | Περισσῶς κικισμαρμήνῳ. ἢ ἔθῳ ἢ Κικιστοῦ οὐνομάζεται πάντοτε αἰχρὸν καὶ μισαρόν ἢ τὰ τῷ Κικιστοῦ φραγῶσαι. ἔτι δὲ Ἐρετριακὸν τὸ ὄνομα, ἔτοι δὲ εἰς τρυφὴν διαβάλλονται. αὐτὴ δὲ ἐγαμήθη Πέσις γράτῳ ἐπιχρήσαντι τυραπνῷ.

50. Ὀξων τρυγός. | Νίξ οἶνος. ἢ τῇ ὑποστάσει, τρασιὰ δὲ λίγεται ὁ τοῖος ὅπου ψύχεται τὰ σῦκα καὶ ταριχίαι. ἢ σπῆς, τῆς δὲ εἴπει τὰ αὐτῷ, τρυγός, τρασιᾶς. αὐτὴ δὲ σῦκον, καὶ ἐρίων φεισίας, καὶ τὰ οὐκίης δὲ. ἰλιγκλικὸν δὲ τὸ τοῖστος χῆμα.

Ἐρίων φεισίας. | Ἀπὸ τῆς πλῆθους τοῖστος δὲ ὁ γνωμικὸς βίος. ἀπὸ δὲ τῆς καθόλου, ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος ἦλθε καθόλου ὅτι ἐν ταῖς ἐπάσας εἰπὼν τὴν ὑδακμοσίαν τὴν αὐτῷ, βροῦν μελίττις, καὶ προβάτοις, καὶ εἰσφύλοις, πάλιν καταμερίζει αὐτά. ἀπὸ μὲν ὅτι τῇ προβάτων, τὰ ἔρια. ἀπὸ δὲ τῆς εἰσφύλων, τρυγὴ καὶ οὐδῶν. ἀπὸ δὲ τρασιᾶς, τὰ σῦκα.

51. Καταγλωτίσμάτων. | Αἰχρῶν φιλημάτων φεισργότρον. ἢ εὐδὸς αἰχρῆ φιλημάτων τὸ καταγλώτισμα. κυρίως δὲ καταγλώτισμα, ὅταν ἐν τῷ καιρῷ τῇ συνισίας ὁ αἰὶρ τὴν γλῶττιν αὐτῷ, τῇ τῇ γυναικὸς ἰμοῦσθαι εἰσάγει.

52. Λαφυγμῷ. | Τῆς περὶ τὰ εἰδίσματα πολυταλείας. τατίαν ἀσπῆρας. λαφυγμῶν ὅτι λίγος, τὸ ἀπλῆτως εἰδῆν. Εὐτολίας ἐν Κίλαξῳ (λαφύσας) λαφυγμῶν ἀνδρῶν πάντοτε. Ὁμοῦ. Ἐγκατα πάντα λαφύσας. ἔτι ὅτι λάπην καὶ λαφύσας, τὸ ροφῶν, κυρίως ἐπὶ κνῶν καὶ χοίρων. ὅθεν παράγεται καὶ ὁ λαφυγμός. κνῶν δὲ ταῦτα καταλῆγος, ὅπως ὅτι αἱ ἐγγυῖς γυναῖκες τοιαῦτα πράττειν ὅτι ὅσαι τρυφῇ.

Κωλιάδῳ.

Splendidam, luxuriæ vacantem, delicatule ornatam.
 Hanc ubi duxissem, unâ accubui, ego
 Fœcem redolens, trāfiam, lanarum opulentiam; 50
 Illa autem contra unguentum, crocum, oscula impudica,
 Sumptum, epularum lautitiam, Venerem, Genitalem.
 Non tamen dicam otiosam fuisse, texebat enim telam.
 Ego autem ipsi pallium hoc ostendens
 Obtentus gratia, dixi, O mea uxor, subtilem admodum
 telam texis.

55

Ser.

ΣΧΟΛΙΑ.

Κωλιάδος. | Οἱ μὲν Κωλιάδα τὴν θύον καλῶσι, νιανὴ Ἀττικῷ ἀποθράντος ἀπὸ ληστῶν, συμμομαχίας τῇ θύῃ, καὶ ἕτως αὐτῇ ὀνομαζαντος, καθάπερ αὐτὸς διθίς τῇ κάλων ἀπειλῇ ὑπὸ γυναικός, οἱ δὲ θυγατρὸς τῷ ἀρχιληγῷ δι' ἔρωτα. οἱ δὲ, τόποι τοιαῦτα κάλως ἀνδρὲς ἦσαν ἢ θύας τιμᾶται. ἦτοι δὲ Ἴωνες θύοντας, κόρυκα ἀεπάσαι καλῶν καὶ ἐν εἰρήνῃ τῇ τόπῳ ἀποθίαι, ὅθεν ἕτως ὀνομαζομένης. Κωλίας γὰρ ἐστὶν Ἀφροδίτης ἕτω καλῶν ἀπὸ τινος νικίσαντος Ἀττικῷ ἀλόντος ὑπὸ τυράνῳ καὶ διθίτῃ τὰ κάλα, εἴτα ἐπαδίσσης αὐτῇ τῇ θυγατρὸς τῇ τυράνῃ καὶ λυσάσης, ἐπαυλθὼν εἰς Ἀθήνας, χαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ ναὶ ἰδρύσαστο Κωλιάδος, διὰ τὸ τὰ κάλα λελυῆσθαι.

Γυντυχίδος. | Γυντυχίς ἢ τῇ γυνίσιος ἴφορος, Ἀφροδίτη.

53. Οὐ μὴν ἐρῶν ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλὰ ἱσπαῖα. | Πρὶς τὸ ἀργὸς, ἱσπαῖα, καὶ τῷτο εἰρωνοδύρμος. αὖτε γυναικὸς δὲ λίγη, ἀπὸ τῇ κατὰνάλισσι. κατὰνάλω καὶ διὰ τῷτο οὕτω ἀργὸς ἦν Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, ἀρσενικῶν ὀνομάτων πύχρυνται λίγιστο ὡς ἐνταῦθα καὶ παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς ἱπποδάμεια. καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἐκείῃ. τὸ δὲ αὐτὸ λίαν περιεῖλε ἀνελθούσα μοι γυναῖς. σπαῖα δὲ, τὸ ἀφιδῶς καταναλίσκει. καὶ παρὰ ταῖς ῥήτορσιν εἰρηται πολλὰς. οἰκίως δὲ νῦν τῇ λίγῃ χρίται ἐπὶ γυναικός. καὶ γὰρ ἐπὶ τῇ ὑφανομένην ἱματίῳ σπαῖα, τὸ ἄγαν κρύψαι τὴν πρόσω. δύναται μὲν ἐν τῷ σπαῖα, ἐπὶ ἀμφοτέρων νοῦα. ὅτι δὲ νῦν ἐπὶ τῇ πολλῇ παρελκῆται, δῆλον ἐν τῇ ἐπιφορομένη. ἐγὼ δὲ ἂν αὐτῇ θοιματίῳ θηκὺς τοδὶ κατὰ πρόφασιν ἴφασκει, ὃ γυνίσι λίαν σπαῖα. τῷτο δὲ ἐπὶ τῇ κατὰνάλω, τό τε ἀναλῶν καὶ τὸ ὑφανίτω.

55. Λίαν σπαῖα. | Ἐργάζω. ἐξοικνῶ καὶ τῷτο. δῆκνυς γὰρ αὐτῇ τὸ ἱματίῳ παραρράγω, ἔλγω τῷτο αὐτῇ.

Θε. Ἐλαρον ἡμῶν ὅτι ἐπὶ τῷ λύχνῳ.

Στ. Οἶμοι τί γάρ μοι τὸ πότῳ ἥπιες λύχνοι;
Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. Θε. Διαπὶ δὴ κλαύσομαι;

Στ. Ὅτι τῇ παχειῶν ἐστίθεις θρυαλλίδαν.

Μετὰ ταῦτ' ὅπως ἔγῃ ἐχλύνει' υἱός, ἔτσι, 60

Ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τήγαθῃ.

Περὶ τὸν νόμον δὴ ταῦτ' ἐλοιδορέμεθα.

Ἡ μὲν γὰρ ἵππον ὀρεσσιτὶς πρὸς τέτομον.

Ξάνδιππον, ἢ Χάριππον, ἢ Καλλιπιδῶν.

Ἐγὼ δὲ τῷ πάππῳ τιδέμεν φειδωνίδην. 65

Τίως μὲν οὖν ἐκενόμεθ', εἴτε τῷ χρόνῳ

Κοινῇ ξυνέβημεν, καὶ δέμεθα Φιδειπιδῶν.

Τῦτον δὲ υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορέζετο.

Ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαυνῃς πρὸς πόλιν,

Ὡς περ Μεγακλῆς ξύσιδ' ἔχων. — ἔγω δ' ἔφην, 70

Ὅταν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

57. Πότῳ ἥπιος. | Πότῳ Ἀττικῶς ὁ ταχὺς ἀναλίσκει λύχνῳ.

59. Θρυαλλίδαν. | Ἀπὸ τῆς θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐκλύχια. τὰ δὲ παχία ἐκλύχια πολὺ ἔλαιον δαπανῶσι.

60. Μετὰ ταῦτα ὅπως. | Μετὰ τὸ ἐπιτιμῆσαι τῷ οἰκίῳ ἐπὶ τὸ δόγημα πάλιν ἀνατρέχει τὸ γάμος. καὶ μὴ συναπτεῖν πάντα τὰ τέκνα, ἀλλ' ἀναπαύειν μέχρι τῆς υἱός. εἴτα διαστήσαντα, καὶ ὑποκρίσιως ἐπάγει ἔτσι, ὡς ἀχθομένη μὲν αὐτῷ τῇ γυναικί.

61. Τήγαθῃ. | Καὶ τότε ἐκωνόμομος λέγει. καὶ τῷ ἀγαθῷ ἀντὶ τὴν παράσσει τασιαζόμενος, ὥστε ὑπὸ τῇ φιλοφιλίας καὶ εἰς λειψίαν ἐκτρέφεται.

64. Ξάνδιππος. | Ὁ Ξάνδιππος Περικλῆς ἦν πατήρ, ὃς ἦν τῷ τῷ Ἀλκμαϊονίδαν γένει· ἐσιμῶντο δὲ τὸ γέναιον διὰ Μιγακλῆ, τρίτον νικῶσιν. Ὀλύμπια, καὶ δὲ ἵπποτροφίαν κατελθόντι ἐν τῇ φυγῇ. ἰδίῳ δὲ αὐτὸν ὁ Πησίφρατος, ὃς καὶ μεταπέμψατο παραχωρήσαντα αὐτῷ τὸ τὸ νίκης κέρυσμα. Καλλίας δὲ ὁ δαδῶχης προσελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ σολῇ κατὰ Περσῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ ἀγρίου-σας κατὰ βασιλεῶν, καὶ τρίτον Ὀλύμπια νικῶσας ἀεματι. τὸν ἵππον ἀνόμενον. λέγεται δὲ τῦτον νικῆσαι μάλιστα, αἰχμη-
λότη

Ser. Oleum nobis non inest in lucerna.

Str. Hei mihi! quid tam bibulam accendisti lucernam?
Huc ades ut lugeas. *Ser.* Quid lugeam?

Str. Quodd unum è crassis imposuisti ellychniis.
Postea, simulac nobis natus est hicce filius, 60
Mihi scilicet atque uxori huic bonæ,
De nomine quidem hunc in modum contendebamus.
Ipsa enim equum nomini addebat,
Xanthippum vocans, aut Charippum, aut Callipidem.
Ego autem ab avo nomen imposui Phidonidem. 65
Eatenus ergo decertabamus; tandem progressu temporis
Inter nos convenimus, atque imposuimus nomen Phi-
dippidem.

Hunc filium illa amplectens sic blandè alloquebatur:
Cùm tu grandiusculus natu currum agas ad urbem,
Veluti Megacles, trabeâ amictus — Ego autem dixi, 70
Cùm

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λέγε τινὸς εὐ τῇ μάχῃ τῷ βαρβάρῳ, προσελθόντος αὐτῷ καὶ μηνύ-
σαντος Θησαυρόν, καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπείλπειν ὁ Καλλιππὸς. Ξανθίππος
μὲν οὖν ἐγένετο Περικλῆος πατήρ. εἶδεν δὲ νῦν πρὸς αὐτὸν ἐπικοινωνεῖν
τὸ λεγόμενον. πλὴν εἰ μὴ ἄρα διὰ Κοισύραν, ἢ ἱφάρῳ δέλην
ἦσαν μητέρα γενέσθαι τῷ Μεγακλῆϊ, τὸ ὄνομα τὸ Ξανθίππου εἰληφέν.
ἐκφέρεται δὲ τὸ Περικλῆος Μεγακλῆος, ὡς ἀδυνατῶν ἀμφοτέρω
δύλῳ. ὁμοία γὰρ καὶ ἐστὶν τὰ τῷ καμαρδίας σκώμματα.

67. Κοινὴ ξυνέσημα. | Ἀντὶ τῷ ὁμοσησάμενον. ὅτι καὶ ἀμφοτέροις
ἡμῶν ἰδοὺς ταῦτα. ἢ διότι ἀφ' ἐκατέρων τῷ γυνὴ τῷ ὀνόματι ἐπιτίθη
μέρας.

68. Ἐχορίζετο. | Ἐκολάκουν οἷα τοῖς παιδίοις συμβαίνει τοῖς
μικροῖς.

70. Εὐεῖδ' ἔχον. | Εὐεῖδα προπαροξυνίσκιν. ἦγαν πορφυρίδα. καὶ
γὰρ μέχρι νῦν οἱ εἰσιλαύνοντες ἀθληταί, τοιάτῃ κοσμηθέντες χιτῶνι
καὶ ἄρματος ἐπιβάντες, διὰ μίσσης πομπεύουσι τὴ πόλιν. καὶ καὶ οἱ
βασιλεῖς χρωῖνται. ἄλλως. εὐεῖς λέγεται τὸ κροκατῶν ἱμάτιον. ὃ οἱ
ἰπποχοὶ φορεῖσι μέχρι νῦν πομπεύοντες. χρωῖνται δὲ αὐτὰ καὶ οἱ τρα-
γικοὶ βασιλεῖς.

71. Ἐκ

Ἡ μὲν γὰρ ἵππον ὠροσε τίθει ὠρὸς τένοντι
 Ἐάνδιππον, ἢ Χάριππον, ἢ Καλλιππ
 Ἐγὼ δ' οὐκ ἔπαπτε τιδὲ μὲν φειδωνίδι
 Τίως μὲν οὐκ ἐκρινόμην, εἶπε τῷ χ
 Κρινῇ ξυνέβηδον, καὶ δέ μεντα Φειδωνίδι
 Τῦτον δ' οὐκ ἐλαμβάνετο ἐκρινόμην
 Ὅταν σὺ, μέγας ὢν ἄρμ' ἐλαύνῃς ὠρ
 Ὡσπερ Μεγακλῆος ξύσιδ' ἔχων. — ἐγὼ δ'

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Πότῳ ἤτις. | Πότῃς Ἀττικῶς ὁ ταχίως ἀνα
 59. Θρυαλλίδων. | Ἀπὸ τῶν θρύων τὸ παλαιὸν τὰ ἐλ
 παχία ἐλθόντα πολὺ ἔλαιον διαπαύσιν.
 60. Μετὰ ταῦτα ὅπως. | Μετὰ τὸ ἐπιτιμῆσαι
 τὸ δῆγμα καὶ ἀνατρέχει τὸ γάμος. ἢ μὲν συναπ
 εἶχον, ἀλλ' ἀναπαύσιν μέχρι τῶν υἱός. εἶτα δια
 ὑπεκρίσιν ἐπάγει ἔπειτα, ὡς ἀχθομένη μετ' αὐτῶν
 61. Τήγαθον. | Καὶ τῷτο κρινόμενος λέγει. ἢ ἡ

Ser. Oleum nobis non inest in lucerna.

Str. Hei mihi! quid tam bibulam accendisti lucernam?
Huc ades ut lugeas. *Ser.* Quid lugeam?

Str. Quòd unum è crassis imposuisti ellychniis.

Postea, simulac nobis natus est hicce filius, 60

Mihi scilicet atque uxori huic bonæ,

De nomine quidem hunc in modum contendebamus.

Ipse enim equum nomini addebat,

Xanthippum vocans, aut Charippum, aut Callipidem.

Ego autem ab avo nomen imposui Phidonidem. 65

Eatenus ergo decertabamus; tandem progressu temporis

Inter nos convenimus, atque imposuimus nomen Phi-
dippidem.

Hunc filium illa amplectens sic blandè alloquebatur:

Cùm tu grandiusculus natu currum agas ad urbem,

Veluti Megacles, trabeâ amictus — Ego autem dixi, 70

Cùm

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λέγου τινὸς εἰς τῇ μάχῃ τῷ βαρβάρων, προσελθόντος αὐτῷ καὶ μηνύ-
σαντος θησαυρόν. καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκληνον ὁ Καλλιπίας. Ξανθίππος
μὲν ἐν ἐγγίῳτο Περικλῆος πατὴρ. ἔδιν δὲ νῦν πρὸς αὐτὸν ἐπικοινωνεῖ
τὸ λεγόμενον. πλὴν εἰ μὴ ἄρα διὰ Κοισύραν, ἢ ἰφάρην δὲλεν
ἔστω μητέρα γενεᾶς τῷ Μεγακλῆος, τὸ ὄνομα τὸ Ξανθίππου εὐλήφει.
καρπίζεται δὲ τὸ Περικλῆος Μεγακλῆος. ὡς ἀδυνάμηνον ἀμφοτέρως
διδόν. ὁμοίᾳ γὰρ καὶ ἀετιᾷ τὰ τῷ κωμωδίας σκώμματα.

67. Κοιῇ ἐνέστημεν. | Ἀπὸ τῷ ὁμοσώσαντη, ὅτι καὶ ἀμφοτέροις
ἡμῖν ἴσως τῷτο. ἢ διότι ἀφ' ἐκείνου τῷ γένει τῷ ὀνόματι ἐπιτίθη-
μις.

68. Ἐκρίζετο. | Ἐκολάκω

παῖδοις συμβαίνει τοῖς

ἔχων. | Ἐν

οἱ εἰσελαύνον

τινάττες, δι

τιν. ἢ γὰρ πορφυρίδα. καὶ
τοῖς κοσμηθῆντις χιτῶνι
οἱ τῷ πόλει. ὃ καὶ οἱ
προκατὸν ἰμάτιον. ὃ οἱ
ταὶ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ τρα-

Θε. Ἐλαμον ἡμῖν ὧν ἔστες ἐν τῷ λύχνῳ.

Στ. Οἴμοι τί γάρ μοι τὸ πότῳ ἤπιες λύχνοι;
Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. Θε. Διατὶ δὴ κλαύσομαι;

Στ. Ὅπ' ἤρ' παχειὼν ἐστέθεις θρυαλλίδαν.

Μετὰ ταῦτ' ὅπως νῶν ἐγλύεθ' υἱός, ἔτοσι, 60

Ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τήγαθῃ,

Περὶ τὸν νόμον. Θε. δὴ ταῦτ' ἐλοιδορέμεθα.

Ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσιτίθ' ὡρὸς τέτομον.

Ξάνδιππον, ἢ Χάριππον, ἢ Καλλιπιδῶν.

Ἐγὼ δ' ἐπεὶ πάππυ τιδέμῳ φειδωνίδην. 65

Τίως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ', εἴτε τῷ χρόνῳ

Κοινῇ ξυνέβημεν, καὶ δέμεθα Φιδιππιδῆν.

Τῦτον δ' υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορέζετο.

Ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς ὡρὸς πόλιν,

Ὡσπερ Μεγακλῆς ξύστ' ἐχων. — ἐγὼ δ' ἔφην, 70

Ὅταν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

57. Πότῳ ἤπις. | Πότης Ἀττικῶς ὁ ταχίως ἀναλίσκων λύχνος.

59. Θρυαλλίδαν. | Ἀπὸ τῆς θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλάτνια. τὰ δὲ παχίᾳ ἐλάτνια πολὺ ἔλαιον δαπανῶσι.

60. Μετὰ ταῦτα ὅπως. | Μετὰ τὸ ἐπιτιμῆσαι τῷ οἰκίτῃ ἐπὶ τὸ δῆγμα πάλιν ἀνατρέχει τὸ γάμος. ἢ μὴ συναπλῆς πάντα τὰ τέκνα, ἀλλ' ἀναπαύσει μὲχρι τῆς υἱός. εἴτα διατήσαντα, καὶ ὑποκρίσιως ἐπ' αὐτῷ ἔτοσι, ὡς ἀχθομένη μὲθ' αὐτοῦ τῇ γυναικί.

61. Τήγαθῃ. | Καὶ τῷτο εἰρωνοδόμος λέγεται. ἢ γὰρ ἀγαθὴ αὐτὴν παρέσθαι εὐσυνείκητος, ὥστε ὑπὸ τῇ φιλοφιλίας καὶ εἰς λοιπὴν ἐκτρέφεσθαι.

64. Ξάνδιππο. | Ὁ Ξάνδιππος Περικλῆς ἦν πατήρ, ὃς ἦν τῷ Ἀλκμαϊονίδῳ γένος· ἐσιμνύετο δὲ τὸ γυναικὶ Δίῳ Μιγακλῇ, τρίτον νικῶσιν Ὀλύμπια, καὶ δὲ ἵπποτροφίαν κατελθόντι ἐν τῇ φυγῇ. ἐδίωξε γὰρ αὐτὸν ὁ Πείσιππος, ὃν καὶ μετεπείψατο παραχωρήσαντα αὐτῷ τὸ τῆς νίκης κέρυσμα. Κακίας δὲ ὁ δαδύχης προσελθὼν ἐν τῇ ἰσθμῇ σολῇ κατὰ Περσῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ ἀριστῆας κατὰ βασιλεῶν, καὶ τρίτον Ὀλύμπια νικῶσας ἄρματι. τὸν δὲ ἱππὸν ἀνόμενος. λέγεται δὲ τῷτο νικῆσαι μάλιστα, αἰχμητῶς.

Ser. Oleum nobis non inest in lucerna.

Str. Hei mihi! quid tam bibulam accendisti lucernam?
Huc ades ut lugeas. *Ser.* Quid lugeam?

Str. Quòd unum è crassis imposuisti ellychniis.

Postea, simulac nobis natus est hicce filius, 60

Mihi scilicet atque uxori huic bonæ,

De nomine quidem hunc in modum contendebamus.

Ip̄sa enim equum nomini addebat,

Xanthippum vocans, aut Charippum, aut Callipidem.

Ego autem ab avo nomen imposui Phidonidem. 65

Eatenus ergo decertabamus; tandem progressu temporis

Inter nos convenimus, atque imposuimus nomen Phidippidem.

Hunc filium illa amplectens sic blandè alloquebatur:

Cùm tu grandiusculus natu currum agas ad urbem,

Veluti Megacles, trabeâ amictus — Ego autem dixi, 70

Cùm

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λέγε τινὲς ἐν τῇ μάχῃ τῷ βαρβάρῳ, προσελθόντες αὐτῷ καὶ μηνύ-
σαντες θησαυρόν. καὶ αὐτὸν ὑπερον ἀπέκλινεν ὁ Καλλιπίας. Εὐνίππος
μὲν οὖν ἐγένετο Περικλῆος πατήρ. ὃς δὲ νῦν πρὸς αὐτὸν ἐπικοινωνεῖ
τὸ λογόμνητον. πλὴν εἰ μὴ ἄρα διὰ Κοισύραν, ἢ ἰφάρῳ δῦλῃν
ὑπὸ μητέρα γενέσθαι τὸν Μεγακλῆος, τὸ ὄνομα τὸ Εὐνίππου εἰλήφει.
καρπύεται δὲ τὸ Περικλῆος Μεγακλῆος. ὡς ἀδυναμῶν ἀμφοτέρω
διὰ τὸν θρῆναι καὶ αὐτὰ τὰ τῷ κομωδίας σκώμματα.

67. Κοινῇ ἐνέβησαν. | Ἀντὶ τῷ ὁμοσησάμενον. ὅτι καὶ ἀμφοτέροις
ἡμῶν ἴδωκε τὴν τοῦ. ἢ διότι ἂν ἐκείρων τῷ γυναι τῷ ὀνόματι ἐπετίθη
μέρος.

68. Ἐκορίζετο. | Ἐκολάκουν οἷα τοῖς παιδίοις συμβαίνει τοῖς
μικροῖς.

70. Εὐεῖδ' ἔχον. | Εὐεῖδα προπαροξυνίσιν. ἤγειν πορφυρίδα. καὶ
τῷ μίχρῳ νῦν οἱ εἰσιλαύνοντες ἀθληταί, τοιάτῳ κοσμηθέντες θήματι
καὶ ἄρματος ἐπιβάντες, διὰ μίσσης πομπεύουσιν ἐπὶ πόλιν. ἢ καὶ οἱ
βασιλεῖς χρῶνται, ἄλλως. εὐεῖς λίγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον. ὃ οἱ
ἵπποι φορεῖν μίχρῳ νῦν πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τρα-
γικοὶ βασιλεῖς.

71. Ἐκ

"Οταν μὲ ἐν ταῖς αἴταις ἐκ τῆ Φελλάνας,
 "Ωσπερ ὁ πατήρ σε διφιδέραν ὀνημυῖθι.
 'Αλλ' ὅν ἐπέειπτο τοῖς ἐμοῖς ἐδὲν λόγους.
 'Αλλ' ἵππερόν μιν κατέχευε τῷ χρημάτων.
 Νῦν οὐκ ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων δδῖ 75
 Μίαν εὔρον ἀρτραπὸν δαυμονίως ὑσφουῶ,
 "Ην, ἢ ἀναπέισω τυτονί, σωθήσομαι
 'Αλλ' ὄξεγείραμ περὶτον αὐτὸν βέλομα.
 Πῶς δῆτ' ἂν ἦδης' αὐτὸν ἐπεγείραμι; πῶς;
 Φρδιδπιδόν, Φρδιδπιδιον. Φει. Τί, ὦ πάτερ; 80
 Στ. Κῦτόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὲ τὴν δεξιάν.
 Φει. Ἰδὲ, τί ὄζειν, Στ. Εἰπέ μοι; φιλεῖς ἐμέ;
 Φει. Νῆ τῷ Γουσιδῶ τυτονί τῷ ἵππιον.

Στ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

71. Ἐκ τῆ Φελλάνας. | Τόπος ἔτι καλῶν ἐν Ἀττικῇ. καὶ μὴ
 ἄλλα καὶ περὶ τῶ Διονυσίου ἐστὶ τις ἐστὶ τῶς Ἀθηνάϊοις Φέλλας κα-
 νυμῶν, ἢ τις τῶ Διονυσίου ἀρχεται. Λακωνίος δὲ ἐν τῇ περὶ τῆ
 Συρίας θειῶ φαλλῶς φησὶν Ἐλλῆνας τῷ Διονύσῳ ἑγείρουσιν, ἐπὶ τῷ
 καὶ τοῖον δὲ τι φέρουσιν. αὐτοὺς μικρὰς ἐν ξύλῳ πεποιημένους με-
 γάλα αἰδοῖα ἔχοντας, καλεῖται δὲ ταῦτα νεύροσπασα. καὶ παρὰ
 τῶν δὲ, ἐν τοῖς προφυλακίαις τῆ Συρίας θειῶ καὶ, φαλλῶς ἐστὶν
 ὅς Διονύσος ἐξήσατο. ἄλλως. τόπος τῆ Ἀττικῆς ἔτι καλῶν ἐν
 ἐκ τῆς δὲ Φελλιάτας λέγουσι Δωριεῖς, τὴν κισσώδης λίθου. αἱ
 δὲ αἶγες, πρὸς τὰ τραχύτερα δύνανται.

72. Διφιδέραν ὀνημυῖθι. | Ἐνδεδυμένος. ποιητικὸν δὲ ὑπερβαλὼν
 ἢ διφθέραι. Ἀττικοὶ δὲ λέγουσιν ἢ οὖν Ἰσάλλω καλῶν. ἔτι δὲ οὐ
 δέριματος.

74. Ἄλλ' ἵππερόν μιν κατέχει. | Ἐπαῖς παρὰ τῷ ἵππῳ. ὁ-
 σημα δὲ ὁ ἵππος, ὃς ὑπερβαλὼν ταῖς ἑψίσι τῷ ἵππῳ. διὰ καὶ
 τὸ κατέχει κατὰ λόγον ἐπεγαγιν. ἔτι δὲ καὶ τοῖς χρήμασιν αὐτῷ
 ἐπιβεβλησθαι φησὶν ἵππερον οἷον ἵππικόν ἔργον, ἵππον ἵππικόν διὰ
 τὸ πολλὰ διδρακτικαίαι.

Τῶν χρημάτων. | Εὐρηται τῷ καὶ ῥημάτων ὑπερβαλὼν ἔτι
 ἄλλα κατέχει τῷ ῥημάτων ἐμὲ ἵππικόν ἔργον. τυτίνον ἐμὲ, ὅς
 ἐδὲν δὲ δαπανᾷ ἀφιδῶς λίγοντες, λῆρον ἡγησάμενος τὴν λόγου,
 αὐτῶν

Cùm tu quidem capellas egeris è Phelleo,

Uti pater tuus, pelliceâ penulâ indutus.

At meis nihil obtemperavit monitis.

Sed equos alendo opes meas effudit.

Nunc ergo per totam noctem sollicitè de via cogitans,

Unam inveni femitam mire excellentem; 76

Quam si huic persuaſero *ut infislat*, salvus ero.

At expergefacerè primùm ipsum cupio.

Quo verò sanè pacto lenissimè ipsum expergefaiam?
quomodo?

Phidippide, Phidippidule. *Phi.* Quid est, ô pater? 80

Str. Exosculare me, atque manum cedo dextram.

Phi. Hem tibi: quid autem vis! *Str.* Dic mihi, num
me amas?

Phi. Ita, per Neptunum hunc equestrem.

Str.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀπερίβη αὐταῖς ὡς ἱερᾶς ἰσο ἵππων, καὶ ἔδ' ἔπει τέτυ ἀν δαί-
ταια.

80. Φιδιππίδιον. | Τὸ ὑποκορίζεσθ, φιλέεσθαι ἴσως. κολακική δὲ
ἢ ἢ ὡς καὶ προσποιῆται φιλεῖν, ἢ αἰτοιμώτερον αὐτὸ πρὸς τὰ
ἀξίωσιν αὐτοῦ πιθίωσθ παρασκώδωσθ.

81. Κῦσάν μοι, καὶ τὴν χεῖρα δός. | Πρὸς τὸ Ὀμηρικόν. Χεῖρας
τὰ μέλην λαβείτω καὶ πισώσαντο. Φίλησον καὶ πρόσπιψαι καὶ τὴν
χεῖρα δός τὴν δεξιάν. ἴσως δ' ἐπὶ πίστ καὶ συνθήκαις βεβαίαις τὰς
δεξίας δίδουσι ἀλλήλοις.

82. Ἴδὲ, τί ἴσιν; | Τὸ αἰτεθῆναι παρὰ τῷ πρὸς αὐτῷ ποιῶν ὁ πα-
ρίστα τὴν δεξιάν ὥριξιν αὐτῷ. καὶ δῆλον ὅτι περιγραφὴ τὸ
ἴδω.

83. Νῆ τ' Ποσειδῶ τυτοί. | Ἄρμα δίδως ὁμνυσιν, ἢ ἀλλ' τι
ὑποχρῆσθ, ἢ πολιμικὸν σκιῶ. κυρίως ὅτι ἢ ὁ νεανίσκος ὁμνυσι τ'
Ποσειδῶνα, θῖον ἵππικόν οὖτα, αἵτε καὶ αὐτὸς πρὸ ἵππων ἐσπευδε-
νός. τυτοί ὅ, τῷ κοινῷ τ' ἀνθρώπων ἴσθ' ἡρώδων αὐτὸν δι' νο-
μίζῃν εἰρηκαίαι. εἰώθασιν ὅτι ὁμνύοντες λέγῃν. Μὰ τυτον τ' θῖον. μὰ
τύτον τ' Ἀσκληπίου, ἅμωι ὅ ἀφίδρυμα ἔχοντα Ποσειδῶν. ὡς
τύτο καὶ ὁ πρὸς αὐτῷ τῷ ὄρκῳ ἀπολάθως ἔχεται.

84. Μὴ

Στ. Μή μοι γε τῦτον μηδαμῶς τ' ἵππειον.
Οὐτ' οὐδ' ὁ θεὸς αἰτίος μοι τῆς κακίας. 85

Ἀλλ' εἴθε' ὅκ τ' καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
Ὡ παῖ, πῖθξ. Φε. Τί οὖν πῖθῃμα δῶτά σοι.

Στ. Ἐκτρέψον ὡς τάχιστα τὴν σαύτῃ τρόπῃς.
Καὶ μάνθαν' ἐλθὼν αἶ' ἢ ἐγὼ παραινέσω.

Φξ. Λέγε δὴ τί κελεύεις. Στ. Καὶ τί, πείσῃ;

Φξ. Πείσομαι, 90

Νη τ' Διόνυσον. Στ. Δεῦρό' νυν γ' ἀπόβλεπε.
Ὅρᾳς τὸ δῦρον τῦτο καὶ τῶ οἰκίδιον;

Φξ. Ὅρᾳ. τί οὖν τῦτ' ὅστιν ἐπὶ ὧ πάτερ.

Στ. Ψυχῶν σοφῶν τῦτ' ὅστις φροντισήμων.

Ἐνταῦθ' ἐνοικᾷς ἄνδρες, οἱ τ' ἐρανὸν 95

Λέγοντες ἀναπείθεσθαι, ὡς ἐστὶ πατριῶδες.

Καὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

84. Μή μοι γι. | Μή μὴ μοι φασὶ τ' ἵππειον. ἢ ἡ ἀνέχου
μοι τὸ τ' ἵππων ἀνέχον ὄνομα, δι' ὃς ἀπολαύειν τὰ χρήματα.

88. Ἐκτρέψον. | Ἀπὸ τῆς μεταβολῆς. ἀπὸ μεταφορῆς τῆς ῥητικῆς
ἐκτρέψον καὶ ἐκτρέψον. ἐκτρέψαι τὸ δὲ ἰμάτιον, τὸ ἀλά-
ξαι τὸ πρὸς τὸ ἴσον μέγεθος, ἴξω. ἀλλάξω ἐν φησὶ τὴν τρόπῃς σε
καὶ μεταβάλλω μεταφορικῶς. τὸ ἡ ὡς τάχιστα, κυρίως ἐπὶ ἀρμα-
τηλάτῃ. ταχυνά ἡ τα ἄρματα.

91. Νη τ' Διόνυσον. | Ἐπὶ ὅκ ἐπιτρέπῃ τ' Πρωτόδωκον ὁμοίως,
μεταβάλλον, τ' Διόνυσον ὁμοίως.

92. Καὶ τῶ οἰκίδιον. | Τὸ οἰκίδιον ὑποκοριστικῶς. σμικρόν τι δὲ καὶ
τοῖς ὀνόμασιν αὐτοῖς τὸ εὐτελές τ' φιλοσοφίας εἰς πάντα δηκός.
τὸ δὲ δῦρον, ὡς ἐπὶ τοπικόν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἐλπίδος. ἡγάγε δὲ ἐλπίδα αὐ-
τὸν ἐπὶ τὴν Σωκράτους οἰκίαν.

94. Ψυχῶν σοφῶν. | Ἦσαν ἀνδρῶν φιλοσόφων τῦτο δὲ ἐπὶ ἀμ-
φοτέρω δύναται νοεῖσθαι. ἔστι ἡ ἀμφίβολον καὶ ἀδηλον. πότερον τὰς
ψυχὰς αὐτὰς λέγει σοφὰς ἢ τὴν ἀσέβειαν σοφὰς. ταῖς δὲ ψυχῇς
ἐκείναι, ἔστι τὸ φροντισήμων. ἐάν μὴ ἡ ψυχῶν σοφῶν τῦτ' ἐπὶ
φροντισήμων, ἐνδέχεται τὸ αὐτὰς εἶναι τὰς ψυχὰς σοφὰς. ἔστι δὲ
ψυχῶν σοφῶν, ἀνδρῶν λέγει. δύναται δὲ καὶ σκόπιον εἶναι τότε
τ' περὶ ψυχῆς Σωκράτους λόγον. καὶ ἀσαφῶς ἐπίτηδες εἰρηκῆναι. ἔστι
καὶ

Str. Ne mihi hunc nomines omninò equestrem.

Hic enim Deus mihi causa malorum.

85

Sed si ex animo me prorsus amas,

O fili, obtempera mihi. *Phi.* Quid ergo tibi obtemperem?

Str. Immuta quàm celerrimè mores tuos,
Atque huc age, & discas quæ tibi ego suasero.

Phi. Dic ergo, quid jubes? *Str.* Atque nunquid morem geres? *Phi.* Morem geram,

90

Ita me Bacchus amet. *Str.* Age jam huc respice.

Viden' ostiolum hoc atque domunculum?

Phi. Video. quid ergo hoc revera sibi vult, ô pater?

Str. Animarum sapientium hoc est conciliabulum.

Inibi habitant viri, qui de cœlo

95

Dicentes, persuadent, quòd fit furnus:

Atque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡ Σακράτης ὀριζόμενος πρὸ ψυχῆς, ἀσαφῶς ἴδδει λόγον, καὶ ὡς τοὺς νομίζουσιν ἀπανατίας αὐτῷ, τὴν ἰδίαν ἀδύνην κατηγορίαν Σακράτους ποιούμενοι. ἃ δὲ περὶ ψυχῆς ἄριστι, ταῦτα· ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος. τὸ γὰρ ἀκίνητον ἀθάνατον. τὸ δὲ ἄλλο κινῶν, ἢ ὑπὸ ἄλλῳ κινούμενον, παῦλαι ἔχει κινήσεις καὶ ζωῆς.

Φροντισίμων. | Οἰονί, βυλδότηριον ἢ εὐνοδός τις καὶ θάκος παύλαι ἔχον σαφάν. θάκος δὲ καλεῖται, ὃ τίποτος, Ἀττικῶς, ἴσθα παλαιὸν συνιέχονταί σκεψόμενοι. φροντισαὶ δὲ ἐπαλύντο οἱ περὶ τὴν Σακράτη, διὰ τὸ φροντίζον ἀλλήλων. καὶ διὰ τῷτο μαθητοὶ περὶ αὐτὸ φροντίδου.

96. Ὡς εἰσι πηγύς. | Πηγὺς, ἢ τὴν ἀνθρώπων κέμωνος. διδὲ ἐπιλείγει, ἡμῶς δὲ ἀνθρώποις διὰ τὸ ὑπὸ ἡλίου θερμαίνεσθαι. κυρίως δὲ πηγύς, ἴσθα οἱ ἀνθρώποις ἔχονται καὶ πηγονται. ταῦτα δὲ πρότερος· Κράτης ἐν Παιδείαις δράματι περὶ Ἰππῶντος ὁ φιλόσοφος κωμωδῶν αὐτοὺς λέγει. ὥφ' ἢ σοχαζόμενοι τινὲς φασιν, ὅτι μαθηταὶ ἔχθρας χάριν Ἀριστοφάνους ἤκου ἐπὶ τῷ τῷ φιλοφῶν ποιῆσαι, ὡς γὰρ μάλιστα ἰδίον τι μάλιστα ἀρεμότητι, ἀλλὰ μὴ δὲ πρὸς τὸ ἐγκλημα ἄλλῃ Σακράτους. δύο γὰρ κατ' αὐτῷ ταῦτα προειδὲς ἐγκλήματα, τὸ περὶ ἑαυτοῦ ὅτι εἰσι πηγύς. καὶ ἴσως ἰκανὸς εἰσι ἥτις λόγον δι-

Q

δάσκει

Κᾶν ὦρ' ἡμᾶς ἔτθ. ἡμεῖς δ' ἀνθρώποις.
Οὔτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἢ τις διδῶ,
Λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια καῖδεν.

Φί. Εἰσὶ δ' ἄλλοι; Στ. Οὐκ οἶδ' ἀκρεβῶς τὸ
νομα.

100

Μεμεμνομένοις καλοῖ τι καὶ γὰρ.

Φί. Αἰβοῖ. πόντοι γ' οἶδα, τὸς ἀλαζόνας,
Τὸς ὠχρίωντας, τὸς ἀνυποδύτας λόγους,
Ὡς ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφάν.

Στ. Ἡ, ἦ, σῶπα. μηδὲν εἶπες νήπιον.

105

Ἀλλ' εἴτι καὶ πατέρων ἀλφίτων,
Τέτων γὰρ μοι, γαστήρ τε τὴν ἰππικὴν.

Φί. Οὐκ ἂν μά τ' Διόνυσον, εἰ δοῖς γὰρ μοι

Τὸς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δάσκει καὶ τ' κριτίονα, τὸ μὲν, κοινὸν τ' φιλοσόφον ἀπάντων ἐπι-
γαγεῖν ἔγκλημα. φαίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Ἰσπανὸς καμφοδῆναι
φάσας, τὸ δὲ τ' ἔγκλημα. καὶ τὸ σύνολον ἐπικρατῶν φιλοσο-
φῶν. καὶ τὸ τῷτο ἐπαγγέλλονται οἱ φιλόσοφοι, διότι πρὸς λόγους
ἰδὼν δὲ τὸ τοῦτο μᾶλλον τ' ἱστορικῶς ὡς ἐπ' ἀμφοτέρων τ' φι-
λόσοφον καθαριῶν. αἱ δ' ὅτι ὁλόκληρον καὶ ἀπὸ τῶν συντάξεων δέμας,
δὲ ἔχθραν νομίζουσιν αὐτὸν πεποιθέναι, ὡς ἐνθάδε οἴονται. πρῶτον
μὲν τὸ Δίφιλον εἰς Βοῖδον τ' φιλόσοφον, ὁλόκληρον συντάξει
ποίημα. διὸ ὅτι καὶ δυνάμει ἐνταῖναι φιλόσοφον, καὶ διὰ τῶν
δὲ ἔχθρας ἦν. ἐπὶ τῶν Εὐπολῶν, καὶ καὶ δὲ ὀλίγον ἐμπίδου Σωκράτης,
μᾶλλον ἢ Ἀριστοφάνους ἐν ὅλῃς ταῖς κίβελαις αὐτῶν καθήκοντι.
ἐνθα δὲ χεῖροι ὑπομνησθῆναι τὸν Εὐπόλιν. διὲν μὲν δὲ Σωκράτης
τὴν ἐπίδου Στρεπτοχόου οὐνοχόου ἐκλεῖψεν. οἷον δὲ ἦν ὅρα τὸ φιλό-
σοφον, τὸ ἐν φανερῇ μάστιγι σκῆπτρον κατακείμενον κλέπτου καὶ
ὑπομνησθῆναι.

98. Οὔτοι διδάσκουσιν, ἀργύριον ἢ τις διδῶ. | Καὶ τῷτο ψῆδος,
ἀλγος καὶ χάριν, ἐνθα καὶ μισθὸν ἐτίλει Σωκράτης. ἐπὶ οὐκ ὡς
ἐφασκε, μηδὲν εἶδέναι, διότι καὶ ἐπὶ Πυθίᾳ σοφὸς ἀρίστη. τῷτο τὸ
αὐτῶν πρῶτον ἐκρινεῖν ὡς σοφόν, τὸ γνωρίζειν ὅτι μηδὲν οἶδεν, πᾶς
ἐν ὅτῃ μισθὸν ἐπράττειτο παρὰ τὸν συντάκτην, ὁ λέγων περὶ αὐτοῦ
ὅτι ἐνθα οἶδεν.

102. Ἀλαζόνας

Atque idem ambiat nos; nos autem carbones.

Hi docent, si quis argentum illis dederit,

Eum perorantem vincere tam æqua quam iniqua.

Phi. Quinam verò sunt? *Str.* Nomen haud certo novi:

100

Anxii contemplatores sunt boni atque periti.

Phi. Papæ! miseri *homunciones* sat scio: nempe jactabundos istos,

Pallidos, discalceatos dicis,

Equorum numero maleferiatus ille Socrates atque Chærephon.

Str. Au, au, tace, nequid stolidum dixeris.

105

Sed siquid tibi curæ sint paternæ facultates,

Horum è grege unus tu fias, re equestre dimissâ.

Phi. Non, ita me Bacchus amet, etiam si mihi dederis
Phasianos

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

102. Ἀλαζῖνας. | Ἰδίως τὰς ψύχας ἐνάλυν. εὐέτας δὲ καὶ τὰς Φιλισόφους, ἐλατῖνας καλεῖ. ἐπὶ λίγῃ ἐπαγγελίᾳ κενταί, πρὶν ἢ εἶναι ἰκανοὺς. ἢ ὅτι σιμῶν ἔχοντες ἦν, ἀλαζῖνας δεκῶσι. ἀκριβοῦς δὲ καὶ ἀνυπόθετος, ἐπὶ μόνῃς ἀρετῇς φροτίζοντες καὶ ἂν τρεφῆς. δάσκουσι τὸ ἀκρίβειον, πόνοι δὲ ἀντὶ τῶ ἐπίπνοι. ἄλλοι.

104. Καὶ Χαιρέφῶν. | Ἐταῖρῳ Χαιρέφῳ, ὃς ἐκάλειτο καὶ νεκρῶς, διὰ τὸ μέλας εἶναι καὶ ἰσχυρῶς.

105. Μὰ τὸν πάτερ ἡπίον. | Μὰ τὸν ἰσχυρὸν μὲν ῥητορικῶς, μὰ δὲ ἀπὸ τῶν πατρ. διὰ τὸ μὰ τὸν ἡπίον παιδίον εἰδέναι τι.

106. Ἀλλ' εἴτι κἀν. | Ἦγυν φροτίζῃ. πατρίαι δὲ ἀλφίται, ἀντὶ τῶ τ' χρημάται, ἢ τ' πατρίαι ὑπὲρ. τὸ δὲ χασμάριον, ἀντὶ τῶ καταπαύσαι. διὰ μεταφορᾶς τ' ἀσχιζομένων καὶ διαχωρῶν εἰδέναι. ἔλκας. καταλύσαι, καταστῆσαι, δάσκειν τότε ὡς ἀλφίται καὶ χίμαι τὸ ὕδωρ τῇ νόσῃ ἱερᾷ. καὶ Πύδαριον, ἔλκας ἢ μοι χάσαι. καὶ Εὐριπίδης, Σχάσω δὲ δῖον ἔμμεν. ἄλλως. εἶσαι, καταπαύσαι. χάσαι ἢ τ' καταλύειν εἶσαι τὸν κῆλον.

108. Οὐκ ἂν μὲν τ' Διόνω. | Εὐλόγως τ' Διόνω ἔμμεν. τέτρη ἢ ἐπιτελατο τὰ Διόνω, ὅς ἐγινώσκοντο οἱ τ' τραγῳδίας καὶ τ' ἀρχαίας νομοθετίας ποιηταί.

Q 2

109. Τῆς

Τὺς φασισιανέας, ὅς τρέφει Λεωγόρας.

Στ. Ἰδ', ἀντιβόλῳ σ', ὃ φιλτατ' ἀνθρώπων
ἐμοί, 110

Ἐλθὼν διδάσκει. Φδ. Καὶ τί σοι μαθήσομαι;

Στ. Εἶναι πρὸς αὐτοῖς φασὶν ἄμφοι τὸ λόγῳ.
Τὸν κρείττον' ὅς τις ἔστι, καὶ τὸ ἡττοῖνα.

Τέτοιον δ' ἔτερον τοῖν λόγῳ, τὸ ἴσονα,

Νικᾶν λέγονταί φασι παδαιώτατά. 115

Ἦν οὖν μάθης μοι τὸ ἀδίκιον τῆτον λόγον,

Ἄνω ὁφείλω δια' σέ, τέτων τῶν χρεῶν,

Οὐκ ἂν ἀποδόντω ἐδ' αἰ ὀβολὸν ἐδόνι.

Φδ. Οὐκ ἂν πιδοίμην. εἰ γὰρ ἂν τλαίην ἰδῶν
Τὺς ἱππέας τὸ χρεῶμα διακεκαυσμένον. 120

Στ. Οὐκ ἄρα μοι τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν
ἐδέναι. Οὐτ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

109. Τὺς φασισιανέας. | Οἱ μὲν ἱππεύς, οἱ δὲ ὄρνια, ἵπποι δ' ἱπ-
πὺς χάραγμα ἔχοντας φασισιανέας ὡς ἀλείφοντο. καὶ εἴτε ἐπὶ τῷ
μὴ κατεψύσμενον, οἰκῶν ἂν εἴη τῇ ἑκατόντα σπυρίδι. οἱ δὲ
περὶ Ἀρχιλόχου, ὁρίσαν γένοντο. οἱ δὲ ὅτι Φῶσις ποταμὸς ἐστὶ
Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Λεωγόρας δὲ τρυφερός τις, ὁ
Ἀνδρακίδης πατήρ. Πλάτων Περιαλγῶν. Ὡς οὖν Μόρχει τις, ὡς γὰρ
εὐδαίμων ἦφες καὶ γλαυκίτης. ἢ ψῆστα καὶ Λεωγόρας, ὁ ζῆτι τῶν
πῶν ἐδὲν ἐνθυμῶμεθα. Εὐπολὺς ἐν Αὐτολάκῳ β. Ὡς καὶ δια' Μή-
ριναι ἱταίρων τὰ χρήματα ἀποβίβληκε φασιν. οἱ δὲ ἔχοντας ἑκα-
τόντα ἱππεύοντες φασισιανέας. Λεωγόρας δὲ, ὅτι οὐκ αὖτις
Ἀθήνῃσι πολιτεύσασκεν τότε. πατήρ δὲ ἔστι ἢ Ἀνδρακίδης ὁ
ῥήτορας. ἀδελφὸν δὲ εἰ καὶ ὄρνια ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. μέμνηται δὲ
αὐτὸς ὡς ἱπποτρόφου Ἀθλων. καὶ τὸ ἐν νεφέλαις δὲ ἐπὶ τῇ ἑ-
κῇ ἐγὼν ἀκύν καὶ ὡς ἐπὶ ἵπποις ὡς οἱ πολλοί. τὺς φασισιανέας
ὅς τρέφει Λεωγόρας. δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφει, καὶ
ὄρνια φασισιανέας. κομμοδίται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρίμαχος,
ὡς Πλάτων ἐν Περιαλγῶν.

110. Ἰδ', ἀντιβόλῳ. | Περὶ οὗτον ὃ πιδοί μοι, τὸ ὃ ἀντιβό-
λῳ, παρακαλῶ Ἀττικῶς.

Phasianos quos alit Leogoras.

Str. Age, obsecro te, ô mi hominum charissime, 110
Huc veni, & doceri te finas. *Phi.* Atqui quid discam?

Str. Esse penes illos aiunt sermonem duplicem;
Unum superior qui fit, inferiorem alterum :
Horum sermonum alterum, nempe inferiorem,
Vincere aiunt perorantem vel iniquissima. 115

Si itaque didiceris injustum hunc sermonem,
Hujus æris alieni, quo nunc propter te obstringor,
Nullo modo persolvam ne obolum quidem cuiquam.

Phi. Morem gerere nequeo, non enim sustinebo
aspicere
Equites, ipse colore pallidus. 120

Str. Non ergo per Cererem de meo amplius comedes,
Nec

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

111. Καὶ τί σοι μαθήσομαι ; | Οὐ γὰρ ἑαυτῷ ἔμιλλα μαθεῖν,
ἦντι δ' οἰκῶν θάλασσα, ἢ ἀφίλειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔ πατρός. διὸ τὸ
σὺ λόγι. ἦντι τί μαθήσομαι ὑπὲρ σὺ ;

112. Ἀμφὺ τῶ λόγου. | Δυϊκῶς ἐκλυσι. Φασὶ ἢ ἀμφοτέρως
τὸς λόγους τὴς ἀπὸ Σακράτων ἐκπαιδίσθαι ἰκανῶς.

114. Τὸν ἕτερον τοῖν λόγων. | Τὸν δίκαιον καὶ. ὡς ἀγνοῶν ἢ τὸ
δίκαιον ἔπει τὸ ἕτερον. ἐβύλιτο γὰρ ἀδικίαν μαθεῖν.

120. Τὴς ἰππίας τὸ χρῶμα. | Οἷον ἐχ' ὑπομείναιμι ὁραθῆναι
ὑπὸ τῇ ἰππίᾳ ὡχρὸς καὶ διεφθαρμένον. εἰόμεν γὰρ οἱ ἰππῆες. οἱ
ἢ φιλόσοφοι κάτω κίρονται. Διεκκεκασμένον ἢ, ἡμικρασμένον,
αἰχρὸς, καὶ διεφθαρμένον γινώσκον. οἱ γὰρ ἰππῆες ἐν γυμνασίοις
καὶ παλαίστραις διατρίβουσι. καὶ γινώσκον φασὶν ὡχρὸς ὡς οἱ ἀπὸ τῆς
Σακράτης καὶ ἀνυπόδητοι καὶ ῥυπάν. οἱ γὰρ ἰππῆες, εὐχροὶ καὶ ὑποδι-
ημένοι καὶ ἐν γυμνασίοις ἐκταξόμενοι. καὶ ἐν τοῖς ἰππῆυσιν φασὶ.
μη φθορίζω δ' ἡμῶν μὴ δ' ἀπελινγισμένοις. ταῦτις λιπῶσι.
τῷτο ἔνι ὁ κενίσκον διδασκάναι φασὶ τὸ ἀπὸ χροῦ τοῖς παρὶ τὴν
ἰππικὴν ἔχουσιν, εἰ καταλιπὼν τὸ κοσμητὸν τὸ σῶμα καὶ μετείναι
τὰ τῇ ἰππίᾳ ἐπιτηδύματα, τὰ τῇ φιλοσώφῳ μετείλβει. ὡς ἰππα-
ζόμενοι δὲ καὶ τῷτο, καὶ τῇ ἰππίᾳ φασὶ τάττειν.

121. Οὐκ ἄρα μὴ τὴν Δήμητρα. | Εἰκότως τὴν Δήμητρα ὀμνυ-
σι, ἐπεὶ παρὶ τρεφῶν ὁ λόγος ἐστίν. τάττω γὰρ ἢ εἰς εὐρετίς.

Οὗτ' αὐτοῖς, εἴθ' ὁ ζύγου, εἴθ' ὁ συμφορέας.

Ἄλλ' ἔβαλε σ' ἐς κλέμενας ὅα τ' οἰκίας.

Φψ. Ἄλλ' ὁ ἀνέμεται μ' ὁ Νηΐου Με-
γακλέας

Ἄνιππον. ἀλλ' ἔσσιμι, σὺ δ' ὁ φροντίζω. 125

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

122. Οὗτ' ὁ ζύγου, εἴθ' ὁ συμφορέας, | ζύγου ἔσσιμι καλῶται,
αἱ ὑποκακίαι τῇ εἰς ἀρματὸν ζυγῷ, τούτου ὁ μῖστος δέχεται,
καὶ ὁ μῖστος ἀριστερά, σαπφύραι δὲ, αἱ στήλαι ἔχοντες περὶ τὸ με-
ρὸν, καὶ δὲ τὸ μὲν καὶ πᾶν γράφεται.

123. Ἄλλ' ἔβαλε σ' ἐς κλέμενας, | Ἄλλ' ἔβαλε σ' ἐς καὶ δέχεται τὸ

Δ Ρ Α Μ Α Τ Ο Σ Π Ρ Ω Τ Ο Υ
Σ Κ Η Ν Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ, Μ Α Θ Η Τ Η Σ Ἰ
Π Α Ι Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ.

Ἄλλ' ἔδ' ἐγὼ μὲντοι πεσὼν γε κέισομαι.

Ἄλλ' ὀξάμηνον τοῖσι Νηοῖς, διδάξομαι,
Αὐτοῖς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.

Πῶς οὐκ ἔγωγε, καὶ πλῆθυσιν, καὶ βραδύς,
Λόγῳ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

126. Ἄλλ' ἔδ' ἐγὼ μὲντοι. | Ἄλλ' ἔδ' ἐγὼ μὲντοι ἀθυμέω
διότι μὴ πίπτεται τὸ νόον. εἴθ' τέλος ἀφίσταται τὸ γινώσκον τὸ πρὸς
κακίαν. οἶον, ὁ παραδόντων ἑμαυτὸν ταῖς λύπαις.

127. Διδάξομαι. | Νῦν μὲν, παθητικὸν ἀποδείκνυται. διδάξομαι,
διὰ τὸ νόον φιλοσοφίᾳ κυριότερον, ἢ διδάσκω. διδάσκω μὲν γὰρ, ὁ φιλό-
σοφος διδάσκαλος ἐστίν. διδάξομαι δὲ ὁ παθητικὸς, καὶ πᾶς ὁ παρα-
δόντων ἑμαυτὸν, δέχεται ὅτι καὶ νῦν εἶναι τὸ αὐτὸ, ὅτι καὶ νῦν
μὲν.

Nec ipse tu, neque jugalis, neque samphoras.

Sed te abigam ad corvos ex ædibus meis.

Pbi. At non neglectum me patietur avunculus Megacles

Sine equo esse. sed eo intrò, & te nihil curabo. 125

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἰ αἰείας τ' ἡμῶν. ταχέστερον δὲ αὐτῷ ἀφ' ἡλίου γινεται καὶ ἀπώστερον, τὴν ἐλπίδα δ' ἐπίσθ' αὐτὸν ἀπολαλακός.

124. 'Αἰ' ἔσθ' ἐξίσταται μοι. | Εἰκὸς γὰρ ἢ καὶ τῦτον συμμυῖο. Ἄρα ἐπὶ ταῖς τρεσὶ ἡμέραις δ' πατρὸς, ἡδυνᾷ τ' ἰακύνθῳ ὄραντα μετ' ἐχέμενοι τὰ προγονικὰ ἐπιτηδεύματα.

A C T U S P R I M I

S C E N A S E C U N D A.

STREPSIADES, DISCIPULUS,
feu PUER SOCRATIS.

AT ego, etsi cecidi, non jacebo tamen :
Sed invocatis diis, discam

Ipse, me conferens ad conciliabulum.

Quónam autem pacto, senex cùm sim, & obliviosus ac tardus,

Rationum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ῥησον, ἐπεὶ ἔτ' υἱὸν, ἑμαυτὸν διδάσκειν, ἔφη, ὅτε βαδίζων εἰς τὸ φρενιστήριον. τὸ δὲ ἑμαυτὸν λείπει δ' ἑμῶν σὺν ἐπιτρέποντι. ἄλλως. αὐτὸν δ' ἐκ διδασκάλου παραδύσσει. ἐπεὶ μῖσος οὐ τὸ διδάσκειν, πρὸς ἑμῶν τὰς οὐργίας χαρῶν.

129. Πῶς ἔτι γίγναι ὄν. | Ταῦτα καὶ ἐμῶν λογίζεται ἐν τῷ ἀπώσσει. τὸ δὲ βαδίζων, σὺν ἐπὶ τ' δ' σώματι κίνησης παρίληψις, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγχίνους εἶναι. ἄνωθεν δὲ τὰ τ' ἀφροσύνης δηλῶν θίγει.

Λήγων ἀκρεβῶν σκινδαλμῆς μεθήπομαι ; 130

Ἰππῆτιον τί ταῦτ' ἔχων τραγῳδῶμαι ;

Ἀλλ' ἐχὲ κόπιω τλῶ δύραν ; πᾶ, παρῖον.

Μα. Βαλλ' ἐς κόρακας, τίς ἐδ' ὁ κόψας τλῶ
δύραν ;

Στ. ΦείδωνΘ. υἱὸς Στρεφιάδης Κικυωλίδην.

Μα. Ἀμαθῆς γε γῆ Δί', ὅς τις ἐταπὶ σφόδρα

Ἀφειμερέμινως τλῶ δύραν λελαϊκίαις, 136

Καὶ φρονίδ' ὀξήμεβλωκας ὀξυρμηδύνῳ.

Στ. Σύγνωνθί μοι τηλεῦ γδ οἰκῶ τῇ ἀγρῶν.
Ἀλλ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

130. Λόγων ἀκρεβῶν σκινδαλμῆς. | Λόγων ἰγνῶν λαπυλογίας. λαπῖα ἢ καὶ ἰγνῶν τὰ τ' λόγων ζητήματα. σκινδαλμῆς ἢ, λαπυλογίας ἀπὸ τ' ἁλίσσας τ' καλᾶμαι. ἐξήγησις ἢ καὶ ἐπεξηγησῖα τ' ἀκρεβῶν οἱ σκινδαλμοί. ἰδίως ἢ σκινδαλμῆς καλῶμεν, τὰ λαπῖα τὰ τ' ὅλον. καὶ τὰ τ' καλᾶμαι ἐξομῶμεν. τῆτο δὲ ἐπὶ τ' ἐνταῖς, ὁρίζεται. ἐπὶ δὲ τ' πλαγίῳ παροξύνεται.

131. Τί ταῦτ' ἔχων τραγῳδεύομαι ; | Διὰ τί ταῦτ' ἔχων κατὰ νῦν, πείζομαι καὶ συνδίδωμαι ; τραγῆ δὲ εἶναι, ὁ διὰ λεπιοτάτης ὅπως χολῇ κατὰν σαλαγμός.

132. Ἀλλ' ἐχὲ κόπιω τὴν δύραν ; | Ἀλλ' ὅτε ἔχομαι τ' ἰγνῶμῶν. τῆτο δὲ παρεγκύκλημα. δῶ ἢ αὐτὸν ἐλθεῖν καὶ κόψαι τὴν δύραν Σωκράτους. παρατηρητέον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τ' ἔχων κρύπται, κόπιω λίσσεται. ἐπὶ δὲ τ' ἔσθαι ψοφῶν. ἰκαίως δὲ διέτριβε Μῆκον ἀρΘ. Ἐπὶ μὲν τ' ἔχω, κόψω τὴν δύραν εἰπὼν. ἐπὶ δὲ τ' ἔσθαι, ἐψόφηκε τὴν δύραν ἐξῶν.

133. Βαλλ' ἐς κόρακας. | Ἀπὸ ἐς κόρακας. εἶσι δὲ παροιμίαι ἐπὶ κατάρας λογομῆναι, ἀντὶ τ' εἰς ἀπώλην καὶ εἰς φθοράν. Βοιωτοῖς ἢ ἀναστατοῖς ὑπὸ Θρακῶν γνομῶν, εἶπεν ὁ θῖος ἐκεῖ κατοικῶν, εἶθε ἀν' ἰδῶσι λούκας κόρακας. οἱ δὲ ἐν Θειπυλῖα παρὰ τ' Παγαματικὸν κόλπον εἶδον περὶπλάμῃους τὰς τ' ἡλὶς ἱερὰς κόρακας, ἃς παῖδες ἀφῆκαν γυψώσαντες ὑπὸ μίθης. καὶ τελευτῶν τ' χρυσῶν φήσαντες, εἰλαῦθα κατέκησαν. οἱ δὲ ἐκ τ' ζῶν λίγιστ' τὴν παρῶμῃν. ἐν ἢ τοῖς ἱρμωτέροις τόποις, ἐπιτηρεῖ τὰ πλάσματα. Ζηρόδοτος δὲ ὁ τὰς Ταρραῖας καὶ Διδύμους παροιμίας ἐπιτιμῶν, Βιωτοῖς φησὶν Ἀρῶν ποτὲ διοικῶσι προείρητο ὑπὸ τ' θῖος ἐκαστοῦ καὶ λούκῳ κοράκῳ φαίνονται, νεανίσκοι δὲ ποτε μεθυδιάντες, καὶ συλλαβόντες

Rationum subtilium argutias discam ?

130

Eundum est. quid hæc cogitando discrucior ?

Quin fores pulstem ! Puer ! puerule !

Dis. Abi tu in malam rem, quis est qui fores pepulit ?

Str. Phidonis filius Strepsiades Cicynnius.

Dis. Ineptus, per Jovem, quicumque tam vehementer,

135

Nullâ curâ adhibitâ, fores calcibus impetiisti,

Et meditationem excogitatam, velut abortivam excussisti.

Str. Ignosce mihi, procul enim habito ruri.

At

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λαβόντες κόρακας, γυνήσαντες ἀφῆκαν πίτιν. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτῶν, ἐταράχθησαν, ὡς τῇ μαντιᾷ λαβέσκει τὸ τίλϑ, καὶ φοβηέντες οἱ πεινήσκοντες, τῇ θόρυβον φυγόντες, ἀκησάν τινα τόπον, ὃν ἐκάλουν κόρακας, καὶ διὰ ταῦτα ἐκαλούντες τὸς Βοιωτῶν οἱ Αἰολῶν, ἔχον τὴν Ἀρτέμιν οἰκίαν ἔσαν. καὶ τὸς ἀμαρτανόοντας μεθισῶσιν οἱ τὸς κόρακας κολυμβῶντες.

134. Κικινώθιν. | Ἀπὸ δήμου τῇ Ἀκαμαντίδῃ φυλῇ Κικινῶν. ἡ δὲ ἀγεται καὶ τὰ Ἀπολλωνία.

135. Ἀμαθῆς γὰρ ἡ Δία. | Ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος.

136. Ἀσπιδιμύρμιον. | Ἀμαθῶν καὶ ἀπίρων καὶ ἀνικιστημόνων. τὸ δὲ λαλῶντικας, σφοδρότητος καὶ βίας σημαντικόν. διότι καὶ τὴν μίμῃν ἐπὶ γαγν, ἢ τὸ κρῦσαι καὶ τὸ προσελθεῖν αἰτιώμενοι. ἔδδ δὲ πρὸς φιλοσόφους τὸ τοῖς διορθοῦν μὴ παρέχειν ὅτι συνίηται ἐξουσίαν. τῇ δὲ τρόπῳ μιμνῶμενοι, ὅτι βιαιοτέρως ἵπαισι τὴν θύραν, ὡς ἀφιστραχθῆναι τὸς ἐμφιλοσοφῶντας.

137. Ἐξήμελωνκας. | Ἐξήμεσαι, ἐξήμεσαι. ἐξαμελῶσαι δὲ ἰδίως, ἐπὶ τῇ γυναικῶν λέγει. ἀπὸ τῇ τιμῶν θᾶττον ἢ κατὰ τῇ ὥδῃ καὶ τῇ κυφορίας νομοι, καὶ φάρμακον ἀμβλίσκειν τὰς γυναῖκας ποιῶν. ἰδίως δὲ νῦν ἐπὶ φιλοσόφῳ τὴν φροντίδα. ἐπὶ καὶ μιμνῶμενοι φροσίνες ἐκάλουν αὐτὸς, ὡς προεῖπεν. ὅτι δὲ Σακράτης λέγουσι. ὅτι τίχων ἔχον τὴν μειλιχίαν, καὶ ἀφ᾽ ταύτης ποιῶ τὸς νῦν ἀποτίλιν, τὰ νοήματα ἐν τῇ αὐτῶν ψυχῇ, τῷτον νῦν καμῶνδῃ Ἀργοφάνης ἀφ᾽ ὅτι ἐξήμελωνκας.

138. Ταῦτ᾽ οἶκῳ τῇ ἀγρῶν. | Ἀπὸ τῇ, ἐν τοῖς ἀγροῖς, πρὸς τὸ χῆμα, ὅτι αὐτῇ χρῶνται πόρῳ τῇ πόλει. ἀδελφοὶ δὲ πότερος λίγῃ,

οὐδ' ἔτι τὸν ἑμὸν λωμύμην.

Τὸν πάλιν τοὺς μελὲς αὐτοῦ

140

καὶ παρ' ἑνὸς ἐγὼ γὰρ ἔπαυ

τοῦτο το φροντιστήριον.

ὁ δὲ παρ' ἑμὸν διὰ σε παῦτα χρὴ λωμύμην.

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα Σωκράτης,

οὐκ ἐλάττω τῆς αὐτῆς πόδας :

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὴν ἑφρῶν

καὶ τὸ Σωκράτης ἀφήλατε

ἔπειτα τὸν ἐμέτρησε ; Μα. Διὰ

τοῦ

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὴν ψύλλαν λαβὼν,

ἔπειτα

ΣΚΟΛΙΑ.

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν κατὰ κτλ., ἢ τοῖς μακρῶν αὐτοῦ
τοῦτο λέγει αὐτὸ τὰς τὸ Εὐριπίδου. Τὸν γὰρ
ὁ δὲ Χαίρεφῶντα.

τοῦτο τὴν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγει. | Ἀλλ' ὁ δὲ Χαίρεφῶντα
καὶ τὸν Χαίρεφῶντα ταῦτα παρ' ἑμὸν λέγει

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν φιλοσοφῶντα τὸ βασκαίνει καὶ φησὶ
ὁ δὲ Χαίρεφῶντα. Εὐδοκίῳ, ἀνθρώπῳ ἀρτί, δὲ αὐτὸν

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα δοκῶσι. Ἀλλ' ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν φιλοσοφῶντα
ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν ταῦτα γιλοῖς χάριν λέγει. καὶ ἄλλοι

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα παρ' ἑμὸν ἀκριβοῦσι.

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν γινώσκοντα Σωκράτης ὁ Χαίρεφῶντα, ὅτι

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν συγγινώσκοντα, δοκῶσι δὲ γινώσκοντα

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν φιλοσοφῶντα καὶ φησὶ Εὐδοκίῳ Σωκράτης

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν ὡς ὁφθαλμῶν ὁφθαλμῶν εἶναι, εἰ μὴ

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν ποδῶν, δηλοῦν δὲ ὅτι ὁ Χαίρεφῶντα Σφίτ

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν δοκῶσι τὸν φιλοσοφῶντα Σωκράτης, χρησμοῦ

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα, σοφώτερος δὲ Εὐριπίδης,

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα Σωκράτης σοφώτατος.

ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν ἐν τῇ κατὰ φιλοσοφῶντα, ψυχοδομῶντα
ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν φυσικῶς χρησμοῦς, ἐξαμύτρως εἶναι. καὶ
ὁ δὲ Χαίρεφῶντα τὸν Πῶ συγχαρῶντα τῷ χρησμῷ δὴν
ὁ δὲ Χαίρεφῶντα

At dic mihi rem istam quam dicis abortivam factam.

Dis. At nefas est ullis præterquam discipulis evulgare.

Str. Dic itaque mihi audacter ; ego enim ipse 141
Venio, discipulus ut *sim*, ad ludum hunc literarium.

Dis. Dicam ergo. at oportet te hæc pro mysteriis habere.

Interrogabat modò Chærephontem Socrates,

Pulex quot saltaret suos pedes ?

145

Cùm enim momorderat Chærephontis supercilium,

In caput forte Socratis infiluit.

Str. Quomodo itaque hoc mensus est ? *Dis.* Dexterrimè.

Cerà liquefactà, post cum pulicem ceperat,

Immerfit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὅτι δι' αὐτῆς αὐτῆς τριμέτρων πλείους χρησμοί, ὃ μὲν ἀλλὰ καὶ πρὸ λόγου λοχῶνται τῇ Πύκνῃ, τὸ μὲν καὶ ἐπ' ἐμοὶ μέχρι καὶ νῦν κρηναῖαι τὴν Πύκνῃ ὅταν παρῶ λόγῳ, ἀλλὰ τὸ ἀρχαῖον παραδύγματα ὅσα χεῖροι ἔδιν' ἐμνημονεύσαι, τῦτο μὲν ὅδ' ἐπὶ τῇ φέρεται ὅτι ὁ χρησμός ἐκτεχνῶν ὑπὸ τῇ Πύκνῃ. ἐμοὶ μάλιστα ταῦτα καὶ λυκαῖς κόραις, οὗ Λέωνος δὲ Γοναπαίου Ἀπὸλωνος ὁ δὲ Πύκνῃ, αὐτῶν αὐτὸν ἀνάθημα τὸ διὰ τῶν ἀρετῶν χρυσῶν ἵστα παρέχοντα κήρυγμα. ἔτι δὲ ὅταν ὁ βύλας δὲ μὴ δίδῃ δὲ ὁ μὴ δίδῃ φέρει. διὰ τὸ χρησμὸν τῶν Ἀντιπαλῶν οὗ τῶν λόγων. καὶ ἵσχυς πλείους ἢ τις ἔχει λόγῳ τοῦτο ἐκτεχνῶντας μέτρα.

145. Πύκνῃ ὅπου αὐτοὶ ἀκούει. | Πύκνῃ μὲν Ἀφρικῶν, ὃ ἡμεῖς ψύκνῃ καλεῖμεν. τὸ δὲ λεγόμενον τοῦτο, τὸ πᾶνμα τὸ ψύκνῃς ἀπομαρτυρεῖται τοῖς αὐτοῖς τὸ ψύκνῃς ποσὶν, ὁποῖους τῶν πηδῶν. δίδῃ δὲ, ὅτι ταῦτά φησι ἀπομαρτυρεῖται βυλόμῃ τὰ τὸ φιλοσόφῳ ζητήματα, ὡς ἰσχυρὰ καὶ λόγῳ μετὰ ἰσχυρὰ. διὸ καὶ τὰ ἴσχυς, γαλοῖς χάριν αὐτῇ λίαν.

146. Τῷ Χαριφῶντος τὴν ὀφρῶν. | Ἰσίου ὅτι αὐτοπροσώπως εἰσῆλθον τὰς καμαρυμένους. καὶ ὅτι γαλοῖς χάριν παρὶ ληφῇ τῶν αὐτῶν γῶν ὅδ' αὐτῶν τῶν ἐμνημονεύσαι μέτρα τὸ σάματῃ, ἢ τὸ ὡς ἰσχυρὰ γαλοῖς. ὁ μὲν ὅδ' ἐμνημονεύσαι εἶχε τὰς ὀφρῶν ὁ Χαριφῶν, ὁ δὲ φησὶν ὅτι ὁ Σωκράτης.

150. Τὸ

Ἐνέβαλεν εἰς τὸ κρηρὸν αὐτῆς τὰ πόδι. 150

Κατὰ ψυγίση ἀείφουσιν περσικαί.

Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

Στ. Ὡ Ζεῦ βασιλεῦ τ' λεπτότητ' ἤφ' φρενῶν.

Μα. Τί δ' ἦτ' αὖν, ἔπερον εἰ πύδοιο Σωκράτης
Φρόντισμα; Στ. Ποῖον; ἀντιβολῶ, κτίτ' πέ μ' α.

Μα. Ἀνῆρετ' αὐτὸν Χαμερῶν δ' Σφήτιος, 156
Ὅποτερ' αὖ γνῶμῳ ἔχει· τὰς ἐμπίδας
Κατὰ τὸ σῶμ' ἄδεν, ἢ κατὰ τερροπύγιον.

Στ. Τί δ' ἦτ' ἔκείν' αἶπε πρὶ τ' ἐμπίδ' α;

Μα. Ἐφασκεν εἶ) τέντερον τ' ἐμπίδ' α. 160
Στενόν, διαλέπ' ε δ' ὄν' α. αὐτῶ, τῶ πινολῶ
Βίξ βαδίζειν οὐδὲ τερροπυγίε.

Ἐπειτα κοῖλον πρὸς γενῶ προσκεῖμ' α,

Τὸν περικλὸν ἤχειν ὑπὸ βίαι τῶ πνέυματ' α.

Στ. Σάλπιγξ δ' περικλὸς ὅσιν ἄρα τῶ ἐμ-
πίδων. Ὡ τρισμα.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

150. Τὸ πόδι. | Δυϊκὸν τὸ πόδι, ἐπὶ τ' ψύλλας κακῶς. λίγται
ἡ ἐξ ἔχ' α πόδας. ψυγίση ὃ ἀντὶ τ' θανάση.

151. Περσικαί. | Εἶδ' α ὑποδήματος αἱ περσικαί, ὡς καὶ Ἡρό-
δοτος. ἐπὶ καὶ δίδου ὀνομά εἰσι Περσικαί, διὸ καὶ ἀείφουσιν αὐ-
τὰς ἐπὶ δίδου. εἰσι μ' ἡ καὶ δίδου. εἰσι δὲ καὶ ὑποδημάτων αὐτῶν
γυναικείων. διὸ ἐπιφέρει, ὑπολύσας, α' α δὲ τὸ δίδου, παίξω
ἀείφουσιν εἰπιν.

152. Ταύτας ὑπολύσας. | Ἀδύνατον. ἔτι ἡ ὑπόδημα δύνα)
φορέσαι ψύλλας, ἔτι ὑπολύσας, ἔτι μετῆσαι τῶ προπλασθέντι
κῆρῳ τοῖς πρὸς τὸ α' α τῆμα τ' ὑποδήματος. ἀλλ' ἀδύνατον ἀδ-
νάτω ἐπὶ αὐτῶν, ἔτι ἡ τὰ ὑποδήματα ὡς καὶ φύται φύσι ἔχει.
ἔτι τ' τ' ψύλλας ποδῶν ταῦτα δύναται ἢ ἐξελθῆ καὶ α' α μετῆσαι
τῶ τοῖς ποσὶν αὐτῶν προπλασθέντι κῆρῳ τὸ α' α τῆμα τ' ὑποδήμα-
τος. Σφήτιος ἀπὸ δήμου τ' Ἀκαματιδὸς φυλῆς.

157. Ὅποτερ' αὖ γνῶμῳ. | Αἱτὶ τ' πῶς διανοῖται καὶ α' α α-
γίγεται αὐτὶ τ' ἐμπίδων. τὸ δὲ ὅποτερ' αὖτὶ τ' ὅποτερ' α. ἐμπί-
δων

Immerfit in ceram pedes ejus :

150

Atque ita ei refrigeratæ annata sunt calceamenta,
Quæ cùm solverat, spatium dimensus est.

Str. Proh Jupiter rex ! *Quæ istæc* subtilitas ingeniorum !

Dis. Quid ergo *diceret*, alterum si audieris Socratis
Commentum ? *Str.* Qualenam obsecro ? dic mihi. 155

Dis. Interrogabat ipsum Chærephon *iste* Sphettius,
Utrum in animo statueret, culices
Ex ore tantum emittere, an è podice.

Str. Quid ergo ille dixit de culice ?

Dis. Aiebat, intestinum culicis esse 160

Angustum, quod cùm prætenue sit, spiritum ejus
Impetu quodam exire rectà per podicem :
Hinc, cavum quiddam *forte* cùm angusto adjaceat,
Culum sonare flatus impetu.

Str. Tuba itaque est podex culicum. 165

O ter

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δας δὲ, ὡς ἡμῖς κόνσπας καλῶμεν. οἱ δὲ, εἶδος κόνσπας παρα-
τοτάμμεν ζώνην (vel ζώνη) ἔχοντος.

158. Κατὰ τὸ γόμ' ἀδφν. | Ἀπὸ τῆς ἀφ' εὐνοίας φθίγγου
καὶ βασιλῆος, διὰ τῆς ὀφθαλμοῦ. τὰ ἡδ' τοιαῦτα τῆς ζώνης, τροφήν μὲν
λαμβάνει γόμῃ. φθίγγεται δὲ αὐτῇ ἐκίτι. καὶ γὰρ ἐστὶν ὅτι τῆ
τιτλίγων τῆς καὶ τῆς ἐγκυλάδων ἰδιῶν αὐτῇ καὶ ἔτι προσηγομένησαν,
ἐστὶν ὅτι αὐτῇ τῆς κίλαδων ἔχουσιν. ἔτι γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα
πάντα ἀφ' εὐνοίας τῆς γόμης τὴν φωνὴν προίεται. εἰ γὰρ τῆς λάβοιο, καὶ
ἔτι φθίγγεται τὸ ἐγκυλάδων, ἔτι ὁ μουσικός καὶ καλὸς τίτλιξ
ἔτι προίεται φωνή. τῆς αὐτῇ γὰρ καὶ ὁ τίτλιξ ἐστὶ φύσις. καὶ τὰ
τοιαῦτα ζῶα καλεῖται μὲν παρὰ τοῖσι βοιωτῶσι. καλεῖται δὲ καὶ
ἐν γόμῃ. ὅτι κατὰ τὴν ῥάχιν ἐκτίτμῃ, ὡς ἐστὶν ἰδιῶν ἐπὶ τῆ
σφικῶν, καὶ καθάρων καὶ ἐγκυλάδων, καὶ τῆς τιτλίγων μάστιγα. διὸ
καὶ φθίγγεται αὐτῇ αὐτά.

165. Σάλπιγξ ὁ πρωκός. | Τοιαύτη γὰρ. κατὰ μὲν ἀντάταν
καὶ πρὸς τὸ ἄκρον κοίλῃ ἡ σάλπιγξ, τὰ κάτω δὲ, στή. διὸ καὶ
ὄξυ ἀδφν.

Στ. Τί δ' ἦτ' ἐκείνον ἢ Θαλίῳ θαυμαζομένῃ;
 Ἄνοιγ', ἀνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντισήμελον, 181
 Καὶ δ' εἶξον ὡς τάχιστα μοι ἢ Σωκράτη.
 Μαθητῶ γδ' ἄλλ' ἀνοιγὰ τὴν δύσαν.

Ὡ Ηράκλεις. ταυτὶ ποδαπὰ τὰ δηρία; 184

Μα. Τί ἐθαύμασαι; τὰ σοι δοκῶσιν ἐοικέναι;

Στ. Τοῖς ἐκ Πύλης ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.

Ἀπαρ τί ποτ' ἐς τὴν γλῶν βλέπεσιν ἔστι;

Μα. Ζητῶσιν ἔστι τὰ χεῖρ' αὐτῶν. Στ. Βολβὸς

ἄρα

Ζητῶσιν;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐπιποιήσῃ, εἰς ἃ πάντων ἡμῶν ὁ νῦν καθάπερ κελύμενος τροφὴν ἐστὶ λάβειτο, ἐπὶνικεν ὅτι ἀπὸ τῆς παλαιστρας ἔλαβεν τὸ ἱμάτιον. διὰ τὴν δὲ αὐτὸν ὡς περὶ τὰς παλαιστρας τῆς παιδων ὡς καὶ διατρέχοντα. οὐκ γὰρ ἐφοῖτα ὡς γυμνὸς τὴν παιδῶν ὁρῶν. ἄλλως ἐπεὶ οἱ τὰ γυμναστικά διακρίματα διδάσκοντες διακρίταις γυμναστικαῖς ταῦτα, φησὶν ὅτι ἐβελίσκειν κάμψαι, καὶ διακρίταις χῆμα διακρίταις πάντας πρὸς αὐτὸν ἐπαγόμενος, ὅφειλε τὸ ἱμάτιον.

180. Τί δ' ἦτ' ἐκείνον ἢ Θαλῶν; | Οὗτος ἐγινώσκετο τῆς ἐπὶ τῇ σφῶν εἰς, Μιλῆσιος. ὅς πρῶτος τὰ περὶ ἕρμηνος ἐξῆρε, παρατηρητὴν δὲ, ὅτι ἀπ' ἐνθίας τῆς ὁ Θαλῶν ὡς Ἑρμῆς, Ἑρμῆν Θαλῶν, καὶ Ἑρμῆας, ὡς Θαλίαν. διχῶς δὲ τὸνομα ἐκφανητήριον. βαρύνουσι μὲν, Θάλῳ ὡς Χέρμης, καὶ ἡ γυνὴ, Θάλῳ ὡς Χέρμης, Θάλῳ, Θάλῳ, ὡς τὸ Θάλῳ χρημάτων ἐλευθερίαν, εἰ δὲ καὶ περὶ σφῶν Θαλῶν, ὡς Ἑρμῆς, καὶ Θαλῶν, ὡς Ἑρμῆς. ἄλλως. ὁ Θαλῶν ἔτος Μιλῆσιος ἔσθ' εἰς τῆς σφῶν, ἔτος ἄλλος μηχανικός ἢ. γρατῆρας γὰρ Κροίσου πρὸς Κύρον, καὶ μὴ δυναμῆος τῆς γρατῆρας αὐτῆς λαβῆναι τῆς ἄλλου ποταμοῦ μόνον ὄντα, τοῖον δὲ τι μηχανῶνται αὐτῶν τῆς γρατῆρας ἰσὺν τῆς ποταμῶν ἐτέρωσι ρεῖν. καὶ πάντα, ἀλλὰ τὸ ρεῖν αὐτῶν χιρῶν, τὸ μὲν δὲ εἰς τὴν ἀρχαίαν πορείαν ἐχέει. θάτερον δὲ ὑπὸ ἀγκάλῃς εἶχε τὴν γρατῆραν, καὶ ἔτας ἐκμαθήσαν. ἐποίησε δὲ τὴν εἰς δύο τομῇν, ὡς καὶ ἐπανόπτες περιμαθήσονται.

183. Μαθητῶ. | Ἀπὸ τῆς μαθητῶν ἐπιθυμῶν.

184. Ὡ Ηράκλεις. | Πιστοῖσι γὰρ τὸ προσηχθῆναι ὁ φιλόσοφος, καὶ ἀνέβη τὰς θύρας. ὁ δὲ εἰσελθὼν καὶ διασάμνους αὐτὸς ὄχλῳ πατημένους, ὡς ἀνθρώπων μορφῆς μὴ ἔχοντας, τιμωμένους, μὴ δὲ

Str. Quid ergo *amplius* Thaletem illum miramur?

xeri, aperi confestim ludum,

181

que ostende mihi Socratem quàm celerrimè.

iscere enim gestio. quin aperis ostium?

oh Hercules! cujuscumque sunt hæ bestiæ?

Dis. Quid miratus es? cuinam similes tibi videntur?

Str. Lacedæmoniis illis è Pylo captis.

186

ttamen quid ita terram hicce intuentur?

Dis. Quæritant hi quæ sunt in terra. *Str.* Bulbos ergo
Quærun?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡς διὰ τὴν ἀχρότητα ἔχοντας. ὁρᾷ δὲ ὡς φιλοσόφος κομῶντας
αφέντος ὧ ἐγκυκλήματος.

186. Τοῖς ἐκ Πύλου λεφθεῖσι. | Πύλος, χωρίον τῆς Λακωνικῆς, ἐν
τῇ Κλείῳ στρατηγίας, ἔλαβον αἰχμαλώτους προαιύσαντος τῆς πόλει-
ον Δεμοδότους καὶ Νικίῃ· οὗτος ἐν τῇ τῇ καὶ διὰ τῆς αἰχμαλωτισ-
ῆς φέβον καὶ διὰ τὸ πολλὰς μὲν ἡμέραις πεπολιορκῆσαι ἐν ἱρήμῳ
εἶναι, καὶ ἀφ' ἧς ἐδὲν τῇ ἐπιτηδείῳ ἢ λαβῆναι, πολλὰ δὲ καὶ μὲν τὴν
λασὴν συγκυκλῶσαι χρόνῳ διδιδυμῶς ἐν ἐύλῳ, ἀχρὺς τε καὶ ἰχθυῖς,
ἢ δασύδης γενεῖναι. ἰσίοι δὲ ὅτι τρεῖς ἐπονομίας εἶχε τότε. Πύ-
λος, Κορυφᾶσιον, Σφακτηρία. ἄλλως. Πύλος, νῆσος πλησίον Πελο-
πονήσου, ταύτῃ ἐν τῇ Πελοπονησιακῇ πολέμῳ Λαχρὺς προκα-
λλῶν ὁ τῇ Ἀθλῶαίῳ στρατηγός, φερέριον ἀποδομένην, ὅθεν ἐξορμώ-
θησαν, τὴν παραλίαν ἐδύμῃ τῇ Λακωνικῇ. Λακεδαιμόνιοι γὰρ κατα-
ῆσαν τὸ φερέριον θέλοντες ἐπιπλοῦσαι τῇ νήσῳ. καὶ παρασησά-
θησαν, ἄνδρας ἐπικρατοῦς ἐν τῷ φερέριον κατέλιπον. Ἀθλῶαῖοι ἐν
ἐκείνῃ πολλὰν τιμὴν στρατιὰν κατὰ τῇ ἀνδρῶν τέτων μὲν Κλεί-
ος στρατηγῷ. ἰδὼν ἐν ὁ Κλείων, μὲν τῇ στρατιᾷ, καὶ πλείους χρό-
νῳ τῇ τῇ πολιορκήσας, ὕστερον παρήσαστο καὶ αἰχμαλώτους λαβὼν,
Ἀθήνας ἤγαγεν. ὁ, διὰ τε τῇ πολὺν λιμὸν ὃν ὑπέστησαν διὰ τῇ
πολιορκίας, καὶ διὰ τὸ κατακλιθεῖναι Ἀθήνησιν εἰς εἰρετήν, πάν-
τοι ἄχρῳ ἦσαν.

187. Ἀτὰρ τί ποτε; | Διὰ τί ἄρα; εἰσελθὼν δὲ ἐπὶ σιωπῇ
κατέλαβε τὴν ὥρην Σωκράτῃ καθημένῃ. ὅτε φροντίζοντας περὶ
τῇ ἐμπόδου καὶ συγκυκλῶσας εἰς γῆν.

188. Βολβός. | τὰ λεγόμενα ῥῆδια. ἃ τῇ τὴν γῆν σκάπτοντες
ἀρίσκειν οἱ ἄνθρωποι.

Quid ergo *amplius* Thaletem illum miramur?
 aperi confestim ludum,
 ostende mihi Socratem quàm celerrimè.
 e enim gestio. quin aperis ostium?
 Hercules! cujusmodi sunt hæ bestię?
 ; Quid miratus es? cuinam similes tibi videntur?
 . Lacedæmoniiis illis è Pylo captis. 186
 men quid ita terram hicce intuentur?
 ; Quæritant hi quæ sunt in terra. *Str.* Bulbos ergo
 Quærunt?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

διὰ τὴν ἀχρότητα ἔχοντας. ὁρᾷ δὲ ὡς φιλοσόφους κομῶντας
 τοὺς δ' ἐγκυκλίματος.
 ἢ· Τοῖς ἐν Πύλῳ ληφθεῖσι. | Πύλος, χωρίον τ' Λακωνικῆς, ἔν-
 τινι στρατηγίας, ἔλαβον αἰχμαλώτους προαύσαντος τ' πόλι-
 τάρχης καὶ Νικίου, εἰκὸς ἐν τούτοις καὶ διὰ τ' αἰχμαλωτισ-
 τῶν καὶ διὰ τὸ πολλὰς μὲν ἡμέραις πεπολιορκῆσθαι ἐν ἐρήμῳ
 ἀφ' ἧς ὕδωρ τ' ἐπιτηδεύειν ἦν λαβεῖν, πολλὰ δὲ καὶ μὲν τὴν
 συγκλειῶν χρόνῳ διδιδόμενος ἐν ξύλῳ, ὥχρους τε καὶ ἰσχυροῦς,
 ὡς γενοῖναι. ἴσθαι δὲ ὅτι τρεῖς ἐπανυμίας ἔχει τότε. Πυ-
 λῶσιον, Σφακτηρία. ἄλλως. Πύλος, ἡσος πλησίον Πελο-
 τατίῳ ἐν τῷ Πελοπονησιακῷ πολέμῳ Λάχης προκα-
 τ' Ἀθωαῖον στρατηγὸς, φερέριον ἀποδομήσεν, ὅθεν ἐξορμώ-
 ντες παραλίαν ἐδύν τ' Λακωνικῆς. Λακεδαιμόνιοι γὰρ κατα-
 τ' φερέριον θύλοντες ἐπέπλυσαν τῇ ἡσῳ. καὶ παρασησά-
 ντας ἐπικροσίνες ἐντὸς δ' φερέριον κατέλιπον. Ἀθωαῖοι ἐν
 πολλὴν τινὰ στρατίαν κατὰ τ' ἀνδρῶν τέτων μὲν Κλεί-
 οντα. ἔλθον ἔν τ' Κλείον, μὲν τ' στρατίας, καὶ πλείστον χρό-
 νος πολιορκήσας, ὕστερον παρῆσεν καὶ αἰχμαλώτους λαβὼν,
 ἐξ ἡγάγεον. οἱ, διὰ τε τ' πολὺν λιμοῖν ὃν ὑπέστησαν διὰ τ'
 ἡσας, καὶ διὰ τὸ κατακλεσθῆναι Ἀθήνησιν εἰς εἰρετήν, πάν-
 τας.
 ἢ· Ἀτὰρ τί ποτε; | Διὰ τί ἄρα; εἰσελθὼν δὲ ἐπὶ συνοίᾳ
 λαβὼν τὰς ἀρεῖς Σωκράτῳ καθημένους. ἅτε φροντίζοντας περὶ
 πόλεως, καὶ συγκυκλυότας εἰς γῆν.
 ἢ· Βολβός. | τὰ λεγόμενα βόλια. ἃ τινὰ τὴν γῆν σκάπτοντες
 εὑρίσκουσιν οἱ ἄνθρωποι.

Τὲς φασιανές, ὅς τρέφει Λεωγόρας.

Στ. "Ιδ', ἀντιβόλῳ σ', ὃ φίλτατ' ἀνθρώπων
ἐμοί,

110

Ἐλθὼν διδάσκει. Φδ. Καί τί σοι μαθήσομαι;

Στ. Εἶναι πρὶς αὐτοῖς φασὶν ἄμφοι τὸ λόγον.
Τὸν κρείττον' ὅς τις ὅστις, καὶ τ' ἡττονα.

Τέτοιον τ' ἕτερον τοῖν λόγων, τ' ἡσωνα,

Νικᾶν λέγοντά φασι παδικώτατα.

115

Ἦν οὐδ' μάθης μοι τ' ἀδικον τέτον λόγον,

Ἄ νυν ὀφείλω δια' σέ, τέτων τῶν χρεῶν,

Οὐκ ἂν ἀποδοίμω ἐδ' αἰ ὀβολὸν ἐδενί.

Φδ. Οὐκ ἂν πιδοίμω. εἰ γὰρ ἂν τλάίμω ἰδῶν
Τὲς ἰππείας τὸ χρεῶμα διακκαυσμυρῶ.

120

Στ. Οὐκ ἄρα μὲ τίω Δήμντεα τῶν γ' ἐμῶν
ἐδεῖ.

Οὐτ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

109. Τὲς φασιανές. | Οἱ μὲν ἰππες, οἱ δὲ ὄρνια, ἵπποι δ' ἰπ-
πες χάραγμα ἔχοντας φασιανῶς ὡς ἀκριβοῦντο. καὶ οὕτως ἐστὶ τῆτο
μὴ κατεψύσμενον, οἰκῶν ἂν εἴη τῇ ὧ πωίσκε στυγῆ. οἱ δὲ
περὶ Ἀρχιλόχου, ὁρίσθαι γινώσκω. οἱ δὲ ὅτι Φᾶσις ποταμὸς ἐστὶ
Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Λεωγόρας δὲ τρυφερός τις, ὁ
Ἀνδικίδου πατήρ. Πλάτων Περιαλγῶν. Ὡς οὖν Μόρχει τε, νῦν γὰρ
εὐδαίμων ἴφης καὶ γλαυκίτης. ἡ ψῆφια καὶ Λεωγόρας, ὁ ζῆτις τρι-
πύον ἐδὲν ἐνθυμώμενοι. Εὐπολὶς ἐν Αὐτολύκῳ β. Ὡς καὶ διὰ Μο-
ρίναι ἰταίραι τὰ χρήματα ἀποβίβληκε φησιν. οἱ δὲ ἔχοντας ὧ μα-
ρῶ ἰγκυκαρμυρῶν φασιανόν. Λεωγόρας δὲ, ὅσημα κύριον ὡς τ'
ἀθήσει πολιτόσαμνον τότε. πατήρ δὲ ἔστω ἢ Ἀνδικίδου ὧ
ρήτορ. ἄδελφοι δὲ εἰ καὶ ὄρνια ἔτρεφον ὁ Λεωγόρας. μέμνηται δὲ
αὐτῶς ὡς ἰπποτρόφου Ἀθλῶναι. καὶ τὸ ἐν νεφέλαις δὲ ἐπὶ τ' ὀ-
νίθαι ἔγνωσι ἄκων καὶ ὥς ἐπὶ ἵππων ὡς οἱ πολλοί. τὲς φασιανῶς
ὅς τρέφει Λεωγόρας. δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφει, καὶ
ὄρνια φασιανῶς. κομμοδίται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρίμαρχος,
ὡς Πλάτων ἐν Περιαλγῶν.

110. "Ιδ', ἀντιβόλῳ. | Περὶ οὗ νῦν ὧ πιδοῖται μοι, τὸ ὧ ἀντιβό-
λῳ, παρακαλῶ Ἀττικῶς.

Phaſianos quos alit Leogoras.

Str. Age, obſecro te, ὁ mi hominum chariſſime, 110
Huc veni, & doceri te finas. *Phi.* Atqui quid diſcam?

Str. Eſſe penes illos aiunt ſermonem duplicem;
Unum ſuperior qui fit, inferiorem alterum:
Horum ſermonum alterum, nempe inferiorem,
Vincere aiunt perorantem vel iniquiſſima. 115
Si itaque didiceris injuſtum hunc ſermonem,
Hujus æris alieni, quo nunc propter te obſtringor,
Nullo modo perſolvam ne obolum quidem cuiquam.

Phi. Morem gerere nequeo, non enim ſuſtinebo
aſpicere
Equites, ipſe colore pallidus. 120

Str. Non ergo per Cererem de meo amplius comedes,
Nec

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

111. Καὶ τί σοι μαθήσομαι; | Οὐ γὰρ ἑαυτῷ ἔμιλε μαθεῖν,
ἦντι δ' οἰκῶν θύλακα, ἢ ἀφίλῃαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔ' πατρός. διὸ τὸ
ἐν λόγῳ. ἦντι τί μαθήσομαι ὑπὲρ σῶ;

112. Ἀρῶν τὸν λόγον. | Δυσκῶς ἐκλίνει. φησὶ γὰρ ἀμφοτέρους
τὸς λόγους τὸν πρὸς Σωκράτην ἐκπαιδευθέντα ἰκανῶς.

114. Τὸν ἴσον τοῖν λόγον. | Τὸν δίκαιον νικῶν. ὡς ἀγνοῶν γὰρ τὸ
δίκαιον εἴπῃ τὸ ἴσον. ἐβύλετο γὰρ ἀδικίαν μαθεῖν.

120. Τὸς ἰππίας τὸ χρῶμα. | Οἷον ἔχ' ὑπομεινόμεναι ὁραθῆναι
ὑπὸ τῷ ἰππίῳ ἀχρὸς καὶ διαφθαρμένον. ἐπόμενον γὰρ οἱ ἰππίῳ, οἱ
γὰρ φιλόσοφοι κάτω κίρνται. ἀφαικτικῶς γὰρ, ἡμικαρμένον,
αἰχρὸς, καὶ διαφθαρμένον γινώσκον. οἱ γὰρ ἰππίῳ ἐν γυμνασίῳ
καὶ παλαίστραις διέτριβον, καὶ γινώσκον φησὶ ἀχρὸς ὡς οἱ πρὸς τὸ
Σωκράτη καὶ ἀντιδιδόντες καὶ ρυτῶν. οἱ γὰρ ἰππίῳ, εὐχρὸς καὶ ὑποδι-
διδόντες καὶ ἐν γυμνασίῳ ἐκταξιδόντες. καὶ ἐν τοῖς ἰππίῳ φησὶ.
μη φθορίτω δ' ἡμῖν μὴ δ' ἀπελγισμένους. τὴν γὰρ λιπῶσι.
τὸτο γὰρ ὁ κενός. διδοικέτω φησὶ τὸ ἀπὸ χυδαῖς τοῖς περὶ τὴν
ἰππικὴν ἔχουσιν, καὶ κατακλινόν τὸ κοσμιῶν τὸ σῶμα καὶ μετρίως
τὰ τῷ ἰππίῳ ἐπιτηδύματα, τὰ τῷ φιλοσόφῳ μετρίως. ὡς ἰππα-
ζόμενος δὲ καὶ τῷτον, μὴ τῷ ἰππίῳ φησὶ τάττω.

121. Οὐκ ἄρα μὲν τὴν Δήμητρα. | Εἰκότως τὴν Δήμητρα ὀνομα-
σθαι, ἰππὶ περὶ τροφῶν ὁ λόγος εἶναι. τέτων γὰρ ἡ θεὸς εὐρεῖται.

Οὐτ' αὐτὸς, εἴθ' ὁ ζυγίῳ, εἴθ' ὁ σαρμάρης.

Ἄλλ' ἔβαλ' σ' ἐς κήρυκα οὐκ ἔοικώς.

Φῆ. Ἄλλ' ἐ πρὸς πέποι μ' ὁ Διὶ Μι-
γακλῆς

Ἄνιππον. ἀλλ' ἔσσιμι, σὺ δ' ἐ φρονίῳ. 125

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

122. Οἴθ' ὁ ζυγίῳ, εἴθ' ὁ σαρμάρης, | ζυγίῳ ἔσσιμι καλῶς,
αἱ ὑποκαταλήψεις τῷ δ' ἀρματῷ ζυγίῳ, τότε τοῦ ὁ μίονος ἄρ-
κῆς ὁ μίονος ἀριστερῆς, σαρμάρης δὲ, αἱ σαρμάρης ἔχοντες περὶ τὸ
μῦ. καὶ δὲ δ' ὁ μῦ καὶ π. γράφεται.

123. Ἄλλ' ἔβαλ' σ' ἐς κήρυκα, | Ἄλλ' ἔβαλ' σ' ἐς καὶ δὲ σ' ἐ

Δ Ρ Α Μ Α Τ Ο Σ Π Ρ Ω Τ Ο Υ
Σ Κ Η Ν Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ, Μ Α Θ Η Τ Η Σ Ἰ
Π Α Ι Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ.

Ἄ μ' εἴδ' ἐγὼ μύτοι πεσόν γε κείσομαι

Ἄλλ' οὐξάμην. τοῖσι Διοίσι, διδάξομαι,
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φρονιμότερον.

Πῶς οὐκ ἔγωγε ὦν, κατεπλήσμων, ἐ βραδύς,
Λόγῳ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

126. Ἄλλ' εἴδ' ἐγὼ μύτοι. | Ἄλλ' εἴδ' ἐγὼ μύτοι αὐτόν
δοῖς μὴ πίπτα τ' οἶον. εἴθι τέλει ἀφῆμαι τ' γράμης τ' πε-
ρίφηται. αἶα, ἐ παραδύσω ἑαυτὸν ταῖς λύπαις.

127. Διδάξομαι. | Νῦν μ, παθητικὸν λυποῦμαι, διδάξομαι,
δὲ τ' οἶον φιλοσοφῶ κερδέτω, ἐ δίδωμι. διδάξω μ τῷ, ὁ φιλό-
σοφος διδάσκαλος ἰσῶ. διδάξομαι δὲ ὁ ποτις, καὶ πᾶς ὁ παρ-
αδύς ἔγωγε μακάρι. δίδεται ὡ καὶ ἡ αἶα το αὐτὸ, εἴθι μ-
μῦ.

Nec ipse tu, neque jugalis, neque famphoras.
sed te abigam ad corvos ex ædibus meis.

Pbi. At non neglectum me patietur avunculus Megacles
sine equo esse. sed eo intrò, & te nihil curabo. 125

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡ οἰκίᾳ τῶ ἱμῶς. ταχέστερον δὲ αὐτῷ ἀφελόγεται καὶ ἀπώλετο, ὥστε ἐλπίδα ἔχει ποιεῖν αὐτὸν ἀσπαστικόν.

124. Ἄλλ' ἔπεισται μὲν. | Εἰκὸς γὰρ ἢ καὶ τῆτοι σιμωϊᾶς ἄνθρωποι ἐπὶ ταῖς τριῶν οἰκίαις ἔσονται, ἢ διὰ τὴν ἰαχίστην ὁρῶντα μεταγρόβιστον τὰ προγονικὰ ἐπιτηδεύματα.

A C T U S P R I M I
S C E N A S E C U N D A.

STREPSIADES, DISCIPULUS,
seu PUER SOCRATIS.

AT ego, etsi cecidi, non jacebo tamen :
Sed invocatis diis, discam

Ipse, me conferens ad conciliabulum.

Quónam autem pacto, senex cùm sim, & obliviosus ac
tardus,

Rationum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἄνθρωποι, ἐπὶ καὶ τῷ υἱῷ, ἑαυτὸν διδάσκειν, ἴσθι, ὅτε βαδίζων εἰς τὸ φρενιστήριον. τὸ δὲ ἑαυτὸν λίσσῃ ἔσται μέγιστον σὺν ἐπιτρέποντι. ἄλλως. ἀντὶ τῆς διδασκαλίας παραδόσθαι. ἐπὶ μίσει ὅτι τὸ διδάσκειν, πρὸς ἄμφω τὰς κοίτης χάριτι.

129. Πῶς ἔτι γίγνεται. | Ταῦτα καὶ αὐτὸν λογίζεται ἐν τῷ ἐπείνῳ. τὸ δὲ βραδὺς, σὺν ἐπὶ τῷ ἑσώμεντι καίτοις παρίληψιν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγχιῦς εἶναι. ἄνωθεν δὲ τὰ τῆς ἀφροσύνης δηλῶν τίλλει.

Λήγον ἀκριβῶν σκινδαλμῆς μεθόπισμα; 130

Ἰτητίον τί ταῦτ' ἔχων τραγυδίομα;

Ἀλλ' ἐχέ κόπῳ τλῶ δύραν; παῖ, παρλίον.

Μα. Βαλλ' ἐς κόρακας, τίς ἐδ' ὁ κόψας τλῶ
δύραν;

Στ. ΦείδωνΘ. υἱὸς Στρεφιάδης Κυκυλῶθεν.

Μα. Ἀμαδῆς γε νῆ Δί', ὅς τις ἐταπὶ σφόδρα
Ἀσχειμερέμνωσ τλῶ δύραν λελαίχιλας, 136
Καὶ φρονίῳδ' ὕξήμβλωκας ὕξδურμηδύλιν.

Στ. Σύγνωθι μοι τηλῷ γδ οἰκῷ τῇ ἀγρῶν.
Ἀλλ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

130. Λόγον ἀκριβῶν σκινδαλμῆς. | Λόγον ἔχων λεπιολογίας. λεπίς γδ κὶ ἔχον τὰ τ' λόγον ζητήματα. σκινδαλμῆς ὅ, λεπιολογίας ὡς τ' χρίσως τ' καλέμωι. ἐξηγησις ὅ κὶ ἐπεξεργασία τ' ἀκριβῶν οἱ σκινδαλμοί. ἰδίως γδ σκινδαλμῆς καλῶμεν, τὰ λεπίστα τὰ τ' ἑόλων. κὶ τὰ τ' καλέμωι ἑυσμάλια. τῦτο δὲ ἐπὶ τ' ἐυθείας, ὁξύνεται. ἐπὶ δὲ τ' πλαγίαν παροξύνεται.

131. Τί ταῦτ' ἔχων τραγυδίομα; | Διὰ τί ταῦτ' ἔχων κατὰ νῦν, πιάζομαι κὶ συνθλίβομαι; τραγῆ δὲ εἶναι, ὁ διὰ λεπιοτάτης ὁπῆς χολῇ κατὶν σαλαγμός.

132. Ἀλλ' ἐχέ κόπῳ τῶν δύραν; | Ἀλλ' ὅτε ἔχομαι τ' ἔγνω-
μῶν, τῦτο δὲ παρυγκύκλημα. δὲ γδ αὐτὸν ἰλθῖν κὶ κόψαι τὴν δύραν Σωκράτους. παρατηρητίον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲρ τ' ἔχον κρύπται, κόπῃν λίγυσιν. ἐπὶ δὲ τ' ἔσθαι ψοφῶν. ἰκανῶς δὲ διέτλε Μῆραν θρΘ. Ἐπὶ μὲ τ' ἔχον, κόψω τὴν δύραν εἰπόν. ἐπὶ δὲ τ' ἔσθω, ἐψέ-
φκει τὴν δύραν ἐξῶν.

133. Βαλλ' ἐς κόρακας. | Ἀπιθι ἐς κόρακας. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ κατάρας λιγομῶν, ἀντὶ τ' εἰς ἀπώλειαν κὶ εἰς φθοράν. Βοιωτῶν γδ ἀναγάρτοις ὑπὸ Θρακῶν γνωμῶν, εἶπεν ὁ Διὸς ὁ καὶ κατοικῶν, ἔθα ἂν ἰδῶσι λάκκους κόρακας. οἱ δὲ ἐν Θητιάδιᾳ παρὰ τ' Παγισατικῶν κόλπον εἶδον ἐξῆλιαρμῶν τῶν τ' ἡλῖν ἰσὺς κόρακας, ἃς παῖδες Ἀθηναίων γυνάσσαντες ὑπὸ μύθῳ, κὶ τελευτῶν τ' χρυσῶν φέσαντες, εὐλαῖα κατέκρησαν. οἱ δὲ ἐκ τ' ζῶν λίγυαλ τὴν παραμῆλαι. ἐν γδ τοῖς ἐρημοτάτοις τόποις, ἐπιτηρεῖ τὰ πλάσματα. Ζη-
δοτΘ. δὲ ὁ τὰς Ταρραίν κὶ Διδῶν παροιμίας ἐπιτηρῶν, Βοιωτῶν φησὶν Ἀρῶν ποτὶ διοικῶν προέητο ὑπὸ τ' Διὸς ὁ κατὰ τῶν
λάκκων κόρακων φανύται. ναῖσκει δὲ ποτὶ μεθυδῶντες, κὶ συλ-
λαβόντες

tionum subtilium argutias discam ?

130

ndum est. quid hæc cogitando discrucior ?

uin fores pultem ! Puer ! puerule !

Dis. Abi *tu* in malam rem, quis est qui fores pepulit?

Str. Phidonis filius Strepsiades Cicynnius.

Dis. Ineptus, per Jovem, quicunque tam vehementer,

135

ullâ curâ adhibitâ, fores calcibus impetiisti,

et meditationem excogitatam, velut abortivam excussisti.

Str. Ignosce mihi, procul enim habito ruri.

At

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔόντας κόρακας, γυψώσαντες ἀφῆκαι πίτιοι. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιω-
ν, ἐταράχθησαν, ὡς τῇ μαντιίᾳ λαβύσης τὸ τέλος, καὶ φοβή-
ντες οἱ παῖδες, τὴν θύρῳ φερόντας, ἀκησάντων τόποι, ὡς
κάλωσαν κόρακας, μὴ δὲ ταῦτα ἐμβαλόντας τῶν Βοιωτῶν οἱ Λιο-
ν, ἔχον τὴν Ἀρῶν οἰκίαν ἔσαν. καὶ τὴν ἀμαρτάνοντα μισθῶσαν
τὴν κόρακας κολυμβῶν.

134. Κικυώνη. | Ἀπὸ θύρας τῇ Ἀκαμαντίῳ φυλῆς Κικύονα.
θα ἀγεται καὶ τὰ Ἀπολλωνία.

135. Ἀμαθῆς γὰρ ἡ Δία. | Ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος.

136. Ἀπειρομήνους. | Ἀμαθῶς καὶ ἀπειρὸς καὶ ἀνεπιστημόνος.
ὁ δὲ λαλῶν, σφοδρότης καὶ βίας σημαντικόν. διότι καὶ τὴν
ἐμψυχήν ἐπάγει, ὡς τὸ κρῖναι καὶ τὸ προσελθεῖν αἰτιώμενον. ὡς δὲ
πρὸς φιλοσόφους τὸ τοῖς διαρρήσι μὴ παρέχειν ἔσυναι καὶ ἐκυσίαν.
δὲ τρεῖς μισθῶσαν, ὅτι βαιοτέρως ἔπαισι τὴν θύραν, ὡς
ἐταράχθησαν τὴν ἐμφιλοσοφῶντας.

137. Ἐξήμελωσας. | Ἐξέσωσας, ἐξέβαλες. ἐξαμβλῶσαι δὲ ἰδίως,
τὴν τῇ γυναικῶν λίγῃ δὲ τῇ τικίαν δὲ τῇ κατὰ τὴν τῇ ὡδι-
ν καὶ τῇ κυφορίας νομοι, καὶ φάρμακον ἀμβλίσκειν τὰς γυναικῶν
οὐκ. ἰδίως δὲ νῦν ἐπὶ φιλοσόφους τὴν φροντίδα. ἐπὶ καὶ μετρητο-
ροτικῶν ἐκάλει αὐτοὺς, ὡς προῖπιν. ἔθ' δὲ Σωκράτους λίγων
τὴν ἐκάλει ἔχον τὴν μαθητικὴν, καὶ ἀπὸ ταύτης ποιεῖ τὴν
ἐκάλει τὰ νοήματα ἐν τῇ αὐτῶν ψυχῇ, ταῦτα νῦν καμωδῇ
ἀριστοφάνους ἀπὸ τῇ ἐξήμελωσας.

138. Τὴν γὰρ οἰκῶν τῇ ἀγρῶν. | Ἀπὸ τῇ, ἐν τοῖς ἀγροῦς, πρὸς
τὸ χῆμα, ὅτι αὐτῇ χρῶνται πόρῳ τῇ πόλιν. ἀλλὰ δὲ πόρῳ
λίγῃ.

Ἄλλ' εἰπέ μοι τὸ πρῶτον τὸ ἐξημελωμένον.

Μα. Ἄλλ' ἔδόμεν πάλιν τοῖς μαθηταῖς
λέγειν. 140

Στ. Λέγε νῦν ἐμοὶ διαφύων. ἐγὼ γὰρ εἶπον
Ἦκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.

Μα. Λέξω νομίσαι δέ σε ταῦτα χρὴ μυστέρα.

Ἀλλ' ἄρτι Χαίρεφῶντα Σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τὸς αὐτῆς πόδας; 145

Δακῦσα γὰρ τῷ Χαίρεφῶντι τὴν ὀφρύν,

Ἐπὶ τῷ κεφαλῷ τῷ Σωκράτους ἀφῆλατο.

Στ. Πῶς δύναιτο τὸτ' ἐμέτρησε; Μα. Δεξιό-

τητα.

Κρεῖν διατήζας, εἶτα τῷ ψύλλαν λαβὼν,

Ἐνέβαλεν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λίγη πόρρω ἢ ἀγροῖαι αὐτὸς κατοικῶν, ἢ τοῖς μακρὰν καὶ πολὺ
ἢ πόλιν ἀπέχουσι. λέγεται γὰρ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδου Τηλέφῳ
γὰρ οἶκον, βιοτὴν ἐξωδυσάμενον.

140. Ἄλλ' ἔδόμεν πάλιν τοῖς μαθηταῖς λίγη. | Ἄλλ' ἔδωκα-
τόν, δηλονότι ἐπὶ ἀδυσμαῖ καὶ ἀδυσμαῖ ταῦτα παρὶστέγη λέγα-
ται ἢ θυρωρὸν. ἀποδοῖται γὰρ ἢ φιλοσόφον τὸ βασκαίνει καὶ φησὶ.

144. Ἀλλ' ἄρτι. | Ἐπύθετο, ἀνρώτησεν ἄρτι δὲ ἀπὸ τοῦ
ἐκπογοῦν, ἵνα αὐτοχελιάζῃ δοκῶσι. ἀδυσμαῖ δὲ τὸς φιλοσόφους
ὡς εὐτελεῖ ζητῶντας, διὸ καὶ ταῦτα γιλοῖς χάριν λέγει. καὶ ἀφ'
γελῶν τὴν Σωκράτους παρίστην ἀκρίβειαν.

Χαίρεφῶντα. | Τῶν πάντων γινώσκων Σωκράτους ὁ Χαίρεφῶν, ἐπὶ
δὲ αὐτῷ ἀδυσμαῖ καὶ ἀδυσμαῖται, δοκῶ δὲ γινώσκων ἀδυσμαῖ
καὶ σφοδρὰ ἐχθρεύσας τῷ ἀδυσμαῖ. καὶ φησὶ Ἐποφῶν Σωκρά-
τῳ ξυνάγοντα αὐτὴς, λέγει ὡς ἐπὶ ὀφθαλμῶν ὀφιλῶ, ἢ μὴ
συμφρονεῖν. ἐπὶ χεῖρας. ἐπὶ πόδας, δηλοῦ δὲ ἢ ὁ Χαίρεφῶν Σφρι-
τι. τῶν καὶ ἡ Πυθὼ δοκῶ ἢ ἀφ' ἢ Σωκράτους χρησμοῦ
εἰπῶν,

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δὲ Εὐριπίδης,

Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Τῶν γὰρ χρησμῶν ὁμολογεῖν ἐν τῇ κατὰ φιλοσόφον, ψευδολογίᾳ
φησὶ τὴν Πυθίαν. τὸς γὰρ φυσικῶς χρησμῶν, ἐξαίρετος αὐτῇ καὶ
εἰς δὲ παρὰ κοινῶν τοῖς. Πῶς συνεχωρηῖται τῷ χρησμῷ δύναι;
ἵτι

dic mihi rem istam quam dicis abortivam factam.

Dis. At nefas est ullis præterquam discipulis evulgare.

Str. Dic itaque mihi audacter; ego enim ipse 141
enio, discipulus ut sim, ad ludum hunc literarium.

Dis. Dicam ergo. at oportet te hæc pro mysteriis ha-
bere.

terrogabat modò Chærephontem Socrates,

lex quot saltaret suos pedes?

145

im enim momorderat Chærephontis supercilium,
caput forte Socratis infiluit.

Str. Quomodo itaque hoc mensus est? *Dis.* Dex-
terrimè.

rà liquefactà, post cum pulicem ceperat,

Immerfit

ΣΧΟΛΙΑ.

δι καὶ ἄλλαι ἀφ' ἑξαμέτρων πλείους χρῆσμοι, ἢ μὴν ἀλλὰ καὶ
τῷ λόγῳ λοχῶντες τῇ Πυθίᾳ, τὸ μὲν καὶ ἐπ' ἑμοὶ μέχρι καὶ νῦν
πρῶται τῇ Πυθίᾳ ἔτα παρῶσα λόγῳ, ἀλλὰ τῇ ἀρχαίᾳ πα-
λαιοῦσιν ἔτα χεῖροι ἐδὲν μηχανοποιῦσαι. τῷτο μὲν καὶ ἐπὶ
φασται ἔτα ὁ χρῆσμός ἐξωχῶν ἐπὶ τῇ Πυθίᾳ. ἑμοὶ μὴ
ταῦτα καὶ λυκαῖς κῶραις. οὐ γάρ τινος δὲ Γοσπηαῖος Ἀπίλ-
ῳ ὁ Λυκαῖς Πίλῳ, αἰτῶντ' αὐτὸν ἀνάστημα τῷ Διὶ τῷ ἄρ-
την χρυσῇ ἱστα παρέχοντα κίμβλια. ἔτι δ' ἔτασ' ὁ βύλο-
ι δὲ μὴ δίδου δ' ὁ μὴ δίδου φέρει. δι' τῇ χρῆσμον τῷτο Ἀι-
λαίδης οὐ τοῖς νότοις. καὶ ἑτέρως πλείους ἂν τις ἔχει λόγῳ τοιῶ-
ἐξωχῶντας μέτρον.

145. Τύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο. | Τύλλαν μὲν Ἀφικῶς, ἐν ἑμοῖς
καὶ καλῶν. τὸ δὲ λιγώμεν τοιῶτο, τὸ πῆδημα τῇ ψύλλης
μετρησάι τοῖς αὐτῇ τῇ ψύλλης ποσὶν, ὁπόσους τέττις πηδῶσι.
οὐ δὲ, ὅτι ταῦτά φασὶ ἀφισύσαι βυλόμεν τὰ τῇ φιλοσό-
ζητάμενα, ὡς ἰσχυρὰ καὶ λόγῳ μαθῶν ἐχόμενα. διὰ καὶ τὰ
γυλοῖν χάριν αὐτῇ λίανται.

146. Τῷ Χαιρέφοντι τὴν ὀφρύν. | Ἰσίου ὅτι αὐτοπροσώπως εἰσ-
τὸς καυμωδῶν. καὶ ὅτι γυλοῖν χάριν παρίλαφαι τῷτο
ἔτα γῶν ἐδὲ ἄλλαι τοῖς ἐμπροσθεν μύρας τῇ σάρματι, ἢ τῇ
ἐκαστέρῳ γυλοῖν. ὁ μὲν καὶ μηχανῶν ἐξῆς τὰς ὀφρῦς ὁ Χαιρέ-
φον, ὁ δὲ φασαίρες ἦν ὁ Σωκράτης.

150. Τὸ

Ἐτίδασεν εἰς τὸ κηρὸν αὐτῆς τὰ πόδι. 150

Καὶ τα ψυγίση φθείφυσαν περσικαί.

Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

Στ. Ὡ Ζεῦ βασιλεῦ τ' λεπτότῃτ. ἡρ' φρενῶν.

Μα. Τί δῆτ' ἂν, ἔπερον εἰ πύδοιο Σακράτης
Φροντισμα; Στ. Ποῖον; ἀντιβόλῳ, χρίτῃπέ μου.

Μα. Ἀθήρετ' αὐτὸν Χυρερῶν ὁ Σφήτῃος, 156
Ὅποτερα τὴν γνώμῃν ἔχει· τὰς ἐμπίδας
Κατὰ τὸ σὺμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τὸ ῥότυγον.

Στ. Τί δῆτ' ὀκείν. εἶπε φει τ' ἐμπίδ.;

Μα. Ἐφασκεν εἶ) τῷ περον τ' ἐμπίδ. 160
Στερόν, διαλέπῃς δ' ὄν. αὐτῷ, τὴν πνύλῃ
Βία βαλίζεν ἐν τὸ ῥότυγον.

Ἐπειτα κοῖλον πρὸς γενῶν πρὸς κείμῃον,

Τὸν πρὸς κείμῃον ἡχῇν ὑπὸ βίαι τῷ πνύματ.

Στ. Σάλπῃξ ὁ πρὸς κείμῃος ὅσον ἄρα τῷ ἐμ-
πίδων. Ὡ τρῃσμα.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

150. Τὰ πόδι. | Δυῖον τὸ πόδι, ἐπὶ τ' ψύλλης κακῶς. λέγεται
ἡ ἐξ ἑξὺ πόδας. ψυγίση ἢ ἀντὶ τ' θανάτου.

151. Περσικαί. | Εἶδ. ὑποδήματος αἱ περσικαί, ὥς καὶ Ἡρό-
δοτος. ἐπὶ καὶ διδρῶ ὀνομά ἐστι Περσικαί, διὸ καὶ φθείφυσαν ἔπει
ὥς ἐπὶ διδρῶν. ἔστι μ' ἡ καὶ διδρῶν. ἔστι δὲ καὶ ὑποδημάτων ἡδὲ
γυναικείων. διὸ ἐπιφέρει, ὑπολύσας. Ἀφ' οὗ τὸ διδρῶν, παίζει
φθείφυσαν εἶπεν.

152. Ταύτας ὑπολύσας. | Ἀδύνατον. ὅτι ἡ ὑπόδημα δύνα)
φορέσαι ψύλλα, ὅτι ὑπολύσας, ὅτι μετῆσαι τῷ προσπλαῶντι
κῆρῳ τοῖς ποσὶ τὸ ἀφῆγμα τ' ὑποδήματος. ἀλλ' ἀδύνατον ἀδ-
νέτα ἐκῆγαγεν, ὅτι ἡ τὰ ὑποδήματα οὐ κατὰ φύσιν ὄντι.
ὅτι τ' τ' ψύλλης ποδῶν ταῦτα δυνατὸν ἢ ἐξελῆν καὶ ἀφῆματῃ
τῷ τοῖς ποσὶ αὐτῆς προσπλαῶντι κατὰ τὸ ἀφῆγμα τ' ὑπόδημα-
τος. Σφήτῃος λέγει δὴμου τ' Ἀκαματῖδος φυλῆς.

157. Ὅποτερα τὴν γνώμῃν. | Ἀντὶ τ' πῶς διανοῖται καὶ ἀφῆ-
γίζεται φει τ' ἐμπίδων. τὸ δὲ ὅποτερα ἀντὶ τ' ὅποτερας. ἐμπί-
δας

immerfit in ceram pedes ejus :

150

tque ita ei refrigeratæ annata sunt calceamenta,
 yæ cùm solverat, spatium dimensus est.

Str. Proh Jupiter rex ! *Quæ* *is* *læ* subtilitas ingeniorum !

Dis. Quid ergo *diceret*, alterum si audieris Socratis
 commentum ? *Str.* Qualenam obsecro ? dic mihi. 155

Dis. Interrogabat ipsum Chærephon *is* *læ* Sphettius,
 utrum in animo statueret, culices
 ex ore tantum emittere, an è podice.

Str. Quid ergo ille dixit de culice ?

Dis. Aiebat, intestinum culicis esse 160
 angustum, quod cùm prætenue sit, spiritum ejus
 impetu quodam exire rectà per podicem :
 Hinc, cavum quiddam *forte* cùm angusto adjaceat,
 Culum sonare flatus impetu.

Str. Tuba itaque est podex culicum. 165

O ter

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λας δὲ, ἧς ἡμῖς κόνιας καλῶμεν. οἱ δὲ, εἶδος κόνιας παρὰ
 ῥοτάμην ζώνην (vel ζώνην) ἔχοντος.

158. Κατὰ τὸ γένος ἄδην. | Ἀπὸ δὲ ἁλὸς γένους φθίγγων
 ἢ βοῶν, ἢ διὰ δὲ ὀρεοφυγίῳ. τὰ ἥ τοιαῦτα τὸ ζῶον, τροφήν μὲν
 λαμβάνει γένος. φθίγγεται δὲ αὐτῷ ἐκίτι. καὶ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ
 ῥοτάμην τῷτο καὶ τῷ ἐγκυλάδων ἰδιῶν ἢ καὶ ἕτω προσγεγενησάν,
 καὶ ῥο. αὐταῖς τὸ κίλαδον ἔχουσιν. ἕτω ἥ καὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα
 πάντα ἁλὸς δὲ γένους τὴν φωνὴν προίεται. εἰ γὰρ τῷτο λάβοιο, καὶ
 ἴτε φθίγγεται τὸ ἐγκυλάδων, ἕτε οὐ μυσικός καὶ καλὸς τίτλις
 τε προίει φωνήν. τὸ αὐτῆς γὰρ καὶ οὐ τίτλις ἐστὶ φύσις. καὶ τὰ
 τοιαῦτα ζῶα καλεῖται μὲν παρὰ τοῖς βομῶνικα. καλεῖται δὲ καὶ
 ὑπόμια, ἔτι κατὰ τὴν ῥάχιν ἀκτίτμη), ὡς ἔστιν ἰδιῶν ἐπὶ τῷ
 ῥοτάμην, καὶ κινῶσαν καὶ ἐγκυλάδων, καὶ τῷ τίτλιγον μάλισα. διὸ
 ἢ φθίγγεται ἀξίῳ αὐτά.

165. Σάλπιγξ ὁ πρωκός. | Τοιαύτη γὰρ. κατὰ μὲν αἰσάτων
 ἢ πρὸς τὸ ἄκρον κοίλη ἢ σάλπιγξ, τὰ κατὰ δὲ, γαστήρ. διὸ καὶ
 ἔστι ἄδην.

166. Τῷ

O ter beatus ob istud intestini commentum!

Profecto quàm facillimè absolvetur

Quicumque dignoverit intestinum culicis.

Dis. Pridem vero grandi cogitato spoliatus est

A stellione. *Str.* Quo pacto? dic mihi.

170

Dis. Dum ille lunæ cursus exquireret

Atque ambitus, & ideo fursum hiantē ore intueretur,

De tecto, noctu, stellio illum percacavit.

Str. Delector isto stellione, qui percacavit Socratem.

Dis. Heri autem, nobis cœna deerat vesperi.

175

Str. Esto. quid ille igitur ad victum excogitavit?

Dis. In mensam cum sparferat exilem cinerem,

Et incurvârat veru, postea, accepto circino,

E palæstra pallium surripuit.

Str.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δι τέφραν, τὴν ἐν τῷ κεκαυμένῳ ξύλῳ κόνιν. ἡ μοταίως δὲ τὸ λατὴν προσέθηκε πρὸς τὸ ταύτῃ διῆξαι παραπλήσιον τοῖς ἀλφίτοις.

178. Κάμψας. | Καμπύλον ποιήσας, ὡς περ ὀγκίσαν εἶδη. ὀρθοὶ γὰρ οἱ ὀδελίσκων. καὶ Ὁμηρος· Ἀυτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄπλησι, καὶ ἀμφ' ὀδελίσκῳ ἐπύρην. ἀλλ' ἐπὶ δὲ ἵδισμα ἢν εἶδη, πρὸς τὸ ὀδελίσκῳ διῆξαι, πρὸς δὲ τὸ λατὴν, καὶ ἀρπάσαι τι καὶ καταχεῖν τὸ καρυφθῆναι τῷ τῷ ἔν χρίσει. ἔτι δὲ μάλιστα εἰπὼν ὅτι ὑφίλιτο ὄρθον ὅντα φησὶ τὸ ὀδελίσκῳ ἐκαμψεν, ὥστε δὲ αὐτῷ διωθῆναι κλίπειν τὸ ἰμάτιον. τοιαῦτα γὰρ οἱ κλίπειν μηχανῶνται, ὥστε ῥαδίως πᾶρῶν ἀρπάσας δὲ βέλονται.

Εἶτα διαβήτην λαβὼν. | Ἐργαλεῖον ὁ διαβήτης, πολλαῖς ἔγχρησιν τέχναις, τῷ Α τοιχείῳ ταρτοικός. τάτῃ τὸ ἐν ἐντιθέτης μέρος καὶ τὸ ἔτερον ἀφαιρούμενος καὶ χαράσσοντις τὸ ὑποκεκλῆναι, τὸ ἔσον ταῦσι ἀφαιρεῖται τῷ κύκλῳ ἐν τῷ κέντρῳ.

179. Ἐκ τῷ παλαίστραις. | Ὁμοιοὶ τῷ ὑπὸ Εὐπόλιδος ῥηθέντι περὶ Σωκράτους· Στησιχόρῳ πρὸς τὴν λύραν οἰνοχόῳ ἐκλυσεν. ἐμφασις δὲ διὰ τῷ ὅτι παῖδαν ἦρα ὁ Σωκράτης. ἐν ταῖς παλαίστραις γὰρ τὰ πολλαῖς ἐξετάζοντο, ὥστε αὐτὸς ὁρῶν.

ὑφίλιτο. | Τῷτο παρ' ὑπένοιαν ἐπύραγν. εἶδη γὰρ αὐτοὶ εἰ τῷ, μετέβαλον αὐτὸν εἰς τὰ ἀλφίτα. ἄλλως. δὲον γὰρ αὐτὸν εἰπὼν κατέγραψεν ἢ τίνας προσέχοντις εἶναι ἐπὶ τῷ σάμῳ καὶ χήματά τινε ἐπεκαίειν.

Στ. Τί δ' ἦτ' ἐκείνον τ' Θαλίῳ θαυμαζομένῃ;
 "Ανοιγ', ἀνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον, 181

Καὶ δ' εἶξον ὡς τάχιστα μοι τ' Σωκράτη.

Μαθητῶ γδ' ἄλλ' ἀνοιγέτω δύεαν.

Ω Ἡράκλειε. ταυτὶ ποδαπὰ πᾶ' θηρία; 184

Μα. Τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκῶσιν ἐοικέναι;

Στ. Τοῖς ἐκ Πύλκῃ ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.

Ἀπαρτί ποτ' ἐς τλήν γινώσκουσιν ἔσται;

Μα. Ζητῶσιν ἔτσι τὰ κατὰ γῆς. Στ. Βολβὸς

ἄρα

Ζητῶν;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐπιποιήκη, εἰς ἃ πάντων ἡμῶν ὁ νῦν καθάπερ κεχλῶδες τροφῆς ἐπι-
 λάβειτο, ἐκφώνηκεν ὅτι ἀπὸ τ' παλαιστρας ἔλαβε τὸ ἰμάτιον. δι-
 ὅτι δὲ αὐτὸν ὡς περὶ τὰς παλαιστρας τ' παιδῶν ὥσπερ διατρέ-
 χοντα. ἐκὼ γὰρ ἰφοῖτα ὡς γυμνὸς τὴν παιδῶν ὁρῶν. ἄλλως
 ἐπεὶ οἱ τὰ γυμναστικά θεωρήματα διδάσκοντες διαβύται γυμ-
 νασταῖς ταῦτα, φησὶν ὅτι οὐδὲν ἴσκειν κάμψας, καὶ διαβύται γυμνα-
 σίας πάντας πρὸς αὐτὸν ἐπαγόμενος, οὐδὲν τὸ ἰμάτιον.

180. Τί δ' ἦτ' ἐκείνον τ' Θαλῶν; | Οὗτος ἐγένετο τ' ἐπὶ τῇ σαρφῶ
 εἰς, Μιλήσιος. ὃς πρῶτος τὰ περὶ ὕψος ἐξῆρε, παρατηρήσας δὲ
 ὅτι ἀπ' ἐνθίας τ' ὁ Θαλῶν ὡς Ἑρμῆς, Ἑρμῆν Θαλῶν. καὶ Ἑρμῆς,
 ὡς Θαλῆας. διχῶς δὲ τῆνομα ἐκφωρησίων. βαρύνουσι μὲν, Θαλῶν
 ὡς Χρέμης, καὶ ἡ γενική, Θαλῆτος ὡς Χρέμηςτος, Θαλῆτι, Θαλῆτα,
 ὡς τὸ Θαλῆτα χρηματίζον ἐλευθερον, εἰ δὲ καὶ ἀριστοκράτους Θαλῶν
 ὡς Ἑρμῆς. καὶ Θαλῶν, ὡς Ἑρμῆς. ἄλλως. ὁ Θαλῶν ὅτις Μιλήσιος
 ἦν, εἰς τ' ἐπὶ τῇ σαρφῶν, ὅτις ἄλλος μηχανικός ἦν. κρατύνουσι
 γὰρ Κροίσου πρὸς Κύρον, καὶ μὴ δυναμῶδες τ' κρατύνει αὐτῷ δι-
 ὅτι τ' Ἄλκιον ποταμὸν μέγιστον ὄντα, τοῖον δὲ τι μηχανοῦται
 αὐτῷ τ' κρατύνει ἵνα τέμνῃ τ' ποταμὸν ἐτέρωσι ρυῖ. καὶ πάντα, ἀλ-
 λὰ τὸ ρυῖθρον αὐτῷ χροῖον, τὸ μὲν ἦν εἰς τὴν ἀρχαίαν πορείαν ἐχέ-
 ρει. θάτερον δὲ ἵπ' ἀγκάλης εἶχε τὴν κρατύνει, καὶ ὅτις ἐκμαρ-
 θησαι. ἐκμαρθεῖ δὲ τὴν εἰς δύο τομὴν, ἵνα καὶ ἐκμαρθεῖς περικα-
 τῶνται.

183. Μαθητῶ. | Ἀπὸ τ' μαθητῶν ἐπιθυμῶ.

184. Ω Ἡράκλειε. | Πιστοῖκε γὰρ τὸ προσχεῖν ὁ φιλόσοφος,
 καὶ ἀνέπει τὰς θύρας. ὁ δὲ εἰσελθὼν καὶ διατμήσας αὐτὸς ὅχλον
 ἀποβήσας, ὡς ἀνθρώπων μορφῆς μὴ ἔχοντας, τιθαύμασας, μὴ δὲ
 ὅτις

Str. Quid ergo *amplius* Thaletem illum miramur?
peri, aperi confestim ludum, 181
tque ostende mihi Socratem quàm celerrimè.
discere enim gestio. quin aperis ostium?
roh Hercules! cujusmodi sunt hæ bestię?

Dis. Quid miratus es? cuinam similes tibi videntur?

Str. Lacedæmoniiis illis è Pylo captis. 186
Attamen quid ita terram hicce intuentur?

Dis. Quæritant hi quæ sunt in terra. *Str.* Bulbos ergo
Quærun? 187

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ψις διὰ τὴν ἀχρότητα ἔχοντας. ὁρᾷ δὲ ὡς φιλοσόφους κομῶντας
φαιέντες ὃ ἐγκλήματος.

186. Τοῖς ἐν Πύλῳ λαβθεῖσι. | Πύλος, χωρίον τῆς Λακωνικῆς, ἐν-
τε Κλείῳ στρατηγῶσι, ἔλαβεν αἰχμαλώτους προαίνουσαντος τῆς πόλε-
ως Δεισοδίνους καὶ Νικίου. εἰκὸς ἔν τεύτε καὶ διὰ τῆς αἰχμαλωτισ-
τοῦ φόβου καὶ διὰ τὸ πολλὰ καὶ μὲν ἡμέραις πεπολιορκῆσθαι ἐν ἱρήμῳ
ἦσαν, καὶ ἀπ' ἧς ἐδὲν τῇ ἐπιτηδίῳ ἢ λαβεῖν, πολλὰ δὲ καὶ μὲν τὴν
ἐλασσε συγκαλῶσθαι χρόνον διδιδῶντες ἐν ἐξέλει, ἀχρεὺς τε καὶ ἰσχυροί,
καὶ δυσώδεις γυνοῦνται. ἴδιον δὲ ὅτι τρεῖς ἐπανομίας εἶχε τότε. Πύ-
λος, Κορυθαίσιον, Σφακτηρία. ἄλλως. Πύλος, ἡσας πλησίον Πελο-
ποννήσου, ταύτῃ ἐν τῇ Πελοπονησιακῇ πολέμῳ Λαχίας προκα-
ταχθὲν ὁ τῇ Ἀθηνῶν στρατηγὸς, Φέρειον ἀποδομῆσαι, ὅθεν ἐξορμώ-
μενος, τὴν παραλίαν ἐδίηκε τῇ Λακωνικῇ. Λακεδαιμόνιοι γὰρ κατα-
λῦσαι τὸ Φέρειον θέλοντες ἐπέπλυσαν τῇ νήσῳ. καὶ παρασησά-
μενοι, ἄνδρας ἐπικροσέας ἐντὸς ὃς Φερεῖς κατέλιπον. Ἀθηνῶσι ἐν
ἐκταύτῃ πολλὴν τιμὴν στρατιὰν κατὰ τῆς ἀνδρῶν τέτων μὲν Κλεί-
ως στρατηγῷ. ἔλθον ἐν ὁ Κλείῳ, μὲν τῇ στρατιᾷ, καὶ πλεῖστον χρό-
νον τέτυκε πολιορκήσας, ὕστερον παρεστήσατο καὶ αἰχμαλώτους λαβὼν,
Ἀθήναζε ἔγαγεν. αἱ, διὰ τὴν τὸν πολὺν λιμὸν ὃν ὑπέστησαν διὰ τῆς
πολιορκίας, καὶ διὰ τὸ κατακληθῆναι Ἀθήνησιν εἰς εἰρκτὴν, πάντων
ἀχρεοὶ ἦσαν.

187. Ἀτὰρ τί ποτε; | Διὰ τί ἄρα; εἰσελθὼν δὲ ἐπὶ συνοίᾳ
κατέλαβε τὴν αὐτὴν Σωκράτῃ καθημένους. αἱ φροντίζοντας περὶ
τῆς ἐμπέδου. καὶ συγκαλυφόμενος εἰς γῆν.

188. Βολβός. | τὰ λεγόμενα ῥῥα. αἱ τὰς τὴν γῆν σκάπτοντες
ὀφίσκωνται αἱ ἀνθρωποι.

Ζητῶσι; μὴ νυν τῷ τόγῳ φροντίζετε.

Ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοὶ. 190

Τί γὰρ οἶδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' ἐγκαυφότες;

Μα. Οὐτοὶ δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τῷ Τάρταρον.

Στ. Τί δ' ἡδ' ὁ πρωκτός ἐς τὸ ἐρεανὸν βλέπει;

Μα. Αὐτὸς καὶ αὐτὸν ἀστρονομῶν διδάσκει.

Ἀλλ' εἰσθ', ἵνα μὴ εἴνῃ ἡμῖν ὀπτιτύχη. 195

Στ. Μήπω γε μήπωγ', ἀλλ' ὀπτιμεινάντην
ἵνα

Αὐτοῖσι χρινώσω τί πρᾶξιμῶτον ἐμὸν.

Μα. Ἀλλ' ἐχ' αἶν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸ αἶρα

Ἐξω διαλείβειν πολὺν ἄγαν γ' ὅστις χρόνον.

Στ. Πρὸς τὸ θεῶν τί γὰρ παῖδ' ὅστις ἐπὶ μοι. 200

Μα. Ἀστρονομία μὲ αὐτῇ. Στ. Τελὶ δ' τί;

Μα. Γεωμετρία. Στ. Τῦτ' οὐκ εἶναι γὰρ
σιμῶν;

Μα. Γλῶττα ἀναμετρεῖσθαι. Στ. Πότερα τὴν
κληρονομίαν;

Μα. Οὐκ' ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Στ. Ἀγεῖον
λέγεις Τὸ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

190. Ἐγὼ γὰρ οἶδ'. | Ὡς ἀγροῖκός φησιν εἰδέναι τὸ πρὸς Σαυρό-
τιν ἀκριβέστερον, ἵνα οἱ βολβοὶ φύονται.

191. Οἱ σφόδρ' ἐγκαυφότες. | Τοιαῦτα γὰρ τὰ τὸ ἄγαν φρον-
τίζονται, καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν ἔχοντες χήματα. Ὁμοίως· Στασις,
ὑπὸ καὶ ἡ ἰδιότης κατὰ χρόνον ὁμοιότητα πᾶσι.

192. Ἐρεβοδιφῶσιν. | Τὰ ὑπὸ τῷ Ἐρεβῷ διφῶσι. ταῦτα τὰ ὑπὸ
γῆν ζητῶσι, ἐρευνῶσιν, ἐξετάζουσιν. Τάρταρον δ' εἶναι τὸ ὑπὸ γῆν κα-
τάστατον τόπον.

193. Τί δ' ἡδ' ὁ πρωκτός. | Ἵσως ἐγγύθεν τῷ τόπῳ εἰληφῶν ὅτι τὸ
ἐμπρόσθιον. ἐπὶ κακείνῳ διὰ τὸ πρᾶξιμῶν αἰδῶν ἵλεσθαι, ἀστρονομίᾳ δ'
ἀσκησάμενος λέγει. ἀνάγκη γὰρ συγκυριάζονται αὐτῶν καὶ εἰς γῆν ἰσ-
ταῖν, ὥστε τὸ πρᾶξιμῶν βλέπειν.

puerunt? ~~abo~~ hoc jam vobis ne curae fit.

go enim novi ubi sunt magni atque boni. 190

quid ergo hi faciunt, qui *ita* supra modum decurvati sunt?

Dis. Hi quæ sunt in Erebo scrutantur, infra ipsum Tartarum.

Str. Quid ergo podex coelum spectat?

Dis. Ipse per se sydera contemplari discit.

t intro *vos* eatis, ne ipse in nos incidat. 195

Str. Nequaquam, nequaquam, sed maneat, ut
um ipsis communicem quoddam negotiolum meum.

Dis. At non convenit ipsis sub dio

oris morari valde diu.

Str. Per deos, quid hæc fint, dic mihi. 200

Dis. Astronomia quidem hæc est. *Str.* Hoc vero quid ?

Dis. Geometria. **Str.** Ad quid hoc ergo utile est?

Dis. Ad metiendam terram. *Str.* Num sorte datam
ad colendum?

Dis. Non: sed universam. *Str.* Lepidè dicis.

Hoc

ΣΧΟΛΙΑ.

195. 'Αλλ' εἰσι, ἡ καὶ μὴ οὐκ· | Κατὰ τὸ σιωπώμενον ἄλλαν
 ἀπελθόντων οὐκ ἔφροναί τινι, τοῖς φιλοσόφοις φασιν, ὅτι αὐτοί
 τ' ἔφεισιν, ἡ καὶ ὁ Σωκράτης εὖν ἡμᾶς ἐσταύθη διατρέ-
 φας. τὸ δ' οὐκ, κατ' ἐξοχὴν ἄλλας. τὸ οὐκ τὸ αὐ-
 , ἀπὸ οὐνοῦ παρὰ λαμβάνουσι. καὶ Ὁμηρὸς παρὰ λαμβάνει τὴν
 γὰρ λέγουσαν, τίς μ' οὐκ ἀνέλεος μέγας θείας. καὶ παρὰ Πυ-
 λωρίαις τὸ αὐτὸς εἶπε, τυτσίην ὁ Πυθαγόρας. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς
 ἦγον ὁ Σωκράτης.

10α. Πρὸς τὸ θεῶν τί γὰρ τάδ'. | Εἰσέλθων ὁ κροῦντος ἐρᾷ τὰ
φιλοσόφον σκέυς, ἄβακα ἢ σφαῖραν, ἢ ζωγραφίαν· καὶ ἐρωτᾷ τί
ταῦτ' ἔστι, διαγράμματά τινα καὶ πίνακας διπλοῦσι ἀστρονο-
μῶν καὶ γεωμετρικῶν.

103. Πότερα τὴν κληρονομίαν; | Ὁ ἀγρευθεὶς ταῦτά φησι. τὴν
 τικὴν τὴν ὑπὸ κλήν διδομένην. τὴν τιλῶσαν. ἐπὶ δὲ οἱ Ἀθῶναι

Τὸ γδ σοφισμα δημοτικὸν καὶ χρησίμον. 205

Μα. Αὕτη δέ σοι γῆς παλαιόθεν πάσης. ὁρᾷς;
Αἶδ' ἔμ' Ἀθῆναι. Στ. Τί σὺ λέγεις; ἔπειθομαι.
Ἐπεὶ δικαστὰς ἔχ' ὁρᾷ χρηδημύμενος.

Μα. Ὡς τῷτ' ἀληθῶς, Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

Στ. Καὶ πῶς Κικυννεῖς εἶσιν οἱ μοι δημότῃ; 210

Μα. Ἐνταῦθ' ἐνεσιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί' ὡς ὁρᾷς
Ἡδὲ παρατίτταται μακρὰ πόρρω πάνυ.

Στ. Οἶδ'. ὑπὸ γδ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέης.

Ἀλλ' ἡ Λακωδαίμων πῶς ἐστιν; Μα. Ὅπως ἐστὶ
αὐτῇ. 214

Στ. Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τῷτο πάνυ φροντίζετε,
Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.

Μα.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λαμβάνοντες πόλιν πολεμίαν, καὶ τὰς σύσκειντας ἐκβάλλοντες, κλέρου τὴν γῆν αὐτοῖς διέμενον. ἡ κληρουχικὴν ἐνταῦθα λέγει τὴν γεωργικὴν, κληρῦχοι γὰρ οἱ γεωργοί, διὰ τὸ τὰς Αἰγυπτίους κλῆρον μοῖρῃς τὴν αὐτῶν γεωργίαν.

205. Τὸ γδ σοφισμα δημοτικόν. | Οὐταὶ τ' πρὸς γεωργίαν εἶναι τῷτο ἀβάκιον. ἡ τοιούτῳ τι δημοφιλεῖς μάθημα τῷ δήμῳ συμφέρον.

207. Αἶδ' ἔμ' Ἀθῆναι. | Χωρογραφίαν δίδουσιν αὐτῶν. τινὲς οὖν ὥς εἴ οἱ μοι δημόται, εἴ γενοτάς φασιν, ἦτοι ἢ διαμῶσι. καὶ κατ' ἐρώτησιν ἢ εἶναι τὸ εἴ φιλοσόφου, καὶ ἐν ἀποφασί δύναται τὸ ἢ εἶναι, ὡς τῷτ' ἀληθὲς ἐν ἐρωτήσῃ. ὡς τῷτο σοι δοκεῖ Ἀττικὸν χωρίον, ἐν ᾧ καθήκοντο δικάζουσιν.

208. Ἐπεὶ δικαστὰς ἔχ' ὁρᾷ. | Κατηγορεῖ Ἀθῶναίους ἐνταῦθα, ὡς οὐδὲ τὰ δικαστήρια μόνον ἠχολογημένων, καὶ εἴ τρατεύον ἀμειψάτων. τῷτο ἢ καὶ Δημοδότης ἔστιν ὅτι ποιεῖ.

212. Ἡδὲ. | Αὕτη, ἥ γε ἰδύ. Τὸ ἢ παρατίτταται μακρὰ ἀφ' τοῦ χωρίου. λέγειν ἢ τὸ ἐπὶ μακρῇ τ' ὁρίσας. διὰ καὶ Μάκρης ἐλάττω ἐπιμήκης γὰρ ἦν. κλίσσεται ἢ ἡ Μάκρης αὕτη διὰ καθαροῦ εἴ οἱ, διὰ καὶ ὁ ἰσχυρὸς αὐτῆς Μακρίους. ἦν ἢ καὶ Αἰγυπιάδης ἔτι λεγόμενος πλούμφορ δὲ διὰ εἴ οἱ. ἐλάττω δὲ Μάκρης, καὶ τ' Κυκλάδων μία ἡ Ἰκαρῶν. ἀφ' ἧς νομίζουσιν τινες εἰρηᾶ καὶ τὸ Ἰκαρίον πύργον.

Hoc enim inventum populare est ac utile. 205

Dis. Hic autem tibi terræ universæ ambitus. vidén' ?
Hæ quidem sunt Athenæ. *Str.* Quid dicis ? hoc vix
credo ;

Quoniam iudices non video confidentes.

Dis. Atqui reverà hoc Atticum solum est.

Str. Et ubi Cicynnii sunt populares mei ? 210

Dis. Hic sunt. Eubœa autem, vti vides,
Hæcce. distenta est valde prorsus in longum.

Str. Novi. à nobis enim distenta fuit, atque Pericle.
At Lacedæmon ubinam est ? *Dis.* Ubinam inquis ?
hæc ipsa est. 214

Str. Quàm prope nos jacet ? hoc omnino vobis curæ
fit,

Hanc à nobis procul admodum amoliri.

Dis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

213. Ὑπὸ ᾧ ἡμῶν παριτάθη. | Εἰς φόρον ἐξετάθη, πλείονα φό-
ρον παρέχουσα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς. ἐκλήρηχθαι δὲ Ἀθῆναις
κρατήσαντας αὐτῆς. πρὸς τὸ χρόνον δὲ ἀπότησι καὶ τὸ μῆκος ὅ
πολέμου τὸ ἡμῶν τὸ λίξις δὲκινῶνται αὐτῶν ὅ φιλοσόφου. ἐπολιό-
ρησαν δὲ αὐτὴν Ἀθῆναις καὶ Περικλῆς. καὶ μάλιστα Σαλκιδίης,
καὶ Ἐρετριίας. ἔτω πρὸς τὸ ἀετιάτιστα ἐὶ καὶ ἡ θίσις δηλῶται καὶ
αὐτὸς ἐπὶνευχε τὸ παριτάθη. ἴσον τῷ ἐξετρυχῶν, καὶ καταπονήθη.
Περικλῆς δὲ κρατηγῶντος, καταστρέψας αὐτὴν πᾶσαι φησι φιλό-
χορος. καὶ τὴν μὲν ἀπλῶς ἐπὶ ὁμολογίᾳ κατασταθῆναι. Περικλῆς ᾧ
αὐτὴν ὑπὸ τῆς Ἀθηναίης ἐποίησιν ἐὶ πολέμου καὶ τῆς Ἀθῆ-
ναις. διὸ παριτάθη τοῖς φόροις καὶ ἐπιφορτίᾳ. ὡς καὶ Ἀθηναίων
ἐπιτιμῶνται τῆς φόρους αὐτῆς. ἀλλως. τῷτο φησιν ὁ Στρεψιάδης ἐ
νοήσας τὸ παρὰ ὅ μανητῶν λιγύμῳ τὸ παρατίταται μακρὰ
πόρρω πᾶν. ὅ,τι νοῦ. ὅ μὲν ᾧ τῷτο ἐρηκε, ὅτι μακρὰ καὶ ἐπιμήκης
ἡ Εὐβοία. ὅ δὲ ἐπὶ αὐξήσεως τῷτο φόρον ἐξέλαβε. παρασησάμῳ
ᾧ Περικλῆς τὴν Εὐβοίαν ἐξέτιναι τῆς αὐτῆς φόρους ἐπὶ πολὺ. τῷτο
ἔδρε τῷ Στρεψιάδῃ νοῦ τὸ παρατίταται μακρὰ πόρρω πᾶν. καὶ
ὅτι τῷτο φησιν, οἶδα. ὑπὸ ᾧ ἡμῶν καὶ Περικλῆς παριτάθη.

215. Τῷτο πᾶν φροντίζει. | Τῷτο λέγει, ὅτι προσέειπε Ἀθη-
ναίους γράφεται μέγα, ἀντὶ ὅ μανητός. τὸ δὲ φροντίζει, ἀντὶ ὅ

Μα. Ἀλλ' ἔχ' οἶόν τι νῆ Δι'. Στ. Οἰμάξενδ' ἄρα.

Φέρε. τίς γδ' ἔτος ἐνὶ τ' κρεμάθραι ἀνὴρ;

Μα. Αὐτός. Στ. Τίς αὐτός; Μα. Σωκράτης. Στ. Σώκρατες.

Ἰδ' ἔτος ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα. 220

Μα. Αὐτίς μὲν οὖν σὺ χάλεσον. ἔ γάρ μοι χολή.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἐμπαυλίσματα. ἔγχευ δὲ ἡμῶν, διὰ τούτο φησι διὰ τὸ αὐτοῦ χορηγία συνίγει παρῶναι. ἐπεὶ οὐκ εἰσὶν ἔτοιμοι ἀντιτάττειν,

218. Φέρε. τίς γδ' ἔτος ἐνὶ τ' κρεμάθραι. | Ἀπὸ τ' ἐπὶ Ἀττικῇ δὲ ἡ σύνταξις. κατὰ δὲ διάνοιαν ἥς προτασσεται, σημαίνει πλείονα τὸ φέρε. νῦν μὲν ἐν τῷ ἄγχι δηλοῖ. ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει ἄλλοις, ὥσπερ Δημοσθένης. Φέρε δὲ ἡμᾶς ἀπαιτήσωσιν οἱ Ἑλλήες ὡς νῦν παρήκασθε καιρῶν. ἐνταῦθα γδ' βέβαιον, λέγειν. ὅτι ὑπερήμιστα, κρεμάθραι δὲ λήγεται, διὰ τὸ μετῴον εἶναι αὐτὴν κρεμῶν μέρη.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Ω Σώκρατες.

Ω Σωκραΐδην. Σω. Τί με χαλεῖς, ὦ φήμερε;

Στ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

223. Τί με χαλεῖς, ὦ φήμερε. | Ἀπὸ τ' ἡ θητι, ὡς φήμερε φησὶν. καὶ ὑπερφρονῶν τὰ τ' ἀνθρώπων, ἄλλως, ὡς ἀνθρώποι ἐλεγχτο δὲ

Scena III. N U B E S.

247

Dis. At hoc fieri nequit per Jovem. *Str.* Ergo lugebitis.

Age, quid hic hominis est in calathio pensili?

Dis. Ipse. *Str.* Quis ipse? *Dis.* Socrates. *Str.* Hem Socrates.

Age tu, elatâ voce mihi ipsum devoca.

229

Dis. Ipse quidem tu voca: non est enim mihi otium.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ῥήν. ἔτι δὲ σκεῦθ' εἰς ὃ τὰ ἀετλίνοντα ἔψα εἰσάραξεν λη-
τίδιον. ἄλλως, παρεγκύβλημα, δι' ᾧ κρημῶν τ' Σωκράτης ἐπὶ
κρημαστῇ καθήμερον, καὶ τῦτον εἰσιλθόντα καὶ διασάμερον αὐτὸν,
ἔτω πυθίον. κρημαστὴ δὲ λέγεται, διὰ τὸ ἕλκει αὐτὴν αὐτῷ μετρίω-
ρον εἶναι κρημαρῶν. γιλοῖν δὲ χάριν, ἐν τῇ τοιούτῃ παρεγγαγῇ
αὐτὸν χήματι.

219. Αὐτίς. | Τιμῶν τ' διδάσκαλον οὕκ εἶπε πρῶτον τὸ ὄνομα,

220. Ἀναβύσσειν. | Τῷ μαθητῇ λίγη ὁ Στριψιάδης καὶ τῦτο. οἷος
οὕκ ἔκαστέ μου, αὐτὸς σὺ βύσσειν.

A C T U S P R I M I S C E N A T E R T I A.

STREPSIADES, SOCRATES.

O Socrates,
O Socratifce! *Soc.* Quid me vocas, ὁ mortalis
homuncio?

Str.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σίλλων παρεμφαίνειν. σιμός τις καὶ φε-
λακρός ἦν. ἀερίσθηκιν ἔνι αὐτῷ οἷον ἔ' παρὰ Πινδάρῳ Σίλλων φε-
νῆ. ὁ γάρ τοι Πίνδαρος Δι' ἀλογόμῃν παραγαγόν τ' Σίλλων τῷ
ἐλυσμῶν, τοιούτους αὐτῷ ἀερίσθηκε λόγους. Ὡς τάλας ἐφήμερε, τίπτε
βαδίζεις χρήματά μοι διαπομπύων. ἄρκα δὲ ὡς ὑπερφανύντ' ἔ'
Σωκράτης

Στ. Τί φής; ἡ φροντίς ἔλκει τὴν ἰκμαῖδ' εἰς
τὰ κάρδαμα; 235

Ἰδι νυν. κατὰ βῆθ', ὡς Σωκράτῃδον, ὡς ἐμέ,

Ἴνα μ' ἐκδιδοῖς, ὣν ἄρ' ἔνεκ' ἐλήλυθα.

Σω. Ἦλθες δὲ κατὰ τί; Στ. Βελαβύμου
μαθεῖν λέγειν.

Ἰπὸ γὰρ τόκων, χρήτων τε δυσχερωτάτων,

Ἀγοραί, φέρομαι, πὰ χρήματ' ἐνχευράζομαι. 240

Σω. Πόθεν δὲ ὑποχρεῶς σάββον ἔλαβες γ-
νόμῳ;

Στ. Νόσθ' μ' ἐπέτρεψεν ἱππικὴ, δόνη φαγεῖν.

Ἀλλὰ με διδάξον ἢ ἔτερον τοῖν σοῖν λόγῳ,

Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα, μαδὸν δὲ ὄντιν' ἄν

Περάτῃ μ', ὁμῶμαι σοι χάιδῃσιν τὰς δεξιὰς. 245

Σω. Ποίους δεξιὰς ὁμῶς σύ; ποῶτον γὰρ νοῶ

Ἡμῖν νόμισμα ὅσον ἐστίν. Στ. Τῷ γὰρ ὁμνυί; ἢ
Σιδαρέοισιν

Σ Χ Ο Λ Ι Α;

235. Ἡ φροντίς ἔλκει. | Δίον ἐπιπύ, ἡ γὰρ ἔλκει τὰ κάρδαμα. ὁ δὲ ὡς ιδίως συνοίχει τὴν φράσιν, καὶ ἀσαφὲς ἐποίησε τὸ δόλον. μῦθος, τῆτο δὲ πρὸς τὴν ὧ Στραψιάδου ἀμαθίαν ἐπιτηδείως ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ἀδιωκόμενον.

238. Ἦλθες δὲ κατὰ τί. | Ἐντυθῶν κατέρχεται κατὰ τὸ σιωπῶν. φέρονται δὲ αὐτῷ, λείπειται ἐν εἰρήνῃ. καὶ ὅσον ἐκείνῳ αὐτῷ μνημονεύει Ἀριστοφάνης.

239. Ἰπὸ γὰρ τόκων. | Ὅτι χρήσας Ἀριστοφάνης τὰς δαίτας λέγει. ἡ μὲν γὰρ συνθήκη, τὰς χρεωφιλίας, χρήσας καλεῖ. Ἀθλῶνται δὲ τὰς μὲν δαίτας χρήσας λέγουσι, τὰς δὲ ὀφειλίας, χρεωφιλίας καὶ χρεώσας. Φακυλίδης ἐν μὲν τοῖς αὐτῷ ποιήμασι κατὰ τὴν συνθήκην τὰς χρεωφιλίας χρήσας καλεῖ, λέγων ὅτως· Ἰρήνης καὶ ἔμμενης ἀνδρὸς φεύγει. μή σ' ἀνίσχῃ διδύς παρὰ καιρὸν ἀπαιτίαν, ἐν ἐκείνῳ μὲν τοι ἀντὶ τῷ δαίτης λαμβάνεται. μηδὲ ποτε χρεῖσας πικρὸς γὰρ ἀνδρὶ πίπτει.

240. Τὰ χρήματ' ἐνχευράζομαι. | Τετίσιν εἰς εὐχρηστον ἀφαιρῶμαι τὴν εὐπείρευσαν ὕψιν, οἷον ἰμάτια καὶ ἐκείνη καὶ ἄλλα.

Str. Quid ais? num cogitatio attrahit humorem in
nasturtia? 235

Age nunc, deicende ad me, ô Socratisce,
Ut ea me doceas, quorum gratiâ adveni.

Soc. Quamobrem autem venisti? *Str.* Dicendi artem
discere cupiens.

Ab usuris enim & usurariis perversissimis

Omnino spoliior, bona mea pignori capta patior. 240

Soc. Unde vero, obæratuſ cùm effes, id temet *ita* latuit?

Str. Morbus me labefecit equestris voracissimus.

At me edoceas alterum sermonum tuorum,

Illum *nempe* qui nihil persolvit: mercedem vero, quam-
cunque

Exegeris, me daturum juro per deos. 245

Soc. Quales per deos juras tu? nam primò, dii

Nobis pro more recepto non sunt. *Str.* Per quid ergo
juratis? num

Per

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

241. Πόθεν εἴ' ἐπὶ χρεῖας σ' αὐτὸν ἔλαβες; | Ὡς ἐπὶ ἰσθμήματος
τύχης ἔσται εἰσέγυγι τ' λόγον. εἰσθαλὴν ᾗ εὖ τῇ σωτηρίᾳ πτω-
χολόμοι τ' καμνόντων λήγῃ, πόθεν ἡ σωτὴρ γυνίᾳ τὴν ἰσθμὸν;
δὲ καὶ ἐπὶ εἴς λήγῃ, ἰσθμὸν μ' ἐπὶ τριπλῇ ἰππικῇ. εἰ ποῖας δὲ
ταῖς φησὶ αἰτίας, ἔλαβες σ' αὐτὸν, πολλοῖς ὑποπιστῶσι δανίσαι.

242. Νόσθ' μ' ἐπὶ τριπλῇ. | Ἐστὶ ᾗ ὡς ἀληθὺς ἰσθμὸν καὶ τὰ
ἴππους τριπλῇ, διαπαντὸν ᾗ καὶ εὖ ἔχον τὴν καρπὺς ἀξίως τ' ἀνα-
λώματ'· Ἐπὶ τριπλῇ δ' εἶναι ἐξέτριπῃ καὶ κατεδωπάμηναι.

Δητὴ φανγίῳ. | Κατακαλῶσαι δὴν, διαπαντὴ. ἄμα δ' ὅτι τὰ
δωρεῖσθαι τ' στίσαι ἰσθμὸν πρόξενον γίνεται,

243. Ὁμῶμαι σοι. | Ἀπὸ τ' ὅτι σύνθεμαι μισθόν σοι τελειῶ
ἔργον τὴν διὰς τῶν σοι δῶναι. τῷτο δὲ εἶπεν, ὡς ἀλγέμενη
αὐτόν.

246. Ποῖος διός. | Ταῦτα ἴσως αἰνιγματὶ δύναται πρὸς τὴν
ἀρετὴν τ' Σωκράτους, ἢ τινος διδασκαλίας αὐτὸν ὡς ἡγετῆ. λίγοντις
αὐτὸν τὸ δῶναι ὁμῶμαι, ἢ τ' ἀρετὴν αὐτοῦ τὴν πλάταιον. καὶ ἄλλοι
ταῦτα, ὡς εὖ τοῖς διασημοῦσι εὐνοῶν ἰσορῶ λόγον ἔσται·
Πολύμηναι ἰθαλῶμασι τίσι ποτὲ λόγοις ἔπρσαν Ἀθηναίους οἱ γενο-
μενοι

Σιδαρτίουσαν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

Σω. Βέλῃ τὰ θεῖα πρῶτα· εἰδέναι σαφεῶς,
Ἄτ' ὅζον ὁρῶντες; Στ. Νὴ Δι' εἴπερ ὅζι γα. 250

Σω. Καὶ ξυγγενέσθ' ἢ Νεφέλαριν εἰς λόγους,
Ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; Στ. Μάλιστα γα.

Σω. Κάδιζε ποίνυν ὅπῃ τ' ἱερὸν σκίμπτουα.

Στ. Ἰδὲ χάθημα. Σω. Τεκτονί ποίνυν λαβὴ
Τὸν γέφανον. Στ. Ἐπὶ τί γέφανον; αἶμοι Σά-
κρατες. 255

Ἐσπέρ με τ' Ἀδαίμασθ' ὅπως μὴ δύσεται.

Σω.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ψαυτικ Σουκράτῃ ὡς ἄλλοι ἐν θανάτῳ τῇ πόλῃ. καὶ ὑποκείμεν ἰλί-
γῳ, ἀδικαί γὰρ (φασί) Σουκράτης τὴν νύκτα ἀφ' ὧν, καὶ ἔτι
δαίμονια ἐπύθοντο. ὅταν ὅς τις τέλειαι ἀκαμπτῶς αὐτῷ θύει, τὴν
λόγῳ ἀδικαίαν. ἢ ὡς πολυπραγμοσύνης πᾶσι ὁμοίᾳ γίνεσθαι θύειν γι-
γνώσκαι. πρῶτον μὲν, τὴν κατὰ Ὀφίωνα καὶ Εὐρυστόμῳ, δύνταται δὲ
τὴν κατὰ Κρόνον καὶ Ἰάν. ὡς τινος Ὁμήρου ὑπαινέσας. τρίτον δὲ
Διὶ τὴν ἀρχὴν καταλύσαντας τὴν αἰώνον, ὡς Ὀλυμπίους κλέζοντες.
ἄλλως. τὸτ' ὅταν, ἐπὶ αἰῶνος ὁ γένων ἀσυναρτήτως ἔπει, ὡς το-
μίσματα αὐτῷ καταθέσθαι τὴν θύειν, ἅμα ἐπιφέρει, τὸ ποιεῖν
ὁμοίᾳ τὸν θύειν. ὅχι ὡς ἄλλοις αὐτὸς χάθημα θύει, ἀλλ' ὅτι ὁμο-
συν ὡς νόμισμα καταθέσθαι τὴν θύειν.

248. Σιδαρτίουσα. | Τῷ νομίσματι σημαίνοντος δύο, τὸ τι
νόμισμα ἴσος καὶ τὸ τύπος ὅτι τετυπωμένον χαλκῷ ἢ χρυσῷ, ἐπὶ δ'
χαλκῷ ὁ Στρεψιάδης εἰδέξατο. καὶ ὁ πρὸς τὸ ὑπὸ Σουκράτους ἱερὸν
ἀπύθοντο. ἀλλ' ἱμῶν ἀμφοτέρω. ἰδὲ γὰρ αὐτῶν, τίςιν ὁμοῦσι θύει;
ἢ τίςιν χρῆσθαι νομίσματι, λεπτῶς δὲ νομίσμασι φαίνονται περὶ
Βυζαντίου. διὸ καὶ Δαρμάς ἔπει. ἵπποι δὲ κατὰ πολυμέθειαν δουρίζου-
σιν. Πλάτων Πηγάδῳ· Χαλκῶς ἂν οἰκισαίμεθα ἐν Βυζαντίῳ.
ὅπου σιδαρτίουσι νομίσμασι χρῶνται. ἄλλως, ἰδὲ τὸ τ' Βυζαντίου
νόμισμα, ἰσχυρῶς ἵπαι πάντων καὶ φαυλότατον, ὅτι σιδαρτίου
ἐπύθοντο. ἢ ὅτι αἰεὶ μέταλλον ἦν, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος.

249. Βέλῃ τὰ θεῖα πρῶτα. | Οὐκ ὡς θύειν ἡγήμεθα τὴν
παρὰ τοῖς ἄλλοις νομιζομένην τὰ θεῖα λέγει ὅταν, ἀλλ' οἷον, τὰ
ἄξιότατα καὶ ὅταν μεγάλα καὶ τίμια.

252. Δαίμοσιν. | Ὡς καὶ ἔλεγε ταῖς κακταῖς, ταῖς αἰμαῖς, ταῖς
ἡμετέροις

Per ferreos nummos, sicut in Byzantio fieri solet ?

Soc. Visne res divinas perspicuè scire,

Qualesnam sint reverà? *Str.* Imo per Jovem, si modo sint omnino. 250

Soc. Et cum nubibus in colloquio congredi, Nostris deabus? *Str.* Maxime quidem volo.

Soc. Confide igitur hâc in sacrâ fella.

Str. En confideo. *Soc.* Hanc itaque accipe Coronam. *Str.* Quorsum coronam? hei mihi, Socrates, 255

Vereor ne me, veluti Athamantem, sacrificetis.

Soc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡμετέραις θιαῖς. τὰ γὰρ μηδὲν ἄλλα κατὰς καὶ σκιάς καὶ νεφέ-
λαις ὀνομαζόμεναι. Εὐπολὶς δὲ Αὐτολήκη, κατὰς λαοφαίη καὶ σκιάς.
ἀνομαζόμεναι ἢ τῶ φιλοσόφῳ ἐπιγραφὴ ταύτας εἶναι θιαῖς, ἐπὶ δὲ ὡς
ἔφαρκε, οὗτοι τὰ ἑράνια μᾶλλον ἐκτίθενται.

253. Σκίμπεδα. | Τὸν κράβατον σκίμπεδα λέγουσι Ἀττικοί.
οἱ δὲ φασὶ σκιμπίδιον. ἰδίως ἢ λέγουσι τὸ χαλὸν κραδάτιον. σκιμ-
πάζη γὰρ τὸ χαλαίην παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἰσθται, παρὰ τὸ σκαμ-
νὸς ἔχειν τὰς πόδας.

254. Τυτοὶ τοῖνον λαβῆ. | Καὶ τῷτο περιγραφὴ. καὶ γὰρ τῶ
Σωκράτῃ συμβεβῆναι διὸ τῶ εἶφαιον αὐτῷ, καί κενον λαβῆν.

256. Ὡσπέρ με τῶ Ἀθάμανι. | Ἀθάμας δὲ Νεφέλης δύο παῖ-
δας ἔχων, Φρύξον καὶ Ἑλλάω. ἀφ' οὗ ἐκ τῶ Νεφέλλου θύον ἔσαν,
ἡμετέρῃ γυναικὶ ἰμῖγῃ. ζῆλοντυπέσσατα ἦν ἡ Νεφέλη, ἀπέπλην εἰς
ἑρᾶν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ χάριν αὐχμῷ ἐκόλαζε. πέπομφον ἦν θιωρὸς
εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας, ἰρίαλ περι τῶ αὐχμῷ. ἡ ἐν τῷτε γυνὴ
θύλασσα Φρύξον καὶ Ἑλλάω ἀπολαύσαι, πέπλην δὲ δῶρον τὴν
θιωρὸς εἰπὼν Ἀθιμαντι ὡς εἶπεν αὐτῷ ἄλλος παύσσαλ τῶ αὐχμῶν
ἔχρησεν ἡ Πυθία, εἰ μὴ τὴν τῶ Νεφέλης θύσαιεν παῖδας. ἀκούσας ἦν
Ἀθάμας, μεταπύμπεται τὴν παῖδας ἐκ τῶ ποιμήν. εἰς ἦν κριὸς
ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος φωνῇ, λέγει Φρύξῳ καὶ Ἑλλῃ τὰ περὶ τῶ σφα-
γῆς. φάλογόντων ἦν τέτων μὲν τῶ κριῷ, ἡ μὲν Ἑλλῃ δὲ τῷ περαιῶν
τῶ δὲ Ἀβύδῳ πορθμῶν, ἀπεινίγῃ πισῦσα δὲ τῶ κριῷ. ὅθιν καὶ ἀπ'
ἐκείνης Ἑλλάσποτος κέκληται. Φρύξος δὲ ἐποχέμερος τῷ κριῷ εἰς
τὴν τῶ Κόλλων γῆν ἀεισώζεται. ἔθελ καὶ τῶ κριῷ, ὃς ὑπὸ τῶ θιῶν
χρυσόμαλλος γένοντι, θύει τῷ Ἀρῇ ἢ τῷ Ἑρμῇ. καὶ κατοικήσας
αὐτάβη

Σω. Οὐκ' ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὲς τελευτῆς
'Ημεῖς ποιῶμεν. Στ. Εἶτα δὴ τί καρδανῶ ;

Σω. Λέγειν ῥηθῆσιν τρέμμα, κρόταλον, παρ
πάλλη.

'Αλλ' ἔχ' ἀτρέμας. Στ. Μα' τ' Δί' ε' ψέσσι γί
με, 260

Καταπατῖτόμεν γδ παιπάλῃ ῥηθῆσιν.

Σύσημα κτ' Περικυπὴν εἰχων ιβ.

Σω. Εὐφημεῖν χρὴ τ' πρεσβύτῳ, καὶ τ' εὐχῇ
ᾧ αἰεὶν.

Ω

Σ Χ Ο Α Ι Α.

αὐτοῖσι, τῷσιν καταλείπει τῷ τόπῳ. ἐν τούτῳ ᾧ ἡ Θρησκεία
ἔτας ἐκλήθη. Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νιφέλη δίκην αὐτῇ δώσει διὰ τῆς
παῖδας πιπτοῖκε. προσεχθεῖς ἔν τειφατορῶν ἐν τῷ βασιλεῖ Διὶ
σφαγιαστέοντες. ὑπὸ Ἡρακλείου εἰσάγει. ἔτι ᾧ Σοφοκλῆς ἐν δρᾶ
ματι πιπτοῖκε, ἄλλως. ἐν Ἀθάμαντι Σοφοκλῆς, ὑπόκειται Ἀθί
μας τειφατορῶν ὡς περ ἱερῶν δίκας εἰσπραττόμενος παρὰ Θεῶν.
ἄλλως. τὸ πρὸς τ' ἑτέρῳ Ἀθάμαντι Σοφοκλῆς δασυτέρως
λέγει. ὁ γὰρ τοι Σοφοκλῆς πιπτοῖκε τ' Ἀθάμαντα ἐτεφαιτορῶν καὶ
παριστάτα τῷ βασιλεῖ Διὶ σφαγιαστέοντες. μάλιστα δὲ δα
σφατῆτορ αὐτὸν, παραγινομένην Ἡρακλῆα καὶ τ' θανάτου ἰσχυρῶς λέ
γοντα ὡς σώζοιτο ὁ Θεός, δι' ὃν ἔμελλεν αἰεὶς τιπτοῖκε. ἐπὶ
ἔν καὶ ὁ πρεσβύτερος ἔτεται ὡς περ παραδύναμι τῷ κατ' αἰῶνα
χρέμας, διδουμένην Θεῶν αἰεὶς παραπλήσια.

257. Τὲς τελευτῆς. | Τὲς μυθολογίας. ἐνδοξοῖς δὲ μυθολογίας
παραβᾶν τὰ τ' φιλοσόφου μαθηματα, ἵνα ἔτι μάλλον πᾶσι
προσέχῃ τ' γίνοντα, ὡς θηοτήριον τῷ πράγματι.

259. Λέγειν γινώσκω τρέμμα. | Ἰκαίος καὶ Ἀνδρῆς ἔση λέγει. καὶ
Δημοκρίτης ἐν τῷ περὶ τ' εἰσώου, ὡς ἱταμῶ καὶ ἀνακράτου ῥήτο
ρος καθάπερ ὁμοῖος Λιγνῆ, περίτρεμμα ἀγορεύς αὐτὸν καλεῖ, τρέμμα
δὲ τιτρεμνός ἐν λόγοις. κρόταλος δὲ, ἐν γλωττίῳ, ἐντομος, ἡ
ματαφορὰ ἐν τ' κροτάλῳ. ταῦτα δὲ λίγνοι λίθους συγκροτῆται
αὐτῷ, τρέμμα ἔν ἑστὶ, διὰ τὸ τρέμειν τὲς λίθους. κρόταλος δὲ,
διὰ τὸ κρέμειν αὐτὴν. παιπάλῃ δὲ διὰ τὴν τραχύτητα. ἐπὶ
κρόταλος

Soc. Non. sed hæc omnia initiandis
 Nos solemus facere. *Str.* Quidnam ergo lucri auferam?
Soc. In dicendo fies veterator, crepitaculum, pollen,
 Quiesce modo. *Str.* Per Jovem non me fallis: 260
Ita enim conspersus, in pollinem redigar.

Congeries per incisionem versuum xii.

Soc. Lingua favere oportet senem precibusque animum
 advertere.

O Do-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

παιπάλω καλῶν τὰ δύσωτα. ἄλλως. ταῦτα λέγον ἄμα ὁ
 Σωκράτης εἰς τὰ δύματα, παρατρέβων ὁρτὺς λίθους καὶ κρήναι πρὸς
 ἄλλῃς, συναγαγὼν τὰ δὲ τῶν θρασυμάτων, βαλὼν τὸ πρὸς
 τῶν, καθάπερ τὰ ἱερῶα οἱ ταῖς ὑλαῖς δύοντι. καὶ διὰ τὸ τοιαῦ-
 τόν τοις ὀνόμασι. τρίμμα ῥῶ τὴν ἀπὸ τῶν οὐκ ἐκείνων λατό-
 πῳ. καλῶν δὲ καὶ τὸ ἀνθρώπων τὸς κακουργίας καὶ μὴ ἀπλῶς
 τρίμματα καὶ πολυτρίμματα καὶ πολυρότους, καὶ κρόταλα. εἶναι καὶ
 τὸ πρῶτον εἶχον Ὀδυσσεύς, ὅπως ἀξίωσι γράφει τις, Ἄνδρά μοι
 ἦεναι μῦθον πολύκροτον.

Κρόταλον. | Κυρίως ὁ χιζόμορος κάλαμος. ὁ κατασκευαζόμενος
 ἐπιτρίβει ὥστε ἔχειν ὡς αὐτὸν δυνάμει ταῖς χερσὶ καθάπερ κρότον
 λαπτέον. τρεῖς ἂν ἦσιν φησί. καὶ τὴν φωνὴν διηβρωμένης, καθάπερ
 κρόταλον.

260. Ἐχ' ἀτρίμας. | Μῖνι ἰφ' ἡσυχίας. βαλόμενος ἦδ' ὁ πρὸς-
 βύτης τῇ παιπάλῃ λασσεύεται, διὸ παρακαλεῖται αὐτὸν μῖνι. παιπάλ-
 η δὲ κυρίως τὸ λαπίομαρ ἐξ ἁλίου.

Ὁ δὲ ψιὺς γέ μοι. | Τυτῆσι ἀπατήσε. ὅτι μηδὲν ἂν ἐπαγ-
 γίσκεται Σωκράτης ψιύδεται. πληρωθὲς γὰρ φησι τῶν, λί-
 γω δὲ τὸ τρίμωσται τὸ λίθω καὶ τὸ λατόπῳ ἢ ἰφάρμῳ παιπάλῃ
 καλῶν, γνήσιον παιπάλῃ. ἄλλως. τῇ χιζὶ πατρίομορος, εἶναι
 ἔλθωσιν αἱ Νεφίλαι. λέγεται δὲ παιπάλῃ, τὸ λαπίοτατον ἐξ ἁλίου.
 ἀφ' οὗ παλόνῃ τὸ λουκαῖον. ὡς τὸ πολλὰς δὲ χιζὶν ἐπάλυνον
 ἀνέμας. ἐπὶ ὃν οὐκ εἶναι γνήσιον τρίμμα, κρόταλον, παιπάλῃ,
 αὐτὸς ἐπαίξει πρὸς τὴν παιπάλῃ, τυτῆσι τὸ ἁλίου εἶναι κατα-
 πατρίομορος.

262. Εὐφημοῦ χρέη. | Ἡ συνηματικὴ αὕτη ἀμοιβαία ἐξ ὅμων
 ὡδισίς εἶναι, ὡς εἶχον ἀναπαιγνικῶν τετραμύτρων καταληκτικῶν ἰσ.
 ὅτι

Ω διαποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' αἶρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν
 μετῴκον,
 Λαμπρὸς τ' αἰθήρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βρον-
 τηποκέραινοι,
 Ἀρθετε, φαίνητ', ὦ διασπιναι, τῷ φροντιστῇ μετώ-
 ροι. 265

Στ. Μήπω, μήπωγε πρὶν ἂν τετὶ πύξωιζαί
 μὴ καταβρεχθῶ.
 Τὸ δ' ἵ μὴ κυκλῶ οἴκῳδε ἐλθεῖν ἐμέ τ' ἀκακοδάμῳ
 ἔχοντα.

Σω. Ἐλθετε δ' ὦτ', ὦ πολυτίμητοὶ Νεφέλαι, πῇ
 δ' εἰς ὀπίδειξιν.
 Εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπῳ κρυφαῖς ἱεραῖς χρονοβλήταις
 κείνησθε,

Εἴτ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὡν τελευταῖος, Ἐπακύνετε διζήμενοι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖς χα-
 ρεῖσαι. καλεῖται δὲ τὸ μέτρον τῆτο Ἀριστοφάνειον ὡς εἰρημ. τὰ
 τοιαῦτα δὲ εἰδὴ καλεῖται ἱερότροφα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παρ-
 γραφῶ. ἄλλως. εὐφημιῶν χρη. ταῦτα πρὸς τὸ Στρεψιάδην παρ-
 κινεῖται ἥ. αὐτὸν σιωπᾶν καὶ εὐφημιῶν, ἵνα εὐχεται, καὶ μὴδὲν
 βλάσφημον εἰπῶν.

263. Ἀμέτρητ' αἶρ. | Ἀκατάληπτος καὶ ἀκαρίβητος. τὸ δὲ αἶρα
 προσεύχεται. ἐπεὶ αἱ νεφέλαι τῆτο. μερικοῖς φιλοσόφον λόγοις,
 αἶρα βύλινται εἶναι τὸ πᾶν, αἶ καὶ τὴν ἐν ἡμῶν ψυχῇ αἶρα καὶ
 πνεῦμα ἐδουγματίσαντο.

Ὅς ἔχεις. | Ὅς περιέλαβας τὴν γῆν καὶ βασιλεύεις. εὖτε γὰρ τις
 ἐβρουχῆτο τὸ φυσικῶν, ὅτι πλατεῖα ἔσα ἡ γῆ, ὅχεται ἐν τῷ αἶρι.

264. Λαμπρὸς τ' αἰθήρ. | Ἰδίως τὸ εἶ ἡλὸς ὡς αἰθήρ καλεῖ-
 ται. ἀπὸ εἶ αἰθῆρ ὅ ἐστι πυρρῶν. θερμὸς ἥ ὁ ἥλιος καὶ διαφανὴς.
 διότι ἐνκαίρως ὁ ποιητὴς τῷ ἐπιθετικῷ ἐχρήσατο. αἰθέρα λαμπρὸν
 εἶπεν.

Σεμναί τι θεαί. | Οὐχ ἔτι λίγη τὰς νεφέλας σεμνάς ὡς αἱ
 Ἐρινύες. ἀς ἀρετότεροι πάντως ἂν ὀνομασί λίγη Εὐμνίδας
 αὐτὰς καὶ σεμνάς θεὰς προσηγόρευαν. τὸ ἥ σιωπᾶν, σεμνὸν κ-
 τήμις αἰ.

Βροντοκέραινοι.

Domine rex immensæ ær, qui terram tenes suspensam,
 Et splendide æther, venerandæque deæ nubes cum
 tonitru fulminantes,
 Attollimini, conspiciimini (ô dominæ) contemplatori
 vestro in sublimi suspensæ.

265

Str. Minimè, minimè sane; priusquam hoc vestis
 complicuero, ne madescam.

Me miserum, quod domo venerim galenum non afferens!

Soc. Adeste jam ô venerandæ nubes, huic ut vos com-
 monstretis:

Sive in Olympi verticibus sacris nive conspersis habitetis,
 Sive

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Βροττοικίρανοι. | Ἀλλήλων ᾧ προερχομένων τῷ Νιφίλῳ πῦρ
 ἐκπίπτει ἐκ τῆ πυκνῆς ἐκρίψεως. ἰδίως δὲ κἀνταῦθα, τῷ συντίτῳ
 ἰσχυρῶς ἐκπύεται. δοκῶσι γάρ πως αἱ Νιφίλαι προδίκνυται καὶ προση-
 μῶναι ἡμῖν, τὰς τε ὁμῶρες καὶ τὰς χαλάζας τῷ ἕρην, ὅτι βρο-
 τὰ ἢ ἀστράπη ἢ ὅτε σκηπὶς ἐπιπέμπει. ἐκ τῶ Νιφίλῳ φησι τὴν
 ἰσχυρὰν καὶ βροτὴν συκρομένην ἀσπίδα.

265. Ἀρθετε. | Οὐσικώτερον ἐχρήσατο τῷ λόγῳ. ἀρθετε
 ἰσχυρῶς, ἐπάρθετε. φασὶ γὰρ τὰς Νιφίλας εἰς ὕψος αἵρεσθαι κατ'
 ἄλγος ἀπὸ τῆ γῆς, ἢ τῆ θαλάσσης.

Τῷ φροτιστῇ. | Δύναται καὶ ἐπὶ τῷ Σωκράτῳ καὶ ἐπὶ τῷ πρεσβύτῳ
 κῆραι. ἐπὶ μὲν τῷ Σωκράτῳ, ἵνα ἡ παρακαλῶν αὐτῷ φαῖναι τὰς
 ἰφίλας. ἐπὶ δὲ τῷ γέροντι, ὡς ἡδη συγκαταρμυμένος αὐτὸν τῷ
 ἰσχυρῶς τῷ τῷ φιλοσίφῳ συμβόλῳ.

266. Μήπω μήπω. | Ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτον
 ῥήμα, τὸ δις ταῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι ἐμφανῶς. ἔτι δὲ παρρησι-
 ασίᾳ. διπλασιάζας γὰρ τὸ ἰμάτιον ἀεισθαλίᾳ φησὶν αὐτὸ δι-
 ψῆν ὑπὲρ τῆ σκέπης καὶ ἡττοῦ αὐτῷ καθίεσθαι τῷ ὑπὲρ τῆ σκέπης.
 ἢ γὰρ ἀρχὴ τῆ Διουσίᾳ χιμῶτος ἔχεται.

267. Τὸ δὲ μὴ κυνῆ. | Περιεφαιαίαν. ἀγροίκων φόρημα. ἔτι
 δὲ ἐκλήθη, ἐπεὶ δὲ πρῶτον ἀπὸ κυνῶν διεμαίναν ἦν.

Ἐχοντα. | Οὐ μωρὸν δηλονότι, ἐκ ἀνύητον, ἐκ ἀπὸ γὰρ ἔρηται.

269. Χιονόβλητοι καθέσθαι. | Ἀντιπαρατάσσεται Ὀμηρῷ λέγον-
 τι, Οὐλύμπιοι δὲ ὅτι φασὶ θεῶν ἔδος ἔμμεναι. χιονόβλητα γὰρ τὰ
 ὑψηλὰ τῶ ὄρει. πληθεῖσθαι τε καὶ ἀφαιρῆναι τὴν χιόνα πίφκει. εἰ-
 σθαι δὲ καὶ τὰ ἐφῆ τῷ τοῖς ἐπικαθῆσθαι.

Εἴτ' Ὀκειανὺ πατρός ἐν κήποις ἱερῶν χορὸν ἱστα
νύμφαις. 270

Εἴτ' ἄρα Νείλις προχοῆς, ὑδάτων χρυσέοις ἀρύ-
εωδε πρόχυσιν·

Ἥ Μαῶτιν λίμνῳ ἔχει' ἢ σκόπελον νιφόντων
Μίμαιζα.

Ἐπακίσατε δεξάμηναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χα-
ρεῖσθαι.

ΣΧΟΛΙΑ.

270. Εἴτ' Ὀκειανὺ πατρός. | Καὶ τῷτο φυσικόν φησιν ὅτι δ'
Ὀκειανὺ πάντα τὰ αἶμα, τὸν νοτίαν, τὴν ἰσμάδα καὶ τὸ ὕδωρ τῶν
ἐπιχορηγῶν.

Νύμφαις. | Λύπη ἢ σὺν, ἔστιν, σὺν ταῖς νύμφαις.

271. Προχοῆς. | Λύπη ἢ ἐπὶ. ἔστιν ἐπὶ ταῖς προχοαῖς δ' Νείλις.
πρόχυσιν δ' ἀργύριος.

272. Ἥ

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΧΟΡΟΣ, ἢ ΝΕΦΕΛΑΙ,
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Αἶνοι Νεφέλαι
Ἀρδῶμεν φανερὰι.

275

Δροσεραί

ΣΧΟΛΙΑ.

274. Αἶνοι Νεφέλαι. | Ἡ ἐπιτόδιον αὐτῇ τροφῇ καὶ ὥσθ' ὅ
χορὸς πόλων ἐστὶ 15. ὅν τὰ πρῶτα δύο, διακλυτικὰ περθημιμῶν. ἢ
καλεῖται Ἀρχιλόχεια ὡς Ἡφαιστῖον φησὶ, διὰ τὸ τὸ Ἀρχίλαχον
τότοις χρύσειον ἐν ἱερῶν. ὡς τὸ ἐν δὲ βαττωσίᾳ. ἔχει δὲ τὰ
περθημιμῶν ὡς ἔρηται πίδακας δύο καὶ συλλέγειν, τὸ γὰρ ἀναπαι-
νῶ

Oceani patris in hortis, sacram nymphis institutis
choream, 270

quidem ad Nili ostia aquas aureis hauriatis aquali-
bus;

Mæotin lacum teneatis aut scopulum nivofum Mi-
mantis;

audite nos, accepto sacrificio, & sacris nostris gau-
dentes.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

2. Ἡ Μαιῶτιν λίμνῳ. | Περὶ ταύτης Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ,
ὡς εἶναι Σκυθίας. ἀπὸ τῶ ποταμῶν ὃ ἀρβύται ὕδωρ εἰς χερσὶν.
τὸ ἄδελον, ὡς ἀφ' ὧν τόπων καλεῖται αὐταί, ὅσα περὶ αὐτῶν.
φόντα Μίμαντος. | Τὸν αὖ νεφέων. ὅς ἐστι Θράκης ὁ Μί-
μης Ὁμηρος, Πάρι' ἡμιμόντα Μίμαντα.

3. Χαρεῖσαι. | Ἠδυνθεῖσαι. γράφεται ὃ φανῆσαι.

C T U S P R I M I
S C E N A Q U A R T A.

ORUS, five NUBES, SOCRATES,
STREPSIADES.

Ἐρπετὸν fluentes Nubes,

Tollamur conspicuæ,

275

Roscidā

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

θηραμίαις ὁ καλεῖται ὡς εἶρηται, παροιμιαικόν. ἔχει δὲ πόδας
συλλαβὴν ὡς εἶρηται. τὸ δὲ δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατά-
κτατον καλεῖται καὶ αὐτὸ Ἀρχιλόχου. καὶ τέταρτον ὅς ἐστις ὁ
ἐχρήσατο ὡς Ἡφαισίῳ φησί. τετράμετρον δὲ εἶρηται,
κατὰ μοινοποδῖαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά, τὸ εἰ. ὅμοιον. τὸ
ἑνίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ ὅμοιον τῷ τετάρτῳ. τὸ ἡ, τὸ θ,
ἰ, ὅμοια. τὸ ια, ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ ιβ, ἀσπαιετικὸν πᾶσι
θηραμίαις.

Δροσεράν φύπν ἐνάγντον.

Πατέρες αἱ Π' Ὀκειαν βαρυαχέῃ.

Ἵψηλῶν ἐρέων κορυφαῖς ὅπῃ

Δενδροκόμους, ἴστα

Τηλεφανεῖς σκοπιάς ἀφρῶμεδα,

280

Καρπές τ' ἀρδερμένας θ' ἱερῶν χθόνα,

Καί ποταμῶν ζαδέων κελαδήματα,

Καί πόντων κελάδοντα βαρύβρομον.

Ὅμμα γδ αἰδέρεῃ ἀ-

χάματον σπλαγχεῖται,

285

Μαρμαρέωσιν ἐν αὐγαῖς.

Ἄλλ' ἀπσείστα μὲν νύφεῃ ἔμβριον

Ἀδατάταις ἰδέας ὅπιδόμεδα

Τηλεσχύπῳ ἔμμεπ γαῖαν.

Σύσημος

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

θημιμαίς. τὸ γ. ὀκλύικὸν τρίμετρον κατὰ μονοποδίαν. τὸ δὲ ὁμοῖον τὸ δ. τὸ εἰ, ὁμοῖον τῷ ις, τηλεσκοπῶ ὁμοματι γαῖαν. ἀναπαιτικῶν ἐφθνημιμαίς, ὃ καλεῖται ὡς εἴρηται παροισμακόν, ἔστι γδ κοινὴ συνθεσὶς τὸ πρ, διὰ τὸ ἔχειν ἐμπροσθεν φωνῶν, ἐπὶ τῇ τέλει παρέγραφῃ καὶ διπλῇ ἔστω νωδύκῃα δηλῶσα ἔχειν ἀλλοποδῶσιν. ἄλλως. αἰναοὶ Νεφέλαι. μὲν τὴν θ' Σωκράτους εὐχὴν αἱ Νεφέλαι παρακελεύονται δῶθεν ἑαυταῖς πρῶτον καὶ τῇ ἐπικλήσει καὶ συνεθεοῦσθαι, καὶ ἕτως ἐπιφανῆσαι τῷ Σωκράτει. ὅτι τῆστι δὲ ὁ χορὸς σιωπῆσθαι αὐτῶν. διόπερ καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἔχει τὸ δράμα Νεφέλαι. ὅτι ἐξ αἰρέῃ καὶ πνεύματι ὑπὸ παχυνομένη σωματοφῶς. αἰναοὶ δὲ, αἱ ἀλγαιαὶ τὸς νάυσαι. ὡς αἰναῖ ποταμοί, ὃ ἀδιαλήπῃως ῥέουσι. θ' δὲ χορὸς τὰς ἐκατέρωθεν λίγυσι παρῶν, ἕσας ις κόλων. τ' δὲ ὑπεκρίτων μῖσθαι ὅταν ὅτι εἴχον ζ' ἀναπαύσαν τετραμέτρῳ καταληκτικῶν. καλῶς δὲ εἶπον αἰναοὶ. εἰσὶ γδ ὑδάτων μητέρες. ἀρβῶν δὲ, ἀναπηδήσαντες.

276. Φύπν ἐνάγντον. | Πανταχῶ φερομένη. ἢ λαμπράν.

277. Ὀκειαν βαρυαχέῃ. | Ἀκολουθῶν τοῖς ὑπὸ θ' Σωκράτους ἐρημῶσις εἴτ' Ὀκειαν πατὴρ ἐν κήποις. ἄλλ' ὃ μὲν διὰ τὸ ἀδελφῶν, ὅτι διαφέρει αὐτὰς τίπων καὶ πηγῶν καλεῖ. ἢ ἕτως τ' ἀληθείας τυχεῖν διωθῆ. αἱ δὲ, ὅτι τ' ἑαυτῶν γένεσις γνωσέσθαι τὸ ἀκρῶς.

Roscidâ virtute & mobili,
 Ab Oceano patre horrifono,
 Celsorum montium super cacumina
 Arboribus densa, ubi
 Procul lucentes speculas conspiciamus, 280
 Fructusque, madentemque sacram tellurem,
 Et fluminum divinorum murmura,
 Et strepentem pontum gravifonum.
 Oculus enim ætheris
 Indefessus effulget 285
 Rutilo splendore.
 Sed *longe* excusâ imbriferâ nebulâ,
 Immortali formâ perlustremus
 Procul intuenti lumine terram.

Congeries

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔτι, εὐθὺς διάρισαν καὶ πόθεν αὐτὰς ἀρθῆναι δείξει. ἄλλως. βαρυκα-
 χίῳ, ὃ μέγα ἤχυνται. οἱ ᾧ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέοντες, μέγα
 ἤχον ἀπεργάζονται.

279, 280. Ὅτι τηλεφανής. | Ὅθεν ἀφ' ὧν εἰσι ἰδίῳ τὰ πόρρω.
 ταῦς ᾧ εἰς ὑψ. ὅσι καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ. τὸ δὲ ἵνα, ἀντὶ τοῦ
 ἵνα τὸ ἵνα ἀφορώμεθα εἰσι, ἀντὶ τοῦ ὅθεν. κίχρηται δὲ ἐπιρρή-
 ματι τῷ ἐν τῷ ὅτι.

285. Σιλαγῆται. | Ἀντὶ τοῦ καταλάμπεται, τοῖσι δὲ λέγειν τὸ
 ἥλιον. ἐπὶ ᾧ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀφθαλμοὺς ὀνομάζειν αὐτὸν,
 τοιαύτη δοξα εἰς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὅμμινα αἰθέρῳ καλεῖν τὸ
 ἥλιον.

288. Ἀθανάταις ἰδέαις. | Ἐπὶ καὶ γυναικοῖσι εἰσεῖναι μέλ-
 λους τῷτο λέγουσιν, ἐμπαρασκευάζονται τὴν εἰσοδὸν, ὡς ὅμοιαι
 καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔσαι. ἀπεικονίζονται δὲ νέφος τινὰ φύσιν. ἄλ-
 λως. ἀθανάτοις ἰδέαις κίτται, καὶ εἰσι ἐνικὸν ἐν γυνικῇ πλῆσι.
 μέλλει δὲ τὰς Νεφέλας γυναικομόρφους εἰσαγῆναι ἐκ τῆς ποικίλης
 χρωμάτων, ἵνα τὰ ἑαυτῶν φυλάττωσι χήματα. τὸ δὲ ἐπιδά-
 μναι, ἀντὶ τοῦ ἐπιφανῆ, ἐπισκτεψάμεν. ἵνα γυναῖκας εἰσαγάγῃ
 τὰς τοῦ χοῦ, ἐπιδάμναι καὶ σκεψάμεθα.

Σύστημα κτ' Περικηπλὺν εἶχων ζ.

Σω. Ὡ μίγα σεμναὶ Νεφέλαι. φανερώς ἡκέ-
κατέ με· χαλέσαντο. 290

Ἦδὺ φωνῆς ἄμα κὺ βροτῆς μυκησαιμόνης Διο-
σέπης

Στ. Καὶ σέβομαι γ', ὦ πολυτίμητοι· κὺ βέ-
λοισι ἀνταποπαρδῆιν

Πρὸς τὰς βροντάς· ἕτως αὐτὰς τετρεμαίνω κὺ πι-
φύβημαι.

Κεῖ Δέμης ὄζει νυκτὶ γ' ἦδη, καὶ μὴ Δέμης ὄζει χε-
σεῖω.

Σω. Οὐ μὴ σκώψης. μὴ δ' ποιήσης, ἄφ' εἰ
τρύγδαίμονες ἔσσι. 295

Ἀλλ' εὐφήμεν. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆν·
ἀοιδαῖς. Ἀντῳδῶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

290. Ὡ μίγα σεμναί. | Τὸ μερικὸν τῆτο ἀμοιβαῖον σύστημα ὅς
εἶχων εἰς ἀναπαισικῶν τετραμῆτρον καταληκτικῶν ζ. ὡς ἱρμόη.
λίγισται δὲ τῆτο σύστημα καὶ αὖτις ἀποκοπὴν ἀνομοιομιεῖς, ὡς Ἠφαιστῆ
φῆσιν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφῳ.

291. Ἦδὺ φωνῆς. | Ἐν ταῖς κωμωδίαις τινὲς τὰ καλὴν
ἡχίαν ὡς ὁ κύπος χηματίζεται εἰς βροτῆς ἀπήχυσιν. ἔστι δὲ κὺ ἐν
τῇ σκηνῇ μηχανήματα τι ὃ κωλεῖται βροτῆος, ἀμφοτέρους μιστὸς ψα-
φίδων ἀντιπαλλομένων εἰς χαλκῶν λίσσηται.

292. Καὶ σέβομαι γ', ὦ πολυτίμητοι. | Ἀντὶ τῷ προσκυῶν. ἡ κα-
ταπέπληγμασι. διὲ δὲ κὺ τοῖς τέττα χήμασιν ἐνδείκνυται τὸ διδιδί-
μρον, κὺ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῷ Νεφέλων ἐκπεπληγμένων. σέβεται δὲ
ὡς σέβασμίας ὑπὸ θεῶν κὺ τιμωμίας. κὺ προσκυῶν δὲ δῆλον ταῦ-
τα λίγν.

Ἀνταποπαρδῆιν. | Ἀντὶ τῷ κλυπῆσαι κὺ ἀντηχῆσαι. ὡς δὲ τῇ
βροτῇ ἐπαίξιν, ὁμοῖον αὐτῇ τῷ πορδῆς τῷ ἦχον.

293. Πρὸς τὰς βροντάς. | Μηχανὴ εἰσιν, ὃ καλεῖται βροτῆος
ὑπὸ τὴν ὃ σκηνῇ ἢ ἀμφοτέρους, ἔχων ψηφίδας θαλασσίας. ἢ δὲ
λίγης χαλκῶς, εἰς ὃν αἱ ψῆφοι κατέρχοντο, κὺ κυκλιόμενοι. ἦχον
ἐπιτέλουν.

Τετρεμαίνω.

Congeries per incisionem versuum vii.

Soc. O multum venerandæ nubes, manifestò audivisti me precantem. 290

insistit' tu vocem simul cum reboante tonitru venerabili?

Str. Et veneror vos, ô multùm colendæ! & volo oppedere

tonitribus, adeo illa horreo & expavescō.

sed, five jam fas nunc fit five nefas, cacaturio.

Soc. Ne, quæso, illudas, néve facias quæ solent hi fæcibus injuncti *homunciones*: 295

sed lingua fave: magnum enim dearum examen excitatur carminibus nostris. *Chorus*

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Γεγραμμένον. | Τρέμω παραγώγας. ἐπίτηδες δὲ ἐξίτησε τὴν λέξιν κατὰ νόμον.

294. Καὶ θέμις ἐστὶ. | Καὶ εἰ ἐυσταθείς ἐστὶ καὶ ὅτιοι, καὶ εἰ μὴ εὐ-
χῆ, ὡς ὑπὸ τῷ φόβῳ προλημμέρος καὶ μὴ δυνάμενος ἑαυτὸν ἀνα-
στῆναι. ὁ γὰρ ἐπιστάμενος ὅτι μὴ δυνάμενος ποιεῖν, ἵστα τὴν ἐξουσίαν
καὶ ποιεῖν, ὑπὸ μειζόνος ἀνάγκης ἐξαγόμενος εἰς τὸ παρανομεῖν
καὶ εὖ ἑαυτὸν.

295. Οὐ μὴ σκώψῃς. | Τὸτο ὁμοῦ μὲν ὁ Σωκράτης καὶ ὡς ἄλλοι
καὶ τὰ ἀνθρώπινα πιστῶς λέγει, καὶ τὰς τῶν κωμικῶν ποιητῶν
μυθίας ἀθλίους. ὁμοῦ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτοὺς μὲν ἔτι δὲ ἄλλοι
κωμικοὶ λογιζόμενοι ἀτεχνῶντων. ὡς καταλιπόντων μὲν τὴν ποίη-
σιν, ἔτι δὲ σκωπῆν ἐχομένους.

Οἱ τρυγοδαίμονες. | Οἱ ποιηταί. ἐπεὶ δὴ τὴν τρύγα χρομέροι ὡς
γνῶριμοὶ γίνονται, ἔτι τὰ αὐτῶν ἦσαν ποιήματα κατὰ τὰς
ἀμείβας ἐπικαθήμεροι. διὸ καὶ παροιμία, ὡς ἐξ ἀμείβας λαλεῖ.
καὶ ἀντιφύκτως ὑβρίζῃ, τὸτο δὲ ποιεῖν οἱ κωμικοὶ ποιηταί. ἄλλοι
οἱ κωμικοὶ παρὰ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλοὶ τῇ αἰχροποιίᾳ
ἔμελλοντο. κακοδαίμονας δὲ, παρόσον ἀφήμεροι τῷ θεῷ, ὡς
ἐπὶ τὴν τρέπονται.

296. Σμῆνος αἰδομαι. | Κυρίως μὲν τὸ σέσημα τῷ μυλίστῳ
αἰσῶς δὲ κίχη) τῇ τροπῇ ἐπὶ εὐγλωττίας ἐπαινῶν τῷ Νέστορι, ὃ
ἀπὸ γλώσσας μάλιστα γλυκίαν ῥίμην ἀκούει, ἐπὶ ἑστὶ ἐσμὸς τυ-
γῆ σμῆνος τῷ Ἀριστοφάνει ὡδῶν.

Ἀντίωδὴ Ἀντιφροφῆς Κώλων ις.

Χο. Παρθένοι ὁμωροφῆροι
Ἐλθωμεν λιπαρὰν
Χθόνα Παλλάδιον, εὐανδρον γᾶν
Κέκροτον ὑψύμεναι πολυήρατον,
Οὐ τεβρε ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυσοδέκον δόμῳ
Ἐν τελευταῖς ἀγλαῖς ἀναδείκνυται,
Οὐραγίοις τε θεοῖς δωρήματα,

300

Ναοῖς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

297. Παρθένοι ὁμωροφῆροι. | Ἡ ἀντιωδὴ αὕτη ἔ' χορῶ κώλων ἐστὶν ὁμοίαν τῇ αὐτῇ διπλαῖ, ὡς ὁ τελευταῖον. Καὶ μῦσα βαρύνουσα αὐλῶν. ἐπὶ τῇ τέλει δύο διπλαῖ. ἡ μὲν καταρχαῖς ἔ' κώλων, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. καὶ ἀμφοτέρωθεν ἔξω ὑψύμεναι, δηλοῦσαι ὅτι τέλος ἔχει τὰ ἀποδομένα. τινὲς δὲ εἰς τὸ παρθένοι εἰσὶν, τὸ καλὶμβολοῖν τῇ Νιφίλῳ παρσάντες. ἄλλοι δὲ εἰς τὸ ὁμωροφῆροι εἰσὶν. ἄλλως. τῆς ἐχ' ὑφ' ἐν ἀναγνωστοί. ὅθεν ὡς ἐπίθετον τῇ Νιφίλῳ τὸ ὁμωροφῆροι νῦν ἐκλήθησαν. ἀλλ' ὡς αὐτὸ κατ' αὐτὸ πρᾶγμα δηλῶν. ἡ καὶ ἄλλοι μὲν αἰ εἰς ὑποστίλῃν εἰς τὸ παρθένοι συζυγῆται δὲ τὸ, ὁμωροφῆροι τῇ ἐπιφροφῆναι ἢ ἡ ὑψύμεναι, ἔλθωμεν ἐπὶ τῇ Ἀθηναιῶν γῇ ὁμωρε γίμεναι. καὶ γὰρ ἐν ἀμφοτέρωθεν ἢ ἡ ἡμεῖς σώζωμεν δύναται, ἀλλ' ἐμφανέστερον ἐστὶν ὡς περ προφητικῶν. αἱ Νιφίλαι παρακλησόμεναι φασιν, ὅλαι ὁμωρίας πληρωθεῖσαι τῇ τῇ Ἀθηναιῶν ἐπιστεύωμεν πόλιν. ἡ δὲ τοιαύτη ἀφροσύνη ὑπερτίτα τοῖς ἀνω γασίς) προφητικῶν ὑπὸ ἔ' ποιητῶν, ὡς καὶ τὰς Νιφίλας τοιοῦτον εὐδίας εἶναι. δι' αὐτὴν ἔφη Ἀλλ' ἀποστέλλωμεν ἡμῶν ὁμωροφῆροι. οὐκ αἶψα δὲ πρὸς τῆς ἀντιωδῆς. ὅτι τὸ συμβαίνει ἐπὶ τὰς Νιφίλας αἰνιτισμῶν ὁ ποιητῆς, καλὶμβολοῖν τινα καὶ παλιντροφοῖν ἐποίησε τὴν γινώσκω αὐτῶν, ἐπὶ καὶ ἐν ἔ' χημῶν ἡμῶν εἰς ἐν δὲ καὶ χωρὶν καὶ πόλιν ἐξ εὐδίας χημῶν πεφύκασι.

298, 299. Λιπαρὰν χθόνα. | Λιπαρὰς Ἀθήνας ὅσα ἀπ' ἐκείνης καλῶσι. μάλιστα μὲν καὶ διὰ τὸ δόξα πλουτῆν τὴν πόλιν, ἔπειτα δὲ τοὶ καὶ ἀφ' τὴν τῇ ἡμεῶν τροφῶν εὐρεσιν. παρ' οἷς ἔτι καὶ νῦν, τὸ λιπαρὸν τῇ ἐλαίας φυτῶν δίκνυ. ἄλλως. λιπαρὰν εὐθαλῆ. τὴν πᾶσι κομῶσαν. Πίνδαρος. Λιπαραὶ καὶ αἰοίδιμοι Ἐκλάδον ἱερῶμα κλη-

*Chorus, seu Nubes.**Cho.* Virgines imbriferæ

Adeamus pinguem

Tellurem Palladis; viris pollentem regionem

Secropis visuræ multum amabilem;

300

Ubi cultus arcanorum sacrorum, ubi

Mystarum susceprix domus

In sacris ritibus ostenditur,

Cœlestibusque diis donaria,

Templaque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

αὶ Ἀθῆναι (γέγραπται, Ἀθῆναι) εὐαδῶν δὲ τὴν ὑπ' ἀρίστον ἀνδρῶν παροικυμβίῳ, πολυήρατοι ἢ πᾶσιν ἐράσμιον.

301. Οὐ σίβας. | Ὅτε σίβασμά ἐστι καὶ ἄρρητα μυστήρια. ὅτι ἡ λίαν ἐσπεύδαζον περὶ τὰ μυστήρια, δῆλοι ἐκ τῆ ψηφίσματος Μιναίων. ἄλλως. εἰκότως πρὸ πάντων σιμολογῶσι τὰ Ἐλυσίνια. ἰωνίαν ἥ ἔχουσι πρὸς τὰς θιάς ὅσοι ἐκ τῆ ἔτης φορέας καὶ τῆ καρπῶν αὐξησις. αὐταὶ δὲ τῇ Ἰακχῶν ἐχόρευσαν ταῖς θιαῖς Νιφέλαις μουσικαῖς, ὡς Ἡρόδοτος. φησὶ ἥ ἐν τῇ παρὰ Σαλαμῶνα παραχθῆς, πολὺ λεπομένη τῇ Ἑλληνικῇ πλήθους τῶν ἰων τῶν Περσικῶν, γυμνασχεῖσθαι Ἀθηναίαις τὰς θιάς, μέγιστον τῆ συμμαχίας ἐπιδημιᾶς καὶ ἐναργίσατον τιμῆριον. μαχόντων ἥ τῇ Ἑλλήνων καὶ τῇ βαρβάρων ἐς χεῖρας ἦσαν, πρῶτον μὲν πλείους ὅσοι κοινοῦτον, αἰρόμενον καὶ Ἐλυσίνος ἐπὶ τὴν συμβολήν, παύει τῷ στρατῷ δῆλον γινώσκ. ἵτα τῷτον εἰς ἐρανὸν ἀνίστα καὶ ἴφος γινώσκον, διὰ μίσην τῆ τραποίδος χαρῶντα, τῇ Ἰακχῶν βοᾷ. μουσικὸς ἢ ὁ λόγος ὁ περὶ τὰ λυσιπρία μυστήρια. λίαν ἥ αὐτοῖς τὸ μὴ ἐξαγγέλλειν ταῦτα σπευδάσκειτο.

302. Μυσοδόκος δόμος. | Τὴν Ἐλυσίνα λέγουσιν. μουσικὸς καὶ πρὸς, τὰς μύσας ἐπιδιχόμενον. ἴθθα τὰ Δήμητρος καὶ Κόρης ἐπιτελεῖσθαι μυστήρια.

303. Ἐν τελεταῖς ἀγίαις. | Ἐν τελεσιουργίαις ὁσιωτάταις τελεταῖς μυστηρίοις. εἰκότως ἢ τὰς Νιφέλας παρήγαγε πρῶτον σιμολογῶσας περὶ τῶν μυστηρίων, ἐπὶ ἔχουσι τινα πρὸς τὰς θιάς ἐνίας καὶ τὰς διὰ ταύτας καρπὺς τελεσμελὺς οἰκίτητα. εἰ ἥ Νιφελῶν τὸ ὕψος, ἀδύνατον δὲ καρπὺς ἀνδρῶν ὁμῶς γιναργεῖν, πῶς οὐκ οἰκίως ὁ περὶ τῶν θιῶν ταῖς Νιφέλαις λόγος;

304. Οὐρανίοις τε θιῶσι. | Πρὸς ἀντιδιαβολήν τῇ καταχθονίαν, ὡς

Ναοίδ' ὑψιφερεῖς, καὶ ἀγάλματα,
Καὶ πρόσδοι μαχάρων ἱερώταται,
Εὐσεφανοί τε θεῶν

305

Θυσίαι, θαλίαι τε,
Παντοδαπαῖσιν ἐν ὥραις.

Ἦριτ' ἐπὶ χρομῶν βρομία χάρις,
Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
Καὶ μῦσα βαρύβρομοι αὐλῶν.

310

Στ. Πρὸς τῷ Διὶ ἀντιβολῶ σε, φράσον τις
εἶς, ὃ Σώερατις, αὐται

Αἱ φθελγξάμηναι τῷτο τὸ σεμνόν; μὴν ἡρῶναι
τινὲς εἰσιν;

Σω. Ἦρις, ἀλλ' ἐράναι Νεφέλαι, μεγάλαι
θεαὶ ἀνδράσιν ἀργαῖς,

315

Αἴπερ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὅτι ἡ Δημήτηρ καὶ Κόρη, τὸ ἐρασίαις τε θεοῖς ἐπήγαγον ὑπερβαλλόν-
τως εὐσεφῇ βυλόμηνος λαποδῆσαι τὴν πόλιν. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις
ἐν κῆνται θεῶν. αἱ δὲ Ἀθῆναι πάντας ἀδιαφόρους τὴν θεὸν τιμῶσιν
306. Καὶ πρόσδοι. | Ὁριστικαίαι παρὰ τὴν βρομίαν, πρόσδοι τοῖς
θεοῖς καὶ προσελύσας.

307. Εὐσεφανοί τε. | Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· Εἰ ποτὶ τοὶ χαίρει
ἐπὶ τῶν ἱερῶν. (γράφει) τὴν ἱερῶν, Ἰλ. α.) αὐταὶ γὰρ εἰσιν αἱ
εὐσεφανοὶ θυσίαι, κοσμοῦν μὲν καὶ εὐφραίνουσι τὴν πόλιν, πληρῶν δὲ τὴν
βρομίαν ἱερῶν καὶ θυμιαμάτων ἢ ὅτι εὐφραίνονται τὰς θυσίας
ἐτέλουν.

308. Θαλίαι. | Εὐδαιμονίαι, εὐδωλαί, ἀκμαί, εὐφροσύναι,
πανηγύρις.

309. Παντοδαπαῖσιν ἐν ὥραις. | Διωκεῖς, παντὶ καιρῷ, διὰ τὸ
Ὁριστικαίαι πάντας θεοὺς καὶ πανηγυρίζειν αἰεὶ, θύουσι διὰ παντὸς καὶ
διωκεῖς.

310. Ἦριτ' ἐπὶ χρομῶν. | Τὴν παρῶσαν ἱερῶν λίαν, ταῖς τε
Διούσιαις ἀρχομέναις γὰρ ὁ ἦρος, ἀρχὴ καὶ ἡ πανηγυρίς.

Βρομία δὲ χάρις. | Οἱ Διουσιακοὶ ἀγῶνες, ἐν οἷς αἱ ἄμειβαν
τὴν χορῶν.

311. Εἰκα-

Templaque sublimia & statuæ,

305

Et supplicationes beatorum sanctissimæ

Et pulchrè coronata deorum

Sacrificia epulæque

Tempore quolibet:

Vere etiam ineunte *Dionysia*,

310

Et suaviter sonantium chororum certamina,

Et cantus tiliarum gravisonus.

Str. Per Jovem, obsecro te, dic mihi, ô Socrates,
quænam hæ sunt,

Quæ adeo graviter locutæ sunt? num heroinæ quædam
sunt?

Soc. Minime: sed cœlestes nubes, magnæ viris otio-
fis deæ,

315

Quæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

311. Εὐκλείδαν τὴ χορῶν. | Προσβύλιν ᾧ τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς
κωμικοῖς. ἐπηύλιν δὲ προσηγμένως τοῖς κυκλίοις χοροῖς. εὐκλείδαν
δὲ τὴ ἐνμέσσει καὶ ἡδίων χορῶν. ἐρεθίσματα δὲ ἥγυν ἀμύδαι ἢ ὄρ-
γανα μουσικά. τοῖς ᾧ Διονυσίοις τὴς κυκλικῆς χορῆς ἴσασιν. καὶ
ἰγασίζοντο οἱ κωμικοὶ καὶ οἱ τραγικοὶ ποιηταί, ἀναγορεύοντες τὰ
ἐπέγυιον αὐτοῖς πεποιημένα δράματα.

313. Πρὸς τὴ Διός. | Ἐκθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας καθόλου, ἐν εἰ-
ρων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, ἐκεί. ὡν τελευταῖος·
διὰ τὴς ἱππυς τὴς κοππατίας καὶ τὴ γάμων, ὅς μ' ἐπέτριψιν, κα-
λεῖται δὲ τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον ὡς εἴρηται. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ
ἔω νινδουῖα.

314. Τῷτο τὸ σιμόν. | Λεληθότως φασὶν ἑαυτὸν ἐπαινῆ, σιμωδη-
ῖναι λέγων τὸ μέλος. ἔστι ᾧ τῷτο ἀληθές. ὁ δὲ τὴ ἔπαινον ἐπὶ τὰς
Νεφέλας τρίπων σὺν οἷς) φορτικὸς εἶναι.

Μῶν ἡρῶναι. | Ἀττικῇ ἡ σύνταξις τὸ, ἡρῶναι. ὡς ἡθεοὶ ἡθαι, κα-
τὰ δὲ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνηθες αὐτῷ. εὐθὰδὲ τρισυλλαῶς προήνευκε
τὸ ἡρῶναι.

315. Ἀνδράσιν ἀργοῖς. | Τοῖς φιλοσόφοις. διασύνθη δὲ αὐτὴς πά-
λι. ὠφείλιμοί φησι τοῖς ἀνθρώποι ἀπράξιοις. οἱ ᾧ ἀργοὶ κερήνα-
τον εἰς τὴς Νεφέλας,

316. Αἴψα

Αἵπερ γνώμῳ καὶ διάλεξιν, καὶ νῦν ἡμῶν πρῆχον.
Καὶ περὶ αἰαν καὶ πρῆξιν, καὶ κρῶσιν καὶ καταλήψιν.

Στ. Τῆτ' ἄρ' ἀκέσας' αὐτῷ τὸ φθέρμ' ἢ
ψυχὴ με πεπότηται.

Καὶ λεπτολογεῖν ἥδη ζητεῖ, καὶ πρῆξιν κρῶσιν
λεξεῖν,

Καὶ γνωμίδι γνώμῳ νύξας' ἐτέρῳ λόγῳ ἀπ-
λογῆσαι. 320

Ὡς' εἴ πως ὅτιν ἰδεῖν αὐτὰς ἥδη φανερώς ἐπιθυμῶ.

Σω. Βλέπε νῦν δαυρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἥδη
ἡ δὲ ὁρῶ κατέσας

Ἡουχ' αὐτὰς. Στ. Φέρε πῶς; δ᾽ ἔξον. Σω. Χω-
ρῶσ' αὐταὶ πάνυ πολλὰ,

Διά

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

316. Αἵπερ γνώμῳ. | Αἵπερ σύνεισι καὶ φρόνησι ὡς τὰ διατα-
κῶν. καὶ διάλεξιν, λόγον ἐμπέριαν. ὥς τὰ νοηθέντα φράζειν δύναται.
Νῦν. | Σύνεισι.

317. Τετρατεῖαν. | Τετραδολογίαν.

Περίλεξιν. | Περιτολογίαν, περιφρασιν.

Κρῶσιν. | Ἀπάτῃν δοκιμασίαν, παραλογισμὸν. Καταλήψιν, ἔλ-
πσιν, τὰ αὐτὰ δὲ καὶ διεξοδικώτεροι ἐρμηνεύσεις ἂν εἴη πάλιν ἐπα-
ναλαβόντας, διάλεξιν τοῖνυν λόγον ἐμπέριαν ὡς ἴφαιμον, ὥς τὰ
νοηθέντα δύναται ἐρμηνεύειν. διαφέρει δὲ διάλεκτος καὶ διάλεξις. διά-
λεκτος μὲν γὰρ ἐστὶ φωνῆς χαρακτὴρ ἰθνηκός. διάλεξις δὲ τ' αὐτῆς
φωνῆς ἐπὶ τὸ σιμνότερον ἐκτροπὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἀγροικότερον. τετρατεῖαν
δὲ, τετραλογίην καὶ ἀπίθαναν διγυμνάξιν, καὶ λίγην πρᾶγματα ἐπιφέρει
τὴν ἀνθρωπίνην. περίλεξιν δὲ περιτλῶς καὶ πρῆξιν πρῆξιν διὰ
λόγον καὶ δύναται ἐρμηνεύειν τὸ νοηθέν. ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τ'
ἐξηγήσεως τ' λόγου· δείκνυσιν δὲ ἐξ ὅσων συνίστηται ῥητορικῇ. δὲ ἡ
νοῆσιν, εἴθ' ἐρμηνεύειν ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τ' ἐξηγήσεως τ' λόγου.
ἢ τὴν παραλογισμὸν καὶ τὴν ἀπάτῃν. τὸ συναρπάσαι τὴν ἀλή-
θειαν, ἢ δοκιμασίαν. ἐπεὶ τὰ σαθρὰ κροτέμεθα δοκιμαζέμεθα, κατέ-
ληψιν, τὴν γνῶσιν, αἰσθησιν καὶ τὴν τέχνην. ἔτω ἡ δὲ ἐρμηνεύειν
τὴν τέχνην, οἷον σύστημα ἐν καταλήψει ἐγγυμνασμένης. καὶ τὰ
ἐξῆς καταλήψιν δὲ εἰώθασιν οἱ μουσικοὶ λίγην, ἐπὶ δὲ πολλὰς καὶ
δακτύλους

Quæ mentem & differendi facultatem & intellectum nobis suppeditant,

Et præstigias & ambages dicendi vehementiamque & comprehensionem.

Str. Hanc utique ipsarum vocem cùm audiverat anima mea, exiliit:

Et jam subtilia dicere gestit, & de fumo anxie inquirere:

Et sententiolâ sententiam convellens, alteri rationi rationem opponere.

320

Ut, siquo modo ipsas jam videre liceat manifesto, illud percipiam.

Soc. Respice jam versus Parnetem. nunc enim video descendentes

Ipsas fat placidé. *Str.* Age, ubi? commonstra. *Soc.*

Huc tendentes, hæ admodum multæ,

Per

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀπερίτοις ἢ τῷ πλήθει τὰς χορδὰς καταλάβουσι καὶ λυπεύουσι τὸ φθόγγον.

318. Παύση. | Ἀνίστη καὶ ἀνεκφύση, καὶ μετέωρα φρονεῖ ἤδη.

319. Καὶ περὶ καπνῷ. | Ἀπὸ τῷ περὶ μηδὸς καὶ πυρὸς πρᾶγματων. τοῖς γὰρ καὶ ἀμφοτέρω καὶ ἀσθενὲς ὁ καπνός, παρὰ τὸ μεταρσιναχῶν δὲ τὸ σπουδαχῶν εἰληπταὶ καὶ τὸ μηδέν. καὶ τῷτο δὲ τὸ λαπυλογῶν διασχυρῶ λέγει χάριν, ὡς ἰχθὺς τῷ φιλοσόφῳ ζητήσαντι ζητήματα. ἢ ποικίλα καὶ λεπτὰ διεξέρχεται, ὡς εἰς τὸν κομίδην τὰς διαλεγόμενους καθίσταν μὴ ἔχοντας ὅτι ἀπολογῶνται).

322. Βλέπει νῦν. | Καθ' ὑπερβατόν. βλέπει νῦν δ' αὖρι πρὸς τὴν Πάρνηθα ὑψύχως. ὁρῶ γὰρ ἤδη κατεύσας αὐτάς. Πάρνης δὲ ὄρος τῇ Ἀττικῇ. τῷτο καὶ ἀρσινικῶς λέγει) ὡς τό' Ἐς κόρακας ἤξα φέρων τε ἡῦρο τῇ Πάρνηθα ὅλον. καὶ θηλυκῶς ὡς ἐνταῦθα. εἰκότως δὲ εἶπε πρὸς τὴν Πάρνηθα κατέρχεται αὐτάς. πᾶσαι γὰρ αἱ τῷ ὀρέῳ κορυφαὶ διὰ τὸ ὕψος αἰεὶ συνιφίως φαίνονται.

323. Χωρεῖ αὐταί. | Τὸ χωρεῖσι καθ' αὐτὸ ἀναγκασίον. εἴτα ὡς τῷ πρῶτον ἐχ' ὁρᾶν λέγονται προσέθουσι πλέον ἐκτείναν τὴν τροφάν τῷ λόγῳ, τὸ αὐταὶ πάνυ πολλαί. εἴτα ὡς ἐδὲ ἔταως ῥῶντες, πρὸς πλείονα γινώσκον προσέθουσι καὶ τέτοι. τὴν δὲ τῷ λεγομένην

Διὰ τῶν κρίλων καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ πλάγαι.

Στ. Τί τὸ χρῆμα,

ὧς εἰ καθορῶ; Σω. Παρὰ τὴν εἴσοδον. Στ.

Ἦδη νῦν μόλις ὁρῶ.

325

Σω. Νῦν γὰρ τοὶ ἤδη καθορᾶς αὐτὰς, εἰ μὴ
λημαῖς κολοκύνταις.

Στ. Νῆ Δί' ἐγὼγ' (ὧ πολυτίμητοι.) πᾶν
γὰρ ἤδη κατέχουσιν

Σω. Ταύτας μὲν τοὶ σὺ θεὰς εἶπας ὅτι ἤδη,
ἐδ' ἐνόμίζεις;

Στ. Μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλῳ καὶ δρόσον αὐτὰς
ἠγέμεν καὶ σκιὰν τῆς.

Σω. Οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶδ' ὅτι πλεῖστες αὐταὶ
βόσκειται σφιδάδας,

- 330

Θυρομάντις, ἰατροτέχνας, σφραγιδοσυχαροὶ
κομήτας,

Κυκλίαν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μάντις ἐνέργειαν τῷ τ' ὑποκρινομένῳ χήματι δίδωσιν. δίδωσιν δὲ
αὐτῷ ὅτι ἐν τῷ θιάτρῳ τὴν Πάρηθα, ἐξ ἧς κατέχονται

326. Εἰ μὴ λημαῖς. | Τῶν Νεφελῶν πλησίον ἐστὶν. αἰεὶ μὴ εἴ
ἔτις ὁρῶν, τῷτο νῦν προσέθηκεν, ἵν' ἡ τὸ νεφέροι ἔτις. νῦν αὐτὰς
ὁρᾶς εἰ μὴ λήμας ἔχῃς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μοιγᾶσαι ὡς κολοκύν-
ταις. λήμα δὲ εἰς τὸ πεπηγὸς δίδωσιν. δίδω δὲ εἰπὼν ἐν λήματι, εἰ
δὲ κολοκύνταις εἴτε δίδωσιν τὴν ὑπερβολὴν τ' λημότητος. λέγει
δὲ ἡ ἐν, ἵν' ἡ ἐν κολοκύνταις, ὡς τὸ νοστὶν ἐν φρενίτιδι. λέγειται
μαστὶς δὲ οἱ νοῦντες ἔχουσι ὁμοίαις. ὅτι ὁρῶν γὰρ εἰσάγει λέγει
ὁ δὲ Λυκαῖος ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ἀνέμει-
νον ὥς κηρύττειν εἰπὼν, χύτραις λημῶντες.

327. Νῆ Δί' ἐγὼγ'. | Ἐξουθεν ὑπακύν) τὸ ὁρῶ ὡς ἀληθῆς
εἶρα γὰρ πλησίον ἐστὶν.

330. Σφιδάδας. | Ἐν ἄλλοις τὰς πεπαιδευμένους, νῦν δὲ τὰς με-
τεωρολόγους λέγει, καὶ πάντας τὰς ἀπὸ τ' μαθηματικῶν ὁρῶμεναι.
καὶ θαυμαστοὶ ἐδὲν, ὅτι μὴδὲ τὰς ἀληθῆς ἔτις ἀγορεύει ἀκη-
σαι, Πλάτων γὰρ ἐν ὁ κομικὸς ἐν δέμασι σφιδάδας, καὶ τ', ὅτι

τι

Per loca cava atque densa, hæ transversæ. *Str.* Quidnam rei *in causâ* est,

Quòd non video? *Soc.* Juxta ingressum. *Str.* Etiamnum vix video. 325

Soc. Nunc verò jam ipsas perspicis, nisi lippis cucurbitis.

Str. Etiam, per Jovem, video (ὁ multum venerandæ!) nam omnia jam occupant.

Soc. Has itaque tu deas esse nec noveras, nec esse putabas?

Str. Non per Jovem, sed nebulam atque rorem eas existimabam, & umbram esse.

Soc. Nesciebas itaque profecto quod plurimos hæ alunt Sophistas, 330

Thuri-augures, Medicinæ-arifices, digitignavannulo-comptos,

Cyclicarum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τιω αὐλητὴν Βακχυλίδην, εἰς τὸ νομα κατέταξε τὴ σοφιστὴν καταχαρῶν δὲ νῦν πάσης ἐπιστήμης, παρέλαβε τὸ νομα τὴ σοφιστὴν. Σοφισταὶ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ ἀπακτιῶνις, καὶ οἱ διδάσκαλοι, καὶ ὅσοι τὴ φιλοσόφων ῥητορικῶς ἔγραψαν. ἐνταῦθα δὲ σοφιστὰς τὴς διδασκαλίας ἰσὶ. ὡς τὴς ἄλλης σοφίζονται.

331. Θυριομάντης. | Ἀπὸ τῆ γυνικῆ ἰχώρησεν ἐπὶ τὸ κατ' ἰδίαν. ἔπειτα ὅτι πάντας αἱ Νεφίλαι τρίψουσιν τὴς σοφιστὰς, ἐπὶ γυναικὶς καὶ τῆς. Θυριομάντης δὲ, ὡς τὴς ἀπὸ Θυρίαν μάντης. ἀλλὰ τὴς εἰς Θύριον πημφθίνας, ἐπὶ τὸ κλίσαι αὐτήν. ἐπὶ μὲν θῆσαν δὲ ἴσας ἀνδρῶν, ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντης, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλεον. ἦν δὲ καὶ τὴ πολιτοδουμένην πομπάκις. λόγος δὲ συνεχῶς εἰσάγειν ἰσχυρίζεται περὶ τῆς εἰς Θύριον ἀποικίας. ἀλέσης καὶ Συδάρειος Θύριοι ἐκλήθησαν ἀπὸ Κρήνης Θυρίας. ὕστερον δὲ Ἀπίαι. λέγει) καὶ Θύριοι. ὡς ἐν τῇ Ἡρόδοτου ἐπιγραφῇ μωατι,

Ἡρόδοτον Λύειον κρυπλῆ κονίς ἥδη θανόντα,

Ἰαδὸς ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν,

Δαρίων πάσης βλαστόν' ἀπο. τῇ ὅς ἀπληστον

Μῶμον ὑπεκπροφυγόν, Θύριον ἔχει πάντην.

Κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπιας, ἀνδρας με-
τωροφέναχας,

Οὐδὲν δρῶντας, βόσκουσ' ἀργεῖς, ἔπι πτύτα με-
σποαῖσιν.

Στ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίει, ὕγρῳ Νεφελαῖν εἴρε-
πταιγλαῖν δαίον ὀρμάν,

Πλοκάμους δ' ἐκατοντάκεφαλα τυφῶ, ὡρηγ-
νέσας τε δύνελλας. 335

Εἴτ' ἀερίας διερεῖς γαμφεὺς οἰωνεὺς ἀερονηχεῖς,
Ὅμβρε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὸ ἔθνηκον ὁμωπύμως Θύριοι καὶ Θυριακοὶ, καὶ Θυρίτος αἶτος ὡς Στρά-
βων. Πανταίαις δὲ αἰδῆσαι αὐτὴν καλεῖ. ἄλλως. πολλῶν γνωμο-
ματιγῶν ἐπὶ τῇ εἰς Θυρίαν λαοικίαις, τῆτες δὲ ἴφη τρεῖς μὲν ἐκ τῆ
Νεφελῶν, ὡς διὰ τῆ οἰωνῶν τῇ ἐν τῇ αἰρί ματιγῶν, καὶ καὶ
τῇ ἑραῶν καὶ τὰ νίφη λαοβλέπονται.

Ἰατροτέχναις. | Καὶ ἱατροὶ περὶ αἶραν καὶ ὕδατος συνίγρῃσι.
ὕδατα δὲ εἰσι καὶ αἱ Νεφίλαι. σύνταγμα δὲ εἰς ἱατρομάτας
περὶ αἶραν τόπων καὶ ὑδάτων.

Σφραγιστοσυχαργοκομήτας. | Τὰς κόμην καὶ σφραγιστοὺς διακλύει
τὰς χεῖρας κοσμηρῶν μίχρη τῶν ὀνύχων, ὡς ὑπὸ τῶν διακλύων
σκέπιδος, τῶν ὀνύχων ἐπιμιλημένους καὶ ὀσημέραι ζῶντας αὐτοὺς,
ὕπερ δ' ἐκλάμπη ἄγαν. ὁ παρῶν οἱ τῷ καλλωπίζοντι χαλάζ-
τες μόνον.

332. Κυκλίων τι. | Αἰνίσσεται εἰς τὰς περὶ Κιπρίαν καὶ Φιλί-
ππον καὶ Κλειομένην, καὶ τῆτες εἶναι τῶν σοφιστῶν βέλεϊ διθυραμβοποι-
α χρηματίσαντας. τῇ γὰρ κυκλίων χορῶν εἰσιν ἔτσι διδάσκαλοι. ἀ-
σματοκάμπιας ἥ, ὅτι διὰ τὸ ἐν ἀρμονίᾳ ὑποκίπτην αὐτῶν τὰ
συνγέγραμματα, καμπὰς ἔχουσι πλείονας, ὡς μουσικοὶ καλεῖται εἰ-
φας, καὶ ἀντιστόφες, καὶ ἐπαδῆς. διὸ καὶ ἐν τραγῳδαίαις τὰ χορικά
ἄλλως. οἱ παλαιοὶ ἀφ' ὧν μυσικῆς ἠγῶντο εἶναι τὰς διθυράμ-
βους. καὶ προελθόν αὐτῶν μάλλον καθαίρει λίγων. εἰδὲ τις αὐτῶν
βωμολοχεύσεται ἢ κάμψις τινα καμπήν, οἷος οἱ νῦν τὰς κατὰ
Φρόνην ταύτας τὰς δυσκολοκάμπιας, ἐπιτρέβεται τυπτόμενον πολ-
λάς, ὡς τὰς μέσας ἀφαιρίζον. Καλλίμαχος ἢ πρὸς αὐτὰς ἀπὸ τῆ
νίμφο ἔτω σφὲ αὐτῶν καθαίρει. νόθοι δ' ἠήθησαν αἰδοῦναι.

Ἀσματοκάμπιας. | Οἱ λυρικοὶ ποιηταὶ χοροῖς καὶ αὐλοῖς καὶ λῶ-
ραις τὰ ποιήματα ἤδον. καὶ νῦν μὲν οἱ τέττω, χοροῦται ἐνταυθαί τας
μυστακλίαις

Cyclicarum chorearum cantu-flexores, viros in sublimibus perscrutandis impostores.

Nihil agentes alunt otiosos, propterea quod hi cantu illas celebrant.

Str. Hæc utique finxerunt : *Madidarum nubium,*
splendorem-defleſcentium immanem impetum, 334
Cincinnosque centicipitis Typhonis, furentesque procellas :
Præterea aerias, udas, uncas volucres in aere natantes,
Imbresque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μυτακλίσας κὲ τὰς καμπὰς ἐποίουντο. οὐν δὲ εὐταυτοῖ, ἀκολουθεῖντες τῷ ᾄσματι· λίγη ἔν τῆς τοιούτης ποιητᾶς ἀσματοκάμπιας.

Μιτιωροφύλακας. | Τὴν διὰ τῷ μιτιώρων ἀπατάτης. φωνάζει γὰρ ἔστι τὸ ἀπατᾶν, ὡς ἔστι τῷ φιλοσόφῳ λίγη.

333. Μυτοποιῦσι. | Ποιητικῇ ὑμῶσι.

334. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν. | Λείπει ἡ διὰ μοιμαῖται δὲ τὴν διθυράμους. τὸ δὲ ἐκπλάγλαν, εἰς τὸ διετραμμῶν αὐτῶν, τὴν ἔμπροσθεν ὄσαν τῇ αἰγλῆς τῇ ἡλίου κὲ σκοτίζουσιν. Νιφίλης ἥδ' ἐπιτεθίσης τῷ ἡλίῳ, ἐκίτι τὰς ἀκτίνας εἰς τὴν γῆν ἀφίησι. ταῦτα δὲ εἰς Φιλόξηνον τῷ διθυραμβοποιῶν, τὸ ἥδ' ἐκπλάγλαν αὐτὸς εἶπεν. ἔπειτα ἔν συνθέτοις κὲ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λίξεσιν, κατὰ τῷ τῷ ἐκείνων (ἥτοι κὲ αὐτὸς τοιαύταις χρῆ). χρῆ δ' ἔν ἄντικρυς τῷ ἐξετραμμῶν. ἔστι δὲ ἡ γυνικὴ τὸ ὑγρᾶν Νιφιλῶν κὲ ἐκπλάγλαν. ἔπειτα ἔτι γράφεται ἡ πρὸς τι συνταττόμενον, ἀλλ' ἔτις ἢ ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐκείνοις. διὸ κὲ αὐτὸς ἔτις ἔθηκεν. οἱ δὲ, πρὸς τὸ δαῖον ὀρμᾶν, τατίς ταχυτάτῳ, ἔτις τὸ πᾶν ὡς φάσκοντες. τὸ αὐτὸ δὲ κὲ περὶ τῷ δρασιῶν Νιφιλῶν. οἱ ἔκπλάγλαν πρὸς τὸ ὑγρᾶν Νιφιλῶν.

335. Πρημαινέσας τι θύελλας | Τατίς συστροφᾶς ἀνέμου. πρημαινέσας δὲ αἰτὶ τῷ μαινομένης κὲ λάεζης φυσάσας. πῆσαι ἥδ' τὸ φυσῆσαι.

336. Γαμψὺς οἰανός. | Ἦτοι τὰς καμπίσσας κὲ πλαγίως Νιφίλως. ἡ τὰς ὀρίθαι ὅψιν εἰκασμένας. γαμψὺς ἥδ' ἐκάλει τὴν ὀρίθας. αὐτίκα γῆν κὲ αὐτὸς τῷ, γαμψὺς οἰανός, ἐπηγαγν. Ὁμηρ. ⑤. Ὀϊανόισι· τι πᾶσι.

Ἀεριοχίς. | Τὰς ἐν τῷ αἰρί νηχομένας. παρίσιν ἐν αὐταῖς ἡχίται τὰ ὀρία· ἡ δὲ κῶ ὀρίων ἵπταιται αἱ Νιφίλαι. ταῦτα δὲ πάντα ἐκ τῶν ποιητῶν εἰσιν ἄλλο ἄλλο γράψαντες, κὲ τῷ τῷ, τῷ δὲ ἐκείνῳ.

*Ομβρος τ' ὑδάτων δροσεῶν Νεφελᾶν. εἴτ' ἀπ' αὐτῶν κατέπινον

Κεσεῶν τεμάχῃ μεγάλην ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρίθια κυχλᾶν.

Σω. Διὰ μὲν τοι πάς δ' ἐχὲ δικαίως; Στ.

Λέξον δὴ μοι, τί παθεῖσαι,

Εἶψ' Νεφέλαι γ' εἶπ' ἀληθῶς, θνηταῖς ἔξαπ
γυναξίν. 340

Οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσι τοιαῦτα. Σω. Φέρε ποῖα γάρ τινές εἰσιν;

Στ. Οὐκ οἶδα σαφῶς ἔξαπ' οὐδ' ἐρίοισι πεπταμένοισιν,

Κεχὲ γυναξί, καὶ Δί', ἐδ' ὅπῃ. αὐτὰς ᾗ ῥῖνας ἔχουσιν.

Σω. Ἀπόκειναι νυν αἴτ' ἂν σ' ἔρωμα. Στ.

Λέγε παχέως, ὅ, τι βέλξ.

Σω. Ἦδη πότ' ἀναβλέψας εἶδες Νεφέλῳ

Κενταύρῳ θυρίαν, 345

*Η

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

337. Εἴτ' ἀπ' αὐτῶν. | Τυτίειν ἀπὸ τῶν ὧν ἰσχυρὸν εἰς τὰς Νεφίλας, διὰ τῶν ἡδίων τῶν κισφίνας καὶ τὰ ὀρίθια κρέα.

338. Κεσεῶν τεμάχῃ. | Ἰστίον ὅτι ἐχὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς κισφίνοις ἰχθύσι καὶ κισφίαι. ἄλλοι μὲν γὰρ τὰς μυραίνας ἀξιοῦσι καλεῖν. οἱ δὲ ἄλλοι τι διάφορον ἰχθύων γίνονται. νυν μὲν τοὶ κισφίνοι καλεῖσθαι τοὺς κεφάλους.

Τεμάχῃ μεγάλην ἀγαθᾶν. | Τυτίειν τιμίων καὶ λαμπρῶν. ἐπὶ ἰχθύων τὸ τεμάχον, καὶ ἐπὶ πλακῦντον, ἐπὶ δὲ κρεῶν ἐκείνῃ. ἰδῶμεν δὲ μιμνήσκον τῶν διθυράμβων. τὸ δὲ ὅλον τιμὴ πρὸς τὴν τῶν παρὰ τοῖς χορηγοῖς ἐσιωμῶδες καὶ πρὸς τῶν ἐν πρυτανείᾳ αὐτῶν δεικνύται.

Κρέα τ' ὀρίθια. | Καταχρηστικῶς ἐπὶ ὀρίων κρέα εἶπεν, τῶν δὲ μύμων καὶ ἀπὸ μύμων Νεφίλας ὑδάτων καὶ ὀρίων. ταῦτα δὲ φησὶν ἐπὶ ἐν Πρυτανείᾳ τινὲς αὐτῶν ἐσιτύντο καὶ τὴν χρησιμολόγησιν καὶ μάλιστα βέλτιον μὲν τοὶ ὑφ' ἐν ἀναγνώσκῃ κρέα τ' ὀρίθια.

*Imbresque aquarum roscidarum nubium, dehinc horum
vice devorarunt,*

*Mugilum frustra magnorum & bonorum, carnesque avinas
turdorum.*

Soc. Nonne merito sane, propter has? *Str.* Dic mihi
ergo quid illis acciderit, quod,

Si nubes sint revera, mortalibus similes sint mulieribus?
Quoniam illæ tales non sunt. *Soc.* Age, qualēnam
ergo sunt? 341

Str. Haud certò novi: cæterum affimilantur floccis
volitantibus;

Haud mulieribus profecto, ne tantillum quidem. hæ ve-
rò nares habent.

Soc. Responde mihi nunc, quæ te rogavero. *Str.*
Dic ocyus, quicquid vis.

Soc. Nunquàmne sublati oculis vidisti nubem centau-
ro similem, 345

Aut

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ ὁ ποιητὴς μετρησέν τ' ταῖς Νεφέλαις προσώπων ὅσον τ' τοῖς
ἐνύγεσιν καὶ πτεροῖσι.

339. Διὰ μὲν τοι τὰς δ' ἐχὼ δικαίως. | Οὐ δικαίως φησὶν
ἤκιστα τ' τιμῆς καὶ τ' δειπνῶν, διὰ ταῦτα τὰ εἰς τὰς Νεφέλας
ὑπὸ αὐτῶν γραφόμενα. ἐδὲν γὰρ ἀξιόλογον ἐποίησεν.

341. Φέροι ποῖαι γάρ τινες. | Δείκνυσιν ἐν ταῦθα ὁ Σωκράτης ὡς
ἐοῦσιν οὗτοι βλῆναι τὰς Νεφέλας τῷτο ζῷον ἔχουσας, μεταστρα-
φὰς ἀλλοίαις ὁρᾷ.

343. Αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν. | Εἰσαληλύθασιν οἱ χοροῦται προσ-
ώπια θεοποιήματα μεγάλας ἔχοντα ῥῖνας, γιγασκὰ καὶ ἀχήμενα.
διότι φησὶν εἰς αὐτὰς μὴ ἰσχυραῖαι διὰ τὸ μὴ Νεφελῶν ἀλλὰ
γυναικῶν ὄψιν ἔχειν. ὁ τὴν ἀγνοσίαν αὐτῶν παρῆχε. δῆλον ὅτι
ἐπὶ τὰς αὐτὰς λίαν ἐπὶ χορικά, ὥς ἐπὶ τ' σκηνῆς ὄντας λί-
αν. ὁ χορὸς δὲ ἔξω ἐστὶ καὶ κρυπτόμενος, ἡ φωνὴ μόνη τοῖς
ἰδοῦν ἐκκλύει. καὶ γὰρ ἠδύνατο ἐν τῇ σκηνῇ αἱ μὴ καταπύ-
σαι μνηστῶν. προφράκαρ δὲ τ' Νεφελῶν εἶναι.

345. Καταύρη ὁμοίαν. | Τὸ συμβαίνειν γινώσκοντες πρὸς τὰς Νεφέ-
λας

Ὅμορροι θ' ὑδάτων δροσεῶν Νεφέλαι. εἴτ' ἀντ'
 αὐτῶν κατέπινον

Κερεῶν τεμάχη μεγάλην ἀγαθῶν, κρέα τ' ὀρνί-
 θεια κυχλαῖν.

Σω. Διὰ μὲν τοι πάς δ' ἐχὶ δικαίως; Στ.
 Λέξον δὴ μοι, τί παθῆσαι,

Εἴθε Νεφέλαι γ' εἶσιν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴχαπ
 γυναιξίν. 340

Οὐ γδ' ἐκῆναί γ' εἰσὶ τοιαῦτα. Σω. Φέρε ποῖα
 γάρ τινές εἰσιν;

Στ. Οὐκ οἶδα σαφῶς εἴχασιν οὐδ' ἐρώσι περ
 ταμένοισιν,

Κεχὶ γυναιξί, μὰ Δί', ἐδ' ὅπῃ. αὐταὶ δ' ῥίπας
 ἔχουσιν.

Σω. Ἀποκριναι νυν αἶτ' ἂν σ' ἔρωμαι. Στ.
 Λέγε παχέως ὅ, τι βέλξ.

Σω. Ἦδη πότε ἀναβλέψας εἶδες Νεφέλῳ
 Κενταύρῳ ὁμοίαν, 345

*Η

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

337. Εἴτ' ἀντ' αὐτῶν. | Τυτίειν ἀντὶ τούτων ὧν ἐποίησεν αἰς τὰς
 Νεφίλας, διὰ τούτο ἡδίστον τὰς κισφῆρας καὶ τὰ ὀρνίθια κρέα.

338. Κερεῶν τεμάχη. | Ἰστίον ὅτι ἔχ' οἱ αὐτοὶ τοῖς κισφῆραις
 ἰχθύσι καὶ κισφῆραι. ἄλλοι μὲν γὰρ τὰς μυραίνας ἀξιῶσι καλεῖν. οἱ δὲ
 ἄλλοι τι διάφορον ἰχθύων γένος. ἦν μὲν τοι κισφῆς καλεῖται τὸ
 κεφάλαιον.

Τεμάχη μεγάλην ἀγαθῶν. | Τυτίειν τιμίαν καὶ λαμπρῶν. ἐπὶ
 ἰχθύων τὸ τέμαχος, καὶ ἐπὶ πλακῶν, ἐπὶ δὲ κριῶν ἐκείνῃ. ἰδούμεν
 δὲ μινύμενος τὰς διθυράμβους. τὸ δὲ ἐπὶ τῇ προειρημένῃ πρὸς τὰ
 τοῖς χορηγοῖς ἐξωμῶδες καὶ πρὸς τὴν ἀντιφωνήσαντα.

Κρέα τ' ὀρνίθια. | Καταχρηστικῶς. ὡς καὶ ἐπὶ τῇ ἀντιφωνήσαντι Νεφέλῳ
 δὲ μίμνηται τὴν ἀντιφωνήσαντα Νεφέλῳ. ὡς καὶ ἐπὶ τῇ ἀντιφωνήσαντι
 φησὶν ἐπὶ τῇ Πρυτανίᾳ τοῖς ἀντιφωνήσαντι. ὡς καὶ ἐπὶ τῇ ἀντιφωνήσαντι
 τὴν μινύμεναι. βέλτιστα μὲν

Ὁμβρος ἔ' υδάτων δροσεῶν Νεφελᾶν. εἴτ' ἀντ'
αὐτῆς κατέπιον

Κεσεῶν τιμάχη μεγάλην ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνί-
θια κυλάων.

Σω. Διὰ μὲν τοι πάς δ' ἐχὲ διχαίως; Στ.

Λέξον δὲ μοι, τί παθεῖσαι,

Εἴωφ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς ἔξασ
γυναξίν. 340

Οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσὶ τοιαῦται. Σω. Φέρε ποῖα
γάρ τινές εἰσιν;

Στ. Οὐκ οἶδα σαφῶς ἔξασιν οὐκ ἐρίοισι πεπ-
ταμένοισιν,

Κεχὲ γυναξί, μὲν Δί, ἐδ' ὀπῆν. αὐται ἧ ῥίνας
ἐχουσιν.

Σω. Ἀπόκλεινα νῦν αὖτ' ἂν σ' ἔρωμα. Στ.

Λέγε παχέως δ' ἐπὶ βέλδ.

Σω. Ἦδη πότ' ἀναβλέψας εἶδες Νεφέλῳ

Κενταύρῳ ὁμοίαν, 345

ἦ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

337. Εἴτ' ἀντ' αὐτῶν. | Τυτίειν ἀντὶ τούτων ὧν ἐποίησεν εἰς τὰς
Νεφίλας, διὰ τοῦτο ἥδιον τὴν κισρίαν καὶ τὰ ὀρνίθια κρέα.

338. Κεσεῶν τιμάχη. | Ἰστίον ὅτι ἐχὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς κισρίων
ἰχθύσι αἱ κισρίαι. ἄλλοι μὲν γὰρ τὰς μυρμίδας ἀξίως καλοῦν. οἱ δὲ
ἄλλοι τι διάφορον ἰχθύων γίνονται. νῦν μὲν τοὶ κισρίαι καλεῖται τὴν
κεφάλαν.

Τιμάχη μεγάλην ἀγαθᾶν. | Τυτίει τιμίαν καὶ λαμπρᾶν. ἐπὶ
ἰχθύων τὸ τίμαχος, καὶ ἐπὶ πλακῶντος, ἐπὶ δὲ κριῶν ἐκείνῃ. ἐδᾶνται
δὲ μυρμίδας τὴν διθυράμβον. τὸ δὲ ὅλον τινὲς πρὸς τὴν τὴν παρὰ
τοῖς χορηγοῖς ἐισωμίδας καὶ πρὸς τὴν ἐν πρυτανείῳ αἰεὶ δὴπνῶνται.

Κρέα τ' ὀρνίθια. | Καταχρηστικῶς ἐπὶ ὀρνίθι κρέα εἶπεν, τούτων
δὲ μύμητι καὶ ἀμφωμῶσι Νεφίλαις υδάτων καὶ ὀρνίθων. ταῦτα δὲ
φασὶν ἐπὶ ἐν Πρυτανείῳ τινὲς αὐτῶν ἐσιτύντο καὶ ἔ' χρησιμολόγησαν καὶ
ἔ' μάντιν. βέλτιον μὲν τοὶ ὑφ' ἐν ἀναγνώσει κρέα τ' ὀρνίθια
καὶ

*Imbresque aquarum roscidarum nubium, dehinc horum
vice devorarunt,*

*Mugilum frustra magnorum & bonorum, carnesque avinas
turdorum.*

Soc. Nonne merito sane, propter has? *Str.* Dic mihi ergo quid illis acciderit, quod,
Si nubes sint revera, mortalibus similes sint mulieribus?
Quoniam illæ tales non sunt. *Soc.* Age, qualēnam
ergo sunt? 341

Str. Haud certò novi: cæterum assimulantur floccis
volitantibus;

Haud mulieribus profecto, ne tantillum quidem. hæ ve-
rò nares habent.

Soc. Responde mihi nunc, quæ te rogavero. *Str.*
Dic ocyus, quicquid vis.

Soc. Nunquāmpne sublati oculis vidisti nubem centau-
ro similem, 345

Aut

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἥ ὁ ποιητὴς μνημονεύει τῶν ταῖς Νεφέλαις προσσημειωμένων τῶν τε
ἐνύγων καὶ πτερυγίων.

339. Διὰ μὲν τοὶ τὰς δ' ἐχὶ δικαίως. | Οὐ δικαίως φησὶν
ἔξωπτο τὸ τιμῆς καὶ τὸ δειπνῶν, διὰ ταῦτα τὰ εἰς τὰς Νεφέλας
ὑπ' αὐτῶν γεγενημένα. ἐδὲν γὰρ ἀξιόλογον ἐποίειν.

341. Φέρι ποῖαι γὰρ τιναί. | Δείκνυσιν ἐνταῦθα ὁ Σωκράτης ὡς
ἐν ὅσῳ τις βλέπῃ τὰς Νεφέλας τῷτο χῆμα ἔχοντας, μεταστρα-
φὰς ἀλλοίαις ὁρᾷ.

343. Αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν. | Εἰσεληλύθασιν οἱ χοροῦται προσ-
ντίῃα περικείμενοι μεγάλαις ἔχοντα ῥίνας, γιλοῖα καὶ ἀσκήμους.
διότι φησὶν εἰς αὐτὰς μὴ ἰσρακίαι διὰ τὸ μὴ Νεφελῶν ἀλλὰ
γυναικῶν ὄψιν ἔχειν. ὁ τὴν ἀγνωσίαν αὐτῶν παρῆχε. δῆλον ἔν ὅτι
ἐπὶ τὰς αὐτὰς λίλειαι χορικά, ὥν ἐπὶ τῇ σκηνῇ ὁτως λί-
λει. Ὁ χορὸς δὲ ἔξω ἐστῶν καὶ κρυπτομένη, ἡ φωνὴ μόνῃ τοῖς
ἰδοῦν ἐκκένετο, καὶ γὰρ ἠδύνατο ἐντὸς εἶναι τῇ σκηνῇ αἱ μὴ καταπλά-
ναι μηδὲν. προσσημειωμένον δὲ τῶν Νεφελῶν εἶναι.

345. Καταύρη ὁμοίαι. | Τὸ συμβαίνειν γινώσκοντες περὶ τὰς Νεφέ-
λας

*Η πρῶδ' ἀλξ, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; Στ. Νῆ Δί
ἐγὼ γ'. εἴτα τί τέτο;

Σω. Γίνονται πάνθ' ὅτι ἂν βέλωνται· καὶ
μὴ ἴδωσι κυμήτιον

*Αγρεύειν τινα τῶν λασίων τέτων, οἷον περὶ τὴν Ξενό-
φαντα,

Σκώπτειν αὐτὴν μανίαν αὐτῆς, Κενταύροις εἰκασθαι
αὐτὰς.

Στ. Τί γὰρ ἦν ἄρπαγμα τῶν δημοσίων κατὰ πόλιν
Σίμωνι, τί δρῶσιν; 350

Σω. Ἀποφαίνεσθαι τὴν φύσιν αὐτῆς, λύκῳ ὁμοί-
ωνος ἐγλύοντο.

Στ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐταὶ τὴν
ρίψασιν χθρὲς ἰδῆσαι,

*Ὅτι δειλότατον τέτον ἐώρων, ἔλαφοι διὰ τῶν
ἐγλύοντο.

Σω. Καὶ νῦν ὅτι Κλεόδωρον εἶδεν, ὁρᾷς, διὰ
τῶν ἐγλύοντο γυναικες.

Στ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λας διηγῶνται. πολλὰ γὰρ εἰσι τῶν παρομοιούμενα ζώων ἢ φε-
τοῖς ἢ ἀνθρωποειδῆ γινιόμενα, ἢ ἄλλῳ τινι τοιαύτης ὁψίως ἀπο-
πείμποντα εἰκόνα. φησὶν ἔν τῃ χρῇ σι θαυμάζειν εἰ αἱ Νεφέλαι
γυναικῶν ἔχουσιν μορφάς. καὶ γὰρ οὐ τῶν ἐρατῶν πολλὰς ἔχουσιν εἰ-
κόντας. τῶν δὲ ἐμνημόνευσεν, οὐκ ἔστιν εἰσεκαίμενον, δι' αὐτὴν λοιδορεῖται
τινας τῶν πολιτοδουμένων βέλων.

347. Κομήτιον. | Κλείτοι λέγει ὅς ἦν ἐπὶ κόμῃ σκαπτιόμενος.
ἀγρίως δὲ καὶ καλοπεδιόκειας οὐκ ἔλεγε τὴν τὰς ἀπηγορευμένων
πραγμάτων ποιῆσας. τὴν παιδερσάσας. Ἰερώνυμον δὲ λέγει τὴν διθυραμ-
βοποιόν, ὅς ἐποφάντα μὲν ἦν παῖς, περὶ παιδίας δὲ ἄγαν ἐπύθητο.
λάσειον δὲ εἶχε τὸ σῶμα. ἐπὶ ἔν καὶ οἱ Ἰπποκρίταυροι λάσειον ἔχον
τὸ σῶμα τὸ τῶν ἰππων μίερον, ὥς καὶ ὁ πρὸς τὴν Λαπίαν
πέλεμον δι' ἀκρασίαν ἔρωτον αὐτοῖς συνέστη, ἐυλόγως τῶν ἰερωνυ-
μων

Aut pardo, aut lupo, aut tauro? *Str.* Etiam per Jovem: quid tum postea?

Soc. Omnia fiunt quæ ipsis lubet esse. & profecto si viderint comantem

Agrestem aliquem ex istis hirsutis, qualis est iste Xenophantæ filius,

infantiam ejus irridentes, centauris assimilant semetipsas.

Str. Quid autem si peculatorem reipublicæ viderint Simonem? quid tum faciunt? 350

Soc. Ut ingenium ejus demonstrent, lupi repente fiunt.

Str. Hoc utique illud est, quod viso heri Cleonymo fugitivo,

quoniam timidissimum illum esse cernebant, cervi propterea evaserunt.

Soc. Et nunc quoniam Clifthenem conspexere, vides ut ideo fiunt mulieres.

Str.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ τινὰ θεομῆρας, ἐξομοιοῦν αὐτάς τῇ τῷ Κωταύρου ἰδίᾳ τὰς Νεῖλας παρήγαγεν,

350. Τί γάρ ἢ ἄρπαγα. | Οὐτὸ κωμωδῶν παρὰ Ἀριστοφάνει ὡς χριωφιλῆτης. τίνοι φησὶ αἱ Νεφίλαι ἑαυτάς αἰνεῖσθαι, ὡς ἀφομοιώσασα θεοὺς ἑαυτάς Σίμωνι, διατρέχοντι καὶ νοστιμῶν τὰ κοινὰ, σοφιστῆς δὲ ὁ Σίμων ἦν καὶ τῷ ἐν πολιτείᾳ διακρίνεται τότε, καὶ πάντως τῷ δημοσίῳ τὴν εὐνοσίφιστον χρημάτων, μνημονεύει δὲ αὐτῶ καὶ Εὐπολὶς ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς διαβάλλων τὴν ἐγκλήμασιν ἔχων. ἐξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφείλετο. κωμῶνται δὲ νῦν, ὡς ἢ παύσεται ἀρπάξων, ἢ ἀκύναντες οἱ Ἀθῆναιοι, εὐθέως ἀγῶνισιν αἰ κατιθῆσκει.

352. Κλειώμυρον. | Τῦτον ὡς δὴ λὸν καὶ ἐπὶ τῷ παρατάξει ρίψαν, τὴν ἀσπίδα οἷτοι ἄλλοι κωμῶνται διαβάλλουσι πάντες, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς ὁ αὐτός. ὡς δὴ λὸν δὲ ἐν πολλοῖς κωμῶνται, τὸ δὲ ἐχθρὸς ἐστίηκεν, ὡς ὑπόγυισι τῷ Κλειώμυρῳ ρίψασιν τοῦ γενησθῆναι, τῷ ἡμῶν χρωμῶν εἰς αἰχμήν τῷ διδομένῳ. πλείονα γὰρ τὴν συμφορὰν τὰ πλείονα ἔχει τὰ ὑπόγυια.

354. Καὶ νῦν ὅτι Κλειώμυρος. | Καὶ νῦν φησὶ διὰ τὴν Κλειώμυρον ποτὶ γυναικίαις. ἔτῳ δὲ ἐπὶ κωμῶν διαβάλλεται, τῦτον δὲ

Στ'. Χαίρετε τῶντων γ', ὧ δέ ποιναι. καὶ νῦν εἰς
 πέρ τινι καὶ ἄλλω, 355
 Οὐρανομήκη ῥήξατε καὶ μοῖ φωνῶν, ὧ παμβα-
 φίλῳ.

Σύστημα καὶ Περιουπλὴν εἰχων ε'.

Χο. Χαῖρ' ὧ πρεσβῦτα παλαιόχρυσες, θηρατῶ
 λόγων φιλομέσων.
 Σὺ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φεράς τε πρὸς
 ἡμᾶς εἴ τι χρήσις.
 Οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακώσων τῷ νῦν μετω-
 ροσφισῶν,
 Πλὴν ἢ Προδίκω πρὸ μὲν σοφίας, καὶ γνώμης εἴνε-
 χα. σοὶ δ', 360
 Ὅτι βρενδύς τ' ἐν ταῖσιν ἐδδῖς, καὶ τῶ φθαλμῷ
 παραβάλλει,

Καινυπόδητο.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὡς γυναικιζόμενοι οὐκ Ἀριστοφάνους διαβάλλει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρα-
 τῖν' ἐν Πυτίῃ, λίγων ἕως. ληρῖς ἔχων. γεῶν' αὐτὸς ἐπὶ ἐπὶ
 σιδίῳ. γελοῖ' εἶναι Κληδῖνῃ κυδῖναι ἐν τῇ δ' ἑκάστας ἀκμῇ.
 τῶτοι ἰδυσαί φησιν αἱ Νεφίλαι, εἰς γυναικας μετιμύφουσιν
 αὐτάς.

357. Χαῖρ' ὧ πρεσβῦτα. | Νῦν ἔχ' ὡς σιμῖον τινα προσηγόρου-
 σαι διὰ τὸ χρόνον, ἀλλ' ἀνόητον, τὸς γὰρ δὴθεν ἀρχαίους, καὶ παλαιούς,
 πρεσβύτας ἔλεγον.

Θηρατῶ. | Ἀντὶ δ' ἔχοντάς λίγων ἢ ζηλωτὰς ἢ μετῶν λίγων.

358. Ὅτι χρήσις. | Ὅτι βέλαιο. Σακράτῃ δὲ λίγουσι, τὸ δὲ
 λεπτοτάτων λήρων, ἀντὶ δ' συνιστάται καὶ δυσπαρακολυθῆται
 λόγων.

360. Πλὴν ἢ Προδίκω. | Οὕτως ἢ ἀκολουθία εἶχε δ' λόγων.
 πλὴν ἢ Προδίκω καὶ σοί. ὁ δὲ ἄλλως τὸ λόγον ἐξημαρτῖσι τὸ μ
 σοὶ καταρχὰς οὐκ εἰπὼν, ἔπειτα δὲ ἐπινυγκῶν, μέμνη) δὲ νῦν δ'
 Προδίκω διασύρειν ὅτι μετρίως δόξαν εἶχε περὶ αὐτοῦ ὡς ὑπὸ
 πάντας

Str. Salvete ergo, ô dominæ; & nunc, si cui unquam
alii,

355

Mihi quoque ad cœlos elatam vocem rumpite, ô sum-
mæ reginæ!

Congeries per incisionem versuum vi.

Cho. Salve ô senex olim nate, venator sermonum sa-
pientium;

Túque subtilissimarum nugarum sacerdos, dic nobis quid
tibi opus est;

Non enim aurem præbeamus alteri cuiquam ex hodie-
nis rerum cœlestium speculatoribus,

Præterquam Prodico: & huic quidem propter sapientiam
& ingenium: tibi vero

360

Quod elatè in via incedis, atque oculos per transversum
jacis,

Atque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πάντας ὡς τῇ σοφίᾳ. σοφίης δὲ ἦν ὁ Πρόδικος· Χίος τὸ γένος.
ἤμασι δὲ κατὰ τὰς χρόνους Σακράτους. πρῶτος δὲ ἔτος τὴν
πνιγνόντοδραχμοι ἐπίθῃν ἐποίησατο. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Πλά-
των ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ, καὶ Εὐδοκῶν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι, ὅ-
μως ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγῶνισαῖς· Τὸν ἄνδρα τῦτον ἢ βί-
βλίου διέφθρειν, ἢ Πρόδικον, ἢ τὸ ἀδολοχεῖν εἰσφρησις. διαβάλλ-
ει δὲ αὐτοὶ καὶ ἐν Ὅρσιον ἔτι· Παρ' ἐμὲ Πρόδικον κλαίει εἴητις
τολοπῶν. διδάσκαλός δὲ ἦν ἔτος· ὅ· ἐπικαλυμνὺς Κόβορον, ὃς ἔ-
τος· τριάκοντα τυραννίδος συμμιτέχων. Κόβορον δὲ ἐκαλεῖτο,
ἐπὶ καὶ τοῖς τριάκοντα συνίστασθαι, καὶ πλάττει τὴν Ἡρακλείᾳ τῇ
ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα, καλῶσιν ἐκατέρω ἐπὶ τὰ
ἦθη αὐτῶν, προκλῖναι τὴν ἀρετὴν τὴν Ἡρακλείᾳ. καὶ τὰς ἐκείνης
ιδρῶτας προκλῖναι τὴν προσκαίρειν τὴν κακίᾳς ἡδονῶν. ἄλλως. ἐπὶ κα-
θαιρέσει Σακράτους τὴν Πρόδικον ἵν' ὁ μὲν γὰρ ἀποφάνη διαφρόντης.
ἔτος δὲ σοφίης ἦν μετιμολόγος. ἐπὶ κωμῶν δὲ διδάσκειτο.

361. Βρονθὴ. | Ἀποσιμνήτης σίαυτον ἐν τῷ χήματι καὶ ταυρη-
δὸν ὀρέας.

Καὶ ὑπόκειται καὶ πολλὰ ἀνέχῃ, καὶ ἡμῖν συμ-
νοσσοῦσιν.

Στ. Ὡ γῆ τῷ φθέρματι, ὡς ἱερὸν, καὶ συμ-
νόν, καὶ περὶ αὐτοὺς.

Σω. Αὐτοὶ γάρ τοι μόνον εἰσὶ θεοί. πάντα ὅ-
πάντ' ὅτι φλύαρος.

Στ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τὸ γῆς, εὐλύμ-
πιον ἔσθ' ὁ θεός ὅτιν; 365

Σω. Ποῖόν; Ζεὺς; ἔ. μὴ ληρήσης, ἐδ' ὅτι
Ζεὺς. Στ. Τί λέγεις σύ;

Ἄλλὰ τίς οὐ; τίς γ' ἐμοί γ' ἀποφθνήσκει πρὸς
ἀπάντων.

Σω. Αὐτὰς δὴ περὶ μεγάλους ὅτι σημεῖοις ἐγὼ
σ' αὐτὸ διδάσκω.

Φέρε, πῶς γ' ὡς ποτ' ἀνδρῶν Νεφελῶν οὐδ' ἤδη
τελέεσθαι;

Καὶ τοὶ ἄλλοι, ἀθροῖας οὐκ αὐτόν, ταύτας δ' ἀπο-
δημεῖν. 370

Στ. Νῆ δ' Ἀπόλλων τέρψω γὰρ τοι τῷ νυκτὶ
λόγῳ εὖ προσέφυσας,

Καὶ τοὶ πρὸς τὸν Διὶ ἀληθεῶς ὥμῳ διὰ νο-
σκήναι ἐρέειν.

Ἄμ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Καὶ τὰ ὀφθαλμὰ | Ἀπὸ τῶ ὀφθαλμοῦ σιμῶν τὴν ὄψιν ἔχει.
εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς τοῦτο σιμῶν μὴ φαῖναι ἔσθ' ὡς κατὰ τὴν
ὄψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδύματα. ἔσθ' ὡς ἐσθ' ὡς ἐσθ' ὡς
κράτης καὶ Πλάτων. ἄλλοι. σιμῶν καὶ μέγα φρονεῖς. οἱ γ' ἐπὶ
διδασκότες αὐτοῖς σοφῶς πεφύκασι βαδίζειν. ὡς ὅτι μὴ Προδίκου
ὄντι σοφῶς, ὅτι δὲ Σωκράτης κινήσει μόνον ἐπὶ σοφίᾳ δοῦναι κατὰ
σημῶν.

Atque discalceatus multa mala toleras ; & nos gravi vultu suspicis.

Str. O tellus ! quænam hæc vox ? quam sacra ? quam veneranda atque portentosa ?

Soc. Hæ enim tibi solæ sunt deæ : cætera autem omnia nugæ sunt.

Str. Jupiter autem, dic nobis per terram, Olympius ille annon deus est ? 365

Soc. Qualis Jupiter ! minime : ne nugeris nec enim Jupiter est *ullus*. *Str.* Quid ais tu ?

Quis igitur pluit ? Hoc enim primum mihi omnium expedi.

Soc. Hæ scilicet. è magnis autem signis hoc te edocebo. Age, ubi enim unquam absque nubibus pluentem *Jovem* conspicias es ?

Sin minus, oporteret sereno aëre ipsum pluere, has autem secedere. 370

Str. Etiam per Apollinem. huic profecto rationi probe incubuisti.

Atqui antehac Jovem certo putabam per cribrum meiere. At

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

370. Καί τοι ἤρην. | Ἀπὸ τοῦ καὶ τοι ἔχρησ αἰθρίας ὕψος ὕψος αὐτὸν εἰ τὸ βεβήκην ἢ φησιν ἐν τῇ ὁ Διὸς ἐξουσία, καὶ μὴ τῷ Νεφέλων ἢ τῷ τῷ τὸ ἔργον, ἔχρησ αὐτὸν κατ' ἑαυτὸν ὕψος αὐτὸ Νεφέλων. ἄλλως. δοκιμὴ τῷ κατὰ Μύσκειον ἐξουσίας ἔχρησ τὸ λυγρὸν. Μυσκέων γὰρ φασὶ χρησμοὶ δοθῆναι κλίσιν πόλιν, ὅτε αὖ αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑπὸς λαόσ. ὁ δὲ αὖτε ὅσα αὖ ποτε ὑπ' αὐτῷ κλίσιν πόλιν διὰ τὸ αὐθιγὰν τῷ χρησμῷ. παραγινομένης δὲ αὐτῷ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀμνηστῶν περὶ τὴν κλίσιν, παρακαθίσταται τὴν παλαιάδα δακρυὶ ἐπ' αὐτῷ ὀδυρομένη. καὶ τέλος εὐλοφῆσαι τὸ χρηστῆριον, διὸ καὶ εὐθὺς ἔκλινε τὴν πόλιν.

Ἄλλ' ὅς τις ὁ βροντῶν ἔστι, φεράσιν. τῆτό με
ποιεῖ τετρεμαίνειν.

Σω. Αὐταὶ βροντῶσι κυλινδόμεναι. Στ. Τῷ
τρόπῳ ᾧ πάντα σὺ πολυμή.

Σω. Ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλῷ ἀναγ-
χαδῶσι φέρεσθαι, 375

Κατα κρημενόμεναι πλήρεις ὄμβρος δι' ἀνάγκην,
εἴτα βαρεῖαι

Εἰς ἀλλήλας ἐμπιπῆσαι, ῥήγνυσι καὶ πατα-
γῶσιν.

Στ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἔστι τις αὐτὰς, ἐχ' ὁ
Ζεύς ὥς τε φέρεσθαι;

Σω. Ἦκεις', ἀλλ' αἰδέεσθαι δύνει. Στ. Δι-
νέει, τῆτί μ' ἐλελήθης.

Ὁ Ζεύς ὧν ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Διὶ νυκί βα-
σιλεύων; 380

Ἀπὲρ ἐδέπω πρὶ τῷ πατάγῃ καὶ τῷ βροντῆς μ'
ἐδίδαξας.

Σω. Οὐκ ἦκουσάς με. τὰς Νεφέλας ὕδατος
μεσῶς ὅτι φημί.

Ἐμπιπῆσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκ-
νότητα;

Στ. Φέρε τῆτί τῷ χρη' πιστεύειν; Σω. Ἀπὸ
σάυτ' ἄγε σε διδάξω.

Ἦδη

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

373. Τετρεμαίνειν. | Κατὰ ἀνωδοπλασιασμόν ἀντὶ τοῦ φερίσθαι
καὶ διδόναι. τὸ γὰρ τρέμειν καὶ πάλαι τὸ σᾶμα τῷ ἄγαν ἰσχυ-
ρῶς.

376. Κρημενόμεναι. | Κρημαίνεσθαι ὡς τὸ ἀερεῖσθαι, οἷον ἐπικρέμειν
μεναι ἀλλήλαις καὶ ἐπιβαρύνεσθαι, ὡς οὖν δὲ τὸ εἶτα.

377. Παταγῶσιν

At quis est qui tonat? dic mihi; hoc enim mihi terrorem incutit.

Soc. Hæ cædem tonant dum provolvuntur. *Str.* Quomodo ô tu audacissime?

Soc. Cùm repletæ fuerint aquâ multâ, & coactæ ut ferantur :

375

Et sic suspensæ imbri plenæ, ut necesse est, deinde & graves

In se mutuo collapsæ rumpuntur atque fragorem edunt.

Str. Quis autem est qui ipsas cogit, nonne Jupiter, ut ferantur?

Soc. Minime, sed Ætherius turbo. *Str.* Turbo! hoc me latuerat, *scil.*

Jovem non esse, sed ejus vice Turbinem nunc regnare.

At nondum de fragore atque tonitru me docuisti. 381

Soc. Annon audivisti me? Nubes aio aqua repletas

In se mutuo collapsas fragorem edere propter densitatem.

Str. Age, hoc quomodo possum credere? *Soc.* Ex te ipso ego *id* te docebo.

Nunquámne

Σ Χ Ο Λ Ι Α

377. Παταγῶσιν. | Ἦχῶσιν. Ὅμηρ. Πατάγῳ δὲ διὰ εἶμα γίνεται ὁδόντων.

379. Αἰθίρῳ δῶ. | Καὶ τῷτο ἐβρυχάετο παρὰ τοῖς φυσικαῖς. τρεῖς δὲ θησις ἢ αἰθέρια. ταῦτα δὲ οὐ τῷ Ἀναξαγορείῳ ἀπερρέει.

380. Δῖνῳ καὶ βασιλεύον. | Ἐγυθεῖ ἔλαβε οὐ τῷ Διός. ἄσπερ ἢ ἔλγει μὴ βασιλεύον τῷ Διῳ, ἀλλὰ Δῶν. ἔχ' ὅτι τὴν δέησιν ὑποβάλλει, οὐ τὴν Δῶν ἐπὶ. ἀλλὰ κεραιαὶ εἰς βαθὺ ποτήριον. ἢ καλεῖται Δῖνῳ. ὅπερ ἂν ἐν ὑπόθεσιν οὐ, κάτω εἰς ὅζον λήγῃ. τὸ γὰρ γίλοιον οὐ τὴν εἰς τὴν τῷ Δῖνῳ παρίληφει ἀλγούσιαν.

384. Ἀπὸ σπανῶ γὰρ σε διδάξω. | Εἰς τὸ σπανῶ τελείαν εὐκρίαν ἔπει σπανιτόν εἰς καὶ ἀμετάβαστον γίνεται, ὑφ' ἢ λίγυσι.

Ἄλλ' ὅς τις ὁ βροντῶν ἔστι, φράσον. τὐτό μὲ ποιεῖ τετρεμαίνειν.

Σω. Αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Στ. Τῷ τρόπῳ ὃ πάντα σὺ πολυμή.

Σω. Ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλὰ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι, 375

Κᾶτα κρημινόμεναι πλήρεις ὄμβρε δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖαι

Εἰς ἀλλήλας ἐμππίπτεσαι, ῥήγνυνται καὶ παταγῶσιν.

Στ. Ὁ δὲ ἀναγκάζων ἔστι τις αὐτὰς, ἐχ' ὁ Ζεὺς ὥς τε φέρεσθαι;

Σω. Ἦκεις, ἀλλ' αἰδέεσθαι δύνει. Στ. Διὶ, τί μ' ἐλελήθης.

Ὁ Ζεὺς ὅν ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτῷ Διὶ νυκτὶ βασιλεύων; 380

Ἀπὲρ ἐδέπω πρὶ τῷ πατάγῃ καὶ τῷ βροντῇ μ' ἐδίδαξας.

Σω. Οὐκ ἤκουσάς με. τὰς Νεφέλας ὕδατος μετὰς ὅτι φημί.

Ἐμππίπτεσαι εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν νότητα; 385

Στ. Φέρε τί μ' ἐπὶ τῇ χρησίμῃ; Σω. Αὐτὸ σὰν τὸ ἔγωγε σε διδάξω.

90
allo

um

libi-

hoc

inque

·λιξ· αὐτῇ
· γὰρ ἐστὶ
ὀντίωνι τ'

· τὸς· δὴ· λαῶ·
· οτε· δ'· ἔλα-
· ον· ἐπεχείρη· τῇ·
· ἐκ· φελαί· πάντα·
· οὕς· ὅσους· κοιλίας·

· τὰ· τοιαῦτα· ὀνήματα·
· οντῆς· καὶ· τ'· ποσὶ· ἤ·

Ἄλλ' ὅς τις ὁ βροντῶν ἔστι, φεῖσιν. τῷτό με
ποιεῖ τετρεμναίνειν.

Σω. Αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Στ. Τῷ
τρόπῳ ᾧ πάντα σὺ πολυμή.

Σω. Ὅταν ἐμπληθῶσ' ὕδατ' πολλῷ κἀναγ-
χαδῶσι φέρεσθαι, 375

Κᾶτα κρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρε δι' ἀνάγκῃ,
εἴτα βαρεῖαι

Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτεσαι, ῥήγνυται καὶ πατα-
γῶσιν.

Στ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἔστι τις αὐτὰς, ἐχ' ὁ
Ζδὺς ὥς τε φέρεσθαι;

Σω. Ἡκίς', ἀλλ' αἰδέεσθαι δύναιτο. Στ. Δι-
ναιτο, τῆτί μ' ἐλελήθης.

Ὁ Ζδὺς ὄντων, ἀλλ' ἀντ' αὐτῷ Δῖναιτο νυκτὶ βα-
σιλεύων; 380

Ἀπὲρ ἐδέπω πρὶν τῷ πατάγει καὶ τ' βροντῆς μ'
ἐδίδαξας.

Σω. Οὐκ ἤκουσάς με. τὰς Νεφέλας ὕδατ' αὐ-
μασὶς ὅπῃ φημί.

Ἐμπιπτόσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκ-
νότητά;

Στ. Φέρε τῆτί τῷ χρή πειθύνειν; Σω. Ἀπὸ
σάυτ' ἡ γὰρ σε διδάξω.

Ἡδὲ

ΣΧΟΛΙΑ.

373. Τετρεμναίνειν. | Κατὰ ἀναδπλασιασμόν ἀντὶ τοῦ φρίττειν
καὶ διδόναι. τὸ γὰρ τρέμειν καὶ πάλαι τὸ σῶμα τῷ ἄγαν ἔλα-
βανόν.

376. Κρημνάμεναι. | Κρημνάμεναι εἰς τὸ ἀέριον, οἷον ἐπικριμέν-
ον αἰσθητικῶς καὶ ἐπιδαρμέναι, ὥστε οὖν διὰ τὸ εἶτα.

377. Παταγῶσιν

At quis est qui tonat? dic mihi; hoc enim mihi terrorem incutit.

Soc. Hæ cædem tonant dum provolvuntur. *Str.* Quomodo ô tu audacissime?

Soc. Cùm repletæ fuerint aquâ multâ, & coactæ ut ferantur :

375

Et sic suspensæ imbri plenæ, ut necesse est, deinde & graves

In se mutuo collapsæ rumpuntur atque fragorem edunt.

Str. Quis autem est qui ipsas cogit, nonne Jupiter, ut ferantur?

Soc. Minime, sed Ætherius turbo. *Str.* Turbo! hoc me latuerat, *scil.*

Jovem non esse, sed ejus vice Turbinem nunc regnare.

At nondum de fragore atque tonitru me docuisti. 381

Soc. Annon audivisti me? Nubes aio aqua repletas

In se mutuo collapsas fragorem edere propter densitatem.

Str. Age, hoc quomodo possum credere? *Soc.* Ex te ipso ego *id* te docebo.

Nunquámne

Σ Χ Ο Λ Ι Α

377. Παταγῶσιν. | Ἦχῶσιν. Ὅμωσιν. Πάταγσιν διὰ δία γίγνται ὁδόντων.

379. Αἰθέριον δῶσιν. | Καὶ τῆτο ἐβρυχάμετο παρὰ τοῖς φυσικῶς. ταῖς δὲ δὴσις ἢ αἰθέριον. ταῦτα δὲ οὐκ ἔστιν Ἀναξαγορείου ἀμωσάνη.

380. Δῶσιν καὶ βασιλεύουσιν. | Ἐγὼ οὐκ ἔλαβον ἐκ τῆς Διός. ὅσπερ ἐἴπαγε μὴ βασιλεύουσιν τῇ Διῇ, ἀλλὰ Δῶσιν. ἔχ' ὅτι τὴν Δίωσιν ὑποβάλλει, ἐκ τούτου Δῶσιν ἔστιν. ἀλλὰ κεραιμῶν ἐστὶ βαβὴ ποτήριον. ἡ καλεῖται Δῶσιν. ὅπερ ἂν ἐν ὑπόθεσιν οὐ, κάτω εἰς ὅσον λόγῳ. τὸ γὰρ γίλοισιν ἐκ τούτου εἰς τὴν τῆς Διός παρίληφαι ἀλγίστοιον.

384. Ἀπὸ σκαυτῶ γὰρ σε διδάσκω. | Εἰς τὸ σκαυτῶ τελίαν ἐκείνην ἐπεὶ σωθεῖται ἐστὶ καὶ ἀμειβάται γίνεται, ὑφ' ἧς λίγυσιν.

385. Ζωμῶ

Ἦν ζῶν Παρθενάϊος ἐμπληθεὶς, εἴτ' ἐπα-
 ράχθη 385

Τὴν γαστέρα, καὶ κλόνθη ἑξήφως αὐτὴν διανο-
 ρήσουσι;

Στ. Νὰ τ' Ἀπόλλω. καὶ δὴνὰ ποιῇ γ' οὐδὲς
 μοι καὶ πεπρασχίαι.

Χ ὥσπερ βροτὴ τὸ ζῶμίδον παταγεῖ. καὶ δὴνὰ
 κίεραθῃ.

Ατρίμης φρεσὶν παππῶς. ἀπὸ τ' ἐπάγῃ πα-
 παππῶς.

Χ ὥσπερ χέω χρυμδὴ βροτῶ παπαπαππῶς,
 ὥσπερ σάειαι. 390

Σω. Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστρίδος τυτῆς
 οἷα πέπυδα.

Τὸν δ' ἄρα τὸν δ' ὅτι ἀπέραντον, πῶς οὐ
 εἰκὸς μέγα βροτῶν;

Ταῦτ' ἄρα καὶ τὸ ἴματ' ἀλλήλοιν, βροτὴ καὶ
 πορδὴ ὁμοῖω,

Στ. Ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὐτὸν φέρεται λάμ-
 πων πυρὶ; τὺτο δίδαξον.

Καὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

385. Ζῶν Παρθενάϊος. | Ἐν τοῖς Παρθενάϊοις αἱ Ἀττικαὶ
 τοῖς Ἀθῆναις πόλεις ἱεμπερ βῆς, ὅτε ἡ δαψίλη τ' κρεῖον. ἄλ-
 λος. ἦν τότε ἐν τοῖς Παρθενάϊοις ἐκείναις σε ζῶν τὴν γα-
 στέρα. τὰ δὲ Παρθενάια ἰορτὴν παρ' Ἀθῆναις εἶναι μεγίστην παρὰ
 πάντων ἔσται. ἐν τῇ ἐν τοῖς Παρθενάϊοις πᾶσαι πόλεις αἱ δὲ
 τ' Ἀθῆναις λαοκρατοῦσαι βῆν θυσίαν ἱεμπερ, συνίστανται ἄλλω
 εἶναι τ' κρεῖον, ὡς πληροῦς πάντας καὶ παρὰ τὸ διὸν ἰδιώταις,
 διὰ τὴν ἀφθονίαν τ' κρεῖον.

Εἴτ' ἐπαράχθη. | Εἴτα συνίστη κοινῶς καὶ ἀφ' αὐτῶν τὴν
 γαστέρα.

Nunquámne in Panathenaicis, jure oppletus, dein com-
motus fueris

385

Ventre ? atque ita quaffatio ipsum crepitare fecerit ?

Str. Etiam per Apollinem & graviter me exagitat
& tumultum ciet,

Ac veluti tonitru, jusculum perfonat, & ingentem fra-
gorem edit,

Primò remissiùs pappax, dehinc sonum infert pa-
pappax,

Et cum caco, prorsus intonat papapappax, ficut illæ. 390

Soc. Animum adverte igitur, è ventriculo tantillo
quantum pepederis.

Aërem autem, cum fit infinitus, quomodo non æquum
est magnopere intonare ?

Hæc utique etiam nomina, crepitus & tonitrus, fibi-
met similia sunt.

Str. At fulmen unde provenit igni resplendens ? hoc
me doceas.

Namque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

386. Καὶ κλόινϑ ἑξαίφνης. | Καὶ ἐρόφος τις καὶ εἰλξ αὐτῇ
συνίπσι. δισκορευύησι ἢ ἀντὶ τοῦ ἤχησι. κορυφῶν γὰρ ἐστὶ
τὸ τῇ γαστρίᾳ λαλίῳ μόνον. ἢ ἐμμενέσαστο τῇ φωνῇ τῷ ἐντέρει τῷ
ἴχον.

391. Ἀπὸ γαστρίδος τινωτεὶ οἶα. | Τὸ τινωτοὶ ποσὶν δηλαῶς
τυπαγῶν ἢ τῆς δακτύλου ἐρεῖ, τὸν γὰρ τὸ μικρὸν, ὅτε δὲ ἔλα-
βω ὁμολογῶντα τῷ πρὸς ὑμῶν, τότε προσάγει αὐτὸν ἐπιχειρῶ τῇ
τυγκρίσει. καὶ φησι, θαυμάζεις εἰ βροντῶσιν αἱ Νεφέλαι πάντα
κατέχουσιν τὸ ὕψος, ὅτε δὲ μικρᾶς ἔστω τῆς ὕψους καλίας
τοσούτου ἤχου δὲ τῷ πορδῶν γίνεται.

393. Τὰ ὀνόματ' ἀλλήλων. | Διὰ τῶτο καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα
ἀλλήλοις εἶναι δοκῇ προσφῆ καὶ ὅμοια τῷ βροντῆς καὶ τῷ πορδῆς.
ἵπαισι δὲ παρὰ τὸ ὁμοιοκατάλητοι.

395. Καὶ

Καὶ καταφύγει βάλλον ἡμᾶς, τὰς δὲ ζῶνται
 ἀειφλύει. 395

Τῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τὰς ἐπιόρ-
 κας.

Σω. Καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ
 βεκκισέλιπε,

Εἴπερ βάλλει τὰς ἐπιόρκας, πῶς δ' ἦτ' ἐχὶ Σίμων'
 ἐνέπρησεν,

Οὐδὲ Κλεώνυμον, ἐδὲ Θέωρον; καὶ τοὶ σφόδρα
 γ' εἰσ' ἐπιόρκοι.

Ἀλλὰ τ' αὐτῷ γε νεὼν βάλλει, καὶ Σέβιον ἄκρον
 Ἀθηναίων, 400

Καὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

395. Καὶ καταφύγει. | Λίγιστα γὰρ ὅτι πολλαίαις ὁ κρητικὸς ἀνάρμοτος, σὺν ἀναιρέῃ, ἀλλὰ ἀειφλύγῃ μένει. ἄλλως, καταφύγει, καταβίβει. ἀειφλύγῃ καὶ ἀεικνέει ἐπιπολῆς. τὸ δὲ ζῶνται, τινὲς ἀντὶ τῶ πλεσίως ἤκουσαν.

397. Κρονίων ὄζων. | Οἷον ἀρχαϊκῆς εὐθεΐας ὁδωδός. ἔτι δὲ Κρήνη παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἱερή. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλέσμεθα Σαυτεριάσια, ἢ Απατέρια.

Βεκκισέλιπε. | Σιστόγχωσις ὁ βασιλεὺς τῆ Αἰγυπτίου κοσμοκράτορος γενοῦς, ἠθέλησε γινῆναι τὴν ἀρχαιοτέρην τῶ ἀνδράπων. καὶ τῶ φιν τινα γλωττοταμήσας ἀπέκλῃσε μὲν βρείφους. αὐξήνεντο δὲ καὶ βοῶντο βέκ, ἤκουσι καὶ ἔγνω ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἀρχαιότεροι ἦσαν οἱ Παφλαγόνες. παρ' αὐτοῖς δὲ ὁ ἄριστος βίκ λίγιστα. συνήτης δὲ εἴπε τὴν λέξιν βεκκισέλιπε, ἐπεὶ καὶ οἱ Ἀρκάδες προσέληνοι ἐλόντες, Ἀπολλώνιος, Ἀρκάδης αἰ καὶ πρότε σιληναῖος ὑδῖανται. τῷτο δὲ τῶπῳ αἱ ἀπὸ τῆ Λέκιδος τῆ Ταρραῖον καὶ Σοφόκληον καὶ Θίωτο ἱερωνύμοις τάδε φασίν. οἱ Ἀρκάδες δοκῶσι πρὸ τῆ σιληνης γενέσθαι ὡς καὶ Εὐδόξῳ ἐν τῇ ἀειόδῳ. Θεόδωρῳ δὲ ἐν τῇ ἀκροῇ δευτέρᾳ, ὀλίγον πρότερον φησι τὸ πρὸς γίγαντας πολέμῳ Ἡρακλεῖ τὴν σιληνὴν φανῆναι. καὶ Ἀριστίας ὁ Χίῳ ἐν ταῖς Θέσταις. καὶ Διονύσιῳ ὁ Χαλκιδεύς ἐν πρώτῳ κίσεως καὶ ἐν τῷ φησὶν Ἀρκάδας σιληνίτας εἶναι. Μνασίᾳς δὲ φησι Προσέληνον Ἀρκάδαν βασιλεῦσαι. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Τετραγώνων πολιτείᾳ φησὶν ὅτι Βάρβαρον τὴν Ἀρκάδιαν ἄκησαν, οἱ τινες ἐξεβλήθησαν ἰσὺν τῶ νῦν Ἀρκάδων πρὸ

Namque exiccat nos dum ferit, viventesque amburit.

Hoc ergo manifestè Jupiter in perjuros demittit. 396

Soc. At quomodo, ô tu fatue, & Saturnia redolens,
atque lunatice ;

Si quidem in perjuros jaculatur, quo fit ut Simonem non
exusserit,

Neque Cleonymum, neque Theorum ? quoniam admo-
dum sunt perjuri.

At suam ipsius ædem jaculatur & Sunium promontorium
Atheniensium,

400

Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὸ ὅτι ἐπιτίλει τὴν σιλήν. διὸ καὶ προσποιησάμενος Προσίλπει-
λῆρι δὲ ἐν τῷ πυγμαϊδικῷ ὅτι Μακεδονικῶν Ἀρκάδων φησὶ
ὅτι ἡ Ἀρκάδια καλεῖται, Ὁρχομήδῃ υἱόν. διὸ καὶ ποταμὸν τὸ
Ἰρκαδίας Ὁρχομήδον. τινὲς δὲ φασὶν Ἐνδυμίωνα εὐρηκῆσαι τὰς
ῥαῖδας τῆς σιλήνης, ὅθεν καὶ Προσίλπει· τὴν Ἀρκάδιαν καλεῖται.
οἱ δὲ ὑπὸ Τυφῶνι. ὑπὸ δὲ Ἀτλαντὶ καὶ Ξενογόρῳ εἴρηκεν.
ἄλλοι αὐτὶ ὅτι ἀρχαῖος καὶ μακρὸς. τὴν γὰρ μακρὰν ἀρχαίαν οὐκ ἔχοντα
τὸ τὸ ἰσορίας, τὴν Ἀρκάδιαν κατὰ τὴν πρὸ σιλήνης χρόνον, ἐν
αἷς ἐρήμοις ἀφ' ἧν ἡ ὑπὸ ταῖς ὕλαις καὶ ἐν ὅττι λυσιπλόκτον κα-
λεῖται ἀφ' ἧν. φιλοτιμωμένων δὲ ποτε Ἀρκάδων καὶ τῶν Φρυγῶν καὶ
ῥωτῶν αὐτὸν τὸ ἀρχαιότητα καὶ εἰς κρίσιν ἰσθάντων, Ξενομήτιχον
βασιλεὺς Αἰγυπτοῦ λαβὼν δύο ἀρίστοκα παῖδας, ἐν τοῖς ἀπέκλινε
πρὸς καὶ αἰγὰς ἐποίησε ταῦτα θηλάζειν. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι
γὰρ, ἀλλὰ τὰς αὐτῶν μητέρας, κατατμηθῆναι τὰς αὐτῶν
ἄγας, ἵνα μὴ δύνανται διδάσκειν ἐμμελῶν ἀλλήλων τὰ παῖδας.
τὰ μὲν τριτὴν χρόνον οὐκ ἔχοντα εὐνοῦντα ἄνδρα εἰσελθὼν πρὸς
τά. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν προσεπῆδον τὰ παῖδας λίγοντα
εἰ. ἔστι δὲ τῷτο Φρυγισί, ἀρετῶν. ἐν τῷτο Φρύγις ἐφάνθησαν ἀρ-
εότεροι. ὁπότε ἰσορίας ἦν εἰρηται ἡ λέξις. ἔστι δὲ παρ' Ἡροδότου
εἰ αὐτὸν Ξενομήτιχον φησὶ. δῖον δὲ εἰπὼν προσίλπει, τὸ βίαν παρ-
εἶν, ὅπου ἐστὶ κατὰ Φρύγας ἀρετῶν. οἷον σιληνὸς καὶ κατὰ
ἡμῶν.

399. Σφόδρα γ' εἰς ἐπίορκοι. | Οὗτοι δὲ εἶπον, ὡς ἐπίορκοι καὶ
ἀλλήλους κακοὶ κοιμῶνται.

400. Καὶ Σόνιον ἄκρον Ἀθηναίων. | Χάρις ἐστὶν ἐν εἰχῃ ὅτι ἄλλοι
ὡς εἶπεν Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς ἐν τῷ αὐτῷ ἐρημνίας. ἐκεί-
τι

Καὶ τὰς δρυς τὰς μεγάλας· τί παθόν; εἰ γὰρ δὴ
δρυς ὅππορχεῖ.

Στ. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ εὖ λέγειν φαίνεται· τί γὰρ
ἔστι δὴδ' ὁ κεραυνός;

Σω. Ὅταν εἰς αὐτὰς ἀνεμῶ. ξηρὸς μετὰ
εὐδαίμους χατακλεισθῇ,

Ἐνδοθὴν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φουράει· καὶ περὶ ὧν
ἀνάγκης

ῥήξας αὐτὰς, ἔξω φέρεῖ σοβαρὸς, διὰ τὴν τιμὴν
νότῃται. 405

ὑπὸ τοῦ ροῖσδ' αὖ καὶ τῆ ρύμης, αὐτὸς ἐαυτὸν χατα-
κλείων.

Στ. Νῆ Δι'. ἐγὼ γ' οὐκ ἀπεχθίως ἐπαθὼν τοῦ
ποτὲ Διασίοισιν.

Ὡπίων γαστέρα τοῖς συγγλυσίνοι, κατ' ἑὸν ἔχον
ἀμελήσας.

Ἡδ' ἄρ' ἐφουσᾷτ'. εἴτ' ὀξείφνης διαλακκήσασα
πρὸς αὐτὰ

Τὸ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τι γὰρ ὁ Ζεὺς καμμοδιῶς δακνῇ, ἀλλ' Ὅμηρος καὶ ὁ Στίχος Ὀμή-
ρικός.

401. Τὰς δρυς τὰς μεγάλας. | Ἐπεὶ δὴ τοῖς ὑψηλοῖς καὶ τοῖς
διύδροις ἐμπέτῃ ὁ κεραυνός. σηματοῖται δὲ ὅτι Πειλοπονήσας αἴρε-
ται πρὸς τὰς δρυς.

402. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ. | Ἐπενοχρήθη ὑπὸ τῶν Σωκράτους λόγων.

403. Ξηρός. | Εὐδίας καὶ θερμὸς καὶ μηδηνίαν ὑγρασίας ἔχων.
Φησὶ δὲ ὅτι ἄνεμος ἐμπέσας ταῖς Νεφέλαις, καὶ ὑπὸ τινος ἀνέ-
μου ἐλαυνόμενος, σφοδρότερον πνέσας καὶ ἀγέρηντας ἀπορρήγνυσθαι ἐκ
αὐτῶν τὸν κεραυνόν.

Κατακλεισθῇ. | Ἀντὶ τοῦ ἐνοχληθῆναι, συχισθῆναι καὶ μείζονα καὶ σφο-
δρότερον πνέσῃ. σπεινῶται δὲ δῆλον ὡς πυκνότερόν ἐστι τὸ τῆς πρὸς
σῶμα. εἰ γὰρ ἦν ἀραιόν, διεφορεῖτο· ἀντὶ τοῦ ἄνεμος κατ' ὀλίγον.

Et quercus excelsas; quid ab his mali passus? quercus enim non pejerat.

Str. Nescio: attamen recte dicere mihi videris. quid est ergo fulmen?

Soc. Cum intra ipsas ventus in altum sublatus inclusus fuerit,

Ex interiore parte ipsas ceu vesicam inflat; sic deinde vi Ipsas perrumpens, foras effertur, vehementi impetu, propter crassitiem: 405

A stridore atque impetu semetipsum accendens.

Str. Ita per Jovem. mihi quoque certe hoc olim accidit in Jovialibus.

Assabam forte ventriculum cognatis meis, at per negligentiam non discindebam,

Ipsae autem inflatus fuit, atque ita medius crepans ipsos Oculos

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

404. "Ὀσπερ κύστιν. | Τὴν κοιλίαν, τὴν φύσιν. εἴρηται δὲ φύσις ἀφ' ἧς πάχυνσι πίφυνσι, κύστις δὲ κοιλίας διαπύρεται. τὸ μὲν γὰρ τ' ὄργας ἀπειρίστως διελκιδὸν μόριον, ὀνομάζεται κύστις. τὸ δὲ τ' ζήρας, κοιλία. ὡς Ἀριστοτέλης περὶ ζώων ἱστορίας α'. ῥήτας δὲ ἀφασκεδύσας, ἀφασκορτίσας.

407. Διασίσεισιν. | Ἀθήνησιν ἱερτὴ Μελιχίῳ Διὸς, μὲν δὲ Ἀθηναίωντος φθίνοντος. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ἀχαρνὸς ἀφαιρὴ τὰ Διάσια ἀπὸ τ' ἑ Μελιχίῳ Διὸς ἱερτῆς ὀνομάσκει λίγων. ὡς δὲ τινες ἀπὸ τ' Φυγῶν αὐτὸς ταῖς ἰνχαῖς τὰς ἄτας ἄλλως. ἱερτὴ Διὸς τὰ Διάσια Ἀθήνησιν, ἐν ἧ παιδὶ μὲν ἔξω τείχεος συνόντες, ἱερτάζουσιν.

408. Κατ' οὐκ ἔχον. | Οὐκ ἔχοντες, Ἀττικῶς ἔκλινον, οὐκ εἰσιν, οὐκ ἔχοντες, ποιεῖσι δὲ τῷτο, ἵνα μὴ διαρραγῇ. ἄλλως. ἐκ ἔχοντες. πύρεται δὲ κεντῶν καὶ χίζιν, διόδοι χαρίζομαι τῷ πιύματι. ἔστι δὲ ἀπὸ τ' χάω καὶ ἔξω τὸ χάζω, ὡς ἀπὸ χλοῶ χλοάζω, καὶ χνοῶ χνοάζω.

409. Ἡδ' ἄρ' ἴφυσσας. | Ὡγκῶτο ἱπαιρομένη τ' ἀρτύσιον. ἀφλακῆσασα δὲ διαρραγῆσα. λακίς γὰρ τὸ χίσμα.

Τὼ φθαλμῷ με προστείλησε, καὶ κατέλαυσεν τὸ
 ὡρόσωπον. 410

Σύστημα καὶ Περιουσίᾳ εἶχων ἡ.

Σω. Ὡς δὲ μεγάλης σοφίας ὀπτιδυμήτους ἀν-
 θρωπε παρ' ἡμῶν,
 Ὡς ἐνδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γενέσθαι,
 Εἰ μνήμων εἰ καὶ φροντιστὴς, καὶ τὸ παλαιότερον
 ἐνέειν

Ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ χεῖμεις μὴδ' ἐσῶς, μήτε
 βαδίζων,
 Μήτε ῥιγῶν ἀχθεῖ λίας, μήτε γ' ἀρετῶν ὅτι
 θυμῶν. 415

Οἷον τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίαν, καὶ τῶν ἄλλων ἀνι-
 τῶν,

Καὶ βέλτιστον τῷτο νομίζεις, ὅπως εἰκὸς δεξιὸν ἀν-
 δεῖ,

Νικᾶν πρῶτον καὶ βελύων, καὶ τῇ γλώττῃ
 πολεμίζων.

Στ. Ἀλλ' ἐνέκιν γε ψυχῆς σερρήας, δυσκολοχρί-
 τε τε μερίμνης,

Καὶ φειδωλῶ καὶ τρυσιβίῃ γαστροῦ καὶ θυμβρεπι-
 δείπνου, 420

Ἀμέλει

Σ Χ Ο Α Ι Α.

410. Προστέλλει. | Προστίθειν. οἰκίῳ δὲ νῦν προστίλλει
 χρῆται ὡς ἐπὶ κοιλάδας.

415. Μήτε ῥιγῶν. | Ἐν τῇ μόνῃ τῇ τρίτῃ ἐχέμαζον οἱ φιλό-
 σοφοι μνηδὲν ἰδιότροπος.

416. Οἷον τ' ἀπέχει. | Τὸ αὐτὸ εἶπε Σωκράτης. ἀλλὰ
 πῶς μὲν αὐτοὶ φασὶ πλείστον. ἡφθ δὲ καὶ τὰ συνήθη πράττειν.

Oculos mihi velut stercore conasperit, atque exuffit faciem.

Congeries per incisionem versuum viii.

Soc. O tu mortalis qui præclaram sapientiam à nobis expetis,

Quam beatus inter Athenienses atque cæteros Græcos eris,

Si memor sis ac discendi cupidus, & si laboris patientia infit

In animâ tuâ, neque fatigeris stando nec eundo :

Neque algens multum doleas, nec prandere cupias: 415

Vinoque abstineas & gymnasiis cæterisque insanis voluptatibus,

Atque hoc optimum judices, quod virum prudentem judicare convenit ;

Vempe vincere agendo, consultando, ac linguâ certando!

Str. At quod animum attinet firmum, curamque duro contentam strato,

arcumque & vitæ gravem ventrem, & oleribus victitantem,

Securus

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

Ἀνοήτων. | Τῶν ἀφροδισίων. ἡ τοιαύτης λαγνείας. τὸ γὰρ ἀνοη-
σίῃ, ματαιότητι 2) α. τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον.

418. Τῇ γλώττῃ πολεμίζον. | Τῇ γλώττῃ πολεμῶσι τὴν ἐναν-
τιον οἱ ῥήτορες. ἐκ τούτων δὲ δίκηνσι τῶν τριῶν, ὡς ἕως ἄριστος ἐν
θράκοις, ὅς ἐστιν πράξις καὶ βελή καὶ λόγῳ τὴν ἄλλαν νικά. τὸ δὲ
σκολοκοίτη δυσκόλως κινῶν ἰώσης. τρυσιβίς δὲ, κικολασμῶν καὶ
παποιέσης τὸ βίον.

420. Θυμωρεπιδέπν. | Θύμωρα εἶδος λαχάνων. ἀφ' ὧ δὴ ἄλλων
λαχάνα μόνον ἡδιστὸν εὐτελεῖ. ἐκ δὲ τῶν λαχάνων τὰς καλῶμεθα
εὐτελεῖς καὶ φιδωλῶς ζῶντα θυμωρεπιδέπν.

Ἀμίλει θαρρῶν, ἔνεκα τέτων ἑπιχαλκίδων πα-
ρέχοιμ' αὖν.

Σω. Ἄλλο τί δῆτ' εἰ νομεῖς ἔϊ) θυὸν ἐθένα,
ὡλὺν ἄσφ' ἡμεῖς;

Τὸ ΧάϞου τυτὶ καὶ τὰς νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν,
τεῖα παυτί;

Στ. Οὐδ' αὖν διαλεχθεῖλω ἀπεχνῶς τοῖς ἄλ-
λοις ἐδ' αὖν ἀπαντῶν,

Οὐδ' αὖν δύσαιμ', ἐδ' αὖν ἀπείσαιμ', ἐδ' ἑπιθεῖλω
λιβανωτόν. 425

Χο. Λέγε νῦν ἡμῖν, ὅ,τι σοι δρῶμεν θαρρῶν.
ὥς ὅτ' ἀτυχῆσεις,

Ἡμᾶς τιμῶν, καὶ θαυμαζῶν, καὶ ζητῶν δεξιὰς
εἶναι.

Στ. Ὡ δέσποινα. δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν, τε-
τὶ πάντ' μικρόν,

Τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίους
ἀεῖσον.

Χο. Ἄλ' ἔσαι σοι τῆτο παρ' ἡμῶν. ὥς τοιοι-
πόν γ' ἀπὸ τεθδὶ 430

Ἐν τῷ δήμῳ γνώμας μεγάλας ἐθεῖς νικήσας
πλείονας ἢ σύ.

Στ. Μή μοι λέγειν γνώμας μεγάλας. εἰ γὰρ
τέτων ἑπιθυμῶ,

Ἄλ' ὅσ' ἐμαυτῷ τρεψοδικῆσαι, καὶ τὰς χρήσας
διολιδεῖν.

Χο.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

421. Ἐπιχαλκίδην. | Παιδείαζ οἰονεῖ ἄκμων.

423. Τὸ ΧάϞου τυτὶ. | ΧάϞου λέγει, τὸ αἶμα, παρὰ τὸ κεχῶζ.
εἰτίμων δὲ καὶ τὴν γλῶτταν καὶ ἔσκει τὴν πολυλογίαν.

424. Οὐδ'

curus esto audacter: quod ad hæc attinet, incudem me præstare possem.

Soc. Aliud nempe quicquam non putabis deum ullum, præter ea quæ nos:

loc Chaos scilicet atque nubes & linguam: hæcce tria?

Str. Imo, profecto neque alloquar alios deos, ne si obviam ipsis eam,

neque sacrificem, neque libem, neque thus apponam.

Cho. Dic nunc nobis audacter, quid tibi faciamus: quoniam non feres repulsam, 426

um nos colis, & admiraris, prudens esse operam das.

Str. O dominæ, vos igitur rogo rem prorsus exiguam: empe Græcos ut cæteros præcedam dicendo centum stadiis.

Cho. Hoc tibi à nobis feres; ita ut in posterum, vel ex hoc momento, 430

iter populum sententias magnas nemo plures quam tu vincere poterit.

Str. Ne mihi magnas sententias dicite, has enim non expeto,

sed quantum ad meipsum spectat, ut jus invertam & sceneratores deperdam.

Cho.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

424. Οὐδ' ἂν ἀλγισθείην. | Ἀντὶ τοῦ ὅδε προσίποιμι.

426. Οὐκ ἀτυχῆς. | Οὐκ ἀπείρητος. ἀντὶ τοῦ τῶν ἐν ἐθέλει. ἵσως δὲ ἀντὶ τοῦ παιδαυμαίνεσθαι.

431. Γνώμας μεγάλης. | Δημιουργίας.

433. Στριψοδίκῃσαι. | Στριψαὶ τὰς δίκας. πρὸς ταύτῃ δὲ τὴν ἐν ἧ τοῦ ὀνόματος πατοῖται τῷ γένει Στριψιάδης, τὸ δὲ τῆς ἡσας διολιδοῦν. τὰς δανείας ἐκφυγῶν.

Χο. Τάξει τοίνυν γ' ὧν ἱμεῖρεις. εἰ γὰρ μεγά-
λων ὀπιδυμεῖς.

Ἄλλὰ στυγὸν παρὰ τοῦ θάρρους τοῖς ἡμετέροις
προπόλοισιν. 435

Στ. Δράσω τῷθ' ὑμῶν πιδύσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη
με πιάζει.

Διὰ τὸς ἵππους τὸς Κοππατίας, καὶ τὸ γάμον ὃς
μ' ἐπέτελεψεν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

435. Προπόλοισιν. | Πρίσφυξι καὶ θανάπτει. ἄλλοι δὲ τοῖς φιλο-
φοῖς, πιάζει δὲ, εὐνοχοῖ, ἀναγκάζει.

437. Τὸς

Δ Ρ Α Μ Α Τ Ο Σ Π Ρ Ω Τ Ο Υ

Σ Κ Η Ν Η Π Ε Μ Π Τ Η.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ μόνου.

Νῦν δὲ χρῆδων ἀτεχνῶς ὅτι βέλονται.
Τετὶ πό γ' ἐμὸν σῶμα αὐτοῖσι

Παρέχω τύπην, πεινῆν, διψῆν, 440

Αὐχμεῖν, ῥιγῆν, ἀσκὸν δέρειν,

Εἴω

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

438. Νῦν ὅν χρῆδων. | Ἡ ἔκθεσις τῶν διπλῶν κώλων ἐστὶν ὁμοίαν
ἀναπαικτικὴν ἢ. ὡς τὸ πρῶτον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὰ δὲ
ἑξῆς δίμετρα ἀκατάληκτα, πλὴν τῶν δωδικάων καὶ ἐπιδωκαδικάων,
ἀναπαικτικῶν βάσεων παρατελείων καλυμμένων, καὶ τῶν τελευταίων
ἰσθμημιμετρῶν ὄντων, καὶ παροιμιαιῶν ὡς εἴηται καλυμμένων. ἐπὶ τῇ
τελείᾳ δύο διπλαῖ ἐξω ἰσοκυῖαι.

Χρῆδων. | Κατὰ δυνικὴν προφορὰν ὡς δυνικὸν ἔχον τὴν ἀνηματισ-
μόν. πληθυντικῶς καὶ νῦν ἀλλοτρίως χρῆσθασιν. ἡ τῆς δὲ ἡ ταύτης
σύστασις.

Cho. Compos igitur voti eris. non enim magna poscis.
At teipsum bono animo trade nostris ministris. 435

Str. Hoc faciam vobis fretus. necessitas enim me premit

Propter equos Coppatias, & conjugium quod me pessum-
dedit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

437. Τὸς Κοππατίας. | Μιτὰ τῷ χαράγματι καὶ τὸς ὀφει-
σμέταις αὐτῷ τὴν ἐστίαν δηλοῖ.
Ὅς μ' ἐπέτριψεν. | Ὅς αἰτίαι μοι πάντων τῶν συμβαίνων κακῶν,
ἡ δὲ ὅτι ἰδυεύχουσα.

A C T U S P R I M I
S C E N A Q U I N T A.

STREPSIADES solus.

NUNC ergo asperè me tractent, ut ipsis libet,
Hocce meum corpus ipsis

Præbeo ad cædendum, esuriendum, sitiendum, 440

Squalescendum, frigescendum, & pellem excoriandum :

Dummodo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐντάξεις. οἳ ποιεῖνται ἐκείνοι, ἀντὶ τῷ ποιήτῳ. φρονέοντες, ἀντὶ
τῷ φρονεῖν, ὡς καὶ ἐνταῦθα νῦν φησι, τὴν ἐξουσίαν αὐτοῖς παρα-
δίδωμι τῷ ἑαυτοῦ σώματι.

440. Τύτλην. | Ὑπὲρ τῷ πιστεύειν ἐμὸν αὐτὸν τοῖς ὑποκρί-
μασι, προσέθηκε πλείον ἢ ἐκείνοι προσέταξαν. ὁ γὰρ τὸ μᾶλλον ἐπαγ-
γελλόμενος ὑποκρίνεται, πῶς οὐκ ἔστιν ἐν γὰρ ἑαυτοῖς ῥαδίως.

441. Ἀσκὸν διδόν. | Ἀντὶ τῷ τὸ σῶμα ἀσκήσειν, εἰ δὲ κατα-
φρονήσει ἐκδιδομένη τῷ σώματι.

Εἴθε παῖ χρεία λαφύξῃμαι,
 Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἴδοξω
 Θεαυσι, δὴ γλωττίῳ, πολυμερὲς, ἴτης,
 Βδελυρὸς, ψυδῶν συγκολλητής, 445
 Εὐρεσιεπὴς, πείτεμμα δικῶν,
 Κύρβις, κρόταλον, κίναδῳ, τρύμνῃ,
 Μάδλης, ἔρων, γλοιὸς, ἀλαζών,
 Κέντρων, μαερός,

Στρώφης

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

444. Ἰτης. | Ἰταμός, ἀναιδής, καὶ δι' αὐτῶν χωρῶν τῶν πραγ-
 ματάων.

445. Βδελυρός. | Καὶ τὸ πόρνον ἔτιος οὐκ ἔστιν, ὡς ἐν τῷ κατὰ
 Τιμαρχοῦ Λιχίης, καὶ τὸ μίσους ἄξιον, καὶ τὸ μισοῦν βδελύτῃ.
 καὶ τὸ ἀνελύθρον. τὸ δὲ ψυδῶν συγκολλητής, ἀντὶ τοῦ ψυδοπλάστη.

447. Κύρβις. | Ἡ σαπὴς ἵθα ἦσαν οἱ νόμοι γεγραμμένοι. λέγει
 ἔν, εἰ τότε ἄλλα δόξαιμι τοῖς πολλοῖς καὶ ἔμπροσθεν εἶναι τῶν νόμων
 καὶ τῶν λόγων, ἰδίως ἂν ὑπομείναιμι πάντοτε παθεῖν. ἄλλως,
 κύρβις ὁ πείτεμμος, ὃν ἐστὶν ἐν λαβῇ, ἢ μνήμων, καὶ ὃν αἱ κύρβις
 πρὸς μνήμῃν ἐργάζοιτο. Ἀπολλόδορος δὲ φησὶ πᾶσαν δημοσίαν
 γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἰσάμενοι, τὸ
 δοῦν ἀναγράφοντες, ὡς μὲν δὲ τὸ εἰσάμενος εἴλας, κύρβις δὲ ἀπὸ τῆς
 πρὸς ὑψος ἀναβάσεως, ὑστέρων δὲ τὰ ξύλα λοιδυκωμένα γράφοντες,
 ὁμοίως ἐκάλεσαν. κύρβις ἔν ἢ πείτεμμος τὰς ἱερὰς γραφὰς εἴλη.
 ἢ ὡς Ἐρατοσθένης φησὶν, ἄλλων Ἀθηναίων ἔτι καλεῖσθαι, ἐν ᾧ οἱ
 νόμοι πείτεμμοι. Πλάταρχος δὲ ἐν τῷ Σόλωνος βίῳ πείτεμμος αὐτὸν
 λέγων, ἰχὺν δὲ φησὶ τοῖς νόμοις πᾶσιν εἰς ἑκατὸν ἰσάμενος αὐτὸν
 καὶ ἐγκατεγράψαντες εἰς ξυλίνους ἄξοντας ἐν πλαίσιοις πείτεμμοι
 εἰσφορμῆς, ὡς ἔτι κατὰ ἡμᾶς ἐν Πρυτανείῳ λείψανός τινα διεσώ-
 ζετο. καὶ προσηγορεύθησαν ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ κύρβις. καὶ Κρατῖνος
 ὁ κωμικὸς εἰρηκὲς πρὸς τὸν Σόλωνα καὶ Δράκοντες, οἷσι νῦν φέ-
 ρουσιν ἡδὴ τὰς κάγχους τοῖς κύρβισιν. εἴνοι δὲ φασὶν ἰδίως ἐν οἷς
 ἱερὰ καὶ θυσιάαι πείτεμμοι κύρβις. ἄλλως δὲ, τὰς ἄλλας ἀπο-
 μνήσθαι.

Κρόταλοι. | Εὐτόμος καὶ δὴ γλωττίῳ ὡς τὰ κρόταλα. λάλος.

Κίναδος. | Εἶδος τι θηρίου. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς φωνῆς
 Τῆτο δὲ καὶ φύσιν κίναδος ἀνθρώπιον εἶναι. οἱ δὲ, πᾶν μὲν θηρίον κί-
 ναδος ἄξιόντι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα, καὶ Σοφοκλῆς (ἐν
 Λιαπτι

Dummodo debita effugiam,

Hominibus etiam habear

Audax, linguax, temerarius, impetuosus,

Execrandus, mendaciorum conglutinator,

445

Verborum inventor, in litibus exercitatus,

Leguleius, loquax, vulpes, veterator,

Verbero, simulator, ardelio, insolens,

Cento, impurus,

Verfutus,

Σ Χ Ο Ι Α Λ.

Λίαντι μοσχοφόρῳ) ἢ τυτίτριπτον κίναδος ἐξέρχ' ὅπου; κατῳ-
γῆς ἐν φασιν ὡς ἀλώπηξ. τίτεις δὲ, κίναδος ζῶν μοιχεύον τὸ αἰδέσθαι
ἀνδρῶν καὶ ἐκρυβῆναι.

Τρύμη. | Ὁ ἀφειττριμῆμος ἐν τοῖς πράγμασιν, ὃν ἡμεῖς τρέ-
πανον καλῶμεν. τρύμα καὶ τρήμα τὴν ὁπὴν φασιν. Ὡς δὲ ἔνι
λεπτολόγος καὶ εὐστομος ὡς τρύπανον. τρύμη ἔνι, τρύπανον ὡς πάντων
ἀφαιγερόμενος, ἢ τριὸς καὶ ταλαίπαρος, ἢ τριμαλία.

448. Μάσθλης. | Ἰδίως καλεῖται ὁ ἰταμός, ὁ κατῳγκασθῆρος
καὶ ἐκλυτος. μάσθλης ἔνι ὁ πολυγυῖμος καὶ μηδὲν βίβαιον μηδὲ σα-
θιοὶ γνώσκον. ἀλλ' ἄλλο μὲν ἰσάν, ἄλλο δὲ ποιῶν, οἷσι τὰς τρέ-
πας ἐκλυτος. μάσθλης ἔνι ὁ μιμαλαγῆμος λῶρος. λίγῃ ἔνι τὸν
ὀλισθηρὸν καὶ ἀσβατικόν.

Εἴρων. | Πάντα παίζων ὑποκριτὴς ἡμιδρόμμος.

Γλοιός. | Τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μάσθλης. εἰληπταὶ δὲ ἡ μεταφορά
ἀπὸ τῶν αὐτῶν βαλανίους ἐλαίῳ πιπνύτοτος. ὅπου τὰς ἐπιλαμψαν-
οῦς διαλισθαίνει πίφυκε. τοῦτος ἔνι ὁ πρεσβύτερος εὐχεται γὰρ
τὰς τρόπας, ἵνα διαλισθαίνει καὶ φεύγει δύνηται τὰς δανείας. καὶ
μέχρι δὲ τῷ διῦρο τὰς τῇ γνώμῃ σκάζοντας, καὶ μηδὲν σαθιρὸν φρε-
νῶντας, ἀλλὰ μὲν ἄλλα ἐπαγγελιομένους, ἀλλὰ δὲ πράσσοντας, ἀλλὰ
τὸ τῷ γνώμῃ ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον, γλοιὺς καλῶμεν ἢ γλοιὸς λέγε-
ται ὁ ῥυτίς τῶν ἐλαίων. λίγῃ ἔνι τῷ ῥυπαρὸν τὰς τρόπας. ἄλλως.
γλοιός, ἐπὶ τῷ ῥυπαρῷ καὶ μικρῷ καὶ μικρολόγῳ παραλαμψάνταί.
καὶ γὰρ ὁ ῥυπαρὸς ἀλλὰ τὴν ἀσκασιν σύνεργος τῷ γλοιῷ. ἐπὶ δὲ τὸ
ὅπως μεταπνεύει τὸν μοσχοθρὸν δηλοῖ καὶ ὀλισθηρὸν καὶ ἐμμετάβολον.

449. Κέντρον. | Φανερὸς κλέπτης ὅτι βασανιστομένοις αὐτοῖς κέντρον
προσφέρουσιν, ἢ κέντρον, τιτίει χαλιδὸς καὶ φρίξις, καθὼς καὶ τὰς
ἐπὶ τοῦ κέντρον τοῦ καλῶμεν τὰς τοῖς κέντροις τυπιοτάς, κέντρον
δὲ εἶναι τὸ ἐπισκασόμενον τοῖς οἷσις ἐκ πολεμῶν καὶ ἀφαιρῶν συρρα-
φῶν σακκίων, καὶ ἐπίσκαγμα τῶν οἷων. ἄλλως. οἱ οἷοι τῶν ἀλλαν σκευῶν
θροισμῶν

Στρεψίφει, ἀργαλέῳ, μαπολοιχός.

450

Ταῦτ' εἰ με λέγουσιν ἀπαντῶντες,

Δρώντων ἀπεχνῶς ὅ,τι χρήζουσι.

Κεῖ βέλονται νη τλήν Δήμη-

τρ' ὅα μὲ χρδλῶ

Τοῖς φροντισαῖς παραδέντων.

455

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Θραυστῆροι ἐπὶ ταυτὰ τινε τοῖς ὑποζυγίοις ῥιπλῆμρα καλῶται
κίτταται. οἱ δὲ τ' λῳδερν ἀκύνει. οἰονὶ κωτροτύπος ὁ κικητε-
ρῆος κὲ φρικίος.

450. Στρεψίφει. | Ἀπὸ τ' εἰσφύγιος ἡ μεταφορὰ οἷον εὐστροφος κὲ
εὐκίητος εὐ τοῖς πρῶγμασι. λῳγται δὲ εἰσφύγις κὲ τοῖς σωλῶν
ἐμῶκαλῆμρα,

Δ Ρ Α Μ Α Τ Ο Σ Π Ρ Ω Τ Ο Τ
Σ Κ Η Ν Η Ε Κ Τ Η.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ, Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ,
Χ Ο Ρ Ο Σ.

Λῆμα μὲ πάρεσι τῷ δε
Οὐκ ἀτολμῶν, ἀλλ' ἔτοιμον, ἰδοὺ δὲ ὡς
Ταῦτα μαδῶν πρὸ ἐμῷ,

Κλέῳ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

456. Λῆμα μὲ πάρεσι. | Ἐπέκτισις τ' διπλῆς ἀμοιβαίης, ὅ
κῶλων κ. ὣν τὸ πρῶτον τροχαῖκόν διμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δει-
τερον τροχαῖκόν τριμετρον καταληκτικόν. τὸ τρίτον δακτυλικὸν εἰ-
σημιμιμῆς. τὸ τέταρτον ἀναπαισικὸν πινθημιμιμῆς. τὸ πέμπτον
τροχαῖκόν διμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλῶται Φερεκράτης ἀνα-
λῆς. τὸ ἕκτον ἰαμβιακὴ βάσις. τὸ ἑβδομῶν, ἀναπαισικὸν διμετρον
βραχυκατάληκτον. τὸ ὄγδον, ὁμοιον. τὸ ἕκτον ἰαμβιακὸν εἰση-
μιμιμῆς

Scena VI. N U B E S. 299

Verfutus, molestus, nugarum sectator. 450

Hæc si de me dixerint, cùm obviam eunt,

Faciant sedulo quodcunque ipsis libet.

Et si voluerint, per Cererem,

Ex me chordam

Sophistis apponant. 455

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἰμῶνα ἰορῶμεν, ὥς τι τὴν ἔ' ὕδατος ἐπέχῃ ὅτε τις θάλασσαν καὶ αὐτὸν ἄνιναι φανείη.

Ματιαλοῖχος. | Ἦτοι ὁ πρῶσιμῆτης, μάτιον γὰρ εἶδος μάτην, ἢ ὁ φιδῶλος καὶ σμικρολόγος, ἢ ὁ μυκῆρισθης, ὅστις δὲ Ἑρακλείδης. ἢ μάταιον τὸ ἐλάχιστον, ἢτοι τὸν μάταια βυλῶν ἰορῶμεν καὶ λοχῶντα.

A C T U S P R I M I S C E N A S E X T A.

SOCRATES, STREPSIADES,
CHORUS,

Constantia fane animi huic adest
Non imbellis, sed impigra, fat scias autem, quòd,
Hæc si à me didiceris,

Gloriam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μιμνῆς. ὁ πρῶτος καλεῖται. τὸ δῖκατον ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ἰσθῖκατον ὅμοιον τῷ ἑκτῷ. τὸ δαδῖκατον τροχαῖκον πυνθῆμιμιμνῆς. τὸ τρισκαιδῖκατον ἀναπαισικὴ βάσις. τὸ τισσαρισκαιδῖκατον ὅμοιον τῷ ἐνάτῳ. τὸ πιντικαιδῖκατον δακτυλικὸν ἰσθῆμιμιμνῆς, ὁ Ἀλκμῶνιος καλεῖται. τὸ ἑκκαιδῖκατον ὅμοιον τῷ τετάρτῳ. τὸ ἑπτακαιδῖκατον ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ὀκτακαιδῖκατον ὅμοιον τῷ ἐνάτῳ. τὸ ἐννακαιδῖκατον ὁ παρατίλῳτον ὀνομάζεται, δακτυλικὴ βάσις, τὸ ἑκκοστὸν ὅμοιον τῷ πιντικαιδῖκατῳ.

450. Οὐρανόμνητες,

Κλέῳ ὀρανόμηνες

Ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.

460

Στ. Τί πείσομαι ;

Σω. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμῷ,

Ζηλωτότατον βίον ἀν-

θρώπων διάξεις.

Στ. Ἀεὶ γὰρ τῷτ' ἄρ' ἐγὼ

465

Γότ' ὀψομαι ;

Σω. Ὡς τέ συ πολλὰς

Ἐπὶ ταῖσι δύραις

Ἀεὶ χαλῶσθαι,

Βυλομήνεις ἀναγκιστῶσθαι

470

Τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν.

Πράγματα κἀντιγραφάς

Πολλῶν παλάντων

Ἄξια σῇ φρενὶ

Συμβεβηλοσυμμήνεις μὲν σὲ.

475

Χο. Ἀλλ' ἐγχείρει τ' ὡρεσβύτιω, ὅ,τι ὥς
μέλλεις ὡρεθιδάσκειν.

Καὶ διακίνει τ' ἑνὲν αὐτῷ καὶ τ' γνώμης ἀποπέρει.

Σω. Ἄγε δὴ χάτειπέ μοι σὺ τ' αὐτῷ τρόπον.

Ἴν' αὐτὸν εἰδῶς ὅς τις ὄζει, μηχανάς

Ἢδὴ πὶ τέτοις ὡρὸς σὲ κρινάς ὡρεσφέρω.

480

Στ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

459. Οὐρανόμηνες. | Μίνισον. παρὰ τὸ ἱερᾶνον κλέῳ ἢ. πάλιν ὃ ὡς φιλόσοφῳ ἀπὸ τῷ ἑρᾶνῳ τὴν λέξιν παρήγαγε, ἀπὸ τὸ διδάσκειν τὰ ἑρᾶνια.

472. Πράγματα κἀντιγραφάς. | Οὕτω γὰρ ἐκάλεον τὰς δίνας πᾶσας, πράγματα κἀντιγραφάς διὰ τὰς ἀντιθέσεις καὶ λύσεις τῶν ἐπιφερομένων. τὸ δὲ ἐξῆς ἀνακοινῶν τὰ πράγματα καὶ τὰς ἀντιγραφάς.

474. Ἄξια

Gloriam ad coelos elatam

Inter mortales obtinebis.

460

Str. Quid mihi fiet?

Soc. Perpetuo mecum

Vitam exoptatissimam omnium

Hominum deges.

Str. Hoc utique ego

465

Quando videbo?

Soc. Adeo ut multi tuas

Ante fores

Semper affideant,

Cupientes communicare,

470

Et in colloquium venire ;

De intentione ac depulfione litium

Multis talentis

Æstimandarum, ex animo tuo

Consultaturi tecum.

475

Cho. At aggredere, senem, quod statuisti, prædocere :

Atque animum ejus permovere, & ingenium explora.

Soc. Age, jam dic mihi tu mores tuos :

Ut ipfis cognitis, quales fint, machinas

Statim postea tibi novas admoveam.

480

Str.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

474. Ἄξια σὴ φωνή, | Τὰ ἄξια πρᾶγματα σὺν τῇ σῇ φρεσὶ
βελούσορδύς.

476. Ἄχ' ἐγγυήρι. | Ἐν ἐκείνῃ δίστιχον ἀναπαιτικὸν τετρά-
μετρον καταληπτικόν. ἰάσασι γὰρ μὲν τὰς τισιούτας ἀειόδους
ἐπαγγίλ δίστιχον. ἐπὶ τῷ τέλει δ' ἂν ἐπιβίσις, δύο συνθεῖς δι-
πλαῖ ἔξω πενδυῖαι. δ' ὅ δίστιχίας παράγραφον· καλῶνται δὲ ταῦ-
τα πολυσημασίαι, διὰ τὸ ἄλφαφορα, δίχιστος μήτρα. τὰ δὲ
ἐφεξῆς λέγ' ἰαμβικά εἰσι ἀκατάληκτα τρίμετρα, ὧν τελευταῖον,
ἴσως, τί κυπιάζεις ἔχον περὶ τὴν θύραν. ἐπὶ τῷ τέλει πορταίς.

481. Τέχομαχίῃ

Στ. Τ' ὃ; τεχμαρχεῖν μοι διανοεῖς πρὸς τ'
 διωγόν;

Σω. Οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σε πυθέσθαι βέλομαι.
Εἰ μνημονικῶς εἶ; Στ. Δύο τρόπων τῇ ᾗ Δία.
Εἰ μὲν γ' ὀφείλεται μοι μνημῶν πάνυ.

Ἐὰν δ' ὀφείλω γέτλιθ, ὑπλήσμων πάνυ. 485

Σω. Ἐνεστὶ δὴ πᾶσι σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

Στ. Λέγειν μὴ ὅκ' ἐνός, ἀποστρέειν δ' ἐνί.

Σω. Πῶς οὐ δύνηται μανθάνειν; Στ. Ἀμ-
λει, καλῶς.

Σω. Ἄγε νυν, ὅπως, ὅταν τι προβάλλωμαι πρὸς

Περὶ τῆς μετώρου, ὡς δὲ εἶπε ὑφ' αὐτῆς. 490

Στ. Τί δαί' κωμῶδ' ἔτι σοφίαν στήσομε;

Σω. Ἀνθρωπῶ. ἀμαθὴς ἔστι καὶ βάρβαρος.

Δίδοιχα σ' ὡ πρεσβύτα, μὴ πλῆγῶν δέη.

Φέρ' ἰδὼ, τί δρᾷς, ἦν τις σε τύπη; Στ. Τύπωμα

Καὶ περὶ ἐπιγὰν ἑλίζον, ἐπιμαρτύρομαι. 495

Εἶτ' αὖτις ἀγαρὴ διαλιπὼν, διγάζομαι.

Σω. Ἰδι νυν κατὰθε δοιμάτην. Στ. Ἡ.

δικηλά π;

Σω. Οὐκ, ἀλλὰ γυμνὸς εἶσέναι νομίζεται.

ΣΤ.

ΣΧΟΛΙΑ.

481. Τέχνομαχῇ μοι δάσωτο. | Ἐπιῦθον παρίσσει τὴν ἰαυτὴν
δάσωσαν. τὸ γὰρ μηχανάς, ἢ ὡς ὁ Σουκράτης εἶπεν ἦτορ καὶ αὐτὴ
ἐσώθησιν, ἀλλ' εἰς τέχνομαχικὰ ὄργανα. ἐκπέτηδες δὲ οἱ ποιητὲς
ταύτην τὴν λέξιν ἔθηκεν.

487. Ἀποστρεψὶν δὲ ἔτι. | Πρὸς ὁμοιοκατάληκτον. καὶ πρὸς τὸ αὐτῷ ὁ γίγναι βέλδωμα. τῆτο γὰρ αὐτῷ σπυράζεται τὸ ἀποστρεψὶ τὰς δακρυάς.

488. Ἀμείλι.

Str. Quid ergo? expugnare me cogitas, per deos?

Soc. Non, sed paucis te interrogare volo.

Num memoria vales? *Str.* Duobus modis, per Jovem, Siquid sane mihi debeatur, memor *sum* prorsus.

Sin vero debeam miser, obliviosus admodum. 485

Soc. Nunquid tibi inest dicendi facultas naturā?

Str. Dicendi quidem non est, fraudandi autem est.

Soc. Quomodo igitur discere poteris? *Str.* Securus esto: optimè.

Soc. Age jam, ut, quando quid proponam doctum De.rebus sublimibus, tu statim arripias. 490

Str. Quid ergo? canūmne more sapientiā vescar?

Soc. Homo hicce ineptus est ac barbarus.

Metuo tibi, senex, ne flagris egeas.

Sine, videam; quid agis, siquis te verberet? *Str.* Verberor.

Post, ubi paululum me continui, testes cito. 495

Dein rursus, momento interjecto, jure ago.

Soc. Age nunc depone vestem. *Str.* Nunquid mali commerui?

Soc. Non, sed nudos ingredi mos est.

Str.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

488. Ἀμείλι. | Παρέλκιδ, Ἀττική δὲ ἡ φράσις. ἀντὶ τοῦ μὴ αἰετοῦ.

490. Ὑφαρπάσι. | Ἀττικῷ δὲ δῶτέρῃ προσώπῳ, ἀντὶ τοῦ ὑφαρπάσει. ἔπαυσε δὲ διὰ τοῦ ὑφαρπάσαι αἰνιτίζοντες τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν. ἴσως δὲ καὶ αἰετοῦ ἐκ τοῦ κυνικῶν φιλοσόφων ἑλασθεὶς τὸ κυνηγεῖν.

497. Ἴθι νῦν κατὰθε. | Ὅτι ἐπαύει ἐπὶ τοῦ μυμηδῆσαι τὰ μυμήματα. ἀποδύσαι ἢ αὐτὸν βάλειται τὴν ἰσθῆτα. ὡς μέλων ἢ οὐκ αἰετοῦ τυπώσας, φησὶν ἡδίκηκά τι; ὁ δὲ τετραπόδον ὡς ἐπὶ τοῦ μυμηδῆσαι γυμνῶς εἰσάγει αὐτόν.

499. Ἀλλ'

Στ. Ἄλλ' ἐχὲ ρωράσαν ἐγὼ γ' εὐέρχομαι.

Σω. Καταΐθις τί ληραῖς; Στ. Εἰπέ δὴ νῦν
μοι τοῦτι. 500

Ἦν ὅππμελὲς ὦ κ' ἐρωδύμας μανδάνω,
Τῷ τῷ μαδατῷ ἐμφερὲς γήνησμαι;

Σω. Οὐδὲν δαίσεις Χαηρεῶντ' αὖ τλὴ φύπι.

Στ. Οἷμα κερκαδίσμου, ἡμῶν δὲ γήνησμαι;

Σω. Οἶ, μὴ λαλῆσεις. ἀλλ' ἀκολαδίσης
ἐμοί, 505

Ἀκούεις τί, δάδρι δαῖτον. Στ. Ἐς τὰ χεῖρά νῦν
Δός μοι μελιτῖνταν περὶ πρὸν ὥς δέδωκ' ἐγὼ,
Εἴσω κερκαδάρων, ὥσπερ ἐς Τροφωνίης.

Σω.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

499. Ἄλλ' ἐχὲ φεράσαι. | Ἔλες ἢ τὰς εἰσιόντας εἰς αἶψα
τοὺς ἐπὶ τῷ ἐράτῳ, γομαὶς εἰσῆσαι, ὅα μὴ τι ἐκτὸς τῶ ἱε-
ρῶ πρόφασιν λάθωσι, ἢ ὅα μὴ λὰν ἔχρας λάθωσι ἐπὶ ἀλα-
στες τὸ ζήτημα, κ' ζητίας αἰτίαι τέτα γίνονται. οἱ γὰρ μάλιστα
ἐκείνοι ὅα ἐπὶ τῷ ἱερωμένῳ χρέματα εἰς δημοσίῳ, ἢ κατ' ἐξουσίαν
γομαὶ εἰσῆσαι ὅα μὴ τι ἀποκρύψονται.

504. Ἡμεῖς γινώσκωμεν. | Ἐπὶ ἰσχύος κ' ἀρχὸς τὴν ἰδίαν ἰ
Χαιρέων, ὅτι φιλοσοφία συνεστῆκε, παρὸς ἀκαλεῖτο νυκτὶς κ'
ποδῶν.

507. Μελιτῖνταν. | Μάξαν τῷ μέλιτι διδάσκειν. ἔφαρ δὲ
ὡς ἐδιδάκτο τοῖς ἑφῆσι.

508. Ὡσπερ ἐς Τροφωνίην. | Ὁ Τροφῶντις ἐγένετο λιβαῖος
ἄριστος, ὃς κατεσκεύασεν ἱερὸν ἐν τῇ Λεωπαδίᾳ τῇ Βοιωτίας ἐπὶ
γῶν κ' καλεῖται Τροφωνίην. ἐκεῖ ὅν οἱ μνηστῆρες καθίζονται ἐπὶ τῷ
τόματι γυμνῶν, κ' ἀρτίζονται ὑπὸ τῶν πιδύματων κ' φέρονται
ὑπὸ τὴν γῶν ἐκτὸς δὲ ἀπατῶσι δαίμονες κ' ὄφεις κ' ἄλλα τὰς
ἐπιτὰς, βασάζουσι πλακῆντά τὰ κ' ῥίπνουν ἐπὶ τὸ ἀφύγῳν κ'
μὴ τὴν μόνην, δι' ἧς τὸς τῶν τῶν ἀναιρήντωνται. ἄλλως, ὅτις ὁ
Χαιρέων, ὃς καὶ ὁ Τροφῶντις Σχότιος. ὅτι τὰς τότε ὑπερβολῶς
πάντας εὐτυχίας τὴν τι ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος καὶ ἐργαζό-
σαν. ἐν Ἡλιδὶ δὲ ταυσιῶν χρυσὸν κατεσκεύασεν Αὐγυῖα, ἢ κα-
ταλείποντες ἄρμον λῖθον, νυκτὸς εἰσιόντες ἑκατέρωθεν τῶν χρημάτων
ἄρμον

Str. At non furtum rimaturus ego ingredior.

Soc. Depone: quid nugas agis? *Str.* Dic mihi hoc jam.

500

Si diligens fuero, & prompte didicero,

Quinam discipulorum similis ero?

Soc. Ingenio nihil à Chærephonte discrepabis.

Str. Hei mihi misero! semimortuus fiam.

Soc. Minimè: ne id dixeris. sed sequere me.

505

Properans huc ocyùs. *Str.* In manus jam

Des' mihi mellitam placentam priùs. ut mihi metuo,

Intrans, ac si Trophonii antrum adirem!

Soc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἄρα Κερκύωνι, ὃς ἦν γῆσιος Ἀγαμέμνης καὶ Ἐπικάστου υἱός. ὡς δὲ ἔπειτα λίαν Αὐγείας, ἐπιδημήσαντα Δαίδαλον ἐν τότε κατὰ φύσιν Μίνως, ἐλταίνοντι ἐκχινῶσαι τὸ φῶτα, ὃ δὲ παγίδας ἔστησαν, αἷς ἀποπύσαν Ἀγαμέμνης ἀναιεῖται. Τροφῶνιος δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τιμῶν πρὸς τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ἅμα Κερκύωνι φεύγει εἰς τὸν Ὀρχομενόν. Αὐγεία δὲ κατὰ κίλῳσιν Δαίδαλον ὑπὲρ τὴν τὴν αἰμάται ἐκλυσιν ἐπιδιόκτοτος, καταφύγουσιν, ὃ μὲν Κερκύων εἰς Ἀθήνας ὡς Κακίμαχος. ὅς ῥ' ἔφυγεν μὲν Ἀρκαδίῳ, ἡμῶν δὲ κακὸς παρεάσαστο γνῆστον. ὃ δὲ ἑτερος εἰς Λιβάδαν τὴν Βοιωτῶν, ἢ καταρχὴν ποιησάμενος οἰκῆσιν, διττέλλει. τελευτήσαντι δὲ αὐτῷ μακρῶν ἀτρεκέις ἐφάη αὐτόσι, καὶ θύουσιν αὐτῷ ὡς θεῷ ἀειλίπτε δὲ υἱὸν Ἀλκαδρον. ἄλλως. Ἐν μὲν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις ἔταος ἄρσιν, πρῶτον μὲν ὅτι οἱ ἀπὸ Ἀγαμέμνους υἱοὶ Ἀπολλωνος καὶ Ἐπικάστου, οἱ δὲ Διὸς καὶ Ἰοκάστου, οἱ δὲ Ἐργίνου. εἴτα ὡς Δαίδαλος ἔκ τὸ τεχνίον ἐποίησιν, αὐτοὶ κελόφοτες ἐάλωσαν. καὶ τῷ ἑτέρῳ φεύγοντι δίδωκεν ἢ γῆν, καὶ ἐδίδετο ἀπὸ Λιβάδαν. ὕστερον δὲ Βοιωτῶν λιμῶσιν ἔχουσιν ὃ θεὸς Τροφῶνιος τιμῶν. οἱ δὲ ἀγνοῶντες ἔπειτα εἴη τὸ μῆμα, σμικρὴν μελισσῶν προστίττοντι ἐξ ὑπορρώγος τινος ἀνισσῶν. καὶ τοιαῦτα τῶν τοῦτον εἶναι τὸν τόπον ἔκριναν ἐκείνῃ δεινῶν κατελθεῖν διασώμενοι. ὃς εὐρὴν δύο δράκοντας, προσήγαγε μελισσῶν καὶ οὕτω ἠδικήθη. ἐξ ἧς τὸ ἔθος ἐγινετο. οἱ δὲ βυλόμενοι χρηστηριασθῆναι ἀγνοῶντες ὀρισθῶν καὶ πολλὴν κλοσμημῶν θροῖσι, κατίασιν λόγχας ἔχοντες πρὸς τὸ βάλλειν τὴν ὄφιν καὶ μὴ ἀδικῆσαι ὑπ' αὐτῶν. καὶ πολλοὶ μὲν αὐθιμίαν ἐπέμψθησαν, οἱ δὲ

Σω. Χώρει. τί κυπιάζεις ἔχων ὥρῃ τὴν θύραν;

Κοιμάποι Κώλων η.

Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρων, ὃ ἀνδρείας

§10

Εἵνεκα ταύτης.

Εὐτυχία γλύαιτ' ὦ-

θρόπῳ, ὅτι πορήκιον

Ἔς βαδὺ ὃ ἡλυσίας,

Νεωτέρους τὴν φύσιν αἰτῆ

§15

Περάγματος χρωτίζετα,

Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Παράβασις Κωλῶν με.

Ὡς δὲ μὲν οἱ κατεπὶ πρὸς γ' ὑμᾶς ἐλθόντες

Τάλην δὲ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

διὰ πλειόνων. ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις, ἔτι. Ὁ Τροφάνιος ἀνὴρ ὃς πάντῃ φιλόδοξος. ποιήσας ἐν τῇ Λεβαδίᾳ τὴν Βοιωτίας ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ εἰσελθὼν ἐμαντύνετο, καὶ λιμαγχουθεῖς ἀπέθανε. ἐγκατακῆσαν δὲ δαιμόνιον τι τὰς μαντίας ἐτίλει. εἰσέρχοντο ἐν αὐτῇ οἱ χρυσόμυροι ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν πόπανα, ἵνα τοῖς ἐκείνῳ ἐμφανέσθωσαν ὅφισι διδόντες μᾶλλον ὑπὸ αὐτῶν δυσχερὲς πάσχωσιν. ὁ δὲ εἰσὶν οὐκ οὐκ οὐκ ἐπὶ ἐγίλα διὰ τὴν τὴν ὅφισιν ἐκπλῆξαι, ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ καὶ συσφραγισμῶν, ἐς Τροφάνιον μαντάνεται.

509. Τί κυπιάζεις ἔχων. | Ἀττικῶς ὡς τὴν τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπιάζεις, τραγίση, ἀγαστρίδι.

Περὶ τὴν θύραν. | Βαρίως ἀγαστρίδι εἰς τὸ εἰσεῖναι δι' αὐτῆς.

510. Ἀλλ' ἴθι χαίρων. | Τὸ διὰ τὸ εἰσεῖναι τὴν θύραν ἔχων τὴν ὥρῃν, ὁνομάζεται κορωνίς. διὰ δὲ τὸ προτίθειν τὴν παραβάσις κατὰ τὸ ἴδιον, ὁνομάζεται κοιμάσις, κώλων ἐπὶ τὸν ὦν τὸ μὲν πρῶτον ἀνακαιοῦ διδόντες ἀκατάληκτον, ἢ κορωνίς διδόντες ἀκατάληκτον μιμηγῶν διδόντες. τὸ δὲ αὐτῶν ἀνακαιοῦ

Soc. Ingredere : quid tempus teris præ foribus?

Sectiuncula Versiculorum viii.

Cho. I pede fausto, magnanimitatem 510
 Propter hanc.
 Fœlicitas adfit
Huic homini, quòd, provectus
 In extremam ætatem,
 Juvenilibus ingenium suum 515
 Rebus imbuat,
 Et sapientiam excolit.

Digressio Versiculorum xlv.

Cho. O spectatores, ad vos loquar libere

Vera :

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀναπαύσασθαι μουόμετρον. τὸ τρίτον κὶ τὸ ἐξῆς κὶ ἑξοδον κὶ τὸ
 μὲν αὐτὸ, χοριαμβικὰ διμετρα καταληκτικὰ εἰς ἀμφίτροχον
 τραυόμενα ἢ βακχίον 2/3 τὸ ἀδιάφορον, Ἀριστοφάνεια κὶ αὐτὰ
 καλόμενα. τὸ πέμπτον, χοριαμβικὸν διμετρον ἀκατάληκτον. τὸ
 ἕκτον δὲ ἰαμβικῆς βάσειος εἰς χοριαμβικὴν ὑπερκατάληκτον.

516. Χρωτίζεται. | Ἀντὶ 3 χρωματίζεται. αὐτὸς 3 ὁ χρωμα-
 τισμὸς εἰς πρόσωπον γίνεσθαι. αὐτὸς 3 κατὰ νῦν ἐχρωματίζεται.
 2/3 τῷτο ἐτήγαγε τὴν αὐτὴ φύσιν. ὡς ἡ ὅλον κὶ μέρος. 2/3 μὲν 3
 χρωματίζεται νομῶς 3 ὅλη. 2/3 δὲ 3 τὴν αὐτὴ φύσιν, 3 μέρος.

518. Ὡς τὸ μῦθοι. | Ἡ παράδοσις δοκίμῃ μὲν ἐν 3 χορῷ λεί-
 γουσι. εἰσάγει 3 τὸ ἑαυτῷ πρόσωπον ὁ ποιητής. παράδοσις δὲ
 ἐστὶν ὅτι ἐν 3 πρότεροις ἑστίαις ὁ χορὸς μεταβάλλει, ἀπαγγέλλει
 πρὸς 3 δῆμον ἀφορῶν. εἶδη δὲ παραβάσειον ἐπὶ 3, ἀπλὰ μὲν τρία.
 κατὰ 3 χέσιν τίσσασα. τὰ μὲν ἐν ἀπλῶ ἐστὶ ταῦτα, κοινωμά-
 τιον, παράδοσις ὁμωνυμίας ἢ κὶ ἀνάπαις 3 καλεῖ, ἐπὶ πολλα-
 κίς ἐν ταύτῃ τῷ ἀναπαύσῃ χρεῖ, πῶς 3 ὁ κὶ μακρὸν. τὰ δὲ
 κατὰ χέσιν, εὐφῆ, ἀντίετροφον, ἐπὶ ῥήμα, ἀντιπὶ ῥήμα. σιωπη-
 πῆσι 3 ἀλλάτοις τὸ κατὰ μέτρον κὶ τὰ κῶλα. ἢ 3 εὐφῆ
 3 ὁμοίαν ἑαυτῇ τὴν ἀντίετρον, κὶ τὸ ἐπὶ ῥήμα ὡσαύτως τὸ
 3 2 ἀντιπὶ ῥήμα.

Τάλησῃ, νῇ τ' Διόνυσον τ' ἐκθρέψανταί με.
 Οὕτω νικήσαι με ἔγωγ' ἐν νομιζοίμην σοφός, 520
 Ὡς ὑμῶς ἠγάγησθε. εἴη θεαταῖς διξίαις,
 Καὶ ταύτῃ σοφώτατ' ἔχειν τῷ ἐμῷ κωμωδοῦν.
 Πρώτους ἡξίωσ' ἀναγνῶσ' ὑμῶς, ἥ παρέχευε μοι
 Ἔρπον πλείστον· εἴτ' ἀνεχώρειν ἔω ἀνδρῶν φορτυῶν
 Ἦτ' ἡθεὶς ὅκ' ἀξιόθ' ὦν. ταῦτ' ὅμοῦ ὑμῖν μέμφο-

μαι

525

Τοῖς σοφοῖς, ὧν ἕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματίζομαι.
 Ἄλλ' ἔδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν περδύσω τὰς διξίας.
 Ἐξόττε γ' ἐνθάδ' ἔω ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγει,
 Χ' ὡ σῶφρων τέχ' ὡ καί τ' ἀπύρρον, ἀρις' ἡγεσάτῃ,
 Καὶ γὰρ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀντιπέρρημα, τινὲς δὲ προτιθίαισι καὶ εἰδὴ καὶ ἀνταδῆν, ἔχουσι καὶ
 καὶ ταῦτα χρίσι πρὸς ἄλληλα, ἢ μὴ ἐν παραβάσει ἢ ἐν τῇ
 συγκρίσει ταύτῃ ἐστίν. οἷον δὲ καὶ ἀντιπρὸς παραβάσει. ἐπὶ δὲ
 οὕτως τ' ἐν παραβάσει μέρων, ἐφ' ἑκάστῳ τ' ἀπολειψάμενον τριῶν,
 τίθει ἢ παράγραφος. ἐκ ἧστι δὲ καὶ ἐπὶ τῷ μέλει καὶ τῷ ἐπὶ
 ματος, ἀν' μηδὲν ἀποδίδω. ἔαν δὲ ἢ τὰ ἀνακυκλώματα, τὴν
 ἀντίστροφον τῷ μέλει καὶ τὸ ἀντιπέρρημα, ἐπὶ τῷ ἐπὶ
 ματος ἢ ἔσω νουκυρία διπλῇ ἔω δηλῶσαι ὅτι ἐστὶ τὰ ἀνταπο-
 δίδωματα. ἐπὶ δὲ τῷ ἀντιπέρρηματ' ἢ ἔσω νουκυρία. ἐν δὲ τῷ
 ἀποδιδόμενῳ πάλιν, ἐφ' ἑκάστης τροφῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ
 τελευταίῳ κόλῳ δύο διπλαῖ, ἢ μὴ καταρχάς, ἢ δὲ κατὰ τὸ τί-
 λος, ἀμφοτέρω μέρει ἔσω νουκυρία, δηλῶσαι ἡμῖν ὅτι ἀνταπο-
 δίδω. τὸ δὲ μέτρον ἀσύστατον Εὐπολίδου καλῶμενον εἶχον τρο-
 χαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν μέ. ὧν τελευταῖος εἰς τὰς
 ὥρας τὰς ἑτέρας εἰς φρονεῖν δοκῆσιν, τὸ δὲ τροχαϊκὸν μέτρον, κατὰ
 πᾶσαν μὴ χώραν διχῇ τροχαῖον καὶ σπονδιῶν πλὴν τ' παρατι-
 λύντε, μὴ ὅτως τῷ μέτρῳ χωλῶ. καὶ κατὰ μὲν τὰς πεντήκτας τρίβων
 καὶ δάκτυλον εἰς τύχοι, τ' εἰς ἀγρίαν τὰς μὲν ἑτέρας ἀνάπαιστον καὶ ἐν
 ἰσῶν ἡγχαρεῖν πᾶσιν χώρα. ἰδίως δὲ τὴν τετάρτην ἐν τῷ
 ἰσῶσι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐχρῆν δὲ τὴν λέξιν ἔω τῷ
 σημεῖῳ. ἐχρήσατο γὰρ μετοχῇ ἀντὶ ονόματος.

519. Νῇ τ' Διόνυσον. | Ἐπὶ ἐν Διονυσίοις παρελθε τὸ δράμα.

Vera: etiam per Bacchum qui me eduxit.

Ita ipse vincam & sapiens existimer, 520

Ut vos existimo esse spectatores candidos,

Et hanc elaboratissimam esse mearum fabularum.

Primos vos volui degustare hanc, quæ faceffit mihi,

Negotii multum. post secessi, à viris odiosis

Victus indignè. hæc ergo apud vos quoror 525

Sapientes, in quorum gratiam hæc commentatus sum.

At non ita lubens eos, qui de vobis candidi sunt, prodam.

Ex quo enim hîc à viris, quibus etiam ipsis gratum est
dicere,

Et modestus & cinædus optimè audierunt :

Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κὶ εὖ ταῖς Διονυσιακαῖς ἀγῶσι τὰ δράματα ἤγιστο κὶ ἐδιδά-
σκιστο.

520. Οὕτω νικήσαιμι ἔγωγε. | Διτλή νῦν τοις εἰς τὴν παρά-
σκευαν. ἢ κ' ἡ αὐτὴ δὲ εἴη ἡδὲ τῷ αὐτῷ μέτρῳ τῷ εὖ ταῖς Νεφι-
λαις πρώταις, ἀλλ' ὡς ὀλίγη πρότερον εἴρηται τῷ καλυμμένῳ Εὐ-
ταλιδίῳ.

523. Ἀναγνῶς ὁμᾶς. | Διατάξαι τὸ δράμα. ὡς ἐπὶ βράμα-
τος δὲ ἄπκ.

524. Ὑπ' ἀνδρῶν. | Τῶν κριτῶν. τῦτο ἐπὶ τῶν προτέρων νε-
φελῶν.

525. Ταῦτ' ἔν ὁμῶν μέμφομαι. | Ἐπὶ ἡ Κρατίνῳ ἀλλ' Ἀμφί-
ψῳ δύνωμεν ὥφθη.

528. Οἷς ἡδὺ κὶ λέγειν. | Οἷς τὸ ἐμὸ ἐπιδικνύσῃ ἡδὺ εἴη, ἢ
ἡμιονίμοις.

529. Χ' ὡ σῶφρον. | Τὸ πρῶτον δράμα γράψας ὁ ποιητὴς
ἔθηκε τὰς δαιταλίας, εὖ ὡ σῶφρον μνῆματις εἰσάγει κὶ ἕτερον
ἄχρηστον, ἡμιονίμοις ὡ σφόδρα εὖ τά τε τῷ δράματι.

Ἀρις ἡμισατῶν. | Ἀπὸ τῷ ἡμιονίμοις. ἢ γὰρ τότε εἰ-
κησεν, ἐπὶ δύνωμεν ἐκρίθη εὖ τῷ δράματι, διότι, εἴη μὲν αὐ-
τὸ πρῶτον τῶν δραμάτων, ὑπὸ δὲ αἰδῶς ἢ δι' ἐκείνῳ ἐπιδικνύσας
αὐτό.

Κάγω, παρδένΘ. γδ' εἴτ' ὡ, κέκ' ἔξελω πώ μοι
τεκεῖν, 530

Ἐξέσθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβῆσ' ἀνείλετο,
Ὑμεῖς δ' ἔξεθρέψατε θρυναίως, ἀρπαιδεύσατε
Ἐκ τέττε μοι πιστὰ πῦρ' ὅμῳ γνῶμης ἔσθ' ὄρνια.

Νῦν ἔω, Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνῳ, ἦδ' ἡ κωμῳδία
Ζητῆσ' ἤλθεν ὡς περ' ἑπτάχρη δεσποῖς ἔττω σοφοῖς.
Γινώσκει γδ' ὡς ἔστιν, παῖδες δ' ἔτι βότρυχον. 536

Ὡς ὅτ' ὁ σῶφρον ὄρεται φύσει, σκέψασθ'. ἦ τις περὶ ταῦτα μὴ
Οὐδέν ἤλθε ῥα ψαμμένη σκύτινον καθαμνύον,

Ἐρυθρόν ἔξ' ἄκρης, παχύ· τοῖς παλαιῶσι γ' ἢ γέλασεν
Οὐδ' ἔσκαψε τὸς φαλακρούς, ἐδὲ κόρδαχ' εἰλ-
κυσεν. 540

Οὐδὲ

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

530. Κέκ' ἐξὼ πῶ μοι. | Οὐκ ἐπίτρεται ἑαυτῷ τὸ λίγην δι-
μοσίᾳ εἶναι τὸ ἴσον τῇ ἡλικίᾳ, ἢ γδ' πρῶτον δὲ ἑαυτῷ καθίη τὰ
δράματα ὅ τοιούτης ἐνυλάσθηνΘ. ἀπὸ δὲ τῇ ἐπὶ τῶν ἡρώων ἀντι-
νομῶ δὲ ἢ μὴ εἰσελθεῖν τινὰ ἐπὶ τῶν μῆτρων τισσαράκοντα ἔτη γυ-
νῆτα, ὡς δὲ τινες τριῶντα.

531. Ἐξέσθηκα. | Ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ λάθρα τικίνας καὶ φοβη-
μένων γνωσθῆναι γυναικῶν, καὶ εἰς τὴν ἐξ ῥιπίσων τὰ βρέφη,
ὅτ' ἴδων τις ἀνέλοιτο. Εὐριπίδης, Δίδωσι βεκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέ-
φος. λίγην ἔν' Ἀριστοφάνει ὡς ἐπὶ τὴν παρανόμως ταύτην τὴν κο-
μῳδίαν ἔτεκεν, ὡς περὶ τι βρέφος ἔξω ἔρριψα.

Παῖς δ' ἐτέρα. | Κλεισμένη καὶ Καλλίστρατος. ἢ γδ' δὲ ἑαυτῷ
ἐδίδασκε τὸς Δαιταλεῖς πρῶτον αὐτῇ δρᾶμα, τὸ ἀνείλετο λαβῆσθαι
ὅτ' ἐκ παλαιότητος ὡς τὸ ἀγνέσας ἐκάλειν, ἢ τὸ μὴ λαβῆσθαι, εἰς
τὴν ἐκ τῇ γῆς ὑπὸ τῇ χερσὶν ἄρσιν. τὸ δὲ ἀνείλετο διὰ τὴν ἀναδο-
χὴν καὶ εἰσποίησιν.

533. Πιστὰ παρ' ὅμῳ. | Ἦγεν μεγάλη πίστις ἔστι μοι πρὸς
ὑμᾶς καὶ πληροφορία. εἰρημὶ δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῇ τὰς φιλίας δι-
ῶκεν ποιῶνται.

534. Νῦν ἔν, Ἠλέκτραν. | Αἰζύλος ἐποίησε δρᾶμα Χρηφόρων.
ἐν ᾧ Ἠλέκτρα παραγινωσκῶν εἰς τὸ τάφον τῷ πατρός, ἐκ τῇ πλο-
κάμῃ τῇ ἀδελφῇ ἐγνώρισεν. αὕτη φησὶν ἡ κωμῳδία ἀδελφῇ ἔσθαι
τῇ

Et ego quoque (virgo enim adhuc eram, nec mihi ullo modo parere licebat) 530

Exposui *factum* ; puella autem alia acceptum sustulit :

Vos verò educāstis ingenuè & instituitis :

Ex hoc *inquam* mihi fida sunt à vobis *vestri* suffragii fœdera.

Nunc ergo, velut Electra *olim* illa, hæc comœdia

Quæritatum venit, sicubi in spectatores incidat adeo doctos. 535

Agnoscet enim, si viderit, fratris cæsariem.

Quàm modesta autem sit naturâ videte : quæ primo sanè

Venit, nihil confutum habens coriaceum, demissum,

A summo rubrum, crassum ; pueris quo risus fiat.

Nec irrifit calvos, nec cordacem saltavit : 540

Neque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡ πρώτη, ὡς ἐν τοῖς Χρησμοῖς Αἰγύπτῳ Ἡλέκτρα ἐν τῷ πλοκάμῳ τῷ ἀδελφοῦ ἐπιγνῶσα, καὶ παραγινόμενον πρὸς τὸ τάφον ὅπως αὐτὸν γνωρίσῃ ἦλθεν, εἰς ζήτησιν ἦλθε τῷ τότε διακτῶν. ἐπιγνῶσα) ἥ δ' ἰάν τι σύμβολον ἰδὼν ἐκείνην. Ἡ Χρυσόθιμις ἀπιδύσασα θῦσαι τῷ πατρὶ, καὶ τῷ Ὀρίστῳ πλόκαμον ἐσταῦθα ὑρῶσα, εἴπε τῷτο τῇ Ἡλέκτρῃ, ἡ δὲ ἀπιδύσασα ἐγνωρίσεν αὐτὸν ὄντα Ὀρίστῳ. εἰ καὶ Σοφοκλῆς τῷτο ἐ λέγει. λέγει ὅτι ὁ ποιητὴς ὅτι εἰ ἐκαινθήσεται παρ' ὑμῶν ἡ νῦν κωμῳδία, γινώσκεται ὅτι ὑμῖν ἐστὶ οἱ καὶ τὴν πάλαι αὐτῆς ἀδελφὴν ἐκαινίσαντας.

536. Τὰδελφῷ τῷ βέερυχον. | Ὁ ἐστὶ σύμβολον καὶ ἱκανοὶ ἐκείνων ἐπιγνῶσι) ἴαν ἰδῇ.

538. Οὐδὲν ἦλθε. | Παρίκεν τὸ δὲ, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ. ἐδὲν ἔτισσι, θείει δὲ εἰπεῖν ἐκ ἦλθε σωήθως.

Σκύτιον. | Διζωσμοὶ ἥ δὲ δερμά τινα αἰδοῖα οἱ κωμικοὶ εἰσῆσαν τῷ γέλωτος χάριν. θείει δὲ εἰπεῖν αὐτὰς φερτικῶς χαριντιζομένους.

539. Ἐρυθρόν. | Ἡ ἐρυθρόν ἐξ ἄκρου ἢ ἐξ ἄκρου παχύ. ταῦτα ἥ οἱ κωμικοὶ εἰσῆγον διὰ γέλωτα.

540. Τὰς Φαλακρὰς. | Εὐπολὶς ἔκωψε τὰς φαλακρὰς, τῷτο δὲ ἰδωρσάμενη.

Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τῷ πη, τῇ βακίῃ
 Τύπῃ τ' παρόντ', ἀφανίζων ποτηρὰ σκώματα.
 Οὐδ' εἰσῆξε δ' ἄδ' ας ἔχεσ' ἐδ' ἐκ ἐκ βοᾷ.

Ἄλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπει πρὸς ἐλλήλυνεν.

Καὶ μὲν τοῖς αὐτῷ ἀνὴρ ὢν ποιητής, ἐκ κομῶ. 545

Οὐδ' ὑμῶς ζητῶ ἑξαπατῶν δις καὶ τρεῖς ταῦτ'
 εἰσάγων.

Ἄλλ' αἰεὶ καὶ αἰεὶ ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,

Οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμῶς καὶ πάσας δεξιὰς.

Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαυσ' ἐς τὴν γαστέρα.

Κεκέετ' εἰσαυτοῖς γ' ἐπεπῆδησά γ' αὐτῷ κεμῶν.

Οὗτοι δ' ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὼν ὑπὲρ
 βολῶ, 551

Τῷ πον δεῖλαιον κολεῖρῶσ' αἰεὶ, καὶ τὴν μητέρα.

Εὐπολὶς μὲν τ' Μαρκῶν πρῶτον παρέλκυσεν,

Ἐκτρέψαν

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

Οὐ κόρδαχ' εἰλκυσι, | Τρία εἶδη ὀρχήσεως, ἐμμελῆα μὲν τραγική, σίκυις σατυρική, κόρδαξ κωμική, ἥτις αἰχρῶς καὶ τὴν ὁσφύν.

541. Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων, | Ὡς Εὐπολὶς ἐν ταῖς Προσπαταλίαις. ἢ ὡς εἰς τὴν τοῦ μέρους ἐπιπόρου ὄντα τ' Ἑρμῆα, οἱ δὲ Σισύριον τ' ὑποκρίτην.

542. Τύπῃ τ' παρόντ' ἀφανίζων. | Καὶ ἡδ' αὖτος ὁ γὰρ χάριν τὰς ἰγνύς ἐσῶτας ἐτιπὶ τῇ βακίῃ, τὸ δὲ ἀφανίζων, ἢ εἰς ἐκλίστας καὶ ἀποφυγὰς τὰ σκώματα, δι' ὧν εἰς σωφροσύνην τὰς κωμῶν πρᾶττοντας, ἐκλὸς αὐτῷ ποῶν τὰ ποτηρὰ σκώματα ἢ τὸ ἀφανίζων, ἀντὶ τῷ ἀφανίῃ ποῶν. ταῖς περικαλύπτει τῷ γίλωτι τὰς εἰκὴ δισκημῶνας αὐτῷ κωμῶν καὶ ἐπιτῶν πελαγῶν. ἰσίου δὲ ὅτι πάντα ὅσα αὐτῷ λίγη, εἰς αὐτόν. τίνη. τὰς μὲν ἡδ' ἀλλήλας εἰσάγει ἐν τῇ Λυσιστράτῃ. τ' δὲ κόρδακα ἐν τοῖς σφῆξι, τὰς δὲ φαλακρὰς, ἐν Εἰρήνῃ, τ' δὲ πρεσβύτην ἐν Ὀρεσί, τὰς δὲ δῶδας καὶ τὸ ἐκ ἐκ ἐν Νεφέλαις τοπῶτον.

543. Οὐδ' εἰσῆξε δ' ἄδ' ας. | Οὐκ ἔστι δ' ἄλλος τίνος προσεδίξεν. ἀλλ' ἴσως αὐτῷ. ἐπὶ πειστικῇ ἐν τῷ τέλει τῷ δ' ἀντιμῶν
 771

Neque senex, qui carmina recitat, baculo
 Præsentem ferit, ita celans malos jocos,
 Nec introduxit faces, nec clamat heu! heu!
 Sed, fibimet ac carminibus confidens, prodiit. 544
 Atque ego quidem, talis cùm firm poëta, non superbio:
 Nec vos fallere conor, bis terve eadem introducendo:
 At semper novas inducens formas, ex arte ago,
 Nihil inter se similes, & *tamen* omnes probas.
 Qui Cleonem, maximum licet, in ventrem perculi:
 Nec tamen iterum insultavi ipsi jacenti. 550
 Hi autem, ubi semel præbuerat ansam Hyperbolus,
 Hunc miserum proculcant perpetuo atque ejus matrem.
 Eupolis quidem Maricam primum protulit *in scenam*,
 Nostros

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῇ ἀφ' αὐτῆς Σωκράτης, καὶ τινες τὸ φιλοσόφον λίγοντας ἐν ἑῷ.
 ἐν δὲ ταῖς πρώταις Νιφίλαις, τῷτο ἔπιποιήκει, ποιήσῃ δὲ αὐτὸ
 μὴ λόγῳ, ἔτοι δὲ ἀκαίρῳ.

544. Ἀλλ' αὐτῇ. | Τῇ ἐπινοίᾳ τῆς ὑποθέσεως καὶ οἰκονομίας καὶ
 τῇ χάριτι τῇ ἐκὼν θαρρῦσα.

545. Οὐ κομῶ. | Οὐ σμυνόμεμαι, χαρίντως δὲ λίγῃ ἐπὶ φη-
 ματικῇ ἢ.

546. Δίς καὶ τρίς. | Καὶ τοὶ καὶ αὐτὴ δύνειον εἰσέχθη, ἀλλ'
 ἴσως ἀφ' ὅρας. δοκῶσι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι κομικοὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημ-
 μάτων, τὰ αὐτὰ εἰσάγειν δράματα.

549. Ὅς μέγιστον ὄντα. | Ὡς πρὶν ζῶντος αὐτοῦ ἀφ' αὐτοῦ ἐν
 αἷς φησι Κλίωνα τὸ λάρον, καὶ Ἀνδροτίων δὲ φησι αὐτὸν, ἐπὶ Ἀλ-
 καίᾳ τεθνήσκειν δυσὶν ἔτισι ὕστερον. Ἰσαρχος δὲ φησι ἐφ' ἑαί
 πρώταις Νιφίλαις ἐδιδάχθησαν. πῶς ἐν δυνάμει καὶ τῷ Μαρικῷ μαμ-
 νῶν, ὅς ἐδιδάχθη μὲν πρὸ τῶν Νιφιλῶν, ὡς καὶ νῦν αὐτὸς φησιν.
 καὶ δὲ ὁ Εὐπολὶς ὡς τεθνηκότος Κλίωνος μέμνηται. ἢ ἐπὶ αἷς φέ-
 ρονται αἱ διδασκαλίας τῶν δύο Νιφιλῶν, ἔδωκεν δυνάμειθα ἀφ' αὐτῶν
 ἢ Εὐπολὶς ἐπλάσαστο τὴν Κλίωνα τελευτήσαν ἐν Μαρικῷ.

Ἐπαισ' ἐς τὴν γαστέρα. | Ἐτυψα, ἔγραψι κατ' αὐτὴν τὴν
 ἐπείαν, ἔτυψα ἐν τοῖς ἐπιπύσιν. ἀντὶ τῆς ἐκείνου τῇ πρώτῃ κο-
 μωδίας.

552. Κολιτρέωσ' αἰεὶ. | Κατὰ τὴν πόλιν τύπυσιν ἢ καταπατέουσιν,
 ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίους πατεῖται, ἢ τὸ ἐν αἰσῶν τῇ κοιλίᾳ καὶ τύπην
 εἰς

ex, qui carmina recitat, baculo
a ferit, ita celans malos jocos,
duxit faces, nec clamat heu! heu!
net ac carminibus confidens, prodit.
o quidem, talis cum sim poeta, non superbum
fallere conor, bis terve eadem inprobitate
er novas inducens formas, ex arte apti,
er se similes, & tamen omnes probant.
onem, maximum licet, in ventrem percul-
ien iterum insultavi ipsi jacenti.
n, ubi semel præbuerat anas Hyperborei
iferum proculcant perpetua liquor ejus illa
quidem Maricam primam protulit et cetera

ΣΧΟΛΙΑ: 4.

(β) ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ, καὶ τότε τὸ συνέλεγε. ἡμεῖς
 ἡ πρώτη; ΝΕΩΤΕΡΑ. τότε εὐχόμενα. ἔπειτα
 ὑποὶ δὲ ἔκκλις.
 καὶ αὐτῇ. | Τὴν ἐκκλις τοῦ νεώτερου
 τὴν ἐκκλις ἐκκλις.
 καὶ νεώτερον. | Οὐ νεώτερον, νεώτερον, ἡμεῖς.

δις ἡ τρίς | Καὶ τὰς ἐπεὶ δακρυόεντας
 θυγὰς, δευτέρῃ δὲ καὶ ἑκτέρῃ ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς ὑποφύει δάκρυον.
 Ὁς μέγιστον ὄντα | ἄνθρωπον
 Κρίστα τὸν ἄνθρωπον καὶ δάκρυον
 αὐτοῦ ὅταν ἴσῃται ὡς
 ἡ σφαῖρα ἐκδιδάσκοντα, ἀπὸ τῆς
 ἐκδιδάσκου ἡμῶν τῆς
 ἑσπέρης.

Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπη, τῇ βασιλείᾳ
 Τύπτει τὴ παρόντι, ἀφανίζων ποτηρὰ σκώμματα.
 Οὐδ' εἰσῆξε δ' ἄδ' αὖς ἔχουσ' ἐδ' ἐκ ἐκ βοᾷ.

Ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεισι πισύρας ἐλήλυθεν.

Καὶ γὰρ μὲ ποιῶντ' ἀνὴρ ὦν ποιητής, ἐκ κομῶ. 545

Οὐδ' ὁμῶς ζητῶ ἔξαπαλᾶν δ' ἰς καὶ τρεῖς ταῦτ'
 εἰσάγων.

Ἀλλ' αἰεὶ καινὰ· ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,

Οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμῶς καὶ πάσας δεξιάς.

Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαυσ' ἐς τὴν γαστέρα.

Κεκέετ' εἰσαϋτὶς γ' ἐπεπλήθησά γ' αὐτὰρ κειμήλια.

Οὗτοι δ' ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὼν Ὑπέρ-
 βολον, 551

Τῆτον δειλὸν καλὴν ὁμῶς αἰεὶ, καὶ τὴν μητέρα.

Εὐπολὶς μὲ τὴ Μαρκῶν πρῶτον παρείλκυσεν,

Ἐκτρέψαν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οὐ κόρδαχ' εἰλκυσε, | Τρία εἶδη ὀρχήσεως, ἐμμέλεια μὲν τραγική, σίκουσι σατυρική, κόρδαξ κωμική, ἥτις αἰχρῶς καὶ τὴν ὀσφύν.

541. Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων, | Ὡς Εὐπολὶς ἐν ταῖς Προσποταλίαις. ἢ ὡς εἰς τῆτο τὸ μέρος ἐνέπιφορον ὄντα τὴν Ἑρμιον, οἱ δὲ Σισύρμιον τὴν ὑποκρίτην.

542. Τύπτει τὴ παρόντι ἀφανίζων. | Καὶ γὰρ οὐκ αἶνος ἔστι γὰρ χάριν τῆς ἐγγύς ἐσώτας ἔτι πρὶς τῇ βασιλείᾳ. τὸ δὲ ἀφανίζων. ἢ εἶναι ἐκλοπῆς καὶ λήστευαν τὰ σκώματα. δι' ὧν εἶδη σωφροσύνης τὴς κακῶς πράττοντας, ἐκλῶς αὐτῷ ποιῶν τὰ ποτηρὰ σκώματα ἢ τὸ ἀφανίζειν, αὐτὶς ἔστι ἀφανίς ποιῶν. τρεῖς εἰδικαλῶν τῷ γίλωτι τὰς εἰκὴ διεσκιμῶν αὐτῷ κωμῶν καὶ ἐντελῶς πεπλασῶνται. ἰσίου δὲ ὅτι πάντα ὅσα αὐτῷ λίγη, εἰς αὐτόν. τίνε. τὴς μὲν ἡδὲ φαλητας εἰσάγει ἐν τῇ Λυσιστρατῇ. τὴν δὲ κόρδακα ἐν ταῖς σφῆξι, τὴς δὲ φαλακρῆς, ἐν Εἰρήνῃ, τὴν δὲ πρεσβύτην ἐν Ὀρεσί, τὰς δὲ δῶδας καὶ τὸ ἐκ ἐκ ἐν Νεφίλαις τοπρῶτον.

543. Οὐδ' εἰσῆξε δῶδας. | Οὐκ ἔστι δῶλος τίς παρορθεῖται. ἀλλ' ἴσως αὐτῷ. ἐπὶ πιπτοῖκεν ἐν τῷ τέλει ἔστι δρᾶματ' ἐκ κομῶν
 τῇ

Neque senex, qui carmina recitat, baculo

Præsentem ferit, ita celans malos jocos,

Nec introduxit faces, nec clamat heu! heu!

Sed, fibimet ac carminibus confidens, prodiit. 544

Atque ego quidem, talis cùm sim poëta, non superbio:

Nec vos fallere conor, bis tέρve eadem introducendo:

At semper novas inducens formas, ex arte ago,

Nihil inter se fimiles, & *tamen* omnes probas.

Qui Cleonem, maximum licet, in ventrem perculi:

Nec tamen iterum insultavi ipsi jacenti. 550

Hi autem, ubi semel præbuerat ansam Hyperbolus,

Hunc miserum proculcant perpetuo atque ejus matrem.

Eupolis quidem Maricam primum protulit *in scenam*,

Nostros

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὴν Ἀλφριβὴν Σουκράτης, καὶ τινὰς τὸ φιλοσόφον λέγοντας ἐν ἑῷ.
ὡς δὲ ταῖς πρώταις Νεφίλαις, τῷτο ἔπιποιήσας, ποιήσῃ δὲ αὐτὸ
καὶ λόγῳ, ἔτοι δὲ ἀκαίρῳ.

544. Ἀλλ' αὐτῇ. | Τῇ ἐπινοίᾳ τῆς ὑποθέσεως καὶ οἰκονομίας καὶ
τῇ χάριτι τῇ ἐπὶ τῇ θάρσυνᾳ.

545. Οὐ κομῶ. | Οὐ συμπόνομαι, χαρίντως δὲ λίγη ἐπὶ φα-
λακρῶς ἦν.

546. Δίς καὶ τρίς. | Καὶ τοὶ καὶ αὐτὴ δεύτερον εἰσέχθη, ἀλλ'
ἵσως Ἀλφύρεως, δοκῶσι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι κομικοὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημ-
μάτων, τὰ αὐτὰ εἰσάγει δράματα.

549. Ὅς μέγιστον ὄντα. | Ὡς περ ζῶντων αὐτῷ Ἀλφρίβῃ ἐν
ὡς φησι Κλίωνα τὸν λάρων καὶ Ἀνδροτίων δὲ φησιν αὐτόν, ἐπὶ Ἀλ-
καίᾳ τεθνήσκει δισὶν ἔτι τισιν ἕτερον. Ἰσαρχὸς δὲ φησιν ἐφ' ἧς αἱ
πρῶται Νεφίλαι ἐθιδήχθησαν. πῶς ἐν δυνάμει καὶ τῷ Μαρικῷ μεμ-
νησθῇ, ὅς ἐθιδήχθη μὲν πρὸ τῶν Νεφιλῶν, ὡς καὶ νῦν αὐτὸς φησιν.
ἐκείνῳ δὲ ὁ Εὐπόλις ὡς τεθνηκότι Κλίωνα μείμνηται. ἢ ἐπὶ ἧς φέ-
ρεται αἱ διδασκαλίας τῶν δύο Νεφιλῶν, ἔθεν δυνάμεινα Ἀλφριβῶσαι
ἢ Εὐπόλις ἐπλάσαστο τὴν Κλίωνα τελευτήν ἐν Μαρικῷ.

Ἐπαισ' εἰς τὴν γαστέρα. | Ἐτυψα, ἔγραψε ὅδ' κατ' αὐτῷ τὴν
ἐκπύας, ἔτυψα ἐν τοῖς ἐκπύουσιν. ἀντὶ τῆς ἡκιδίῳ τῇ πρώτῃ κο-
μῳδίας.

552. Κολιτῶρ' αἰεὶ. | Κατὰ τὴν κόλιν τύπουσιν ἢ καταπατῶσιν,
ἀπὸ τῶν τῶν ἐλαίᾳς πατῶνται, ἢ τὸ ἐν ἀλλήλοις τῇ κοιλίᾳ καὶ τύπῃ
εἰς

Ἐκστρέψαι τὰς ἡμετέρας ἱππείας χακὸς χακῶς.
Προδὲς ἀπὸ γαυρὸν μεδούλῳ, τῷ κόρδακθ.
ἐνεκα. 555

Ἦν Φρύνιχθ. πάλαι πεποίνηχ', ἦν τὸ κῆτθ.
ἦοδιεν

Εἰδ' Ἑρμιππθ. αὐτὸς πεποίνηκεν εἰς Ὑπέρβολον.
Ἄλλαιτ' ἦδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον.
Τὰς εἰκὺς τῷ ἐγχείλεων τὰς ἐμοῖς μιμέμενοι.
Ὅς τις ἐν τέτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαίρειν.
Ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμῷς ὀφραίνηθ' εὐρή-
μασιν, 561

Ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐπείρας εὖ φρονεῖν δοκίμασθ.

Ὡδὴ καὶ Στεροφὴ Κώλων ιβ.

Ἵψιμέδοντα μὲ θεῶν

Ζῆνα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

εἰς τὴν γαστέρα, κόλον ᾧ τὸ παχὺ ἔντερον. δῆλον δὲ ὅτι πρῶτθ
ὁ Μαρικῶς ἐδιδάχθη τῷ δούτῳ Νεφελῶν. Ἐρατοστῆνης δὲ φησὶ
Καλπίμαχος ἐγκαλεῖν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι φέρεται ὕστερον τρίτῃ
ἐπὶ τῷ Μαρικῶν τῷ Νεφελῶν, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημνῶν, ὅτι πρῶ-
τον καθύπαι. λανθάνει δ' αὐτὸν φησιν, ὅτι ἐν ταῖς διδασκαλί-
αις ἔστι τοῦτον εἰρημνῶν. ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διδασκαλίαις ἢ
λέγει, ἔστι ἀποπον. αἱ διδασκαλῖαι δὲ, δῆλον ὅτι τὰς διδασκαλί-
ας φέρεται. πῶς δ' ἐσυνεῖδεν ὅτι καὶ ἐν τῷ Μαρικῶ προτιτλι-
της Κλίαν. ἐν δὲ ταῖς Νεφίλαις λέγει εἰς τὸ θοῖσιν ἐχθρὸν τὸ
βυσσοδίνῳ. Εὐκαλὶς δὲ ἐν τοῖς βάπταις τὴν ἀντίον φησιν, ὅτι
ἐσυνεῖδεν Ἀριστοφάνης τὰς ἱππείας, λέγει δὲ τὴν τελευταίαν παρ-
βασκ. φησὶ δὲ κακίους τὰς ἱππείας ἐσυνεῖδεν τῷ φαλακρῷ ἰδι-
ορσάμῳ. Κλίαν ἀποθήσκει ἐπὶ Ἀμινί. πρὸ τούτου δὲ Ἰσακκ
ἐφ' ἢ αἱ Νεφίλαι ἐσυνεῖδεν. ὁ μῦθος Ἀνδροτίαν ἐπὶ Ἀλακ
φησὶ τῷ μῦθῳ Ἀμινίαν, τὸ Κλίαν δυνὸν ὕστερον ἔτισσι τινῶναι τ
τῷ Νεφελῶν διδασκαλίας. εἰκότως ἐν ὧς ἐστὶ ἀξιοῖται τῷ Κλίαν
λοιδορεῖται ὁ Ἀριστοφάνης ἢ μόνον ἐν τοῖς προκείμενοις, ἀλλὰ καὶ
ἐν τοῖς ἐξῆς, ὅτι Κλίαν τῷ λόρῳ δύναν.

Καί

Iostros pervertens Equites malè malus. 554
 addens ipsis anum ebriam, Cordacis *saltandi* gratiâ:
 quam Phrynichus olim finxerat, quam bellua devoravit.
 Quam exinde rursus Hermippus finxit in Hyperbolum.
 Atque alii jam omnes impetum faciunt in Hyperbolum,
 imagines Anguillarum meas imitantes.
 Quicumque igitur his arridet, meis ne lætetur. 560
 Quòd si me meisque inventis delectemini,
 n tempus reliquum rectè mihi sapere videbimini.

Ode atque Strophe Versiculorum xii.

Cho. Celfipotentem Deorum

Jovem

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Καὶ τὴν μητέρα. | Τὴν Ὑπερόλου, τὴν δοκῦσαι ἐν ταῖς ἀρτο-
 ῳλίαι, πολλὰ κατ' αὐτῷ εἶπεν Ἑρμιππος.

554. Ἐκτρέψαι. | Πάντα τὰ ἐμά φησι ἔλαβεν.

556. Ἡ Φρύνηχος. | Φέρεται ὑπεύθυνος Φρυνίχου. μή ποτε εἴ-
 κηται φράζειν ὡς γραῦν ἐκκλήμην τῷ κήτῃ. καὶ ἴσως ἐν
 τῷ λόγῳ αὐτοῦ, ὅτι τὸ κῆτος ἡδίων. ἄλλως. εἰσῆγει γραῦν Φρυνίχου
 πρὸς κῆτους ἐκκλήμην κατὰ μίμησιν Ἀνδρομίδας διὰ γέλωτα τῶ
 κατῶν. ἢ δὲ καὶ αὐτὸς κωμωδίας ποιητής.

557. Εἶθ' Ἑρμιππος. | Ἑρμιππος μὲν, δρᾶμα οὖν ἐποίησεν εἰς
 πέρβαλον. ἵσκει δὲ τὸ πλείους ἀρτοπώλιδας λιχθῆν, κατ' αὐτῷ
 ἡμῶν.

559. Τῶν ἐγγέλων. | Ἀπὸ τῶν λέξιων εἰπὲν, ἐγγέλων ἔφη. παρ-
 ον ἐν τοῖς ἱππῶσι ἡμῶν τῶν ἐγγέλων, ἔπειτα οἱ τὰς ἐγ-
 γέλους θηρόμενοι πεπνῶσται, τὸ δὲ διὰ παραβολῆς εἰκάζειν τὴν πόλει
 ἐπὶ πρᾶγμα αὐτῷ φησὶ εἰληφέναι τὰς ἀλλὰς ὁ Ἀριστοφάνης.
 ἔτσιτοι γίλαρ, οἷον αἰτίαι καὶ τῶν ἐγγέλων καὶ ἡδὲν ἀκμή, τὰς ἐμοῖς
 δὲ προσίτω.

562. Εὖ φρονεῖν. | Παρ' ὑπόνοιαν, δέον ἦν εἰπεῖν ἐλευσιν, ἐπὶ ἡν-
 ὅτι φρόνημα δοκεῖ εἶναι καὶ εὖνομοι καὶ εὐφρονεῖν τῶν μῶν. διὰ
 ἡμῶν τὴν λέξιν ἔδωκε τὸ χ.

563. Ὑψιμέδοντα μὲν. | Τῷτο αὖθις καὶ εὐφροσύνην ὀνομάζει, διὰ τὸ
 ὀφθαλμὸν τινα ποιῶν τὸ χ. πρὸς τὰς θιατὰς ὁρᾶν καὶ ἄλλοι
 ἔτσιτοι ἀφορῶντα μέρος. ἔτσι δὲ ὡς ἐπιτοπλίται εἰς θίαν ἢ ἄλλοι
 ἔτσι

Ζῴα τύραννον, ἐς χορὸν

Πρῶτα μέγαν κελήσκει·

565

Τόν τε μεγαδενὴ τριαι-

νης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἀλ-

μυρᾶς θαλάσσης ἄγγελον μοχλιδτήν.

Καὶ μεγαλάνυμον ἡμέτερον πατέ-

ρ' Αἰδέρα σεμνότατον βιοθρέμματα πάντων. 570

Τόν δ' ἵππωνάμην, δὲ ὑψο-

λάμπερις ἀκτίσιν κατέχευε

Γῆς πέδον, μέγας ἐν δροῖς

Ἐν θνητοῖσι τε δαίμων.

Ἐπίρρημα

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἰσι δὲ ἡ παρῶσα τροφή κάλων ἰσ. ὦν τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν δι-
μιτρον ἀκατάληκτον ἐπιμεινιγρὸν διάμμεν. τὸ β' ὅμοιον, τὸ τρί-
τον διμιτρον καταληκτικόν, ἐπιμεινιγρὸν βακχείν, ὃ καλεῖται
ἐφθημιμιρᾶς. τὸ τέταρτον καὶ τὸ πέμπτον τῷ πρώτῳ ὅμοια. τὸ ἕ-
κτον τρίμιτρον ἐκ διαμμεν χοριαμβικὸν καὶ βακχείν, τὸ ἑβδο-
μον δακτυλικὸν τετράμιτρον. τὸ ὄγδοον δακτυλικὸν πεντάμιτρον, τὸ
ἐνάτον διμιτρον, ἐξ ἑπιτρίτη τρίτη καὶ χοριάμβου, τὸ δέκατον ὅμοιον
ἐκ διςπενδίου καὶ χοριάμβου, ἢ δακτυλικὸν ἐφθημιμιρᾶς, τ' σι ἀπὸ
μακρᾶς λογιζομένης. τὸ ἑνδέκατον ἀντισπαστικὸν διμιτρον ἀκατά-
ληκτον τὸ καλεῖται Γλυκάνην ἐκ διςτροχαίου καὶ διαμμεν ὡς ἔχει
τὰ Γλυκάνης, κάπρος ἢ ἰχ' ὁ μακρόλης Κύπριδος θάλασσης ὅλην
τὸ δυοκαδέκατον ἀντισπαστικὸν διμιτρον καταληκτικόν τὸ καλεῖ-
ται Φιρικράτην ἐφθημιμιρᾶς. ἐξ ἑπιτρίτη τετάρτη καὶ βακχείν ὡς
ἔχει τὰ Φιρικράτης. Ἄνδρες πρόχρετε τ' νῦν, Ἐξούρηματι καπῶ,
συμπύσους ἀνπαίσεις. καλεῖται δὲ ταῦτα πολυχηματίσιν διὰ
τὸ διάφορα δέχισθαι μέτρα. ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος, καὶ διπλὴ
ἴσων νικηκῶν ἀλλόθεν ἔχει ἀνταπόδοσιν. ἄλλως τ' Δία ἐπικαλεῖ-
ται ὅν οἱ φιλόσοφοι εἶναι σὺν ὅσῃ ἴσας καὶ ταύτας εἶναι τὸ
πάν διδωσάμεντο. ἐκείνους ἐν καὶ διὰ τῶν σκώπῃ τὴν φιλοσοφίαν. ὃ
ἦν εἶναι σὺν ἐδόξαζον, αἱ νομιζόμεναι ὡς αὐτῶν πρέλκει τὴν
ἐπικαλεῖται.

Jovem Regem in chorum

Principio magnum invoco :

565

Validumque tridentis

Arbitrum, terræque & fal-

si maris ferocem quassatorem:

Et celebrem nostrum patrem

Æthera venerandum, qui vitam fovet omnium: 570

Equorumque altorem qui

Splendidis radiis occupat

Terræ solum, magnus inter deos,

Et inter mortales numen.

Additamentum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

566. Τὸν τε μεγαθεῶν. | Ὅτι ἴθως τοῖς ποιηταῖς ἀπὸ Διὸς ἄρ-
χων. μὴ δὲ, τὸ Ποσειδῶνα ὑμνῶν, καὶ αὐτὸς δὲ τὴν Ὀρεσμεν ταῖς
τὴν ἡλικίας διλοῖ.

567. Γῆς τε καὶ ἀλμυρῆς. | Δοκεῖ γὰρ Ποσειδῶν, ὃ τὴν θάλασσαν
κυβῶν μένει, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν, ἔχει δὲ καὶ κουνίαν πρὸς αὐτὰς
ὡς διαπέζον ὑγρῶς ὑσίας. εἰκότως ἂν τὸ θεῶν τέτατον ἰμνησιώδους,
τὸ μὲν Διὸς, ὅτι γυνάρχης, τὸ δὲ Ποσειδῶν, ὅτι τὸ ὑγρῶν διαπέτης.
ἄλλος δὲ, ὅτι πατήρ, ἡλίω δὲ, ἐπεὶ διάφυρσεν αὐτὸν, τὸν ὑμνῶν
ἐπισπώμενον ἐγράψεν) πφέλλω.

570. Αἰθέρα. | Ἄντι τὸ ἄερα, ὃ γὰρ αἰθήρ Ἀφροδίτης ἂν, ἀνδραλός
ἐστὶ καὶ οὐαί τὸ βιοθρέμμενος δηλοῖ ὅτι αἶψα ἔχει αἰθέρ. ἢ ἐπὶ δὴ τὰ
ζῶα οὐ τῷ αἵματι ἔχει τὴν ζωὴν, βιοθρέμμενος δὲ, ἐπὶ δὴ ἀρετὴν τὴν
γῆν.

571. Τέον' ἰπποδάμω. | Τὸν ἥλιον τὸ ἐλαύνοντα καὶ ἰωμεῖντα τὸ
ἄρμα καὶ τὰς ἵππους ὑποχύντα. ἐξ αὐτοῦ δὲ δοκεῖσι σαιεσάμεναι.
διάφυρος γὰρ αὐτὸν, ἔλκει εἰς αὐτὸν τὴν τὴν θάλασσαν ὑγρότητα, ἐξ ἧς
αἱ πφέλλαι.

Ἐπὶ ῥήμα Σίχαν κ.

Ὁ σοφώτατοι θιαταί, δεῦρ ἔστηθε προσέχοντες.
 Ἡδικομήσασθε γάρ, ὑμῖν μεμφομένον ὅσαντιον. 576
 Πλείστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελέσασθε τὴν πόλιν
 Δαμιόνοισιν ἡμῖν μόναις ἐξήτε' ἐδὲ ἀπένδετε,
 Αἱ πνεύματα τηρεῖσθε ὑμᾶς. ὡς γὰρ ἡ τις ἐξοδῶ.
 Μηδενὶ ξυμὴν νῦν, τότε ἡ βροντῶν μὲν ἡ ψεύδω-
 μῶν. 580

Εἶπα τῷ θεῷ σὺν ἐχθρὸν βυρσοδέψῳ Παφλαγόνα
 Ἡνίχ' ἡρεῖσθε φρασηγόν, πᾶς ὁφρὺς συνηγορήσῃ
 Καὶ ποιῶν δεινά. Βροντῇ δ' ἐρράγῃ δι' ἀφραπῆς.
 Ἡ Σελῶν δ' ἐξέλιπε πᾶς ὁδὸς. ὁ δὲ Ἡλίου.
 Τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἐαυτὸν ἐνδεῶς συνελκύσας, 585
 Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ φρασηγῆσθε Κλίαν.
 Ἀλλ' ὁμῶς εἰλεσθε τῶτον. φασὶ γὰρ δυσβεβλῖαν

Τῶν

Σ Χ Ο Δ Ι Α .

575. Ὁ σοφώτατοι θιαταί. | Τῶτο ἐπὶ ῥήμα διομαζέται, ἀφ' οὗ τὸ ἐπιβλέπειν αὐτοῖς τὸ χορὸν πρὸς τὰς θιατάς. καὶ χρίσας τὰς συμ-
 βολίας αὐτοῖς, ἡ σκώπῃ τὰς ποτηρίας. ἔτι ἢ οὐ εἶχαν τροχαίαν
 τιτραμῆτρον καταληκτικῶν, ἀν' ἐλπίδα τῶν, Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ
 πρῶτον τῇ πύλῃ στανίσσεται. ἐπὶ τῇ τῇ διπλῇ ἴσῳ πιδναῖα
 δηλῶσα ἔχον ἀνταπόδοσιν.

580. Μηδενὶ ξυμὴν νῦν. | Σὺν μηδενὶ κρίσῃ. μετ' ὑδανὸς νῦν. ἀλλ'
 ἀσυμφορῶς καὶ ἀκαίρως, μετ' μηδενὸς λογισμῶν. οἷον προπετιῶς. ἐπὶ
 τῷ πρῶτῳ ἢ Νεφιλῶν ἐπὶ ταῦτα. τὴν δὲ γὰρ ἢ ἢ νῦν ὁ Κλίαν.

582. Πᾶς ὁφρὺς συνηγορήσῃ. | Συνηγορῶν ποιησάμενος. καὶ ἐχλη-
 πησάμενος. ἢ ἐσυνηγορήσας. ἄλλως. ἐπὶ ὁ Κλίαν τοῦτῳ. ἐπὶ ἢ
 αὐτῶν ὅτι πάντας μιμνῶνται.

583. Βροντῇ δ' ἐρράγῃ. | Παρὰ τὰ ἐκ Τεύκρου Σοφοκλέους.
 ὅρα νῦν δ' ἀπο ἡφραφῆς, βροντῇ δὲ ἐρράγῃ δι' ἀφραπῆς.

584. Ἡ Σελῶν δ' ἐξέλιπε. | Ἐπὶ δὲ ἑκάστῳ ἐγένετο Σελῶν
 τῷ προτέρῳ ἐπὶ ἐπὶ Στρατακλίους, βασιλομαίαν.

585. Τῶν

Additamentum Versuum xx.

Cho. O sapientissimi spectatores, huc animum ad-
vertite

juria enim affectæ vos adversus querimur. 575

am cùm Deorum omnium maxime civitati profu-
mus;

his divum solis, nec sacrificatis nec libatis,
æ conservamus vos. siqua enim sit expeditio
illâ cum ratione *incepta*, tunc aut tonamus aut gut-
tatim pluimus. 580

eterea, diis odiosum coriarium Paphlagonem
iando elegistis ducem, supercilia contraximus,
graviter tulimus. tonitru autem è fulgure erupit,
inâ quoque deferuit vias: sol vero,
lychnio in se statim contracto, 585

icere negavit vobis, si exercitui præesset Cleon.
hilominus elegistis eum. *vulgo* enim aiunt, stultum
consilium

Civitati

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

585. Τὴν Θρακίδα. | Τὴν ἀπὸ τοῦ εἰς αὐτὸν συστάλας. ἀπὸ τῆς
ου ἢ ἡ μεταφορά ἐκ ὧς τῆς ἡλίου ἀλλοίψαντο, ἀπὸ ἀπλῶς
λαίψην, ἢ τρατηγῆς Κλίαν. οἷον παρ' Ὀμήρου Δύομαι εἰς
λαοὺς καὶ εὖ νεκύοσι φαίνομαι. ἡλίου ἢ ἰγνίτο κατὰ τὴν τύχην
ἡλίου Κλέαντο χροτομερῶς.

587. Δυσουλίαν. | Τὴν εὖ καὶ ὀρθῶς βουλὴν. ἀπὸ τοῦ ὄντος φησὶ
σφιδάνα τὴν χώραν, τὸ κακῶς βουλευσάμενον αὐτοῖς. τὴν
Ἀθίαν παραχρῆν τὸ κακῶς βουλευσάμενον μὴ ἀπὸ καλῶς ἢ καλῶς.
ἦν τῆς τοῦ λεγόμενου ἐπιχώραν. Εὐπολὺς. Ὡς πόλις πόλις, ὡς ἐντυ-
χὸς μάχης ἢ καλῶς φρονῶς. ἄλλως. φασὶν ὅτι Πρωτόδωρος ἡγετὴς
Ἀθίαν δυσουλίαν ἐπέβαλεν Ἀθιναίοις. Ἀθίαν ἢ τὴν βουλὴν
καὶ καλῶς μεταβάλλει.

589. Ἀεὶ

Τῆς τῇ πόλιν περσεῖται. ταῦτα μὲν τοι τὸς
 δεῖς

Ἄτι' αὖ ὑμεῖς ὕαμαρτητ', ὅτι τὸ βέλπιον
 τρέπειν.

Ὡς ὃ καὶ τὸτο ξυνοίσει, ῥάδιως διδάξομαι. 590

Ἦν Κλέωνα τ' ἄλλον δῶρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
 Εἶτα φιμώσῃ τετρετὰ ξύλα καὶ αὐχένα,
 Αὐτοῖς ἐς τ' ἀρχαῖον, ὑμῖν εἶπ' ἀξηνιάρτηται.
 Ἐπὶ τὸ βέλπιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

Ἀντιφωδὴ καὶ Ἀντιγραφὴ Κώλων 16.

Ἀμφί μοι αὐτὲ Φοῖβ' ἀναξ

595

Δήλε,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

589. Ἄτι' αὖ ὑμεῖς. | Ὅσα Ἀθηνῶσι κακῶς ἐβλαβέναι, δι'
 ὑπερβαλυσαν ἐντυχίαν εἰς τὸ χρεῖσιμον ἀπιδᾶναι καὶ εἰς τὸ καλῶς
 αὐτίτῃται ὃ εἰς Ἀθηνῶν.

591. Τὸν λάρον. | Ὅτι ὁ λάρων τοιούτων. καὶ οὐκ ἴσχυον.
 λάρων κειρῶν ἐπὶ πέτραις δημηγορῶν. ταῦτα ὃ λάρων τ' προτί-
 ραι Νεφίλων. τότε ὅτ' ἔζη ὁ Κλέων. ἐπὶ δὲ τούτοις τίθηται. καὶ ὅτ'
 Εὐκλῆς μὲν θάνατον Κλέωνος, τὸ Μαρκίαν ἐποίησεν. καὶ μὴν οἱ
 μὲν θάνατον Κλέωνος φαίνεται γεγραπῶς τὸ δράμα. ὅπου γινώ-
 σκεται Μαρκίαν Εὐκλείδῃ μίμνηται. ὁ ἰδὼν καὶ τὸν Ἰπέρβολον μὲν τὸ
 Κλέωνος θάνατον. ταῦτα δὲ ὡς ἐστὶ ζῶντος Κλέωνος λέγεται.
 δῆλον ἔστι ὅτι κατὰ πολλὰς τὰς χρόνους διακρίνεται τὸ δράμα, καὶ
 ταῦτα μὲν ἢ πολλὰ ὕστερον. ἐν οἷς δὲ Εὐκλείδῃ μίμνηται καὶ τὸ
 εἰς Ἰπέρβολον κωμωδῶν πολλῶν.

595. Ἀμφί μοι ἀναξ. | Ἡ ἀντιφωδὴ αὕτη καὶ ἀντιγραφὴ ἰσχυρὰ
 ἐστὶ τῇ ῥῥῃ καὶ γροφῇ κατὰ τι τὰ πᾶσι καὶ τὰ μέτρα. μιμνῆται
 δὲ τὸ διθυράμβον τὰ προίμια, συγχῶς ὅτ' ἔχεται ταύτῃ τῇ
 λίσῃ. διὸ καὶ ἀμφιπαικίαις αὐτὰς οὐκ ἔστι. Ἐστὶ δὲ Τερπικλῆς,
 ἀμφ' ἑμοὶ ἀνακλῆς ἐκαστηβόλον. λίσῃ δὲ τὸ ἴσο. καὶ τὸ χόρδον, ὅ-
 τι τοιούτων. καὶ τὸ προίμια καὶ δὲ ἀμφιπαικίῃς ἔλεγον. αἰσῶν
 δὲ μὲν τὸ ἔλεον ἀνιμῶσι τὸ Ἀπόλλωνα. ὅτι δὲ ὁ αὐτός ἐστιν ἔλεον
 καὶ Ἀπόλλων, δῆλον. τὸ δὲ αὐτὲ ἀντὶ τὸ πάλιν. ὡς περὶ ὅτ' ἀπαρα-
 βάνει πρὸς τὸ αἶμα λίσῃ ἀντιγραφῶν. ἰσχυρὰ ὅτ' ἐν τοῖς χοροῖς
 γινώσκ

Civitati vestræ ineffe: ea autem deos,

Quæ vos peccatis, in melius convertere *solere*.

Quomodo autem & hoc profuturum fit, facile docebi-
mus.

590

Si Cleone laro repetundarum damnato atque peculatus;

Post ligno interstringatis hujus gulam;

Rursus in pristinum vobis, & siquid peccatum fuerit;

In melius, res *publica* civitati cedit.

Antode & Antistrophe Versiculorum xii.

Cho. Adfis mihi rursus, ô rex Apollo,

595

Delie;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

γίνωσκ' τὰς τροφὰς καὶ τὰς ἀντιστροφὰς καὶ ἐπαυδὰς, ἃ τινες καλῶσιν ἐπιρρήματα. καὶ σὺ ταῦτα ὦν τῶν ἀντιστροφῶν ἐπήγαγεν ὁ ποιητής, ὡς περ ἀναστρέφω ἐπὶ τὸ ἐξαρχῆς μίλῳ, ὅθι περ ἐξιτρέφω ἐπὶ τὸ ἐπὶρρήμα. ἀρχαί μὲν ἦν ὑμῶν τὴν θύαν καὶ παραγενόμενοι μὲν μέχρι τῆς ὄλης, ἐπήγαγεν τὴν σείροπην, ταῖσι τὸ ἐπὶρρήμα, λέοντες δ' ἐσθλοτάτοις θιαταί. ἔτι καὶ ἡ διάνοια τοῖς προφητῶν ἀκούσας, ἔτι τὸ μέτρον τῆς λόγου. πάλιν ὦν ἐπαναστρέφω ἐπὶ τῇ ὑμῶν τῇ θύαν χρηταί ἐπαναστροφῇ. εἰ γὰρ τις τὰς ἐν μίσῳ ἀπαντάς ἀφελὼν ἐπὶ ταῦτα ἔλθῃ, ἔτι ὁ λόγος ἔτι ὁ νῦν ἐπιζητήσιν, ἀλλὰ μάλλον ἢ ἀκολουθίᾳ ἔτι φυλάττοιτο. Τὸν δ' ἰπποκράτους ὡς ἐπὶ ἀντιπρόσωπον, καὶ ἐξῆς.

Ἀμφὶ μοι αὐτὲς φοῖτον ἀνάξ. | Φησὶν ἔνθα ἀλλὰ σὺ πάλιν τῷ Ἀπόλλωνι ἔχομαι καὶ τῷ εὐνὶ ἐκείνῳ, ἐμὴν ἀπλῶς ἐπὶ τὴν ἀντιστροφῶν ἔλθων θύαν τοῖς ἐμνημονεύουσιν, ἀλλὰ μὲν τῷ ἥλιον ἐνθὺς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπὶ τινος τῷ ἥλιον τῷ αὐτῷ εἶναι φασὶ τῷ Ἀπόλλωνι ἔτι δὴ τῷ λόγῳ ταῦτα καὶ ὁ ποιητής κατακολουθῶν, μὲν τῷ ἥλιον ἐπὶ τῷ Ἀπόλλωνι ἔρχεται ὕμνον, φανερὸν ποιῶν αὐτὸς λόγον, Ἀμφὶ μοι αὐτὲς φοῖτον ἀνάξ. ταῖσι πάλιν, ἔδοξα καὶ ἦν τῷ Ἀπόλλωνι μίμνηται, τί ὦν ἔδῃ μνημονεύσαι τῷ αὐτῷ, εἰ μὴ τῷ προφητῶν ἀναγνώστῳ εἴχεται. τὸ δὲ μέτρον αὐτῶν καὶ ἀντιστροφῆς. ἔτι δὲ τὸ μέτρον καὶ ἡ ποσότης ὁμοίᾳ τῇ τροφῇ ὁμοίᾳται δὲ καὶ τὸ ἐπὶρρήμα καὶ τὸ ἀντιπρόσωπον.

Υ

596. Κωδικὸς

Δήλιε, Κυνδίαν ἔχων,
 Ὑψικέρατα πέτεαν,
 Ἦτ' Ἐφίσευ μάχαιρα πάγ-
 χρυσον ἔχεις οἶκον. ἐν δὲ
 Κόραϊ σε Λυδῶν μεγάλως σέβειν. 600
 Ἦτ' ἐπιχώριον ἡμετέρου θεῶς
 Αἰγίδιον ἡνίοχον, πολυῖχον Ἀδάναν.
 Παρασίαν δ' οὐκ ἔχοντες
 Πέτεαν, σὺν πόλεσιν σελαγεί,
 Βάχαις Δελφίαν ἐμπρέπων, 605
 Κωμῶντις Διόνυσον.

Ἀντιπύρρημα Στίχων κ.

Ἠνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμαῖς παρεσχευάσμεθα,
 Ἡ Σελλῶν συντυχῶσ' ἡμῖν, ἐπέειλε φράσαι
 Πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθλωαίοισι, καὶ τοῖς ξυμμάχοις.
 Εἶτα θυμῶν ἐφασκε. δὲν δὲ πεπονθέντα, 610
 Ὀφελῶσ' ὑμᾶς ἀπαντας, ἐ λόγους, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 Πρῶτα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

596. Κυνδίαν ἔχων. | Περιφραστικῶς τὴν Κύναν. ἔστι δὲ ὄρεον Δῆλος ἢ Κύνιον. τὸ δὲ ὑψικέρατα πέτεαν, ἐπαδὺς ἐστὶ. τὸ αὐτὸ δὲ μίτρεσι τῷ μίλῳ τῷ πρώτῳ. καὶ ἔχεις ἔτι. ἔστι δὲ παραγωγή αὐτὴ τῆς ὑψηλῆς. μεταπλασμός δὲ ἐστὶν αὐτὴ τῆς ὑψικέρατος.

598. Ἦτ' Ἐφίσευ. | Μετὰ τὴν ἡλικίαν ἐνθὺς ἢ Ἀρταμίδος ἢ Ἐφισίου. πάγχρυσον δὲ οἶκον λέγει, τὸ πολυτελέστατον ναόν. ὃς ἢ εἰς τὴν ἐκκλησίαν διαμύσσει.

599. Ἐν δὲ Κόραϊ. | Ἐνθα σε αἱ παρθέναι Λυδῶν τιμῶσιν ὃν Ἀρταμίδος, ὅτι τὴν Λυδίας τοπικαὶν ἢ Ἐφισίου.

604. Σὺν πύλαις. | Μετὰ δὲ τὴν πόλιν, παρὰ τὸ Εὐριπίδην. Διόνυσον ὃς πύλαις καὶ νεβρῶν δορατῶν καθαπτιδὸς ἐκπύκασι. Παραπύλαις κατωπηδῶν χορεύων σὺν παρθένοις.

Σελανή.

belie, Cynthium tenens

Itijugum scopulum:

`ύque, Ephefi beata, quæ

uream tenes ædem, in quâ

uellæ te Lydæ magnificè colunt:

600

`ύque indigena nostra dea,

Ἰγιδίς agitatrix, urbis præses Minerva:

`ύque, Parnasium qui occupans

opulum, cum facibus lucet,

acchas inter Delphicas eminens,

605

homessator Jacche.

Additamentum ex opposito Versuum xx.

Cho. Quando nos huc contendere parati fuimus,

una nobis obviam facta, mandavit dicere

rimùm quidem salutem Atheniensibus & eorum fociis.

leinde se irasci dixit: gravia enim se passam esse, 610

ùm prodesset vobis omnibus, non verbis, sed re mani-

festâ:

Primum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Σιλαγῆ. | Μετὰ λαμπράδην κὺ πυρὸς χορεύει. Ἀφ' πυρὸς ᾧ ὁ
κ. κὺ ὁ Ζεὺς διὰ πυρὸς τῇ Σαμύλῃ συνῆλθεν. ἢ ᾧ ἀγρῶς παρί-
δεν ὁ ποιητής.

605. Βάκχαις διλφισι. | Ταῖς τὴν Δελφικὴν χώραν κατοικέσας,
καὶ ᾧ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος.

606. Κωμωδίας. | Ὅτι κὺ μεθύοντες βακχίζονται κὺ ὅσπερ ἐκ-
ύον.

607. Ἠνίχ' ἡμεῖς. | Τὸ ἀντεπύρρημα τῦτο ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἐπιφ-
ατι. κὺ τῦτο ᾧ ἐκ εἰχων ἐστὶ τροχαϊκῶν τετραμέτρων κατα-
λικῶν ὕκροι. ἐνταῦθα μὲν τοι ὁ ἐπὶ τ' ἐπιτάγῃς χώρας ἱερὸς
υπιν. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω ιουδουκία.

Πρῶτα μὲν τῷ μινύς εἰς δ᾿ ὅδ' ὅκ' ἑλαττον, ἢ
δραχμῶν. 612

Ὡς τε καὶ λέγει ἅπαντας, ὄξινοντας ἐσπέραι·
Μὴ περιῶ παῖ δ᾿ ὅδ', ἐπειδὴ φῶς Σελιῶναις
καλόν.

Ἀλλὰ τ' οὗ δρᾶν φησιν ὑμῶς, καὶ ἄγειν πᾶς
ἡμέρας 615

Οὐδὲν ἔρῳς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ καίτω κυδοιδοπαῖν.

Ὡς τ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τῆς θεᾶς ἐκφύσι,
Ἡνίκ' ἂν ψαυδῶσιν δείπναι, καίπῳσιν οἴκαδε,
Τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες, καὶ λόγον τῷ ἡμερῶν.
Καὶ τ', ἔταν δύειν δέη, ἑρεβλῆτε καὶ διχαίετε 620
Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῷ θεῶν ἀπασίαν,
Ἡνίκ' ἂν πενδομῶν, ἢ τ' Μέμνον', ἢ τ' Σαρπη-
δόνα,

Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ', ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρ-
βολῶν.

Τῆς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

612. Πρῶτα μὲν χαίρειν. | Τὸν Κλέωνα φησιν ἀπὸ τ' Πύλιν καὶ
Σφακιηρίας τοῖς Ἀθλῳαῖοις ἐπιστάλονται, χαίρειν προσδίδουσι, ὅτι
γίνονται ἐν χρεῖσι. Πλάται μὲν τοῖς ἐν ἀρχῇ τ' ἐπιστάλῃ τὸ π
πράττειν πρῶτον. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι τὸ ὑγιαίνειν καὶ τό γε τριπλῶν
τρίγωνον, τὸ δὲ ἀλλήλων τὸ πατάγραμμον, ὃ συμῶλον πρὸς τοῖς
ὁμοδόξοις ἰχρῶντο, ὑγεία πρὸς αὐτῶν ὀνομάζετο. ἄλλως. ἀρχαῖον
ἢ ἔθῃ προτάσσει ἐν ταῖς ἐπιστάλαις χαίρειν. ἢ ὅτι ὡς τινες Κλέων
ἔτῃ πρῶτον ἀπίσσει Ἀθλῳαῖοις ἐν Σφακιηρίας.

615. Ἀλλὰ τ' οὗ δρᾶν. | Καὶ εἰς ἄλλα φησιν ἡμᾶς εὐκρυτῶν. ἢ
παρατηρεῖν δὲ ὑμᾶς ἀκριβῶς τὰς κατὰ σιληρίων ἡμέρας.

616. Κυδοιδοπαῖν. | Σωταράτῃν. γίνεθ' ὅτι ἐξ ἑκατέρων. ἢ μ
διὰ τ' καὶ παρὰ τὸ κυδῶν. ἢ διὰ τὸ παρὰ τὸ κυδοιμῶν.

618. Ψαυδῶσιν. | Ἀποτύχωσιν ἢ μὴ δέχονται τὰς θυσίας
εὐταλίας.

619. Κατὰ λόγον τ' ἡμερῶν. | Διὰ ὅτι τὸ πλανῶν τὴν τάξιν
τ' ἡμερῶν, ὑπερβαίνειν τὰς δέσεις καὶ τὰς ἑορτάς ἀνάγκη.

621. Ἀπασίαν.

Primum fane quovis mense, *quod tædas attinet*, non
minus drachmâ :

612

Ita ut etiam omnes dicant, *vesperi domo exeuntes*,
Ite facem emas puer : quoniam lumen lunæ clarum est.
Lætera quoque vos recte facere ait & non transfigere
dies

615

Omnino rectè, sed fusque deque permiscere.

Itaque minari sibi, inquit deos ubique :

Quoties frustrantur epulis ac domum abeunt

estum non consecuti, juxta rationem dierum.

Deinde cùm sacrificare oportet, quæstionem adhibetis &
judicia exercetis.

620

æpe autem, nobis Diis jejunium celebrantibus,

Quando scilicet lugemus Memnonem aut Sarpedonem ;

Libatis vos ac ridetis ideo, quòd forte designatus Hyper-
bolus

Hoc

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

621. Ἀπασίαν. | Ἀγούσιαν παρὰ τὸ πάσαδ.

622. Μίμνια. | Μίμνιον δὲ καὶ Σαρπηδὼν υἱὸς ὄντας Διὸς, ἀπὸ
ἐνὶ Τροίᾳ ἔτα παρὰ θοῖς ἐτιμήθησαν ἔ πατρὸς νομοθε-
ήσαντ', ὡς τὴν ἡμέραν κατ' ἣν ἀπέθανον ἐν πίνθη καὶ νητεία τὴν
αὐτὴν διαγῆν κατ' ἔτ'.

623. Λαχὼν Ὑπέρβολ'. | Εἰς τὴν σόδοον τ' Ἀμφιπυλίων
ἠρξάναι εἰς τὴν Πυλαίαν. κατὰ πόλιν δ' ἐπεμπον τὰς θυσοῦντας,
συνεδρεύοντας, καὶ ἦσαν οἱ πεμπόμενοι Πυλαγόρας καὶ Ἱερομή-
μοις. λέγουσι δὲ ὅτι Πυλάδης πρῶτ' ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταίμνη-
τος φόνῳ καὶ ἐξ αὐτῆς τέννομα χεῖν τὸ τόπον. ἀπήσαν δὲ εἰς
ἐλφές ἐπίσκοποι τ' ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις. Ἱερομήμο-
ις ἐπεμπον εἰς Πυλαίαν καὶ Πυλαγόρας. Ἀριστοφάνης Θυσμοφο-
ρεῖσαι, ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλιν ἤκειν φέροντάς φασι τὰς Πυ-
λαγόρας καὶ τὸ Ἱερομήμνια. καὶ εἰσὶν οἶον ἡμεῖς γραμματεῖς. μῆμο-
ις γὰρ τὰς ἐκάλεον. φέρει τε μῆμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσαν
αὐτῶν.

Τῆτες ἱερομνημονεῖν, καὶ περὶ ὑφ' ἡμῶν τῶν δού-
 Τῶν εἴφανον ἀφηρέθη. μαλλον γὰρ ἔπως εἴσε;
 Κατὰ Σελλύλῳ ὡς ἄγειν χρητὲς βίε τὰς ἡμέ-
 ρας.

626

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

624. Τῆτες. | Ἐν τῷδε τῷ ἔτῳ. οἱ δὲ Δωριεῖς σκεπτικῶς φασί.
 ὅτι σκεπτικῶς πυρὸς τῆς μὴ τελειοφρονίας, ἀλλὰ πρὸ ἄλλης δι-
 ζομένης.

Τῆτες ἱερομνημονεῖν. | Ἐξέτιμποι γὰρ οἱ Ἀθλιναῖοι εἰς Δελφούς
 ἱερομνημονίας, αἱ πρὸ Πυλαγέρεος προσέκεισαν τῇ ἡμερᾷ τῇ δού-
 εἰς

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΜΑ τίλῳ Ἀναπνοῦ, μαὶ τὸ Χάθ, μαὶ τ'
 Ἀέρα,
 Οὐκ εἶδον ἔπως ἀνδρ' ἀγροικον εἰδέναι,
 Οὐδ' ἄπορον, εἰδὲ σκαρὴν, εἰδ' ἐπιλήσμονα· 629
 Ὅς τις σκαλαθυρμῶτι ἄτλα μκερὰ μανθάνων,
 Ταῦτ' ἐπιλέλησαι, πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴ
 Αὐτὸν χαλῶ δύραζε δάδρῃ πρὸς τὸ φῶς.

Πῃ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

627. Μαὶ τὴν Ἀναπνοῦ. | Ὑποχωρήσαντο δὲ χορῶ, εἰσάσαν
 αὐτοὺς οἱ ὑποκριταί. Ἔστιν ἂν ἡ παρῆσα εἰδῆσις τῇ διπλῇ, ὡς εἰ-
 χον ἰαμοεικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων, οἷον, ὡς τελυταῖοι. Οἷον
 δίκλῳ τοῖς κόρσι δάσω τήμιοι. ἐπὶ τῷ τίλῳ διπλῇ ἔξω νοδύκῳ.
 δυσφορίῃ δὲ Σωκράτης ἐπὶ τῇ δὲ Στρεψιάδῃ ἀμαθία. ἐπεὶ οὖν δὲ
 φασὶ τὴν Ἀριστοφάνη χαριεντιζόμενοι τοῖς πρὸς ἑαυτοὺς καὶ Μίλιτον
 γινωσκόμεναι τὸ δράμα διαδύκοντα εἰς ἀβίαν τὴν Σωκράτη διὰ τὴν
 πολυμαθίαν

Hoc anno sacrorum scriba, postea à nobis Diis

Coronâ privatus fuerit: magis enim ita noverit, 625

Ad lunæ cursum, ut oporteat instituere vitæ dies.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὅστις δ' ἐφόρει κατ' ἐαυτὸν τὸν ἐν αὐτῷ ἱερομένονα ὡς τὸ
Ἰσχυροῦς. ὅστις γὰρ διέπει Κλίαν· ἔτι ζῶντι.

625. Μᾶλλον γὰρ ἔτις ὡς τῷ. | Τίγος γὰρ μαθήσει ὅτι καλὸν εἶναι
τὸν αὐτὸν ὡς πρότερον καὶ ὡς ἀνάξιον ἢ.

A C T U S S E C U N D I

S C E N A P R I M A.

SOCRATES, STREPSIADES.

PER Halitum, per Chaos, per Aëra,
Nunquam vidi adeo agrestem hominem quen-
quam,

Nec adeo ineptum, nec inscitum, nec obliviosum;

Qui, dum nugamenta quædam exilia discit, 630

'rius eorum oblitus est, quam didicit. veruntamen

psum foras huc evocabo in lucem.

Ubi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ολυμυθίας. καὶ τὸς φιλοσόφους ἀπλοῖκους ἀφάδαλιν. ἐπεὶ καὶ ἔγω
ροῦμαι μὴ ἡγεῖσθαι θίς, πλην τὸ χάρις καὶ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὸν
ἴρα.

629. Σκαῖον. | Σκαῖος τὸς ἀμαθείς, καὶ δυσπαρακολυθήτης ἔλε-
ος, ἢ τὸς μωροὺς ἀπὸ τῶν σκαῖων.

630. Σκαλινυρματί· ἄτλα. | Σκαλινυρματα σμικρὰ καὶ λεπτὰ
αὐτάπασιν νοήματα καὶ μαθήματα σκαριφήματα· ἔγκηται ἢ καὶ
ὁ ἄθυρμα. οἷον παίγνια καὶ ἔδω ἀξιόπιστα. ἐν τέτοις ἢ ἀφ-
ᾶς Σωκράτης, ὡς εὐτελεῖ εἶναι ἀδιδάσκη, καὶ ἔδω ἀξία λόγου.

Πῶ Στρεψιάδης; ἔξῃ τ' ἀσκάντιν λαβών.

Στ. Ἀλλ' ἐκ ἐωσί μ' ὕε νεγκεῖν οἱ κόρης.

Σω. Ἀνύσας τι, κατὰ θε, καὶ πρὸς σε καὶ τ' ἴσθι.

Στ. Ἰδέε.

635

Σω. Ἄγε δὴ τί βέλει πρὸς τα νυκτὶ μανθάνει;

Ὡν ὅκ' ἐδιδάχθης πώποτ' ὑδέν; εἰπέ μοι.

Πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν.

Στ. Περὶ τῶν μέτρων ἐγώ. ἐναγχῶ γάρ

ποτε

Ἵπ' ἀλφειταμοιβῶ πρὸς ἐκτόπῳ διχοινίῳ. 640

Σω. Οὐ τῆτ' ἐρωτῶ σ'. ἀλλ' ὅ,τι καλλίστην

μέτρον

Ἦγε. πότερον, τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετραμέτρον;

Στ. Ἐγὼ μὲν, ὑδέν πρὸς ἄλλοτερον ἡμεκλίθε.

Σω.

ΣΧΟΛΙΑ.

633. Ἐξή. | Ἀντὶ τῷ ἐξελθεῖν, ἔστιν εἰς τὸ πορεύομαι. ὃ καὶ γὰρ οἱ ἡμεῖς οὐ παρατατικὸς εἶναι, εἶς, εἶς, καὶ ὡς περὶ ἐν τοῖς εἰς αὐτὴν, τρίτον πρόσωπον τῷ ὀριστικῷ παρατατικῷ, δεύτερον εἰς προσακτικῷ, πρῶτον καὶ ἐν τοῖς εἰς μὲν ἡμεῖς καὶ τῶν ἄλλων οἱ Αἰολεῖς καὶ οἱ Ἀθωαῖοι, οἱ οἱ ἴση μὲν κύμα, ἀντὶ τῷ ἴσθι. Ἀριστοφάνης καὶ τῶν κοφίνων ἀπαντας ἐμπύμπλη πτερῶν, ἀντὶ τῷ ἐμπύμπληθι. ὡς ἔστι καὶ ἐν τῷ τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῷ ὀριστικῷ παρατατικῷ ἐν συνθέσει ἔξῃ προσεκτικῷ. ἢ ἀπὸ τῷ εἶναι ὃ οὐ δεύτερος ἀόριστος ἴον, ἴς, ἴς, καὶ μὲν τῷ ἐξ ἔξαι καὶ κατὰ μετὰθεσιν καὶ συναίρεσιν ἔξῃ. αὐτῶν καὶ μὲν τῷ λοιπῶν προθέσει μίτῃ καὶ δίτῃ, πλὴν τῷ παρὰ καὶ σύν, ἐν ταῦθα ὅ,τι αἱ προθέσεις τῶν εἰς ἀντὶ τῷ ὑπάρχοντος συνδοιάζονται.

Τὸν ἀσκάντιν. | Σκίμποδα, δίφρου τί εἶδον, ἢ τὸ κρέσσον.

638. Πότερα περὶ μέτρων. | Καλῶς διέστησεν. ὃ ὅ,τι εἴτε μέτρον εἴστιν, ἢ ὅ,τι καὶ ἔστι, εἴτε ὃ ἔστι, ἢ ὅ,τι πάντως καὶ ῥυθμὸς καὶ μέτρον. σημεῖον δ' ὅτι καὶ ταῦτα τῷ κυκλικῶν μαθημάτων. ἀφ' ὧν δὲ μέτρον καὶ ῥυθμὸς, καὶ ὅτι πατὴρ μέτρον ῥυθμὸς καὶ ὅτι ἀρχαῖα ἢ τῷ μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία.

639. Περὶ τῷ μέτρων. | Λίπε τὸ θίλω μαθῆναι. ἀφ' ὧν δὲ τὸ πᾶν, ὅτι τὰ μὴ οἰκίᾳ τῷ τέχνῃ ἐπαγγέλλεται διδάσκειν. ὅ,τι

si Strephades? exi foras grabbatum simul efferens.

Str. At efferre non me sinunt cimices.

Soc. Actutum depone, atque animum adverte. *Str.*

Eccum me.

635

Soc. Age jam, quid vis primum omnium nunc dicere,

uorum nihil antehac didicisti? cedò mihi;

trum de mensuris, an de versibus, an de rhythmis?

Str. De mensuris equidem *vellem*. nuper enim admodum

frumentario fraudatus sum duobus sextariis.

640

Soc. Non hoc te interrogo; sed quodnam metrum optimum

dicas? utrum trimetrum, an tetrametrum?

Str. Ego quidem nihil prius habeo semifextario.

Soc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ποιητής εἶναι ἔτι κυμικός. ὡς ἄγρευκε δὲ πρὸς τῆς ἀπικρή-
το αὐτοῦ γυναικῶν διέξορον.

640. Ἀλφитаμοιβῆ. | Τῷ ἀντικαταλλάσσοντος καὶ πιπράσκοντος
φίτα. ἢ ὅτι ἀμείβοντο αὐτὶ ἀργυρίῳ ἄλφιστα, ἔτα καὶ ἀργυ-
μοιβοί, οἱ αὐτὶ ἀργυρίου κέρματα ἀμείβοντες.

Παρκόπλου. | Ἐξημιόβλου. αὐτὶ ὅτι ἐπλάκοντο μετὰ τῇ μήτρῳ ποσό-
τι δύο χοίникаς.

641. Κάλλιποι μήτρον. | Διαβόλας Σακράτη. ὃς ἦν ποιητικὴν ἢ
ισικὴν ἐπηγγέλατο διδάσκειν. ὃ δὲ τὰ προσόντα μὴ λέγων,
ἐπιζέοντο δὲ τὰ μὴ προσόντα ἀμφοτέρων οὐκ ἔστιν ἀπεριρίται,
τὰς λόγους ἀμφοτέρων ἀποφαίνει ἀλλοτρίους καὶ ἀπίρους.

643. Ἐξημιέλιον. | Τῷ τετραχοίικῳ. ὃ ἦν μίδιμον χοίникаς
καὶ μὴ, τῷ τὸ ἑλόν ὀκλῶν, τὸ ἡμισυ ὅτι ἑλὼν ταῦτάς τινες ὀκλῶν,
καὶ τίσασα, ὃ καλεῖται τετράμετρον. ὃ ἔστι ἡμιέλιον τίσασα
καὶ χοίникаς. ἔπαιζει δὲ πάλιν εἰπὼν, ὅτι καὶ οἱ ἡγεῖμαι ἡμιελίας
ἴσταν, ταῦτάς τινες τίσασαν χοίικων. τῷ τὸ ἑλόν ἐστὶ ὀκλῶν χοίι-
κας. τὸ δὲ ἡμιέλιον ταῦτάς τινες τὸ δωδύκατον ὅτι ὀκλῶν πρὸς τοῖς τίσασα-
κοντα χοίικαίς τίσασας. παρατηρητὶον δὲ ὅτι διὰ τὸ καὶ διὰ γρά-
φῃ ἡμιελίον. καὶ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν διὰ διφθόγγου, ἡμιελίον.

644. Πιρίδα

Σω. ὕδ' ἄν λήγας ὦ ἰθρῶντε. Στ. Περιδὺ
νῦν ἐμοί,

Εἰ μὴ τετραμέτρον ἔστι ἡμεκλήσον. 645

Σω. Ἐς κῆρα καὶ, ὡς ἀγροικῶ. εἴ κ' δυσμ-
δῆς;

Ταχὺ γ' ἂν δύναιο μαρτυράειν σὺ πρὸς ῥυθμῶν.

Στ. Τί γ' μ' ὠφελήσας οἱ ῥυθμοὶ πρὸς πάλ-
φιτα;

Σω. Πρῶτον μὲν εἰ κομψὸν ἐστὶ συνήσια.

Εἴτ' ἐπαίειν ὑποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν, 650

Κατ' ἐνόπλιον, χ' ὠποῖτο αὐτὰ κατὰ δακτύλον.

Στ. Κατὰ δακτύλον; νῆ τ' Δί' ἀλλ' οἶδ'.

Σω. Εἰπέ δ'.

Στ. Τίς ἄλλω ἀντὶ τετατὲ τῷ δακτύλῳ;

Πρὸ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

644. Περιδὺ νῦν ἐμοί. | Ἀντὶ τοῦ συνήσιας ποίωσαν. κατὰ τὸ Ὀμηρικόν. διὐρὸ γὰρ νῦν τρίτοιο ἀποδύμεθα. γίνεται δὲ ἔτα, δίδωμι τὸ δισμῦμα, ὁ μὲλλον δίδωμι, ὁ δῦναι ἀρίστος ἴδω, μῆσας ἰδόμενον ἴδωσι καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἴδω καὶ ἴδω. καὶ τὸ προση-
κόν δὲ καὶ ἀείδω, καὶ Ὀμηρος, Δίδοι μῶχαισι λύγισιν. ὡς ἀγροικῶ
δὲ πάλιν ὁ προσδύτης ἀπικρίνατο, ὁ μὲν γὰρ τὸ εἶ ποιημάτων ἔλεγε
μέτρον, ὁ δὲ ὡς ἐπὶ τῷ γινώσκοντι ἴδωκατο.

645. Εἰ μὴ τετραμέτρον. | Πρὸς τὸ τετραμέτρον ἀπόσπασ-
τον ἡμεκλήσον μέτρον ἔστι τίσσασα, ὡς πλεονάκεις ἴσας τῷ ἅπασ-
σι πῆρται.

647. Ταχὺ γ' ἂν. | Ἐν εἰρησῶν, λόγῳ δὲ εἰς τὸ καθαρίσθαι
ταχὺ διωρηθῆναι φησὶν αἰδάνω καὶ μεταλαμβάνειν τὸ καθαρίσθαι.

649. Κομψόν. | Ἀντὶ τοῦ πιθανοῦ καὶ εὐχαριῶν ἐν συνόδῳ καὶ τῇ
πρὸς ἑτέρους κοινωνίᾳ πιθανοῦ καὶ ἀγαθῶν φαίνω καὶ τοῖς συνῶν.

651. Κατ' ἐνόπλιον. | Εἶδος ῥυθμοῦ πρὸς ὃ ἀρχαῖοι στήναι
τὰ ὅπλα, ἔστι δὲ ὃ ἐν ἡμελίῳ. ἢ γὰρ μακρὰ πρὸς τὰς δύο βρα-
χίαις ἴσων τι ἔχει ῥυθμὸν ἐν τριποδίας ἀναπαισικόν, ὃς δὲ διχῶν
πάντας τὰς διασυνδεδεῖς πόδας. οἱ δὲ ἐνόπλιον τὸ ἀμφίμικρον, ἢ
καὶ κρητικὸς καλεῖται, λατὸς δὲ εἰς τὰς Κύρηντας ἀναγομένη μὲν,
τῶν γὰρ τῶν μέτρων προσερχῶντο στήναι τὰ ὅπλα. καλεῖται δὲ
ἐνόπλιον

Soc. Nihil dicis, mi homo. *Str.* Fac mihi jam spon-
sionem,

non tetrametrum fit semifextarius.

645

Soc. Abi in malam rem ! ut agrestis es, & ad discen-
dum ineptus ?

litius forsan poteris rhythmos addiscere.

Str. Quid mihi autem rhythmī proderunt ad victum
parandum ?

Soc. Primo quidem ut sis festivus in convictu :

inde ut intelligas, qualisnam è rhythmis

650

ilationi armatæ quadret, & quinam rursus dactylo.

Str. Dactylo ? at per Jovem novi. *Soc.* Dic ergo.

Str. Quis alius præter huncce dactylum, i. e. *digitum* ?

Antehac

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἴπλιον κατὰ δάκτυλον ὃ χρῶνται ζητῇ τίνες. ἴσως δὲ λείπῃ τὸ
ἀνληταί. Κατ' εὐόπλιον ὁ μὲν δύο δακτύλους ἔχων σπονδίου
τὰ τὸ πάλιν καὶ πάλιν. οἷον, Ὡς φάτο δακρυχέων ἔλ' ἔκλυε
τῆς μητρός. λυγοίτε δ' ἂν ἴσως κατ' εὐόπλιον, διὰ τὸ πρὸς
ῥυθμῶν τοιούτων, καὶ τοῖς ἄλλαις κυκλικαῖς μὲν σπονδαῖς, ἐπὶ
ἑῷ δὲ τοῖς μὲν ὅπλων σπονδαῖς πηδῶσι καὶ πυρρίχίζουσι.

652. Κατὰ δάκτυλον. | Ἀριθμητικὸν ἔστι μέτρον, ἔστι δὲ ῥυ-
θμῶν, κρῖματος εἶδος κατὰ δάκτυλον, ὃ χρῶνται οἱ ἀνληταί. ὁ κα-
τὰ δάκτυλον ῥυθμὸς ἐστὶν ὁ ἐν ἴσῳ λόγος, ὁ δὲ εὐόπλιος καὶ προ-
δικακὸς καλὸς ῥυθμὸς ἐπὶ τῶν, συγκρίνεται ἐκ σπονδαῖς καὶ πυρρίχαις
τροχαῖς καὶ ἰάμβων, συμπιπῇ δὲ ἕτος ἦτοι τριποδία ἀναπαι-
εῖ, ἢ βάσεισι δυοῖν ἀναπαιεῖ καὶ ἰωνικῶν.

653. Τίς ἀλλ' ὅ. | Τὴν παρατροπὴν ἐκτίει μεταξὺ τῶν δυοῖν,
ἐν τοῖς πλείστοις χιτῶν φέρεται. ὁ πρότερος Σωκράτης, τίς
ἀντὶ τούτου ἔδωκε δάκτυλον, καὶ τάχα εἰς λέγων τῶν γέροντι,
ὅτις τινὰ εἶναι δάκτυλον νομίζεις ἢ τούτοις, δηλονότι αὐτῶν εἶνα
κίβλων ἔστω. ὅταν γὰρ αὐτὸς ῥυθμῶν, καὶ αὐτὸς τῶν δακτύλων
εἶναι, ἀλλὰ αὐτὸς ἐτίει. ὡς γὰρ ἄγροικ' καὶ ἕτος ἐρεῖ ἐδὲν ἡτίον
ἦν τὸ μέτρον δάκτυλον ἀσελγανόμηνος. εἰαν δὲ ἀσελγίζεται, ἀμ-
τροὶ ἴσονται ἔστωτος ἀσυνδίκτος εἰρημῶν, ἄλλως. δηλονότι τὸ
σὺν δάκτυλον αἰχρῶς, ἐδὲς φησὶ ὡς εἶναι ἄλλως ἀντὶ τούτου
εἶδεν, καὶ γὰρ παιδίῳ μοι ὅτι πάλαι ὁ αὐτὸς ἦν. καὶ οὖν δὲ γι-
νέσκει.

Πρὸ τοῦ μί, ἐτ' ἐμὲ παιδὸς ὄντος, ἐποί.

Σω. Ἀχρεῖς εἶ, καὶ σκαῖς. Στ. Οὐ γάρ, ὦ
Ἰζυρέ, 655

Τέτων ὀπιδυμῶ μανθάνειν ἐδέν. Σω. Τί δέ;

Στ. Ἐκεῖν' ἐκείνο, τ' ἀδικώτατον λόγον.

Σω. Ἀλλ' ἐπερὰ δέ σε ὡρόμερα τέττε μαν-
θάνειν,

Τῶν πετραπῶδων ἄτ' ὅζην ὀρθῶς ἄρρενα.

Στ. Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ γε τ' ἄρρεν', εἰ μὴ μαινέ-
μαι. 660

Κεῖς, τράγος, παῦρος, κύων, ἀλεξιρυνῶν.

Σω. Ὁρᾶς αἰ πάχεις; τήν τε θήλειαν χαλαῖς
Ἀλεξιρυνά καὶ ταῦτ' οὐ καὶ τ' ἄρρενα.

Στ. Πῶς δὴ φέρε; Σω. Πῶς; ἀλεξιρυνῶν
καλεξιρυνῶν.

Στ. Νῆ τ' Γοσειδῶ. νυνὶ οὖν πῶς με χρὴ κα-
λεῖν; 665

Σω. Ἀλεξιρύαναν. τὸν δὲ ἐπερον ἀλέκτορα.

Στ. Ἀλεξιρύαναν; εὖ γε νῆ τ' αἶρα.

Ὡς ἀντὶ τέττε τοῦ διδάγματός. μόνος,

Διαλφιδόσω σε κύκλω τλὴν Κάρδοπον.

Σω. Ἰδὲ μάλ' αὖτις τῶν ἐπερον. τλὴν κάρ-
δοπον. 670

Ἀρρενα χαλαῖς θήλειαν ἔσαν. Στ. Τῶ τρόπῳ
Ἀρρενα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

661. Κύων, ἀλεξιρυνῶν. | Ἐπαιξε τ' ἀλεξιρυνά ὡς τιτράσκει
καταριθμήσας, καὶ ταῦτα δὲ γελοῖα χάριν παρείληπται, ἢ καὶ πρὸς
τὴν ἀθλιότητα Σωκράτους ὅτι κατ' αὐτῶν ὁμιλοῖται.

663. Ἀλεξιρυνά κατὰ ταυτό. | Οὐκ ἂν ἄλλως λέγοιτο τῆτι,
εἰ μὴ ἐν ἐβίῃ ἦν τότε καὶ τὴν θήλειαν ἀλεξιρυνά λέγειν. σαφὲς δὲ
γίνεται ἐν Ἀμφιπάρῳ. γυναικί τί τὸ ψοφῆσάν ἐστιν. ἢ ἀλεξιρυνῶν
το

ntehac enim cūm puer ego essem, hicce erat *dactylus*.

Soc. Ineptus es ac hebes. *Str.* Non enim, ὁ miser,
lorum quicquam cupio discere. *Soc.* Quid ergo de-
mum? 656

Str. Illud, illud, *quod dixi*: nempe, injustissimum
sermonem.

Soc. At alia te oportet prius discere quam illum :

cil. Animalium quadrupedum quænam sint recto mas-
culini generis.

Str. At ipse novi masculina, nisi insanio: 660
ries, hircus, taurus, canis, gallus.

Soc. Vidēn' quid tibi acciderit? & foeminam appellas
gallum simul & marem.

Str. Quomodo, cedò mihi? *Soc.* Quomodo? Gal-
lus & gallus.

Str. Etiam, per Neptunum. nunc autem quomodo
me oportet appellare? 665

Soc. Gallinam *hanc*, illum autem alterum gallum.

Str. Gallinam ais? euge per aërem :

pro solo hoc documento,

farinā conspergam undequaquē tuam Cardopum.

Soc. Ecce autem rursus hoc aliud, Cardopum 670
masculum appellas, cūm sit foemina. *Str.* Quo
pacto,

Masculum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ κύλικα καταβέβληκεν, οἰμώξῃσά γε, καὶ ἐν τῷ Πλάτῳ
αἰδῶλε, οἷοι τε πολλαὶ τῷ ἀλεκρυόνῳ καὶ ὑπὸνυμα τίτλυσιν ὡς
ἰθακίς. ὁ δὲ παῖς ἔνδον τὰς ἀλεκρυόνας σοῦν. οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἔτα
τὰς θηλείας ἐκάλουν, καὶ Θείοπομπῳ, λέγουσι δ' αὐτὴν καὶ
λεκρυόαιναν.

667. Νῆ τ' Αἶρα. | Μιμῶται καὶ αὐτὸς τὸς φιλοσόφους, καὶ
ἐν τῷ Αἶρε ὁμνῶσιν.

673. Ὡσπερ

masculina.

? Soc. Minime.

n incideres?

huc adfis Amynia!

am appellas. 691

non militat.

anes novimus, disco?

sic discumbens ---- Str.

us tuis.

695

te, at si opus fit,

xcogitare.

er hæc loca. Str. Miser qui

hodie dabo?

que dispice aliquid :

700

Omni que

: X O Λ Ι Α .

, Ὀλκάσιν, ἰὼ Λακισαῖμον, τί ἄρα πίση
ἔτι τιταγμῶν ἐπὶ σώματι, τὸ δὲ
αι.

Διόφρι. | Ἐκάθισεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀσκάτῃ,
ἰὼν, ἑκασίς τ' διπλῆς ἀμοιβαία ἐν εἰχλῶν
; ἔκασιν, ὡς τὸ πρῶτον δῖμιτρον ἐν διὰ μ-
νύτρον δῖμιτρον ἐν χοριάμβῳ καὶ βακχείῳ,
ἡμιμυρίς. τὸ τρίτον ἐν διὰ μῶν καὶ χο-
ρυκατάληκτον. τὸ πέμπτον ἐν διὰ μῶν καὶ
τὸ ἕκτον τρίμιτρον ἐν διὰ μῶν καὶ κατὰ
τὸ ἑξῶτον, ἰαμβικὸν δῖμιτρον ἀκατάληκτον.
σπαστικὸν βραχυκατάληκτον ἢ ἐν δυοῖν βακ-
αὶ ἐξῆς δύο ἰαμβικά τρίμιτρα. τὰ δὲ μὲν
μύτρα κατὰ ληκτικὰ εἰς διασύλλατον, πλὴν
μύτρα ὄντ'. ὁμοίως καὶ τῷ ἐπὶ λακισαῖμον
παισικαὶ ἢ βῆσις, καὶ τῷ ἐπὶ λυταῖς ἀνα-
μυμῶν, παροιμιακῶς δὲ ὡς πολλὰς αἰῶ-
Z

Πρὸ τοῦ μ, ἐτ' ἐμὲ παιδὸς ὄντος, ἐποή.

Σω. Ἀχρεῖς εἶ, καὶ σκαψ. Στ. Οὐ γὰρ, ὦ
Ἰζυρέ, 655

Τέτων ἐπιδυμῷ μανθάνειν ἐδέν. Σω. Τί δέ;

Στ. Ἐκεῖν' ἐκείνο, τ' ἀδικώτατον λόγον.

Σω. Ἀλλ' ἔπερα δέ σε ὥστε τέττε μαν-
θάνειν,

Τῶν περαπῶν ἀτ' ὅτιν ἐρῶς ἄρρενα.

Στ. Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ γε τ' ἄρρεν', εἰ μὴ μαιν-
μα. 660

Κεῖς, τράγος, παῦρος, κύων, ἀλεξιρύν.

Σω. Ὁρᾷς ἂν πάχεις; τήν τε θήλειαν χαλαῖς
Ἀλεξιρύνᾳ καὶ ταῦτό καὶ τ' ἄρρενα.

Στ. Πῶς δὴ φέρε; Σω. Πῶς; ἀλεξιρύν
καλεξιρύν.

Στ. Νὴ τ' Γοσειδῶ. νῦν δ' πῶς με χρὴ κα-
λεῖν; 665

Σω. Ἀλεξιρύαναν. τὸν δ' ἔπερον ἀλέκτορα.

Στ. Ἀλεξιρύαναν; εὖ γε νὴ τ' ἄερα.

Ὡς ἀντὶ τέττε τοῦ διδάγματός. μόντε,

Διαλφιδάσω σε κύκλω τὴν Κάρδοπον.

Σω. Ἰδὲ μὲν αὐτὸς τῶν ἔπερον. τὴν κα-
ρδοπον. 670

Ἀρρενα χαλαῖς θήλειαν ἔσαν. Στ. Τῶ τρόπῳ
Ἀρρενα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

661. Κύων, ἀλεξιρύν. | Ἐπαιξε τ' ἀλεξιρύνᾳ ὡς τιτράσκει
καταριθμήσας, καὶ ταῦτα δὲ γυλοῖς χάριν παρείληπται, ἢ καὶ πρὸς
τὴν ἀθιότητα Σωκράτους ὅτι κατ' αὐτῶν ὁμύουσιν.

663. Ἀλεξιρύνᾳ κατὰ ταυτό. | Οὐκ ἂν ἄλλως λέγοιτο τῆς,
εἰ μὴ ἐν ἐβή ἦν τότε καὶ τὴν θήλειαν ἀλεξιρύνᾳ λέγειν. σαφὲς δὲ
γίνεται ἐν Ἀμφιάρους. γυναικί τί τὸ ψοφῆσαν εἶναι. ἢ ἀλεξιρύν
το

Antehac enim cū puer ego essem, hicce erat *dactylus*.

Soc. Ineptus es ac hebes. *Str.* Non enim, o miser, horum quicquam cupio discere. *Soc.* Quid ergo demum? 656

Str. Illud, illud, *quod dixi*: nempe, *injustissimum sermonem*.

Soc. At alia te oportet prius discere quam illum:

Scil. Animalium quadrupedum quænam sint recto masculini generis.

Str. At ipse novi masculina, nisi infanio: 660

Aries, hircus, taurus, canis, gallus.

Soc. Vidén' quid tibi acciderit? & foeminam appellas Gallum simul & marem.

Str. Quomodo, cedò mihi? *Soc.* Quomodo? Gallus & gallus.

Str. Etiam, per Neptunum. nunc autem quomodo me oportet appellare? 665

Soc. Gallinam *hanc*, illum autem alterum gallum.

Str. Gallinam ais? euge per aërem:

Pro solo hoc documento,

Farinā conspergam undequaque tuam Cardopum.

Soc. Ecce autem rursus hoc aliud, Cardopum 670

Masculum appellas, cū sit foemina. *Str.* Quo pacto,

Masculum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὴν κύλικα καταβέβληκεν, οἰμώξῃσά γε, καὶ ἐν τῷ Πλάτανῳ
Δαιδάλας, εὖ ὅτι πολλὰ καὶ τὰ λευκρύνοντι καὶ ὑπὸνμα τίλνουν ὡς
τοῖς καίς. ὁ δὲ παῖς ἔδωκε τὰς ἀλευκρύνοντας σοφοῖς. οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἔτα
καὶ τὰς θηλείας ἐκάλεσαν, καὶ Θείοπομπῳ, λέγουσι δ' αὐτὴν καὶ
καλεῖσθαι.

667. Νῆ δ' Αἶρα. | Μιμᾶται καὶ αὐτὸς τὸν φιλοσόφου, καὶ
κατὰ τὸ αἶρῳ ὁμνῶν.

673. Ὡσπερ

Ἄρρενα χαλῶ ᾧ Κάρδοπον; Σω. Μάλιστά γε.

Ὡσπερ γε ἐν Κλειόνυμον. Στ. Πῶς δὴ, φράσσιν.

Σω. Ταύτων δύναταί σοι ΚάρδοπΘ. Κλεωνύμω.

Στ. Ἄμ' ὦ ᾧ γὰρ ἐδ' ἰὼ ΚάρδοπΘ. Κλεωνύμω. 675

Ἄμ' ἐν θυεῖα τρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο.

Ἀπὰρ τολαιπὸν πῶς με χρὴ χαλεῖν; Σω. Ὅπως;

Τὴν Καρδόπιω, ὥσπερ χαλεῖς τιὸ Σωφράτιω.

Στ. Τὴν Καρδόπιω θήλειαν, ὀρθότερον λέγεις; Ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, Καρδόπι, Κλεωνύμω. 680

Σω. Ἐπὶ δὴ γε ὧς τῷ ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ.

Ἀτ' ἄρρεν' ὅτιν, ἅττα δ' αὐτῷ θήλεα.

Στ. Ἄμ' οἷδ' ἐγὼ γ' αὖ θήλε' ὅτιν. Σω. Εἰ καὶ δῆ.

Στ. Λύσιλλα, Φίλωννα, Κλειταγόρα, Δημητρία.

Σω. Ἄρρενα ὃ ποῖα τῷ ὀνομάτων; Στ. Μυρία, 685

ΦιλόξενΘ, Μελησίαι, Ἀμυνίας.

Σω.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

673. Ὡσπερ ἐν Κλειόνυμον. | Σὺ, φασί, τὴν κάρδοπον καλῶ ἀρσενικῶς διότι θηλυκῶς, ὥσπερ Κλειόνυμον ἄρρενα καλῶσί τινι, ἐδὲν ἀφαιρόντα τῇ αἰχύνῃ τῶν γυναικῶν.

674. Ταύτων δύναταί σοι. | Οἷον τὸ αὐτὸ γὰρΘ, σημαίνει δὲ τὴν καταλήξιν. ὃ ἐστὶ δοκεῖ σοι ὁμοιοκατάληκτον εἶναι, ἅμα δὲ καὶ ὡς γυναικῶδῃ σκόπῃ τῶν Κλειόνυμον, καὶ ὡς ἀδηφάγος ἀφιστῇ τῶν ἀλφίτων δειλίκῳ λίγων ὁμοιοι, τῶν πολιτῶν δὲ αἵ π, καὶ οἱ γυναικίζόμενοι αὐτὸν οἱ ποιεῖται ἀφιστάμενοι.

asculum ego voco Cardopum? *Soc.* Maxime omnium :

luti Cleonymum. *Str.* Quomodo? dic mihi.

Soc. Tantundem tibi valet Cardopus ac Cleonymus.

Str. At ô bone, neque erat Cardopus Cleonymo :

id in mortario rotundo farinam subigebat. 676

tamen in posterum quomodo me appellare oportet?

Soc. Quomodo?

ardopam, ut appellas Sofstratam.

Str. Cardopam scëminam, rectiùs dicis?

lud utique ita foret Cardopa, Cleonyma. 680

Soc. Præterea etiam, de nominibus te discere opus est,

uænam sint masculina, quænam eorum scëminina.

Str. At ego novi quæ scëminina sunt. *Soc.* Dic ergo.

Str. Lyfilla, Philinna, Clitagora, Demetria.

Soc. Masculina autem quænam sunt nomina? *Str.*

Innumera: 685

hiloxenus, Melephas, Amynias.

Soc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

676. 'Αμ' ἐν θυία. | 'Αδελφείας ὑπερβολή, ὡς πάντα δὲ παύσιντο ἀφ' αὐτῆς αὐτὸν, καὶ λίσσονται μάκτρας. μάκτρα δὲ θυία, ἡ δὲ καρδία, μεγάλη. ἀδελφείας δὲ ἔχει ἀφ' αὐτῆς τὰ ἑ Κλεινύμω, τρόπον γὰρ μάκτρας ἴσθαι ὁ Κλεινύμω.

678. Τὴν Σωφράτιν. | Πάλιν ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς σκώπη τὴν ἑστρατον Σωφράτιν εἰπὼν, διότι λίαν ἀσιελγὴς ἦν καὶ θαλυδρία.

680. Καρδία, Κλεινύμω. | Τῶτον ἤδη ὡς κίναιδον ἀφ' αὐτῆς, ἐὶ ῥίψασις καὶ δόλος. ἐν ἐρωτήσῃ δὲ ὁ λόγος καὶ λίπε τὸ αἰ. ἢ οὐκ εἶναι δ' ἦν ἀρῶς, ὡς Καρδία καὶ Κλεινύμω λέγει. ὁμοίον ἢ τὸ λέγει Καρδία πάλιν ὡς Κλεινύμω.

Σω. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' εἴς' ὄν ἄρ-
ρενα.

Στ. Οὐκ ἄρρεν' ὑμῶν ἔστιν ; Σω. Οὐδαμῶς
γ'. ἐπεὶ

Πῶς ἂν καλέσειας ἐπιτυχὸν Ἀμυνίαν ; 689

Στ. Ὅπως ἂν. ὡδὶ, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.

Σω. Ὅρᾳς ; γυνᾶκα δὴ τλῶ' Ἀμυνίαν καλεῖς.

Στ. Οὐκᾶν δικαίως, ὅς τις ἐξ εὐρατόβηται.

Ἀτὰρ τί ταῦθ' ἅ πάντες ἴσμεν μανθάνω ;

Σω. Οὐδὲν μὲν Δί'. ἀλλὰ κατακλινεῖς δαίρι.

Στ. Τί δρῶ ;

Σω. Ἐκφροντισὸν πὶ τῇ σεαυτῆς πεπραγμένῃ.

Στ. Μὴ δὴθ' ἱκετεύω σ' ἐνθαδ' ἄλλ' ἐπὶ

γὰρ χρῆς,

696

Χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

Σω. Οὐκ εἴς' ὧδ' αὐτ' ἄλλα. Στ. Κακὸν

δαίμων ἐγώ,

Οἶαν δίκλιν τοῖς κήρεσι δώσω τήμερα.

Σω. Φρόντιζε δὴ καὶ διάθρεϊ,

700

Πάντι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

691. Γυνᾶκα τὴν Ἀμυνίαν. | Πρὸς τὴν κατέληξιν τῆς ὀνόμαθ' ἱπαιξί. καὶ εἰς διαβολὴν τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα μὲν εἰς ἄλλαν μὲν καὶ μαλακίαν. Κράτης δὲ ἐν Διερρίφοις ὡς ἀλαζονία καὶ κόλακα καὶ συκοφάντιν. Εὐπολὶς δὲ, ὡς παραπρισβύτιν, ἔπερ καὶ ἐν τῇ Σφηζὶ φαίνεται.

694. Κατακλινεῖς. | Τὸ κοινόν, τὸ καὶ κατακλινεῖς, Ἀτλῶ. Ἰωνικῶς δὲ κατακλινεῖς.

695. Ἐκφροντίσον τι. | Ἀπὸ τῆς σκέψαι καὶ ἀφροσύνης ἀπὸ τῆς ἰδίας σοι συμφερόντων πραγμάτων.

696. Μὴ δὴθ' ἱκετεύω. | Περιγραφὴ, ποιῶσι καὶ τὸ προση-
θὲν, ἵνα καταβρωθῇ, ἀρνηθῇται.

698. Οὐκ εἴς' ἑνὸς παρὰ ταῦτ' ἄλλα. | Εἰ μὴ ἐπὶ τῇ ἀσέπῃ σκέψῃ, τὸ φησι πάντως διδοκίαι, ὅτι ἀνημῶς σε ἰλόντα πει-
σάι τίς

699. Τίμω

Soc. At ô miser, hæc sunt haud masculina.

Str. Nonne masculina vobis sunt? *Soc.* Minime. quoniam;

Quomodo appellares, si in Amyniam incideres?

Str. Isto modo: ehodum, huc, huc adfis Amynia!

Soc. Vidén' ? mulierem Amtyniam appellas. 691

Str. Quin merito ; quippe qui non militat.

Veruntamen, quid hæc, quæ omnes novimus, disco?

Soc. Haud ita per Jovem ; hîc discumbens ---- *Str.*

Quid faciam ?

Soc. Excogita aliquid de rebus tuis. 695

Str. Ne fanè hic, obsecro te: at si opus fit,

Humi me finas eadem ipsa excogitare.

Soc. Non sunt alia præter hæc loca. *Str.* Miser qui sum,

Quales poenas cimicibus hodie dabo?

Soc. Meditare jam atque dispice aliquid : 700

Omniq̃ue

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

699. Τήμερα. | 'Ὡς ἐν 'Ολκᾷσιν, ἰὼ Λακεδᾶῖμον, τί ἄρα πείσῃ τήμερα ὁ σημερινός; καὶ ἔστι τεταγμένως ἐπὶ σώματι, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνῳ λέγεται.

700. Φρόντιζε δὴ καὶ λήθῃ. | Ἐκάθισεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀσκάτῃ, καὶ δὴ δὴ ἰσοδυναμοῖ τῷ νῦν, ἑκάθισεν γὰρ διπλῆς ἀμοιβαίᾳ ἐν εἰχλῶν καὶ κώλων δύο πρὸς τοῖς εἰκοσίν, ὡς τὸ πρῶτον δίμητρον ἐν διάμῳ καὶ χοριάμῳ. τὸ δεύτερον δίμητρον ἐν χοριάμῳ καὶ βακχείῳ, καὶ τρίτον ἱαμβοῖκον παθημιοῖς. τὸ τέταρτον ἐν διάμῳ καὶ χοριάμῳ τρίμητρον βραχυκατάληλον. τὸ πέμπτον ἐν διάμῳ καὶ τροχαίῳ ταυτοπαθείῳ· τὸ ἕκτον τρίμητρον ἐν διάμῳ καὶ κατὰ τὸ μέσον διτροχαίῳ, τὸ ἕβδομον, ἱαμβοῖκον δίμητρον ἀκατάληλον, καὶ ὄγδοον δίμητρον ἀντισπατικὸν βραχυκατάληλον ἢ ἐν δυοῖν βακχείῳ ἀκατάληλον. τὰ ἐξῆς δύο ἱαμβοῖκα τρίμητρα, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἀναπαιστικὰ δίμητρα καταληλικά εἰς διασύλλατον, πλην τῷ πεντακαίδεκάτῃ μοτομίστῃ ὄντι. ὁμοίως καὶ τῷ ἑξακαίδεκάτῃ καὶ ἑκατὸς πρώτῃ, ἀναπαιστικαὶ γὰρ βασίς, καὶ τῷ τελευταίῃ ἀναπαιστικῇ μὴ ὄντι ἐφθημιμοῖς, παροιμιακῇ δὲ ὡς πολλῶν εἰρη-

Πάντα τρόπον τε σάυτον

Στρόβει πυκνώσεις.

Ταχύς, δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πύσης,

Ἐς ἄλλο πῆδα νόημα φρενί.

Ὑπνῶ δ' ἀπίσω γλυκύθυμῶ ὁμμάτων. 705

Στ. Ἰατῖαται, ἰατῖαται.

Σω. Τί πάχεις; τί κήμνεις;

Στ. Ἀπόλυμα δαίλαυθῶ, ὅκ τῷ σκίμποδι.

Δάκνυσί μ' ἔξέρποντες οἱ Κορινθιοί.

Καὶ τὰς πλωθεὰς δαρδιάπτισι.

710

Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν.

Καὶ τὰς ὄρχας ἔξέλκυσιν.

Καὶ τὴν περικλῖον διορύττισιν.

Καὶ μ' ἀπολῦσι. Σω. Μὴ νυνὶ βαρέως ἄλγος
λίαν.

Στ. Καί πῶς ὅτε με

715

Φρέδα τὰ χρήματα, φρέδῃ χειρὰ,

Φρέδῃ δ' ἡ ψυχὴ, φρέδῃ δ' ἐμβας,

Καὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ται καλυμνός. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πολυσημασίαν, ἐπὶ τῷ τίλῃ
δύο διπλαῖ ὡς ἐν τοῖς προφθασιν ἰσίου δὲ ὅτι τὰς ἐκείνης τῇ
διπλῇ οὐκ αἰὶ διὰ τῆς αὐτῆς μέτρης ἐκφέρουσιν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρας,
ἔστι δ' ὅτι καὶ διὰ διαφορῶν ὡς καὶ ταῦτα.

701. Πάντα τρόπον. | Τυτῖσιν ἐπὶ πολλὰ τὴν διάνοιαν τοῦ
εὐρίφει.

702. Στρόβει. | Ἀνάκρισι καὶ δοκίμασι περιφέρει τῇδ' κακίᾳ
ἐπὶ πολλὰ, πυκνόν τι καὶ συντόν ποιήσας καὶ φρόνιμον σκεψάμενθῶ.

703. Εἰς ἄπορον πύσης. | Ἐπιδῶν δὲ φῆσιν εἰς τι ἄπορον πύ-
σης, ταχὺ ἐπ' ἄλλο νόημα φρενὸς πῆδα. ἄπορον δὲ, ὃ πῆρον καὶ
λύσιν οὐκ ἔστιν εὐρίην. καθάπτεται δὲ τῷ Σωκράτει ὡς καὶ αὐτῷ
ἐπὶ ταῖς ζητήσεσιν ἄνω ποιεῖνθῶ. ὅταν ᾗ εὐνοχωρεῖται καὶ λήρη,
μιθίσταται εἰς ἕτερον, ὃ ᾗ ὑποτιθέμενθῶ ἄλλα, δηλονότι αὐτὴν ἐν
πείρᾳ γινόμενθῶ τῷ ὅσα λίγη, ὑποτίθεται.

706. Ἰατῖαται. | Καταπονύμενθῶ ὑπὸ τῷ πῆρον ἐπὶ τῇ
Στραψιάδῃ.

Omnique modo teipsum

Verſa crebro.

Promptéque, cùm in dubium aliquid incidis,

In aliam tranſfilias mente notionem.

Somnus autem abſit ſuavis ab oculis.

705

Str. Eheu ! eheu !

Soc. Quid tibi vis ? quid doles ?

Str. Perii miſer à grabbato.

Mordent me prorepentes Corinthii :

Et latera lancinant :

710

Atque animam exugunt :

Et teſticulos extrahunt :

Et podicem effodiunt :

Atque me peſſundant. *Soc.* Ne jam id graviter nimis
feras.

Str. At quomodo ? cùm mihi

715

Evanuit pecunia, evanuit color,

Evanuit anima, evanuit calceamentum,

Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Στρεψιάδης. ἔστι δὲ περιγραφὴ κατακλιθεὶς ᾧ καὶ μὴ δυνάμεθ' ὑποστυλῆναι, παρεκάλει.

709. Οἱ Κορίνθιοι. | Ἰσως αὐταῖς ἐπέκρητο κατ' ἐκείνο καιρὸν οἱ Κορίνθιοι. παρονομάζει δὲ παίζων ἅμα μὲν πρὸς τὸ κέριον, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πόλεμον, ὅτι ἐχθροὶ ἦσαν Ἀθλουσίων οἱ Κορίνθιοι.

711. Ψυχὴν ἐκπύουσιν. | Ἰσίου ὅτι τρεῖς ψυχὰς φασί, τὴν αὐστηρικὴν, ἥτις ἐστὶν κοινὴ τῷ ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλόγων ζώων, καὶ τὴν φυτῶν, τὸ αἷμα ὅπερ ἔστι μόνον τῷ ζῶον, καὶ τὴν λογικὴν, ἥτις ἔστι μόνον τῷ ἀνθρώπῳ.

717. Φρέδη δ' ἰμβράς. | Μίχρη τ' ἐυτελὲς κλήματ'. τῆτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπολιλῶσαι τὰς ἰμβράδας, ὅτι ἀπιδύτο μίχρῳ εἰσέναι εἰς τὸ φροντιστήριον. ἄλλως. οὐκ εἶπεν ὀπίθην, ὅτι τὰς ἰμβράδας ὑπελύσατο ὁ Στρεψιάδης, ὅτι εἰσῆλ' τὸ ὑπὲρ γῆν ἐκείνο φροντιστήριον, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἐξεδύσατο τὸ ἱμάτιον. καὶ εὖδεν θαυμαστὸν εἰ γιγνοῖς μὲν τότε παρήκει, νῦν δὲ λέγει, ταῦτίς τὸ ὑπολύσατο τὰς

Καὶ πρὸς τέτοις ἐπὶ τοῖσι χάρισις,

Φρεῶς ἄδων

Ὅλιγε φρεῦδ^ο γελόημα.

720

Σω. Οὐτ^ο τί ποιεῖς; ἐχ^ι φροντίζεις; Στ.

Εγώ.

Νη ἢ Πρσιδῶ. Σω. Καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

Στ. Ὑπὸ τ^ῃ κίρεων εἰ μέ τι πωλειφθῆσιν.

Σω. Απολεῖ χάρις. Στ. Ἀλλ' ὦ γὰρ δόπολωλ' ἀρτίως.

Σω. Οὐ μάλα θαυσεῖ. ἀλλὰ πωλειφθῆσιν.

Εὐρητέ^ο γδ νῦν ἀποσερηπτικός.

726

Κάπαυόλημ'. Στ. Οἶμοι. Τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλωι

Ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποσερηπίδα;

Σω. Φέρε νυῦ. ἀθρήσω πρῶτον ὅτι δρᾷ τῶτονι.

Οὐτ^ο χαθόδους; Στ. Μὰ τ^ῇ Ἀπόλλω, γὰρ μὴ εἴ.

730

Σω.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὰς ἐμβάδας, ὁ δὲ ἐκεῖ εἶπεν, ἦγυν τὸ ἀποδόσαζ τὸ ἱμάτιον, οὗν εἰ λῶγι.

719. Φρεῶς ἄδων. | Οἱ φρεῦντες ἐν τῇ πολέμῳ διὰ τὸ παρὰ μυσίῳ. αὐτῶν τὴν ἀγρυπνίαν ἦδον, καὶ ἔτις ἢ λιγὸν ἐπὶ τ^ῇ ἀγρυπνίᾳ φρεῶς ἄδον. ἔπειτα, τὸ φρεῶς ἄδον παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τ^ῇ ἀγρυπνίᾳ καὶ φροντίζοντι πάντῃ λεγομένη. αἱ γὰρ ἐπιτηρώσεις ἐν νυκτὶ τινὰ φυλακὴν ἄδουσι, ἵνα μὴ ὑπὸ τ^ῇ ὑπὸ καταμαλθακιδότητος ἐκλίπῃσι ὁ φυλάσσειν. ἐκότες δὲ ἐν ταῦτα ἡ παροιμία ἐλήφθη, καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν τῇ κλίνῃ κίμῃ^ο ἐπὶ ἐκ μᾶτο, ἀλλ' ἐφρόντιζεν. αἰεὶς ἢ πάντῃ καὶ τὸ φρεῦδ^ο εἶρεσι ἡ ποιητὴς ἐκ τ^ῇ δύο λέξεων συνήκας τ^ῇ φρεῶς καὶ τ^ῇ ἄδον χηματίσας αὐτό. ἔπειτα, ἐκ τ^ῇ παροιμίας ταῖς φρεῦσι, ἐκότες γὰρ ἐκ ταῖς ἄδον ἀποσερηπῆς τ^ῇ ὑπὸ. φρεῶς ἄδον αἶον ἀφγρυπνῶν

Et præter hæc insuper mala,

Excubiarum *gratia* canens

Propemodum ipse evanidus factus sum. 720

Soc. Heus tu! quid agis? nonne meditaris? *Str.*

Etiam,

Per Neptunum. *Soc.* Quid ergo meditatus es?

Str. Num aliquid mei à cimicibus reliquum fiet?

Soc. Peribis pessime. *Str.* At ô bone jam perii.

Soc. Molliter agendum non est: sed te obtegere debes.

Exquirenda est enim mens fraudandi perita, 726

Atque versutia. *Str.* Hei mihi! quis mihi injiciat

Ex agninis pellibus sententiam fraudatricem?

Soc. Agedum, despiciam primùm quid hicce faciat.

Heus tu! dormísne? *Str.* Non equidem, per Apol-
linem. 730

Soc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἴσθ' τὴν φεραίαν, παρὰ δὲ τὴν λίξιν τὴν φρέδη τῷτο πιπείηκει. διὰ δὲ ἡ γραφὴ. φερός ἄδων, ἀντὶ τῆς συνειχῆς ἄδων φερός· τὸ δὲ φερός ἄδων, τῆς φυλάττης, ἀντὶ ἐπὶ φύλακας ἦσαν τῆς φροντιστικῆς θυρῶν.

724. Ἀπόλλω ἀρετίης. | Ἰπὸ τῆς κόρης δηλοῦντι ἐπὶ δὴ Σωκράτης εἶπεν ἀπολλῶ, ὃ ἐστὶ μέγας ἀπολλείας, αὐτὸς λίγχι, ὅτι ἀπόλλω ἤδη.

725. Περικαλυπτεῖται. | Δεῖ σὶ φησι καλύψατο καὶ σκίψατο ἐπὶ οἱ ἐστῆσαντες τῆς ὀφθαλμοῦ, ἀποπλανῶνται τὴν γνώμην.

726. Καίπαϊόλημι. | Ἀπαϊόλημα γίνεται ἀπὸ τῆς αἰόλης, ὃ δηλοῖ τὸ ταχέως καὶ δίκην αἰόλης κινῶ, ἀφ' ὧς Ὁμηρὸς αἰολοπώλης τῆς Φρύγας καλεῖ, ἢ γυν. ταχυίππης ἢ ποικίλης ἱππαζομένης.

728. Ἀρνακίδων. | Ἀρνακίς λέγεται, τὸ τῆς ἀρῆς κώδιον. ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ ἀρῆας. δῖον εἶπεν τίς ἂν μοι ἀρῆας εἶναι ἐξ ἀρνακίδων σισύραν, ἔπαιξεν ὀνομάσας ἀπὸ τῆς ἀρῆας τὸ ἀρῆας τῆς θαλάσσης, τὸ ἐξ ἀρνακίδων. τὸ δὲ ἀρῆας τῆς θαλάσσης, αἶμα μὲ καὶ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἀρῆας, αἶμα δὲ καὶ ἀντὶ τῆς ἀρῆας.

Σω. Ἐχῆς τί; Στ. Μὰ Δί'. ἐδὲν ἔγωγ'.

Σω. Οὐδὲν πάνυ;

Στ. Οὐδὲν γὰρ πάλιν ἢ τὸ πέθ. ἐν τῇ δεξιᾷ.

Σω. Οὐκ ἐγκυαντάμεθα ταχέως τι φρονι-
εῖς;

Στ. Περὶ τῆς; σὺ γάρ μοι τῶτο φράσον, ὡ
Σώκρατες. 734

Σω. Αὐτὸς ὅτι βέλει περὶ τῆς ὀξυρῆς, λέγει.

Στ. Ἀκήχας μυριάκις αἰ γὰρ βέλομαι.

Περὶ τῆς τόκων ὅπως αὖν ἀποδῶ μηδενί.

Σω. Ἰδι νυν, καλύπτει. καὶ χάσας τὴν φρον-
τίδα

Λεπτῶν, κατὰ μικρὸν ὡς φέρνει τὰ περάματα,

Ὀρθῶς διαγῶν καὶ σκοπῶν. Στ. Οἱμοί πάλας.

Σω. Ἐχ' ἀτρέμα. καὶ ἀπορῆς πὶ τῆς νοημά-
των, 741

Ἀφείδ' ἀπελθε. κατὰ τὴν γνώμην πάλιν

Κίνησον

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

731. Ἐχῆς τί; | Ἐπὶ δὴ προῖπον αὐτῷ ἀναρτήσας τὴν φρο-
ντίδα, ὡς ἐπὶ ὀρθοθῆρες, εἶπε τὸ ἔχῆς τί; ἀναρτῆσας ᾧ αὐτῷ
ἐκέλευσε τὴν διάνοιαν καὶ τὴν φροντίδα. ἄλλως. χαριέντως τὸ ἔχῆς
τί; τῇ τ' ἀγρυπνίᾳ λέξει χρώμεθα. τοῦ ᾧ ἀλιεύει ἢ ὀρθοθῆρες
ταῖς, ὅταν φασίν, ἔχῆς τί;

732. Ἡ τὸ πέθ. | Περιγραφὴ, διὲ ᾧ αὐτὸν καθίζων
ἔχοντα τὸ αἰδοῖον, καὶ μιμνῶν τ' ἐρμυζόντα ἑαυτὸν.

733. Τί φροντίζεις; | Φροντίζω τὸ φροντίδα ἔχων κοινῶς μὲν γινώ-
σκεινται, Ἀφικῶς ὅ μὲν αἰτιατικῆς, ὡς ἐνταῦθα, ἢ ἐν τῇ
βολῆς ζητεῖται; μὴ τῶτο φροντίζει.

735. Αὐτὸς ὅτι βέλει. | Διαβάλλει αὐτὸν ὡς μὴ παρὶς ὅσα
ἐξήματα τοῖς μαθηταῖς.

738. Σχάσας. | Κατασπάσας, εἰσας, ἀτρεμῆσας, καὶ Πίνδα-
ρῶ, κόπῃ χάσας, ἀντὶ τῆς ἀτρεμῆσας. ἵμοι ὅ χάσας, ἀντὶ τῆς
ἀπλώσας.

739. Διπλήν. | Ἀκριβῆς, ἔνθα καὶ λεπτολόγῳ ἔρδονα, διαμῶν
ἀκριβοῦς

Soc. Tenésne aliquid? *Str.* Per Jovem, ego nihil *teneo.* *Soc.* Nihil prorsus?

Str. Nihil sane, nisi penem dextrâ.

Soc. Non te obtegens statim aliquid meditaberis?

Str. Quâ de re? tu enim mihi hoc dicas, ô Socrates.

Soc. Tu, quid primum velis excogitare dicito. 735

Str. Decies millies audivisti, quæ ego velim:

Nempe de usuris ne cui quid reddam.

Soc. Age jam, obtege te, & cogitationem sistens
Subtilem, minutatim res circumspice,
Rectè dividens ac animadvertens. *Str.* Heu me miserum!

740

Soc. Quietus esto; ac si de quo cogitato dubites,
Isto omisso discede. deinde mentem rursus

Commovere

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων ὥστε ἔτι τὴν σκίψιν ποιῇ. ἀνα-
πίπτων δοκιμάζων. καὶ ἀλεγκτῶν τὰ ποιήματα, οἷον διαίρεσιν
ἐνταῦθα ποιῶν. ἄλλως. ὡς ἐπὶ τῶν μίμων ἰχρήσατο, ὥστε ἔλεγε
κατὰ κεφάλαιον ἐκζητῶν.

740. Διαίρων καὶ σκοπῶν. | Ὁ γὰρ σκιπτόμενος ἔτι διαιρεῖ τὴν
βυλὴν, οἷον εἰ τόδῃ ποιήσω, τόδῃ ἀπαντήσῃ, καὶ εἰ τόδῃ, τόδῃ.

741. Ἐχ' ἀτρίμα. | Ἐφ' ἡσυχίας μένει, ὡς αὐτῷ κινεῖσθαι διὰ
τὴν κόρη. ἄλλως. Ἰστέον ὅτι οἱ Ἀττικοὶ πάντα τὰ ἐνικαί τε καὶ
πληθυντικὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ῥημάτων καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων
δοτικὰς ἔτι πληθυντικῶν συμφώνων καὶ φωνήεντος ἐπιφρονομῆς μὴ
ἔτι γράφουσιν, ὡς ἔτι σαφῶς συμβαλεῖν ταῖς τοῖς πάλαι σοφοῖς
πεπονημέναις ἐντυγχάσιοντα βίβλοις: οἱ δὲ Ἴωνες δίχα ἔτι. τέτοις
ἔτι ἀμφοτέρωσιν οἱ ποιηταὶ παρακολουθῶντες καὶ διὰ καὶ τῇ ἀνάγκῃ
ἔτι μέτρων ἐπόμενοι, πολλὰ καὶ συμφώνων μὴ ἐπιφρονομῆς μὴ ἔτι,
γράφουσι, πολλὰ καὶ δὲ καὶ φωνήεντος ἐπιφρονομῆς δίχα ἔτι.
τοιοῦτον δὲ τι τῇ ἔτι μέτρων ἀνάγκῃ καὶ ἐν τοῖς εἰς ἡ καὶ εἰς σ λή-
γουσιν ἐπιρρήμασι ποιῶν εἰσθασιν, οἷον τὸ πρόδωκεν, ἰέρθει, ἐπεινέρθει,
τὸ ἔτως, αὐθις, πολλὰ καὶ ἐνθὺς, ταχὺς, ἀτρίμας καὶ τοῖς ὁμοίοις,
τῷτο δὲ ἔτως ἔχον ἐνρήσις, ἀκριβῶς σκοπῶν.

742. Ἀφίσι. | Ἀπειλεῖ εἰσάσας τὸ ὑπερμέτρον, ἔπειτα πάλιν
ἐπισκοπῶν καὶ οἷον ἀνείργει ὑπερμέτρον τὸ γὰρ ἀναζυγῶν εἰς τὸ ἔξωθεν
ἀνείργει

Κίνησον αὐθις αὐτὴ καὶ ζυγώθουσιν.

Στ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. Σω, τί ὦ γέρον;

Στ. Ἐχω τόκας γνώμῃ ἀποστερητικῇ. 745

Σω. Ἐπιδέξον αὐτῷ. Στ. Εἰπέ δὴ νῦν μοι.

Σω. Τὸ, τί;

Στ. Γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ περὶ ἀμύβῃ Θεοπαλῶν,

Καθέλοιμι νύκτωρ τινὲς σελλῶν, εἴτα δὲ

Αὐτῷ καθαίρξαιμ' ἐς λοφίον τρογγύλον,

Ὡσπερ χάτοπλον, καὶ περὶ αὐτῷ ἔχων. 750

Σω. Τί δῆτα τὸτ' ἂν ἀφελήσῃς σ'; Στ.

Ὅτι,

Εἰ μὲν κ' ἀντίλοι σελλῶν μηδαμῶς,

Οὐκ ἂν γ' ἀποδείκω τὸς τόκας. Σω. Τίη τί δὴ;

Στ. Ὅπῃ κατὰ μὲν ἄ γ' ἀργύρεον δανείζεται.

Σω.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

αἰνῶν τὴν θύραν, ἵπαι δὲ ζυγώμους, συνάρμους, ἀμειλίχας κίνησον ἢ αὐθις, αὐτὴ δ' καὶ ὁ καὶ γ' ἐπίστηται. ὅθεν τ' αὐτῶν ζυγῶν εἴηται, ἴσως.

743. Κίνησον αὐθις. | ὑποτίθεται πῶς δὲ φροντίζει καὶ τίνα τροπῶν. φασὶ γὰρ ἵπαι ὑπερίσθαι, ἔτι μὴ ἀμειλίχας, ἀλλὰ πολλὰς αὐτὸ μίττει, καὶ ἕως οὗ δὲ συμφέρας, τὴν ἀρίστην γνώμην εἶναι.

Ζυγώμους. | Ἀπὸ τ' ζυγῶν γίνονται καὶ τ' ἀνιρίζω τὸ ἀποδοκιμάζω, ζυγοαίρεσις καὶ κατὰ συγκοπὴν τ' εἰ, καὶ κράτος τ' οὐ καὶ αὐτὸς αὐτῶν ζυγῶν.

744 ὦ Σωκρατίδιον. | Ἐνθυμῶν ἐκείνηται βεῖν.

747. Γυναῖκα φαρμακίδ'. | Ὡς ἴπαι τὰς φαρμακίδας Θεοπαλάς καλεῖται, διαβάλλονται γὰρ αἱ Θεοπαλαὶ αἰς γόητας, καὶ μίχῃ ἢ ἴπαι φαρμακίδας παρ' ἡμῶν αἱ Θεοπαλαὶ καλεῖται, φασὶ γὰρ ὅτι Μήδαι φυγεῖν, κίεον ἐξέβαλε φαρμάκων ἐκ αὐτῶν καὶ ἀνίφυσαν, τὸ δὲ Θεοπαλῶν Ἀττικῶν βαρύνουσιν οἱ κατὰ Μήκαδον, αἰς δαρμάκων.

Commovete iterum, ac illud perpende.

Str. O Socratisce charissime. *Soc.* Quid est, ó senex?

Str. Commentum teneo, quo usuras fraudavero. 745

Soc. Commonstra id mihi. *Str.* Dic mihi jam. *Soc.*

Quid?

Str. Si mulierem veneficam è Thessalia emens,

Noctu detraxero lunam : deinde autem

Illam conclusero in loculamentum rotundum,

Velut speculum, ficque asservans custodivero : — 750

Soc. Quid hoc tibi proderit scilicet? *Str.* Quoniam,

Si amplius nunquam exoriretur luna,

Non solverem usuras. *Soc.* Quamobrem?

Str. Quia in mensem mutuo datur argentum.

Soc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

749. Λοφῶν τρογγύλον. | Τὴν δ' κατόπρου θήκεν, ἢ τὴν θήκεν
δ' ἰσχυρὸν τ' ἀπεικασαμένης, ἀπειφίης ἢ αὐτῆς.

750. Ὡσπερ ἐκτόπιον. | Ὁ γὰρ τ' σιλήνης κύκλῳ τρογγυλο-
δῆς, κατόπρου καὶ τὰ ἐκτόπια, καὶ φασὶ τὰς ἀπὸ τὰ τοιαῦτα θήκας,
ἔτι κατὰ γὰρ τὴν θιάν' ἔτι δὲ καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ τῶν τοιού-
των κατόπρου προσελίγει τ' σιλήνης ἕως, εἰς ἐκτόπιον ἐπιγράφει
αἵματι ὅσα βέλεται, καὶ προέπειν ἐτίει, εἰς κατόπιν αὐτῶν δει-
κνύς πρὸς τὴν σιλήνῃ τὰ γράμματα, καὶ αὐτῶν ἀντίστας ὁ πλησίον
εἰς τὴν τ' σιλήνης κύκλον, ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπρῳ
γεγραμμένα ὡς ἐπὶ τ' σιλήνης γεγραμμένα.

752. Μηκέτ' ἀντίλοι. | Πρὸς τὸ προσημῶν ἔσθ' αὐτῶν, ὅρῳ
ἔγχεσθαι τὴν σιλήνῃ εὐκάδας, τελευτῶντος γὰρ σιλήνης οἱ τόκοι ἰδι-
δοῦντο, εἰ γὰρ οὕτω ἀντίλοι, πῶς ἂν οἱ διαίτῃσι γιόντες τ' μῶνα
τελευτῶν ἀπαιτήσαιν τὰς τόκους;

753. Τίη τί δῆ; | Παράλληλα, καὶ παρ' Ὀμήρῳ, τίη λίστιος
ἄριστοι;

754. Ἀργύριον. | Οὕτως ἡ γραφὴ ἀργυρίαν παρὰ Φρυγίῳ καίται,
ἵτι οἱ κομικοὶ πληθυντικῶς φασίν, οἱ δὲ ῥήτες ἐνικῶς, καὶ Σώ-
φρων πληθυντικῶς, ἀργυρίων διήση.

755. Προδολῶ.

Σω. Εὖ γ'. ἀλλ' ἔπερον αὐτοὶ σοὶ προσβαλὼν τι
δεξιὸν. 755

Εἰ σοὶ γράφοιτο πεντετάλαντος τις δίκη,
Ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσῃς, εἰπέ μοι;

Στ. Ὅπως; ὅπως ἔδῃ οἷός, ἀτὰρ ζητήτιον.

Σω. Μὴ νυνὶ πρὸς σάυτ' ἐλε τὴν γνώμην
αἰεὶ.

Ἀλλ' ἀπὸ χάλας τὴν φροντίδα εἰς τὴν ἀέρα, 760
Λινόδετον ὥππερ μηλολόβην, τῷ ποδός.

Στ. Εὐρηκὴ ἀφάνισιν τὴν δίκην σοφωτάτῃ.

Ὡς αὐτὸν ἐμυθολογεῖν σ' ἐμοί. Σω. Ποίαν τῖνα;

Στ. Ἦδη πρὸς τοῖσι φαρμακῶν τὴν
λίαν.

Ταύτῃ ἐώρας, τὴν χαλκὴν, τὴν διαφανή, 765

Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἀπύρεται; Σω. Τὴν ὑαλὸν λέγεις;

Στ. Ἐγὼ γε. Σω. Φέρε, τί δὴν αὖ; Στ.

Εἰ ταύτῃ λαβὼν

Ὅποτε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γεαμμάτης,

Ἀπώτερω γὰρ ὡς πρὸς τὴν ἡλίον,

Τὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

755. Προβαλὼν. | Προβήσω, εἰς ὃ δίδ' οἱ μηχανὴν ἐνέειν.

756. Εἰ σοὶ γράφοιτο. | Εἰ κατηγορεῖται πάντες σοὶ δικαστὴρ ἡ
μυῶσαι τάλαντα, Ἀττικῶς δὲ τὸ ἑξ ἀριθμοῦ τὸ ἑξ ἐφύλαξε ἄλλοι.
ἴσμεν ὅτι ἐν ταῖς δικασταῖς οἱ δανίσαι ἐρχόμενοι ἔλεγον ὡς ὁ δῖος
αὐτοῖς ὀφείλει, εἴτα ὁ δὲ δικαστὴρ γεαμμάτους ἔγραφον τῷτο, ἢ
μετὰ ταῦτα ὁ ὀφείλων καλῶς ἀπῆντε τὸ δάνειον.

759. Εἴλε τὴν γνώμην. | Εἴλω τὸ ἐρίψω παρὰ κοινῇ πρὸς πο-
μπῶς, εἴλω δὲ βαρυτόνως παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

761. Μηλολόβην. | Οὕτω γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι. τινὲς δὲ λέ-
γουσιν ὅτι ζωφίον ἐστὶ χρυσίζον καθαρόν ὅμοιον, ὃ λαμβάνεται ἐκ
παίδος ἀπιδισμῶσι λίαν καὶ σκαπταπυρσιν. ἀλλ' ὡς. τὸ χρυσόμαλ-
λον. ὥτως ἔν φησι δῆσόν σε τὴν γνώμην, εἰ ὅταν ἀπάσης ὡς ὁ
αἰεὶ τὴν γνώμην, πάλιν ἐπιστάσῃ αὐτῇ.

764. Τῷσι

Soc. Euge ! at aliud tibi rursus proponam callidum.
 Si tibi scribatur dica quædam quinque talentorum, 756
 Quomodo ipsam obliterares, cedò mihi ?

Str. Quomodo ? nescio quomodo, at exquirendum
 est.

Soc. Ne jam intra teipsum mentem convolvas per-
 petuo :

Sed remitte cogitationem in aëra 760

Lino ligatam, veluti gallerucam, pede.

Str. Inveni modum obliterandi scitiffimum :

Quod & ipse tu mihi fatearis. *Soc.* Qualem ergo ?

Str. Nunquámne apud pharmacopolas lapidem
 Illum vidisti pulchrum, pellucidum, 765

Quo ignem accendunt ? *Soc.* Vitrumne dicis ?

Str. Etiam. *Soc.* Age, quid tum demum ? *Str.*

Hunc mihi fumens,

Cum scripserit dicam scriba ;

Uterius, hoc modo, stans ad solem,

Literas

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

764. Τοῖσι φαρμακοπῶλαις. | Φαρμακοπῶλαι κυρίως οἱ τὰ
 φάρμακα πιπράσκοντες τάγε λυσιταλῶντα καὶ τὰ θανάσιμα. πα-
 ρὰ τοῖς παλαιοῖς δὲ καὶ οἱ τὰς τιμαλφύς τιτέσι πολυτίμους λίθους
 πιπράσκοντες φαρμακοπῶλαι ἐλέγοντο. ὅθις γὰρ τῷ τοῖστῳ λίθῳ
 οἱ σὺν ἔχῃ καινότεραν δύναμιν.

766. Τὴν ὕαλον λέγεις. | Κατασκευασμέῃ εἰν ὕαλον τροχοειδὲς
 παχὺν, εἰς τῷτο τετραγώνῳ, ὅπερ ἐλαίῳ χρίοντες καὶ θερμαίνοντες,
 προσάγουσι θρυαλλίδα, καὶ ἔτις ἀπύσσι. τῷτο ἔν φησιν εἰ ὑφάψαι-
 μι διὰ τῆς ὕαλου, καὶ προσάγοιμι τῇ δίλτῳ τὸ πῦρ τῇ ἔ γραμ-
 ματίῳ, ἀφαιίσσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης. ὅτι δὲ ὕαλον θη-
 λυκῶς καὶ διὰ τῆς ὕαλου διὰ τὸ χ' Ὀμηρῶ δὲ σὺν οἷς τὸ ὄνομα
 ἀλλὰ παρ' αὐτῶν καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἤλεπρον μὲν εἶν, ὕαλον δὲ ἔ-
 ἔλεον. ὕαλον ἡμῶς μὲν ἀρτίως τὸ σὰ βοτάνης τινὸς κικαυμύρης καὶ
 διὰ πυρὸς τηκόμενον εἰς κατασκευὴν ἀγγείων τινῶν λέγομεν. οἱ πα-
 λαιοὶ δὲ τῷ λῆφοντὶ λίθῳ αὐτὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον κρύον, εἰκό-
 νει δὲ ὕαλον.

Τὰ γεάμματ' ἐκτίξαμι τ' ἐμῆς δίκης. 770

Σω. Σοφῶς γε νῆ παῖς Χάριτας. Στ. Οἶμι
ὡς ἡδομαι.

Ὅτε πεντετάλατ' ἄλγε γέγραπταί μοι δίκη.

Σω. Ἄγε δὴ ταχέως τετὶ ξυνάρπασον. Στ.
Τὸ τί;

Σω. Ὅπως δῶπτρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
Μέλλων ὑφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων; 775

Στ. Φαυλότατα καὶ ῥᾶς. Σω. Εἰπέ δή. Στ.
Καὶ δὴ λέγω.

Εἰ φερόμεν ἐπὶ μιᾷς ὀνετώσῃς δίκῃς,

Πρὶν τὴν ἐμὴν χαλεπὴν ἀπαγεαίμην τρέχου.

Σω. Οὐδὲν λέγεις, Στ. Νῆ τὴς δεῦς ἐγώ,
ἐπεὶ

Οὐδέεις χατ' ἐμὴν τεθνεῶντ' εἰσάξει δίκην. 780

Σω. Ὑθλῆς. ἄπερ', ὅτι ἂν διδάξαιμην ὅ
ἐτι.

Στ. Ὅπητί; ναί φερός τ' ἔρ' δεῶν, ὦ Σώκρατες.

Σω. Ἀλλ' εὐδὲς ἐπιλήθει σύ γ' αὖτ' ἂν καὶ
μυθήσῃς.

Ἐπεὶ τὸ δῆγε φερόμενον ἐδιδάσκει; λέγε.

Στ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

771. Νῆ τὰς Χάριτας. | Οὐκ ἀπλῶς ὁμῶσι κατὰ τὴν Χαρίταν, ἐπίσω γὰρ τ' Ἀθηναῖς ἦσαν γλυφῆσαι αἱ Χάριτις οὐ τῷ τῷ
χρ., ἀλλ' ἐλπίστο ὁ Σωκράτης γλυφῆσαι, τὸ γὰρ πρῶτον λιθογλύφῃ
ἢ τὴν τέχνην. αἰνίσσεται ἂν αὐτῷ ὁ Σωκράτης εἰς τὴν πρῶτην
τέχνην, ἄλλως, τῷ μὲν φανερῶς ἀριστικῶν Σωκράτης δίδωται
τῷ δὲ Στρίψιδῳ νοήματα, καὶ ὁμῶσι τὰς Χάριτας ὅτι σοφῶς
τῷ τῷ νοήματι ἐπὶ τὸ τ' ὅτι χάρτις τιφρώσας. Χαρίτων γὰρ
ἐργα καὶ δῶμα, σοφία, ἐχηματισμῶς δὲ ὁ Σωκράτης καθάπτεται
ὁ ποιητὴς ὁ κωμικὸς τῷ τῷ ὡς λιθογλύφον. Σωφροσύνην γὰρ ἀλάττει
ἢ ὡς, Σωκράτης καὶ τ' λαζαλικῆς μετῆς τέχνης καὶ ἀνομιᾶς
λίμνη

Literas liquefacèrem dicæ meæ.

770

Soc. Astutè per Gratias. *Str.* Ut delector,

Quod quinque talentorum mihi dispuncta est dica !

Soc. Age jam, ocyùs hoc arripe. *Str.* Quidnam ?

Soc. Quomodo reus depelleres adversariorum litis intentionem,

Mox damnandus, si tibi in promptu non essent testes ?

Str. Levissimè ac facillimè. *Soc.* Dic ergo. *Str.*

Atqui dicam.

776

Si ante, jam unâ pendente adhuc lite,

Priusquam mea citaretur, discurrens me strangularem.

Soc. Nihil dicis. *Str.* Imò equidem, per deos ; quoniam

Nemo mihi mortuo litem intendet.

780

Soc. Nugaris. abi in rem malam. non te docebo ulterius.

Str. Quare ? etiam per deos, *doce*, ô Socrates.

Soc. At tu statim oblivisceris quæcunque discis.

Quid enim primum didicisti, dic mihi ?

Str.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡδύς, ἐλαῖδι. καὶ ἀγαλματα δὲ τῶν τριῶν Χαρίτων τριηγάσαστο Πιθῦς, Ἀγλαΐας καὶ Θαλαΐας, καὶ ἦσαν ὅπως τῇ Ἀθηνᾷ ἐγγυαλμυρῶς τῷ τοίχῳ.

Οἶμ' ὡς ἤδομαι. | Τὸ οἶμοι καὶ ἥμοι, ποτὶ μὲν ἐπ' εὐφροσύνῃ κερῶν εὐρεται, ποτὶ δὲ ἐπὶ λύπῃς, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ μὲν ὡς ἐνταῦθα, οἶμ' ὡς ἤδομαι, καὶ ἥμοι σοφίας ἐμνήσθη. ἐπὶ δὲ λύπῃς ὡς ἐν οἶμοι τάλας, καὶ οἶμοι κακοδαίμων ὡς ἀπώλωλα δόλαιοι, καὶ ἥμοι μανίας τῇ σῆς πόλει τῇ.

772. Δαγίγραπται. | Κατέχουσαι, ἀνέχεται, ὥστε τῇ γραμματικῇ διότι ὅπου αἱ δίκαι ἀνιγράφοντο, καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ τῇ ἰσῶν.

774. Ἀντιδικῶν. | Κατηγορῶν καὶ ἐναντιόχῳ, τοῖς ᾧ γραμμοῖς καὶ μὴ ἀποδείξασιν ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζημία, καὶ εἰ μὴ πρὶν τὸ ἀριστῶν ἐξέτισιν ὑπερήμειον γινώσκον ἐξέτις τετραπλῇ. δὲ μὴ ἔχοντες τίσαι κατέρχοντο εἰς τὸ δικαστήριον, πολλοὶ δὲ ἴτο πιστότατοι ὡς ὁ ῥίτωρ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάνειον.

786. Τίς

Ἀπὸ γὰρ ὀλῶμαι, μὴ μαθὼν γλωττοῖς
Ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρυσόν τι συμβελά

Χο. Ἡμεῖς μὲν ὦ παρσβύτα συμβελά
Εἴ σοι τίς υἱὸς ὅστις ἐκ' ἰεθεραμμήθη,
Πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σάυτ' ἐμανθάνειν.

Στ. Ἀλλ' εἰς ἐμὸν υἱὸς χαλός τ'
Ἀλλ' ὅκ' ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐ;

Χο. Σὺ δ' ἔπιτρέπεις; Στ. Εὖσι
καὶ σφειγᾶ.

Κᾶς' ἐκ γυναικῶν ἐπιέρων τῇ Κοισύ
Ἀπαρ μέτ' ἐμὴν αὐτόν. ἦν ᾧ μὴ θέλῃ,
Οὐκ ἐδ' ὅπως ὅκ' ἔξελε καὶ τ' οἰκίας.
Ἀλλ' ἐπαυάμενόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

786. Τίς ἦν ἐν τῇ | ὧς ἐπικαταστήσῃ, θείλι
πάρσβον.

— 00 — ὧς ἐπικαταστήσῃ | ὧς ἐπικαταστήσῃ

Str. Age videam, quid hercle primum erat? quid
erat primum? 785

quænam illa sane, in quâ subegimus farinas?

iei mihi quænam erat? *Soc.* Non in malam crucem
abibis,

obliviosissime ac stolidissime vetule?

Str. Hei mihi! quid ergo de me misero fiet?

erri enim, quòd linguam volubilem versare non didici.
t, ô nubes, commodum mihi aliquid consulite. 791

Cho. Nos quidem, ô senex, tibi hoc consilii damus:
quis tibi fit filius probe enutritus,

t hunc mittas vice tuimet ad discendum.

Str. At est mihi filius egregiæ indolis: 795

ttamen discere non vult. quid de me fiet?

Cho. Tûne autem hoc finis? *Str.* Nam cutim curat
ac nitet.

ft enim ex mulieribus istis elatis quæ sunt Cœsura
natæ.

erùm adibo illum. fin autem noluerit;

ulla mora est quin ipsum abigam ex ædibus. 800

t ingredere & opperire me paululum temporis.

Strophe

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

798. Εὐπρίων. | Ἀπὲρ τῷ εὐγενῶν, ἀπὲρ τῷ ὀρίων. ἢ κέφων, ὡς
λογισμὸς ἱππᾶται, φρονεσῶν τὰ Κοισύρας, ἀπὲρ τῷ μεγάλῃ φρο-
σῶν. εὐπρίων δὲ τῷ εὐγενῶν, ἢ μεταφορὰ ἐκ τῷ ὀρίων, ἢ τῷ με-
ρίων κτ' ὑπερφάνων, ἢ ἐπὶ γένων, ὡς δραπέτας δὲ αὐτὸς Δι-
κῆς, ἀσύμμετροι δὲ φησιν, ὅτι κτ' ταχίως μεταβάλλομαι ἐπιθυ-
ίας ἢ τίς ἀλίσκονται.

799. Ἀτὰρ μίττωμι. | Καὶ δὴ μίττωμι, μεταχίττωμαι ἔτι πῶς
μηδὲ πιῶμαι αὐτόν.

Στεροφὴ Κάλων ι.

Χο. Ἀράγ' αἰδάνῃ πλείστα
Δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'

Ἐξων μόναι δεῶν;

Ὡς ἔτοιμα. ὅδ' ἔστιν

805

Πάντα δ' ῥᾶν, ὅσ' αἶν κελεύεις;

Σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένε,

Καὶ φανερώς ἐπηρμένε,

Γινέε, ἀπολέψεις ὅ,τι πλείστον δυνάσαιο.

Ταχέως. φιλεῖ γάρ πως παῖ τοι-

810

αὐτ' ἐτέρως τρέπεσθαι.

Δ Ρ Α.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

802. Ἀράγ' αἰδάνῃ. | Κοινὴς καὶ αἰδάνῃς χορῶ μεσοδία καλὸν ἀναφέρειν ἰ. τέτατον τὸ μὲν πρῶτον δίμετρον ἀντισπαστικὸν ἐν δίτροχαίῃ καὶ παλιμβασχεύῃ, τὸ β, ἐξ ἀντισπάσε καὶ ἀμφιβασχεύ, τὸ γ ἐξ ἐπιτρίτου δίμετρον βαρυνκατάληκτον. τὸ δι δίμετρον ἐν δίτροχαίῃ καὶ ἀμφιβασχεύ, τὸ πέμπτον τροχαίῃ διμέτρον ἀκατάληκτον ἀναφέρειν τ' ἐλκυσταίῃς ὕψι, τὸ ἕκτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ ἑβδομον ἐν χοριαμβῇ καὶ διάμβῃ δίμετρον, τὸ ὄγδον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ ἔνατον ὁμοίον τῷ ἕκτῳ, ἐχούσης ἀνάπαιστον τ' ἀρχούσης. τὸ δέκατον χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ὡς ἐν ἐν χοριαμβῇ καὶ βασχεύ.

807. Ἐκπεπληγμένε. | Ἀπὸ τ' ἐκπεπληγμένον, λείπει δὲ τὸ σὶ αἰσὶ ἀκλήκῃ καὶ μέγα φροῦντ.

808. Ἐπηρμένε.

Strophe Versiculorum x.

Cho. Intelligis utique, plurima te
 Per nos bona statim
 Habiturum, solas deas?
 Quam paratus hicce est 805
 Omnia exequi quæcunque jufferis?
 Tu verò virum attonitum
 Ac manifesto *stupore* elatum,
 Quoniam hoc novisti, delibrabis quantum poteris
 Citò; solent enim fere res 810
 Hujusmodi alio se vertere.

A C T U S

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

808. Ἐπημέρου. | Γυνὲς ἀπολείψεις, οἱ λέγοντες γυνὲς ἀντὶ τοῦ αἰδοῦσθαι λαβεῖν, ἵνα συντάξωσι τὴν γυνικὴν, ἢ καλῶς λέγουσιν, ἔστι ᾧ αὕτη ἡ γυνικὴ πρὸς τὸ ἀπαλάψης, ἔτω, σὺ δὲ ἀπαλάψης, ἀντὶ τοῦ ἀπαχέδωσθαι ταχίως, ὅτι πλείστοι δύνασθαι ἀνδρὲς ἀπεπιπληγμένους καὶ φανερῶς ἐπημέρου. εἴτα ὕστερον ἐπάξει τὸ γυνὲς, ἀντὶ τοῦ ἔσθως ἔχοντα αὐτὰν νοήσας. ἔστι δὲ ἀπαλάψης ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ προσκαλεῖσθαι, δίκνυται ᾧ καὶ τὸ κατασκόψῃς ὅτι τῷτο αἱ Νεφέλαι αὐτῷ ἐπιτάττουσιν.

809. Ἀπολείψης. | Ἀπολείψης, εἰάν θὲ ὡς τοῖς πολλοῖς ἀπαλάψης, ἀπείη, ἀπὸ τοῦ κυνῶν ἢ μεταφορά· ἢ ὅσα λάπτουσι πίη, καταστρίφει δὲ εἰς τὸ ἀποκερδαίνῃς ἢ ἀφαρπείσθης, ἀπισπείσθης. Ὁμηροῦ, Λάψαντες γλώσσησιν ἀραιῇσι μέλαινα ὕδωρ.

810. Φιλῆ γάρ πας. | Ἔθος ἔχει. συμβαίνει ᾧ ἄλλως ἀποβαίνει ἢ προσδοκᾷ τις, ἀντὶ τοῦ ἐνμιτάβλητοί εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγως καὶ συμβαλόντες, ἐνμιτάβλητοι ᾧ καὶ τὸ τοιῶν ἀνδρῶν γινώμμαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῆ ΤΡΙΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΟΥτοι μὰ τὴν ὀμίχλῳ ἔτ' ὄνταυδ' αἰνῶν.
'Αλλ' ἔαδ' ἐλθὼν τὰς Μεγακλίας κίονας.

Φξ. ὦ δαμόνιε, τί χρῆμα πάθεις, ὦ πάτερ;
Οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τ' Δία τ' Ὀλύμπιον. 815

Στ. Ἰδέγ', ἰδέ, Δί' Ὀλύμπιον. τ' μελέης.
Τὸν Δία νομίζεν ὄντα τιλλικτον;

Φξ. Τί τ' τῶτ' ἐγέλσας ἐπὶν; Στ. Ἐνν-
μέμελνθ,

Ὅπ παρδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαῖτα.

Ὅμως γὰρ μὲν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα. 820
Καί σοι φράσω φραγμ', ὃ σὺ μαρτυρῶν, ἀνὴρ ἐσθ'.

Ὅπως ᾗ τῶτο μὴ διδάξῃς μηδέν.

Φξ. Ἰδέ τί ἔστιν; Στ. Ὀμοσας νυκτὶ καὶ Δία;
Φξ.

ΣΧΟΛΙΑ.

812. Οὔτοι μὰ τὴν ὀμίχλῳ. | Κορινθίος ἐπὶ τῇ ἐρώσει, αἱ δ' εἴχοι ἰαμεικοὶ τρίμετροι ἀπατάλονται αἱ. αὐτὸ τελευταῖον πρὸς πάντα τὰ δίκαια ἀντιλεγὴν διακρίνεται, ἐπὶ τῷ τέλει κορινθίου, καὶ ἐξῆς τὸ χορῷ, ὡφίλα καὶ ταῦθα δῶμαι χορῷ, ὡχρὶς αὐτὸς οἱ λόγοι ἐξέλθωσι.

813. Κίονας. | Ὡς ἅπαντα καταφαγόντων τ' Μεγακλίας ὡς ἡ ἔλεγε τ' Πλάτων. ἐμφαίνει ᾗ διὰ τέταν ὡς ἔδεν αὐτῷ κατελιφθῇ εἰ μὴ ἡ αὐτὴ Μεγακλίας, λέγει δὲ ὅτι πάντα κατακλωσάμενος, καταλίλοιπε τὰς λίθους τ' οἰκίας. αἰνῶνεται ἔνι εἰς τὴν ἀσφαλίαν τ' ὡς, ὅτι πάντα κατακλωσάμενος αὐτῷ, καὶ ἔδεν ἔτι ὑπολείπεται. ἄλλως, ἐντιῦθεν δῆλον ὅτι ἐν κίονιν ἴσατο ὁ οἶκός αὐτῷ, δίκνεται δὲ ὅτι μόνον ἔτοι ὑπελείφθησαν αὐτῷ τ' ἄλλων κατακλωσθέντων πρὸς αὐτῷ.

815. Οἷα

A C T U S T E R T I I

S C E N A P R I M A.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES,
SOCRATES.

Neutiquam per nebulam amplius hic manebis.

At abi & vefcere Megacis columnis.

Phi. O infœlieem *me!* quid tibi rei accidit? ô pater!
Iud recte fapis, per Jovem Olympium. 815

Str. Ecce, ecce. Jovem Olympium! proh stultitiam!
Jovem te esse credere qui id ætatis es?

Phi. Quid autem adeo verum rîfifti? *Str.* quia ani-
mo cogito,

Te puerum effe & vetulorum deliria fapere.

Veruntamen huc accede, ut plura noveris. 820

Et tibi rem dicam quam tu edoctus vir evaferis.

Ut autem hoc necui narres *vide.*

Phi. Eho, quid est? *Str.* Jurafti modò per Jovem?

Phi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

815. Οὐκ ᾗ Φροῦς. | Εἶγε καὶ αὐτὸς ἐπιτιμῆθη ἐπὶ τέτοις πα-
τρὶ Σωκράτους, ταῦτα ἢ πρῶται τῷ υἱὸν διδάσκει, καταγελᾷ ἢ
καὶ ὡς μὴ δόνται, μήτε Δία ὀμνύοντες, μήτε νομίζοντες. Ἐπὶ
ὅτι τὸ αὐτὸς ἐκείνου φησι Σύμμαχος Ἀττικῶς, ἐν δὲ τὸ χ.

817. Τηλικετοί. | Οἷον τελείαν ἔχοντα τὴν ἡλικίαν καὶ ὀφείλοντα
ἄνω εἶδέναι.

819. Ἀρχαῖκός. | Μαρά, ἐνέθη, λῆρα. Ἀρχαῖος οἱ μαυροὶ ἐνα-
ῖοντο ἀπὸ τῶ ἐπὶ τῷ Κρόνῳ ἐκείνων ἀρχαίων καὶ ἀπραγμόνων ἀν-
δρῶν.

822. Ὅπως ἢ τῦτα. | Ὡς ἐπὶ τῷ Φροῦντῶν διδασκάλων, ὡς καὶ
ἐν τῇ παραγγέλῃ, νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυθήρια, ἄλλως. τηρεῖ
ὡς παραινέσις ὡς παρήκισεν αὐτῷ πρότερον μαθητὴς Σωκράτης.

823. Ἰδὲ τί ἐστὶ. | Πλησιάζας αὐτῷ φησὶ τὸ ἰδέ.

Φφ. Ἐγώ. Στ. Ὅρῳς ἔν ὡς ἀγαθὸν τὸ
μαρτυροῦν;

Οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδην, Ζεύς. Φφ. Ἀλλὰ τίς;
Στ. ΔῖνΘ. βασιλεύς τ' Δί' ὀξεληλακώς. 826
Φει. Αἰεοῖ. τί ληρεῖς; Στ. Ἰδοι τῷδ' ἔπος
ἔχον.

Φει. Τίς φησι ταῦτα; Στ. Σωκράτης ὁ Μή-
λιΘ,

Καὶ Χαμφεῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἵχνη.

Φει. Σύ δ' εἰς ποσῷτο γῆρ' μαινῶν ἐλήλυθας,
Ὡς τ' ἀνδράπ' πείθειν χλωῶσιν; Στ. Εὐτόμῃ, 831
Καὶ μηδὲν εἴπης φλαυῶρον ἀνδραὶ δεξιῖς
Καὶ γυν' ἔχοντας ὦν, ὑπὸ τ' φειδωλίας,
Ἀπεκείρατ' ἐοδὲς πῶπυτ' ἐδ' ἠλείψατο.
Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λυσύμηνΘ. σὺ γ' 835
Ὡππερ πινεῶτΘ. καταλέγει με τ' βίον.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα ἔλθων, ὥρ' ἐμῷ μόνοντατε.

Φφ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

827, Αἰεοῖ | Γελῶν λέγει τὸ αἰεοῖ, ἔστι γὰρ ἐπιρῶμα χείλιον
κῶν.

828 Ὁ ΜήλιΘ. | Παρ' ἱερίας, ἈθήναιΘ γὰρ ὁ Σωκράτης
ἀλλ' ἔστι Διαγόρας ΜήλιΘ ὃν διεσάδειο ὡς θεομάχΘ, καὶ τ'
Σωκράτη γ' ὡς ἄνθρωπον ἀφροσύνης. Ἀφ' ἑτο Μήλιοι αὐτοὶ ἔφη. ἀλλοι.
ὁ ΜήλιΘ ἀντι τ' ὁ ἀσπίς, Ἀριστογέρης γὰρ τ' Μήλις μαθητὴς ὁ Σω-
κράτης, διωκομένης γ' ἐπὶ αἰεία οἱ Μήλιοι ἀπὸ Διαγόρου, ὃς χρημα-
τα παρὰ αἰετοὺς τοὺς καὶ ἀποστρέφους, εἰς αἰείας ἐτρέφετο, καὶ διότι Μήλιον
ἐτολμήσαντο Ἀττικαί, οἱ δὲ ἐπὶ τὴν τῆς Ἀριστογέρους διδυραμοσύνης
ἐξωρχίσαντο τὰ Ἐλυσία, οἱ δὲ Μήλιοι τ' καταστράσαντο τῇ δι-
δαχῇ τὰς ψυχὰς τ' Μήλιον, οἱ δὲ τ' καμῶντα, τ' δασύ, ἀλλοι.
ὁ ΜήλιΘ τῆς ἐξελήλυτο τ' τὰς τ' ἐκείνου ψυχὰς ἐξήματα πρὸς
εὐσεβείαν ἐγχεύοντες, ἀπὸ μεταφυσίας τ' ἀλογίας θάρσυν. Μῆλα γ'
τὰ θείματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ ἀσχετὸν ποιοῦσι αὐτὸ, οἱ δὲ
κατελάττον ἔτα. Διαγόρας ὁ ΜήλιΘ ὡς τὸ πρῶτον ἢ διωκόμενος
παρὰ αἰετοὺς ὑπὸ τῶν ἀποστρέφους, ἐπὶ τὸ αἰετοὺς ἐξελήλυτο, ἐφ'
γ'

Phi. Ita quidem. *Str.* Vidén' ergo quàm utile sit discere?

Non est, ó Phidippide, Jupiter *aliquis.* *Phi.* Quis ergo demum? 825

Str. Turbo regnat exacto Jove.

Phi. Papæ! quid nugaris? *Str.* Sat scias hoc se ita habere.

Phi. Quis hæc dicit? *Str.* Socrates ille Melius, et Chærephon qui pulicum vestigia novit.

Phi. Túne autem in tantum vesaniæ provenisti, 830

Ut viris credas atrâ bile percitis? *Str.* Bona verba:

Ac nequid dixeris indignum viris egregiis,

Et prudentibus: quorum, præ parsimonia,

Nemo detonsus est unquam, nec unguento delibutus,

Nec in balneum venit loturus. tu autem 835

Tanquam mortui meum profundis victum.

Verùm quàm citò huc veni & pro me disce.

Phi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

οἱ Ἀθῶναιοι ἀγανακτῆσαντες, τὴν Μῆλον ἐνάκωσαν. ἄλλως. Δια-
νόμης γίγνεται τις βλάβος φημι εἰς τὸ θῆναι Μῆλιν, καὶ ποτὶ Φα-
ρον ἐν πανδοκίᾳ εὐρεθῆναι, καὶ μὴ εὐρὴν ξύλα, ἀλλ' ἀγαλλμα Ἡρα-
κλῆς, Ἄγε φησὶ τρίς καὶ δικάτοι ἡμῖν ἐπιτέλει αἰθλοὶ καὶ ἔψητοι τὸ
λαγόν.

833. Ὑπὸ τῇ φιδωλίας. | Ὡς κομῶντας διαβάλλει τὸς φιλοσό-
φους, ταῦτα δὲ ποιεῖν οἱ φιλόσοφοι διὰ καρτερίαν, ὃ δὲ φησιν ὅτι
διὰ ἀρετὴν ποιεῖν, ἀλλὰ διὰ σμικρολογίαν, ἃ γὰρ ὑπ' ἐγκρα-
τίας ποιεῖν εἴποι, εἴτε ὑπὸ φιδωλίας φησὶν. ἅμα δὲ δοκῶν ἐπαυεῖν,
ἕγγ. ἀντὶ γὰρ τῆς εἰπεῖν καρτερίας, εἴπε φιδωλίας.

836. Καταλύει μου. | Ἐντροφᾶς, καὶ ἀναλίσκεις τὴν ἀρετὴν.
δὲ καὶ ἀναλίσκει καὶ ἀναλίσκεις εἰς λυτρά, ἥδη γὰρ ὥσπερ ταβνῶτος μου
ἐλαλέει. ἄλλως. δαψιλῶς ἀναλίσκεις μου τὸ βίον, ἐν μετὰ φροῦδος τῇ
ἐχυρομένῳ ὑδάτων ἐν τοῖς βαλανείοις, ἢ ἐντροφᾶς, ὡς καὶ τῇ βαλα-
νῇ διὰ τρυφήν ὄντι, ἐπὶ τῷ ἢ μὴ τὴν ἐκκομιδὴν τῇ περὶ λέγει
εἰς κατ' οἶκον καθαρμοῦ χάριν.

Φα. Τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων κ' ἔργῳι γένοιτο
τις ἄν;

Στ. Ἀληθές, ὅσα πῆρ' ἐς' ἐν αἰσθητοῖς σφά-
Γνωσεί ὃ σάυτον ὡς ἀμαθὴς εἶ κ' παλαιός. 840

Ἀλλ' ἐπαναμεινόν μ' ὁλόγῳ ἐνταυτοῖς χόρον.

Φα. Οἷοι. τί δράσω παρὰ φρονέοντι τῷ πα-
τρός;

Πόπερον παρὰ νοίας ὡπτόν εισαγαγόν εἶλω;

Ἢ τίς συρπηγοῖς πλὴν μανίαν αὐτῷ φράσῃ;

Στ. Φέρ' ἴδω. σὺ τῷτον τίνα νομίζεις; ἀπὶ
μοι. 845

Φα. Ἀλεκτρυόνα. Στ. Καλῶς γε ταυτὶ
δὲ, τί;

Φα. Ἀλεκτρυόν. Στ. Ἀμφω ταύτῃ; κατὰ
γέλας ὦ εἰ.

Μὴ νῦν πολιοῖον. ἀλλὰ πῶδε μὴ χαλεῖν

Ἀλεκτρυάνα, τυτονὶ δ' ἀλέκτορα.

Φα. Ἀλεκτρυάνα; ταῦτ' ἐμαθες τὰ δεξιὰ
Εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τὲς γηγημῆς; 851

Στ. Χ' ἄπρά γε πύλλ'. ἀλλ' ὅτι μάστιγι' ἐ-
κρύσσει.

Ἐπελανθανόμενῳ ἂν δίδυς ὑπὸ πλῆθους ἐφθίμῳ

Φα. Διὰ ταῦτα δὴ κ' δοιμάειον ἀπώλεσας;

Στ. Ἀλλ' ἐκ ἀπολώλεκ' ἀλλὰ καταπεφρόν-
της. 855

Φα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

839. Ἀληθές. | Ἐάν μὴ προπαροξύνοντες, αὐτὸ τὸ ἀληθές
γὰρ, ἔκιν δὲ ἐξυτόνως τὸ πρᾶγμα δηλοῖ τὸ μετέχον τ' ἀληθείας.

842. Οἷοι τί δράσω. | Πρὸς τὴν πατέρα δικάσομαι, κ' οὐδὲ
αὐτὸν μαυροῦμαι ἕτω τὴν μακίαν πᾶντα.

843. Παρὰ φρονέοντι

Phi. Quid autem ab illis quisquam discat boni?

Str. Profecto, quaecunque sunt inter homines arguta.
Cognosces autem teipsum, quam sis indoctus & crassi ingenii. 840

At praestolare me hinc paululum temporis.

Phi. Hei mihi! quid faciam cum ita desipiat pater?
Utrum ipsi dementiae litem intendens, reum peragam;
An libitinariis insaniam ejus dicam?

Str. Age, videam, hunc tu quemnam existimas, cedo mihi? 845

Phi. Gallum. *Str.* Recte quidem: hanc verò quid?

Phi. Gallum. *Str.* Ambone idem sunt? ridiculum caput!

Posthac cave ita dixeris. At hanc voca

Gallinam: Huncce autem Gallum.

Phi. Gallinam? haecine egregia didicisti, 850

Intro modò ingressus apud istos terræ filios.

Str. Imò & alia multa: sed quod didiceram singulatim,
Statim oblitus eram prae multitudine annorum.

Phi. Propterea scilicet vestem quoque amisisti.

Str. At non amisi, sed in disciplinam insumpsi. 855

Phi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

343. Παρανοίας. | Ὅτι εἰς τὸ δικασμὸν εἰσάγωγῃ κατηγόρηται ὡς παραφροσύνη.

344. Σοφιστοῦς. | Τυτῆς ταῖς παιῶν σαρὲς τοῖς νεοῖς, χλοὺν δὲ τὴν πατέρα ὡς προσβύτιον γίγνεται τῷ θανάτῳ. ἄλλως τοὺς σοφιστοὺς τοῖς τὰς σοφίας ἀπολασκύντων παιῶσι, τυτῆς ἄλλαν ἰατρὴν ἔχειν ἢ τὸ θάνατον, καὶ δὲν αὐτῷ πρὸς τὸ θάνατον τὰ ἐπιτελεῖν κατασκευάζει.

351. Τὰς γυναικας. | Διὰ τὸ ἀγρὺς καὶ νεκρώδης εἶναι, ἢ ἀστεροῦς καὶ θρομέχους ἀπὸ τὰς γυναικας.

355. Καταπεφρόνισκα. | Εἰς τὰς φροτισίας ἠγάλασκα, ὡς εἰ ἔλογε καταπεφρόνισκα. ἢ εἰς τὴν παιδείαν καταπεφρόνισκα.

Φει. Τὰς δ' ἐμβάδας, ποῖ τέροφαι ὡ' νόητε σύ.

Στ. Ὡσπερ Περικλῆς, εἰς τὸ ὄθρον ἀπώλεσα.

Ἄλλ' ἴθι, βέδιζ', ἰωμῆ. εἴτα τῇ πατρὶ

Παιδύμῳ ἐξάμαρτε. καὶ γὰρ τοι ποτὲ

Οἶδ' ἐξέπει σοι τραυλίσαντι πειδύμῳ, 860

Ὅν ὡρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,

Τέττε πριάμῳ σοι Διόσιος ἀμαξίδα.

Φει. Ἡμῶν σὺ τέτοις τῇ χρόνῳ πῶτ' ἀχθέσαι.

Στ. Εὐγ' ὅπ' ἐπέδης. δούρο, δούρ' ὦ Σωκράτης

Ἐξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὴν υἱὸν τυτονί, 865

Ἄκοντ' ἀναπέσεις. Σω. Νηπύπῳ γὰρ ἐς' εἴη,

Καὶ τῇ κρεμαθρῶν ἐτρέβων τῇ ἐνθάδε.

Φει. Αὐτὸς σὺ τρέβων εἴης ἄν, εἰ κρέματό γι.

Στ. Οὐκ ἐς κόραχος; καπαρᾶ σὺ τῇ διδα-

σκαλῷ; Σω.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

857. Ὡσπερ Περικλῆς. | Περικλῆς ποτὶ ὅταν χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει. εἰς τὴν πόλιν τα πλεῖστα ἠνάλωσε, φασὶ δὲ ὅτι καὶ λογισμὸς διδῶς, τάλαντα ἔκοσιν ἐπὶ τὴν εἰς τὸ δῖον ἀναλωθῆναι. φασὶ δὲ Ἐφορᾶ ὅτι μὲν ταῦτα μαθόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, Κλεισθρίδην μὲν ἐδήμιυσαν, Πλίστιαντα δὲ ἐπὶ ταλάντοις ἐζημίωσαν, ὑπολαβόντες δωροδοκῆσθαι αὐτὸς Διὸς τὸ φείσασθαι τὴν λοιπὴν Ἀθηναίων γῆς ὑπὸ τῇ πατρὶ Περικλῆς, μὴ θιγέσθαι γυνῆς ἐπὶ ὅτι δίδωκε τοῖς Λακεδαιμόνιοις βασιλεῦσι τὸ ἐσθλόν. ἄλλως, Περικλῆς Ἀθηναίων στρατηγὸς χρήματα ἐξ δημοσίου λαβὼν εἰς τὸ κατασκευάσαι ὀλόχρυσον ἄγαλμα τῇ Ἀθηνᾷ, ἐλεφάντινον ποιήσας, τὰ ποτὶ ἰσφιτερίσαςτο (συμποιησάμεν) μὲν Φιδίαν, τὴν πλεῖστα, ἐπὶ δὲ καλιακρινίῳ ὡς πλεῖστα ἀναλώσας ἠρωτᾷτο πᾶν ἀνέλωθαι, ἀπὸ μεγαλονοίας ἔλγειν εἰς τὸ δῖον ἀνέλωσαι, ἄλλως, Περικλῆς τοῖς Ἐφόροις Λακεδαιμόνιοις Κλεισθρίδην καὶ Πλίστιαντα χρήματα δίδωκεν ὑπὲρ πρὸς ὅσας, καὶ τῶν ἀπαιτημένων ὑπὸ τῇ πόλει λόγοι, ἐκ ἀξίων αὐτοῖς τε καὶ τῆς Λακεδαιμονίης καταειχύνει, ἔλγειν εἰς τὸ δῖον ἀνέλωσαι, ἔτο δὲ γινώσκοντες Λακεδαιμόνιοι τὴν μὲν Κλεισθρίδην ἐφόνισαν, τὴν δὲ Πλίστιαντα δικαίῃ ταλάντοις ἐζημίωσαν, οἰκόντας αὐτὸς Διὸς τὸ φείσασθαι τὴν λοιπὴν Ἀθηναίων γῆς δωροδοκῆσθαι, ὥς τὴν Ἀθήνην ἀναχάσσει.

Phi. Calceos autem quo contulisti, ô tu demens?

Str. Uti Pericles, in usum necessarium expendi.

At agedum, perge, eamus: atque ita patri

Morem gerens aberras: namque ego, olim,

Novi, ut sexenni tibi balbutienti obsequens, 860

Obolo, quem primum acceperam in comitiis Heliasticis,

Idcirco tibi emerim plostellum Dialibus.

Phi. Certe tu propter hæc aliquando tandem dolebis.

Str. Euge mihi quòd ob temperas. Huc age, huc ô

Socrates,

xi, adduco enim tibi filium huncce; 865

ui, licet invito, persuasi. *Soc.* Stultulus enim adhuc est,

atque calathis pensilibus non assuetus nostris.

Phi. Tu autem assuetus esses, si te suspenderes.

Str. Quin abis in malam rem: tunc maledicis præ-
ceptorum?

Soc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

358. Εἶτα τῷ πατρὶ. | Ἀντὶ τοῦ ἔχεις ἀπλογίαν ὅτι τῷ πατρὶ
τοῦτον ἐξήμαρτες, ἀφιλήθαι καὶ ἀμαρτάνει δι' ἐμὴν.

360. Τραυλίσαντι. | Φιλίσαντι, ἀντὶ τοῦ ἀσχημον ἀφιέντι φασί,
ἡλιασικὸν δὲ ἀντὶ ἐκκλησιαστικόν, ἡλιαία δὲ τὸ δικαστήριον ἀπὸ
ὑπαίθεριον εἶναι καὶ τῷ ἡλίῳ βάλαντος, ἔχ' ἵστατο δὲ τὸ δικαστικῶν
καθίσ.

362. Διασίτοις. | Ἐορτὴ τοῦ Διὸς, ἀμαξίς δὲ τὸ μικρὸν ἀμαξίον ἢ
κακόντι εἶδ.

363. Ἡμὴν σὺ τέτοις. | Προαναφανοῦς αὐτῷ ἀ μίμνη ποιήσιν, ἀντὶ
λυπηθῆσθαι ποτὲ ἀν' ἐμῶν, ἔτο δὲ λέγει πρὸς τοὺς τῷ πατρὶ, διὰ καὶ
πατὴρ ἐπιφέρει εὖν' ὅτι ἐπαίσθη.

366. Νηπύτι γάρ. | Ἀντὶ τοῦ νήπιος, ἐπενταίη δὲ τὸ ὄνομα ὁ
κράτης ἵνα καταπλήξῃ τὸ νεώτερον νῦν εἰσελθόντα. ἀλλὰ σὺν
τοῖς, ἐκ τοῦ κρημασῶν δηλοῦσι τιτρεμμυῖος εἰς αἰὲς κρημα-
σῶν, λέγει δὲ τὸ ὀργάνων τὸ ἀερονομικῶν καὶ γεωμετρικῶν, κρη-
μασῶν δὲ τῷ φροσιτηρίῳ γράφεται ἐπὶ αὐτὸς ἐπὶ κρημασῶν

368. Ἰδὲ κρημαί γε. | Διόκων ὁ Σανκράτης τῇ φωνῇ φωνὴν μιμνή-
σκει ὅτι κακῶς τῷ σώματι εἶπε τὸ κρημαί γε.

371. Καὶ

Σω. Ἰδὺν κρέμειν γ' οὐκ ἀλίλιον ἐβλήξατο.
Καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διεβήνυκόντων. 871

Πῶς ἂν μάλοι πόθ' ἔτθ. ἀπόφραξιν δ' ἴκῃς.

Ἡ κλῆσιν, ἣ χαύνησιν ἀναπνευστήριον.

Καὶ τοι παλάντης τῆς ἐμῆς Ὑπερβολῆς.

Στ. Ἀμέλει. δίδασκε. δομῶσοφός ἐστι φύσις.

Εὐδύς γὰρ τοι παιδάριον ὦν ταυνοτονί, 876

Ἐπληκτῖεν ἐνδὸν οἰκίας, ναῦς τ' ἐγλυφεν,

Ἀμαξίδας δ' σκυτῖνας εἰργάζετο.

Καὶ τῷ σιδίῳ βατραχὺς ἐποίει. πῶς δοκᾷ;

Ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ μαθήσῃ 880

Τὸν κρείττον' ὅς τις ἐστὶ, καὶ τ' ἥττονα.

Ἐάν τ' μή, τ' γὰρ ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.

Σω. Αὐτὸς μαθήπται παρ' αὐτοῖν τῶν λόγων.

Στ. Ἐγὼ δ' ἀπέσμαι. τῆτο δ' οὐκ ἐμμένῃ

ὥπως

Πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται. 885

ΔΡΑ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

871. Καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διεβήνυκόντων. | Τῇ φωνῇ μαρμαρίζου
Σωκράτης φασὶ διακίχωνας τοῖς χεῖλεσιν.

873. Κλῆσιν. | Τὴν μαρτυρίαν, χαύνησιν δὲ λόγον τῷ δαμῇ, καὶ
οὐκ ἀπάτη τῶ κοινῷ βέλτερος ἀνατίθεται τῆς ἀκρίβειας. ἀλλὰ
χαύνησιν ἀνατίθεται, ὅταν τῷ ἀντιθέτῳ προβάλλῃται λόγος πα-
ρῶν, καὶ τὴν αὐτὴν τῆς αὐτῆς ἀντιθέτης, καὶ χαύνησιν καὶ ἀντιθέ-
του λόγου ἀντιθέτου αὐτῆς ἀνατίθεται τῆς ἀκρίβειας καὶ ἀντιθέ-
του λόγου.

Ecce jam *suspenderes* quàm stolidè pronunciaverit
distortis!

871

lo discat hic tandem litis effugium?

erfarii citationem, aut solutionem persuasivam?

lento illud didicit Hyperbolus.

Id ne cures, doce *modo*. solerti enim est ingenio
naturâ.

875

1, cùm puer tantillus modo esset,

it domi casâs, navésque exsculpsit;

etiam coriacea confecit,

granati putaminibus ranas finxit. quid censes?

n sermones illos duos discat, *faxis*,

880

em, uti vocatur, & inferiorem:

is, injustum saltem illum omni modo.

[ipse discet ex ipsis sermonibus.

Ego verò abibo. hoc igitur memento, ut

ia justa mihi contradicere possit.

885

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

καί τοι ταλάη. | Ἀξιόπιστόν τι αὖ οἱ διδάσκαλοι λήγον-
| ῦνται τόνδι, ἔ λαμβάνω ἐπὶ τέττῃ τῷ ἀναγνώσματι, καὶ
| ται προνοήσας ἢ κακῶν μαθημάτων ὅταν προνοῶσι μα-
|

θυμώσατος ἐστὶ. | Ἐκ φύσεως ἔχει σοφίαν, ἐκ δ' ἰδὼν θνητῶν
| ὅτι ἐκ μαθημάτων.

ἰδίων. | Ἐκ δ' λεπύρων ἢ ροιῶν, ἐκ μὲν ἢ διεμάτων τρο-
| μάξια, ὅταν δὲ καταφάσκει τὰ ἐντὸς, ἐκ τῶν λεπύρων
| γλύφουσιν, ὡς τὸ πῶς δοκίμῃ θυμαζῶνι προφέρεται
| ἢ. Βέλτεκε δὲ κέρτον ὡς ἐκ πικρῆς ἀποδίδεται ἑυφροῦ, καὶ
| γίαις θυμάρων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῆ ΤΡΙΤΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Χ Ωρει δάρι, δέξον σαυτόν
Τοῖσι διαταῖς κάττερ θεαοὺς ὦν.

Αδι. Ἴθ' ὅποι χρήζεις. πολὺ γ' ἔμῳ
Σ' ἐν ταῖς πολλαῖσι λέγων ἀπλῶ.

Δι. Ἀπολῶς σύ; τίς ὦν; Αδι. Λόγῳ. Δι.

Ἡτῶν γ' ὦν.

890

Αδι. Ἀλλά σε νικῶ, τ' ἐμῷ κρείττω
Φάσκειντ' εἶ). Δι. Τί σοφὸν πειῶν;

Αδι. Γνώμαις καὶ νῆας ἐφδύσκων.

Δι. Ταῦτα γ' ἀνθεὶ ἀφ' τετρυσὶ

Τὸς ἀνοήτους. Αδι. Οὐκ, ἀλλὰ σοφός. 895

Δι. Ἀπολῶ σε κακῶς. Αδι. Εἰπὲ, τί ποιῶν.

Δι. Τὰ δίκαια λέγων. Αδι. Ἀλλ' ἀνατρί-

ψω

Ταῦτ' ἀντιλέγων ἐδὲ γ' εἶ)

Πάνυ φημὶ δίκην. Δι. Οὐκ εἶ) φής;

Αδι. Φέρε γ' ὡς ἔστι; Δι. Παρεῖ τοῖσι θεοῖς.

Αδι.

ΣΧΟΛΙΑ.

886. Χώρει δάρι, δέξον σαυτόν. | Διπλῇ κορανίᾳ διαχωρησάμενοι ὑποκριτῶν, μίλῳ ἢ ἔχ' χορῶν ἐκίπται, ἀλλὰ γίνεσθαι μὲν ἐν μίλῳ ὁ χορὸς καὶ ἵπται εἰς τῶν ἀναπαισικῶν τ' ὑποκριτῶν, καὶ ἀφ' τὰς πρὶς σωματικῆς τελείας ἔχει τὰς συζυγίας, ὑπόκειται ἢ ἐπὶ τ' σκλῆρις ἐν πλετοῖς οἰκίσκοις οἱ λόγοι δίκην ὀνείων ἀφμαχέμενοι, ἔχ' ἢ χορῶν τὸ πρὸς ὄψον ἐκλείπειν. ἐπιγραφὴ δὲ φέρεται χορῶν, ὁ δὲ κρείττω λόγῳ καὶ ὁ ἥττων ἀφλείγονται. ἄλλως. Χώρει δάρι, εἰδέναι διπλῆς κατὰ γῆρας δικαιοσύνης ἐν κώλῳ ἀναπαισικῶν, μὲν, ὅτι τὸ καὶ, τὸ

λί,

A C T U S T E R T I I

S C E N A S E C U N D A.

J U S T U S, I N J U S T U S, C H O R U S.

EXI huc, commonstra teipsum
Spectatoribus, licèt impudens sis.

Inj. Abi quo tibi lubet : multo enim citiùs
è dicendo apud populum deperdam.

Just. Túne perdes ? quis homo tu ? *Inj.* Sermo. *Just.*
Inferior nempe. 890

Inj. At te vinco etfi me superiorem
è jactes esse. *Just.* Quid callidum agendo ?

Inj. Novas sententias excogitando ?

Just. Res enim hujusmodi vigent propter hosce
ultos. *Inj.* Minimè, sed sapientes. 895

Just. Deperdam te male. *Inj.* Cedò mihi, quid agendo ?

Just. Justa dicendo. *Inj.* Subvertam autem
læc contradicendo. nec enim esse

omnino jus aio. *Just.* Non esse ais ?

Inj. Cedò enim, ubi est ? *Just.* Apud Deos. 900
Inj.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ τὸ λθ μονόμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δίμιτρα ἀ-
κατάληκτα, ἥ δύο προσώπων ὡς ἐπιτοπλιῖται δίμιτροι κῶλοι ἀπτελέ-
σι, ὧν τὸ τελευταῖον, Κλαύσει τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλει, ἐφθηνμισαί-
σι δὲ ὅτι τὸ κή κῶλοι τιτράραχων ἔχει ἥτοι προκελευσματικὸν
πρῶτον πόδα ἀντὶ ἀναπαύει, ἀγλύνεται ἥ ἡ μακρὰ ἔ' ἀναπαί-
σι εἰς δύο βραχίαις, ὡς καὶ ἔ' ἰάμβου καὶ ἔ' τροχαίου καὶ ἔ' λοιπῶν τε-
σσυλλάβων ποδῶν, ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νευνυῖα.

888. 'Ις' ὅποι χρήζεις. | Τῷτο ἐκ Τηλίου Εὐριπίδου, ἰθ' ὅποι χρή-
εις, ἐκ ἀπολυμῆαι τ' Ἑλένης ὕμνα.

893. Γνώμας καινάς. | Ὡς παρορμηδὺς ἔ' δικαίως παρὰ Ἀθη-
οις, διὸ καὶ μωρὺς αὐτὺς εἶπεν.

904. Δίετ

Αδι. Πῶς δῆτα δίνης ἔσσης, ὁ Ζεὺς 901

Οὐκ ἀπέλωλε τ' πατὴρ' αὐτῷ

Δήσας; Δι. Αἰεοῖ. Τυτὶ καὶ δὴ

Χωρεῖ τὰ κρατὸν; δότι μοι λεγόντων.

Αδι. Τυφογάρων εἴ κ' ἀνάρμοτος. 905

Δι. Καταπύγων εἴ, καὶ ἀνάρχωντος.

Αδι. Ῥόδα μ' εἴρηκας. Δι. Καὶ βαυμολόχῃ.

Αδι. Κρίνεσι τεφανοῖς. Δι. Καὶ πατραλοῖα.

Αδι. Χρυσῷ πατίων μ' ἐγνώσκεις.

Δι. Οὐδῆτα περὶ τῷ γ'. ἀλλὰ μολιχίδω. 910

Αδι. Νῦν δέ γε κόσμος τὸν ἐστὶν ἐμοί.

Δι. Θρασὺς εἴ πολλῷ. Αδι. Σὺ δέ γ' ἄρ' αἶψα.

Δι. Διὰ σέ γ' φαίνεται.

Οὐδεὶς ἐθέλει σὺν μακροκύνων.

Γνωθῆσαι πότ' Ἀθηναίων, 915

Οἷα διδάσκουσιν αἰσάντες.

Αδι. Αὐχμῶν αἰσάντες. Δι. Σὺ δέ γ' αἶψα πρὸς τῷ,

Καὶ τοὶ πρόπρον γ' ἐπὶ αἰσάντες,

Τήλεφ. 920 Μυσὸς φαίνεται,

Ἐξ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

904. Δότι μοι λεγόντων. | Ἰνα τὸν χρόνον ἐμῶν, ὡς καὶ τῶν αὐτῶν τ' αἰσάντων ψαλμῶν, ὅτι ἐμῶν, καὶ γὰρ μοι αἰσάντες ἀπὸ τῶν αὐτῶν ῥήματα.

907. Ῥόδα μ' εἴρηκας. | Ἀπὸ τῶν ἐμῶν τὰ ὑπὸ τῶν αἰσάντων ῥήματα.

Βαυμολόχῃ. | Ἀπὸ τῶν παρὰ τὰς λεγόντας τὰς αἰσάντας ῥήματα ἐπὶ τῶν αἰσάντων ὡς αἰσάντες λαμβάνει τὴν βαυμολοχίαν δὲ κυρίως ἢ αἰσάντες τὸ αἰσάντες ἔχον, ὡς Ἀθηναῖοις αἰσάντες ἔχον, ὡς αἰσάντες. βαυμολοχία τοῦτον αἰσάντες ῥήματα.

Inj. Quomodo hercle, si jus aliquod esset, *Jupiter*
on periit *dudum*, patrem suum

ui ligaverit? *Just.* Ehem! eón' sane
ocedit malum? porrigite mihi pelvim.

Inj. Delirus es senex & inconcinnus.

903

Just. Cincedus es ac impudicus.

Inj. Mihi rosas dixisti. *Just.* Etiam scurra es.

Inj. Liliis me coronas. *Just.* Parricida etiam.

Inj. Te auro me conspergere nescis.

Just. Non hercle antehac, verum plumbo.

910

Inj. Nunc autem hoc mihi ornamento est.

Just. Audax es nimium. *Inj.* Tu autem obsoletus.

Just. Propter te autem in ludum venire

semo vult adolescentium.

tandem de te palam fiet Atheniensibus,

915

qualia stultos edoceas.

Inj. Suales turpiter. *Just.* Tu vero feliciter rem
geris:

isti antehac olim mendicares,

Elephum te esse Mysium perhibens,

E

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἦν καὶ ἀπὸ τοῦ θείου εὐχαῖς ἐξιλεῖν πολλοὺς τοῖς λόγοις χάριμα
καταίεις.

908. Κρήνη. | Ὡς δὲ καὶ κρήνη κατὰ μεταπλασμένην.

910. Πρὸς γ'. | Πρὸς τὸ χρυσῷ, καλῶς δὲ ἀτιμῶν ὡς νυνὶ μάλ-
λον κακῶν ἀνέστησαν, ἀλλ' καὶ ἐν αὐτῷ ἐπιφέρει, ὅτι διὰ γὰρ κόσμον
τοῦτον ἔστιν ἐμὸς.

913. Δὲ οὐδὲ δὲ φωνῶν. | Τῷ αὐτῷ δὲ πάντα εἰσὶ φωνῶν τῶν ἡτο-
νῶν λόγων, ὃ δὲ γὰρ φωνῶν τα μελέκια ἀπὸ τὴν σὴν εὐφραν φαι-
νῶν ὡς μετατρέφεται τὰ χρησιμὰ μαθηματα.

919. Τήλεφος εἶπαι. | Διαβάλλει Εὐριπίδην ὡς πτωχὸν εὐσεβεῖν
καὶ τὸ Τήλεφος, οὗτος γὰρ Εὐριπίδης ὡς πτωχὸν πύργον, ὡς καὶ
μετατρέφεται. ἄλλως. ὃ Τήλεφος βασιλεὺς ἦν Μυσίας, ὃν πλανηθεί-
ναι ὅτε εἰς Τροίαν ἀπέρχοντο καὶ τὸ Ἑλλήνων δῆνται τὴν αὐτῇ γῆν,
τὸ τὸ Τροίας Ἀχαιῶν ἔτρεψεν, καὶ πάλιν λῃπρῶτα τὸν Δαρειεύσαν-
τα.

Ἐκ πηλιδίου

920

Γινώμαι τρώγων Πανδελεπίους.

Αδι. Ὡμοι σοφίας, ἥς ἐμνήθης.

Δι. Ὡμοι μανίας τ' οἷς πύλεός τ'

Ἦπτε σε τρέφει,

Λυμαινόμβρον τοῖς μερακίοις.

925

Αδι. Οὐχὶ διδάξεις τῦτον κερύνθων;

Δι. Εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ,

Καὶ μὴ θαλιάν μόνον ἀσκῆσαι.

Αδι. Δδῦρ' ἴδι, τῦτον ἔα μαινέειν.

Δι. Κλαύσει, πλὴν χεῖρ' ὀπιθάλλεις;

930

Χο. Παύσαδε μάχης, καὶ λαιοδρείας.

Ἀλλ' ὀπίδειξαι σύ τε, τὸς προτέρους

Ἀτλ' ἐδίδασκες, σύ τε πλὴν καμνῶ

Παίδόδουσιν, ὅπως αὖν ἀκέσας σφῶιν

Ἀντιλεγόντοιν, κρίνας φοιτᾷ.

935

Δι. Δράν ταῦτ' ἐθέλω. Αδι. Κα' γωγ' ἐθέλω.

Χο. Φέρε, τίς λέξει πρότερον ὑμῶν.

Αδι. Τέτρω δώσω

Κατ' ἐκ τέτων ὧν αὖν λέξῃ,

Ῥημαῖοις

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῷ, τ' Πυθίας ὁ τρώσας ἰάσεται ἀνελύσης παραγενόμενον εἰς θάλασσαν τῷ χρησμῷ πίστις, θρησκείας ἔκτισε, δυστυχίσαντα δὲ ἔκρινεν πιπτοῖσιν Εὐριπίδης ἐν δράματι πῆραν ἔχοντα καὶ προσαιτῶντα, αὐτὸ δὲ τ' εἰπεῖν ἄρτους καθαρὰς ἢ ξηρὰς τρώγων. Παιδελιτεῖς γάρ μιν εἶπε, ἀφβάλλων αὐτοὺς κατ' ἄμφω, καὶ ὡς αἵματα καὶ ὡς πονύργον. ἐπὶ ᾧ παιουργία διεβόητο ὁ Παιδελιτεῖς, συκαφάντης δὲ ἦν καὶ φιλόδοκος γράφει ψήφου ψηφίσματα. Παιδελιτεῖς ὡς ἔπος εἶπεν αὐτὸ ἄρτοι παιουργίαν σιτῶμεν, μίμνηται τ' Παιδελιτεῖς καὶ Κρατῦ Χείρωνιν, ἔτῳ καὶ ψηφίσματα ἔγραψε, ἀφβάλλει δὲ τὸς ῥήτορας ὡς ἐκ τῶν πτωχῶν πλετύντας.

925. Λυμαινόμβρον. | Ἀντὶ τ' εὐθερίζοντα, ἔτω δὲ αὐτοῖς σῶμα καὶ τὰ μετὰ τὴν λυμνοσύνετον, πρὸς ὃ καὶ τὸ χ.

926. Κρήνη

is devorans Pandæletricas.

ei mihi sapiëntiam istam cujus mentionem facis?

Hei mihi infāniam tuam civitatísque

æ te alit,

ntulos corrumpentem!

925

non docebis hunc *adoleſcentem*, ô tu Saturne?

Etiam, siquid opus sit ipsum conservari,

garrulitatem solum exercere.

Iuc age, tu, hunc finas insanire.

Pœnas dabis: tûne manum injicis?

930

Finem facite rixarum & convitiî.

Ile tu, priscos illos

uisti: & tu novam tuam

am: ut cûm audiverit utrumque veſtrûm

t contradicentes, arbitrio factò ludum eat.

935

Hæc agere volo. *Inj.* Et ego quoque volo.

Agedum; quis veſtrûm primus dicet?

Iuic id concedam.

ex his quæ dixerit,

Novis

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ρόν. | Ἀρχαῖ, λῆρ.

κύσασθε μάχης. | Ἐκθεῖς τ' διπλῆς συστηματικῇ, εἰς
 ις διηρημένην ἐκ κῶλων ὁμοίων ἀναπαισικῶν τε. ὧν τ' πρώτης
 λα δέμιστρα ἀκατάληκτα εἰ, καὶ ἐν εἰσθέσει ἑτέρα δύο ὁμοία
 κατάληκτα, τ' δὲ διυτέρας ἀφ' ὧν κῶλα ἐκτὴν, ὧν τὸ
 ὁμέτρον ἀκατάληκτον, τὰ ἐξῆς ἐξ δέμιστρα ἀκατάληκτα,
 αἶον ἐφθμμιμερὲς ὃ καλύπται παροιμιᾶκόν, ἐπὶ τῷ τέλει τ' ἑ
 ἡμέματος παρὰ γραφός, ἐπὶ δὲ τῷ β' δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν
 λῆ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλει.

νίας φοιτᾷ. | Ἀντί τ' φοιτήση, ἐὰν δὲ ἡ φοιτᾷ ἀπαρμι-
 πῇ ποιήσῃ, ὡς τὸ τ' παῖδα φοιτήσῃ τῷ ἐμογμωτά-

ῥηματίοις καγοῖς αὐτὸν 940
 Καὶ ἀλαλοίας καταταξούσῃ.
 Τὸ πλῦταῖον δ' ἦν ἀναγρύξῃ,
 Τὸ πρὸς ὅσον ἅπαν καὶ πῶρδαλμῶ
 Κεντρίμῃ. ὡς ἔρ' ὑπ' ἀνδρῶν
 Ὑπὸ τῆς γυναικῶν ἀπολείτα. 945

Στεροφὴ Κώλων ιβ.

Χο. Νῦν δείξετον τῷ πᾶσιν
 Τοῖς ὠιδιξίοις
 Λόγοις, καὶ φροντίσι καὶ
 Γνωμοτύποις μελόμεναις,
 Ὅππότερ. γ' αὐτοῖν λέγων 950
 Ἀμείνων φανήσεται.
 Νῦν γὰρ ἅπας ὀνιδάδε κίνδυνος
 Ἀνέστα σοφίας.
 Ἦς πέρε τοῖς ἐμοῖς φίλοις
 Ἔστιν ἀγὼν μέγας. 955
 Ἀλλ' ὡς πολλοῖς τὰς πρῶτες χρεῖς
 Ἔφρασε
 Ῥῆξον φωνῶν, ἣ πινι χαίρεις, καὶ πῶς σάυτ' ἔφύσιν
 εἶπ'.

Δ Ρ Α.

Σ Χ Ο Δ Ι Α.

944. Ὑπ' ἀνδρῶν. | Οὕτως οἱ ποιεῖται τὰς μελίσσας σπηλαί, ὅ
 δὲ Ἀριστοτέλης συγγινῇ τῇ μελίσσει τὴν ἀνθρώπου φησὶ, κοινότερον δὲ
 ἐπὶ τῶν μελισσῶν τὰς ἀνθρώπων λέγουσιν, ἔστι δὲ εἶδος μελίσσης ὁμοῦ
 σφηξί.

946. Νῦν δείξετον. | Εἰδοῖσις μέλεις χορὴ προῶδικη εὐφροῆς λόγῳ
 ἔχουσα, ἔχει γὰρ καὶ ἀντιφροῆν τὸ ὡς καλλιπυργον σοφίαν, ἐκ πάλαι
 χοριαμδικῶν ἀφ' ὧν κακοκλήμωνι ἰ, ὡς τὸ πρῶτον διμωστρεῖ ἀκα-
 τάληκτον ἐξ ἐπιτίτου τρίτου καὶ χοριάμδου, τὸ εὖ ἐκ χοριάμδου καὶ ἀμφι-
 βόχικου.

etna II. . N U B E S.

371

lovis verbis ipsum

940

rationibus velut sagittis conficiam.

ostremo autem si hiscere audeat;

acie totâ atque oculis

onfossus veluti à crabronibus,

sententiis peribit.

945

Strophe Versiculorum xii.

Cho. Nunc ostendite vos duo freti

ppofitis

erbis & cogitationibus atque

nimum sollicitantibus curis,

ter vestrum dicendo

950

æstantior videbitur.

unc enim totum hic periculum

ersatur sapientiæ;

e quâ inter amicos meos

ertamen erit maximum.

955

t ô tu, qui multis fenes moribus botis ornâsti,

ampe vocem, quâ gaudes, tuumque ipsius ingenium

ostende.

ACTUS

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔχει, τὸ γὰρ δι᾿ αὐτῶν καὶ χοριᾶμβων, τὸ τέταρτον ἐν χοριᾶμβων καὶ περὶ αὐτῶν. τὸ δὲ ἀντιγράφως τῶν πρώτων, ἐν χοριᾶμβων καὶ ἐπιτρίτευται, τὸ δὲ εἰς ἀντισπαστικῶν καὶ κρητικῶν, αἱ τὴν ἀμφιμέτρων, τὸ δὲ χοριᾶμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ ὄγδοον εἰς ἀντιμέτρων καὶ ἰάμβων, αἱ δὲ τὸ ἔχον τὸ ὅλον πόδα τὴν τετρασύλλαβον καὶ ἡμῶν αὐτῶν τὰς δύο δηλαδὴ συλλαβὰς, ἡμιόλιον καλέμενοι, τὸ δὲ χοριᾶμβων καὶ δι᾿ αὐτῶν, τὸ δέκατον ἐν χοριᾶμβων καὶ ἀμφιμέτρων.

953. Ἀνῆται. | Κῆται, δίδεται, οὖν πρίκται ἡμῶν ὑπὲρ ἀπάσης σιφίας. κωδωνῶσαι, ἤγαν παράσσει; παταλῆσαι.

B b 2

958. Λέξω

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῆ ΤΡΙΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΛΕΪΩ ποίνω τὴν ἀρχάν παρδείαν ὡς δι-
έκειτο,

“Οτ’ ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἔβην, καὶ σωφροσύνην
νενόμισα.

Πρῶτον μὲν εἶδε φωνὴν παρδὸς γρύξαντῶν μηδὲν
ἀκούσαι. 960

Εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἐνταύτῃς εἰς κ-
θαρισμῶν,

Τὴν κωμῆτας, γυμνὰς, ἀθρόους, καὶ κεκρυμμένους κα-
τανίφοι.

Εἶτ’ αὖ περμαθὲν ἄσμεν ἐδίδασκε, τὴν μηρὸν μὴ
ξυνέχοντας,

Ἡ Παλλάδα φασγάνων δεινὰν, ἢ τηλέπορον π-
βόημα,

Ἐντευνα-

ΣΧΟΛΙΑ.

958. Λέγω ποίνω. | Εἰδῶσις διπλῆς ἀποδοτικῆς ἀμοιβαίας μετα-
φορικῆς ὑφ’ ἧς, διὰ τὸ εἰς μὴν ἐκείνην τὴν ἀείδουσαν ἐν
εἶχον ἀναπαισικῶν τιτραμύτρων καταληκτικῶν μὲν, ὧν τελευταῖς
ἡμῶν ἐν ᾧ χαίρων ὁπότεν πλάτανον πλεῖστα ψιθυρίζῃ. τὸτο
δὲ τὸ μετρον Ἀρισφάντην καλεῖται, ἐπὶ ἐνδοκίμως λέγων, ὡς
ὅτε ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθην καὶ σωφροσύνην νενόμισα (ἀπὸ δ’
ἐνενόμισα) τῆς ἑν ἄγειν Ἀρισφάντης ἀπεδέχεται, ὡς ἐν πινα-
κίδι, ἐπὶ ταῖς ἀποδείξεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει διπλῇ ἔν-
νοιούκῃ.

961. Εἰς κθαρισμῶν. | Οὕτως Ἀττικοί, ἐσπένδον ἥδη πρὸς τὴν
κθαίρειν οἱ Ἀθῶναιοι τότε μωιθάνην μὴ φροντίζοντες ὅτι καλὴν ἦν.

962. Κομῆτας

A C T U S T E R T I I
S C E N A T E R T I A.

JUSTUS, INJUSTUS, CHORUS.

DIcam igitur de antiqua disciplina, quomodo se habebat.

Quando ego iusta dicendo florebam, & modestia legibus fancita erat.

Primum sane, vocem pueri mutientis neminem audire licebat: 960

Dein oportuit in viâ compositè ire ad citharœdum.

Vicinos, 'nudos, confertim, etiam si ningeret in modum farinæ cibro succretæ.

Deinde prædiscere carmen docuit femora non compressantes;

Nempe aut *illud*, Pallada terribilem urbium vastatricem, aut longe vagantem quendam clamorem:

Intendentes

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

962. Καμήτας. | Τὸ χ ὅτι καμήτας τὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἀμφόδῳ καὶ τόπῳ ἵλινγιν.

Κριμνάδῃ. | Ἀπὸ τῆς παχύαν σύσαςιν ἔχοντα παρὰ τὺς κριμνας, ὅτοι καὶ παχύτεροι τῶν αἰλύρων, κρίμνῳ καὶ εἰδῶ αἰλύρων.

963. Τῶ μὲν μὴ ξυέχοντας. | Ἀπὸ τῆς ἀνέμῳ ἐσῶτας πρὸς τὸ μὴ θλίβειν τὸ μῦρον ἐκθλίβοντας τὰ αἰδοῖα ἐν τῇ συνέχει τὺς μὲν.

964. Παλλάδα. | Εἶδη ἀσμάτων ἀμφοτέρω τὸ Παλλάδα περισπίλοι διὰ, καὶ τηλέπορον τι βόημα, τὸ μὲν ἐν πρότερον Λαμπροκλῆς ὑπαί φασιν Ἀθωναίῳ τῷ Μίδωνι υἱῷ, ἔχῃ δὲ ἔσως, Παλλάδα περισπίλοι κληῖζον πολυμαδοῦν ἀγνὸν παῖδα Διὸς μεγάλης Δαμάρσιππον, τὸ δὲ τηλέπορον τι βόημα μὴ εὐρίσκουσιν ὅτε ποτ' ἔστιν, ἐν τῇ ἀποσπάσματι εὐρεῖν Ἀριστοφάνη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ, τινὲς δὲ φασιν αὐτὸ Κυδίδῳ Ἑρμιονίῳς τηλέπορον τι βόημα

Ἐντειναμύμους τὴν ἀρμυρίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέ-
δωκαν. 965

Εἰ δέ τις αὐτῷ βωμολοχόυται, ἢ χάμψαι πια
χαμπήν,

Οἷας οἱ νῦν τὰς κτ' Φρυγίῳ ταύπας τὰς δυσχυ-
λοκάμωτες,

Ἐπετρέβετο τυφτόμυθον πολλὰς, ὥς τὰς μέσας
ἀρανίζων.

Ἐν παρδοτρέβει ἡ χαλίζοντας, ἡ μικρὸν ἔδω ὥρ-
βαλόντα

Τὴς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δέξεται
ἀπηνές. 970

Εἴτ' αὖ πάλιν αὐτοῖς ἀνισαμύμους συμψῆσαι, ἡ
ὥρνοῦσαι

Εἶδωλον τοῖσιν ἐρασάις ἡ ἥβης μὴ καταλείπειν γ.
Ἠλείφατο δ' ἂν τὸ μφαλῶ ἐδεῖς παῖς ὡπένεφθι
τότ' αἶ, ὥς τε

Τοῖς αἰδοίοισι δρόσθον, ἡ χνῆς, ὥστερ μήλοιον
ἐπὴνθς.

Οὐδ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

βήμα λύρας. ἄλλως. ὅπως Ἐρμωδῶν, Φρύγης αὐτῷ τότε ὃ
ἀσματος μέμνηται ὡς Λαμπροκλέους ὅπως ὃ Μίδας οἷς ἡ μακ-
τῷ. ἔχῃ ἡ ἔτος, Παλλὰδα πρὸς ἐπὶ αὐτῷ δὲ τὸν θεὸν ἐν γυμνασίῳ
ποικίλῃ πολυμαθικοῦ ἀγῶνι παῖδα Διὸς μεγάλης διαμάστιξεν.
ἡ κατὰ Λαμπροκλέα ὡπένεφθι κατὰ λῆξιν. τὸ ἡ Τηλέκην
βίωμα Κυβερῶν ὃ Ἐρμωδῶν κινεῖται ἀπὸ τοῦ ὃ ἀσματος,
τελειότερον τι βόημα λύρας.

965. Τὴν ἀρμυρίαν. | Τὴν κιθάραν, ὡς σπανίως ὕψος ἡ πα-
λαῖα ἀρμυρίας οὐκ ἀνέμειξε ὡς οἱ νῦν ἐποίησαν.

966. Χαμψῆν. | Ἀπὸ ὃ εἰ καταβύσσειτο, καταβύσσει τῇ
φασὶ τὴν ὡπένεφθι ἀνιγχεῖτο, αἶον καταβύσσει τῇ μαλθακῇ ἡ
φασίς.

Intendentes concentum, quem patres olim tradiderunt.

Siquis autem eorum scurriliter aliquid dixisset, aut quem-
piam vocis flexum fecisset, 966

(Quales faciunt qui nunc ad Phrynidis modum hosce
miseros flexus faciunt)

Multis flagris cæsus erat, utpote qui musas labefactaret.

In ludo autem sedentes oportuit femur protendere

Pueros, nequid exteris ostenderent indecorum : 970

Deinde rursus, cùm resurgerent, corradere *arenam* at-
que providere,

Signum amatoribus pubertatis nequod relinquerent.

Ungebatur autem nullus puer tum infra umbilicum, ita ut

Pudendis ros & lanugo tanquam pomis efflorescebat.

Neque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

967. Κατὰ Φρύιν. | Ὁ Φρύις κισσαρῶδες Μιτυλῶναιός, ἔτ-
ῃ δὲ πρῶτ' παρὰ Ἀθῶναις κισσαρῶδ' ἐκίῃται παλαιήναια
ἐπὶ Καλλίῳ ἀρχόντῃ, ἢ ῃ Ἀριστοκλείτῃ μαθητῇ, ὃ ῃ Ἀρισ-
τοκλείτῃ τὸ γινῆναι ἢ δὲ Τερπικλῆν. ἡμεῖς δ' ἐν τῇ Ἐκκλῇ
κατὰ τὰ μηδικὰ, παραλαβὼν ῃ τὸ Φρύιν αὐλοῦντα, κιθα-
ρίζον ἰδιδάξον. ὃ δὲ Ἴερ' Ἴερων αὐτὸν φησι μάγιστρον ὄντα
σὺν ἄλλοις δοθῆναι τῷ Ἀριστοκλείτῃ, ταῦτα δὲ χιθιάσαι ἵσκειν,
αἱ γὰρ ἢ γιγνοῦς δ' ἔλ' κ' μάγιστρον Ἴερων, εἴη ἂν ἀπέκρυ-
ψαν οἱ κωμικοὶ πολλὰς αὐτῷ μεμηνημένους, ἐφ' οἷς ἐκαινέργησε
κλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθ' ὡς Ἀριστοφάνης φησί,
κ' Ἀριστοκράτης, καθὼς πρῶτ' τὴν ἀρμονίαν ἔκλασεν ἐπὶ τὸ μαλ-
θακώτερον, ἢ δὲ γόνις κ' ψυχρός.

968. Πολλὰς. | Πληγὰς δηλονότι.

969. Ἐν παιδοτρύβῃ. | Εἰς τὴν τόπον ὅπου γυμνάζονται κ' ἀγ-
τρίβουσιν οἱ παῖδες.

Προβαλίας. | Τυτίειν ἐκκοσμίως καθιστῆναι, ὡς μηδὲν τοῖς
ἀφαιεῖσθαι ὑποδιδῆναι ἄκοσμον.

971. Συμψῆσαι. | Αἰτί' ἔ' συγχίμαι τὴν κόνιν ὡς μὴ σημνῶν
ἢ τυπον ἀπολείπειν ταῖς κατέβραις. ἐν γὰρ ψάμμῳ λεπιοτάτῃ
ἐγυμνάζοντο, κατέβαν δὲ τὴν τόπον ὅπου ἐκαθίζοντο, ἵνα μὴ ση-
μνῶν τ' ἥσθαι αὐτῶν καταλείψαν τοῖς ἱεραταῖς, παραγίνοντο γὰρ
ὡς γυμνῶς ὅρῃν τὰς ἐρωμίδας.

Οὐδ' ἂν μαλακὴν φερασάμην. τὴν φωνὴν πρὸς
τὴν ἑρπύνην ἂν 975

Αὐτὸς ἐαυτὸν φεραγωγέων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάρ-
διζεν.

Οὐδ' ἂν ἐλέαυθ' δειπνῶν· ἐξὴν κεφάλαιον τὸ ρα-
φανίδιον.

Οὐδ' ἂν ἀνηθύν τῷ πρεσβυτέρων ἀρπάξεν, ἐδὲ
σέλινον.

Οὐδ' ὑποφαγεῖν, ἐδὲ κυχλίζειν, ἐδὲ ἵχριν πρὸς
πρὸς ἐναλλάξ.

Αδὲ Ἀρχαῖά γε, διῖπολιώδη, καὶ τετίλιον
ἀνάμειτα, 980

Καὶ Κηκείδου καὶ Βεφονίων. Δι. Ἀλλ' ἔν ταῦτ'
ἔστιν ἐκείνη,

Ἐξ ὧν ἄνδρας Μαρεσθωνομάχους, ἢ μὴ παύδα-
σις ἔθρεψεν.

Σὺ δ' ὅτις τῶν ἐν ἐνδύς ἐν ἱματίοις διδάσκεις ὥστε
τυλίχθαι,

Ἦσε μὲν ἀπάγγελον ὅταν ἐρχεῖσθαι Παναθηναίους
δεῖον αὐτοῖς,

Τὴν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

977. Κεφάλαιον τὸ ραφανίδιον. | Ὡς θιγμένον καὶ διεγίγιντο πρὸς
τὰ ἀφροδίσια, παρητῶντο τῷτο. κεφάλαιον δὲ τὸ πρὸς τοῖς φυλ-
λοις καυλῶδες. ὥς ἵτιμον δὲ κατὰ μῆκος ὡς οὗν, ἀλλὰ κατὰ
κύκλον φησὶ διὰ τὴν κεφαλὴν.

979. Κυχλίζειν. | Ἀντὶ τοῦ λιπαρὸς ἔρτυγας τρώγῃ, κίχλας
ἐδίδει. ἢ ἀτάκτως γιγῶν καὶ ἀμείτρως.

980. Τετίλιον ἀνάμειτα. | Ἀρχαῖον τὸ τὸς τέτλιγας ἀναπλέειν,
κατέτι τὸς κρωσάνους (τὸς κρωσύλους) ἄλλως. οἱ ἀρχαιοτάτοι τῷ
Ἀθηναίων τέτλιγας χρυσῶς ἐν τοῖς τῷ τριχῶν πλεγμασιν εἶχον,
διότι οἱ τέτλιγες μυσικοὶ ὄντες, ἀνάκειν) τῷ Ἀπόλλωνι, ὃς ὡ
πατρῶν τῇ πέλει. τὰ δὲ διῖπόλεια τῷ ἀρχαιοτάτων ἱερῶν, τῷ
καὶ διάσει. τὸς δὲ τέτλιγας περιέλαβον, ἐπεὶ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν
ἀναπλοκὴν

leque mollem admiscens vocem, versus amatorem, 975
se seipsum oculis prostituens, accedebat.

ec eligere inter cœnandum licebat raphani caput :

equae anethum seniorum furripere, neque apium ;

ec opsonia edere, nec genio indulgere, nec alternatim
pedes tenere.

Inj. Antiqua hæc sunt & Jovialia redolent, & cicada-
rum plena sunt, 980

Cecidæ & Buphoniorum. *Just.* Attamen hæc sunt illa
r quæ viros pugnâ Marathonîâ claros mea disciplina
enutrivit.

1 autem hodiernos homines, statim vestibus involu-
tos esse doces,

ut jam suffocer, cùm, si opus sit in Panathenæis ip-
sos saltare,

Clypeum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῶν ἐχρῶντο τίτλιγι, τιμῆριον ὅτι ἀν-
θρώποις ἦσαν οἱ Ἀθλῶναι ὡς οἱ τίτλιγις. καὶ Θεκυδίδης, καὶ οἱ
σπουδαιότεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων ἔχοντες πολλὸν χρόνον ἐπέδον χιτῶνάς τε
καὶ ἐκαστοὶ φορεῖντες καὶ χρυσῶν τίτλιγων ἐν ἑσφί κρωβύλων
ἐδεδυμένοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

981. Κηκιδεύς. | Ἀρχαῖος διθυραμβοποιός, ὃς μίμνηται Κρατῦος
παῖδός τινος. τὰ δὲ βυφόνια παλαιὰ ἑορτὴ, ἣν φασὶν ἀγνοῦν
τὰ μυστήρια, ὅτι καὶ βῦν θύουσιν εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονέ-
ως βοῶς ἐν ἀκροπόλει ἀψαμβύς τοῦ πλάγους ἐν τῇ ἑορτῇ Διονυ-
ν. ἄλλως, ἑορτὴ Ἀθλῶναιων πάντων ἀρχαία, ἐν ᾗ τοῖς δῆμοις
σὺν βῦν τὸ πόπανον καταφάγειν τὸ παρεσκευασμένον πρὸς τὴν
γίαν, Βαύλωνα δὲ τινα ὡς εἶχε πελέκη ἀποκτεῖναι τὸν βῦν, καθὼς
Ἀνδροτίων μίμνηται διὰ τὴν τετάρτην.

982. Μαραθωνομάχης. | Τῆς ἐν Μαραθῶνι τροπασαμβύς τὴν
ρίμνιν στρατίαν, ἣν Δάτης ὁ τότε στρατηγὸς ἤγαγεν ἔσαν αὐτῷ
ἑκατόντα μυριάδες. τὸ δὲ ἐπιτετυλίσχαι, τὸ ἐκαστοῖον γυμνῶσαι,
καὶ ἐγκυκαλύφθαι.

984. Ὀρχηστῶν. | Ὀρχεῖσθαι ᾧ ἐν ὅλοις ἐν τοῖς Παναθηναίοις
παῖδιν, διὰ δὲ τὸ ἀπεριπέρας φησὶ προέχοντες τῶν αἰδοίων τὴν
πίδα, ὡς καὶ τότε ἐν τῇ πομπῇ ἀσπιδοφορέτων διὰ τὸ ἐπικα-
λύπτειν

Τὴν ἀπίδα τῇ καλῆς περιέχων, ἀμελή τῇ Τρι-
τογυείας. 985

Πρὸς ταῦτ' ὦ μετράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τῇ κρείττω
λόγον αἰρῆ.

Καί περ σὺ μισεῖν ἀνδρᾶν, καὶ βαλάνειων ἀπέχεσθαι,
Καὶ τοῖς ἀγχοῖς ἀχνοῦσθαι, καὶ σκώπτῃ τις σε,
φλέγουσθαι,

Καὶ τῷ θανάτῳ τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
ωροπύσι,

Καὶ μὴ ὡς τὰς σάυτ' ὀνείας χακοῦργεῖν, ἄλλο
τε μηδὲν 990

Αἰχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῇ ἀδύς μέλλεις παῖδα μὴ
ἀναπλήσειν.

Μήδ' εἰς ἐρχηγεῖν εἰσέναι, ἵνα μὴ πρὸς ταῦ-
τα κεχηγῇς,

Μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίς, τῇ κύκλειας ἀπο-
θερευθῇς.

Μήδ' ἀντεπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν. μήδ' ἱαπεῖν
χαλέσαντα

Μηπαχακῆσαι τῷ ἡλικίαν, ὅς τις ὀρεοτότερον
φύθῃς. 995

Αἰεὶ ταῦτ', ὦ μετράκιον, πείσῃ τέτρω, καὶ
τῇ Διόνυσον,

Τοῖς ἱπποκράτους ὕεσιν εἴξεις, καὶ σε χαλῶσι βλι-
τομάμας.

Δι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

985. τὴν ἀπίδα. ἔχεται δὲ τὸν ἀνδρᾶν εἰς τὸν ἀντίον
τῇ θύρῃ.

985. Ἀμελή. | Ἐν τοῖς παλαιῇς τῇ ἀντιγράφῃ, ἀμελή τῇ
ε. τογυείας ἀντίον.

Τριτογυείας

Clypeum peni prætendens *quisque* saltationem negligat.
Propterea, ô adolescentule, confidenter me superiorem
sermonem elige. 986

Atque sic perdisces forum odiffe, & à balneis abstinere :
Turpibusque rebus pudefieri : & siquis in te dicteria di-
cat, exardere :

Atque de sede senioribus assurgere accedentibus :
Neque parentibus tuis malefacere, neque aliud quicquam
Turpe admittere ; quoniam verecundiæ exemplar ex-
pleturus es : 991

Neque saltatricis *domum* intrare, nequando istis inhians,
Malo petitus à meretricula, bonâ tuâ famâ excutiaris :
Neque patri contradicere quicquam, neque Japetum il-
lum appellando,

Exprobrare ei ætatem, à qua tu enutritus es. 995

Inj. Si in his, ô adolescentule, huic obtemperes, ita
me Bacchus amet,

Hippocratis filiis similis eris, & te vocabunt fatuum.

Fuf.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τριτογονίας. | Εἶδες ὀρχήσεις, ἡ καλεῖται κύπλιος. διὰ δὲ
τὸ εἰς Ἀθλῶν ταύτῃ τελευτᾷ, τριτογονία κέκληται. τριτὸν γὰρ
ἢ κεφαλὴ παρ' Αἰολῆσιν, ἐγνήθη δὲ Ἀθλῶν ὡς τὸ κεφαλῆς τῷ
Διός. ἐτέλεον δὲ ταύτῃ τὴν ὀρχήσιν, οἱ πρότερον μὲν ὀπισθεμῆροι καὶ
τὴν ἀσπίδα ἐν πλαγίᾳ φέροντες, οἱ ὕστερον δὲ, ἔμπροσθεν τῷ πο-
δῶν ἔφερον. σημειωτοὶ δὲ φασὶ τὴν σύνταξιν, πρῶτοι γὰρ πληθυντι-
κῶς εἰπὼν εἰς ἐνικὸν ἀποδείδων.

990. Μὴ παρὰ τὴν σκευὴν. | Ἀντὶ τῷ μὴ παρὰ γινώμην τῶ σῶν
γονίῳ, ὅπερ μέγας μολύνει τὴν αἰδῶν.

991. Ὅτι τὸ αἰδῶς. | Εἴπω μέγας τὸ αἰδῶς τὰ ἀγάλματα
πληρώσει· γράφεται δὲ καὶ ἀφανίζειν.

993. Μῆλον βληθίς. | Ἀντὶ τῷ ἔρωτι, μυλοβολίῃ γὰρ ἔλεγον τὸ
εἰς ἀφροδίσιαν διλεάζειν, ἐπὶ καὶ τὸ μῆλον Ἀφροδίτης εἶναι ἱερὸν.

997. Τοῖς Ἰπποκράτεσιν. | Οὗτοί εἰσι Τελεσιππος, Δημοφῶν,
Περικλῆς, διαβαλλόμενοι εἰς υἰάδιαν. καὶ Εὐπολὶς φησὶν ἐν δήμοις,
Ἰπποκράτεσιν

Δι. Ἀμ' ἐν λιπαρὸς γε καὶ εὐανδρὴς ἐν γυμ-
νασίοις ἀνατρέψας,
Οὐ σαμύλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τρεβολοκίρα-
πελ', οἵά τοι οἱ νυνῶ,
Οὐδ' ἐλχόμενθ' ὡς ἀπαγωγῆς γλιχραντιλο-
γεξεπιτείπτω. 1000
Ἀμ' εἰς Ἀκαδημίαν καπὼν, ὑπὸ τῇ μηρείᾳ
ἀποθρέξας
Σπεραννοσάμηνθ' ἀλάμω λαλῶν μὲν σῶφρον
ἡλικιώτῃ.
Μίλακθ' ὄρων, καὶ ἀπαγωγῆς καὶ λάκκῳ
φυλλοβολέσσης
Ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὅπου τ' ἂν πλάτανθ' ἦεν
λόα ψιδυρίζῃ.
Ἦν ταῦτα ποιῆς αἰ' ἂν φράζω, 1005
Καί

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἰσχυρά τις τὴν καὶ εἰς ἐμβόλιμοις τῶν, βληχτὰ τέκνα καὶ ἡ-
μῶς ὁ τρόπος.

Βλитоуамаи. | Μωρόν, τὸ ὃ βλῖτω μωρὸν εἶναι δευτὴ λέγε-
ται, εἰκότως ὃ εἶπε καλῶσι καὶ ὃ καλέσονται πρὸς τὸ εἶξαι. διότι μὲν
ἀπὸ τῆς ἐμοῦ ὁμοίᾳ πείσας εἶξαι εἶπε, διότι ὃ μὲν τὴν ὁμοίαν
ἦτος καὶ ἔμοιχε καλῶν, καλῶσι εἶπαι.

999. Τριβολοκίρατα. | Ἐκ τῆς τρίτης καὶ ἀνιέρτατο· ἐν-
εῖται, ἀντὶ τῆς σκληρῆς καὶ ἀκαίδευτα καὶ ἀνέλεστα καὶ ἀν-
οήτως.

1000. Γλιχραντιλογεξεπιτείπτω. | Ἐκ τῆς γλῆχρος καὶ ἀντιλογίας
πεποιθὸς ὃ καὶ ἀντιλογίᾳ ἐπιτείνω.

1001. Ἀμ' εἰς Ἀκαδημίαν. | Ἐστὶν ἡ δὲ διέτριψαν οἱ φιλό-
σοφοι, καὶ ὃ καὶ γυμνάσιον ἀπὸ Ἐκαστοῦ τῶν καταλήψανθ'
τὴν αἴσαν ἐκτὸς πρὸς ἐπιστάτην ὃ τοῦτο, ὡς ἀπὸ τοῦ ὃ ἦσαν αἱ
ἐνταὶς ἡμεῖς ἐλπίαι τῆς εἰς. αἱ καλῶνται μερίαι, εἰς ὅτι τὸ ἔλασ
τῆς Περικλέους, ὃ εἰς εἰς καλῶνται πρὸς ὅτις ἀπλῆτος
ὅτι καὶ ἀπλῆτος, καὶ εἰς ἀπὸ τῆς εἰς οἱ Διογένης.

τῆς τῆς ἀπλῆτος. | Αἱ ἡμεῖς ἐλπίαι τῆς Ἀλφειῶς ἐν τῇ Ἀρ-
πυλῇ Διὸς ἀπλῆτος, λυγροὶ ὃ εἰς Ἀλφειῶν ὃ καὶ Ποσει-
δῶν.

Just. Atqui nitidus profecto & floridus in gymnasiis
versaberis :

Non balbutiens in foro incondita verba (qualia hi nunc
dierum *solent*)

Nec in jus tractus propter negotiolum sordido-litigiofo-
perditum. 1000

At in Academiam descendens sub olivis decurres,
Coronatus albo calamo, simul cum modesto coætaneo,
Milacem redolens ac tranquillitatem, & populum efflo-
rescentem,

Verno tempore gaudens, cum platanus ulmo adfufurrat.
Hæc si facias, quæ ego dico, 1005

Et

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

δὴν⊕ ἠθέλησεν ἐκκόψαι αὐτάς, διὰ τὸ τ' ἐλαίας εὐρεσίσης, κρι-
σθῆναι τ' Ἀθλῶας τὴν πόλιν, ὃ δὲ ἀνατίνας τ' πέλικω κ' ταύτης
ἀποτυχόν, ἐπληξεν ἑαυτὸν κ' ἀπίθαν, κ' ἀφ' τῷτο μορία ἐλαίας
ἐκλήθησαν. ἢ ἀφ' τὸ πάντα ἄνθρωποι κεκλημένον ἐλαίας ἀναγκά-
ζωζ μίρ⊕ τι παρίχιν εἰς τὰ Παναθηναία, κίραμοι γ' ἐλαίᾳ
ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. ἐπιφύττωτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δῦδροι,
ἰθ⊕ δὲ ἦν τοῖς ἀσκημένοις, ἀλφειμένοις ἐν τῷ Ἠλίῳ, τρεῖσι.
ἄλλως. ἡ γὰρ τοῖς τ' Ἀθηνᾶς ὁ Ποσειδὼν ἐπὶ τῇ τ' ἐλαίας ἐπισείξῃ,
ἐπαμύνη τ' οὖν αὐτῇ Ἀλιφρόβιοι ταύτῃν τιμῶντα, ὃ δὲ ἀνατί-
νας τ' πέλικω, ταύτης μ' ἠσέχησι, τ' δὲ πόδα αὐτῇ πλήξας
ἐτελεύτησι, κ' ἔτω μορία ἢ ἐλαία ἐκλήθη, ὡς μόρε παρεκλήθη.
ἦν δὲ ἢ Ἀκαδημία χολεῖον τι ἐν Ἀθῆναις ἐλαίαις κ' ἄλλως τισὶ
δῦδροσι κατὰσκιον.

1002. Καλάμῳ λώκῳ. | Λιτὸς γ' κ' ἀπερίεργ⊕ ὁ τοιῦτ⊕
εἶφαν⊕, ἦν δὲ τ' Διοσκύρων ἰδοι σιφανῶζ καλάμῳ.

1003. Μίλακος. | Εἶδ⊕ βοτάνης, παρέμιξε τὸ ἀπραγμο-
σύνης, ἀπραγμοσύνη δὲ φυτὸν, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς,
ἐν Ἀκαδημία φυόμενον, ἢ λεύκη δὲ ὁμοία πλατάνῳ. ἄλλως.
ἀπραγμοσύνη εἶδ⊕ ἄνευ, οἷον πάσης ἐναδίας ὅζων κ' ἀσφαλείας,
ἢ ἀπραγμοσύνης, ἀντὶ τ' πολυπράγμοσύνης. τὸ δὲ ψιθυρίζῃ, ἀντὶ
τ' ἀνέμῳ πνέοντ⊕ μαλακῇ κ' ἡρέμα ἀφ' τ' οὐδῶν εισιόντ⊕,
ὡσπὶρ προσλαλῇ τὰ δένδρα, ἔπερ ψιθυρίζῃν λίγι), κ' Οἰκυριτ⊕,
ἀδύτι τὸ ψιθύρισμα.

1005. Ἡ ταῦτα ποιῇ. | Ἐκθεσις τ' διπλῆς ἐν κώλῳ ὁμοίαν
ἀναπαίσις κῶν

Et ad hæc animum attendas,
 Habebis perpetuò pectus nitidum,
 Colorem lucidum, humeros latos,
 Linguam modicam, podicem magnum,
 Penem parvum: quod si iis, quæ hodierni hi *faciunt*,
 Operam dederis, primum quidem habebis 1018
 Colorem pallidum, humeros exiguos,
 Pectus gracile, linguam magnam,
 Podicem parvum, penem magnum,
 Decretum longum: atque tibi persuadebit 1015
 Turpissimum quodvis honestum ducere
 Et honestum turpe; & præterea
 Antimachi
 Petulantia oppleberis.

Antistrophe Versuum xii.

Cho. O qui sublimem sapientiam 1020
 Inclytissimamque excolis!
 Quam suavis sermonibus tuis

Modestus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1018. Τῆς Ἀντιράχου. | Οὐτὸ ὡς κίταιδ' ἡ εὐμορφος καὶ θαυμάσιας κομῆσθαι, δεύτερος δ' ἐπὶ πονηρία κομῆσθαι, τρίτος δ' ψικὰς λεγόμενος, τέταρτος δ' τραπέζιτης ἢ μίμντας Εὐπολὶς ἐν δημοῖς, πέμπτος ἱστοριογράφος, τάχα δὲ αὐτὸς εἶσι τῶ ἐνμάρφῃ.

1020. Ὡ καλὸν ἔργον. | Ἐτέρα ὡδιστὶς μέλῃς χορῶ μεταβολὴ ἀντίστροφος ὁμοία τῇ προρρηθείτῃ τροφῇ, ἐν καλῶν χοριαμῶν ἐπιμετριῶν, ὡς τὰ ε' τροφῆς καθ' ἑκάστον ἔχοντων, δίκαια, πλὴν δ' πέμπτης ἐξ ἐπιτρίτου καὶ διὰ μέτρον συγκλημῆς καὶ δ' ἐξ ὁδοῦ ἐκ χοριαμῶν ἰάμεν, καὶ ἀντιστάται, ἐν ἐκείνῃ δὲ εἶχον δύο ἰαμβικοί τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω ἰσοκυκλαί, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

Σωφρον ἐπεὶν αὐτοῖς·

Εὐδαιμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ

Τότε ζῶντες, ἥϊκ' ἦς 1025

Τῶν περτέρων. πρὸς ἐν τὰδ', ὧ χρηστο-

πρεπῆ μέσταν ἔχων,

Δεῖ σε λέγειν τὴ χαιρὸν, ὥς

Εὐδοκίμῃκεν αἰήρ.

Δειγνὲν δέ σοι βελούμηναι τοιαυτὸν πρὸς αὐ-
τοῖς, 1030

Εἴπω τ' ἄνδρ' ὑπερβαλεῖς, καὶ μὴ γέλῳτ' ἐφλόγῃς.

Αδ. Καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπιγύμνω πὲρ
σπλάγχνα, καὶ πεδύμνω

Ἀπαντα ταῦτ' ἐοικώς γνάμμαι συνταράττω.

Ἐγὼ γὰρ ἥτιον μὲ λέγω. δι' αὐτὸ τῶτ' ἐκλήθην

Ἐν ταῖς φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτον ἐπετόνισα 1035

Καὶ ταῖς νόμοις καὶ τῇ δίκῃ πάναντί' ἀντιθέτω.

Καὶ τῶτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔς' ἄξιον στατήρων,

Αἰρέμενον τὸς ἥτιοναι λόγους, ἐπέστα νικᾶν.

Σκέψαι δ' ὅτι πλὴν πάσδ' αὖτις, ἢ πέποιθεν, ὥς ἐλέγξω,

Ὅστις σε θερμῶ φησι λυῶμαι πρῶτον ὅτ' ἐάσειν.

Καὶ τοι τίνα γνώμην ἔχων φέγεις παρ' ἀνδρῶν
λατρεῖς; 1041

Δι. Ὅτι κακίστον ὅστις, καὶ δόλον ποιεῖ τ' ἄνδρα.
Αδ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1032. Καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπιγύμνω. | Εἰδοὺς ἑτέρας διπλῆς
ἀποδοχῆς ὅτι εἶχον ἰαμβοεικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν μέ-
τρων τελευταῖος, ἐξ ἧς τίνα γνώμην λέγειν τὸ μὴ ἐνυπόθετος εἶναι.
τὸ δὲ μέτρον ἰσπανιάζον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νεοδουσία.

1034. Ἐγὼ γὰρ ἥτιον. | Ὅτι ποιῶ αὐτὸς ἥτιονησαι, ἢ ὅτι τὸ
ἥτιον λέγω ἐπὶ τὸ πάντα ἥτιονα.

Modestus inest flos?

Beati fane erant,

Qui tunc olim vixerunt, quando tu eras 1025

Inter priscos. Ad hæc igitur, ô tu

Qui festivam musam habes,

Opus est ut dicas aliquid novi; quoniam

Præclarè se dedit *hic* homo.

Acutis autem consiliis tibi opus esse videtur adversus
ipsum; 1030

Si virum vincere vis, & non ridiculum fieri.

Inj. Atqui dudum mihi viscera pene præfocata sunt,
& cupiebam

Omnia hæc contrariis sententiis conturbare.

Ego enim inferior sermo ob hoc ipsum appellatus sum

Inter magistros, quoniam primus excogitavi 1035

Et legibus & juri contraria dicere.

Atque hoc plusquam decies mille dignum est stateris,

Ut quis inferiores sermones eligat atque ita vincat.

Animadvertite autem disciplinam illam, quâ fretus est, ut
redarguam,

Qui te calidâ lavari primùm inquit *se* non permissurum.

Atqui quâ ratione fretus calida vituperas balnea? 1041

Iust. Quoniam pessimum id est, & timidum reddit
virum.

Inj.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1037. Καὶ τῷτο. | Τὸ τιὰ λαβόντα δίκην τῷ ἀδίκῳ λόγῳ
μικρὸν, τὸ δὲ σκίψαι, πρὸς τὴν Φιδιππίδην.

1042. Κάκιστόν ἐστι. | Ἐψοῖ γὰρ καὶ χαυνοῖ τὰ σώματα, δηλώ-
ται δὲ εἶπεν, ἐκλύει γάρ.

Αδὶ. Ἐπίχες. ἐυδὺς γάρ σε μέσσην ἔχω λαβὼν
ἄφυκτον.

Καί μοι φράσον, ᾧ τῷ Διὸς παίδων τίν' ἀνδρ'
ἄριστον

Ψυχλὴ νομίζεις, εἴπέ, καὶ πλείους πάντες πο-
τῆσαι ; 1045

Δι. Ἐγὼ μὲν εἶδ' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα
κέρυνω.

Αδὶ. Πῶ ψυχρὰ δῆτα πάπον' εἶδες Ἡράκλεια
λατρεά ;

Καί τοι τίς ἀνδρὶότερ' ἦν ; Δι. Ταῦτ' ἔτι
παῦτ' ὀκείνα,

Ἄ τῳ νεανίσκων αἰεὶ δὲ ἡμέρας λαλῶσιν

Πλήρες τὸ βαλανεῖον πικρῷ, κινὰς δ' αἰσὶν πα-
λαίερας. 1050

Αδὶ. Εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τιμὴ διατελεῖται ψέγῃς.
ἐγὼ δ' ἐπαγνῶ.

Εἰ γὰρ πικρὸν ἴδω, Ὅμηρον εἶδ' ἔπος' αἶν ἐπαίῳ

Τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν αἶν, εἶδ' ἔπος' σφοδρὸς ἀπαι-
τίας.

Ἄνθρωποι δ' οὐκ ἐπὶ τὴν εἰς τὴν γλῶττιαν, ἴδ' ἔπος'
μὲν

Οὐ φησι χρῆμα τὸν νέος ἀσκεῖν, ἐγὼ δ' εἴ φημι.

Καὶ σφρονοεῖν αὐτὸ φησι χρῆμα. δύο κακὰ με-
γίστα. 1056

Ἐπεὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1043. Μέσσην ἔχω. | Λαβὼν σε ἄφυκτον ἔχω ἐυδὺς μέσσην λα-
βὼν, ἢ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῆς παλαιότητος λαμβανόμενον εἰς τὸ μέ-
σον καὶ ἡγεμονίαν, τὸ δὲ ἐυδὺς ἀπὸ τῆς εὐαγγελίας.

1047. Ἡράκλεια

Inj. Manedum; statim enim te medium teneo prehensum, ut effugere nequeas.

Atqui eloquere *mibi*, filiorum Jovis quémnam virum præstantissimum

Animo credis, dic mihi, & plurimos labores exantlâsse? 1045

Just. Ego quidem neminem Hercule præstantiorem virum judico.

Inj. Ubi frigida sane unquam vidisti Herculana balnea?

Atqui quis eo fortior erat? *Just.* Hæc utique hæc sunt illa

Quæ dum juvenes perpetuo interdium in ore habent, Plenum faciunt balneum, vacuas autem palæstras. 1050

Inj. Deinde in foro versandi consuetudinem vituperas, ego verò laudo.

Sì enim hoc malum esset, Homerus profectò nunquam fecisset

Nestorem oratorem, neque sapientes *suos* omnes.

Redeo sane hinc ad linguam, quam hicce quidem

Negat oportere juvenes exercere, ego autem aio. 1055

Et modestum esse quoque dicit oportere: duo mala maxima;

Quoniam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1047. Ἡράκλεια λυτρά. | Ἰσχυρός φησι τὸ Ἡφαιστον κατὰ δαίμονα ἀναδύναι Ἡρακλεῖ λυτρά θειῶν ὑδάτων, ἐξ ὧν τὰ θειωτάτω φησι Ἡράκλεια γίνεσθαι, οἱ δὲ φασὶν ὅτι τῷ Ἡρακλεῖ μογήσαντι ἢ Ἀθηναίᾳ θειωτά λυτρά ἐπαφῆκεν, ὡς Πείσανδρος. Τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, Πόλι θειωτά λοιτρά παρὰ φηγμῶν Σαλαάσης.

1049. Ἄ τ' ἐναντίον. | Ὡς ταῦτα ἀγυμνάσει ἐναντίον λαλόντων, τὸ ἐργασθὲν δηλονότι.

Ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν, τὰ πάντοτ' εἶδης
ἦδη

Ἀγαθὸν τι γυρόμενον; φράσον, καὶ μὲν ἔξελεξον
εἰπάν.

Δι. Πολλοῖς. ὁ γὰρ Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τύπον
τὴν μάχαιραν.

Αδι. Μάχαιραν; ἀπειθὸν γε κέρδιον ἔλαβεν
ὁ κακοδαίμων. 1060

Ὑπέβουλό, δὲ ὅτι καὶ λύχων πλεῖν ἢ τάλαν-
τα πολλά

Εἴληφε διὰ ποικίαν; ἀλλ' ἐμὰ Δι' ἐμὰ μάχα-
ραν.

Δι. Καὶ τὴν ὧν δ' ἔγχευε διὰ τὸ σωφρο-
νεῖν ὁ Πηλεὺς.

Αδι. Κατ' ἀπολιπὼσα γ' αὐτὸν, ὅχετ', ἐγὼ
ὡς ὕβρις,

Οὐδ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1059. Ὁ γὰρ Πηλεὺς. | Ὅτι ἀφ' οὗ αὐτὸν Ἀκαστος μεταξὺ
Θηρίων, οἱ θῆαι διδάσκουσιν αὐτῷ ξίφος πρὸς ἄμυναν καὶ Θηρίων.
ταῖς δὲ ἐπὶ τῷ Πηλεὶ ἀγῶνι φασὶ τὴν Πηλεῖα λαβεῖν διὰ σωφρο-
σύνης ἐφαιστέουσι μάχαιραν. ἄλλως, ὁ Πηλεὺς ἐγένετο σωφρο-
νέτης, καὶ ποτὶ ἱπποσύνης καὶ γυναικὸς Ἀκαστος ἐραδίης αὐτοῦ,
καὶ μὴ διαφθείρεται πῦσαι, ἀλλὰ ἀλγυλοῦ χρησαμένης ὡς ἄρα
ἐπιχείρησε βιάσασθαι αὐτήν, ὁ Ἀκαστος μάθων, καὶ λαβὼν αὐτήν,
εἰς ἐρημίαν καὶ τὸ ὅπλον γυμνάσας, ἀφῆκεν αὐτὸν καὶ ἀνεχώρησεν,
εἰπὼν, Εἰ δίκαιος εἶ σωθήσῃ. ὡς δὲ ἐμαθὼν ὑπὸ Θηρίων ἀλγυ-
ρῆς, οἱ θῆαι μάχαιραν αὐτῷ ἐχαρίσαντο ἐφαιστέουσι δὲ Ἑρ-
μῆος, καὶ ἔτιος ἔφηνε τὴν κίνδυνον. ἄλλως, Πηλεὺς Φῶκος καὶ ἀδελφὸν
κατὰ πατρίδα σὺν Τηλεμάχῳ δουλοφονίας φεύγει εἰς Θήβας πρὸς
Εὐρύτου καὶ Ἀχιλλέως, ὅφ' ἐκ καὶ καθαιρίζεται. καὶ αὖτε ἐπὶ τῇ Θηβῇ
καὶ Κλυταιμῆστρῃ κάθηται, Εὐρύτου σὺν γυναικὶ καὶ κληῖν τῷ
ἄκον, πάλιν οὖν ὁ Πηλεὺς εἰς Θήβας φεύγει εἰς Ἰωλκὸν πρὸς Ἀκαστον
ἀφικνῆται, καὶ καθαιρίζεται ὑπὸ αὐτοῦ. Ἀγυδάρη δὲ ἡ Ἀκαστος
γυνὴ ἐραδίης Πηλεὺς καὶ μὴ πείσασα αὐτὸν διὰ σωφροσύνης
πυλῆν αὐτῇ, καταψύδεται αὐτῇ πρὸς Ἀκαστον ὡς ἀπείρη-
τος

Quoniam, tu, per modestiam cui unquam vidisti jam Boni aliquid evenisse? dicito, & me dicendo redargue.

Iust. Permultis. Peleus enim per hanc accepit gladium.

Inj. Gladium? festivum sane lucrum accepit ille miser! 1060

Hyperbolus autem annon ex lychnis plusquam talenta multa

Adeptus est per nequitiam? At non, per Jovem, gladium.

Iust. Quinetiam, Thetin duxit propter modestiam Peleus.

Inj. Et ita relicto illo ea discessit: non enim lascivus erat,

Nec

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

θάτος αὐτῆς. ὁ δὲ, κλιῦναι μὲν ὅν καθῆεν, ὅτε ἐβλήθη, ἀγὼ δὲ αὐτὸν εἰς θῆραν εἰς τὸ Πήλιον, λωκυμοιθῶντα δὲ αὐτὸν Ἀκαστος καταλιπὼν, καὶ τὴν μάχαιραν ὑπὸ τὴν κόπρην τῷ βοῶν κρύψας ἐπατέρχεται, ὁ δὲ ἐξαίφνης καὶ μὴ εἶναι τὴν μάχαιραν ἡμιδῶν ἀπόμυθε καταλιφθεὶς ὑπὸ τῷ Κυταύρῳ. σάξιν δὲ ὑπὸ Χείρωνος, ὅς καὶ τὴν μάχαιραν ἐζητήσας δίδωσιν αὐτῷ.

1061. Ὑπερβολος. | Οὗτος λυχυνοποιὸς ἦν, πάντῃ πατέρργος ἦν. καὶ ὅτ' χαλκῷ μόνον ἐχρῆτο πρὸς τὴν τῷ λύχνῳ κατασκευὴν, ἀλλὰ καὶ μόλιθοις ἐκτίθη, ἵνα πολὺ βάρος ἔχοντες πλείονος ἄξιοι ᾖσι, καὶ ὥτως ἡπάτα τὰς πριαμίδας.

1064. Κατ' ἀπὸ λιπῶσά γ' αὐτόν. | Φασὶν ὅτι τὰς γινομίδας παῖδας ἐκ τῷ Πηλείῳ ἢ Θίτις λαμβάνουσα παρῆλκεν τὸ θνητὸν αὐτῶν σῶμα, βελομῆν αὐτὰς ἀθανάτους ποιῆν, καὶ πολλὰς ἐκασει, καὶ τὴν Ἀχιλλεῖαν ὣν τεκῶσα, ἐπίθηκεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ γινὼς ὁ Πηλεὺς ἐβόησεν, ἢ δὲ λυπηθεῖσα ἐχαρίσθη. ἄλλως. ἢ Θίτις εἰς λείβητα ὕδατος εὐβάλας τὰς ἐκ Πηλείας γινομίδας, γινῶναι βελομῆν εἰ θνητοὶ εἰσιν, ἰτέρας δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίος φησι. καὶ δὴ πολλὰν διαφθερίντων, ἀγανακτῆσαι τὴν Πηλέα καὶ καλύσαι τὴν Ἀχιλλεῖαν ἐμβληθῆναι εἰς λείβητα. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλεῖας ἐρασταῖς φησὶν ὑπὸ Πηλείας λοιδορηθεῖσαν τὴν Θίτιν καταλιπεῖν αὐτόν. Σταφύλος δὲ ἐν τῷ παλαιῷ Θεσσαλίας φησὶ Χείρωνα σο-

Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς ἐρώμασι, τλὴν νύκτα παρὲν
 ἔχουσιν. 1065

Γυνὴ δ' σιναμωρυμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ κρόπ-
 πῳ.

Σκέψαι γὰρ ὅ μὲν ἄνθρωπος ὡς τὰ σπέρματα πάντα
 ἄνυσιν, ἡδονῶν δ' ὅσων μέλλει δόξασθαι.

Παῖδων, γυναικῶν, χορτῶδων, ὄφιν, πύτων, κα-
 χλισμῶν.

Καί τοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τέτυκτο δ' ἄνθρωπος;
 Εἶεν. πάρεμ' ἐνδοῦνεν ἐς τὰς τ' φύσεως ἀνάγ-
 κας. 1071

Ἡμερτῆς, ἡμέρας, ἐμοιχθούσας, τί κατελήρησας;
 Ἀπόλωλας. ἀδυνάτεσσι γὰρ εἰ λέγεται. ἐμοὶ δ'
 ἑμῶν

Χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν
 αἰχρόν.

Μειχρὸς γὰρ ἦν τύχης αἰὲς, τὰ δ' ἀντιρεῖς ποτὶς
 αὐτὸν, 1075

Ὡς ἐδὲν ἡδίστατος. εἴτ' εἰς τὸν Δι' ἐπαυνογ-
 γαν.

Καχέειν ὡς ἦτ' ἔρωτος ὕψι καὶ γυναικῶν.

Καί τοι σὺ θνητὸς ὢν, δεῦ πῶς μεῖζον ἂν δύ-
 ναιο;

Δι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὅτι οὗτοι καὶ ἀστροφικὰς ἑσπερος βελόνην τὴν Πελίαν ὠδῶν
 γυναικῶν, μετακίμψαι τὴν Ἀκίρος θυγατέρα τῆς Μυρμιδόνος, καὶ
 λογὸς λέγεσθαι ὅτι καὶ γυναικῶν τὴν Θέαν Πελίαν Διὶ
 δίδωται αὐτῇ, οἱ δὲ διαίματι ὁμοῦ καὶ χιμῶτος ἔχουσιν. ταῦ-
 τα φεμῖνας ταμιεῖν τὴν χροῖον ὥς ὅτι ὠδῶν ποταμὸς καὶ ποταμὸς
 ἑκαίσινα, καὶ οὕτως Πελίαν Φιλομήλαν, καὶ ἔτι ἐπιπράττειν ἢ
 φεμῖνας.

1066. Συναρμολογία.

Nec suavīs in stragulis per totam noctem jacere. 1065

Mulier autem viri coitu gaudet. tu vero vetulus es ac delirus.

Animadvertē enim, ὁ ἀδολέσcentule, in modestia omnia

Quæ insunt: & quantis voluptatibus, futurum est ut priveris:

Liberis, mulieribus, cottabis, opsoniis, conviviis, cachinnis;

Atqui quid tibi vivere proderit, his si priveris? 1070

Hæc missa sint, tranſeo hinc ad naturæ necessitates.

Peccasti, amasti, adulterasti; quid? deprehensus es.

Periisti: imperitus enim es dicendi. mecum vero si verſaberis,

Utere natura, salta, ride, nihil turpe existima.

Mœchus enim si forte deprehensus fueris à *quoquam*, hæc ad ipsum respondebis: 1075

Te nihil injuriæ fecisse: deinde in Jovem culpam referes;

Utpote qui & amore victus est ac mulieribus.

Atqui tu, mortalis cum sis, quomodo plus deo poteris?

Finis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1066. Συναμωρεμένη. | Ἀνδρὶ συνεστιάξασα πρὸς μίξιν, συνάμωρος δὲ ἡ μιμορημένη, ὅπως δὲ τὸ αἰδεῖν, ὅθεν καὶ σιληνός, συνάμωρον ἐν τῷ ποικίλῳ. Κρίνικπος δὲ ὁ μέγας λῆρος κατ' ἐπίτασιν λαμβανόμενον τὸ ἵππον.

1069. Κοτιάσαν. | Ἐν συμποσίῳ παίγνιον, ἢ δὲ τοιούτων, ἐτίθεισαν λέοντα καὶ τὸ λεῖψανον ἔ' πόματος εὐέλκον, καὶ κτύποι μέγα ἀπέτρελιν ἐν τέτοις.

1073. Ἀδύνατος ᾄδ. | Οὐ γὰρ δυνατὸς εἰ λόγοις νικῆσαι αὐτὸς ἐκαστίον.

- Δι. Τί δ' ὡς ῥαφανιδωθῆ γε πεινόμενος σοι,
τέφρα πεπληθῆ;
Ἐξείνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ ἐνυπνώκῃθ.
ἦ;
1080
Αδι. Ἦν δ' ἐνυπνώκῃθ. ἦ, τί πείσεται χα-
κόν;
Δι. Τί μὲν ἐν αὖ ἐπὶ μείζον πάθος τέρε
ποτε;
Αδι. Τί δ' ἦτ' ἐρεῖς, ὡς τὸ νικηθῆς ἐμῶ;
Δι. Σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; Αδι. Φέρε δὲ,
μοι φράσον.
Συνηγορεῖσιν ἐκ τίνων; 1085
Δι. Ἐξ ἐνυπνώκων. Αδι. Πείθομαι.
Τί δαὶ τραγωδεῖς; ἐκ τίνων;
Δι. Ἐξ ἐνυπνώκων. Αδι. Εὖ λέγεις.
Καὶ δημαγωγεῖς ἐκ τίνων;
Δι. Ἐξ ἐνυπνώκων. Αδι. Ἄρα δ' ἦ-
τ' ἔγνωκας ὡς ἔθεν λέγεις; 1091
Καὶ τῷ θεατῷ ὑπότεροι πλείους, σὺ ἢ
Δι. Καὶ δὴ σκοπῶ. Αδι. Τί δ' ἔτι ὑπάρχει;
Δι. Πολὺ πλείονα, νῆ τέρε θεῶς,
Τεῶς ἐνυπνώκτες. 1095
Καὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1079. Ἦν ῥαφανιδωθῆ. | Οὕτω ᾧ τῆς ἀλόγιστος μοιχῆς ἠκίζοντο, ῥαφανίδας λαμβάνοντες κατίσαν εἰς τῆς πρακτῆς τύτων, ἢ παρατίθοντες αὐτὰς, τέφραι θερμὴν ἀπέκασσαν βασιάνας ἱκανὰς ἐργαζόμενοι.

1080. Γίνα γνώμην. | Ἀντί τ' ποῖαν ἔχει γνώμην μὴ ἐνυπνώκῃς εἶναι.

1081. Ἦν δ' ἐνυπνώκτες. | Ἐκείνους τῆς διπλῆς ἀποδείξεως, ὅς προτίθενται εἰς τοὺς ἰαμβοὺς τρέμιτροι ἀκατάληκτοι τέσσαρες, τὰ

Iust. Quid si à raphano poenas det, dum tibi obtemperat, & cum cinere vulsuram patiatur?

Habebítne aliquam rationem quam proferat quo minus lato podice fit? 1080

Inj. Si vero fit lato podice, quid demum mali de illo fiet?

Iust. Quid igitur hoc amplius illi malum potest accidere tandem?

Inj. Quod demum dices, si in hac re à me vincaris?

Iust. Tacebo. quid ergo demum? *Inj.* Age jam, dic mihi,

Ex quibúsnam hominibus fiunt advocati? 1085

Iust. Ex hominibus lati podicis. *Inj.* Credo.

Quid tum? ex quibus fiunt tragici?

Iust. Ex hominibus lati podicis. *Inj.* Recte dicis.

Et populi duces ex quibus?

Iust. Ex hominibus lati podicis. *Inj.* Illud utique

Novisti, quam nihil dicas? 1091

Et spectatorum qualésnam sint plures, vide.

Iust. Atqui video. *Inj.* Quid ergo cernis?

Iust. Multo plures, ita me dii ament,

Lati podicis homines. 1095

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

τὰ δὲ λοιπὰ καὶ αἱ ἐν ἰαμβοῖς ἢ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ μὲν τοι. ζ ἢ ἰά τρίμετρα ἢ τὸ ἰ πινθημιμῆρες, τὸ εἰς ἢ μολιμῆρες, τὸ δὲ τελευταῖον ἰσθημιμῆρες. ἐπὶ τῷ τῷ διπλαῖ ἔσθ' ἡμιδευῖαι, ἢ μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

1083. Ἦν τῆτο. | Λεῖπ' ἢ εἰς, ἢ αἰ ἢ εἰς τῆτο, δύο προσέσειν ἰσθημῆρες, ἀπὸ τῆς τῆτο πικρῆς ὡς ἡμῶς ὅτι οὐκ ἔστι κακὸν ἰσθημῆρες εἶναι.

1187. Τραγῶδ' ὄν. | Εἰς Φρύγιον φασὶν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῆτον τραγικῆς, χερσὶν ἐπὶ θυάλλοις ἐπὶ μαλακίᾳ διαποικίλιαν χημάσαν.

Καὶ τῶτοι γυν αἰδ' ἐξῆς ἀπέκρουθ',
Καὶ τ' κομπήσω τῶτονι.

Αἰ. Τί δ' ἔστ' ἐρεῖς;

Δι. Ἡτ' ὤμιεθ'. ὦ κενόμυροι,
Πρὸς τῷ θ' ὅσον δεξαδί με
Θριμώτιον, ὡς
Ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς. 1100

Σ Χ Ο Λ Ι Α :

1099. Ὁ κενόμυρος. | Τὺτο ἄλλω σέταρον ὁ κρείττων λόγος
φασὶν ἐμολογῶν ἐτίμωξ, ἢ κενώσας ὁ τ' λόγος προτιθεὶς ὅτι καὶ
μεῖζον φαίνεται ἐν τοῖς ἐξῆς ὁ κρείττων λόγος αὐτοῦ ἐπὶ
χρῆσιν

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῷ ΤΡΙΤΟΥ
ΣΚΗΝῃ ΤΕΤΑΡΤῃ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,
ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Σύσημα καὶ Περιουπλὺ εἰχων η.

Τί δ' ἦτα ; πότμον τῶτον ἐπάγασθ' λαβὼν
Βέλει τ' υἱόν, ἢ διδάσκει σσι λέγειν;

Στ. Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
Εὐ μοι σομώσεις αὐτόν. ὅτι μὲ δάπτει, 1106
Οἶον

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1103. Τί δ' ἦτα πότμον. | Σύσημα κατὰ ὀρθοκλήνη ἀνθρωποι-
μοίρην εἰχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατωλήτων οὐκ ἔχ. ἐν ἐσθλῇ
ὁ καὶ πάλαι ἰαμβοεικὰ διμίστρα καταληκτικὰ ἦτοι ἐφθνημιμερῆ. ἔχ. δὲ

Et hunc ego novi, & illum,

Et hunc comatum.

Inj. Quid ergo dices?

Iust. Victi sumus. ô cinædi,

Per deos, accipite meum

1100

Pallium, ut *hinc*

Transfugiam ad vos.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡρώδης παραδίδωμι μακρόν τι τῷ ἱέρει.

1101. Θαιμάτιον. | ἵνα ἔξ ἱστοίμου καὶ ἐν χερσὶ χάρισι πρὸς αὐτόν, καὶ μὴ ἐμποδίζοιτο τῷ δρόμῳ.

A C T U S T E R T I I

S C E N A Q U A R T A.

SOCRATES, STREPSIADES,
PHIDIPPIDES, CHORUS.

Congeries per incisionem versuum vii.

QUID ergo? utrum huncce abducere prehensum
Vis filium, an *ego illum* tibi doceam dicere?

Str. Doce atque castiga, & memento ut 1105

Bene mihi ipsum exacuas; ad alteram quidem partem,

Ut

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀ τὸ δεύτερον κῶλον τὸ δεύτερον πόδα τρίβραχυν ἦτοι χορίων ἐπὶ
τῷ τέλει περὶ ἀνέγραφος.

1106. Στοιμάσας. | Ὅξυνις ἢ εὐτομοὶ ποιήσας, ἢ μεταφορὰ
ἀπὸ τῆς μαχητικῆς.

Ἐπὶ θάτερα. | Τὸ μὲν ἕτερον μέρος τὸ γνάθον.

1107. Οἶαν

Οἷαν δικιδίαις, τὴν δὲ ἐτίραν αὐτῷ γνάθον
 Στῆμασιν, οἷαν εἰς τὰ μάζω φερόμενα.

Σω. Ἀμέλει, χρημαῖ τῶτον σφιστὶν δεξιῶν.

Φζ. Ὁχρὸν μὲ ἐν οἷμαί, καὶ καρδιαίμενα.

Χο. Χάρει νῦν. οἷμαί δέ IIII

Σει ταῦτα μεταμελήσειν.

Ἐπὶ ῥήμα:

Χο. Τὸς χερταῖς ἀ καρδιανῶσιν, ἡ πὶ πόρτι τ
 χρὸν

Ὁφελῶσ' ἐκ τῆς δικαίων, βελομένοσ' ὑμῖν φε-
 ρται.

Πρῶτα μὲν γὰρ ἡ νῦν βέλκωσ' ἐφ' ὅρα τὸς
 ἀγρῶς, IIII5

Ἵσομεν φερότοισιν ὑμῖν, τοῖσι δὲ ἄλλοις ὕστερον.

Εἴτα τὸ καρπὸν πεκόσας ἀμπέλους φυλάξομεν,

Ὁσῶ μὴτ' αὐχμὸν πείξειν, μὴτ' ἄζαν γ' ἐπομ-
 βῶμεν.

Ἦν δὲ ἀπμάση τις ἡμῶς θνητὸς ὢν, ἔσας θεάς,
 Περσεχέτω τὸν νῦν φερόσ' ἡμῶσ' οἷα πείσεται
 κακῶ II20

Λαμβάνων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

II07. Οἷαν δικιδίαις. | Τυτίσι δυνάτην καὶ ἱμπερον δικῶν. ἰση
 ποριστικῶς ὃ τὸ δικιδίαις.

II13. Ἦς κριταῖς ἀ καρδιανῶσιν. | Καὶ ταῦθα παραβάσις ἐστίν,
 ἔχον ὃ ἐ πάντα τὰ μέρη τῆς παραβάσεως, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐπὶ ῥήμα
 τῆς παραβάσεως, ἐν ᾧ ἐστὶ ἡ χρῆσι συμβουλῆς τῇ πόλει, ἡ
 σκώπῃ τὸς πονηρῶς. τίθενται γὰρ ἐ μόνον τέλῃς παραβάσεως, ἀλλὰ
 καὶ μέρη τινὰ αὐτῶν. ἔστι δὲ τὸ παρὸν ἐπὶ ῥήμα ἐκ τῶν τε-
 χαϊκῶν τετραμήτρων καταληκτικῶν ἐς, ὡς τελευταῖ. Καὶ αἱ
 ἀποφῶται τυχεῖν ὡς μάλλον ἢ κρῖναι κακῶς. αἰτιατικὴ ὃ ἀπὸ
 ἐυθίας,

Scena IV. N U B E S. 397

Ut leyculis litibus sufficiat: alteram, vero ipsius buc-
cam

Exacuas, ut ad majora sufficiat negotia.

Soc. Id ne cures. hunc auferes sophistam egre-
gium.

Phi. Palladium quidem, credo, atque infelicem. 1110

Cho. Abi jam. puto autem fore

Ut te horum poeniteat.

Additamentum.

Cho. Judices quæ lucrifacient, siquid huic choro
Profuerint ex his quæ justa sunt, volumus vobis di-
cere.

Primum quidem si novare vultis in tempore opportuno
agros, 1115

Pluemus vobis primis, cæteris autem postea.

Deinde fructum ferentes vites conservabimus,

Ut neque ficcitas premat neque nimia pluvia.

Siquis autem, mortalis qui sit, nos vilipendat deas:

Advertat animum, à nobis qualia passurus sit mala: 1120

Dum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἰουδαίας, ἀπὸ τῶν οἰ κριταί. Ὅμηρος. Μητέρα δὲ εἶποι θυμὸς
ἱποτρύνει γαμήσας, ἀπὸ τῆς μήτης.

1114. Ὀφελῶς ἐν τῶν δικαίων. | Συναγωνίζονται καὶ συλ-
λαμβάνονται τι κατὰ τὸ δίκαιον. ὥστε δὲ μὴ χάριτι δοκῇ τι-
μῶν καὶ τὴν ψῆφον φέρειν, ἀλλὰ ταῖς ἀληθείαις, προσέθηκε τῆτο.

1117. Τικῆσας. | Χαρίωντας εἶπε τικῆσαι καὶ φυλάξαι ἐπὶ τῇ
ἐλαστικῶς τῇ ἀμπέλῳ. λίαν γὰρ εἶναι ἐνχυρὸς τὸ ἀνχμὸν πιῖν
ἐπὶ τῇ ξηρασίᾳ καταπονεῖν, ἀφαιρίσειν.

1123. Σφαιδρίαίς.

Λαμβάνων, ἔτ' οἶτος, ἔτ' ἀλλ' ἐδὲν ὅα τῷ χα-
 ρίς.

Ἦνίκα' ἀν γδ αἶτ' ἐλαῖαι βλαστάνουσ', αἶτ' ἀμ-
 πελοι

Ἀποκικόφοντα, ποιαύτασ φρονόταις παιήσιν.

Ἦν ὃ πλινθόοντ' ἰδωμῶν, ὕσιν, καὶ τῷ τήκῃ

Τὸν κέραμον αὐτῷ χαλαῖσας τεργύλας συν-
 τείφομεν. 1125

Καὶν γαμῇ ποτ' αὐτὰς ἢ τῷ ξυγγλυῶν ἢ τῷ
 φίλων,

Ἵσιν τὴν νύκτα πᾶσαν, ὥς' ἴσως βελέ-
 σεται

Καὶν ἐν Αἰγυπτῷ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κερταῖ
 χακῶς.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1123. Σφονδιαι. | Ὅτι ἡ χάλαζα ὡς λίθος ἐστίν. ἡ μετα-
 φράς ἐκ τῆς λίθου καὶ τῶν σφονδιῶν. Θίλι ὃ τὴν χιῶνα αὐτῆς
 αἶμα

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΠΕ'μπη, πτεράς, τρίτη, μετὰ ταύτῃ δα-
 τίρα.

Εἰθ' ἡ ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν 1130
 Δέδοκα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1129. Πέμπη. | Κορινθίς εισιόντων τῶν ὑποκριτῶν, καὶ ἰσχυρῶς
 παρὰ τὴν τετραμέτρους. ἔστι γδ τὰ ἐξῆς ἰαμβικά τρίμετρα καὶ
 ἐξέχεται

um nec vinum accipit nec aliud quicquam è fundo.
 ando enim oleæ germinant, atque vites
 nputabuntur, fundis *eas* hujusmodi feriemus.
 od si lateribus *sedes* tegentem videamus, pluemus at-
 que tecti
 egulas ejus grandine rotundâ comminuemus. 1125
 si tandem uxorem duxerit ipse aut cognatorum *aliquis*
 aut amicorum,
 iemus totâ nocte, ita ut forsan cupiet
 l in Ægypto potius esse quam male judicare.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡ ἐκέρως ὃ τὸ παύσομεν, ἐπὶ δὴ ἀνάντων τῶν καρπῶν ἡ χιῶν
 τται.

1127. Τὴν νύκτα. | Ὅτι ἀνάγκη εἶναι μεταλλάξαι τὴν νύμφην.

1128. Ἐν Αἰγύπτῳ. | Ἐπὶ μὴ ὕψι δεῦν αὐτοῖς, ὡς Ἡρόδοτος,
 ἢ ἔν θιλήσῃ τυχὼν ἔσθαι μὴ βλαβήσεται οὐκ ἔστι Νεφελῶν, ὡς
 ἡμετέρας τὴν πατρίδα, ἢ ὡς ἐπὶ κατάραν, ἐπὶ καταρᾶται,
 ἵγαστο ὅδ' ἀγνῶστον ἢ Αἰγύπτῳ. Αἰγύλιος, Δφροὶ πλείονος τοῦ μα-
 ρῆος Αἰγύπτῳ, καὶ Θωάκρῳ εἰς Ἀδωνιαζύσας, Οὐδὲν καταρ-
 ε δαλῶται τὴν ἰστέα παρέστην Αἰγύπτῳ. καὶ αἰγυπιαζέτω τὸ
 κλα πρᾶτῃ.

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

STREPSIADES.

Quinta, quarta, tertia, post hanc secunda,
 Deinde, quam ego maxime omnium dierum

Metuo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ρχεται ὃ ὁ Στρεψιάδης ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας. ἔτω ὃ ἡρίθμουν
 θάνατοι, τὰς μὲν δὲ τὴν πενήντης ἡμέρας ἡμῶν, λέγοντες πρώτη
 ἰσαριθμοῦ.

Δίδουκα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
 Εὐδὺς μὲν ταύτῳ ἔδ' ἐν τῇ καὶ νέα.
 Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ἐφείλων τυγχάνων,
 Θείς μοι ὠρυτανεῖ, ἀπολεῖν με φησὶ καὶ ἄξολεῖν,
 Ἐμὲ μέτορά πε καὶ δίκαί αἰτεμύην. 1135
 ὦ δαιμόνιε τὸ μὲν π νυνὶ μὴ λάβῃς,
 Τὸ δ' ἀναβαλεῖ μοι, τὸ δ' ἄφες. εἴ φασὶ ποπ
 Οὕτως ὀπολήψω, ἄλλα λοιδορῶς με,
 Ὡς ἀδικῶ εἰμι, καὶ δικάσασθαι φασὶ μοι.
 Νυνὶ ἐν δικαστάδων, ὀλίγον γάρ μοι μέλει, 1140
 Εἴ πορ μεμγάρηκεν οὗ λόγειν Φειδιππίδης.

Τάχα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἰσαρκῆν, δούτεμα ἰσαρκῆν, μέχρι τῆς δίκα. μεθ' ἣν πρώτῳ ἐπὶ
 δίκα. εἴτα δούτεμα ἐπὶ δίκα, καὶ ἐξῆς ἄχρι εἰκοστῆς, ἡ ἀπὸ τῆς
 καὶ εἰκάς, μεθ' ἣν ἰσδικάτω φθίνοντο, ἡ δικάτω, ἡ ἐνάτω,
 ἡ ὀγδόῳ ὡς ἔτυχεν ἔχον ὁ μὴν, καὶ ἐξῆς ἀναλύοντι ἄχρι δούτε-
 μας. ἔτα ἥ Ἀθλῳαῖοι ἠρίμην ἢ προσθήτης, ἀλλ' ἀφαιρούτης καὶ
 ἀναλυσούτης μέχρι τριακάδος, Σόλωντο ἠγασαρκῆν πρὸς τὰ τῆς
 σιλήνης φῶτα ἔτα μεμγάρηκεν. μὲν δὲ δούτεμα ἐκτίειν εἴλω τιτίσι
 τὴν τελευταίαν εἰς μύλον ἐμύρειν. ἄλλως, πέμπτη, τετράς, ἢ
 προσθήτης τὸ φθίνοντο, ἔτα γὰρ φασὶ Ἀθλῳαῖοι μετῆτον
 ἀπὸ πρώτης εἰς δούτεμας προσθήτης τὸ ἰσαρκῆν. ἀπὸ τριακα-
 δικάτης εἰς ἐνακαιδικάτης, τὸ ἐπὶ δίκα. εἴτα ἡ μεγάλη εἰκάς
 ἀπὸ εἰκοστῆς πρώτης εἰς εἰκοστῆς ἐνάτης τὸ φθίνοντο, τὴν δὲ
 τριακοστὴν εἴλω τὴν καὶ νῆαν, ἐπὶ μετέχῃ τῇ τῇ παλαιῇ καὶ τῇ ἡ
 φώτης. ταυτὴν καὶ Δημητριάδας προσεγρόδουσαν. τὴν εἰκοστὴν δού-
 τέμας ἐκάλει ἐνάτῳ φθίνοντο. τὴν ὅν εἰκοστὴν τρίτῳ, ὀγδόῳ.
 τὴν εἰκοστὴν τετάρτῳ, ζ. τὴν εἰκοστὴν πέμπτῳ ε. τὴν εἰκοστὴν
 ἑκτῳ ε. τὴν εἰκοστὴν ὀδομῳ δ. τὴν εἰκοστὴν ὀγδόῳ γ. τὴν εἰ-
 κοστὴν ἐνάτῳ β. εἴτα τριακοστὴν εἴλω τῇ καὶ νῆαν, ἐπὶ τῇ ἀπὸ
 τῇ, ἐπὶ ἐν αὐτῇ σωταλεῖται ὁ μὴν καὶ ἀρχὴν ἔχῃ εἰς
 μύλον καὶ σιλήνης. ὡς ἡ μὲν εἰκοστὴ ἐκίη παρ' αὐτοῖς πεμπτή ἀπὸ
 ἡ δὲ εἰκοστὴ ὀδομῳ, τετράς λέγεται.

1132. Ἐν καὶ νῆα. | Ἡ νεμύλια ἔτα παρ' Ἀθηναίους, ἡ παρ'
 ἡμῶν τριακάς. ἐπεὶ συμβαίνει ἐν αὐτῇ καταλήγει τὴν σιλήνην
 καὶ γυναικα. τότε δὲ τὰς μὴ ταχίως ἀποδιδόντας τὰς νόμους ἢ τὰ
 θάνατον, ἀπῆταν ὡς ὑπεύθυνους. διὸ λυπῶνται φασὶ ὡς ὅταν εἰσπα-
 ρῶ

Metuo ac horreo ac abominor,

1131

Statim post hanc adest vetus ac nova.

Unusquisque enim jurat, cui ego aliquid debeo,

Depositā mihi in iudicio pecuniā, se perditurum me
ait ac deperditurum :

Dūm ego *interim* æqua ac iustā postulo :

1135

O mi colende vir; hoc quidem nunc non accipias ;

Hoc autem mihi proroges ; hoc verò remittas. negant
se unquam

Isto modo quicquam à me accepturos. at me contume-
liis onerant

Quodd injustus sim : atque me in jus rapturos se aiunt.

Nunc ergo in jus rapiant : parum enim mihi curæ est :

Si modò didicerit bene dicendi artem Phidippides. 1141

Statim

Σ Χ Ο Λ Ι Α :

ῥῆμα ἔφη καὶ νῦν. ἡ δὲ εἶναι ἡ καλυμμένη εἰκὼς φθίνουσιν· ἔφη καὶ
νῦν ἡ νεμψία. διὰ μὲν ἐν τῷ παρελθόντι τὸ μῦθος ἔφη, διὰ τὴν ἀρ-
χήν, νῦν αἰτίας. ἡ καλυμμένη νεμψία διὰ τὸ ὅτι μὴ παρελθόντων
μυθὸς εἶναι τέλος, ἀρχὴν δὲ ὅτι εἰσαγμένη. τὰς δὲ τριάκοντα
ἡμέρας τὴν σιλήνης εἰς τρεῖς δικάδας Ἀθηναῖοι διαιρῶσι, καὶ τὴν μὲν
πρώτην ὡς ἡμῶς ἀπαριθμῶνται. τὴν δὲ δευτέραν ἕως, πρώτη
ἐπὶ δίκῃ, δευτέρα ἐπὶ δίκῃ. ἄχρι δὲ τῆς τρίτης εἰκάδα ἔτι κα-
λῶσι. τὴν δὲ εἰκάδα πρώτην, ὑτίραν δικάδα καὶ τὴν μὲν ταύτην
δὲ φθίνουσιν, ἕως β φθίνουσιν, ἡ τις εἶναι κβ. τὴν δὲ τριακάδα
ἔτι καὶ νῦν φασί.

1134. Οἷς μοι πρυτανῖα. | Τὰς τῆς δικάδας τῆς τρίτης κατα-
βάλλουσιν τοῖς πρυτανεύουσιν εἰσῆγον τὰς χρεωστῶντας. πρυτανῖα δὲ
τὰ νῦν καλυμμένα παρὰ Ῥωμαίοις σπάρταλα. μέμνηται τὸ λίξιος καὶ
Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγράφῃ. ἔστι δὲ καὶ παρὰ
τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανῖα. ἦν δὲ ἀργυρίον τι, ὅπερ κατε-
τίθεισαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ δίκων.
ἄλλως. δίκας, οὐκ ἴστας, αὐταὶ τῆς εἰς τὸ πρυτανῖον συνήγοντο.
τὸ δὲ ἦν δημόσιον τι θησαυροφυλάκιον.

1140. Ὀλίγοι γάρ μοι μίλις. | Ἀπὸ τῆς εἰς δὲ ὀλίγοι φροντίζω
λοιπὸν τῷ δανείσῃ, διὰ τὸ μεμαθηκέναι δηλαδὴ τὸ εἶναι τὸ ἥτις
λόγος, ὃ ἀφαιρῆναι τὸ δίκαια λέγονται.

D d

1145. Πρῶτος

Τάχα δ' εἶσομαι, κόψας τὸ φροντισέμενον.
 Παῦ ἡμῖ, παῦ, παῦ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΣΤρεψιάδην ἀπαύξομαι.

Στ. Κἄρχοι σ', ἀλλὰ τυττονὶ παρῶν
 λαβεῖ.

Χρὲ γ' ὀπιθαιμαῖζειν π' τ' ἀιδόκαλον. 1146

Καί μοι τ' υἱόν, εἰ μεμάθηκε τ' λόγον

Ἐκείνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήσας;

Σω. Μεμαθήκειν. Στ. Εὖ γ' ἂν παραβῇ
 Ἀπαιόλη.

Σω. Ὡς' ἀποφύγαις ἂν ἰδῇ τιν' αἶν βέλῃ δι-
 κλῶ. 1150

Στ. Καὶ μάρτυρες παρήσαν ὅτ' ὀδανέζο-
 μῶν;

Σω. Πολλῶ γὰρ μάλλον, καὶν παρῶσι χάλιοι.

Στ. Βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπεύρυστον

Βοῶν.

ΣΧΟΛΙΑ.

1145. Παῶν λαβεῖ. | Θύλακον ἀλφίτων δίδωσιν αὐτοῖς. καὶ ὅ-
 ἅν τις ἀφελήσῃ σὺ κύκλῳ τὴν κέρδωσιν.

1146. Ὀπιθαιμαῖζειν. | Θαυμαστῶς τιμᾶν καὶ ἀφῶλ.

1148. Ἀρτίως. | Διαφέρει τὸ ἄρτι ὅ ἀρτίως παρὰ Ἀφῶλ.
 ἄρτι μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄρτι, ἀρτίως δὲ πρὸς ὀλίγον.

1149. Ἀπαιόλη. | Πίπταται ὅταν δαίμωνος συμπαταῖται
 αὐτὴν παρὰ τὸ ἀπαιολῆν καὶ κυτῶν καὶ τερῶν, ἃ ποιεῖ τερῶν,
 αἱ

Statim autem sciam, ubi ludum pulsavero.

Puer inquam, *heus*, puer, puer. -----

A C T U S Q U A R T I
S C E N A S E C U N D A.

SOCRATES, STREPSIADES.

S Trepsiadem salvere jubeo.

Str. Atque ego te. at hunc primum accipe *farinae culeum* : 1145

Oportet enim venerari aliquo modo magistrum.

At mihi de filio, an didicit sermonem

Illum, dic, quem nuper introduxisti ?

Soc. Didicit. *Str.* Euge, *ô* regina omnium ver-
fugia !

Soc. Ita ut effugere possis quamcunque vis dicam.

Str. Num si testes quoque adessent, cum mutuò ac-
ceperim ? 1151 *m*

Soc. Multo magis, etiamsi adfuerint mille.

Str. Exclamabo igitur intensissimo

Clamore :

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὡς ἂν εἶπαι τι ἃ ἀδελφία. Ἀριστοφάνης δὲ ἐξῆλθε καὶ φησι τὴν
ἐχάτην ἀπαιτῆν, τὸ δὲ ἄγε πρὸς τὸ μυμᾶσθαι, τὸ γὰρ ὡ παρ-
μοσίλῃα, διὰ μέσον.

1153. Βασίλει' ἄρα. | Διπλὴν ἐᾶσαις εἰς μίλῳ ἀμοιβᾶσιν,
τῷ ὑποκριτῶν εἰκοσάκκαλῳ. τὸ μὲν πρῶτον, ἐξ ἱαμβικῆς βάσειος.
τῷ ἄρα δύο βραχύνων ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς λογιζομένην. καὶ τροχαίχῃ
πυθηνιμιμῶν, τὸ δεύτερον ἐξ ἱαμβικῆς βάσειος καὶ τροχαίχῃ ἐφθη-
μιμῶν. τὰ δὲ ἐξῆς δύο ἱαμβικά τρίμετρα ἀκατάληκτα, μετ' αὐ-
τακλυτικῇ πυθηνιμιμῇ τρία. τὸ ὄγδοον ἐξ ἰωνικῇ ἀπὸ μίτρων καὶ
D d 2 χερσίη

Βοάν' ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολοσάται,
 Αὐτοί π' κ' τῶρχεῖα, κ' τόχοι τῶκων. 1155
 Οὐδὲν γδ' ἂν με φλαῦρον ἐργάσσητ' ἔτι,
 Οἷ' ἐμοῖ τρέφεται
 Τοῖς δ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
 Ἀμφήκει γλώτῃ,
 Λάμπων, πρὸς βολ' ἐμός, 1160
 Σωτήρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιερὸς,
 Λυσανίας πατρῶων μεγάλων κηκῶν
 Ὅν κέλευσον τρέχων
 Ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.
 Ὡ τίκων, ὦ παῖ, παῖ, 1165
 Ἐξελθ' οἴκων.
 Αἰε σὺ πατέρως.
 Σω. Ὅδ' ἐκείν' ἀνὴρ.
 Στ. Ὡ φίλ', ὦ φίλ'.
 Σω. Ἀπιδι σὺ λαβῶν. 1170

Δ Ρ Α.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

χορίν δῖμετρον. τὸ ἕκτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου δῖμετρον ὑπερκα-
 τάληλον. τὸ ὄκτατον ὡς διτροχαῖν ἀντισπαστικῶς εἰς ἐπιτρίτου
 τετάρτου κ' διάμβου, τὰ ἔξῃς δύο χοριαμβικά δῖμετρα βραχυκα-
 τάληλα. τὸ τρισκαίδέκατον, ὡς χοριαμβὸς κ' σποδίου. τὸ ἰθ',
 σποδίακὴ ταυτοποδία. τὸ ιε', ὡς παίον' τετάρτου κ' ἰάμβου.
 τὸ ις', ἀντισπαστικὸν δῖμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιζ', διατυλικὸν δῖ-
 μετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιθ', ὁμοῖον τῷ ις'. τὰ ἔξῃς ὄκτα, ζητητὶς
 δὲ πᾶν ἀκρίβειαν. ἄλλως παρὰ τὰ ὡς Παλίας Εἰρη-
 πίδου. ἐπιφύει γδ' ἰὼ πύλαιον ἔτις ὡς δῖμοις. κ' Φρόνη' Σε-
 τήμα.

Scena III. N U B E S. 405

Clamore: Iô, lugete, ô nummularii,
Et vos & tabularia, atque usuræ usurarum. 1155

Nam nullo me malo jam efficere poteritis:
Cum talis mihi alitur

His in ædibus puer,
Ancipite linguâ
Fulgens, præsidium meum, 1160

Custos domus, hostibus gravis,
Tristitiam solvens ingentium paternorum malorum:

Quem accerfe tu, properans
Intus ad me.

O fili, puer, puer, 1165
Ædibus exi,

Exaudi patrem tuum.

Soc. Hic iste vir est.

Str. O dilecte, ô dilecte!

Soc. Abi tu & accipe eum. 1170

ACTUS

ΣΧΟΛΙΑ.

τύποις. Βοάσομαι ἥ ἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν. χορικῇ ἀντιποικῇ
εἴρηται καὶ ἀγγλικῶς Δαυίδι. ὑπέρτονον δὲ, μεγάλην ὑπέρτονον.
φασὶ δὲ εἰ ἔστ' ὁ παῖς ἐκπαιδευόμενος, μίγιστον ὑπὸ χαρᾶς
ἐκβοήσομαι.

1159. Ἀμφόκη γλώττη. | Ὡς ἀπὸ ἐνθίας τ' ἀμφόκης. ἀπό-
λαστον δὲ τὸ ἐν μοι τομώσης αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτιμα οἷον δικι-
δίας.

1162. Λυσανίας. | Λύων τὰς ἑ' πατρὸς ἀνίας. ἐλισταμῶν δὲ
προσπινυλίον τὴν πρώτῃ καὶ τὴν τρίτῃ συλλαβῇ. πρὸς δὲ τὴν
ἰσομορφίαν τ' Σοφοκλῆα μυκλήριζι λέγοντα. Ζεῦ ἄνοτ' ὅ-
σσοιτο Νικομάχαν, καὶ Πανυσανίαν, καὶ Ἀτρίδαν.

D d 3

1173. Χροίαν

A C T U S Q U A R T I
S C E N A T E R T I A.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

IO, Iô, fili!
Ohe! Ohe!

Quàm delector imprimis cùm colorem tuum video?
Nunc quidem aspectu primùm paratus es ad negandum,
Atque ad contradicendum instructus; atque hoc popu-
lare

1175

Re verà in te efflorescit: nempe quid ais tu? atque videri
Injuria affici, dum injuriam facis, ac malo alterum afficis,
fat scio.

In vultu quoque inest aspectus Atticus.

Nuncigitur, ut me salvam reddas vide, quia me perdi-
disti.

Phi. Quid autem times? *Str.* Veterem atque no-
vam.

1180

Phi. Vetus enim atque nova quænam est dies?

Str.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1181. Ἐπὶ γὰρ ἔστιν. | Ἀντιτίγῃ τῷ ὁμολογημένῳ. ὅτι ὅτε
ἔστιν ἡμέρα μία ἢ καὶ ἡμέρα, ἀλλὰ δύο. ὅτι ἡ δυνατὴν τὰς δύο
ἡμέρας μίαν γενέσθαι. καὶ διακινεῖται ὅτι ἡ μίαις ἡμέραις ἔστι τὰ
ὀνόματα. ἀλλὰ τὸ μὲν τὸ λ' ἔστι, τὸ δὲ τὸ κεκλιμένης, ἡ μία. ἀλ-
λως. παρὰ τὰ αὐτὰ ἔστιν. ἢ γὰρ ἔστι καὶ ἡ μία τις ἡμέρα ὡς πρὶν
καὶ εἰς τὸ ἀλεξιφάνει καὶ ἀλεξιφάνει. ἡ αὐτὴ γὰρ ἔστι ἢ καὶ ἡ μία.
ἡ γὰρ μάλιστα πρώτη ἀρχὴ τε ἔστι καὶ ἐπιλοίπων καὶ ἡ μία. ὅτι ταύ-
της γὰρ τὰ τὸ σιλήνης χωρεῖ πρὸς αὐτὴν. Πλάταρχος. ὅτι τὸ
μὴ δὴν δυνάμει. τὴν δὲ τρεπάζει ἡ καλὴ Αὐλὶς ἢ Τίσιδος.
ἀντικειμένης τοῖς κραινατοῖς καθαυτέροις ὅτι τὸ ἀργυρῶν. ὅτι
ὅτι τόκος βαρὺ καὶ δυσχερὲς ὡς πρὶν ἢ καὶ ἡμέρας ἐπιπρὸς αὐτοῖς.

Στ. Εἰς ἣν γε δῆσειν πα' πρυτανεῖά φαί
μου.

Φει. Ἀπολῦντ' ἄρ' αὖθ' οἱ δέντες, ἔ γδ' ἐν
ὅπως

Μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δ'ύο.

Στ. Οὐκ ἂν γένοιτο; Φδ. Πῶς γδ, εἰ μή
ὅφ' γ' ἄμα

1185

Αὐτὴ γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή;

Στ. Καὶ μὲν νέονμυαί γ'. Φει. Οὐ γδ, αἰ-
μα, τ' νόμον

Ἰασιν ὀρῶς, ὅ,τι νοεῖ; Στ. Νοεῖ ᾧ τί;

Φει. Ὁ Σόλων ὁ παλαιός, ἦν φιλόδημος
τῷ φύσιν,

Στ. Τυτὶ μὲν ἐδένπω πρὸς ἐνὶω τε καὶ
νέαν.

1190

Φει. Ἐκείνου ἐν, τὴν κλῆσιν εἰς δ' ἡμέρας

Ἐδεκεν, εἰς τε τὴν ἐνὶω τε καὶ νέαν,

ἴν'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὴν πολυτέλειαν. ἐδὲ ἀναμύσει τ' καλαῖαν καὶ τ' νομοφίλειαν, ἣ
ἰσχυρὰ ἡμῶν ἔσαν ἀποφράδα ποιῶσιν οἱ δικασταὶ καὶ σύνοισι.

1183. Ἀπολῦντ' ἄρ'. | Ζημιωθήσονται ἅπτερ ἀναλώσονται. το-
φίζονται δὲ ὅτι ἔδύνανται εἰσὶν αἱ τρεῖς ἡμέραι ἢ αὐτὴ ἡμέρα καὶ νύκτα.

1186. Γραῦς τε καὶ νέα. | Διὰ τοῦτο τὸ παράδοξον ὅτι γυναικὸς
ἔθηκε. διὰ τὸ τὴν ἡμέραν ἀρχαίαν καὶ παλαιάν καὶ ὡς περὶ τέλει τ' ὅ-
τι οἱ μὲν μὲν ἡμέρας ἡγεῖσθαι, νύκτα δὲ τὴν τριακοστὴν πρῶτον ἀφ' ἧς ὁ μὲν
ἔρχεται.

1189. Ὁ Σόλων ὁ παλαιός. | Ἀρχὴ αὐτὴ τ' τ' νόμος δικη-
τικῆς ἐκμιμῆται δὲ τὰς ῥήτορας, αἱ τὰ μὲν ὀνόματα τ' νομοφί-
των ἰσασιν, ἔ γδ' οἱ τὰς νόμους.

1190. Τυτὶ μὲν. | Οὐκ ἀναχόρμητος ὁ Στρεψιάδης ἀπεῖπαι
πάντα τ' λόγον, ἐκ ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἐδὲ εἰς τὴν πρῶτον καὶ
τὴν ἑκτὴν τε καὶ νύκτα.

1191. Τὴν κλῆσιν. | Τὴν ἐν ταῖς δίκαις ἐκπαγωγῇ. καλῶνται
γὰρ εἰς τὰς δικαστήρας.

Εἰς

Str. Illa in quam deposituros se pecuniam in foro aivix
mihi.

Pbi. Perierunt itaque statim qui deposuere ; non enim
fieri potest, ut

Una dies fiat dies duo.

Str. Non fiat ? *Pbi.* Quomodo enim ? nisi fi-
mul

1185

Eadem potest esse vetula atque juvenis mulier ?

Str. Atqui legibus id statutum est. *Pbi.* Non enim,
puto, legem

Recte intelligunt, quid sibi velit. *Str.* Quid autem sibi
vult ?

Pbi. Solon ille priscus populi amans erat naturâ.

Str. Hoc quidem nihil prorsus ad veterem atque
novam.

1190

Pbi. Is igitur citationem in duos dies
Posuit, in veterem nempe atque novam:

Ut

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἰς δὲ ἡμέρας. | Ἐγγράφῃ λίσσιν ὅτι εὖν ἔτι μία ἡμέρα ἦν
ἡ νῆα, ἀλλ' ὅτι δύο, ἦν μὲν ἡ λ, νῆα δὲ ἡ νεμψία. τὰς ἑν-
αλίης τῷ δικῶν τῇ λ φασὶ γνίσθαι ὅπως ὁ κληθεὶς εἰς τὴν δί-
κην, ἔχη τὴν τριακοσὴν ὅλην εἰς τὸ σκίψασθαι αὐτῷ, καὶ μὴ ἀπο-
νομίᾳ ζημιωθῇ. ὡς τὸ καλεῖσθαι καὶ τὰ πρυτανεῖα δεῖναι εἰς τῷ
ἡμῶν, καὶ χεῖρον δὲ καὶ τὰ παρὰ Πλυτάρχῳ παρὰ Σόλῳν παρα-
εῖσθαι. συνιδὼν γάρ φησι ὅτι μὴνὸς τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν κίνησιν
ἡ σελήνης ἔτι δυομῶν τῷ ἡλίῳ πάντως ἔτι ἀνίσχοντι συμφερο-
δόντων, ἀλλὰ πολλαῖς τῇ αὐτῇ ἡμέρας καὶ καταλαμδάνουσιν καὶ
αεριομορδόν τῷ ἡλίῳ, αὐτὴν μὲν ἔταξι ταύτῃ ἡμέρῃ καὶ νῆα
αερίῳ. τὸ μὲν πρὸ συνίδε μοῖον αὐτῇ τῷ καυομῶν μὲν, τὸ
ἑ λοιπὸν ἤδη τῷ ἀρχομῶν προσήκει ἡ γέμῃ, πρῶτον ὡς
οἰκὸν ὀρθῶς ἀκῶσαι. Ὁμῆρεν λείγοντ', ὅ μὲν φθίνοντ' ἡμέρας.
ἢ ἰσαμῶν, τὴν ἡμερῶν ἡμέραν νεμψίαν ἐκάλισεν. τὰς ἀπ' ἡμέρας
ἡ προσετιθείς, ἀλλ' ἀφαιρῶν καὶ ἀναλύων, ὥσπερ τὰ φῶτα
ἡ σελήνης ἰόρα, μίχρη τριάκοντ' ἡρίθμυσεν.

1193. 11

Ut depositiones pecuniæ fierent calendis.

Str. Quare vero veterem addidit? *Phi.* Ideo, ὁ φα-
tue, ut

Se sistentes res unā die

1195

Citius, abirent ultro : fin minus,

Primo mane vexarentur calendis.

Str. Quomodo *fit ut* non accipiant sane novilunio
Magistratus depositas pecunias, sed vetere atque nova?

Phi. Quia quod prægustatoribus solet, idem mihi vi-
detur ipsis accidisse :

1200

It quam celerrimè pecuniæ depositæ auferantur :

Propterea una die citiùs praeliguriunt.

Str. Eheu, ὦ miseri ! quid defidētis stolidi,

Præda nostrum sapientium, lapides qui estis,

Numerus *merus*, oves prorsus, amphoræ repletæ ?

1205 Quare

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

έρχονται, προτινάει δὲ τὰ διδύμια ἀπὸ τῆ διαζομένης τῆς δε-
μοσίας ἀρχαίας.

1200. Ὅσον οἱ προτινάει. | Οὐκ ἔτι τῷ δίδεται αὐτοῖς ἡ σκίψις ἢ πρὸ μῶας, ἀλλ' ἐνθὺς ἐπὶ τὸ καταβάλλειν ὁρμῶσι. εἰ-
κότα τῷ αὐτῷ λανσκιπιομένῳ τῇ ἐνδοσίμῳ τριακοστῇ, καταβάλλ-
ειν χωρὶς δίκης τὸ χρεῖον, καὶ μνηστεύει τὴν λαμβάνειν τὰ προ-
τινάει. ἀλλὰ τῷτο τοῖον προίλαβον τὴν προσιμῶν ἀπὸ τῆ ἐπιθυ-
μητικῆς ἔχῃ ὑπὸ τῆ καρδίας ἡτέλεσται. προτινάει δὲ οἱ προλαμ-
βάνοντες καὶ προσιμῶντες τὰ ὅσα πρὶν εἰς ἀγορὰν κομισθῆναι, καὶ
μεταπισπασκοντες πλείονον, ὅς τινι μετὰ τοιοῦτοι καλὲς ἄνθρωποι, ἢ λί-
χνοι, ἢ ἀκρατεῖς.

1201. Ἰφιλοίατο. | Λάβειν, ἐκείνῳ τῷ δίδεται αὐτοῖς ἡ σκίψις
ἢ πρὸ μῶας, ἀλλ' ἐνθὺς ἐπὶ τὸ καταβάλλειν ὁρμῶσι.

1202. Προτινάειν. | Προιλιμνίσαντο, προιλιχνύσαντο, πρὸ-
βίσμυσαν ἡμίραν μίαν, προίλαβον τὴν προσιμῶν ὑπὸ τῆ ἐπιθυ-
μητικῆς ἔχῃ τῆ κίρως.

1203. Ἀδείλτεροι. | Ἀνέτοι, βέλτερον τῷ ὁ φρόνιμος. ἢ
ἀπαίδευτοι, πρὸς δὲ τὰς δαίτας παιῖται τῷ λόγον, ἀλλὰ τῷ
μαρὲ δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος.

1208. Μάκαρ

Ὡς' εἰς ἑμαυτὸν, καὶ τὸ υἱὸν τυττονί, 1206

Ἐπ' οὐτυχίᾳσιν ἀείρον μετ' ἀνθρώπων.

Μάκαρ ὦ Στρεψιάδης,

Αὐτὸς τ' ἔφους αἰς σοφός;

Χ' οἷς τὸ υἱὸν ἐκτρέφεις; 1210

Φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι,

Χ' οἱ δημόται ζήλῳντες,

Ἦνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων πᾶς δίκαι.

Ἄλλ' εἰσαγαγὼν σε βέλομαι

Πρῶτον ἐστῆσαι. 1215

Δ Ρ Α.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1208. Μάκαρ Στρεψιάδης. | Στρεψιάδης μὲν ἡ κλητική. ἀπὸ
τῆς παύσης εἰς τὸ ὄνομα διέσπειρε τὴν κλητικὴν καὶ αἰς ἄγρευτον
ἐπὶ τῶν ἐκθεσίων δὲ τὴν διπλὴν ὁμοειδή, εἰς μέλ^{ον} μουνογραφικὴν
τὴν ὑποκριτῆ ἐκθέσιν, ὅν τὸ πρῶτον, ἰωνικὸν ἀπὸ ἑλᾶσσαν^{ον}
διμέτρον καταληκτικόν, εἰ δὲ βύλη ἀναπαιτικὸν πενημιμιμῆς, τὸ
διύτερον ἰωνικὸν δὲ μέτρον ἐφθημιμιμῆς ἀντὶ ἰωνικῆς ἔχον ἐπί-
τριτον, τὸ τρίτον ἰαμβοεικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον, τὸ τέταρτον
ὁμοεικὸν τῷ δευτέρῳ. τινὲς δὲ ταῦτα τὰ τρία δὲ ἰαμβοεικῆς
βάσει καὶ τροχαϊκῆς κατακλιδ^{ον}. τὸ πέμπτον ἰαμβοεικὸν ἐφθ-
μιμιμῆς. τὸ ἑῷ ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικόν ἐκ διτροχαίου καὶ
ἐπιτρίτου καὶ κρητικῆς. εἰ δὲ βύλη τροχαϊκὸν τρίμετρον κατακλι-
δ^{ον}

quare de meipso ac filio hocce meo,
propter res secundas canendum est mihi carmen trium-
phale.

beatus es, ô Strepfiades,

Tam & ipse quàm sapiens es naturâ?

Qualémque filium alis?

1210

inquiet mihi amici,

sit populares invidi;

Num tu viceris perorando causas.

sit introductum te volo

convivium convivio excipere.

1215

A C T U S

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡ ἰαμβύη κατὰ τὴν τετάρτην χώραν, ὡς ἐπὶ τῇ παραβάσει
θεμελίω. ἢ τὸ μὲν πρῶτον ἰωνικὸν δίδυμον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ
πρῶτον ἐξ ἰαμβύων πυθηνωμενῶν, καὶ δοχμίου συζυγίας συνῆψε τῇ
ἐξ ἡμέρας ἀγρίοισιν τὴν εἰς ἰαμβύην τρίμυτον ὡς περ κα-
πληκτικὴν καὶ δοχμίων. τὸ ἑξῆς ἰωνικὸν δίδυμον ὑπερκατά-
ληκτον, ἐξ ἰωνικῶν καὶ διτροχαίων, ἢ ἰαμβύων δίδυμον ἀκατά-
ληκτον. τὸ γὰρ ἰωνικὸν ἡμισίον ὡς διτροχαίον καὶ σπονδίου, ἢ τρο-
χαίου ἰσχυραίου. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νουκυαί. ἢ
ὡς ἐν ἀρχῇ, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πολυχη-
νίστα κατὰ τὴν ἰσχυρίαν τρόπον.

4

1216. Εἰτ'.

Ὡς' εἰς ἔμφυτον, καὶ τὸ υἱὸν τυτονί, 1206

Ἐπ' εὐτυχίᾳσιν ἄστρον μέγκλωμον.

Μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,

Αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφός;

Χ' οἷς τὸ υἱὸν ἐκτρέφεις; 1210

Φήσῃσι δὴ μ' οἱ φίλοι,

Χ' οἱ δημόται ζηλῶντες,

Ἢνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων πᾶς δίκαι.

Ἄλλ' εἰσαγαγὼν σε βέλομαι

Πρῶτον ἐστῆσαι. 1215

Δ Ρ Α.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1208. Μάκαρ Στρεψιάδης. | Στρεψιάδης μὲν ἡ κλητική. ἀλλ' ἵνα παῖξῃ εἰς τὸ ὄνομα διέσπειρε τὴν κλητικὴν καὶ ὡς ἄγροικον ἐπαισιν. ἐκθίσις δὲ τῆς διπλῆς ἐξελοδικῆς, εἰς μέλλου μνηστροφικῆς ὅτι ὑπεκρίθη ἐκλιόκωλον, ὡς τὸ πρῶτον, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμωτρον καταληκτικόν, εἰ δὲ βέλῃ ἀναπαισικὸν πενθημιμωρὲς, τὸ δεύτερον ἰωνικὸν δὲ μείζονος ἐφθημιμωρὲς ἀντὶ ἰωνικῆς ἔχον ἐπιτρίτον, τὸ τρίτον ἰαμωδικὸν δίμωτρον ἀκατάληκτον. τὸ τέταρτον ἔμοιρον τῷ δεύτερῳ. ταῖς δὲ ταῦτα τὰ τρία δὲ ἰαμωδικῆς βάσειος καὶ τροχαϊκῆς κατακλιῖδον. τὸ πέμπτον ἰαμωδικὸν ἐφθημιμωρὲς. τὸ ὅ γ' ἰωνικὸν τρίμωτρον καταληκτικὸν ἐκ διτροχαῖς καὶ ἐπιτρίτῃς καὶ κρητικῆς. εἰ δὲ βέλῃ τροχαϊκὸν τρίμωτρον καταληκτικόν

Scena III.

N U B E S.

713

Quare de meipso ac filio hocce meo,
Propter res secundas canendum est mihi carmen trium-
phale.

Beatus es, ô Strepfiades,
Nam & ipse quàm sapiens es naturâ?
Qualémque filium alis?

1210

Inquient mihi amici,
Et populares invidi;
Cum tu viceris perorando causas.
At introductum te volo
Primum convivio excipere.

1215

A C T U S

Σ Χ Ο Α Ι Α.

καὶ ἰαμβοὺς κατὰ τὴν τετάρτην χάραν, ὡς ἐπὶ τῇ παραβάσει
τιθεμένων. ἢ τὸ μὲν πῆμα ἰωνικὸν δῖμιτρον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ
ἕκτον ἐξ ἰαμβικῆς πνυθμομετρίας, καὶ δοχμαίᾳ συζυγίας συνήψας τῇ
λέξει καὶ ἰτίαν ἀφίρσιν τὴν εἰς ἰαμβικὴν τρίμιτρον ὥστε κα-
ταληκτικὴν καὶ δοχμαίαν. τὸ ἕβδομον ἰωνικὸν δῖμιτρον ὑπερκατά-
ληκτον, ἐξ ἰωνικῆς καὶ διτροχαίης, ἢ ἰαμβικῆς δῖμιτρον ἀκατά-
ληκτον. τὸ ἡ ἰωνικὸν ἡμισελιον ὡς διτροχαίην καὶ σκοπδαίην, ἢ τρο-
χαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἐξ οὗ νυνδυνία. ἢ
μὲν εὖ ἀρχῇ, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἔτι δὲ καὶ ταῦτα πολυχη-
μώτερα κατὰ τὸν ἑρμῆϊον τρόπον.

1216. Eit

Ὡς' εἰς ἑμαυτὸν, καὶ τὸ υἱὸν τρυφῶν, 1206

Ἐπ' οὐτυχεῖσιν ἀείρον μετ' ἀνθρώπων.

Μάκαρ ὦ Στρεψιάδης,

Αὐτὸς τ' ἔφους αἰς σοφός ;

Χ' οἷς τὸ υἱὸν ἐκτρέφεις ; 1210

Φίπυσι δὴ μ' οἱ φίλοι,

Χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες,

Ἦνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων πᾶς δίκαι.

Ἄλλ' εἰσαγαγὼν σε βέλομαι

Πρῶτον ἐστῆσαι. 1215

Δ Ρ Α.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1208. Μάκαρ Στρεψιάδης. | Στρεψιάδης μὲν ἡ κλητική. ἀλλ' ὅσα παῖξιν εἰς τὸ ὄνομα διέσπει τὴν κλητικὴν καὶ αἰς ἀγρευθῆναι ἐπαισιν. ἐκθεσις δὲ τῆς διπλῆς σπειροειδούς, εἰς μέλ^{ον} μουνοστροφικὴν ὅ ὑποκριτῆ ἐκτελέσας, ὡς τὸ πρῶτον, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίστατρον καταληκτικόν, εἰ δὲ βύβλι ἀναπαιτικὸν πωθημιμαρῆς, τὸ δεύτερον ἰωνικὸν ἀπὸ μειζονος ἐφθνημιμαρῆς ἀντὶ ἰωνικῆς ἔχον ἐπί- τριτον, τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίστατρον ἀκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὁμοίον τῷ δεύτερῳ. τινὲς δὲ ταῦτα τὰ τρία ἀπὸ ἰαμβικῆς βάσειος καὶ τροχαϊκῆς κατακλιῖν. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸν ἐφθνημιμαρῆς. τὸ ἕκτον ἰωνικὸν τρίστατρον καταληκτικὸν ὡς διτροχαῖα καὶ ἐπιτρίτη καὶ κρητικῆ. εἰ δὲ βύβλι τροχαϊκὴν τρίστατρον καταληκτικῆν

Quare de meipso ac filio hocce meo,
Propter res secundas canendum est mihi carmen trium-
phale.

Beatus es, ô Strepfiades,

Vam & ipse quàm sapiens es naturâ?

Qualémque filium alis?

1210

Ingredient mihi amici,

Ut populares invidi;

Quàm tu viceris perorando causas.

Ut introductum te volo

Primum convivio excipere.

1215

A C T U S

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ ἰάμβου κατὰ τὴν τετάρτην χάραν, ὡς ἐπὶ τῇ παραβάσει
θαμάν. ἢ τὸ μὲν πύμπλον ἰωνικὸν δῆμιτρον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ
πρὸς τῇ ἰαμβικῇ πυθημιμετρῷ, καὶ δοχμῇ συζυγίας συνῆψε τῇ
ἑξὶ καὶ ἑτάριον ἀφάρισιν τὴν εἰς ἰαμβικὴν τρίμιτρον ὡς περ κα-
ελαπτικὴν καὶ δοχμῶν. τὸ ἑβδομοῦ ἰωνικὸν δῆμιτρον ὑπερκατά-
ηκτον, ἐξ ἰωνικῷ καὶ διτροχαίῳ, ἢ ἰαμβικὸν δῆμιτρον ἀκατά-
ηκτον. τὸ καὶ ἰωνικὸν ἡμιολιον ὡς διτροχαίῳ καὶ σπονδαίῳ, ἢ τρε-
κλικὸν ἰθυφαλλικόν. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νυδουκῶν. ἢ
ἐν εὐ ἀρχῇ, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἔτι δὲ καὶ ταῦτα πολυχη-
μέτιστα κατὰ τὴν εἰρημίνον τρόπον.

1216. Εἰτ'.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΠΑΣΙΑΣ ὁ Δανεισῆς, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,
ΜΑΡΤΥΡ.

Εἴτ' ἄνδρα τῷ αὐτῷ π' χρὴ παύσαι;
Οὐδ' οὐδέ γ'. ἀλλὰ κρᾶντ' ἐν αὐτοῖς πῶς
Ἀπερυθεῖσθαι γε μάλλον, ἢ χεῖν παύματα.
Ὅτι τῷ ἐμαυτῷ γ' ἔνεκα καὶ χρημάτων
Ἐλκω σε κλητεύουσιν, καὶ γλυπτομα 1220
Ἐχθρὸς ἐπὶ πρὸς τέτοιον ἀνδρὶ δημότῃ.
Ἀπάρ' οὐδ' οὐδέ γε τὴν παῖδ' ἀκαταχυνῶ
Ζῶν, ἀλλὰ καλῶμα Στρεψιάδην. Στ. Τίς
ἐσσί;

Πα. Ἐς τὴν ἐνὶ π' καὶ νύκτ'. Στ. Μαρτύ-

ρμα

Ὅτι ἐς δὴ εἶπεν ἡμέρας. τῷ χρημάτων; 1225

Πα. Τῶν δώδεκα μῶν, ἃς ἔλαβες, ὠνέμα-
ν.

Τὸν

ΣΧΟΛΙΑ.

1216. Ἐίτ' ἄνδρα. | Κορινθίους ὁμοίᾳ ταῖς ῥηθείαις. οἱ δὲ εἰς
ιαμβοικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μί. ὡς τελευταῖ. Ὅτι καλῶμα
ἐσηκῶς τὴν κἀραδπον. ἐπὶ τῷ τέλει κορινθίους. ἔρχεται δὲ δακτύλῳ
Στρεψιάδου Πασίας ἄγων μὲθ' ἑαυτοῦ καὶ μάρτυρα πρὸς ὃν ἀφ-
λίσσεται. προῖναι δὲ ἀπὸ τῷ προδόναι καὶ κίχρην. ἀφ' ἧς δὲ
ἐπὶ τῷ μὴ κικρομίσθ' ἄπερ ἰδανίστο χρημάτων. φησὶν ὅτι ἐχρ-
σάμενος ἄλλοις προῖσθ' τὰ ἑαυτοῦ χρήματα. ἐμφαντικῶς δὲ λέγει
ἐχρησάτο, εἰπὼν μὴ δίδουσι. ὁ γὰρ δᾶροι λαβὼν τάχα τὴν χάριν
οἶδε τῷ δίδωσθαι. ἀλλ' ὅτι δακτύλῳ. ὁ γὰρ δακτύλῳ, ἐπὶ μίσει
ἀφελείᾳ δίδωσιν. ἀλλὰ προῖναι ἐμφαντικῶς, ἀπὸ τῷ μίσει καὶ
ἀπείλει καὶ σκορπίσει.

1218. Ἀπαιτούμενος

A C T U S Q U A R T I
S C E N A Q U A R T A.

PASIAS *Danista*, STREPSIADES,
TESTIS.

ITāne igitur, opus est hominem de suo aliquid *ultra*
dimittere ?

Neutiquam profectō, sed satius esset statim tum
Pudorem deposuisse, potius quam molestiam suscipere :

Quum meas ipsius jam propter pecunias

Te trahō ut testimonium denuncies ; atque fiam 1220

Inimicus etiam præterea homini populari *meo*.

At nunquam hercle patriam dedecorabo,

Dum vivam ; sed Strepsiadem voco. *Str.* Quis hic
est ?

Paq. Ad veterem atque novam te *voco*. *Str.* Testor
vos,

Ad duos illum dixisse dies. cujus pecuniæ *gratiā* ? 1225

Paq. Duodecim minarum, quas cepisti, cūm emerēs
Sturninum

Ε Χ Ο Λ Ι Α.

1218. Ἀπερυθρίασαι γε μᾶλλον. | Ἀντί τ' ἀρνησάμενοι μὴ
χρῆσθαι, ἢ χρῆσθαι τὰ πράγματα ἔχον. ἀναιχυντῆσαι ὑπὸντα μὴ
χρῆν.

1224. Ἐς τὴν ἔτη τε καὶ νύκτι. | Εἰς ἀκατήριον δηλονότι, ὑπὲρ-
βατόν τι. ἀλλὰ καλῶμαι Στρεψιάδην, εἰς ἣν τε καὶ νύκτι. διὰ
ποῦ δὲ τὸ καλῶμαι.

1225. Τὸ χρῆματ'. | Λοίπῃ χάρις ἢ οὐδὲ. Ἀστικῶς ἔνικα
τὸ χρῆματ', οἷον τὸ πρᾶγματ' ἐρωτηματικῶς, εἴτα ἀπεκρί-
νεται ὁ δανιστὴς ὅτι δώδεκα μινῶν καὶ τὸ ἐξῆς.

1227. Τὸν

Τὸν ψαρὸν ἵππον. Στ. Ἴππον; ἐκ ἀκτέπ; Οὐ πάντες ὑμεῖς ἴτε μισϋνθ' ἱππικῶν;

Πα. Καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμους τὲς θεῖς
Τὸ χρέϋ. Στ. Μὰ Δί', ἐ γάρ πάντ' ἔζη-
πίστατο 1230

Φειδιππίδης μοι τ' ἀκατάβλητον λόγον.

Πα. Νυῦ δ' διὰ τῆς ἐξαρνῶ εἰς Ἀχαιοῖς;

Στ. Τί γδ' αἶμ' ἂν ἀπολαύσαιμι τῆ μηδμή-
τῳ;

Πα. Καὶ ταῦτ' ἐδελήσεις ἀπομόσαι μοι τὲς
θεῖς,

Ἴν' ἂν κελύσω γὰρ σ; Στ. Τὲς ποίεες θεῖς;

Πα. Τὸν Δία, τ' Ἑρμῶν, τ' Ποσειδῶ. Στ.
Νῆ Δία, 1236

Κὰν προσκαταθείλω γ', ὥς τ' ὁμόσαι, τριῶ-
βολον.

Πα. Ἀπόλοιο πίνω, ἔνεκ' ἀγαθείας ἐπ.

Στ. Ἀλσὶ διασμηχθεῖς, ὄναγ' ἂν ἐτοσί.

Πα. Οἶμ', ὡς καταγελαῖς. Στ. Ἐξ χάς
χωρήσεται. 1240

Πα.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1227. Τὸν ψαρὸν. | Τὸν ταχύν, ἀπὸ τ' ψαίφ, ὅθεν καὶ αἰψήρ, ἢ τ' χρῶμα τοῦτον.

1231 Τὸν ἀκατάβλητον. | Τὸν ἀήτητον. τ' μηδνὶ καταβαλ-
λόμενον. πρὸ δὲ τ' μὰ τ' Δία, τὸ ναὶ ληπτόν ἐξωθεν ἔταις. καὶ
ᾧμινοι, ἐ γδ' ἠπίστατο μὰ τ' Δία ὁ Φειδιππίδης καὶ τὰ ἑξῆς.
Προσκαταβίην ἀντὶ τ' ζημιωθεῖν ἂν τρεῖς ὀβολούς, ἵνα ἐπιτρέψῃς
μοι ὁμόσαι τὲς θεῖς. ἔτω καταφρονῶ τ' ὄρεας. θεοὶ γδ', ὡς φα-
σιν σὺν εἰσί. τὸ δὲ ἐξῆς καὶ προσκαταβίην ἂν τριῶβολον ὡς τι
ὁμόσαι καὶ Δία.

1239. Διασμηχθεῖς. | Οἱ σμηχόμενοι ἀλσὶ βιλτίοις γίνονται
ἄμα. καὶ ὅτι τὲς παραφρονητάς ἀλσὶ καὶ ἰλαίῳ διέβουχον καὶ
ἀφιλεῖντο: ὡς παχυδερμον δὲ αὐτὸν χλοδαῖζι. τὰ γδ' παχέα ὑπὸ
πιμαλῆς

Sturninum equum. *Str.* Equum! non auditis?
Nonne vos omnes novistis me odio habere rem eque-
strem?

Paf. Et per Jovem, te soluturum *esse* jurasti deos
Debitum. *Str.* Non per Jovem. nondum enim tunc
callebat

1230

Phidippides mihi inexpugnabilem sermone.

Paf. Nunc autem propterea pernegare in animum
inducis?

Str. Quid enim aliud boni capiam ex *istâ* disciplinâ?

Paf. Atque hæc voles mihi dejerare per deos,
Sicut ego te jussero? *Str.* Quos deos?

1235

Paf. Jovem, Mercurium, Neptunum. *Str.* Imò,
per Jovem :

Etiam præterea me juraturum, triobolum deponam.

Paf. Pereas igitur propter impudentiam etiam.

Str. Sale maceratus adjuvari poterit hicce homo.

Paf. Hei mihi! ut derides? *Str.* Sex congios ca-
piet.

1240

Paf.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πιμυλῆς τῷ διαμῶντι ἀλλοῖ μαλακτόμῳ ἐνύτῳ γίνονται, ὡς
πλῆθος χωρὶν μῆτρων. οὖναιτο δὲ ἀπὸ τοῦ βάρους τῷ δάματι οἷον
λαπακαθεβίς τὴν παχύτητα ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ βυρσῶνι ταῦτα
δὲ ἀπὸ τοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ χαλκῶν βασιλῶν ὡς ἐπὶ ἀγρίῳ ἢ
ἐπὶ αἰσῶ. τὴν δὲ ὡς ἐπὶ αἰσῶ. οἱ γὰρ διχόμοι ἀλλοῖς ἢ τρέπονται.
ἔκπῳ, τὴν μεταφορὰν εἰληφὶ ἀπὸ τοῦ κερῶνι καὶ τῷ αἰσῶ, οἷς ἀλλοῖς
βασιλῶνι ὡς τῷ μὴ ἐξέκπῳ μὴ δὲ ἐξέκπῳ ἐνυτῶν. ἢ ἐπὶ
τῶν ὡς μῆτρων καὶ ὡς παραφρονῶντας ὑποβρέχῃν ἰάταρῳ εἰληφὶ
ἐπὶ μαινομένῳ. ὡς ἐπὶ τῷ δαίμονι μὴ καθιστάμενος ἀλλὰ καὶ πα-
ραφρονῶντι ὡς ἐπὶ ἀμολογημένοις ἔκπῳ ἐστὶν, ὅταν τῷ μετα-
φορῶν ἔχρησται. φησὶν ὅτι ἢ τὰ τυχεύοντα ἔτος ἀφιληθῆναι ἀπὸ
βριχῶν ἀλλοῖ.

1240. "Εξ ἑσῶς. | Πάλιν χλαύζει ὡς ἐπὶ ἀμφοτέρω καὶ αἰσῶ.
ἢ πρὸς τῷ ἀντιπῶν. ἀνὸς ὅταν τῶν χωρὶς ἀπὸ τοῦ λίκυθος ἢ
ἑσῶς

Πα. Οὗτοι μὲν τὸ Δία τὴν μέγαν, καὶ τὰς θεάς,
Ἐμὲ καταθεροῖς. Στ. Θαυμασθῆσθε ἡθὺς θεοί,
Καὶ Ζεὺς γέλοι· ὁ μυνύμην τοῖς εἰδόσιν.

Πα. Ἡμεῖς οὐ τέτων τὰ χρύσεα δῶκες δίκην.
Ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι πᾶν χρῆματ', εἴτε μὴ,
Ἀπόπεμψον ἀποκρενάμην. Στ. Ἐγὼ νῦν ἦσυχ·
1246

Ἐγὼ γὰρ αὐτὴν ἀπεκρενῶμαι σοι σαφῶς.

Πα. Τί σοι δοκεῖ δέσσειν; Μαρ. Ἀποδύ-
σειν σοι δοκεῖ.

Στ. Πῶς δ' ἔσται, ὡς πατρῶν με τ' ἀργύ-
ρειον; λέγε, 1249

Τετὶ τί ὄζει; Πα. Τῷ δ' ὅτ' ὄζει; κέρδον·

Στ. Ἐπειτ' ἀπαιτῆς τ' ἀργύρειον τοῦτ' ὡς;
Οὐκ ἂν ἀποδίδωμι ἐδ' ὁλοθὺν ἂν ἐδελί,
Ὅστις καλέσσει κέρδον πῶς κέρδον πῶς.

Πα. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Στ. Οὐχ, ὅσον
μ' εἶδεναι.

Οὐκ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀσκήσας ἢ ἄλλοι τὸ ταύτων. πλείον γὰρ χαρὴν τὸ ἐμπροσθεν
ἀποδοῦσθαι. χοῆς δὲ ἐστὶν ἐνδὸν μέτρον, ὃ μετρεῖται τὸ ὡς. ἢ
καὶ κλίεται χοῆς ὡς Πηλῶς, ὡς καὶ ἐν Ἰππύσι φησὶν Ἀλ-
εξάνδρῳ μοι ταχέως οὐκ χοῆς. ἐνταῦθα δὲ τὸ χοῆς εἰ μὴ ἀν-
επαῖται ἐν τῷ χοῆς ἐστὶ κατὰ ποιητικὴν ἀνάγκην, χοῆς γὰρ ἀφ' ἑλ-
κυστοῦ, ὡς ἰππῶς. ἢ δὲ βαρύνεται, ἐξ ἑτέρης ἐστὶν ἐνθεῖας ἥτις ἐστὶν ἡ
χοῆς θηλυκῆς, καὶ κλίεται τὸ χοῆς.

1242. Καταπρῶξ. | Καταφρονήσας, παρὰ τὴν προῖκα, δαμά-
σας πρῶτον μοι.

Ἡθὺς. | Παραπληροῦς, γελῶν γὰρ ταῦτό φησιν, ἐκκαυχῶν γὰρ
τὴν προσγορίας ἀκούσας καὶ τὸ Διὸς, γίγνωσκει τὸ ἐκείνην τὴν ἐν-
δοῦν. ταῦτα δὲ φησιν ἐπὶ διδασκαλίᾳ μάλιστα τὸ Δία μάλιστα τὴν
ἐκείνην ἐγγύθι θεόν, ἀλλ' ἢ τὰς Νηφέας καὶ τὸ Δῶν ὡς ἐφ' ἑσθ' ἡ
Σακράτης.

1243. Τῶς

Paf. Neutiquam, per Jovem magnum atque deos,
Me impune ludibrio habebis. *Str.* Mirificè delector tuis
diis.

Etiā Jupiter juratus deridiculo est sapientibus.

Paf. Certe tu pro his aliquando tandem poenas dabis.

At utrum mihi reddes pecuniam, vel non, 1245

Responsio mihi dato dimitte. *Str.* Quiesce jam :

Ego enim statim tibi respondebo dilucide.

Paf. Quid tibi videtur facturus? *Test.* Redditurus
tibi pecuniam mihi videtur.

Str. Ubi hic est qui à me argentum repetit? dic,

Hoc quid est? *Paf.* Quid hoc est, inquis? Cardopus.

Str. Tūne igitur argentum repetis, qui talis homo
es? 1251

Non reddam, ne obolum quidem, cuiquam,

Qui Cardopum vocaverit Cardopam.

Paf. Non ergo reddes? *Str.* Non, quantum ego
novi.

Quin

ΣΧΟΛΙΑ.

1243. Τοῖς εἰδέναι. | Ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τῷ εἰδέναι, ἢ τοῖς ἐπιτήμοσι
καὶ εἰδέναι ὅτι ὁ Ζῶς ἐδίδεκεν ἐστὶ, διὸ καὶ γίγνωσκον ποιητικὰς ὁ Ζῶς
ὁ παρὰ σοί.

1250. Ταῦτά, τί ἐστίν. | Εἰσαλθὼν ὁ Στρεψιάδης προήλθε πάλιν
τῷ οἰκίᾳ, σφραγίδιον ἢ μαργίδιον ἐξαγαγών. ἀνερτὰ ἔν αὐτὸν καὶ
πυθάνεται ὅτι ποτε αὐτὸ προσηγορεύει, ὃ ἢ συνήθως φησὶν ἀρ-
στηκῶς, κάρδοπος. ὅτε ἢ δὲ Σωκράτης καρδόπιον αὐτὸ
διδάσκειν λέγει. ἵνα ἔν ἀμαθίᾳ καὶ ἀπαίδευτον δὲ πρῶτον δει-
κνῇ τὴν ἀνίστην, ἔτω φησὶν.

1254. Ἀποδώσει σοι. | Τίς τῶτο τοῦ κλητῆρος εἶναι λέγει-
ται, ἢ ἐκείνου τοῦ Στρεψιάδου ὁ δαιμόνιος φησὶ πρὸς τὸ μάρ-
τυρον.

Οὐκ ὅσον γὰρ μοι εἰδέναι. | Ἀντὶ τοῦ ὡς νομίζω εἰ ὅσον εἰς ἑμαυτῷ
ἔγω, καὶ οὐδὲν τι

Πα. Οὗτοι μὲν τὸ Δία τὸ μέγαν, καὶ τὰς θεάς·
 Ἐμὲ καταπεριξίξῃ. Στ. Θαυμασίως ἤθελον δεῖν·
 Καὶ Ζεὺς γλοῖσθε ἱμνύμεσθε τοῖς εἰδόσιν.

Πα. Ἡμῶν σὺ τέτων τὰ χρόνα δώσεις δικῶν·
 Ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ', εἴτε μὴ,
 Ἀπόπεμψον ἀποκρινάμεσθε. Στ. Ἐχέ νυν ἥλυθον.
 1241

Ἐγὼ γὰρ πάντα ἀποκρινῶμαι σοι σαφῶς.

Πα. Τί σοι δοκεῖ δέσσειν; Μαρ. Ἀποδύ-
 σαι σοι δεκά.

Στ. Πῦθ' ἔτθω, ὡς πατῶν με τ' ἀργύ-
 ρον; λέγει.

Τετὶ τί ἔτι; Πα. Τῦθ' ὅτ' ἔτι; κάρδ-

Στ. Ἐπειτ' ἀπατῶς τ' ἀργύρεον τοῖς

Οὐκ ἂν ἀποδίλω ἐδ' ἐβόλῃς ἂν ἐδένι,

Ὅστις καλέσσε κάρδεπτα πλὴν καρδόπλω

Πα. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Στ. Οὐ
 μ' εἰδέναι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀεὶς ἢ ἄλλοι τὸ ταῦτα, πλὴν γὰρ καρδί-

ἀποκρινόμενον, καὶς δὲ ἐστὶν ἡ μέτρον, ἢ ἡ
 καὶ κλίματις καὶς ὡς Πόλις, αἱ καὶ οἱ
 εἰσπράξις καὶ ταχίας οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν
 σταῖται οἱ δὲ καὶς ἐστὶν κατὰ πρῶτον
 εἰπὼ, ὡς ἐπὶ καὶ αἱ δὲ λαμβάνεται, ἢ ἡ
 καὶ δολοκῆ, καὶ ἡ καὶς, ἢ ἡ

1242.

ἐπὶ

Scena IV. *ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ*

421

Pat. Nuncius, tu venisti.

1255

Me impudens, tu venisti.

quod

Etiam Jupiter tu venisti.

vivam amplius.

Pat. Coram deo tu venisti.

minis duodecim:

Pat. Coram deo tu venisti.

malis,

At enim nuncius tu venisti.

mihi.

1260

Respondens nuncius tu venisti.

Ego enim nuncius tu venisti.

κατὰ σὺν, ἐν τῷ τῷ

Pat. Qui nuncius tu venisti.

ἐκ ἐνθηκῶς ὅτι ἀπα-

Etiam Jupiter tu venisti.

κατὰ καὶ τὰ πρὸς τὰς

Pat. De deo tu venisti.

ἐπισημασθῶς ὅτι ἀπὸς,

Hoc qui est? Pat. Nuncius.

Str. Tu nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Non tollis.

U A R T I

Qui Canticum tu venisti.

I N T A.

Pat. Nuncius tu venisti.

U T R E P S I A D E S,

18.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

Pat. Nuncius tu venisti.

nunquid

cem edidit?

ego fiem, illúdne vultis scire?

Homo

Q U A I A.

ἐσπόμεναι εἶπεν ἀντὶ τῶν παίδων. ἐπὶ

μοι μοι. Καρκίνος δὲ παῖδες, εἰ-

κατὰ, καὶ εἰ μὴ χοροῦται. εἰπο-

ως βέλτερον δὲ ἔχον τὸ μέγαν, κατ-

αὐτὸν ὡς ὁ Καρκίνος ἔστ' ποιητὴς

τῶν θεῶν ἐν τινὶ δράματι ἀντοπα-

Ε ε 3

1267. 7 Ω

Οὐκ ἐν ἀνύσας πὶ δῶτ' ἴον, ἀπολιταργεῖς 1055
 Ἀπὸ τῆς θύρας; Πα. Ἄπειμι. καὶ τοὶ ἔθ', ὅπ'
 Θήσω πρυτανεῖ, ὅη μὲν ζώω ἐγώ.

Στ. Περσποδαλαῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δὴ
 δεῖκα,

Καὶ τοὶ σὲ τῷτό γ' ἐχέ βέλομαι παθεῖν,
 Ὅπῃ ἡγάλασαι ἐνηδικῶς πλὴν κέρδοπον. 1260

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1255. Ἀπολιταργεῖς. | Λιταργισμὸς ἐκάλουν τὰ σκηνήματα.
 ἀποδραμῇ, ἀποσκυτῆσι, καταλείψει ἀπὸ τῆς θύρας, ἥτις ἐστὶ ἡ
 λίτῃ ἢ ἀπὸ τῆς ἀργεῖ, ὃ δηλοῖ τὸ ταχὺ καὶ τὸ λιπρὸν. ὃ ταχὺ
 ὡς φησὶν ἀποδραμῇ.

1257. Θέω

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ΑΜΥΝΙΑΣ ὁ Δακτύλιος, ΣΤΡΕΨΙΑΔΕΣ,
 ΜΑΡΤΥΡ.

ἸΩ' μοι μοι.
 Στ. Ἐα.

Τίς ἐπὶ ποτ' ἔθ' ὁ θρῆνων; ἦτι πε
 Τῶν Καρκίνου τίς δαιμόνων ἐφ' ἐγξάτο.

Αμ. Τί δ' ὅστις εἰμὶ, τῷτο βέλεαθ' εἰδέναι;
 Ἀτὴρ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1261. Ἰώ μοι μοι. | Κορωνίς ἰτίρα ὁμοία, αἱ ἃ εἶχει ἱερ-
 βικοί τρίμιτροι ἀκατάλητοι μγ. ἀν' ἐπιτίθεται πῶλα δύο τὶ
 πρῶτον ἀντισπαστικὸν μοσόμιτρον ἀκατάλητον, τὸ δεύτερον ἱερβικὸν
 μοσόμιτρον βραχυκατάλητον, ὃ ἃ τελευτᾷ τῷ τῷ. ὡς τοῦ τῷ
 χοῖς σοῖσι καὶ ζυωρίσιν, ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1264. Τῷ

Scena V. N U B E S. 421

Quin ergo actutum ocyùs te abripies 1255

A foribus? *Paſ.* Abeo, atqui ſat ſcito, quod
Deponam in foro pecuniam, aut ne vivam amplius.

Str. Abjicies igitur iſtam ſimul cum minis duodecim:
Quanquam te hoc nollem mulctari malo,
Quod ſtultè vocaveris hanc Cardopum. 1260

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1257. Θέσω πρυτανίαν. | Λίγη γραφήν κατὰ σὺν, ἐν γὰρ τῇ
πρυτανίᾳ ἐτίθισται τὰς τῶν ἀδικούντων γραφάς ἐνθετικῶς ἢ ἀπαι-
διότως.

1258. Προκαταβολαῖς. | Ἀντὶ τῆς ζημιοβολῆς καὶ τὰ πρυτανίαν
πρὸς ταῖς δώδεκα μηνῶν, ὅ ἐστι τὸ ἰς τὴν τιμὴν αὐτῆς τῆς δίκης,
ὅπερ καλεῖται συνανύμεως προκαταβολή.

A C T U S Q U A R T I
S C E N A Q U I N T A.

AMYNIAS *Danista*, STREPSIADES,
T E S T I S.

H E I mihi!

Str. Vah!

Quis hic tandem eſt qui ejulat? nunquid

Carcini Divorum aliquis vocem edidit?

Am. Quid autem, quis ego ſiem, illúdne vultis ſcire?

Homo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1264. Τῶν Καρκίνων. | Παρ' ὡνόνοισι εἶπεν ἀντὶ τῆς παλίδων. ἐπὶ
τραγικῶς ἀνφώνησι τὸ ἐγὼ μοι μοι. Καρκίνον δὲ παῖδες, Ζε-
φυκλῆς, Ξερότιμον καὶ Δημότιμον, καὶ οἱ μὲν χορεύουσι. Ξενο-
κλῆς δὲ τραγῳδίας ποιητής. ὡς βέλβαιον δὲ ἔχειν τὸ μικρὸν, κατ-
εργάζεσθαι αὐτῷ. ἄλλως. φασὶν ὡς ὁ Καρκίνος ἔσθ' ποιητής
ἢ τραγικός, εἰσέλασθαι τινὰς τῶν θεῶν ἢ τοὺς δράματι ἀντα-
γωνιστάς.

E e 3

1267. Ω

Ἀνὴρ κακοδαίμων. Στ. Κατὰ σαιυτὸν νῦν
τρέπευ.

Αμ. Ὡ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντουγς
Ἰππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσαι;

Στ. Τί δαί σε Τληπόλεμὸς ποτ' εἵργασαι κα-
κόν;

Αμ. Μὴ σκῶτῃς μ' ὦ πᾶν ἀλλά μοι πᾶ χρῆ-
ματα 1270

Τὸν οὖν ἀποδύναι κέλευσον, ἅ' ἔλαβεν

Ἀλλως π μὲν ταὶ κακῶς πεωραζόη.

Στ. Τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; Αμ. Ἀ' δα-
νείσαστο.

Στ. Κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοαῖς.

Αμ. Ἰππυς γ' ἐλαύνων ὄξεπεςον, νῆ τὺς Νέες.

Στ. Τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄντος καταπι-
σάν; 1276

Αμ. Ληρῶν, πᾶ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βέλο-
μα;

Στ. Οὐκ εἶθ', ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγαίνεις. Αμ.
Τί δαί;

Στ. Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σπειρίζω μοι δο-
κέεις.

Αμ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1267. Ὡ σκληρὲ δαῖμον. | Τὸτο Εὐακλῆς ὑπὸ Τληπόλεμον,
διὸ καὶ ἐπώνυμος. Τί δαί σε Τληπόλεμος; ἐπεὶ δὲ Εὐακλῆς ὅ Κα-
κῆς ἱκανῶς, καὶ τὰ αὐτῷ τραγικῶς ἡμεῖς, ὦ σκληρὲ δαῖμον,
τὸτο δ. ἐπεὶ δαί το αὐτὸ ἡμεῖς καὶ μοι καὶ αὐτῷ κακοδαίμων.
Εὐφροῖς δὲ φησι τὸ, ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσαι, Εὐακλῆς
ἔπει, ὅτι ὁ Λικυρῆς λεγόμενος ὑπὸ Ἀλκυονος, ὅ Λικυρῆς ὑπὸ
ὅ Τληπόλεμον ἀναγέλλει, διὸ καὶ ἐπώνυμος αὐτός. Τί δαί σε Τλη-
πόλεμος ποτ' εἵργασαι κακόν; καὶ τὸ χροσάμπουγς παρασκευάζει
ἡμεῖς εἰ, τραγικῶς ὑποκρίνεται ὡς ὁ Τληπόλεμος, σπείριζω μοι δο-
κέεις

Scena IV. N U B E S. 423

Homo infœlix *sum.* *Str.* Vade tuum iter. 1266

Am. O dura fors! ô fata Canthifraga

Equorum meorum! ô Pallas, quo me perdidisti modo!

Str. Quid igitur tibi Tlepolemus tandem mali fecit?

Am. Ne mihi illudas, bone vir: sed mihi pecunias

Filium reddere jube, quas accepit: 1271

Præfertim cum jam mecum male agitur.

Str. Quâfnam has pecunias dicis? *Am.* Quas mutuo accepit.

Str. Male igitur reverâ tecum actum est, quantum mihi videris.

Am. Equos cum agitare, decidi, per deos. 1275

Str. Quid hercle deliras, ac si ex asino decidisses?

Am. Delirôn' pecunias recuperare si cupio?

Str. Impossibile est ut tu jam sanus sis. *Am.* Cur autem?

Str. Cerebro quasi emoto mihi esse videris.

Am.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πρόδρομον Σοφοκλεῖς αἰνῶντος δὲ τέτοις ὁ δυνάμις χρῆται. ἀπ' ἧς ἱπποτροφίαν ἐπιχόρυσεν.

1274. Κακῶς ἄρ' ἔχεις. | Διὰ τὸ ἄνω εἰρηκεῖν ἰώ μοι μοι καὶ ἀπὸ κακοδαίμωνος.

1275. Ἴππους γ' ἔλαβον. | Καὶ τῦτο οἷα παρεθίς, ἄρμα δὲ καὶ αὐτὸς ἱπποτροφῶν ἐδυσπράγησεν.

1276. Ὡσπερ ἀπ' ὄνου. | Ἐπὶ τῷ ἀλόγως πρατίνοντι ἡ παρεομία, καὶ ἡ δυσπρόνοια ὅπως χρῆσθαι, μᾶτι γὰρ οἱ ἵπποις. ὁ μὲν τοι Πλάτων ἐν Τρίτῳ νόμῳ τὴν τελευταίαν εὐεπιστὰν λέγει τῷ, εἶπεν ἀπ' ὄνου. ἄλλως. γράφεται καὶ λέγει ὅτι καὶ λέγει τῷ λίγων ἔτασι. καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλειον κειμήλιον τὸ τόμα βία ὑπὸ τῷ λόγῳ φερόμενον κατὰ τὴν παρεομίαν ἀπὸ τῷ πιστῷ. ἡ ἱππικὴ πρὸς τὸ ὑπὸ αὐτῷ εἰρημνόν. καὶ δὴν εἰπὼν ἀπὸ τῷ τῷ, κίτται δὲ παρεομία ἀπ' ὄνου. φασὶ γὰρ ὅτι δύο τινὲς εὐεπιστῶντες οἷον ἐν εἰρημνίᾳ, φιλοσηκῶντες πρὸς ἀλλήλους εὐεπὶ τῷ τῷ αὐτῷ λήψεται, ἔλαβον αὐτὸς ἄμφω διαλίσσαντας αὐτόν. τέτοιον γὰρ μαχομένον ἀνιχνώσας τὸ ζῶον.

Αμ. Σὺ ὃ νῆ ἢ Ἐρμῶν προσκεκλήσισαί γε
μοι, 1280

Εἰ μὴ ἀποδώσεις τ' ἀργύριον. Στ. Κάτειπέ νυν,
Πότερα νομίζεις καγὼν αἰεὶ ἢ Δία

Ἦεν ὕδωρ ἐκείσθ', ἢ ἢ Ἡλίον

Ἐλκειν κἀπαθεῖν ταυτὲ τῷδ' ὕδωρ πάλιν; 1284

Αμ. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, ἐδὲ μοι μέλβ.

Στ. Πῶς ἐν ἀπολαβεῖν τ' ἀργύριον δικάσῃς,

Εἰ μηδὲν οἶδα τῷ μετώφῳν φραγμάτων;

Αμ. Ἀλλ' εἰ ἀπανίξεις τ' ἀργυρεῖν, μοι ἢ π-
κον

Ἀποδῷ γε. Στ. Τῷτο δ' ἔσθ' ὁ πῶς πείθ-
εῖον;

Αμ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κτ' μιλῶα, κ' κερδ'
ἡμέραν, 1290

Πλέον πλείον' τ' ἀργύριον αἰεὶ γίνετα,

Ἵπὸρρέοντ' αὖ χερσίν; Στ. Καλῶς λέγεις.

Τί δῆτα, τίω δαίλατ' ἔσθ' ὅπ' πλείονα

Νυνὶ νομίζεις, ἢ φροτῷ; Αμ. Μα' Δί', ἀλλ'
ἰσῶ,

Οὐ γδ' δίκαιον πλείον' εἶν. Στ. Κᾶτα πῶς 1295

Αὕτη μ', ὧ κερκόδαμον, ἐδὲν γίνεταί,

Ἐπιρρέοντων τῷ πταμῶν, πλείων; σὺ ὃ

Ζητεῖς ποιῆσαι τ' ἀργύριον πλείον' τὸ σὺν;

Οὐκ ἀπαδιώξεις σάυτ' ἐκ τ' οἰκίας;

Φέρε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1280. Προσκεκλήσισαί. | Ἀντὶ τοῦ ἀφ' μαρτύρων ἀπαχθήσισθαι,
εἰς τὸ δικαστήριον κληθήσισθαι, κατὰ κοινὴν δὲ τὸ δοκεῖς.

1282. Καγὼν αἰεὶ ἢ Δία. | Ἦεν ὕδωρ ὅτι νομίζεις φησὶ, ἢ
πάλιν αἰτιπαγόμενοι αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ἡλίου.

1289. Τί

Scena V. N U B E S.

425

Am. Tu autem, per Mercurium, in jus vocandus
jam esse videris mihi,

1280

Nisi reddas argentum. *Str.* Dic mihi jam,

Utrum putas, novam semper Jovem

Pluere aquam quotidie, an solem

Ex imo attrahere hanc eandem rursus aquam?

Am. Nescio equidem utrum fiat: neque id mihi cu-
ræ est.

1285

Str. Quomodo igitur argentum accipere te æquum est,
Si nihil novisti de rebus sublimibus?

Am. At si penuria laboras argenti; mihi usuram

Redde saltem. *Str.* Usura autem quòdnam est animal?

Am. Quòdnam aliud, nisi quòd singulis mensibus sin-
gulisque diebus

1290

Magis magisque adauctum argentum perpetuò fit,

Prætereunte tempore? *Str.* Probè dicis.

Quid ergo? éstne ut mare auctius

Nunc putes quam antehac? *Am.* Non profectò, sed
eiusdem mensuræ:

Non enim convenit auctius esse. *Str.* Atqui quomodo

Illud, ó miser, nihilo fit

1296

Ex influentibus fluvijis auctius: tu autem

Argentum conaris auctius facere tuum?

Non temet abiges ex ædibus?

1299

Cedo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1289. Τί θηρίον. | Τινὲς τὸ θηρίον πρὸς τὴν δαιμόνην λέγουσιν
εἰρηόσαι, ἀπὸ τῆς θ' αὖ θηρίον τί ἐστιν ὁ τέκεθ, ἐπεὶ γένημα φαρμῶν
ἐπὶ θηρίου καὶ τέκεθ.

1293. Τὴν θάλατταν. | Τί δ' ὕτ' ἐστιν ἢ νομίζεις, καὶ ταῦτο δὲ
ἔμαθε κατὰ τὸ σιωπώμενον.

1301. ὦ

Φέρε μοι τὸ κέντρον. Μαρ. Ταῦτ' ἐγὼ μὴτύρωμαι. 1300

Στ. Ὑπαγε, τί μέλλεις; ἐκ ἐλαῖς ὦ Σαμφόρα;

Αμ. Ταῦτ' ἐχ' ὕβρις δὴτ' ὕβρις; Στ. Ἀξίς;
ὅππιαλῶ,

Κεντῆρ' ὑπὸ τ' περικλόν σε τ' σφραφδερον.

Φόβεις; ἔμελλον ἄρα κινήσειν σ' ἐγὼ,

Αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυωρεῖσιν. 1305

Στεροφὴ Κώλων ἡ.

Χο. Οἶον τὸ παραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων;

Ὁ γὰρ γέρων ὅδ' ἐρασπής,

Ἀποστέρησαι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1301. Ὡ Σαμφόρα. | Τινὲς τῦτο Στραφιμάδην, τινὲς ὅλῳ δ' κλητῆρῳ, ἀντὶ τοῦ κέντρον, ὡς ἔπρεπε αὐτῇ ἀφ' ἧς λέγεται.

1302. Ἀξίς ἐπιαλῶ. | Ἡ γραφὴ διπλή, καὶ ἐπὶ ἄλλῳ καὶ ἐπιαλῶ, καὶ πρὸς μὲν τὸ ἀφισπασμῶς τὸ ἀξίς ἀπληστικῶς χρῆσι λέγειν, οἷον ἀξίς ὁρμίσσης ταῦτεῦθεν. ἐπὶ ἄλλῳ σε, ὃ ἐξ ἐξελάσθαι σε. εἰ διφθογγωγραφεῖται, καὶ διότι σε κεντῶν ὑπὸ τ' περικλόν ὡς περὶ ἔπρεπε παρήκον. πρὸς δὲ τὴν ἐτέρην γραφὴν ὡς ἡθικῶς λέγοντο. οἷον ἀπάξις σὺ τ' σφραφδερον εἰς μύλωνα ἐπὶ τὸ ἀλέθην. ἀντὶ τοῦ ἀπαγε σὺ σεαυτὸν ἔπρεπε, κἀκεῖθεν τραφῆσαι. ἄλλως. ἐπιαλῶ μίλων ἀπὸ τοῦ ἰάλλω. λέγει δὲ ἐπιπίμψω σε, ἐν ᾗ ἐν τῷ ἀξί. λέγει σὺ ἀπάξι ποτὲ ἐνταῦθεν καὶ πορεύσθαι. τὸ δὲ ἐπιαλῶ ἀντὶ τοῦ ἐπιπίμψω σε. συμβαλεῖν δὲ αὐτῷ ἀλοάσαντα μωδῷ περιεῖσθαι, ἵνα τρέφῃ ἔχῃ τὰς ἔπρεπε. σφραφδερον δὲ ὁ ἐξ ἐξ ἐξ ἑνός. ἄλλως. ἐάν μὲν ἔστω ὁ λόγος ἡ ἡθικῶς, ἀπέρχῃ ἡ ὑποαλῶ τὴν μάγισα κεντῶν σε ὑπὸ τ' περικλόν ὡς σφραφδερον. ἐὰν δὲ ἐπὶ ἄλλῳ, ἔτι. ἀπέρχῃ ἐπὶ ἄλλῳ κεντῶν σε τ' σφραφδερον, ἐπὶ τὸ ἐργαζομένην ἐκείνην τραφῆναι, ἐδὲν γὰρ ἐνταῦθεν λέγει. εἰ δὲ ἔτι. ἐπιαλῶν σοι τὴν μάγισα καὶ δίδων τ' περικλόν, ἄλλως σε ἀπὸ μεταφορᾶς τ' κενταμυνῶν ἔπρεπε βραδέων ὑπὸ τ' ὑπέρχων.

1303. Ὑπὸ τ' περικλόν σε. | Μήποτε σὺ ἐπὶ σε αἶμα σὺ. εἰ μὴ ἄρα λέγει ἀξίς σεαυτὸν ὡς τὸν σφραφδερον ὅπερ αὐτὸς ἐργάζω.

1306. Οἶον

Cedo mihi stimulum. *Test.* Horum ego tibi testis ero.

Str. Apage, quid cunctaris? non agitas, ô Samphora?

Am. Annon *hæc* sane contumelia est? *Str.* Non te abducis? incitabo

Sub podicem stimulando te catenam ferentem.

Fugin'? profecto ego te percitaturus eram

Cum ipsis tuis rotis atque bigis.

Strophe Versuum xviii.

Cho. O qualis res est, rerum turpium amore teneri?
Senex enim hic *istoc* amore captus

Intervertere

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1306. Οἷον τὸ πραγματέων ἱρᾶν. | Κορωνίς ἢ ἀσθίσις μέλινος
ἐξόντων ὑποκριτῶν μοιροτροφικῶς ἢ κάλων ἢ. ὡς τὸ πρῶτον ἱαμ-
βικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ὃ φλαύρον ποδὺς ἀνθ' ὅλης
ἱαμβικῆς κίρῃς διποδίας. τὸ δεύτερον ἢ δι᾿ ἡμισυ ἢ ἱωνικῶς ἀπὸ
ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ ἱαμβικὸν ἰφθιμιμιγέ. τὸ
τρίτον ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὁμοίον ἢ ἢ
παιώτων δαυτίων, τὸ ἢ χοριαμβικὸν ἐξ ἐπιτρίτων ἢ ἱαμβικὸν τρί-
μετρον καταληκτικόν. τὸ ἢ ἢ τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν
ἢτοι ἰφθιμιμιγέ, τὸ ἢ ἢ ὁμοίον τρίμετρον μὲν τοι. τὸ ἢ χο-
ριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ὃ ἀντισπαστικὸν ἐξ
ἐπιτρίτου τρίτου ἢ πρώτου ὁμοίον τὸ δίκαιον ἱαμβικὸν δίμετρον
βραχυκατάληκτον. τὸ ἢ ἢ ἢ ὁμοίον τῷ τρίτῳ, τὸ τρισπασ-
τικὸν χοριαμβικὸν πινθιμιμιγέ. εἰ ἢ βύβη δακτυλικὸν δίμετρον.
τὰ ἐξῆς τρία, ἀντισπαστικὰ ἰφθιμιμιγέ Φωφικράτεια. διτροχαϊκῆς
κατὰ τὴν πρώτῃν ὃ πινθιαιδικᾶς χώρην κίρῃς ταυτοποδίας.
τὰ παρατέλειον ὁμοίον τῷ τρίτῳ, μὲν δ' ἱαμβικὸν δίμετρον κα-
ταληκτικόν, ἢτοι ἰφθιμιμιγέ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, αἰνίσσεται ἢ
εἰς τὸ Στρεψιάδην, λέγων ὅτι δύνει ἐς τὴν ἀνδρῶν τὸ ἀτάπαν ἔρως.
ἰσίων δ' ὅτι ἐκείνους ἀγαλινθέντας ἀπεληλυθασιν. ὁ δ' ἐχὼρὸς ἐπὶ
τῷ σκῆπτρῳ ὡς, ταῦτα διέξεισι αὐτῷ ὃ Στρεψιάδην. προαναφωτῶν
ἀπὸ τέτων ἢ αἰνιτισμῶν, ἢ μὲν πείσας ὁ Στρεψιάδης ὑπὸ
τῷ ὡς.

Ἀποστρεῖσθαι βέλεται
 Τὰ χρήμαθ', ἃ δανείσατο.
 Κεκ' εἶδ', ὅπως ἐ τήμερον λήψεται 1310
 Πεῖραγμ', ὃ τῦτον παῖσαι
 Τὸν σοφιστὴν, ὦν πανουργεῖν
 Ἦρξατ', ἔξαφνης πὶ κακὸν λαβεῖν.
 Οἶμαι γὰρ αὐτίχ' εὐρήσεν ὁσφ
 Πάλαυ πότ' ἐξήτει 1315
 Εἶναι τ' οὐδὲ δεινὸν οἶ,
 Εὐώμαι τ' ἐναντίας λέγειν
 Τοῖσι δικαίοις,
 Ὡς νικᾷν ἅπαντας
 Οἷσπερ ἂν ξυγγλύπται, 1320
 Καὶ λήγῃ παμπύτμεα.
 Ἴσως ἴσως βελησεται
 Καῖρατον αὐτὸν εἶ).

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1312. Τὸν σοφιστὴν. | Τὸν φιλόσοφον, τὸ παιδα ἢ τὸ γέμετο
 ἀπὸ τοῦ σοφίζεσθαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΙΟΥ, ἰε.

ὦ γάτορες καὶ ξυγγλυεῖς, καὶ δεινότατοι.

Ἀμυνανδρὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1324. Ἰε ἰε. | Κραυγὴς ἰστῆς ἀκούσας αὐτοῦ τὸ ὑπερμεγᾶ, ἢ
 δι' ἑξῆς ἀμυνανδρὶ τμήματ' ἀπατάλλεται καὶ, ὅν προτίθεται καὶ
 λω

Intervertere cupit

Pecunias, quas mutuò accepit.

Neque est ut hodie non admittat

1310

Rem, quæ hunc faciet

Sophistam, ex his quæ dolose agere

Cœpit, repente aliquid mali percipere.

Credo enim statim inventurum quod

Dudum olim quærebat.

1315

Nempe esse sibi filium callidum.

Sententiasque qui diceret contrarias

Iustis :

Ita ut omnes vinceret

Quibuscum versaretur,

1320

Etiamsi nequissima diceret.

Forfan forfan optabit

Etiam mutum illum *tandem* esse.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1322. Ἰσως, ἰσως. | Εὐχεται παρ' αὐτῷ ἀδικήσας, καὶ ἄλλοις
πάχων τίλιν ἀφῶκα αὐτὸν εἶναι.

A C T U S Q U I N T I

SCENA PRIMA.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

Heu, eheu!

O vicini & cognati & populares!

1325

Succurrite

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λα ἱερῶν καὶ μωρόμετρον, ὃ δὲ τελευταῖ· τῶτον, καὶ μὴν ὅτι καὶ
λέξις ἀκούσαι βύλομαι. ἐπὶ τῷ τίλιν κορώνις. κέχρηται δὲ προαι-
φανῶς τὸ ἰὸ ἰὺ. τοῖς δὲ ἄλλων τὸ ἰὺ, φασίν, χιτλιάζων δὲ
ἔξισιν

Ἀμυνάθετέ μοι, τυπτομένη πάση τέχνῃ.

Οἱμοι καρδιαίων τ' κεφαλῆς, καὶ τ' γνάθου.

Ὡ μαρὲ τυπτεῖς τ' πατέρα; Φφ. Φήμ' ὦ πάτερ.

Στ. Ὁρᾷθ' ὁμολογῶνθ', ὅπ' με τυπτεῖς; Φφ.

Καὶ μάλα.

1329

Στ. Ὡ μαρὲ, καὶ πατραλοία, καὶ τοιχωρύχ.

Φφ. Αὐδὶς με παντὰ παῦτα, καὶ πλεονέχεια.

Ἀρ' οἶθ', ὅπ' χαίρω πόλλ' ἀέκων δὴ κακῶ.

Στ. Ὡ λακκόωρη. Φφ. Πάτ' ἴτε πολλοῖς
τοῖς ῥόδοις.

Στ. Τὸν πατέρα τυπτεῖς; Φφ. Καταφαιῶ
γε, νῆ Δία,

1334

Ὡς ἐν δίκῃ σ' ἐτυπῶν. Στ. Ὡ μαρώτατι,

Καὶ πῶς γήροισ' ἂν πατέρα τυπτεῖς ἐν δίκῃ;

Φφ. Ἐγὼ γ' ὑποδέξω, καὶ σὺ νικήσω λέγων.

Στ. Τετὶ σὺ νικήσῃς; Φφ. Πολύ γε καὶ ῥαδίως.

Ἐλθ' δ' ὁπότερον τοῖν λόβον βέλει λέγειν.

Στ. Ποίον λόβον; Φφ. Τὸν κρείττον' ἢ τ'
ἥττονα;

1340

Στ. Ἐδιδάξά μιν μὴ τοι σε, νῆ Δι', ὦ μέλει,

Τοῖσι δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ παῦτά γε

Μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλόν,

Τὸν πατέρα τυπτεῖσθ' ὅστις ὑπὸ τῷ ὕμῳ ὑέων.

Φφ. Ἀλλ' ὁδομα μὴ τοί σ' ἀναπείσειν, ὥς
γε

1345

Οὐδ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔχουσιν ὁ πρὸς τῆς ὥς ὑπὸ τῷ παιδὶς τιτυμμένη. δὴλον δὲ ὅτι
πάντα ταῦτα ἀπεπλάσκει αὐτῷ τ' πρὸς Σωκράτη ἀφελῆς
χάριν, δεικνύει δὲ τῶν φιλοτιμυμένων ὅτι μηδὲν χρὴ δι-
δάσκει τὰς νέας, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν ποιεῖν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τὰς γε-
νηκότας τοῦτοι γίνονται, καθίστησι,

1326. Πέρι

Succurrite mihi vapulanti, quacunq[ue] ratione.

Heu me miserum, ob caput atq[ue] buccam!

O impure, patrem verberas? *Phi.* Aio, ô pater.

Str. Videtin' confitentem quod me verberat? *Phi.*

Prorsus quidem.

Str. O impure, ac parricida, & parietum perfoffor!

Phi. Rursus de me hæc ipsa & plura dicito. 1331

Nôsti utique me gaudere, dum multa mala audio.

Str. O Cinæde. *Phi.* Consperge me multis rosas.

Str. Patrémne verberas? *Phi.* Et demonstrabo, per Jovem,

Quod jure te verberaverim. *Str.* O impurissime! 1335

Et quomodo potest fieri, ut patrem quis jure verberet?

Phi. Ego demonstrabo, & te vincam dicendo.

Str. Hoc tu vinces? *Phi.* Multo quidem facillimé.

Elige autem è sermonibus utrum dicere me vis?

Str. E quibus sermonibus? *Phi.* Superiorem nempe an inferiorem vis? 1340

Str. Edocui sane te per Jovem, ô fatue,

Justis contradicere, siquidem hæc

Perfuasurus mihi sis, quod justum atq[ue] honestum

Sit patrem verberari à filiis.

Phi. At puto sane me tibi perfuasurum, ita ut 1345
Nec

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1326. Πάση τέχνη. | Παντὶ τρόπῳ, πάση δυνάμει. τὸ δὲ ἀμυνάσθην λέγουσι.

1331. Καὶ πλείον. | Ἀντὶ τοῦ χείρονα ἐκ πλείων τέτων εἶπεν.

1341. Ἐδιδασκέμενον. | Παθητικὸν ἀντὶ ενεργητικῆς λέγουσι διὰ εἶναι μισότητος. Ἀπικῶς ἀντὶ τοῦ ἐξικαίδουσα δι' ἐτέρου. τὸ δὲ ἐδιδάσκειν δι' ἑαυτοῦ.

Οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενθ', ἐδὲν ἀντιρεῖς.

Στ. Καὶ μὲν, ὃ π καὶ λέξεις ἀκούσαι βέλομαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΧΟΡΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,
ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΣΟ'Ν ἔργον, ὃ πρὸς σῶτα, φροντίζον, ὅπῃ
Τὸν ἄνδρα κρατήσεις,

Ὡς ἔτθ', εἰ μὴ τῷ πέποιθεν, ὅττι ἂν ἴω
Οὕτως ἀκόλαστον. 1351

Ἄλλ' ἔθ' ὅτῳ θρασυμένῳ. δῆλόν γε τὸ
Λῆμ' ἔστι τ' ἀνθρώπου.

Ἄλλ' ἔξοτε τοῦτοῦτον ἥρξασθ' ἢ μάχη γυναικί,

Ἦδη λέγειν χρὴ πρὸς χεῖρ, πάντως ὅτι τῷ
δράσῃ. 1355

Στ. Καὶ μὲν ὅθεν γε τοῦτοῦτον ἥρξάμεθα
λοιδορεῖσθ', ἔγωγε

ΣΧΟΛΙΑ.

1348. Σὸν ἔργον. | Εἰς οἷς χορὸς εὐφροσύνης μὲν λόγον ἔχοντα, ἀλλὰ
τὸ ἔχειν καὶ ἀντίστροφον τὸ οἶμαι γὰρ ἔτι νεότερον, ἢς ἐδὲν διανοοῦναι.
προσδοκῇ δὲ ἀλλὰ τὸ προτιθέναι καὶ προσδοκῇ τὸ διπλῆς. ἢ διπλῆ
καὶ εἰς οἷς εἰς ἐπαρκῆ τριάδα ἢ τετράδα κώλων ἔξ, ὧν τὰ μὲν
ἀντιπαραβολαί ὅμοια τοῖς ἀντιπαραβολαί, τὰ δὲ ἀντιπαραβολαί, ἡμιόλια ἀλλὰ τὸ
ἔχειν πρὸς τὸ ὅλον καὶ ἡμισυ ἢ ἰσικῆ καλῶμεθα, ἀδιαφοροῦντα τῇ
πρώτῃ συλλαβῇ, τὸ μὲν τοι τελευταῖον ὃ καὶ ἐπαρκῆς ὡς ἐπὶ τῷ
τέλει τὸ ὅδῃς τιθεμένων λέγει, ἀντ' ἰσικῆς ἐπίτριστον ἔχει. ὡς ἐπὶ
θεῖσιν δὲ εἰς οἷς ἀντ' ἰσικῆς τετράμετροι καταληκτικοί, ὅμοιοι τῇ
ἔξῃ. ἐθ' γὰρ εἰς οἷς προτιθέναι τὸ διπλῆς διειχίαν μὲν τὴν ἀντι-
παραβολαί καὶ τὸ ὅδῃς.

Nec ipse, cūm audias, quicquam contradicas.

Str. Atqui quod dicturus es audire percipio.

A C T U S Q U I N T I
S C E N A S E C U N D A .

CHORUS, STREPSIADES,
PHIDIPPIDES.

TUUM est negotium, ô senex, curare, ut
Hominem cohibeas;

Quoniam hic, nisi quo fretus esset, haud foret 1350
Ita petulans.

Sed est *aliquis*, quo fretus, animo efferatur. manifesta
scilicet

Est hominis confidentia.

Sed ex quo primūm coepit rixa fieri,

Jam ad chorum *omnia* dicere opus est. prorsus autem
hoc facies. 1355

Str. Atqui unde primūm coepimus convitiari,

Ego

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

1355. Πρὸς χορόν. | Πρὸς ἑμὲ, ὅπως ἔλεγον πρὸς χορόν λέγειν, ὅταν ᾖ ὑποκριτὴ Ἀλφειομένην τὴν ῥῆσιν ὁ χορὸς ἐρχῆται. διὸ καὶ ἐκλέγεται ὡς ἐπιτοκλῦσις ἐν ταῖς τοιαύταις τὰ τετραμέτρα ἢ τὰ ἀναπαισικὰ, ἢ τὰ ἰαμβικά. Ἀφ' τοῦ ῥαδῖως ἐμπέπτη ἐν ταύτοις ᾧ ταῦτον ῥυθμόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγωμφ, καὶ διπλῇ ἔξω ποδουκῶα.

1356. Καὶ μὴν ὅθι γι. | Κορσὶς καὶ εἴχοι ὅμοιοι τῷ διειχίᾳ λγ. ἀν τελευτᾷ, Ἐξίφισον ἀν καὶ πρὸχομένην σι. σὺ δ' ἔμειν ἰὺν ἀπάγχων. μεθ' ὃν τρία πᾶσα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. καὶ εἴχῃ ὅμοιᾳ τοῖς ἄνω.

Ἐγὼ φράσω, ποιδὴ γδ εἰσάμεθ', ὥσπερ ἔστι
Πρῶτον βῆ αὐτὸν τὰς λέωνας λαβόντ' ἐγὼ κί-
λῳσα

"Ασαι Σιμωνίδε μίλῳ, ἥ κελὸν ὡς ἐπέχρη.
Ἄδ' αὐτὸς ὡς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κεθαρίζη,
Ἄδεν τε πίνοντ' ὥσπερ εἰ γὰρ χρὺς γυναικ' ἀλῆσαι.
Φί. Οὐ γδ τότ' αὐτὸς χρὺς σὸ γ' ἄρα τὸ πῆλός
κὶ πατέσθαι, 1362

"Αδξ' κελεύοντ' ὥσπερ εἰ τέτλιζας ἐστῶντα·
Στ. Τοιζῶτα μὲν πῶς κὶ τότ' ἐλεγχῇ ἐκδοι,
εἰς τὸν καὶ. 1364

Καὶ ἡ Σιμωνίδην ἔφασκε τὴν κατὰ πᾶν τιμήν.
Καὶ γὰρ μόλις βῆ ἀλλ' ὅμως ἀποσφύραται τὸ αὐτὸν.
Ἐπὶ τα δ' ἐκέλευσ' αὐτόν, ἀλλὰ μὲν πᾶν κί-
βόνη,

Τῶν Αἰγύλων λέξαι πῶς μοι καὶ τ' ἔτι αὐτὸς
εἶπεν.

Ἐγὼ γδ Αἰγύλον νομίζω ἀφ' ὧν ἐν ποιηταῖς,
τόφω πλεῶν, αὐστρατὸν, σὺμφάξας, κρημένοντιδῶ.
Καὶ τὰ αὐτὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1358. Λύραν λαβόντα. | Ἐν τοῖς συμποσίοις κύκλῳ τοῖς ἐσιω-
μήτοις ὁ ἐσιάτωρ διδὼς λύραν ἐκέλευσεν ἄσαι ᾠδὴν.

1359. Ἄσαι Σιμωνίδην. | Τὸτο τὸ μίλῳ Σιμωνίδην κὶ Ἐπεί-
κην ἐπέχεθ' ὁ κριὸς σὺν ἀγκύρῃ. ἦν δὲ παλαιστῆς Αἰγυπτῆς ἀλ-
λως, τῇ πρὸς τὸ ζῶον κοινῶς τὴν λίξιν συνέπλεξε τὰς κοιτιὰς
ὁ ποιητὴς λίγων. Ἐπέχεθ' ὁ κριὸς σὺν ἀγκύρῃ, ἔλθων εἰς διπλὴν
ἀγλαὸν Διὸς τέμενος. φαίνεται δὲ ἐνδοκίμῳ κὶ ἀσφατῇ ἵνα
τὸ δὲ ἐπέχθη κὶ ἀφ' ὧν ψιλῶς ἀπὸ τῆς πίνας, κὶ διφθίγης γα-
φῆται.

1360. Ἀρχαῖον. | Μῶρον, παραιτῆνται δὲ οἱ φιλόσοφοι κινῆ-
ζιν ἐν τῷ πίνῃ. κάχρυς δὲ ἀντὶ τῆς κριθῆς πεφηνγμῆται. ἄδου
δὲ αἱ ἀλῆθσαι ὑπὲρ τῆς παραπέμψαδ' ἢ κάματα.

1361. Ὡσπερ εἰ κάχρυς. | Καθάπερ τινα γυναῖκα κριθῆς ἀλῆσαι.
ἀλῆσαι

Ego dicam. Quando enim epulabamur, sic ut nōstis,
Prīmūm sane ipsum acceptā lyra ego jussi
Canere Simonidis carmen, Aries uti detonsus est.
Ipse vero statim velut obsoletum esse dixit citharā canere,
Et cantare potantem, tanquam mulierem hordea molen-
tern. 1361

Phi. Annon enim tunc statim oportuit te verberari
ac pessundari,

Qui cantare juberēs, veluti cicadas, epulantem?

Str. Talia etiam tunc dixit domi, qualia nunc dicit;
Atque Simonidem aiebat esse poetam malum. 1365
Et ego vix quidem, utcunque tamen, pertuli primò.

Postea autem jussi ipsum, sed myrteo prius ramo accepto,
Ex Æschyli carminibus mihi recensere aliquid: deinde
hic continuo dixit,

Ego enim Æschylum puto, qui præcipuus inter poëtas
habetur,

Streptitus plenum esse, incompositum, acerbum, gran-
diloquum. 1370

Atque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀφ' ὧν δὲ ληθῆναι τὸ ἦ γυναικῶν γένος, αἷς ἔργα πῖναι καὶ
ἑτεροῖσι τι ἀπραγματοποιεῖν.

1363. Ὅσπερ τὴν τέττιγαν. | Παραποίησι τὴν ἄδην καὶ φησιν ὅτι
τὸ ἄδην φλυαρεῖν ὡς τέττιγας καὶ ἔδην ἄλλο ἢ ὡς γυναικῶν ἀδὲν
ἀλιτρούσας.

1367. Ἀλλὰ μυστρίαν. | Μυστρίαν ἢ κλάδον κατέχοντες ἦδον τὰ
Λιγύλιν, ὡς περ τὰ Ὀμήρου μὲν δάφνης. παρὰ τὰ Λιγύλιν, ἐπὶ
ἐκείνῃ ὥσπερ ἀλφώνων. ἄλλαν. Δικταίαν. ὡς τῷ ποιῆσαι μουσικῆς.
ἐπὶ δὲ κοινὸν τι πάθος οὗτο φαίνεται. συντολῶν τοῖς διεχορδοῖς,
εἴτε μὲν μέλινος εἴτε ἄλλου μέλινος ἔχοντά τι τῇ χερὶ ποιῆσαι τὴν
ἀφῆγησιν. οἷον ἢ ἄδοντες ὡς τοῖς συμποσίοις ὅσα παλαιῶς τινὲς
παραδόστας κλάνα δάφνης ἢ μυστρίαν λαβόντες ἄδοντες.

1370. Ἀσύστατοι. | Οὐ συνίσταται, ὅδ' ἐκ πυκνῶν ὡς τῇ ποιῆσει,
ἀλλ' ἀσύντακτοι καὶ κομπῶδες. τὰ ἢ ῥήματα Λιγύλιν φατασίαν μὲν
ἔχει

Κάνταῦθα πῶς οἶδά με τὴν καρδίαν ἐρεχθεῖν;
Ὅμως ὃ ἢ θυμὸν δακνὸν, ἐφίλω, Σὺ δ' ἀλλὰ
τέτονον

Λέξον τι τ' νεωτέρων, αἵτι' ὅτι τὰ σοφὰ ταῦτα.
Ὅδ' ἐνδύς ἦσ' ὅξ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τίν', ὥς ἐκίνει
Ἀδελφός, ὃ λείψανον, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελ-
φίω.

1375

Ἐγὼ δέ τ' ἐκ ἡνεσχομένω ἀλλ' ἐνδύς ὅξ' ἀράτιω
Πολλοῖς ἡκοῖς κ' ἀσχεροῖσι. κατ' ἐντυθεν οἷον
χρῆς,

Ἐπὶ πρὸς ἐπὶ ἡμέζομεν. εἶθ' ὅτι ἐπανα-
πνέει,

Καί περ' ἐφλα με, καὶ σπυῖται, καὶ πνιγε, καὶ πέ-
τριβεν.

Φει. Οὐκ ἔνν' δικαίως, ὅς τις ἐκ Εὐριπίδου
ἐπαινέει,

1380

Συφώτατον. Στ. Συφώτατον γ' ἐκεῖνον, ὃ, τί
σ' εἶπω;

Ἀλλ' αὐτίς αὐτὸ τυπήσομαι. Φει. Νηὶ τ' Δί',
ἐνδίκως γάρ.

Στ. Καὶ πῶς δικαίως; ὅς τις ὃ ἡσυχωτέ
σ' ὅξ' ἐθρεψα,

Αἰδα-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔχει βασιανζόρμα δι' ἐνδομίαν ἔχει πραγματείαν. ἀσύστατα γ'.
ἀσύστατοι δὲ οἷον ἀδιάντοι, ἀπιδάντες συνίσταται τὰς μύθους.

Στόμφοκα. | Σκληρὸν παρὰ τὸ τόμα καὶ τ' ὁμοφωκα, ἡ
τραχύν. κρηματοῖον δὲ, μεγάλας λέξεις ποιῶντα.

1373. Τὰ σοφὰ ταῦτα. | Ἡ ἀντί ὅτι ἐπὶ ἐπισημνίον. ἢ διὸν εἰπὼν,
οἱ πρὸς εἶναι οἱ σοφοὶ ἔτοι ποιηταί. ὁ δὲ πρὸς ἐνδομίον ἔτριψαν, ὡς πρὸς
καὶ ἐν Βατράχοις ποιῶ λίγων. Οὐκ ἔνν' ὅτι ἐπὶ μὴ μακρύμια τρα-
χέως ποιῶντα.

Atque hinc quomodo mihi putatis cor commotum fuisse?
Veruntamen animum mordens inquiebam; Tu autem
horum

Recita mihi aliquid recentiorum, ista *nempe* quæ scita
perhibentur.

Ipsæ autem cecinit ex Euripide sermonem quendam sta-
tim, uti subagitavit

Frater (proh Averrunce!) uterinam sororem. 1375

Ego vero amplius non continui me, sed statim convitiis
incesso

Multis, malis, & indignis. deinde hinc, ut fieri solet,
Ultro citroque verbis contendebamus, deinde hic mihi
insiluit,

Post contundebat me, & cædebat, & suffocabat, & con-
terebat.

Phi. Quin merito quidem, qui non Euripidem laudas
Sapientissimum. *Str.* Illum sapientissimum ais! ô, quid
de te dicam? 1381

Sed rursus mox vapulabo. *Phi.* Imò, per Jovem me-
ritò.

Str. Et quomodo merito? qui te ô impudens educavi,
Perfentiens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1374. 1375. 'Ὡς εἰπὼν ἀδελφός. | Τὴν Καναχὴν ὁ Μακαρίους
τὸ δὲ ἀλεξίκακον διὰ μίση ἀναπιφάνηται. σημνῆται δὲ τὸ Εὐρι-
πίδου Αἰόλου. εἰπὼν γὰρ τὰς ἀδελφὰς γαμῶσιν ἀδελφοί. ὡς ἐπὶ
Ἡρακλῆος δὲ τὸ ἀλεξίκακον. γέγραπται δὲ δράμα Εὐριπίδου Αἰο-
λῶ, ἐν ᾧ παρέρχεται Μακαρία τὴν παῖδα Αἰόλου φθίσοντα Κανα-
χὴν τὴν ἀδελφὴν. ἐπεὶ δὲ παρὰ Ἀθηναίους ἔξει. γαμῶν τὰς ἐκ
πατέρων ἀδελφὰς, εἰς αὐτῶν τὸ ἀδικήματ' προσέθηκε τὴν ὁμο-
μητρίαν. εἴτα ἐνθυῶς ἐχρημάτισεν ἐπ' αὐτῶν τὸ ἀλεξίκακον, τῆς ἐν
ἀποτροπῇ καὶ ᾧ τὰ θνητὰ ἀπέρχων, ἰδοὺ γὰρ Ἡρακλῆος τὸ ἐπι-
θετον.

1376. Ἐχρημάτω. | Κρῶν αὐτόν. λοιδορῶ, πλήττω πομπῶς κα-
κοίς.

Αἰδαινόμηνός σε πάντα τραυλίζοντο, ὅτι τοῦτο
 Εἰ μὴ γε βριῦν εἴπης, ἐγὼ γνὺς ἂν πειρῶ ἐπίσχευ,
 Μαμμῶν δ' ἂν αἰτήσαντο ἡκόν σοι φέρων ἂν
 ἄρτον. 1386

Καχῶν δ' ἂν ἐκ ἐφθης φράται, καὶ γὰρ λαβὼν
 δύραζε

Ἐξέφερον ἂν, καὶ πρὸχόμενον σε. σὺ δὲ με τιμῇ
 ἀπάγχων

Βοῶντα, καὶ κεκραγόν, ὅπ

Χεζηπάλω, ὅτ' ἐτλης

1390

Ἐξω γ' ἐνεγκεῖν, ὦ ματρί,

Οὐραζέ με, ἀλλ' ἀποπνιγόμενο αὐτῇ ποιήσας
 καχῶν.

Ἀντιφθερὴ Κώλων η.

Χο. Οἶμαί γε τῷ νεωτέρων πᾶς καρδίαις
 Πηδᾶν, ὅπ' λέξει.

Εἰ γὰρ ποιαῦτά γ' ἔτ' ὕμνησας, 1391

Λαλῶν ἀναπαύσει,

Τὸ δέρμα τῷ γερατέρων λάβοιμην ἂν,

Ἀλλ' ὅδ' ἐρεβίνθε.

Σὺν ἔργον ὅτ' καμνῶν κινητὰ καὶ μοχλίστα, 1399

Παιδὶ πῖνα ζητῶν, ὅπως δόξης λέγειν δίκαια.

Φει. Ὡς ἡδὺ καὶ τοῖς ποσάγμασι καὶ δεξιότης ἑμὴ
 λαίῃ,

Καὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1384. Τραυλίζοντο. | Ψιλλίζοντο καὶ μὲν ἑαυτοὶ λαλῶντες.

1385. Πῶν ἐπίσχευ. | Οὐ μόνον ἐπὶ τὸ πάλιν, ἀλλὰ καὶ τὸ
 εἶδον.

1386. Μαμμῶν. | Ἀσχημοῦ φωνὴ ἣ παιδὶν λαλῶντι.

1397. Λάβοιμην

Perfatione, dum tu omnia balbutires, quid tibi velles.
Siquidem Bryn diceret, ego animadvertens potum exhi-
berem. 1385

Mammam autem petente te, statim aderam tibi panem
afferens.

Cacare vero non prius dicere poterat quam te acceptum
foras

Efferreham atque prætendebam te. tu autem me nunc
faucibus tenens,

Vociferantem ac clamitantem quòd

Cacaturirem, non dignatus es

1390

Extra efferre, ô impure,

Me foras. sed suffocatus hic me cacare feci.

Antistrophe Versuum viii.

Cho. Credo equidem juvenum corda

Trepidare expectando quid hic dicturus sit.

Si enim talia hic, qui perpetravit

1395

Dicendo persuaserit:

Cutim seniorum nobis habere possumus,

At ne ciceris quidem æstimandam.

Opus est tibi, ô novarum rerum motor ac machinator,

Suadam aliquam invenire, ut videaris iusta dicere. 1400

Phi. Quàm suavis est inter res novas & argutas ver-
fari,

Atque

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1397. Λάβοιμ' ἄν. | Οὕτως ἀφανιθήσεται πληγαῖς ὡς τοιμί-
ται ἡμᾶς καὶ τ' ὀνύματ' ἐν ἑσέσι λιπώτερον αὐτὸς ἔχον.

1401. Ὡς ἴδω κανὼν. † Εἰδισίς ἱέρας διπλῆς ἀμοιβαίας ἐν
εἴχων ἱεροδικῆν τετραμύτρων καταλλυτικῶν μὴ ἐν τελευταίῳ,
τὴν μητί' ἄσπερ καὶ σὲ τυπῆσω. τί δ' ἄρα φῆς σὺ ὁ πόρτοι
ἐπ' ἀκακιδέας,

Καὶ τῷ^ρ καρδεωτῶν νόμων ὑπερφρονεῖν δυνάσθῃ.
 Ἐγὼ γὰρ ὅτι μὴ ἱππικῇ μόνῃ τῷ νῦν περσεῖται,
 Οὐδ' ἂν τρεῖς εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἴω, περὶ
 ὕδαμναρτεῖν. 1404

Νυνὶ δ' ἐπειδὴ μὲν ὑποὶ τέτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
 Γνώριαις ᾗ λεπτοῖς καὶ λόγοις ξυνέειμι καὶ μερίμνας
 Οἷμα διδάξαι, ὡς δίκαιον τῷ πατέρει κηλαῖεν.

Στ. Ἱππῶς ποίνω, καὶ Δί', ὡς ἐμοὶ γὰρ κρατ-
 τὸν ὕειν

Ἱππον τρέφειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ὑπὸ τρι-
 βλώει.

Φει. Ἐκεῖσε δ', ὅθεν ἀπέχιστάς με τῷ λόγῳ,
 μέτειμι, 1410

Καὶ περὶ τ' ἐρήσομαι γὰρ τετὶ, παῖδά μ' ὄντ' ἐτυ-
 πῶες;

Στ. Ἐρωγέ σ', οὐκ ὦν τι καὶ κηδόμεθα. Φί.
 Εἰπέ δὴ μοι,

Οὐ καὶ μὲν σοι δίκαιον ὕειν οὐνοῖν ὁμοῖως,
 Τύπῃεν τ'; ἐπειδὴ περὶ τῶν ἐξ' οὐνοῖν τὸ τυπῶν;
 Πῶς γὰρ τὸ μὴ σὺν σώματι χρὴ πολλῶν αἰσῶν εἶναι,
 Τέμνον τῷ μῆτι; καὶ μὴν ἐφ' ἑλκυσθεὶς γὰρ καὶ γὰρ.
 Κλάσαι παῖδες, πατέρες δ' ἐκ κλάειν δοκεῖς;

Στ. Τίη δὴ; 1417

Φει. Φήσεις νομίζεσθαι σὺ παῖδός τεττο τέθριππον
 εἶναι;

Ἐγὼ δὲ γὰρ ἀντίποιμὸν ἂν ὡς δις παῖδες οἱ γέ-
 ροντες.

Εἰκός

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐπὶ κακιδέκατῳ, τρίμυτῳ λαμβάνει ἑα, ἐπὶ τῷ τέλει δεκάτῳ
 ἔξω ἡδοναῖα.

1417. Κλάσει

Atque constitutas leges contemnere posse?

Ego enim, quando rei solùm equestri animum applica-
bam,

Ne tria quidem profari verba potui priusquam laberer.

Nunc vero postquam hic à rebus hujusmodi me ipse pro-
hibuit,

1405

Sententiis autem cum subtilibus ac sermonibus verfor
atque curis,

Puto me docturum, quod fas sit patrem castigare.

Str. Equita igitur, per Jovem; quoniam mihi satius
est

Equum alere quadrijugalem, quam vapulando comminui.

Phi. Illuc autem sermonis, unde me divertisti, redeo:
Et primum te hoc interrogabo: puerum me olim annon
verberasti?

1411

Str. Imo equidem, bene tibi volens & tui curam
agens. *Phi.* Dic mihi ergo,

Annon æquum est me tibi itidem bene velle,

Et verberare? quoniam bene velle idem est ac verberare.

Quomodo enim corpus quidem tuum oportet immune
flagris esse,

1415

Meum vero non item? atqui natus sum liber & ego
quoque

Fleat filii; patrem vero non flere æquum censes? *Str.*
Quamobrem?

Phi. Tu inquires lege sanciri, hoc pueri negotium esse:
Ego autem contra, quòd bis pueri senes.

Par

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1417. Κλάυσει παῖδης. | Τῷτο ἐξ Ἀλκίτιδος Εὐριπίδου Χαίρεις
ἐρῶν φῶς, πατέρα δ' ἔχει χαίρει δὲ καὶ.

1419. Δις παῖδης οἱ γέροντες. | Παῖδης τε ᾧ τὴν ἀρχὴν ἔσαν
ἔφρονες. καὶ νῦν ὑπὸ τῷ τῷ ἱσθῶν πλήθους παρατραπίντες αὐτοῖς ἔ-
λογισμῶ,

Εἰκόσι, ὃ μάλιστα τὺς γέροντας, ἢ τὺς νέους, τι
κλᾶσιν, 1420

Ὅσοι περ ἔκαμαρτάνειν ἤτιον δίκαιον αὐτοῖς.
Στ. Ἀλλ' ἐδάμν' ἡμιζέται ἡ πατέρων τῶν
πάχυν.

Φδ. Οὐκὲν αὐτῶν, ὅ ἢ νόμον θείας τύπῃ, ἢ
πορρωτόν,

Ὅσοι περ αὖ κέρει, καὶ λήσαν ἔπιδ' ἡνὶ παραλάβῃ.
Ἡτ' ὅν τι δ' ἔστι κέρει, κέρειν αὖ πολλοῦν
Θεῖον νόμον τοῖς υἱέσι, τὺς πατέρας ἀπὸ
ἡτῆς, 1426

Ὅσαι ὃ πλεονεξία ἐχόμεν' ὡς ἢ νόμον τιθέσθαι,
Ἀφ' ἑμῶν, καὶ δίδου μὲν αὐτοῖς ὡς εἴς τε συνην
φθαί.

Σκέψαι ὃ τὺς ἀλεξιφρόνας, καὶ πάντα τὰ βροτῶν
ταυτί,

Ὡς τὺς πατέρας ἀμυνέται, καὶ τοὶ ἀφ' αὐτῶν
ἔδ' ἐν 1430

Ἡμῶν ἐκείνοι, πλὴν ὅτι ψήφισματ' ἔχ' ἡ γένεσι.

Στ. Τί δ' ἔστι, ἐπεὶ δὴ τὺς ἀλεξιφρόνας ἀπαρτὰ
μμεῖ,

Οὐκ ἐοικὸς καὶ τὴν κόπρον, καὶ πὶ ξύλῳ χρυσοῦς
Φδ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λογισμῶν, παῖδες αὖτε τῶν ἢ πάλιν λεγόντων. καὶ Σοφοκλῆς Παλὺν
Πηλέα τὸν Αἰάκῃ οἰκὸς μόνῃ γυναικαγωγῇ καταπαύσας, πάλιν
ἢ αὖτις παῖς ὁ γυνάσκων αὐτῆς. καὶ Θυόπορος. Δὲς παῖδες οἱ
γέροντες ὁρῶν τῶν λόγων. καὶ Πλάτων. Ἀρ' ὡς οἴκε δὲς γέροντες
αὖ παῖς γέροντες. καὶ Ἀντιφῶν. Γενετροφία ἢ προσέοικε παιδοτροφία.

1421. Ὅσοι περ. | Οἱ παῖδες ἐκαμαρτάνοντες συνην μᾶλλον
ἀξιοὶ εἶναι τὸ νόστον ἢ ἐλπίδας. τὸ ὃ ἤτιον αὐτοῖς ἢ μὲν ὅλος.

1423. Οὐκὲν αὐτῶν. | Ἐν αὐτῇ ἐρωτήσιν.

Par est autem maximè, senes potius quam juvenes flere,
Quanto peccare ipsos minùs convenit. 1421

Str. At nequiquam legibus sancitum est ut pater hoc
patiatur.

Phi. Quin ergo vir erat, qui legem hanc primò tulit,
Sicut tu & ego sumus, & dicendo persuasit priscis illis :
Nunquid minus mihi quoque licet novam rursus in po-
sterum 1425

Ferre legem filiis ; patres ut suos contra verberent ?
Quaecunque autem verbera sustinueris, priusquam lex
ferretur,

Remittimus, & concedimus ipsis gratis nos cecidisse.

Insuere autem gallos & cæteras has pecudes,
Ut de patribus suis pœnas sumunt, atqui nihilo differunt
A nobis illi, nisi quod decreta non scribant. 1431

Str. Cur ergo, quoniam gallos per omnia imitaris,
Non comedis finum & tigillo infidens dormis ?

Phi.

Σ Χ Ο Δ Ι Α.

1425. Ἦτιον τί δὴτ' ἔχει καί μοι | Ἀπὸ τῶ καί μοι εἰδὲν ἦτιον
ἔχει τῶ παλαιῇ κηρυξί. παρὰ δὲ τινι τῷ κηρύτῳ κατὰ λέξιν
ἔτας, ἀπορῶσι πάντες ἐνταῦθα πρὸς τῶ ἦτιον. τὸ δ' ὅς ἐστι μοι τοιού-
των ἔσσ. κἄν ᾗδ, καὶ λέγων ἔπειθε τὰς παλαιὰς, ἐπηγαγεν ἦτιον,
δικαίως ὡς καὶ ἔπειθε, ἀλλ' ἦτορ ἢ ἐγὼ αὐτὸς ἴδω, ἐπειδὴ καὶ τὰ δι-
καιὰ καὶ τὰ μὴ, λέγων, ὁμοίως κἄν. οἱ δὲ τὸ ἦτιον πρὸς τὸ τί
δῆτα συνάπτεται, ψυχροὶ τινὲς εἰσιν. ἢ τὸ ἦτιον μὴ πρὸς τὴ
σύνταξιν, ἀλλὰ μόνον λέγει κατ' ἐρώτησιν. ἔκκει ἀνὴρ ἢ ὁ θεὸς τῷ
νόμῳ αὐτῶν ὡς σὺ καὶ ἐγὼ καὶ λέγων ἔπειθε τὰς παλαιὰς ; ἀντὶ
τῶ νόμου αὐτῶν τῶτε ἔτας ἔχει. ἢ ὡς περὶ αὐτῶν πρῶτον τὸ ἦτιον πρὸς
τὸ ἔπειθε συνάψαμεν, ἔτα καὶ πρὸς τὸ λέγων συνάπτεται ἔτα καὶ
λέγων ἦτιον καὶ ἔλκωτον ἢ ἐγὼ ἴδω, ἔπειθε τὰς παλαιὰς.

1428. Συγκυφῆναι | Τυφῶνται ἡμεῖς, κατακυφῶνται ταῖς μά-
ταις.

1431. Πλὴν ὅτι ψηφίσματα. | Ἀντὶ τῶ δικαστήριον οὐκ ἄγουν.
εἰς δὲ τὸ φιλότιμον τῷ Ἀθωαίῳ αἰσίσταται.

Φι. Οὐ πύτων ὦ πᾶν ὄντιν, ἐδ' ὦν Σωκράτης
δοκῶν.

Στ. Πρὸς ταῦτα μὴ τότῃ, εἰ ᾧ μὴ, σὺν τῷ
ποτ' αἰτιάσθαι. 1435

Φι. Καὶ πῶς; Στ. Ἐπεὶ σε μὲν δίκαιός εἰμι
ἐγὼ κολάζειν,

Σὺ δέ, ὡν ῥήματαί σοι, τ' υἱόν. Φει. Ἦν ᾧ μὴ
ῥήματαί,

Μά τι ἔμοι κεκλαύσεται, σὺ δ' ἔλχανόν τι θήξαι.

Στ. Ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες ἡλικες, δοκεῖ λέγειν
δίκαια.

Καί μοι γε συγχωρεῖν δοκεῖ τέτοις τὰ πεικῇ. 1440

Κλαίειν γδ' ἡμᾶς εἰκός ἐς', ὡς μὴ δίκαια δρῶμεν.

Φει. Σκέψαι ᾧ χ' ἀτίθειν ἐπὶ γνώμῳ. Στ.
Ἀπὸ γδ' ὀλέμου.

Φει. Καὶ μὲν ἴσως γ' ὅσα ἀχθεῖς παίδων,
ἃ νῦν πόπον θῆκας.

Στ. Πῶς δὴ; διδάξον γδ', τί δὴ μ' ἐκ τέ-
των ἐπωφελήσεις;

Φει. Τὴν μητέρ', ὥσπερ καὶ σε, τυπλήσω. Στ.

Τί δὴ τα φῆς σύ;

1445

Τὲθ' ἐπεὶ αὐτὸν μεῖζον κακόν.

Φει.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1434. Σωκράτης δοκῶν, | Ἀπορίσας λύσις ἐπὶ τὴν ᾧ Σωκρά-
της δόκῃσι ἀνάγει πισυτέραι ἔσαν. τὰ ᾧ προσωπα ἔως, ἀπὸ δ'
ἐ ταῦτον ἔως ᾧ ἐ ταῦτα ᾧ ἴκ ἐς. ὡς ᾧ ᾧ πρὸς τὸ πρὸς
ταῦτα, ταῦτις ἐ σοι νῦν περὶ τ' ἀλεκτρυνόντων εἶπον, τὸ, καὶ πῶς,
ᾧ Φιδίππιδος λέγουσι, ἐ δὲ τισιν ἐ πρὸς τ' ἐ ταῦτον, καὶ ἐξ
εἶχον εὐρηται λέγον. τὰ δὲ ἐξ ἡμῶν μίχρη ᾧ ἢ ᾧ μὴ γένηται, Στρε-
ψιάδης. οἷον καὶ πῶς ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι, ἐξ ἐστὶ γὰρ μοι τὸ πρὸς
σε, ὥσπερ καὶ σοὶ εἶαι ἔχης ὡς.

Phi. Non idem est, ô bone! neque hoc Socrati placeret.

Str. Propterea ne me verberes; fin aliter, olim teipsum culpabis. 1435

Phi. At Quomodo? *Str.* Quoniam jus ego habeo te castigandi;

Tu autem filium, siquis tibi natus fuerit. *Phi.* Si vero natus non sit,

Frustra mihi flebitur, tu vero hiante ore morieris.

Str. Mihi quidem, ô viri coætanei, iusta dicere videtur.

Et mihi videtur etiam æqua his concedere. 1440

Flere enim nos æquum est, nisi iusta faciamus.

Phi. Animadverte autem alteram præterea sententiam. *Str.* Peribo.

Phi. Atqui forsân non molestè feres quæ modo perpeffus es.

Str. Quomodo fanè? doce me quid ex his mihi commodi dabis,

Phi. Matrem, itidem ac te, verberabo. *Str.* Quid hercle ais tu? 1445

Hoc alterum denuo majus est malum.

Phi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1439. Ἐμοὶ μὲν. | Τὴς τριῶν τὴς ἐξῆς ὁ προσβύτης πρὸς τὴς διατάξεις ἐπιεικῆς ὅμοια πρίποντα κατὰ τὸ προσῆκον καὶ ἀκόλεθον. συγχωρεῖν τοῖς ἐπιεικῶσι, συγχωρεῖν αὐτοῖς.

1446. Τῷδ' ἴτερον αὖ. | Ἐκθεσις τῆς διπλῆς ἐν κάλῳ ἰαμβοκαὶν ὀκτώ, ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον τὸ β δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἰφθιμωμιμῆς. τὰ ἐξῆς τρία ὅμοια τῷ πρῶτῳ, τὸ γ τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δ ἰσοδύναμον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ τελευταῖον, τῷ πρῶτῳ ὅμοιον. ἄλλως. διπλῇ καὶ μέλει ἀμειβαῖον ἔρχεται Τῷδ' ἴτερον αὖ μίξιον, τίλει, καὶ τὸ λόγον τῆς ἡσίου. ἔτι ὅ ἰαμβοκαὶν τρίμετρον ἀκατάληκτον τρία, καὶ τὸ πρῶτον

Σι δ', ἄνθρωποι γὰρ σὺν τῷ νόμῳ.

ἄνθρωποι.

Μὴτις ἐστὶν ἀνθρώποις αἱ, οὗ δ' ἐστὶν.

Στ. Ἐπειδὴ δ' ἴσθης ἄλλαν

ἀνθρωπίνην.

Καὶ καὶ πάλιν οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος :

Κ' αὖτις ἔστιν ἄνθρωπος ἐστὶν, ἡ δὲ μὴ δ

Φσ. Στ. δ' ἐστὶν ἄνθρωπος ἐστὶν

ἄνθρωπος ἄνθρωπος

Φσ. Καὶ μὴ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἄνθρωπος

ἄνθρωπος ἄνθρωπος.

Στ. Πᾶς δ' ἐστὶν ἄνθρωπος ἄνθρωπος, πᾶς

ἄνθρωπος ἄνθρωπος;

Φσ. Τὸν μὴ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἄνθρωπος,

Τὸν δ' ἐστὶν ἄνθρωπος ἄνθρωπος;

Τὸν δ' ἐστὶν ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος.

ΣΧΟΛΙΑ.

Phi. Non idem est, ô bone! neque hoc Socrati placet.

Str. Propterea ne me verberes; sin aliter, olim te ipsum culpabis. 1435

Phi. At: Quomodo? *Str.* Quoniam jus ego habeo te castigandi;

si autem finem, siquis tibi natus fuerit. *Phi.* Si vero natus non sit,

ultra mihi flebitur, tu vero hiante ore morieris.

Str. Mihi quidem, ô viri coetanei, iusta dicere videtur.

t mihi videtur etiam æqua his concedere.

leze enim nos æquum est, nisi iusta faciamus.

Phi. Animadvertite autem alteram præterea sententiam. *Str.* Peribo.

Phi. Atqui forsan non molestè feres quæ modo peffius es.

Str. Quomodo sanè? doce me quid ex his mihi modi dabis,

Phi. Matrem, itidem ac te, verberabo. *Str.* hercle ais tu?

Ioc alterum denuo majus est malum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Φβ. Οὐ πύτων ὦ πᾶν ὄντιν, ἐδ' ὦν Σωκράτης
δοκῶν.

Στ. Πρὸς ταῦτα μὴ τότῃ, εἰ ᾧ μὴ, σάντων
ποτ' αἰτιάσθῃ. 1435

Φβ. Καὶ πῶς; Στ. Ἐπεὶ σε μὴ δίκαιός εἰμι
ἐγὼ χαλάζων,

Σὺ δ' ἰὼν γλῶτται σοι, τ' υἱόν. Φει. Ἦν ᾧ μὴ
γλῶτται,

Μάτλω ἐμοὶ κακλαύσειαι, σὺ δ' ἔλχανών πηθήξῃ.

Στ. Ἐμοὶ μὴ, ὦ ἰδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν
δίκαια.

Καί μοι γε συγχωρεῖν δοκεῖ τέτοιοι πάπεικῃ. 1440

Κλάειν γδ ἡμᾶς εἰκός ἐς', ὡ μὴ δίκαια δρῶμεν.

Φει. Σκέψαι ᾧ χ' ἄτιραν ἐπὶ γνώμῳ. Στ.
'Απὸ γδ ὀλέμεθα.

Φει. Καὶ μὴ ἴσως γ' ὄν ἀχθίσις παδῶν,
ἂ νῦν πέπονθας.

Στ. Πῶς δὴ; διδάξον γδ, τί δὴ μ' ὅκ τέ-
πων ἐπωφελήσεις;

Φει. Τὴν μητέρ', ὥσπερ καὶ σε, τυπήσῃ. Στ.

Τί δῆτα φῆς σύ; 1445

Τὲθ' ἔπερσιν αὐτὸ μᾶζον κακόν.

Φει.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1434. Σωκράτης δοκῶν. | Ἀπορήσας λύσεως ἐπὶ τῇ τῷ Σωκρά-
της δόκῃσιν ἀνάγκη πισυτέραι ἔσθαι. τὰ δὲ προσωπα ἔσθαι, ἀλλ' ὅ
ἐ ταῦτον ἴσως τῷ ἐ ταῦτα τῷ νῦν ἐστίν. ὡ δὲ τῷ πρὶς τὸ πρὸς
ταῦτα, ταῦτις αὖ σοι νῦν περὶ τῷ ἀλεκτρύνων εἶπω, τὸ, καὶ πᾶσι,
τῷ Φιδιππίδῃ λέγοντῶ, ἐν δὲ τισιν ὁ κῶς τῷ ἐ ταῦτον, καὶ ἐξ
εἶχον εὐρηται λίγων. τὰ δὲ ἐξῆς μίχρη τῷ ἢ ᾧ μὴ γένηται, Στρε-
ψιάδης. οἷον καὶ πᾶς ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι, ἐξίστι γὰρ μοι τὴν
σε, ὥσπερ καὶ σοὶ εἶναι ἐχθρὸς οἶον.

Phi. Non idem est, ô bone! neque hoc Socrati placeret.

Str. Propterea ne me verberes; fin aliter, olim te ipsum culpabis. 1435

Phi. At Quomodo? *Str.* Quoniam jus ego habeo te castigandi;

Tu autem filium, siquis tibi natus fuerit. *Phi.* Si vero natus non sit,

Frustra mihi flebitur, tu vero hiantem ore morieris.

Str. Mihi quidem, ô viri coætanei, iusta dicere videtur.

Et mihi videtur etiam æqua his concedere. 1440

Flere enim nos æquum est, nisi iusta faciamus.

Phi. Animadverte autem alteram præterea sententiam. *Str.* Peribo.

Phi. Atqui forsitan non molestè feres quæ modo perpeffus es.

Str. Quomodo sanè? doce me quid ex his mihi commodi dabis,

Phi. Matrem, itidem ac te, verberabo. *Str.* Quid hercle ais tu? 1445

Hoc alterum denuo majus est malum.

Phi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1439. Ἐμοὶ μὲν. | Τὴς τριῶν τὴς ἑξῆς ὁ προσεῖπτε πρὸς τὴς διατάξεις. ἐπὶ καὶ ὅ, ὅμοια πρίκοντα κατὰ τὸ προσῆκει καὶ ἀπέλεθον. συγχαρῶν τοῖς ἐπὶ καὶ, συγχαρῶν αὐτοῖς.

1446. Τῷδ' ἴτερον αὖ. | Ἐκθισίς τ' διπλῆς ἐν κάλων ἰαμβοῶν ὅκτω. αἱ τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον τὸ β δίμετρον παταληλικόν, ἥτοι ἰφθιμικαί. τὰ ἑξῆς τρία ὅμοια τῷ πρώτῳ, τὸ γ τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δ ἰσοδύναμον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ τελευταῖον, τῷ πρώτῳ ὅμοιον. ἄλλαι. διπλῇ καὶ μέλει ἀμειβαῖν ἢ ἀρχὴ Τῷδ' ἴτερον αὖ μείζον, τίλει, καὶ τὸ λόγον τ' ἦτις. ἑξὶ ὅ ἰαμβοικὴ τρίμετρα ἀκατάληκτα τρία, καὶ τὸ τεῦτον

Φα. Τί δ' ἔχον τ' ἦτο

Λόγον σε νικήσω λόγων,

Τὴν μητέρ' οὐς τόσσον χρεώ ;

Στ. Τί δ' ἄλλο γ', ὡ ταυτὶ παῖ, 1450

Οἷδ' ἐν σὲ πωλεῖται, σταυτὸν ἐμβαλεῖν

Ἐς τὸ βέρεθρον μὲ Σωκράτης,

Καὶ τ' λόγον τ' ἦτο.

Ταυτὶ δ' ὅμως, ὦ Νεφέλα, πίπτοντ' ἐγώ,

Ἵμῶν ἀπαθείς ἀπαντα τὰ μὲν φερέμεντα. 1451

Χο. Αὐτὸς β' ἐν σταυτῷ σὺ τέτταν αἶπτο,

Στέφας σταυτὸν ἐς πομπὰν φερέμεντα.

Στ. Τί δήνα ταυτὶ γ' εἰ μοι τὸτ' ἡγορήκη;

Ἀλλ' ἀνδρ' ἀγροικὸν καὶ γίεοντ' ἐπύρεται;

Χο. Ἀεὶ ποιῶμεν ταυτὸν ἐκαστ', ὅτ' ἂν πνα

Γνωμὴν πομπῶν ὄντ' ἐρατὶ φερέμεντα, 1461

Ἐως αὐτὸν ἐμβαλεῖν ἐς χαλκόν,

Ὅπως ἂν εἰδῇ τὲς θεὸς δεδωκέναι.

Στ. Οἶμοι, πομπὰ γ', ὦ νεφέλα, δίκαια δέ.

Οὐ γάρ μ' ἐχρίω τὰ χρήμαθ', ἀ' δανειστέμεν,

Ἀποσερεῖν. νῦν ἐν ὅπως, ὦ φίλτατε, 1466

Τὸν Χαμφεφῶντα τ' μακρόν καὶ Σωκράτη

Ἀπολεῖς μετ' ἐμῷ, ἔλθ', οἱ σε καὶ μ' ἔξηπάτων.

Φα. Ἀλλ' ὅκ' ἂν ἀδικήσωμε τὲς διδασκάλους.

Στ. Ναί, καὶ χαῖταιδίασθαι παῖρρον Δία. 1470

Φα.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πρῶτον ἱαμβοῖον τετράμετρον καταληκτικόν. τινὲς δὲ λίσσονται
εἶς δύο, ἰσθδὴ καὶ τὰ πρόσσπα κεχωρισμένως εἶσι, καὶ γίν-
εται ιωσωδικὴ τρία ἑκατέρωθεν ἔχουσα πῶλα, τινὲς δὲ τὸ μίση
τετράκωλον.

1454. Ταυτὶ δ' ὅμως. | Ἐν καθίστ' ἱαμβοῖα τρίμετροι ἀκατά-
ληκτοι μέ, ὡν τελευτᾷ. Ἐρρεῖ ποιῶσα πιστὸν δ' εἶδ' ἀλλοτρίως,
878

Phi. Quid autem, si inferiorem habens
Sermonem, te edendo conviciam,
Quod matrem verberare fas sit?

Str. Quid aliud? hoc si feceris, 1450
Nihil te impedit quominus temetipsum conjicias
In barathrum, simul cum Socrate,
Et sermonem quoque inferiorem.

Hæc propter vos, ô Nubes, ego perpeſſus ſum:
Dum vobis omnia mea committo negotia. 1455

Cho. Ipſe quidem tu tibimet harum rerum cauſa fuiſti,
Dum convertiſti temet ad res ſceleſtas.

Str. Cur hercle hæc mihi non tum dixiſtis,
Sed me vitum agreſtem & ſenem in fraudem induxiſtis?

Cho. Semper iſthæc facinus perpetuò, ubi quem 1460
Novimus malarum rerum amore teneri,
Uſque dum ipſum conjiciamus in malum:
Ut diſcat deos revereri.

Str. Hei mihi! mala ſunt hæc, ô Nubes, juſta tamen:
Non enim oportebat me pecunias, quas mutuò ceperam,
Deſtandare. Nunc igitur, ô chariſſime, ut 1466
Chærephontem illum impurum atque Socratem
Deperdas, mecum huc veni, qui te atque me ludificârunt.

Phi. At non injuriâ afficiam magiſtros.

Str. Imò, imò, reverere patrium Jovem. 1470

Phi.

Σ Κ Θ Α Ι Α.

ἢ τὰ ἀναφώνημα τὸ ἐν αὐτῇ, καὶ πάλιν ἰσχυρὰ αὐτῇ, καὶ τελευταίον ὁ
ἄλλος ἀναπαικὶν τὸ τετράμετρον καταληκτικόν. ἐφ' ᾧ κορανὶς
ἢ καὶ τὸ δράμα λαπιδιζόμενα.

1466. Ὁ φίλτατε. | Λείπει τὸ ἐν τῇ καί, τῷτο γὰρ ἐπιγράφει.
πρὸς τὸν υἱὸν μετέπειτα.

1470. Πατρὸν Δία. | Παιδὲν Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων ἐν Ἀθήναις
ἐμμένοντες, ὁ Ζεὺς μὲν καὶ τῇ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ δὲ ἑτέρα, μὲν τῷ
οὐ

Φει. Ἴδ' ἔ γε Δία πατρῶν, ὡς ἀρχαῖον εἶ;
Ζεὺς γὰρ τις ἔστι; Στ. Ἔην. Φει. Οὐκ ἔστι;
ἐπεὶ

Δῖον βασιλεύει, τ' Δι' ἔξεληλακάς.

Στ. Οὐκ ἔξεληλάς, ἀλλ' ἐγὼ τῷτ' ὀβριμῶν,
Διὰ τυτονί τ' Δῖνον. οἶμαι δείλαιον, 1475

Ὅτε καὶ σὲ χυτρεῦν ὄντα Νεὸν ἡγησάμενον.

Φει. Ἐνταῦθα σὺντάδ' ὥρταφρονει, καὶ φλη-
νάφει.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὁ Κρίτης ἀνατρεφὼν, ὅτι πρῶτον ταῖς Ἀθήναις ἐπέστη καὶ ἰσχύϊ
ταῖς πατρώσιν αὐτῶν, οἱ τὰς ταύτην τῇ προσηγορίᾳ τιτιμάσκει
αὐτόν. Ἀπείδων δὲ ὅτι Ἐραχθίδος θυγατέρα ἔλαβε τὴν Κρίστην
ἐξ ἧς γένεται ὁ Ἴων, ὡς πρόγονον ἔσθαι αὐτοῦ ἐτίμασθαι καὶ οἱ ἄρχαι
ὅτι ἐχθροποιῶντο. εἰς γὰρ οὗ μὴ εἰδέναι ζῆτος αὐτὸν ἐσέμαζον, ἄλ-
λων, ὅτε τιμᾶται παρ' Ἀθήναις Ζεὺς πατρῶν καὶ Ἀπείδων,
ἂν τὸ πρῶτον ἐποδίζετο τὸ Νεὸν καὶ τὴν χώραν, καὶ Νεὺς
συντελέσαι κατὰ φρένας καὶ ἄλλους καὶ συγγενεῖς μόνους ἑλλάνων.

Δ Ρ Α Μ Α Τ Ο Σ Π Ε Μ Π Τ Ο Υ
Σ Κ Η Ν Η Τ Ρ Ι Τ Η.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ, μὲν.

Οἱ μοι ὥρταφρονες, ὡς ἐμαρτύρην ἄρα,
Ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τὰς Νεὺς ἂν Σωκράτης.
Ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς δύναιτέ μοι, 1480
Μηδ' ἐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1479. Ὅτ' ἐξέβαλον. | Ταῦτα εἰς Ἀφροδίτην Σωκράτους, ὡς
λέγουσιν τὰ δαιμόνια.

1480. Ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ. | Τῷτο οἱ κλέπτει πρὸς τ' Ἑρμῆ
ἔλγειν, ὅτι ἀντιπάρει ἐκείλῳ, αὐτόντ' αὐτὸν ἐλθεῖν αὐτῷ
εἰς

Phi. Ecce autem, Jovem patrium? quàm vetustâ
& obsoleta sapis?

Quis enim Jupiter est? *Str.* Est *aliquis.* *Phi.* Non
est: quoniam

Turbo regnat exacto Jove.

Str. Non exegit *eum*: sed ego hoc putâram,
Propter hunc Turbinem. hei mihi miser, qui fui! 1475
Quando & te, qui testaceus es, deum esse arbitratus
sum.

Phi. Hic tu tibi ipsi desipe ac nugas age.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1471. Ἰδὲ γὰρ Δία. | Ἐξ ὧν ὁ πατὴρ ἐπιλάσεται αὐτῷ ἀντι-
φῶν, ὅτι τέττον καὶ αὐτὸς πῶται ὃ πατὴρ λαμβάνει.

1475. Διὰ τούτῳ δὲ Δῶν. | Ὡς ἀγάλματι. Δίνε ὅπως αὐ-
τῇ ἀστρεῖν Σωκράτης ὀφραίνει.

1476. Χυτρίν. | Τὸ ἐν τῷ φροντιστηρίῳ μηχανήματα ὀφραίνει
ἀειφίς, ὡς χύτραν ἀνοματοποιήσει; καὶ ὀνόμα αὐτῇ ἔθετο χυτρίν,
τατίς, μάταιον, ἰνταίς, χύτρας ἀξίον, ὡς ὀφραίνει ἀγάλματος
ὅπως πρὸς τὴν ἀστρεῖν.

A C T U S Q U I N T I
S C E N A T E R T I A.

STREPSIADES solus.

HE.I mihi, ob dementia! ut insanivi sane
Quando ejeci etiam deos propter Socratem?

At, ô chare Mercuri, ne mihi succenseas: 1480

Nec

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ βοηθίαν ᾔδοντο ὅς ἀφ' τοῦ μὴ τεθνῆναι αὐτῷ, ὡς ἰφίφην κλιπ-
τῆς ὅτι, εἰς ταῦτα ἀειπιοῦν τὰ θηρά.

G g

1482. Παρε-

Μηδὲ μ' ἐπιτρέψῃς, ἀλλὰ συγχώμητο ἔχε
 Ἐμὺ ὥσπερ ἀνοήσαντο ἀδολεχία.
 Καί μοι γλυκὺ ξύμβουλόν, εἴτ' αὐτὰς γενομένην
 Διωχέστω γενομένην, εἴθ' ὅ,τι σοὶ δοκεῖ.
 Ὅρδῳ ὡς ὅταν εἴης, ὅτ' ἐγὼ διακρίνασθαι. 1485
 Ἀλλ' ὡς περὶ τῶν ἐμπροσθέντων τῶν οἰκίαν
 Τῶν ἀδολεχῶν. Διὲρ, διὲρ ὡς Πανδία,
 Κλίμακα λαβὼν, ἐξελθὲ, καὶ συμπίλῃ φέρων,
 Καὶ περὶ ἐπαναβάς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
 Ἔως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλης τῶν οἰκίαν, 1490
 Τὸ πᾶν κατὰ σκοπὸν, εἰ φιλεῖς τὸ δεσπότην.
 Ἐμοὶ δ' ἄρα εὐεχέστω τις ἡμετέρῳ,
 Κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δεῖνα δαίμων
 Ἐμοὶ ποιήσω, καὶ σφόδρ' εἴς' ἀλαζόνην

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1482. Παρανοήσαντες. | Ἀντὶ τῶν ἀνοήσαντων παρὰ τὸ πρῶτον
 καὶ περὶ τῶν ἀδολεχῶν δι' ἣν τὸ ἀπὸ τῶν οἰκίαν.

Δ Ρ Α Μ Α Τ Ο Σ Π Ε Μ Η Τ Ο Τ
 Σ Κ Η Ν Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η.

Μ Α Θ Η Τ Η Σ, Σ Τ Ρ Ε Φ Ι Α Δ Η Σ,
 Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ, Χ Α Ι Ρ Ε Φ Ω Ν.

Ιε, ιε.

1495

Στ. Σὺν ἔργον, ὡς δαίς, εἶναι πολλὴν φλόγα.
 Μα. Ἀνθρώπε τί παῖς; Στ. Ὅ,τι ποιεῖς πῶς
 ἄλλο γ' ἢ.

Διαλεπτολογῶμαι τῷ δοκῶν τῇ οἰκίαν.

Μα.

Nec me deperdas. sed veniam concede,
 Quoniam ego deliravi per futilitatem.
 Et mihi consilium dato, utrum ipsos, litem
 Intendens accusem, an quod tibi videtur.
 Recte mentes, dum non me finis litem necitare ; 1485
 Sed quam celerrime incendere sedes
 Nugatorum. huc, adis, ô Xanthia,
 Scalam afferens cxi, & lignem apportans.
 Deinde descendens scholam,
 Usque dum in ipsos dejicias domum, 1490
 Tectum perfode, si herum diligis.
 Mihi autem facem afferat aliquis accensam :
 Atque ego eorum aliquem hodie poenas dare
 Mihi faciam, etiam admodum fiat fastuosi.

A C T U S Q U I N T I
 S C E N A Q U A R T A.

DISCIPULUS, SRTEPSIADES,
 SOCRATES, CHÆREPHON.

E Heu, cheu ! 1495
Str. Tuum opus est, ô fax, mittere multam
 flammam.
Disc. Homo, quid agis ? *Str.* Id quod ago, quid
 aliud, nisi quod
 Argutè disputo cum trabibus domûs ?

Μα. Οἱμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
 Στ. Ἐκείνῳ, ὅπερ δαιμότιον εἰλήφατε. 1500

Μα. Ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. Στ. Τὺτ' αὐτὸν γὰρ
 καὶ βέλομαί.

*Ὡν ἡ σμυνὴ μοι μὴ φερόνταί τις ἐλπίδας,

*Ὡ γὰρ φερόμενον πως ἐκτραχηλιαδῶν πεσόν.

Σω. Οὐτῷ πὶ ποιῶν ἐπὶν οὐπὶ τῷ τέλει;

Στ. Ἀερόβατῶ, καὶ ἀειφεροῦ τ' Ἡλίου. 1505

Σω. Οἱμοι πάλαι, δεῖλαιῳ ἀποπνεύσομαι.

Στ. Τί γὰρ μακρὸν ὑβρίζον γ' εἰς τὸς θεούς;

Χαί. Ἐγὼ δ' ἀποδοδαίμων γὰρ καταπνεύσομαι.

Στ. Καὶ τ' Σελίνης ἐσκοπέειτε τὴν ἔδραν;

Δίωκε, βάλλε, παῦε, πολλῶν ἔνεκα, 1510

Μάλιστα δ' εἰδὼς, τὸς θεούς ὡς ἠδύκεν.

Χο. Ἡγεῖσθ' ἔξω, κεχρόνεται γὰρ μετρίως τό γε
 τήμερον ἡμῖν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1509. Τῆς σιλήνης τὴν ἔδραν. | Ἀντὶ τῆς ποιήσεως τ' σιλήνης,
 ἔδραν ἢ εἶπεν εἰς τὸ αἶμαρ ἐλπίσας τ' λόγον, τὴν ἐπιφορὰν, ἐπὶ
 τῷ ὀχυρῇ καὶ ἀφ' οὗ τίς καὶ πῶς μάλιστα.

1510. Δίωκε.

Τ Ε' Λ Ο Σ Νεφελῶν.

Dis. Hei mihi! quis nostras incendit ædes?

Str. Ipse cujus vestem cepistis. 1500

Dis. Perdis, perdis nos. *Str.* Hoc ipsum enim etiam volo.

Nisi ligo mihi spes meas prodat,

Aut ego prius aliquo modo collum frangam decidens.

Soc. Heus tu. quid hercle agis tu qui supra tectum es?

Str. Per aerem scando & solem despicio. 1505

Soc. Hei mihi infelici! miser jam suffocabor.

Str. Quam ob rationem enim contumelia afficitis deos?

Cho. Ego autem miser mox incendiis absumar.

Str. Et Lunæ etiam speculati estis sedem?

Insequere, jace, feri, propter multas causas 1510

Præcipuè autem quia noveris, deos ut injuria affecerint.

Cho. Præite foras. saltatum est enim mediocriter nobis hodie.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1510. Δίωκε. | Ὡς ἔ φιλοσόφων φερόμενοι εἰς τὸ πῦρ. τὸ
ὡς ἠδύκην, γράφεται καὶ ὡς ἠδύκην.

1512. Τόγες τήμωρον. | Ἀπὸ τῶ τήμωρον ἀκριτῶς ἔχει ἡ ἡμέρα,
ὡς ἀπὸ τῶ ποιητῆ διὰ τὸ λόγῳ. τίλῳ.

FINIS Nubium.

2000

constant $\approx 1.2 \times 10^{-13}$

Notæ quædam in PLUTUM.

V Erf. 17. Καὶ ταῦτ' ἀπὸ χρεμύλου. | Frischlinus τὸ ἀπὸ χρεμύλου ad Chremylum refert, quod & Gerardus facit, Genitivum absolutum loco Nominativi positum esse contendens. Ingeniosissima autem Daceria in Interpretatione Gallicà ad Carionem ascribit, séque solam verum hujus loci sensum vidisse credit, sic Gallicè reddens, *Sans que j'ose luy dire le moindre mot, i. e.* Dum ne verbum quidem ipse respondere ausim; quam Interpretationem ex sequenti versu confirmari putat. Alii autem ad ipsum Plutum referunt, & tres proximè præcedentes versus παραθετικῶς legendos censent, quam sententiam nos secuti sumus, quia tam syntaxi quam rationi maximè convenire videtur.

V. 111. Μὰ Δί' ἃ' ἀπὸ πάντων. | Sic reddi commode potest, *Non omnes quidem, sed per Jovem universi.* Hujusmodi enim locutiones apud Comicum nostrum frequentes sunt.

V. 178. Ἡ θυμωχία δ' ἐχί. | Palmerius credit Chabriam hic à Comico notari, qui eo tempore sine publica auctoritate cum Nectanebo Ægyptiorum rege, præmiorum magnitudine inductus societatem inierat, & sub illo militabat. Vide *Cor. Nep. in Chabria.*

V. 179. Ἐρῶ δὲ Λαίῃ. | Harpocration ex Athenæo legit Λαίῃ quæ tunc temporis nobile erat scortum Atheniense à Philonide adamatum, quam lectionem probat etiam Palmerius, quoniam si legatur Λαίῃ, non conveniunt tempora, ut notant Scholiastæ.

V. 253. In Schol. | Quoniam hic & sæpe alibi in Scholiis antiquis Paragraphi, & aliarum notarum Grammaticarum mentio occurrit: non ineptum videtur Notas ipsas hic ob oculos ponere. Ad hunc itaque modum apud Hephæstionem depinguntur:

Παραγράφῳ — Κορνήϊς. — 3 Ἀστρίσκός. ✕

Διπλῆ < vel >

Gg 4

Notandum

NOTÆ.

Notandum autem est quòd διπλῇ aliquando dicitur ἴση, aliquando ἴξω ἰσοδυνῆα, cum scilicet anguli apex sive inclinatio introrsum spectat ad initium vel finem versus dicitur ἴση ἰσοδυνῆα, cum autem apex extrorsum spectat, dicitur ἴξω ἰσοδυνῆα, ad hunc autem modum pinguntur:

Διπλῇ ἴση ἰσοδυνῆα in initio versus > in fine <

Διπλῇ ἴξω ἰσοδυνῆα in initio < in fine >

Δύο διπλῇ < > vel < • <

Est etiam post Paragraphum διπλῇ sic. — <

Hæ Notæ ab antiquis Grammaticis ad usus in Scholiis memoratos excogitabantur, & in primis dramaticorum Poëtarum editionibus apponuntur; post scenarum autem distinctionem in desuetudinem abierunt, licet mentio eorum in Scholiis maneat. Qui plura cupit, Hephæstionem adeat pag. 74 & 75. Et Demetrium Triclin. in Soph. p. 436. Διπλῆς etiam mentio est apud Ciceronem lib. 8. ep. 2. ad Attic.

V. 326. Ὅπως δ' ἔμοι. | Λίπη τὸ σκόπη, ὅρα, Ἀττικῆς. Schol. in Æschyli Prometh. v. 68.

V. 580. Ἀλλ' ὡ κροισκαῖς γνώμαις. | Scholiastes ad hæc verba pro γνώμαις scribi aliquando λήμαις dicit, quod quidem non abfimile videtur: apud Hesychium enim Κροισκαῖς λήμαι (sic enim proculdubio legendum) παρὰ τῶν παροιμίας γέγονε τὴν χύτραις λημῶν κ' κολοκύνταις ἐπὶ τῇ ἀμβλυότητι, quæ verba hunc locum respicere mihi videntur. vid. Nub. v. 326. λημῶς κολοκύνταις.

V. 638. Ἀναβοάσομαι τῇ ἑνταίδῃ. | Εὐπαις (ut notat Scholiastes) tam pulchræ prolis parentem, quam pulchro patre natum significat. Daceria priorem significationem amplectitur, & medicos Athenienses hic perstringi credit, qui se filios Æsculapii iactabant: nos autem posteriorem, quæ non minus eosdem medicos perstringere potest, eò quòd Æsculapius Apollinis filius arte medica patris imaginem redderet, medici autem illi non item. Apollo etiam apud Euripidem (Iphigen. in Taur. 1234.) dicitur ἑνταίς ὁ λατῆς γόνος, i. e. proles præstanti indole: quæ est tertia illa ἑνταίδος significatio cuius meminit Scholiastes.

V. 686. Ὁ γ' ἱερὺς αὐτῷ μα πρὸ δάχατο. | i. e. Ex his quæ sacrificus antea fecerat, ipsum deum quoque rapacem esse merito suspicabar.

V. 689. Παριῆας ὦν ὄφεις. | De hoc serpentum genere vide & Harpocracionem in voce παριῆας.

V. 724. Ἴν' ἐποιονύμῳ παύσω σε τ' ἐκκλησίαις. | Variæ sunt tam Interpretum quam Scholiastarum de hoc loco sententiæ

NOTÆ.

sententiæ. Forſan ἐπαυρόμενος nihil aliud hic ſibi vult quam ἱταρῶντα, & ſic ſenſus erit, *Ut te cum tuis perjurijs à com-
mune & foro arceam, ubi calumniando & peſerando ciues bo-
nos toties perdidisti.* Daceriæ enim ſententia utcunque ſit
arguta, tamen nimis elaborata mihi videtur.

V. 764. Εὐαγγελία σ'. | Εὐαγγέλιος ſunt præmia ob bonum
nuncium data, ut in Equitibus, Εἴτ' ἱεφάων μ' Εὐαγγέλιος
(qui locus huic apprimè reſpondet) ubi Scholiaſtes, τὰς
ἡ εὐαγγελίζομενος τι ἀγαθὸν εὐφραίνει ἱτίμασθαι. Sic Cicero lib. 2.
ep. 8. ad Atticum. *Quibus Εὐαγγέλιον quæ reddam, neſciō.*
Εὐαγγέλιος etiam ſunt ſacrificia ob nuncium lætum: Sic
Ariſtoph. in Equitibus Εὐαγγέλιον θύει ἑκατὸν βῆς τῇ θιῇ. Et
apud Xenophontem in libro Hellenicῶν primo ἰδοὺ τὰ εὐ-
αγγέλια, i. e. *Sacra fecit ob nuncium rei feliciter geſta.*

V. 862. In Schol. Ἐπισημύματο δὲ τὸν λίξιν συνηθὺς τὸ χ. |
Cum frequens in Scholiis antiquis ſit mentio ὧ χ., hic
obiter notandum eſt, quod veteres olim iſtâ notâ diſtiones
inuſitatas ſignabant, non tantum laudandi ſed sæpe etiam
reprehendendi animo, ſicque aliquando χρησμοθείας, ali-
quando χιασμῷ (ut loquuntur) nota eſt. Qui plura de
hac re cupit, doctiſſimas Iſ. Caſauboni & Ægid. Menagii
notas conſulat, ad iſta Diog. Laertii verba (in vita Pla-
tonis) χ λαμβάνεται πρὸς τὰς λίξεις καὶ τὰ χήματα' ubi alia
quæ huc pertinent, lectu non indigna reperiet.

V. 928. Καὶ μὴν προσελθίτω πρὸς ἡμ' ὅμως ἐνθαδὶ ὁ Συκοφαν-
τῶ. | Gerardus & Interpres etiam Gallica hæc Sycophan-
tæ verba ita intelligunt ac ſi auxilium ab adſtantibus ro-
garet. Mihi autem magis veriſimile videtur ipſum ſe
jaſtitare & Carioni Juſtoque minari, ipſos, ſi ſe vel digi-
to tetigerint, haud impunè laturus; idem eſt enim ac ſi
diceret, *Accedat ad me ſi vult, uter veſtrūm me pallio &
calceis ſpoliare audeat,* cui reſpondet Carion, *Quin audax
ille ego ſum,* ἡμῶν ἐκείνῳ εἰμ' ἐγὼ, ad ipſius Sycophantæ
verba paulo ante prolata facietè alludens.

V. 1040. Ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. | Scholia ad Theo-
criti Idyll. 3. κωμάσθω, ſic ſe habent, τὸ κωμάζειν λίγεται
ἐπὶ τῷ κῶμῳ νύκτα εἰς τὰς ἐρωμένης ἀπὸρχομένην, ὡς Ἀριſτοφάνης
ὁ Πλάτων, Ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ſunt autem κῶμοι
apud Heſychium, ἀσπλγῇ ἄσπρατα πορνικὰ συμπόσια (ſic
enim forſan legendum) ἡδαι. Eſt etiam κῶμοι non tan-
tūm cantūs & ſaltationis amatoriæ & laſciviæ genus, ſed
etiam deus comeſſationis & laſciviæ præſes apud Philo-
ſtratū.

NOTÆ.

V. 400. Σύνειν ἄκρην Ἀθηναίων. | Legendum est Ἀθῶν, ut constat versus: ubi notandum est, quod in Scholiis citatur Dionysius Halicarnassæus, cō τῷ αἰεὶ ἱερουργίας, qui tamen liber Demetrio Phalereo vulgo ascribitur. Hinc inter doctos alii Dionysium, alii Demetrium quendam iūius libelli authorem esse contendunt: ut videre licet in præfatione ad Rhetores selectos à rev. & doctissimo viro D. Gale Oxonii editos Anno 1676.

V. 438. Νῦν ἐν χρέειν ἀτιχῶς. | Differentiam inter ἀτιχῶς & ἀτίχως habebis non solum apud Harpocracionem, sed etiam in Schol. ad Plutum v. 109. ἀτιχῶς autem plerumque nihil aliud est quam τὸ παράπαν, τῶς ὅντι κ' ἐπὶ καλῶς (ut apud Hesychium explicatur) Siquis tamen ἀτίχως hic scribere, aut illiberaliter, inhumaniter, ἀδὺ τίχως, &c. redere malit, non repugno.

V. 499. Ἀλλ' ἔχι φουράσων ἔγω γ'. | Φουρῶ hic non est aliquid auferre (ut Frischlinus reddidit) aut *furtari*, sed *per furto sublatas querere*, τὰ κλεψυμαῖα ζητῶ (Hesych.) quod qui facerent, nudi ædes super furto suspectas ingredi iubebantur: ut notat Scholiastes, quod & confirmat Daceria ex Platone lib. 12. de legib.

V. 591. Δάρων ἰόντες κ' κλοπῆς. | Δαρειδικία Hesychio est, τὸ λαοῖν ἢ δῶκεν δῶκεν cum κλοπῇ autem hic conjunctum potius videtur esse τὸ λαοῖν. hinc δάρων γραφή (i. e. crimen sordium sive reperundarum) ὅποτε τις αἰτίαν ἔχῃ τῇ πολυτρουσίῳ δῶκεν λαοῖν. Harpocr.

V. 615. Ἀλλὰ τ' ἐν δῶκεν φωνὴ ὁμῶς. | Daceria hunc in modum explicat, *Alia quoque multa beneficia se in vos confert ait, at vos contra ingrati haud recte dies agitis.* Ego autem potius ἐν δῶκεν de recte factis Atheniensium, cum Frischlino, intelligo. aliter enim deest aliud ὁμῶς.

V. 716. Φιλέειν τὰ χρήματα. | Φιλεῖν, Hesychio, ἀφαιρῶν, φιλεῖν ἐκποιεῖν. Harpocr.

V. 774. Ὅπως ἀποτρέψαις ἐν ἀντιδικίῳ δ' αὖ. | Ἀντιδικίῳ est (apud Hesych.) ἐν δίκῃ ἀντιδικίῳ. hinc ὁ ἀντιδικίῳ dici potest tam *actor* quam *reus*, κατηγοροῦν κ' ἐκκαταδικάζειν, apud Schol. hoc in loco est reus qui ad causam adversarii occurrit.

V. 802. Ἀγὰ γ' αἰσθάνει κλιῖνα. | Dubitant interpretes an hæc verba Socrati à Choro dicuntur an Strepsiadi. Daceria Strepsiadi dicta credit. Magis autem verisimile videtur quod Chorus hic Socratem alloquatur: quia Strepsiades se abiturum supra dixerat, id quoque mihi persuadent ista verba, ὡς ἐταίμην εἰ δ' ἐγὼ Πρωτα δέξω ὅς' ἐν κλιῖνι, quæ commodius

NOTÆ.

commodius de Strepsiade ad Socratem quam de Socrate
 i Strepsiadem dicta esse videntur. adde quod ἐπὶ τῷ
 strepsiadi magis conveniat, quia ipse infra v. 1459. ad
 ubes de se ita alloquatur, ὡς δ' ἄγρουικον καὶ γέροντ' ἐπὶ γῆρατι.

V. 828. Σωκράτης ὁ Μήλιος καὶ Χαίρεφῶν. | Palmerius in-
 affum hic laborare Scholiastas credit, cum causas reddunt
 ur Meliensem Socratem appellaverit Poeta; namque hoc
 modo legenda esse hæc verba contendit: Σωκράτης, ὁ Μή-
 λιος καὶ Χαίρεφῶν. & per ὁ Μήλιος intelligi vult ipsum Dia-
 goram; hoc autem inihl non fit verisimile, quia Strepsia-
 es jam de Schola prodierat, ubi Socratem & Chærephon-
 em viderat, Diagoram vero non item. adde quod nomen
 ientile inter duo propria non ita commodè locari videretur.

V. 920. Ἐκπριπὶς Γνώμης, &c. | In quibusdam editioni-
 bus legitur Εὐριπιδίς. Γνώμης quod potius glossēma mihi esse
 videtur.

V. 975. Πρὸς τὸ ἴραστον ἄν. | Dele ἄν, ut constet versus.

V. 1001. Ἀλλ' οὐκ Ἀκαδημία. | Legebatur olim in hoc lo-
 co Ἐκκαδημία, teste Suida, ut notat etiam Palmerius. Nos
 itaque Ἐκκαδημίαν in Scholiis reposuimus, sicut est in editione
 Aldinâ, licet Caldoriana editio hanc lectionem exturbaverat.

V. 1099. Ὁ κινῆμενος, πρὸς τὸ θῖον, &c. | Dubium est an
 hæc Iusti verba sint ad Injusti partes jam transfugientis;
 an potius Phidippidis qui arbiter inter eos factus, jam In-
 iusto se docendum tradit. Prior sententia Daceriæ placet.

V. 1250. Τὴν δ' ἴσ' ἑστ'. | Legi potest etiam sine Interro-
 gatione, *Id quod est*, nempe, *Cardopus*.

V. 1438. Ἐγχαυὼν τιθῆσαι. | i. e. *Irridens*: subrustica au-
 tem videtur locutio.

V. 1459. Ἐπὶ γῆρατι. | *Impulistiis, in fraudem induxistiis, va-*
nâ spe lætistiis, ἐπαίρον κυφίζων ὑψῶν. Hesych.

V. 1475. — Οἶμοι δὴ λαιός.

Ὅτι καὶ σὺ, χυτρίων ὄντα, θῖον ἡγησάμενος.

Hæc ad Turbinem dicuntur. Hic autem Turbo nihil aliud
 fuisse videtur, nisi globus cœlestis ad exprimendos cœli
 motus confectus: neque aliud intellexit agrestis senex per
 illum Αἰθέριον Δῖον supra memoratum. v. 379.

INDEX

NOTÆ.

V. 400. Στίσις ἄκρῳ Ἀθηναίων. | Legendum est Ἀθῆναι, constet versus: ubi notandum est, quod in Scholiis citatur Dionysius Halicarnassæus, ἐκ τῆς αἰῆς ἱερωνίμης, qui tamen liber Demetrio Phalereo vulgo ascribitur. Hinc inter doctos alii Dionysium, alii Demetrium quendam istius belli autorem esse contendunt: ut videre licet in editione ad Rhetores selectos à rev. & doctissimo viro Gale Oxonii editos Anno 1676.

V. 438. Νῦν ἐν χειρὶ ἀντιχρῶς. | Differentiam inter χρῶς & ἀντιχρῶς habebis non solum apud Harpocrationem sed etiam in Schol. ad Plutum v. 109. ἀντιχρῶς ἀντιχρῶς rumque nihil aliud est quam τὸ παράπαι, τὸ ὅτι τὸ (ut apud Hesychium explicatur) Siquis tamen ἀντιχρῶς scribere, aut illiberaliter, inhumaniter, ἄνδρ' ἀντιχρῶς, &c. dere malit, non repugno.

V. 499. Ἀλλ' ὅχι φημέσθαι ἔγω γ'. | Φημὶ hic non est quid auferre (ut Frischlinus reddidit) aut furari, sed furto sublatas quaerere, τὰ κλεψιμαῖα ζητῶ (Hesych.) qui facerent, nudi ædes super furto suspectas ingressi bantur: ut notat Scholiastes, quod & confirmat Dux ex Platone lib. 12. de legib.

V. 591. Δάρας ἐλόντες καὶ κλοπῆς. | Δαρεδουῖα Hesychio τὸ λαοῦ ἢ δῶμα δῶμα cum κλοπῇ autem hic conjunctum potius videtur esse τὸ λαοῦ. hinc δάραν γραφή (i. e. cri sordium sive reperundarum) ὅποτε τὸς αἰτίαν ἔχει τὸ δῶμα δῶμα λαοῦ. Harpocr.

V. 615. Ἀλλὰ τ' ἰὸ δρᾶν φησὶ ὁμᾶς. | Daceria hunc dum explicat, Alia quoque multa beneficia se in vos ait, at vos contra ingrati haud recte dies agitis. Etem potius ἰὸ δρᾶν de recte factis Atheniensium, cum chlino, intelligo. aliter enim deest aliud ὁμᾶς.

V. 716. Φυῖδα τὰ χρέματα. | Φυῖδα, Hesychio ἄδαντα. Φυῖδα ἄδαντα. Harpocr.

X

M

ntur.

cat.

πιθ, P.

N. 57,

τιη, P

ολιτιη.

t. N.

ισιη,

I N D E X

AUTHORUM

QUI IN

HIS SCHOLIIS citantur.

P. PLUTUM, N. NUBES denotat.

A.

AθήναιⓄ, P. 1110
 Αἰχίνης, N. 445.
 ΑἰχύλⓄ, P. 423. N. 534, 1128
 ΑἰσωπⓄ, P. 1124
 Ἀλεξανδρίδης, 925
 ἈλκαῖⓄ, 302
 Ἀνακρίων, 302, 1002
 Ἀνδρετίων, N. 549, 981
 Ἀπικελίδης, 144
 ἈντίραχⓄ, P. 33, 717
 Ἀντιφῶν, N. 1419
 ἈπολλόδωροςⓄ, 447
 ἈπολλώνⓄ, P. 103
 ἈπολλώνⓄ ὁ Ἀχαρνέως, N. 407
 ἈπολλώνⓄ ὁ ῬόδⓄ, P. 63, 210. N. 397

Ἀριστίας ὁ ΣίⓄ, 397
 Ἀριστοκράτης, 967
 ἈριστόξενⓄ ὁ ΣιλωνόταⓄ, P. 486
 Ἀριστοτέλης, P. 585. N. 37, 397, 404, 447
 εἰς τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, P. 278
 εἰς τῇ Κυρηναίων πολιτείᾳ, 925
 Ἀριστοφάνης, Grammat. N. 1149
 Ἀριστοφάνης, Poeta.
 εἰς Ἀμφικράτης, N. 663.
 Βασιλάχου, 1373
 Δαναῖδον, P. 1198
 Θεοδόσιος, 159, 452
 Ἰππύσι, N. 14
 Λυσιστράτη, P. 427
 Ὀλαῖσι, N. 699

*Οἱσι,

INDEX.

Ὅρισι, 360
Παλαργαίς, P. 84, 664
Σφαῖρ, N. 352, 691. P.
796
Ταγλίωιταίς, N. 360
Ἀρχίλαχ^{ος}, P. 475
Ἀσπασιαδῆς ὁ Ἀλιζανδρινός, N.
37

Γ.

Γαλλῶνς ἐν ἀφορισμοῖς, P. 873
Γλύκων, N. 563

Δ.

Δάμωνα, P. 1002
Δημήτρι^{ος} ὁ Φαληρεύς, N. 37
Δημοδότης, P. 689. N. 208,
259
Δίδυμοι, P. 549, 1011, 1129.
N. 133
Δικαίμαρχος, N. 1367
Διόδωρος, P. 9
Διονύσιος, 322
Διωῦσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς, N.
400
Διονύσιος ὁ Χαλκιδεύς, 397
Δίφιλος εἰς Βοῖδαν, 96
Δῦρις, 397

Ε.

Ἐπίχαρμος, P. 486
Ἐρατοσθένης, P. 796, 1194.
N. 447, 552
Ἐρμιππος, P. 700
Εὐεῦλος, 1129
Εὐδοξος, N. 397
Εὐπαλῖς, 96, 179, 350, 691

Εὐπολῖς ἐν
Αὐτολύκῳ Γ. 109, 252
Βάπταις, P. 883. N. 552
Δήμοις, 997, 1018
Κόλαξι, 52
Μαρικᾶ, P. 1037. N. 549,
591

Προσπαταλῖς, 541
Εὐριπίδης, P. 87, 203, 423,
446, 520. N. 30, 106,
138, 531, 604
Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ, 1374
Ἀλκήγιδι, 1417
Βάκχαις, P. 907
Ἐκάβῃ, N. 53
Ἡλίπρῳ, P. 638
Μηδίᾳ, N. 41
Ὀρίτῃ, P. 638
Πηλᾷ, N. 1153
Ταλίφῳ, P. 600. N. 888,
919
Φοινίσσαις, P. 600
Εὐφρόνιος, P. 385, 904. N.
1267
Ἐφορος, N. 857

Ζ.

Ζηνόδοτος, 133

Η.

Ἡρόδοτος, P. 388. N. 151,
272, 301
Ἡσιόδου, P. 90, 726
Ἡφαιστίῳ, 252, 486, 797. N.
274, 290

Θ. Θῶν

INDEX.

Θ.

Θάδριος, 397
Θάκριτος, P. 210
 cō 'Αδριαζύσαις, N. 1128
Θάκομπος, P. 1138. N. 663

1419

 cō 'Αφροδισίαις, P. 179

Βατύλη, 1011

Ήδυχαρ, 767

Θάοφρος, 719

Θίαν, Schol. N. 397

Θυκυδίδης, P. 69, 444, 468

Λακωνίαι, 325

Λακίμ, Ταίρρι, 133, 397

Λυκούργ, κατὰ Δημόστου, P.
689

 κατὰ Λακωνάτου, 182

Λυκούφρον, 1194

M.

Μελάνθιος, 845

Μένανδρος, 688. N. 132

 cō Γεωργ, P. 651

Μυσίας, N. 397

I.

Ίβυκ, N. 1047

Ίσχυράτης πρὸς Καλλίμαχον,

1132

Ίστρος, 967

N.

Νικοχάρης cō Γαλατίαις, P.

179, 303

Z.

K.

Καλλίμαχος, P. 388. N. 332;

508

Callimachi Scholia, N. 397

Καλλίστρατος, P. 179, 385,

717, 1110

Κράτης cō Δερρίφοις, N. 691

 cō Πανόπλαις, 96

Κρατύος, P. 66, 486. N. 447

 cō 'Οδυσειῦσιν, P. 597

 Πανόπλαις, N. 981

 Πυτίη, N. 354

Κυδίδης, 964

Ξπαγόρας, 397

Ξποφῶν, 144, 360

O.

Ὀμηρ, P. 27, 109, 189,

301, 322, 468, 589, 695,

752, 1110; N. 41, 52, 53,

81, 178, 191, 195, 269,

272, 296, 336, 377, 400,

644, 1113

Π.

A.

Αμμοπροκλής, 964

Αιδάνι, P. 147, 221

Παντανίας, 331

Πάισανδρος, 1047

Πάδρος, P. 9, 210. N. 106,

223, 299

Hh

Πλάτων,

INDEX.

Πλάτων, P. 55. N. 360, 611
 ἐν τρίτῳ νόμῳ, 1276
 Φαίδρῳ, P. 179
 Φαίδρῳ, 362

Πλάτων ὁ Κωμικός, 177, 179,
 N. 1419

ἐν Ἀμφιαράῳ, P. 174

Δαίδαλῳ, N. 663

Μυξίνῳ, P. 823

Πήσανδρῳ, N. 248

Περικλῆϊ, 109

Σοφισαῖς, 330

Πλάταρχος, N. 447, 1181,
 1191

Σύμμαχος, 1011. N. 815
 Σωτίσιος, P. 7, 42, 620
 Σώφρων, 1050. N. 754

T.

Τίτρανδρος, 595

Τέλιφος, P. 724

Υ.

Υπρίδης, 724

Σ.

Σαλῦσιος, P. 724

Σαπφῶ, 726

Σαμουίδης ἢ Ἐπώνιος, N. 1359

Σοφρόκλης, N. 397

Σοφοκλῆς, P. 69. N. 256

ἐν Ἀχιλλείῳ ἔργῳ, 1064

Ἰνάρχῳ, P. 726, 806

Τυόκρῳ, N. 583

Φυνῶ, P. 634

Στράβων, 149. N. 331

Στράτις, P. 1194

ἐν τῇ Κρησίᾳ, P. 549

Φ.

Φάλαρις, 142

Φεικρατίας, N. 563

ἐν Κραπατάλῳ, P. 388

Φιλόξενῳ Γαλάτῳ, 290

Φιλόχορος, 972, 1146. N. 213

Φρύγῳ, 754, 964

ἐν Σατύροις, 1153

Φύλιος, P. 179

Φωκίῳ ὁ ἀσπατατικὸς, 149

Φουκλίδης, N. 239

INDEX

N D E X

ERUM & VERBORUM.

ϑ. PLUTUM, N. NUBES significat.

Α.

P. 127

α̃ α̃, 1051

ο̃ α̃βέλτεροι, N. 1203
ιδης, 508

P. 285, 620

N. 347

ε̃ς ο̃α πατέρων ἕξει

ἔν, 1375

ῖα, 1482

ε̃ς τοῖς συμποσίοις,

;

, 274

γῶ, 225

εῖς, 336

ε̃, 256

α̃θάρης, P. 672

672

λιπαράι, N. 299

πάντας θεῖς τιμῶσι,

ε̃, 208, 213

ο̃ι καθαρισαί, 961

ον δυσθελίας, 587

ον φύλαι κ̃ δικαστήρια,

7

Ἀθηναῖοι αὐτόχθονις, N. 980

Ἀθυρμα, 630

Αἶβοι, 827

Αἰγυπῆς, 1128

Αἰγυπῆας, 1128

Αἰθῆν, Αἰθῆς, 264, 570

Αἰτῶ, αἰτῶμαι, P. 156

Αἰψήρως, N. 1227

Αἰωλόπωλοι, 727

Ἀκαδημία, 1001

Ἀκαρις, P. 244

Ἀκατος, N. 1059

Ἀκατάλητος, 1231

Ἀκέρητος, 44

Ἀκρατεῖς, 1200

Ἀκρατισμός, P. 295

Ἀλαζόνες, N. 102

Ἀλιξανδρία, 23

Ἀλιξίκακος, 1375

Ἀληθεις κ̃ Ἀληθείς, P. 1231

N. 839

Ἀλινδθρα, 32

Ἀλκμαστῶν μάτρων, 456

Ἀλῖρρόβιος, 1001

Ἀλφίτα, P. 219

Ἀλφιταμοσιδῆς, N. 640

Ἀμαξις, 862

H h 2

Ἀμασις,

INDEX

- Ἀρμενί, Ἀρμένιος Ἰουδαίος, P. 178
 Ἀρμενί, N. 438
 Ἀρμενί, P. 999
 Ἀρμενισμός, N. 28
 Ἀρμενί, 31, 449, 552
 Ἀρμενί, P. 426
 Ἀρμενισμός, 929
 Ἀρμενισμός, N. 1326
 Ἀρμενί, 691
 Ἀρμενί, 1159
 Ἀρμενισμός, ἀρμενισμός, 595
 Ἀρμενί, 1123
 Ἀρμενί, ἁρμενί, ἁρμενί, P. 538
 Ἀρμενί, N. 742
 Ἀρμενισμός, P. 468
 Ἀρμενισμός, N. 373
 Ἀρμενί, 518
 Ἀρμενισμός ἁρμενί, P. 436
 Ἀρμενισμός, Ἀρμενισμός, 520
 Ἀρμενί, N. 943
 Ἀρμενί, 144
 Ἀρμενί, 331
 Ἀρμενί, 944
 Ἀρμενί 2 ἁρμενί, 416
 Ἀρμενισμός, 292
 Ἀρμενισμός, 418
 Ἀρμενί, P. 113. N. 113
 Ἀρμενί, P. 114
 Ἀρμενισμός, N. 1113
 Ἀρμενισμός, 333
 Ἀρμενισμός, 418
 Ἀρμενί, 111, 594
 Ἀρμενί, P. 606
 Ἀρμενί, N. 617
 Ἀρμενί, Ἀρμενί, 1144
 Ἀρμενισμός, N. 727
 Ἀρμενί, 1111
 Ἀρμενί, Ἀρμενί, P. 33
 Ἀρμενί, N. 3
 Ἀρμενισμός, 1118
 Ἀρμενισμός, P. 420
 Ἀρμενί, N. 809
 Ἀρμενισμός, 1245
 Ἀρμενί, P. 2. 427. N. 591
 Ἀρμενί τῶν Ἀρμενί, N. 1470
 Ἀρμενισμός τῶν τῶν, P. 16, 11
 Ἀρμενί, N. 1176
 Ἀρμενισμός, P. 108
 Ἀρμενί, N. 703
 Ἀρμενί, P. 373
 Ἀρμενί, 483
 Ἀρμενισμός, N. 1003
 Ἀρμενί, P. 1
 Ἀρμενισμός, N. 640
 Ἀρμενί, P. 176
 Ἀρμενί, N. 754
 Ἀρμενισμός, 828
 Ἀρμενισμός, 967
 Ἀρμενισμός ἁρμενί, P. 436. N. 943
 Ἀρμενί, P. 114
 Ἀρμενί, Ἀρμενί, N. 397
 Ἀρμενί, 113
 Ἀρμενί ἁρμενί τῶν τῶν, 62
 Ἀρμενί, 598
 Ἀρμενισμός τῶν τῶν, 598
 Ἀρμενί, 144
 Ἀρμενί, Ἀρμενί, 1148
 Ἀρμενί, P. 315
 Ἀρμενί, 442
 Ἀρμενί, N. 1199
 Ἀρμενί 2 Ἀρμενί, 319
 Ἀρμενί, 1160
 Ἀρμενισμός ἁρμενί, 274
 Ἀρμενισμός, 120
 Ἀρμενί, N. 693

INDEX.

πιος τιφωτηφωρι, P. 684
 επι κωι, 620
 επι παιδης, 638
 λια, ασκαλιαζιν, 1129
 τοκαμπι, N. 332
 ζωα, P. 324, 742
 μοια, N. 1059
 ιτος, 1370
 ιτον μιτρον, 519
 ια, P. 242
 ι, N. 397
 ις, Ατιχως, P. 109. N.
 176
 αλληλα τιθινται, P. 25
 ι βλιπας, N. 1178
 ι, N. 426
 595
 υλης, P. 1155
 ιφα, N. 195
 ιτος, P. 83
 467
 ις, 839
 ιτης ιερν εν Κοριθη, 179
 ις, N. 1064
 P. 1037

B.

ια, P. 272
 ις κωρακας, 781. N.
 ιματια τυμφιον, P. 529
 ον, 430
 ις, N. 277
 ις μιγας, 170
 ις, P. 1011
 1011
 925
 ι, N. 981
 ις, Βδελυτιαζ, 445
 97
 ιλως, 397
 ωλης, P. 175
 ις, N. 1203

Βιοδριμμεσια, 570
 Βλαξ, Βλακισια, P. 325
 Βλιψιδημος, 332
 Βληχιαζ, P. 293
 Βλιτω, Βλιτομομικαν, N. 997
 Βοδαις, 96
 Βολβοι, 188
 Βομβαι, P. 537
 Βομβυκισια, N. 158
 Βυγαίος, Βύγλωσσος, P. 873
 Βυθυσια, 819
 Βυκβαλοι, Βυκίφαλος Αλιεάν-
 δρυ, N. 23
 Βύλλωμα η Βύλυμα, P. 492
 Βυ, 873
 Βυλιμια, 873
 Βυς, Βοιωτικόν.
 Βυφονια, N. 981
 Βρωθουομαι, 361
 Βρομια, 310
 Βροττιον, 291
 Βυζαντιον νόμισμα, 248
 Βομολοχια, Βομωλόχοι, 907

Γ.

Γάδρα, P. 585
 Γαλάττα, 290
 Γαλιωτης, N. 173
 Γαμψοι, 336
 Γαστυχις, 52
 Γένημα, 1289
 Γέροντες διαπαιδης, 1419
 Γέτοι, P. 424
 Γηγνης, N. 851
 Γη οχυμωτη εν τω αιρι, 263
 Γλοιος, 448
 Γλυκάνθη, 563
 Γλωττια τω Έρμη δίδεται, P.
 1110
 Γλωττοσφιυ, N. 790
 Γνάψις, P. 166
 Γραυς, 1206
 Γρυ, 17

Η η α

Γρυζην

INDEX.

Γρύζην, 597

Γρυτοπόλεις, 17

Δ.

Δαί, 156

Δαίδαλ^ο, N. 508

Δαιταλις, 529

Δακτύλιος Φαρμακίτης, P. 883

Δάκτυλ^ο, N. 652

Δάτης, 982

Δάφνη Πυθική, P. 213

Διδίττω, 199

Δίδουκα, 199

Δείλαι^ο, N. 12

Δήδος, 242

Δελτός, P. 269

Δεξιός, N. 426

Δεῦρε, P. 91

Δήμαρχ^ο, N. 37

Δημήτης, P. 64

Δημητριάδης, N. 1129

Δημοσιεύς, 205

Διῶ, P. 93

Δία, διὰ, N. 815

Διαζήτης, 178

Διαγόρας, 828

Διαγράφοι, 772

Διάδημα, P. 588

Διακικαισμή^ο, N. 120

Διαλακήτας, 409

Διάλει^ο, 317

Διάλιξις, 317

Διάσια, 407, 858

Διασμηχθίς, 1239

Διατριβή, P. 923

Διδάξομαι, διδάξω, N. 127

Δίδημι, 644

Διέμω^ο, P. 719

Διοσπεκλωμή^ο, 1082

Διθυραμβοποιοί, N. 333

Διίπολις, 981

Δίκας ὠφληκας, 34

Δικασήρια, P. 277, 973

Δίματρον Ἀνακρινότιον, P. 392

Δίος, N. 379, 380, 1475

Διολετιῶ, N. 433

Διονύσια, N. 3, 11, 266, 310

Διούσι^ο, P. 549

Διόνυσος, 549

Διοσκῦροι καλὰ μὲν εἰσφαῖνται,

N. 1002

Διὸς μὲν ἔ Σαρμείλης σιωπία,

604

Διπλή, P. 253

Διπλῆς τόποι, N. 518

Διφθέκα, 72

Διφρίσκος, 31

Δίφρος, 31

Δράκοντες, P. 732

Δρῶς ἀρσενικῆς, N. 401

Δυσδουλία Ἀθηναίων, 587

Δωριῆς, P. 385

Δωρίς ἐξάπολις, 385

Ε.

Ἐγκέλαδοι, N. 158

Ἐγκικισυρμαρμός, 48

Ἐγκικορδυληρμός, 10

Ἐγκοιῶ, P. 255

Ἐγὼ, Ἐγωγι, 147

Εἰκαδής, N. 17

Εἰκαῖος, P. 300

Εἰκας, N. 1129

Εἰκῆ, P. 300

Εἰλῶ, Εἰλω, N. 759

ἔ ἀντὶ ἑ ἡς Ἀττικῆς, 490

Εἶμι, 633

Εἶν, N. 633

Εἰρεσιώνη, P. 1054

Εἶρων, N. 448

Εἶω, 633

Ἐκατόμβη, P. 819

Ἐκάτη, P. 593

Ἐκαῖος, N. 195

Ἐκθεσις ἑ διπλῶν, Ἐκκαίδεκα,

P. 194

Ἐκτομίαι,

I N D E X.

ἰως, 981
 ψαι ἰμάτιον, N. 88
 ρος τις, P. 589
 ἰναι, N. 301
 ἰνιος νόμος, P. 845
 Εἰρησποντος, N. 256
 ις Ἀττική, P. 468
 λψα, N. 540
 λς, 157
 λαϊός, 1155
 ιος, P. 520, 903
 ναι, 487
 ἰων, N. 397, 1155
 ἰάζομαι, 240
 ιον, P. 450
 ἰσα, N. 118, 1132
 ιος, 651
 ιος ὄρχησις, 651
 νλίχθαι, 983
 ἰα, 158
 ι. 634
 σαι, N. 32
 ὀλῶσαι, 137
 ια, ἑξαπίτης, P. 336
 ἰττω, N. 1376
 ητικός, 1174
 633
 τηδης, P. 916
 μάττωται, 634
 ὀδύπλωσις, N. 266
 ἰῖν, 1176
 α, 1285
 θη, 1359
 , 42
 ὀρος, N. 808
 ἰῶ, 1302
 ἰεκα, 1129
 ἰυμαζῖν, 1146
 ἰσμη, Ἐπισημύτατος,
 3
 ἄνδρα, P. 179
 ημα, N. 575, 518

Ἐπιχώριος τρόπος, P. 47
 Ἐπος, N. 638
 Ἐπωδὴ, 332
 Ἐπωμοσία, P. 724
 Ἐρα, P. 446
 Ἐργον, 1
 Ἐρεβδιφῶ, N. 192
 Ἐρεκῦσα, P. 585
 Ἐρημος, 446
 Ἐρίνις, 423. N. 264
 Ἐρμῆς κλειπικῆ, ἴφορος, 1480
 Ἐρμιππος, 557
 Ἐρμυ ἐπίθεται, P. 1141
 Ἐσμὸς, N. 296
 Ἐσία, P. 395
 Ἐταῖραι cὺ Κορίνθω, 149
 Ἐτεροστροφῶ, 262
 Ἐτὸς, P. 404
 Εὐ ἀντίδης, 656
 Εὐάγητος, N. 276
 Εὐαγγελία, P. 764
 Εὐάνδρος, N. 299
 Εὐβοία, 211
 Εὐδαμος, P. 883
 Εὐθημῶς, N. 1257
 Εὐπίλαδι, 311
 Εὐμῆρις, 264
 Εὐπαις, P. 638
 Εὐπολίδην μέτρον, N. 518
 Εὐπορος, P. 520
 Εὐπίρος, N. 798
 Εὐ πράττειν, N. 611
 Εὐρυθείς, P. 385
 Εὐρώς, Εὐρωτιῶ, N. 44
 Εὐσωματιῶν, 797
 Ἐφισα καὶς, 598
 Ἐφίσιος Ζεύς, P. 395
 Ἐφήμερος, N. 223
 Ἐφθημῶμερις, P. 302
 Ἐφοδος, Ἐφοδία, 1024
 Ἐχ' ἀτρίμα, N. 741
 Ἐχθς τι, 731
 H h 4 Ἐχρημάτης,

INDEX.

Ἐχευρώτης, P. 9
Ἐχων ὠκυπλοῖ, N. 309
Ἐσημῆρος, P. 7

Z.

Ζημία τοῖς μὴ ἀποδίδεσσι, N.
774
Ζημία, P. 292
Ζῶνται, N. 122
Ζῶς βασιλεὺς, 2
Ζῶς Ἐφίσιος, P. 395. Πα-
τρῶς. N. 1470
Ζυγῶδρισον, N. 743

H.

Ἡ ἀντὶ τοῦ ἡμῶν, P. 77
Ἡγεμόνος, 1159
Ἡγῶμαι, 15
Ἡκιστα πάντων, 439
Ἡλέκτρα, N. 534
Ἡλέκτρος, 766
Ἡλίαια, 860
Ἡλιασικόν, 860
Ἡλιος, 595
Ἡμέραι πῶς ἀριθμῶνται παρ'
Ἀθηναίους, 1129
Ἡμέραι ἱεραὶ, P. 1126
Ἡμικλῆος, N. 643
Ἡμικλῆος, 643
Ἡμιξέσιον, P. 732
Ἡμιτύσιον, 728
Ἡράκλεια λευτρά, N. 1047
Ἡροδότης ἐπίγραμμα, 331
Ἡρώναι, 314
Ἡτῖον, 1421

Θ.

Θάκος, 94
Θαλῆς, 180
Θαλίαι, 308
Θάσιος οἶκος, P. 1021
Θεοὶ πρεσβυτικοί, 1049

Θημῶν, 415
Θητίς, N. 1193
Θητίλαι, P. 520. N. 747
Θίτις, 1064
Θηρατῆς 357
Θησιῶν, P. 626
Θησις, 626. N. 28
Θηρῶναι, P. 544
Θηρομακόντης, 331
Θῆροι, Θηρακαί, 331
Θῆρωνος οἶκος, 331
Θηρανίτης, P. 544
Θράσιος, 544
Θρασύκυλος, 549, 1146
Θρητῆλαιον, 290
Θρυάλλιδος, N. 59
Θυσία, 676

Θυάλλα, 335
Θύμβρα καὶ Θυμβραπίδης, 424
Θύμοι, Θυμός, P. 253
Θυμόστροφος, N. 875
Θύριον, P. 1097

I.

Ἰασώ, P. 700
Ἰατροτέχνη, N. 331
Ἰερομνήμονες.
Ἰερὸν, P. 937
Ἰερῶν ὠκυ νόμος, 1180
Ἰεράνυμος ὁ ξυνοφάντης, N. 347
Ἰθί, P. 222
Ἰκανός, 482
Ἰκαρος, N. 212
Ἰκιτηρία, P. 383
Ἰκίρος, N. 74
Ἰνα, 279
Ἰναρῆς, P. 178
Ἰς, N. 1, 1324
Ἰπτός, P. 815
Ἰππερος, N. 74
Ἰπποκίνταυροι, 347
Ἰπποκράτης υἱοί, 997
Ἰππολύτη, 1059
Ἰππονόμας,

INDEX.

ὄμας, 571
 ροφία, 242
 ρ, 72
 ρος, 549, 552,
 P. 148
 N. 444
 ῥτης, P. 173
 ρμοι, N. 1262
 1470

K.

κισμός, P. 453
 κισματα, 453
 κλ, 185
 κ, 434
 κ, 475
 κς, N. 64
 κφαν, P. 585
 κδίακλαι, N. 347
 κς κη Καπηλς, P. 426,
 ος, 1155
 κως ἔχην, 1063
 , N. 252
 , 319
 κων, 234
 κρίτης οἶν, P. 807
 , 1264
 παιδία, 1057
 κλακιδιμς, 325
 κμα, Κατίαγι, 620
 κλώτισμα, N. 51
 κρεβν, P. 526. N. 37
 κω, Κατάλυμα, 142
 κψς, N. 317
 κφν, 836
 καςον, P. 716
 κούξη, N. 1242
 κούγν, 395
 κφρόντικα, 855
 κσματα, P. 767
 κς, 544
 κν, 285

Καττόπλι, N. 651
 Κατύματα, P. 662
 Κάχρυς, N. 1360
 Κερκωμένη σποδή τῷ Ἑρμῇ, P.
 1131
 Κερσιδαι, 772
 Κέρου, 772
 Κίλκς, N. 15
 Κήτρων, 447
 Κερροτόπ, 447
 Κίρκος, P. 912
 Κερσός, 585
 Κερρίαι, N. 338
 Κεφάλαιον τῷ ῥμφανδ, N.
 977
 Κηκίδης, 981
 Κιθαρίζην ὡ τῷ τήν, 1352
 Κίκυα, 134
 Κινάβρα, P. 293
 Κίνωδες, N. 447
 Κινησίαι, 332
 Κίρκη, P. 302
 Κιχλίζην, N. 979
 Κλειωνίδης, 857
 Κληθῶνης, 37
 Κλαῖτ, 347
 Κλειομένης, 332
 Κλέπην νῆα, P. 27
 Κλείπης, 27
 Κλαῖν, N. 186, 591
 Κλειονίδης, 531
 Κλειόνυμ, 352, 673
 Κληρεῖχοι, Κληρυχίκοι, 203
 Κλήσις, 1191, 873
 Κλοῖος, P. 475
 Κλόν, N. 386
 Κλαφέν κη Κλαφός, P. 166
 Κλάφ, κη Κλῶ, 166
 Κλισμός, P. 974
 Κόβαλ, 279
 Κόβορν, N. 360
 Κοιλία, 404
 Κοισύρα, 46, 48

Κοισυρῶς.

INDEX.

Κοισυριᾶς, 46
 Κολιτρεῦν, 552
 Κόλον, 552
 Κολοσυριᾶς, P. 535
 Κομᾶν, N. 545
 Κομῆμα, P. 862, 957
 Κομμάτιον, P. 486. N. 510
 Κομψός, 649
 Κονν, P. 173
 Κόππα κοππατίαι, N. 23, 437
 Κόπην, 132
 Κόρδαξ, 540
 Κορδύλη, 10
 Κορεῖν, 44
 Κορίζομαι, 68
 Κορινθιαί, 709
 Κορυαργεῖν, 386
 Κορυφαῖον, P. 953
 Κορυφάσιον, N. 186
 Κορανίς, P. 253
 Κιτσοί, 585
 Κωτινῶσα, 585
 Κίτλαδον, N. 1069
 Κυρία, P. 338
 Κραϊκαλῶν, 298
 Κριμαῖθρα, N. 218
 Κριματῆ, 218
 Κρηνοποιός, 1370
 Κρητικός, 651
 Κρίσανον, Κριδανῶν, P. 764
 Κρίμν, Κοιμνῶδες, N. 962
 Κροῖς Χρυστομαλόν, 256
 Κρόνια, 397
 Κροικίδι, P. 580
 Κρόνιπποι, N. 1066
 Κρόν, 926
 Κρόταλον, 259, 447
 Κρόταλα, 257
 Κρῆσις, 317
 Κούος, 766
 Κυδίδος ἄσμη, 964
 Κυδιδοπαῖ, 616
 Κύνκλιοι χοροί, 332

Κύλων, P. 290
 Κυωῖ, N. 267
 Κύθον, 596
 Κυτλάζην, 509
 Κῶρις, 447
 Κῶσις, 404
 Κόφαν, P. 475, 605
 Κυφάνισμος, 475
 Κῶλα, 1128
 Κωλίας, N. 52
 Καματῆς, 606
 Καμῆται, 962
 ἐπὶ Κῶμον βαδίζην, P. 1040
 Κῶνψ, 537

Λ.

Λαῖς, 179. 303
 Λακίς, N. 409
 Λαμπροκλίς ἄσμη, 964
 Λάμπων, 331
 Λαπίθαι, 347
 Λάπην, 52
 Λάρον, 591
 Λαφυγμὸς, Λαφύσση, 52
 Λέγην, P. 57
 Λεῖριον, Λεφρίον, 588
 Λεκαδόπουλις, Λέκιθος, 427
 Λελάμπριωνται, 634
 Λεπὰς, 1096
 Λεπίδες, Λεπιολόγον, N. 739
 Λεπιολογιῖν, 319
 Λεύκη, 1003
 Λεωγορας, 109
 Λήκυθος, P. 810
 Λῆμαι, 580. N. 326
 Λημᾶν, 326
 Λῆρος, P. 855
 Λῆρον, Ληριῖς, 516
 Λίδωνος, Λιδάνωτος, 702
 Λιπαρὸς, 615. N. 299
 Λιταργισμοί, 1255
 Λίτα, 1255
 Λίκιοι, 1200

Λεξοῦμαι,

INDEX.

ἔμοι, P. 455

, 8

, §12

, N. 749

ος, P. 210

626

ομοιαι, N. 926

ἔδν cō Συμποσίαις, 1358

M.

Δία, P. 187

, 266

, 542

ω, N. 183

is λίμνη, 272

νός, 1375

ντης, P. 554

, N. 212

, P. 544

α πάντων, P. 439

ω, N. 1386

θανομαχίαι, 982

, 448

κὺ Ματιολαχός, 450

αζος, P. 178

λίης κίονες, N. 813

λῆς, 46

ος, 643

μέραν, P. 930

, 42

ος Ζεύς, N. 407

, P. 626

, N. 627

ίτα, 507

υλληνδοί, P. 626

, N. 622

, P. 287

φροντισαί, N. 101

ιεύς, 1155

ιλοι, N. 1200

αθίῳ, P. 914

, N. 799

, P. 5

Μετίωρα, N. 228

Μετιωροφίνακας, 332

Μίτρι^ω ἀνῆρ, P. 246

Μίτρον, N. 638

Μήδεια φάρμακας, 747

Μῆλα, 828

Μάλις, 828

Μῆλον, Μηλοβλαῖ, 993

Μηλολόγος, 761

Μῦθος ἡμερῶν ἀναριθμήσις, 1129

Μηχαναί, 479

Μίδας, P. 287

Μίλαξ, N. 1003

Μιλήσιοι, P. 1002

Μίμνας, N. 272

Μινθη, Μίνθος, Μίνθον, P. 318

Μισσητία, 989

Μισύλη, 626

Μισυλῶν, 626

Μισύλη, 626

Μήματα, N. 623

Μοδον, P. 278

Μοιχαίαις δίκην, 168

Μοιχῶν τιμὴ, N. 1079

Μοιάτατος, P. 83, 182

Μυρία, N. 1001

Μυδῶν, P. 266

Μυρρίνης κλάδος, N. 1367

Μυρρινύς δῆμος, P. 585

Μυσκαλλος, N. 370

Μυσήρια Μεγάλα, P. 845,

1013

Μυσίλη, 626

Μυσοδοί, N. 302

Μύτρον, P. 626

Μῶλυ, 303

N.

Ναυκλῆροι, N. 37

Νισκλίδης, P. 664

Νδρόπατα, N. 71

Νιφίλαι, N. 274

Νιφέλαι πρῶται, 543

Νιφέλαι

INDEX.

Ναφίλα, 216
 Ναικέροι, N. 44
 Νήπιον, 105
 Νηπίτις, 866
 Νισάριοι, P. 1011
 Νόμισμα, N. 248
 Νόμος, *ὅτι καμνῶν*, 530
 Νυμάνια, 1132
 Νυμφίον βασιλῆα ἱματίου, P. 529
 Νῦν καὶ νῦν, 414
 Νῦν, 401
 Νάδις, P. 266

Ξ.

Ξαφίπτοι, N. 64
 Ξευκός, P. 799
 Ξευκλῆς, N. 1264
 Ξίξης, P. 178
 Ξπός, N. 403
 Ξυμβολον, P. 278
 Ξυταρίς, N. 15
 Ξύσσιτος, P. 601
 Ξόσις, N. 70

Ο.

Ὁβελίσκοι, N. 178
 Ὁδαξ, P. 689
 Ὁδωσιεύς, 303
 Ὁγδὼν, P. 1126
 Οἰκίται, N. 5
 Οἶμοι, 771
 Οἰνῶνται, P. 1121
 Ὀλιγόφορον, 853
 Ὀλμος, 9
 Ὀμμου Αἰθέρης, N. 284
 Ὀνδροπωλεῖν, 16
 Ὀνδράτην, 16
 Ὄξις, P. 812
 Ὁπαί, 714
 Ὀπιόδομος, 1193
 Ὀπλα ἐνέχυρα μὴ τιθέναι, 450
 Ὀπότιρα, N. 157

Ὁπας, P. 18, 326
 Ὁρις, 63
 Ὁροφίς, Ὁροφος, N. 173
 Ὁρρος, Ὁρροδῶ, P. 122
 Ὁρχήσις, ἰδιότητα, N. 549
 Ὁρχήρροι, 397, 508
 Ὁσια, P. 681
 Ὁσσι γι μ' ἰδῶται, N. 1244
 Ὁσι, P. 18
 Οὐ ἴδ' ἀλλὰ, N. 232
 Οὐδὲ γὰρ, P. 17
 Ὁφθαλμία, 115
 Ὁφρῆς ἐπ' ἀγῆν, N. 582
 Ὁχοι, Ὁχῦμαι, P. 1013

Π.

Παθητικὸν Ἀφικῶς, N. 1341
 Παιάν, P. 635
 Παιδείην καὶ διδασκῆν, N. 1341
 Πάιπαλα καὶ Παιπάλα, 260
 Παιὼν Παπῶν, P. 635
 Πάλαι, 257
 Παλιγκάπηλος, 1155
 Παλύτην, N. 260
 Πάμφιλος, P. 174, 385
 Πάμφιλος ζωγράφος, 385
 Παιαθηῖατα, 385
 Πανδύλιτος, 919
 Πανδύκωτρια, P. 426
 Πανῦργοι, 1154
 Πάιν σφόδρα, 744
 Παπαί, P. 220
 Παρά, 2
 Παραδάσις, N. 518
 Παραδάσιων ἰδὴ ἑπ' αὐτῶν, 518
 Παραγράφος, P. 253
 Παραγράφου τόποι, 253, 518
 Παρακαταβολή, N. 1258
 Παρακατῆσθαι, P. 662
 Παράπαν, 351
 Παραπλήξ, 242
 Παραπολὺν, 444
 Παρατίλδωται

INDEX:

- ἰλόντων, 597
 ἰλιόλ, 168
 ἰλμός, 168
 ῥοσίν, 2
 , 698
 , ὄφεις, 689
 πλῶ, N. 640
 ἑθῆ, 213
 , 322
 ῖα, P. 48, 190, 328,
 , 520, 580. N. 295,
 6, 7c.
 ιακόν μείτρον, P. 597
 , 716
 , N. 238
 γειῶ, Πάταγος, N. 377
 κλῆς, P. 84
 ιος Ζιύς, N. 1470
 η, P. 601
 κγόνες, N. 397
 ιατος, 48, 64
 ις, P. 660
 ημερές μείτρον, N. 274
 Πένταλ, P. 547
 ηται, N. 318
 αι, P. 176
 ια, 589
 ῥίην, 589
 ιεόλ, 553
 ῥοιαι, N. 644
 ῖς, 857
 ξίς, 317
 ςεῖν, P. 121
 ῥίην, 159
 σματα, N. 45
 ῖμμα, 259
 ῖα, 50
 λύην, 395
 ῥονῶ, 225
 ιαι, 151
 ι, 604
 ς, 1059
 Πηλός, P. 426
 Πιθάκη, 545
 Πίσω, 427
 Πισῶν, 716
 Πισῶν, 1093
 Πισυῖα, 585
 Πισυῖος, 585
 Πλατῶν, 716
 Πλῆσιοναξ, N. 857
 Πλῶ, P. 534
 Πλυτῶν, 221
 Πτῦτος διλότατος, 203
 Πλύτος, Πλυτός, 1061
 Πνιγύς, N. 96
 Πνίγος, 96
 Πόδαγξα, Πόδαλγία, P. 558
 Ποδαλίριος, 588
 Ποῖ καὶ Πῆ, 446
 Πολεμιστήρια, N. 28
 Πόλεμος Ἀθλῶν καὶ Λακεδαι-
 μονίαν, 6
 Πολύκρατος, P. 1002
 Πολύκροτοι, N. 259
 Πολυχημάτις αὐτῶν, 563
 Πολυτριμμία, 259
 Πολύφημος, P. 290
 Πολυφόρος, 853
 Πόνηρος, 127, 220
 Ποταποσφῶν, 1050
 Πόντος ἀγαθῶν, 1050
 Ποπύζω, 731
 Πόρος, 520
 Ποσίδων, N. 567
 Πότης, 57
 Πράγματα, P. 651
 Πράγματα καὶ ἀντιγραφάς, N.
 472
 Πρεβύτης, 357
 Πρόχοντες, 271
 Πρημαίνω, 335
 Πρῆσαι, 335
 Προβῶλῶ, P. 109

Πρόβωλῶ,

INDEX

[illegible]

I

1. ~~_____~~ 100
 2. ~~_____~~ 100
 3. ~~_____~~ 100
 4. ~~_____~~ 100
 5. ~~_____~~ 100
 6. ~~_____~~ 100
 7. ~~_____~~ 100
 8. ~~_____~~ 100
 9. ~~_____~~ 100
 10. ~~_____~~ 100

C.

T. 18
 T. 24
 T. 3
 T. 126
 T. 5
 T. 1
 T. 121
 T. 343
 T. 244
 T. 16
 T. 16
 T. 312
 T. 14
 T. 178
 T. 12
 T. 1

"Ore, P.
"Ore, 63
"Ore, "O
"Ore, "O
"Ore,
"Ore,
"Ore, P.
"Ore, P.
"Ore, P.
"Ore, P.
"Ore, P.
"Ore, P.
"Ore, P.
"Ore, P.

Πατριάρχης
 Πάρις, Ρ.
 Πατριάρχης
 Πατριάρχης
 Πάρις, 257
 Πατριάρχης
 Πατριάρχης, Ν
 Πατριάρχης
 Πατριάρχης
 Πατριάρχης

Hank
Hank
Hank
Hank
Hank
Hank
Hank
Hank
Hank
Hank

INDEX.

Πρίβουλοι, P. 109
 Πρίδα⊙ χ⊙, N. 360
 Προθύματα, P. 659
 Προΐται, N. 1216
 Προμνηστία, 41
 Προξενήτρια, 41
 Πρόπολοι, 435
 Πρὸς, P. 355
 Προσίλλουσι, N. 397
 Προστίλησι, 410
 Προσκληστέω, 12, 80
 Πρόσοδοι, 306
 Προσώδιακος, 306
 Προτιμῶν, P. 883
 Προτίθαι, N. 1200
 Πρυτανίς, 1199, 1134
 Πρώτη ἐπὶ δικάτη, ἱερὰ μὲν,
 φθίσου⊙, 1129
 Πυθαγόρου παίγνιον, 750
 Πύλα, P. 9, 39
 Πύλον, 39
 Πυλαγόρει, N. 623
 Πυλάδης, 623
 Πύλ⊙, 186
 Πύλυ τῆς ἱκανομασίας, 186
 Πυθαγόρειαι, P. 25
 Πτερυγίζειν, 574
 Πτωχοί, 547
 Παλῶντων ἀφ' ὧν, 1155
 Πάμαλα, 66
 Πῶς⊙, 33
 Πῶς, 246

P.

ῥαμνὺς δῆμ⊙, 585
 ῥαφανίδωσι, N. 1079
 ῥαφαν⊙, ῥαφανίς, P. 543
 ῥίγκη, N. 5
 ῥίπω, P. 51

ῥήτορες ἀφ' ὧν, 569
 ῥυθμός, N. 638
 ῥυπαί, ῥυπαίνω, ῥυπίς, P.
 266
 ῥυπαρός, N. 448
 ῥυπαρώλης, P. 17
 ῥυτός, 266

Σ.

Σάκκον, 680
 Σάκκας, P. 680
 Σάμφου, N. 23
 Σαπφώρα, 122
 Σαρπηδών, 622
 Σάτις ἢ Σατάσιαι πυρεί, 624
 Σατυράλις, 397
 Σιφάφορος, 1303
 Σιλαγίη, 285, 604
 Σιλήτης ἀλεΐψις, 400
 Σιλλεύται, 397
 Σιμναι Θιαί, 264
 Σισόχουσι, 397
 Σηλία, P. 1037
 Σίδια, N. 879
 Σίκουσι, 540
 Σιλωός, 1066
 Σίλφισι, P. 925
 Σίμων, N. 347
 Σιμωνίδης, 1359
 Σινάμωρος, 1066
 Σίνος, 1066
 Σιπύη, P. 806
 Σισύρα, N. 10
 Σκαιός, 629
 Σκαλαθυρμάτια, 630
 Σκαριφήματα, 630
 Σκατοφάγ⊙, P. 705
 Σκιμπαίη, N. 253
 Σκίμπυς, 253
 Σκινδελμοί, 130

Σκίρως

INDEX

, P. 818
 N. 296
 P. 872
 N. 1189, 1191
 , 844
 , 269
 , N. 400
 P. 510
 N. 330, 1312
 53
 , P. 1081
 α, N. 1134
 , γάμπος Ζών, P.
 816
 ας, 1021
 λα, N. 45.
 , 319
 φορία, P. 21
 N. 447
 , 1106
 ξ, 1370
 , τραγυῖσθαι, 131
 ελῆς, 584
 ἴγλαν, 334
 ἠκῆσαι, 433
 , 702
 , P. 1154. N. 332
 , 1154
 , N. 518
 , 450
 , 450
 εἰ, P. 873
 , 946
 , Συκολόγοι, Συκοπαῖ-
 Συκάδης, Συκοροί, 873
 νται, 31, 873
 ντρια, 969
 σμος, 562
 αῖνω, 562
 ασμα, 562
 αι, N. 971

Συμπεκίφθαι, 1428
 Συτιταγμῶας, P. 352
 Σφακλήρια, N. 186
 Σφηκισκai, P. 301
 Σφηκάδης, 560, 301
 Σφητῆλοι, 719
 Σφραγίδα νυχταγοκομῆται, N.
 331
 Σχάζειν, N. 408
 Σχάσαι, 106, 738
 Σχῶ, P. 719
 Σωκράτης Σοφώτατ, N. 98,
 144
 Σωκράτης ὡς ἁγίου ἀλβανί-
 λται, 246, 627, 661,
 828
 Σωκράτης γιγρίσαι ὅτι μαθη-
 οῖδαι, 98
 Σωκράτης παιδιδραστής, 179
 Σωκράτης ὄψις, 223
 Σωκράτης λιθογλύφος, 771
 Σῶ, Σωρίς, P. 269
 Σώστρατ, N. 687
 Σωτῆς Διὸς ἱερὸν, P. 1175

T.

Ταῖα, 585
 Ταλαῖαρος, 33
 Τάλαροι, N. 226
 Ταῖρος, 226
 Τάσταρος, 192
 Τελμῶροι, 257
 Τίμαχος, 338
 Τισάττα, 317
 Τιστάματρον, 643
 Τιστάματρον ἱππονακῆσον, P.
 253
 Τιστριμῶνω, N. 293, 373
 Τίτλιγξ, 158
 Τίτλιγας, 981

Τέχται,

INDEX.

Τίχται, P. 16α
 Τίχταζομαι, 160
 Τίχτη, 160
 Τίχτη πάση, N. 1326
 Τηλεγονος, P. 303
 Τηλεφανής, N. 280
 Τήλεφοι, 919
 Τηλία, P. 1037
 Τήμερα, Τήμερα, 699
 Τῆσι, P. 717
 Τῆτες, N. 624
 Τίη, 753
 Τι λίγῃς σύ, 1176
 Τιμαλφῶς, 764
 Τιμαθίς πύργοι, P. 180
 Τίς τάντων τῶ ὑδῖς, 492
 Τλαίλω, N. 119
 Τληπόλιμοι, N. 1267
 Τόκων ἀποδίδωσις ὅτι ἰγύσσοι,
 752
 Τῷ Ἀττικῷ, 1225
 Τραγῆματα, P. 190
 Τρασιά, N. 50
 Τραυλίζην, 860, 1384
 Τρῆμα, 447
 Τριαπῆς, N. 1132
 Τριβολικίραπιλα, 999
 Τριβάνιον, P. 713, 843
 Τρίμμη, N. 259
 Τρίπυς Ἀπόλωνος, P. 452
 Τριτογένεια, N. 985
 Τρίτλις, P. 819
 Τριτὸν, N. 985
 Τρόπαιοι, Τροπαῖον, P. 452
 Τροφωνίη ἱερὸν, N. 508
 Τροχαῖκόν μέτρον, 518
 Τροχός, P. 875
 Τρογοδαίμονες, N. 295
 Τρύγοιπος, P. 1087
 Τρύμη, Τρύμη, N. 447
 Τρύξ, P. 1085
 Τρύπανον, N. 447

Τρυβίσιον, 420
 Τύμπακη, E. 475
 Τύση, N. 391
 Τύφλασις, P. 118
 Τυφῶν, N. 397

Υ.

Ὑ, Ὑ, P. 895
 Ὑαλος, N. 766
 Ὑγιαίν, 611
 Ὑπανῶντο, 1197
 Ὑπερακοντίζην, P. 665
 Ὑπερβάλλω, 109
 Ὑπερβολος, N. 551, 62
 1061
 Ὑπέρτονος, 1153
 Ὑποβάλλομαι, P. 109
 Ὑποβλήδην, 109
 Ὑποβολιμαῖος, 109
 Ὑποκρύπτω, 547
 Ὑπόδημα, 588
 Ὑποπιτίν, 1093

Φ.

Φακῆ, Φακός, 191, 1004
 Φαλαγγίται, N. 71
 Φάλλοι, 71
 Φαρμακίδης Θετταλαί, 787
 Φαρμακίτης, P. 884
 Φαρμακοπῶλαι, N. 764
 Φαρμάκων ἀφορεαί, P. 716
 Φασκία, 585
 Φασσιανός, N. 109
 Φάσις, 109
 Φιδωλός, P. 237
 Φίλλος, N. 71
 Φινάκη, P. 271
 Φινικήζην, 271

INDEX.

Φέρι, Ν. 218
 Φερεκράτης ἀτιλῆς, 416
 Φθίνοντος ὀγδόη, 1129
 Φθοῖς, Ρ. 676
 Φθόιος, 87
 Φιλίῃ, Ν. 810
 Φιλῆσι, Ρ. 177
 Φιλομήλας, Ν. 1064
 Φιλόξενος, Ρ. 290. Ν. 332
 Φιλόπατρις, Ρ. 901
 Φιλόπολις, 901
 Φίλων, Ν. 25
 Φιλωνίδης, Ρ. 303
 Φλᾶν, 693
 Φορμῶς, 541
 Φρωτίζω, Ν. 733
 Φροντισαί, 94
 Φροντισήριον, 94
 Φρῆδ, 717
 Φρῆρας ἀδελφῆ, 719
 Φρύγες, 397
 Φρυγία, 256
 Φρύγης, 967
 Φυόνιχ, 556, 964, 1187
 Φρύξ, 256
 Φυλῆ, Ρ. 1146
 Φύσα, Ν. 404
 Φῶδα, Ρ. 534

X.

Χ σημειῶν, 862. Ν. 518, 766,
 815, 925, 962, 1178
 Χαίρεν, Ρ. 322. Ν. 611
 Χαίρεφάν, 104, 144

Χά, 423
 Χάρτις, Σακρατήν, 771
 Χαύσας, 873
 Χείρων, 1059
 Χιονόβλητα, 269
 Χοῦς, Χοῆ, 1240
 Χοινοκίδης, Ρ. 268
 Χοῦξ, 268
 Χολᾶν, 12
 Χροῖται, Ν. 239
 Χρωφίλῆται, 239
 Χρῆζω, Ν. 358
 Χρήμα ἱπαγωγικὸν Ἀττικῆς,
 Ν. 2
 Χρήματα ἐν ἀκροπόλει θῶαί,
 ἱφυλάττοντο, Ρ. 1195
 Χρήσαι, Ν. 239
 Χροῖα, Χροῖαί, 1173
 Χρωτίζεται, 516
 Χυτρίων, 1476

Ψ.

Ψαιδόν, Ρ. 137
 Ψαμμήτιχ, 178. Ν. 397
 Ψαροί, 1227
 Ψιδυρίζω, 1004
 Ψοφῶν, 132
 Ψύλας, Ρ. 537. Ν. 145
 Ψυχᾶί τρεῖς, 711
 Ψυχίση, 150
 Ψυχῆ, Ρ. 523
 Ψυχῆ κατὰ Σακρατήν, Ν.
 94
 Ψυχρὸς βί, Ρ. 263

INDEX

Ω.

Ω.

Ωδῶ, N. 518
 Ωδῶ καὶ σφοδρῶ, P. 563
 Ωμοι, N 771
 Ων, P. 839
 Ωπῖ, 713
 Ωριωῶς, 963

Ως, P. 369
 Ωρια, Ωρίζομαι, 33α
 Ωτα ὄν, 287
 Ω τῶν, 66
 Ωφελ, N. 41

FINIS.

